

Genesis

Incepit postilla Nicolai de lyra sup librii Genesis.

Capitulum I.

P principio cre. Omis

In diuisione curiosis. accipio illa q̄ magis consueta est dici. Tota enī sacra scrip̄tura dividit in duas partes. videlicet in vetus et nouū testamentū. ita q̄ littera sacra scrip̄ta sit deo tanq̄ de sub iecro. tñ p̄ia pars principali est deo tanq̄ creatori et gubernatore. Sed a vo de deo tanq̄ redemptore et glorificatore. Prima pars videlicet vetus testamentū diuidit in quorū p̄tes. videlicet in libros Legales Historiales Sapientiales et Prophetales. Et q̄r vetus testim̄ et nouū se h̄sit sicut rota in medio rote. et h̄ Ezechiel. i. caplo. Ideo nouū testim̄ cōsūmūt m̄ltiter diuidit. quia legi in nouo testamēto correspōdet euangelium. Libris sapientib⁹ correspondēt ep̄le p̄auli et aliorū ap̄lor. Libris historialib⁹ corrisidēt actus ap̄lor. Libris ap̄halib⁹ corrisidēt liber apocalyp̄s.

L̄c̄a primā p̄tein veteri testi q̄ p̄met libros legales videlicet quicq̄ libros Moysi. considerandū q̄ let nō datur vni p̄sonē s̄ communitatē p̄pli adunati. iō p̄io describit adunatio fidelē p̄pli sub cultu vni dei qd̄ sit in libro Be n̄esis. Sc̄do describit legislatiū p̄pli adunato. et h̄ sit in Exodo et duob⁹ libris sequentib⁹. L̄c̄o ponit p̄dicte legis repetitio. et explicatio. et h̄ sit in Deuteronomio. P̄ima in duas. Quia p̄io moyses oñdit n̄ate h̄siane p̄ductionē. Sc̄do ip̄i pagatōe. iiii. c. vt si p̄cedat ad electionē fidelis p̄pli et ultinōtōem el̄ ab infideli p̄pli per successiōes generationū. vt patebit. j. L̄c̄a pri mā p̄siderandū q̄ tota corporal creatura facta est p̄p̄t ho minē. Nā elemēta sunt p̄p̄t mīta. mīta inanumata p̄pter mīta animatarer sunt plante et plantē p̄p̄t alia. animalia vo p̄pter hōlem. q̄nū ad eius nutritionē et iu uamentū. Corp̄a et celestia sc̄a sunt qdāmō p̄p̄t hōiem. Fm̄ q̄ d̄ Deuterono. iiii. Ne forte ocl̄o eleuatis ad celū vi deas solē et lunā et om̄ia astra celi. et errore decept̄ adores eā et colas q̄ creauit d̄is ds tu⁹ in ministeriū cūc⁹ gentib⁹. Et ideo p̄io describit corporal creaturę p̄ductiōne generalē. Sc̄do hōis fo: matōes specialē. ibi. Et ait faciam hōlem. L̄c̄a primū tria sc̄a scrip̄ta. Quia p̄io exponit opus creatiōis. sc̄do op̄ distinctionis seu forma tionis abi. Dicitq̄ ds fiant lux. Tertio opus ornat̄ seu dispositiōis abi. Dicit aut̄ ds: fiant lumiaria. Opus creatiōis describit aī oēm diem. Opus distinctionis primū tribus dieb⁹. Opus aut̄ ornat̄ alīs trib⁹ dieb⁹ sequenti bus. Et septimo die requevit de a nouis creatur̄ coden dia. Sc̄do s̄niam hōero. in ep̄la ad paulinū p̄b̄m de om̄ib⁹ sacre scripture libris. P̄incipiū genet̄ e tattis obscuritatib⁹ inuoluntū; vt aī. et. annos ap̄d hebreos nō legat. Et h̄i obscuritates sat̄ apparēt ex ratiōnē et multi p̄tib⁹ expōsitionib⁹ taz doctor̄ hebreoz q̄z catholicorū circa ip̄m. Et q̄r p̄fusio ē tam unintelligēt̄ q̄z mēorie ini mīca. utēdo ritare talē m̄lititudinē expōsitionū. illarū manē q̄ a lenī literali remote rident. cui sensui inten do insisterē fīm grām a dñs mībi dāta. Iḡis circa p̄incipiū Besi. sunt tres opinōes seu expōsitiones solennes ad q̄s alī evidēt reduci. Prīa est ip̄s̄ Aug. qui illos sex dies exponit. no pur̄ sp̄ozat̄ iucelleōne t̄p̄is h̄ p̄ dicūt cognitōem angelicā relata ad sc̄r genera reḡ p̄dita rū. Ista aut̄ cognitio angelicā duplex ē. Una est reḡ in genere p̄pro. et hec d̄ vespera; q̄r om̄is creatura ad deū coparata q̄ est lux p̄ eēmā; tenebra est. Alia est cognitio in v̄bo. hec d̄ matutina. Et sic exponit factū est vespe et mane dies enī. in q̄ntū angeli coguerūt lucē p̄duciā;

et a tenebris diuisa in genere p̄pro. et h̄ vespe. Et itez in verbo. et hoc dicit mane. et codē mō de alijs diebus sequitib⁹. Sed ista expōsitione videt numis logiq̄ a seniū līrali. marie q̄ s̄m alios sc̄os et doctores Doyles rūdi p̄plo loq̄bat. q̄ nō poterat cape sp̄ua. līa iñ corpalia et grossa. et ideo de p̄ductōe angelorū nō fecit expōsam men tionē. Et itez q̄r p̄p̄s ille p̄n̄ erat ad idolatriā; si fecis̄ mētione de creatur̄ sp̄ualib⁹ et inuisibilib⁹. coluisse eos tanq̄ deos. Et iō ista expōsitione q̄ logiq̄ videt a līa dīmūt̄. Alii aut̄ due expōsitiones vident̄. p̄p̄q̄ līe. et iō inter̄do eas p̄sequi. Et p̄cedit fīm ratiōnē op̄inōes de naūtura materie positas a phis. Et iō primo videndū est d̄ hoc. Nec mirandū: Di circa h̄ diuit̄ imōremur. q̄r et h̄ dependet intellect̄ op̄ationū ser̄ diep̄. q̄ hic dicit̄ būm̄ multū obſcure. Iḡis circa naturā materie corpaliū tres sunt opinōes solenes. Hic ei cōmentator lib̄ro de substāntia orbis; q̄ in corpib⁹ celestib⁹ nō est mafia p̄p̄re dicta; q̄ est p̄s sublītātie copolite. cui iō est; q̄r materia p̄p̄re dicta q̄ est ui generē substāntie est potētia. p̄dictiois videlicet adesse. et ad nō esse simile. Talis aut̄ potētia nō est in corpib⁹ celestib⁹ q̄ sit incorruptibilia. vt ab oīo sup̄ponit tanq̄ reḡ. ergo q̄c̄. Et iō si aliquā incorpib⁹ celestib⁹ a phis dicit̄ ēē mafia. h̄ est large accipiendo; inq̄n̄ tū subiectū accipif̄ p̄ mafia. q̄r ibi est subiectū mol̄ los calis et potētia ad ebi. Alij aut̄ dicit̄ q̄ in corpib⁹ ce lestib⁹ est materia q̄ est p̄s substāntie coposite. alioq̄ cor pora celestia ēē forme actu intelligibilia. q̄r ēē a ma teria separata. Itē q̄r ibi est q̄ntitas q̄ seq̄unt̄ materias sicut q̄ntitas formā. Et alterū rōnis q̄z in maria corpora elementoz et mixoz. q̄r in ipsa est tm̄ potētia ad formā quā habet; et ad nullā aliā. Sicut materia sol̄ soluz est po tentia respectu forme quā h̄z et si alterū. et sic ēē de alijs corporib⁹ celestib⁹ p̄p̄t q̄d̄ corpora celestia h̄nt̄ incorruptibilia. Materia vo clementoz et corporoz mixoz ēē in potētia ad plures formas q̄ non p̄st simile esse in materia. et iō q̄r est sub una forma. est in potētia ad alia; qua caret et si habet p̄iuatiōes annētā. p̄opt̄ter q̄d̄ p̄fecta corpora sunt corruptibilia. q̄r p̄iuatio temp̄ machinaf̄ ad males ficiū vt dicit̄. i. p̄p̄s. Alij vero dicit̄ q̄ in corpib⁹ ces lestib⁹ est materia. et q̄r eiusdē rōnis ēē materia gene rabiliū et corruptibiliū. Līt̄ rō est. q̄r materia substāntiā p̄ suum possi fīm cōmentatorē et p̄b̄m. et ideo circūscripta p̄ om̄i forma. materia q̄ est in generē substāntie; et est pars cōpositi. nō p̄ intelligi nisi pura potētia. Ezūḡ actus sit q̄ distinguit̄. et p̄ metā potētia nulla possit ēē distinctione. videt̄ q̄ circūscripta p̄ intellectū om̄i forma corruptibiliū et incorruptibiliū. nō remaneat aliqd̄ vñ hec materia possit distingui ab illa. sed remaneat vñias simile rōnis in corpib⁹ celestib⁹ et corruptibiliib⁹. Item fīm Aug. li. p̄f̄s. Materias est p̄p̄t nihil. ita q̄ nihil potest excoigitari intermediu. Si autē in corpib⁹ celestib⁹ est materia alterū rōnis q̄z in elemētis. opt̄z q̄ista rō sit nobilior. q̄r ignobilior nō pot est. q̄ maḡ recedit a nihilō. et q̄ p̄s perdit rōne materie. et accipit rōne forme. Tē rūntāne līes in ipsiā sit materia eiusdē rōnis. et corp̄a celestia sūnt incorruptibilia. inferiora ēē corruptibiliā. Līt̄ rō est. q̄r ēē p̄b̄m libro de sensu et sensato. Iḡis et tercā nō agit et patitur ad inuicē inq̄ntū h̄moi. h̄ sōlū inq̄ntū sunt ᄀritatē habentia. iō corp̄a elemētā et multa q̄ forme substāntiales h̄nt̄ annexas p̄trarias q̄litates actiūas et passiūas. agit̄ et patitur ad inuicē passiōne. p̄p̄e dicta q̄ est cum abieciōe contrariō. ideo transmutant̄ generant̄ et corruptiū. Forme aut̄ substāntiales corporoz celestium nō h̄nt̄ annexas tales q̄litates actiūas et passiūas. et p̄s nō est in eis passio q̄ mas gis facta p̄traria abicit ab ip̄a substāntia. et q̄ p̄s rema

(L)

Liber.

nent incorruptibilia. licet hanc materiam eiusdem ratione cui corporibus corruptibilibus accipiendo materia pascit puram est positi in genere substantiae. quod distinguunt a privatione. put h. i. phys. Et secundum istos materia corporum celestium non est privationi adiutoria. quod materia non habet privationem ad uniuersitatem proprie loquendo. nisi si. put est informata forma substantialis habet annexas qualitates huiusmodi. proutem ad qualitates annexas alteri forme substantialis in impossibili in eadem materia. sicut forma substantialis

ignis haec annetas caliditatem et siccitatem. forma substantialis aquae haec annetas frigiditatem et humiditatem. sicut sunt generatio et corruptionis cum ut supius expissum est. Quae autem illarum tristis opinione sit vetior non est probatus speculationis inquirere nec per se multitudinem rationis ad hoc inducere. cum sicut predictum est intenda insisterem expositio naturali. sed opterem quod intendo libram quam est in principio. Deinde secundum predictas opiniones varie exponere rationes ad utrumque preinductas soluere quod solutum est. h. i. quod possint induci de causa poterit solui sicut credo ut sic lector eligat expositionem quam tenere voluerit. vel utranger si voluerit pseatur. Prima expositio est quod omnes pres mudi principales videlicet corpora celestia omnia. et quatuor elementorum per opus creationis a principio fuerunt producta in formis suis substantialibus distinctis. et totum opus distinctionis seu formationis in tribus diebus sequentibus. et est opus omnis corporum celestium quod factum est in quarta die. intelligit predictum ad quatuor et proprietates accidentales superadditas. ut partebus magis in particulari psequebitur illa expositio. Et procedit ista expositio secundum duas primas opiniones de natura materie superpositas. illi enim quod dicitur quod in corporibus celestibus non est materia non potest dicere quod materia omni corpori sicut producta sub una forma comuni. et postea secundum diversas sui pres per formas substantialia specificas distinctas. cum secundum eos in corpore celestium non sit materia. Et idcirco habent dicere quod omnia corpora celestia a principio sunt producta in formis substantialibus distinctis. et certe dicitur de elementis quod sunt pres integrales mudi principales quod in suis formis substantialibus sumuntur producta. licet non ita necessario sequatur de elementis ad dictum eorum de natura materie sicut sequitur de corporibus celestibus in quibus non ponuntur materie. Secundum modum dicendum est illud quod teneat opinionem secundum de materia supra positam. quod si materia cuiuslibet corporis celestis est solus in potentia ad formam substantialis quam habet. non potest dici quod materia corporum celestium et elementorum sit producta sub una forma comuni. et postea diversas sui pres per formas specificas et celestes. et elementares. Considerandum vero quod si in qualibet particula littera exponere secundum utrumque opinionem predictam successiviter alios frequenter mutatio et transitus de una expositio ad aliam confundetur intellectus. propter quod intendo exponere

totam libram a principio capitis usque ad opus quartae diei. clausine. Primo secundum primam opinionem et secundum secundam. Hoc autem quod sequitur opus quartae diei secundum utrumque opinionem enunciatur post expouni. Primo igit exponit opus creationis cum dicitur. In principio. Et

de scriptis facilius ante

omni die. sed illud secundum

secundum expositiones

non accipiuntur ratione

sed natura sua. sicut lo-

nus procedit vocem. Dicit

igit in principio. sed res

ponit vel productionis

b. Creavit deus

terram. i. de mundo produc-

it quod est proprium ipsius deitatis. e. Celi. i. corpora celestia omnia in suis formis substantialibus distincta. licet adhuc etiam aliis

proprietatibus accidentibus ceteris in forma

et parte videtur.

Et terram. in sua forma substantialis distincta. et aliquando

proprietatibus formae substantialis necessariis coconvenientibus.

Quia nam adhuc existunt ad aliqua erat informis et sequitur.

c. Terra autem erat in anis. i. inuisibilis. quod erat endiaphorica coopta.

f. Et vacua. quod non erat adhuc plena et

herbis ornata. Sequitur.

g. Et tenebre erat super se. abys-

sus. sicut facies elementorum. Abyssus enim de ab a quod est fine.

et abyssus quod est genu omni cælestium. vixi abyssus de quod est in se

cadore vel splendor. quod color cælestis est plurimum de

luce. Et ergo elementorum producta vocat abyssus. quod lux

non erat adhuc producta.

Dicit enim abyssus a latro monachus illuc

quod importat quadruplicem fusionem et commixtionem. totum autem quod est

infra circulum lumen erat confusum. quod est elementum productum

et in suis formis substantialibus. non adhuc habebant

omnes proprietates accidentales debitas. et sequitur tertia diem

in qua sunt distincta elementa. et id est aqua ipsa non

habuit debitam densitatem. sed est vaporiliter eleuabatur per

totum spaciem aens et ignis cooperabatur et terra. et sic quodam

modo et mutatione erat in elementis. et id est vocabatur abyssus.

h. Et spiritus deus. scilicet secundum agerem et motionem

elementorum productarum. et vocatur nomine aqua. quod sicut dictum est

ipsa aqua cooperabatur terra. et alio modo elementum communum

erat mons productus et accipit hic ipsum dicitur. voluntas et ferens

sup illa agerem elementorum. sicut voluntas artificis super

materiam quam formare et ornare intendit.

i. Dixit deus secundum incipit opus distinctionis. et primo ponit distinc-

tiōne diei et noctis. Secundum distinctionem corporum celestium ibi. dicitur deus. Tertio distinctione elementorum ibi. dicitur

volvitur ager. aq. Littera prima considerandum est dies et noctis distinguntur per lucem est quodammodo positivus et per tenebras quod im-

portat privationem lucis. et id est opus distinctionis incipit

aluce et peruenienter. Secundum quod est qualitas cœli in qua

corpora celestia colicantur in inferioribus. et potest esse lignum et

est aliquibus corporibus multus quod lucida sicut. et quod secundum istos positiones distinctionem rerum accipit secundum proprietates accidentales. id est peruenienter inchoatur a luce quod est qualitas cœli. sicut in generatione naturali incepit fit et

comunior in aliis formis. quod secundum secundum embryo per ruita vita

plante. postea vita animalis. postea hois vel leonis et

homini. Et secundum physiologum dicitur secundum quod a communione est incipiendum via doctrine. sicut pueri in principio vocantur oves et

ros pres et oves feminæ matres. postea distinguuntur. Secundo

quod distinctione non appetit nisi per manifestationem oia autem

per lucem manifestantur. et id est distinctione incipit a luce. Tertio

quod dies non potest esse sine luce. id est oportuit fieri prima

die. dicit igitur. i. Dixit deus fiat lux et fuit lux. secundum dicere deus

non importat aliquam vocem sensibilem. sed intelligere dei pra-

dicta quod includit ipsum vel e. quod secundum formam sue dispositio-

Genesis

nis et voluntatis sequit effectus. **I.** Fiat lux. **Ista lux** est lux solis q̄ est q̄t̄ras accidentalia q̄ luce alia celi lumina illustrantur. **P**ropf qd̄. q̄ de alia dī q̄ sol est p̄st̄roz deoꝝ q̄ celi lumina q̄ ab antiquis vocabatur dī. recipiunt lumen a sole. **I.** Et vidit dī lumen q̄ eēt bona: q̄ vlt̄ est ad mīta et p̄cebit. **i.** In opere q̄t̄re dī. Adiuertādū etiā q̄ ista lux solarz̄ facta ē prima die: ad huc fuit informis q̄. **T**ū ad aliq̄ vslq ad q̄tum dī. fm q̄ dicit dī. iiii. ca. de diuisiōnibz. Qualitatū fuit formata q̄t̄ra die: p̄cebit. **m.** Et diui. lu. a tebr. **Ista diuisio** est p̄ motu sol. q̄ q̄t̄ mouet sūg vnu hemispheriū fuit tenebre in opposito hemi spacio p̄ ter op̄cipitatem terte que est in medio. **n.** Appellauitq̄ lucē dī. q̄ dies ē lato sol sup fr̄. **o.** Et tenebras noctē. q̄ sic p̄ p̄st̄ia sol efficiens dies. ita p̄ suā occultatione efficiat noctē. **M**otadū ē q̄ cū dī hic appellauitq̄ lucē dī. loq̄ de die artificiali. cū aut̄ subdit. **F**actūq̄ ē vespe et māe dies en. loquif de die natali q̄ est māt̄. horaz. et cōp̄lecit dī et noctē. et iō dī. p̄. **F**actū q̄ ē vespe et māe. dī. vnu. In vespe enī cōp̄le diei artificialis q̄ est p̄t̄ia p̄s diei natali. et in mane dī. seqñ. cōp̄le diei q̄ ē scđa p̄s diei naturali. q̄o p̄ponit vespe ipsi mane et osidat sp̄lecionē diei natali ex p̄sumendo terminos diei artificiali et noctē q̄ sunt p̄tes integrat̄es diei natali. **q.** Dicit q̄z dī. **I**hic describit op̄ seđe diei in q̄ scđa ē distinc̄to corporoz̄ celestiū ab elemēt̄. **A**d cuī intelligēt̄a considerādū q̄ p̄ter celū empires de q̄ dubitauerit doctores vtrū sit aliq̄ loc̄ corporal an nō. p̄pf q̄ de ipo hic fuit mettō fm ista expositiōnem quā nūc p̄scqr̄: est ce. um cristallinū. q̄d et dī aquei. p̄f sūlitudine quābs cū aq̄ in diafanestate: et sub ipso celo cristallino ē firmamentū. sub q̄ noīe intelligif octaua sp̄era q̄ mag. p̄spie dī firmamentū et sp̄ete septē planetar̄. q̄ stūf sub octaua sp̄era. r̄idelz. **S**aturni. Iouis. Mars. Sol. Veneri. Mercuri. Lune. ita q̄ sp̄era saturni est superioris immediate sub octaua sp̄era. Sp̄era at lune l̄terior: cui immediate p̄iugūt elemēta. Et q̄b p̄s q̄ firmamētu. put̄ icludit sp̄eras p̄spēt̄ plānetar̄. meditū ē inf̄ celū cristallinū et elemēta: q̄ noīe aq̄ designant et p̄dictū. et s̄. Et q̄d dī. **I.** Fiat tc. aq̄s ab dī. et celū cristallinū ab elemēt̄. **s.** Et fecit dī fir. Istud fieri nō intelligif q̄t̄ ad formā substāniale. q̄ sic factū ē p̄ op̄' creatiois fm ista expositiōne. et p̄dictū est s̄. intelligif fm aliquā q̄litatē ip̄' firmamētu. Que aut̄ sc̄illa q̄litas ī textu nō exprimit. **t.** dī. ra. sa. hebrei. q̄ ē soliditas. de q̄ dī. Job. xxx. v. **L**u. forſitā cū eo fabricat̄ ea celos q̄ solidissimi q̄si ere fūdati s̄. Et ppf s̄. ipm cēlū tūc vocatiū ē firmamētu: a firmitate. dī. **A**līj at dī cūt̄ q̄ ista q̄litas ē qdā vnu ad insuēdū sup elemēta ad ip̄oz p̄suatōem et gubernacōem. **P**ropf qd̄. p̄s p̄io methauroz q̄ mūd̄. q̄ est circa fr̄. i. elemēta. **a**ugū est superioris latitudo. et oīs ip̄i. vnu gubernacōe. **N**ā. at in sacra scripta res aliq̄ fieri dicat fm acquisitiōem alie' dispositiōis accidētāl. p̄bat idē. **R**a. p̄ illē qd̄ h̄. **D**en. iii. de mītere gēt̄i captiua ap̄d hebrei. v. de q̄ dī. ubi dī. q̄ si voluerit h̄. eā v̄toz̄. radet cesarei suā. et circūci der vngues suos. fm translatoem mām. sed text̄ hebrei

habz. Et faciet vngues suos. Et q̄ p̄t̄ manifeste p̄fieri vnu gūt̄. ibi accipit p̄ dispositiōe accidētāli ip̄oz. Possim⁹ enā ad s̄. ponē exemplū fm translatoez urām. **D**ān. alij. vbi dīrīt nabuchodonosor rex babylōis. Nōne hec ē babyslon ciuitas magna quā edificauit. Et in certū ē q̄ si fecit

p̄io thā citare. q̄ ml̄. **u.** reges sueſ ante eū in babylōe. imo et il la ciuitas v̄r̄ fūda ta et edificata fūsatio post diluvium. et h̄. **D**eni. **n.** S̄. q̄ nabuchodo. cā ampliauit et fortifi cauit. iō dī eam edificasse seu fecisse. Et eo dē mō dī s̄. Et fecit dī firmamētu q̄ secūda die dedi sibi quātē accidētālem; ut p̄dis ctum est.

e. Uniuersit̄ aq̄s tc.

Vt p̄t̄ ex p̄cedētibz. q̄ ille q̄ sūt̄ sup firmamētu f̄ de na turā celesti. Ille at q̄ sūt̄ sub firmamētu de uāfa elemēt̄. **v.** Et factū ē vel. et ma. dies scđs. Exponat sicut (tari. p̄p̄); et codē mō ī seq̄ntibz dieb̄. Hic q̄ris q̄te ē sedā die nō dī. Et vidit dī q̄ ēt̄ bonū: sic in alio dieb̄. Id qd̄ r̄sident aliq̄ q̄ s̄. est. q̄ nūer̄ binariū ē infāmis. eo q̄ p̄i mus recedit ab vnitate. **S**ic ista r̄silio v̄r̄ trūphatica. et a xime q̄ in sacro euāgelio nūer̄ binariū laudabil̄ et myst̄i cus signat. Uti sup illē Lu. viii. Visit illos binos et bis nos an facie suā. **D**ic. b. **B**reg. q̄ p̄ binariū ibi dīs dīs gnauit caritatē q̄ est excellētūlūna vnu et forma vnu. Alij aut̄ dicit q̄ h̄ iō est. q̄ angeli peccātēs eccl̄eit̄ sedā die. **S**ic s̄. dīs descriptis auct̄ez nō h̄. ad eadē facilitatē. Cōtentū q̄ p̄b̄. magie q̄ doctores dicūt coliter q̄ inf̄ crea tione angeloz̄ et eorū lapsū fuit modica mouula eis. **G**ēm̄ at istā r̄silio in fr̄sūt ad mun̄ spaciū em̄ diei natalis. q̄ fm oēs īgēt̄ fūst̄ creati a principio. **J**ō aliter r̄siderit Ra. sa. et mag. fm intētōne l̄se et v̄. dicens et v̄p̄ est. q̄ hoc verbū. et vidit dī q̄ ēt̄ bonū tc. et in alijs dieb̄ dīcīt ad approbatōem op̄is illoꝝ dieb̄. approbatō aut̄ p̄p̄ze respicit op̄ sp̄letū. In scđa at die l̄s p̄cipalit̄ fiat mētō de distinc̄to corp̄ celestiū. tri. cum s̄. et in mento de distinc̄to aq̄z elemētar̄. et q̄ ista distinc̄to nō fuit sp̄leta vnu ad tertīū die. q̄s ōḡrate sūt aq̄ in locū vnu v̄t̄ videbūt̄ infra. ideo subtilit̄ p̄bū p̄dic̄i die secunda. et tertia dī illud bis dīcīt. vnu in lēa. semel proope secunde diei et s̄. p̄ op̄tertīe diei.

x. Dicit v̄o dī. Mādīc p̄t̄ r̄srib̄is op̄' terrie diei q̄ distinc̄ta sunt elemēta. q̄ distinc̄to factū ē p̄ s̄. q̄ aq̄ p̄u. p̄caita in forma substāniali et p̄dictū ē. acceptū tunc a deo debita densitātē. et sic occupant mōrē locuz̄ dimittēdo aeris spaciū. et p̄ s̄. q̄ vnu factē sunt p̄caitāres in fra r̄bi recepta ē p̄s aq̄z. Et sic a patuit p̄s tērō opta eis ad habitatoez boim̄ et alialū. et sic fuerit elemēta distinta in loci sibi debitis. et hoc est q̄d dicitur.

y. Congregent aque tc. et p̄t̄la ex p̄dictis. **S**equit̄. **z.** Eōgregationes s̄. q̄z ap̄. maria. Loq̄t̄ scriptā more hebraici finōis. q̄ vocat̄ mare nō solū oceanū. s̄. q̄libz cōgregatio magna aq̄z. fin. q̄ in euāgelio freq̄nt̄ noīat mare tyberiadis. et mare galilee. et nō est nūl̄ qdā lācas. **S**ic et in euāgelio noīat stagnū genazereth.

3. Et vidit deus q̄ esset bonū. illoc dicitur p̄ opere se cunde diei. completa distinctione aquar̄. Sed q̄ terra superius dicta ēt̄ māt̄. i. inquisibilis. eo q̄ esset coopta

Liber.

aqatis. q̄ inuisibilitas remota est p̄ aggregationē aquarū
q̄ si tūc apparet arida. Itē dicta est vacua. eo q̄ nō erat
ornata plantis & herbis. iō remouēdō hāc vacuitatem
q̄ sit subdit. a Et ait rc. i. v̄tūrē germinādi accipiat
h Et lignū pomifera. q̄ h lignū intelligit omne lignū
faciēs fructū.

c Lui semen in se

metiō sit. sicut gra
na sunt i pomis que
sunt semina. Et eodē
mō i alīs fructū.

d Et protulit tema
Hoc intelligit passi
ue q̄ virtute diuina
actua. p̄tulit. videt
foris alicui q̄ ista
p̄ductio plātar̄ & ber
bay p̄tineat ad seprā
dīe in qua ornata est
terra. et dīceſt infra.
Ad qđ dicēdū q̄ or
nat̄ hic accipit ex iū
militudine ornatus
in hominib⁹. iō qđ

nō p̄nit ad ornatiū p̄prie ea q̄ i ſeparabilitate adhēret
corporib⁹ humanis. sed ea q̄ p̄ſſunt apōni & auſteri.
ſicut uestes ſerta monili & cetera himoi. Plantæ autē et
herbe imobiliter adhēret terre. & iō p̄nit ad opus ter
re dīe q̄ apparet arida. Itē norādū q̄ ex eo q̄ dī hīc
Bermūd terra herba virentē. Et dicit aliq̄ hebrei v̄
delicet Rab. Jobi & ſui ſequaces. q̄ mūdū ſact̄ eſt in
mēſe Marti q̄i terra ičipt̄ germinare herbas. Uſi
& Exod. M. Marti vocat p̄m̄ mensis. Et h̄ autē q̄ ſub
dit. Et p̄tulit terra herba virentē & faciente ſemen. Di
cūt aliq̄ videlicet Rab. Eliezer. & ſui ſequaces q̄ ſact̄ eſt
in mēſe Septembri. q̄i fruct̄ ſunt in arborib⁹ maturi et
habētes ſemina i ſeptib⁹. & hec opinio cōmūn̄ tenet ab
hebreis rāq̄ ronabilior. q̄ ſcripti ē Deu. xxxii. Dei p̄f
era ſunt ope. Uſi fin oēs hō primus factus eſt in ſtatū
p̄fecto porēs generare. ſic eīm̄ r̄iſq̄oꝝ p̄fct̄ ē q̄i p̄t
generare ſibi ſile. & eode mō v̄tē dicēdū de terrena cētib⁹
qđ eſt q̄i habēt in ſemētib⁹ ſemina. e Et v̄dit de
q̄ eſſet bonū. Iſtud replicat p̄ approbatione opis ſuūs
terre dīe. f Dicit autē de. H̄ic q̄i ſcribit̄ opus
om̄at. Et p̄imō deſcribit̄ ornat̄ corpori celeſti. ſed o
natus elementorū mediorū. ſept̄ ſexta die. tertio ornat̄ ele
mentū inferioris. ſept̄ ſexta die. ſic p̄t̄ q̄i ornat̄
corridet distinctioni. Circa p̄mū deſcribit̄ p̄mo
p̄ductio luminariū in generali. ſed magis in ſpāl. ibi
Fecitq̄ de. duo luminaria. Circa p̄mū ſiderandū. q̄
ad ornatū hoī ſtinēt illa q̄ ſunt ſepabilitate v̄tē dīcūt̄ ē. et
ad ſimilitudinē hūr̄ in firmamēto celi dicunt̄ ſtinēt̄
ad ornatū illa q̄i habēt p̄pūlū moti ſm̄ ſm̄ ſolē ſolē ſin
apparentia ſenſus. Septē ſo planete habēt p̄pūlū mo
tus diſtinctos motu ſirmamenti. ſtelle autē ſire. lice
nō habeat morū. p̄pūlū ſi moqueant ſin motu ſirmamen
ti verū ſit ad apparențā ſenſus dephendunt ſin mani
feste mouent. nō ſic autē morū ip̄ius corporis ſirmamenti
ſi ſoli rōne arguit ex motu ſtelle. & q̄i moſes ſudi po
pulo loq̄bat. v̄t. ſ. dīcūt̄ ē. q̄ capiebat ſin ſenſibiliat̄. ideo
nō ſoli planete ſed etiā ſtelle ſira deſcribunt ſtinēt̄ ad
ornatū ſirmamenti. Et hoc ē qđ dī. f Fiat lumina
ria. Iſtud fieri ſm̄ iſtā expositiō nō intelligit. ſit ad
ſubſtantia luminariū. nec ſit ad lucē q̄ ſacta eſt p̄mo
die. q̄ ſin ſacta ſunt lux ſolis v̄t p̄dictū eſt. & p̄ ſis alioꝝ
luminariū q̄ illuminant a ſole. ſed uelligit ſit ad quā

dam formationē hūr̄ ſuminis. q̄ ſit ſinorme aliquo
modo v̄ſq̄ ad quartā diem in qua fuūt ſormatiū. q̄ ſunc
accepit a deo ſtūtē influendi ad variōs effēct̄ in iſte
rōb̄ ſenſibilitate em̄ p̄cipit q̄ ſadq̄ diueroꝝ ſuminas
tū ſceli ſhabent variōs effēct̄ v̄t diſtictos circa iſte
ra. ſequitur.

g In firmamēto ce
li. Aliq̄ dīcunt i ſies
mamēto celi eī ſtelle
ſire q̄ ſunt ibi imob̄l
liter. & planete q̄ h̄it
pp̄ios moꝝ & pp̄io
os orbes. iō nō ſūt
in firmamēto celans
ſi large loquēdō ſit
mamēto. put ſtinet
ſub ſe orbes planetas
rū v̄t. ſ. dictū ē. Conſiderādū autē q̄ liceſ
luminaria celi ſunt fa
cta p̄ incipitaliter pro
pter gloriā dei ſi fa
cta ſunt p̄t̄ ad v̄tū
tate hoīm̄. Verūt̄ ſi
q̄ p̄pūlū iudicūs erat. p̄nus ad idolatriā. iō moſes v̄t
reuoocaret ſidem a cultu luminariū tetigit ſin ſedam cām̄.
Uſi & Deut. viii. dī. Me forte oculis eleuatis ad celū vide
as ſolē & lunā. q̄oia astra cei & errore deceptus adores
ea & colas q̄ creauit dīs dīs ſuū ſi ministerū cincus
getib⁹. h autē ministerū explicat moſes hīc dīcūt̄.
h Et diuidit dīe v̄t. Ad eī ſint ſept̄ ſiderandū q̄ lu
minaria celi deſeruunt homini inq̄t̄ ſacūt̄ ſi ſiſſit̄ ſi
dīne ſpis apti ad opandū. & ſpis apti ad quiescēdū. q̄ ſi
hoī nō p̄t̄ continue laborare ſi optet eū ſomnū cape ad
recreationē ſenſuſ & quietē corporis. Et q̄t̄ ad h̄ dī. Et
diuidit dīe ac noctē. Eſeo deſeruunt inq̄t̄ ex celi lu
minario accipit ſignificatio plauſi ſpis vel ſeten. et
h̄moi. q̄ ſunt apta diuerſis opibus humanis & negotiis
& q̄t̄ ad h̄ dī. Et ſint in ſigna. Tertio deſeruunt inq̄t̄ ſi
diſtinguit diuerſas p̄t̄ ſpis. ſ. v̄tis eſtatis. autini. &
hyemis in quib⁹ v̄aria oſi diuina ſi diuina ſuū ſuū ſi
no neceſſaria. Et q̄t̄ ad hoc dī. Et ſpa & dies & annos
q̄ p̄ replicationē quatuor. ſēpōz & dīez multipliſcantur
annis. Quarto deſeruunt homini q̄t̄ ad viſum q̄ ē dire
ctū in operib⁹ humanis & maxime v̄tū ſi ad cognitiō
ne ſēpōz. et dī. i. Metapb. & q̄t̄ ad h̄ dī. Ut luceat in ſi
mamēto celi & illuminat̄ terra. Lōſequēt̄ deſeruit p̄
ductionē luminariū in ſpāl. ſi dīcūt̄. Fecitq̄ de. duo
luminaria magna. videlicet ſolē & lunā. i. Lum
ine maiu⁹. i. ſole. i. Ut p̄ſſet dīe. q̄ ſi dies eſt latiō ſo
lis ſup̄ terra. m. Et luminare min⁹. ſ. lunā.
n. Ut p̄ſſet nocti. q̄ ſi die nō apparet lux et. ſequēt̄
ſta p̄t̄ p̄r̄dictis. Doctores autē hebrei et h̄ ſi dī hīc.
Fecitq̄ deus duo luminaria magna. dīcūt̄ ſol & ſuna
a principio fuerūt̄ equales in claritate. ſi ſuna ſugges
ſit iſi deo v̄t diminueret lux ſolis. v̄oles habere ſingul
are gloriā ſumis. ppter q̄ ſe puniuit ip̄am diminuē
do ei ſumē. Sed iſtud dīcūt̄ deliſt̄ ſept̄ ſolē. q̄ ſm̄ ip̄os
lux ſolis. & alioꝝ luminariū ſacta eſt prima die. ſuna ē
ſuit ſacta i oppoſito ſol. et ſic p̄ſſet nocti. iō ſi fuſſet̄
eq̄lī ſi claritas v̄ſq̄ ad q̄t̄ ſolē ſo ſuſſet̄ noſ nec p̄ ſuſſ
ſuſſeſſionē dīe & nocti. ſi fuſſet̄ ſuſſa dies. cui ſi ex
p̄ſſe dīcūt̄ ſcripta. Itē corpora celeſtia ſunt inaſata & iſen
ſibilia ſm̄ Hamas. iō ſruoli ē q̄ ſuna loq̄et iſi deo.
motuū ē iſoꝝ nullū ē. q̄ ſunū ſuſſeſſionē ſuſſeſſionē
iō ſol & ſuna magna ſumaria dīcūt̄ ſuſſeſſionē ſi ſtella

Genesis

et licet sol sit maioris quantitatis et claritatis quod sit luna. Exposita igitur ea sunt duas primas opes de materia corporalium solvende sunt rationes tertie opiniois quod ponit materiam in corporibus celestibus, et esse eiusdem rationis cum materia corporis elementarii et mirrorum. Ad primam cum dicitur. Actus est quod distinguuntur diversas rationes. Firmamento celi ut lucerentur super terram, et persistent diei et nocti, et diuidarentur lucem atque tenebras. Et videtur deus per se esset bonus, et factus est vesperus.

ad actum diversarum rationum. Quia forma celi est actus inseparabiliter informans, non aut forma elementi vel mixti. Ad secundam dicendum quod materia corporis celestis non bilioz est materia mixta vel elementi, non per aliquam formam vel actum actu informante sed considerat omni formam subtractam, sed per relationem seu aptitudinem ad nobiliorum actuum similiter formam. Hoc dictum exponenda est iterum Ista a principio finis terram opem. Ubi aduertitur enim quod divisione est eadem in utraque expositione propter quod non intendit ea repetere. Ita in expositione prima plura sunt quae non variantur propter tertiam opem de materia predicta, propter quod sunt non intendit ea repetere sed ad predicta remittere. Sicut finis opem illa quod ponit materiam eiusdem rationis in corporibus celestibus et elementaribus quam sequitur. Sed et Sirab exponenda est sic lira, in principio creavit deus celum, et empyreum, quod si atum factum angelis est repletum. Et de empyreum a pyram quod est ignis, non quod sit de natura elementarii, sed quod auemt cum igne in splendore sicut et celum crystallinus de aqua, quod auemt cum aqua in dyaphanitate, ut predictum est. Et est celum empyreum finis ista expositione locum splendidus, immobilis et quietus et explanationi glorie aptus. Et terra, et materia omnis corporis quod sunt sub empyreio, quod predicta est sub una forma coniuncta in genere substantiali, et potest corporis extans. Et propter taliter coactam noscitur diversitas nostrorum, et potest nois abyssi et aquae. Terra autem erat manus et vacua quod illa materia non erat adhuc per formas spalas distinguita. Sequitur fuit lux, finis ista expositione ista lux fuit quedam lumen lucida de superiori pre-materie eis predicta facta a deo, qui motu suo faciebat die et noctem usque ad quartam die, et aqua factus est sol, verum in ipsefectione motus ipse sol, quod sicut in generatione naturali est perclusus de ipsefecto ad pfectum ita in propria reproductione non propter ipsefectionem ageris, sed ad ostendendum ordinem sue sapientie. Considerandum quod illa lumen lucida non potest auemter dici eiusdem rationis cum nubibus quod sunt in aere, quod illa erat de natura celesti. Ita autem sunt de natura elementarii. Fiat firmamentum in mezzo aquarum. Istud fieri hic accipit quod est ad formam substantiali, quod de una parte materie prius pauciter sub forma coni factum est firmamentum finis formam specificam celi syderei, in qua productione intelliguntur predicti orbites planetarum quod sub nois firmamenti et perpendit. Deinde a superiori illius materie coni factum est celum cristallinum quod est ad formam substantialis secundum die, sicut et firmamento dictum est. Et significatur per aquas quod sunt super firmamentum propter auemteriam cum aqua et per se ipsum. Sub firmamento autem putatur perpendit orbites planetarum remansit materia coni, ex qua facta sunt elementaria terrena die quod materia designat nois aqua, et predictum est et sic per se ipsum secunda die factum est firmamentum in medio aqua, inter celum cristallinum et materiam elementorum, et sic per se ipsum. Dicitur vero deus, regens aquam, hunc ponit opus terrae diei, et distincta sunt elementa per hunc et illa per materiem quod resisterat adhuc sub forma coni, et predictum est, facta sunt ele-

mata, in suis formis substantialibus et proprietatis sequentibus in terra est facta sunt aliquid paucitatem dulia, virtute in quo recipi, quod apparuit per terrae viscera optima, et sic apparuerunt elementa in suis locis distincta. Dicitur autem deus, fiat lumina, et describit opus quod dicitur et intelligitur hoc fieri lumen quod

tum ad suas formas substantiales specificas, et finis ista expositione sol facit, et illa nube lucida perducita quantum diebus precedentibus fecit die ac nocte motu diurno, nec valet quod hoc obseruat frater

sue dices, et non potest auemter dici quod in propria terra pauciorne aliqd sit, productum sat, cito corruptum, et quod excludit ideo auemter dici sole factum et illa nubeula, quod sic fuisse corruptum non ei corruptum, propter loquido de corruptio non est finis pfectus etiam ei ratione quod transmutat in mel, et deinde iustus, et generatio ne sic non dicuntur elementa, propter corruptionem, quod et eius sit corporis mortuus, quod corruptione hoc modo dicitur est via ad defectum. Illa autem nubeula erat quod imperfectum respectu solis, ipse et Iohannes dicit in id quod iprobat quod in ope quod dicitur virtus quod aures et pfectus facte sunt ex quinque elementis, et in terra soli nostrarum aquarum non portant fieri nisi per corruptionem formarum elementarum modo predicto. Alia autem lumina, et stelle dicuntur facta quod sunt ad suas formas specificas ex aliis quod per se sunt, et haec per orbem, et sic per se finis ista expositione. Cetera autem quod in hac positura non sunt tacta exponuntur sic dictum est in alia expositione. Hoc dictum solvende sunt rationes quae sunt in ista expositione. Ad rationem metatorum cum deus, materia substantialis per se posse. Dicendum quod vero est si accipiat posse et vel potest, putatur in genere substantiali, et sic talis potest non est aliud quod ipsa essentia materie circumscrippta est forma, et hoc modo accepta est in potestate ad eum sub forma quodcumque quatuor est de se, et sic materia celi est in potestate ad formam elementi, et ad non esse formam celi, et ista potest non est reducibilis ad actum nisi per agem quod inmediate attigit materia finis suarum essentiarum quod est aetas durans, et si accipiat potest, propter quod si reducibilis per agem naturale vel creatum sic non est in potestate ut transmutetur de forma ad formam, nisi per subiectum qualitatibus actionis et passus proprieatis. Et hoc materia quod est sub forma corporis celestis non est sic in potestate ad non esse formam, et ad esse alterius, quod non subiectum talibus qualitatibus vel, sed dictum est. Rationes autem illius opem, quod ponit materiam in corpore celestib[us] alterius rationis procedente finis ista expositione inquit ponit materiam in corpore celestib[us], et inquit dicitur ea alterius rationis quod non probat, negat, et est ratione negationis per se ipsum, et dicitur et deus, et delectibus opus quod dicitur diei, in quo ornata sunt elementa media, scilicet aer, et aqua, ad quod ornatum pertinet illa quod mouet in eis, scilicet aures et pisces, et hoc est quod dicitur Producatur aqua, et hoc quod aures et pisces de sola aqua sunt formati, et hoc quod sunt elementa, et aqua sola expununtur propter quoddam auemteriam cuius lumen habet talibus qualitatibus vel, et dicitur et. Rationes autem illius opem, quod ponit materiam in corpore celestib[us] alterius rationis procedente finis ista expositione inquit ponit materiam in corpore celestib[us], et inquit dicitur ea alterius rationis quod non probat, negat, et est ratione negationis per se ipsum, et dicitur et deus, et delectibus opus quod dicitur diei, in quo ornata sunt elementa media, scilicet aer, et aqua, ad quod ornatum pertinet illa quod mouet in eis, scilicet aures et pisces, et hoc est quod dicitur Producatur aqua, et hoc quod aures et pisces de sola aqua sunt formati, et hoc quod sunt elementa, et aqua sola expununtur propter quoddam auemteriam cuius lumen habet talibus qualitatibus vel, et dicitur et. Reptile et, Reptilia dicitur illa quod non habet pedes, vel si habet, habet breves, nec in aliis elementis, et talia sunt quod continet habitat in aqua, et in terra, et in aere, et in aqua, et in terra, et in aere, et in aliis ponit in oblique ad designationem quod vita est imperfecto modo in pisces respectu hominis et animalium, et sequitur. Et cetera utrum de cere gradia, dicitur hoc hebrei quod in his genibus pisces sunt in credibilis magnitudinis propter quod si multiplicata fuerint et id undique destruta fuerint scilicet quod mare non est nauis

Liber

gabilemec alii pisces possent stare i mari. Ideo postquam deus creaverat hanc spem i seru masculino et feminino occidit femellam ne multiplicaretur inuidua, et refutat ea iustus ad coedendam in furo seculo. Et quod iudeos cecidisse in errore saracenor, quod beatitudine future vite ponunt i delectationibus corporalibus ciborum et venereoꝝ, quod non solum apud catholici os absurdum reputatur sed apud gentes prios quod beatitudinem homini non in oculo intellecere posse, assertentes vitam voluptuosam esse ratione pecudum. vñz. l. Et hoc. Propter quod beatitudine non est ibi ponenda; eus felicitas nullo modo pertinet ad virtutem animam sed solam ad intellectualem et rationalem creaturam. Propter quod catholicis bestias ponunt beatitudinem in visione et fructu ipius dei, et ab hac beatitudine a sepe resurrectis fieri reditum ad corpus per quam fiet gloriam per dores corporis, infestos potius impassibilitatem, et post resurrectionem erit ad vitam immortalē, opibus nutritiue et generatiue non indiget. Et ad hunc sunt auctoritas clarissime nostra, testis sed quod non recipiunt a iudeis: ad hunc pro adduci auctoritas pro plurimo dicens: Patriabor eis appuerit gloria tua, quod ex beatitudine aie fieri taliter beatitudinem ad corporeum et sanitatem omnis hominis appetitus. Ad hunc et factum est reptili mortali et ex eo in motu cum dno ei, diebus et noctibus et comedit neque bibit: ploratio et collo quo dñi satiat, et mltro min in statu fuisse beatitudinem vestram? Quā puderat te, in piscibus ciborum est ponendum? sequitur enim et auctoribus breviter aialibus sunt multe species subalterne ac etiam spalatissime, tamen in productioe eorum sit metus de generibus et speciebus. Natura autem humana producta est prior in uno solo in uniuerso, et patet. Et tamen si sit ibi metus de genere, vñ. Bifiditatem eis, ista bifidio est ordinatio ad inservitiationes indiuiduorum per communionem maris et feminae, et statim. Crescere et multiplicari te, et quod multiplicatur. Segnior, tamen per taler modum est in plantis et herbis, non in productioe eorum non sit metus de tali bifidio. Dicitur quod deus. Hic de scribit opus sexto diei, in quod ornata est terra aialibus, et hunc quod dicitur. Producent annis, et aialia viventia, quod significans per aialam, quod res denotant a forma, et postea magis specificatur. 3. Iumenta, quod ad aialia silvestria, non dicuntur bestie nisi vestie. Et videtur deus quod est bos, et ait: Faciam bestiam. Postquam mortales descripsit creatorem eorum quod facta sunt quadrupedes, propter bestiem ut predictum est, hunc postea describit bestiam formatorum. Et dividitur in duas partes, quod primo describit bestiam formatorum, scilicet et lapsus et regressus, tertio capitulo. Huius et serpentes, scilicet in duas, quod prior describit bestiam formationem, scilicet et statim et ordinatio, quod est causa adhuc in duas. Quia prior describit bestiam formatorum, scilicet eius proportiones, ubi bimaculatus illud deus. Circa primum siderum dicitur quod aia intellectuua quod est forma bestie, non est ex semine per generationes, sed a deo per creatorem, et non in formatioe bestie sibi dicitur, sed per

cat terra vel aliquid sile sed faciam bestiem. Et dicitur bestie quod est bestia dei ad angelos, scilicet et falsum, quod angelus si cooperante deo in creatore aie in quod substitutus imago ipsius dei. Et id dicendum quod dicitur faciam bestiam in plato, ad denotandum plenitatem personarum in diuis. Veruntur quod ista plena stat cum unitate similitudinum centrum, tamen postea subdividitur singulariter. Et creaturam bestiam ad similitudinem suam. Imago autem dei, scilicet situ in aia bestie ad proprietates naturales, et memoriam, intelligentiam et voluntatem. Similitudo autem gratiarum, et hoc similitudo est quod quedam pfectio imaginis, quod gratia physis naturam. Iudicet autem in gloriam, sed per ipsum ponunt unam unam in aia bestie ad qualiterdam alias proprietates bestie quod sic aia repletum est corpus. Ita de ratione mundi, libere, etiam levi et terra implo dicitur. Ita quod sic deus unius est in suo seclo, sic aia unica in suo corpe,

Ita sic deus si in qua sordido orbis, sic nec aia sordido corpori, Ita sic deus videtur oia et non videtur. Ex parte etiam, non ridebit in hoc tempore, sic et aia videtur exteriora et non videtur. Ita sic deus non dormit, non sibi. Ecce si dormitur neque dormierit quod custodire istud, et sic aia si dormit in corpe, sed uta assignatio imaginis est in multis accidentibus, pfectio autem est in magis propria, quod ponitur in illius potestate aie per quod efficiens capaciter ipsius cognitioem est. Et pfectio pectoris, et aliud, quod dicitur subditum (amore), deo, quod taliter habet in statu nae obdite, et quod dicitur itaret in obediencia ipsius dei inferiora obediret ei. Et istud omnium est bestia nae, scilicet quod imperfecta est, pfectio et platea pfectio aialia, et aialia pfectio bestie, et licet platea utrumque et terra ad suum nutrimentum, et aialia platea, ita besties aialibus. Et tamen iuste peste eis, Secundo quod pfectio gubernt inferiora et anguli bestie, regnum vero est in pudentiam, quod pprae est in bestie pudentia gialis. In aialibus vero sunt quodammodo pudentiae pueriles sunt, et in aranea ad faciendum telum, et sic de aliis et in aialia sed bestie subiecta. Letro quod bestie facit est ad imaginem dei, non iuste obediunt ei inferiora sunt natura instituta, sed in penitentiis ista obediencia est et subtracta. Sic et obedientia virorum inferiorum respiciuntur, et corporis responsum aperiuntur. Eiusdemculum et ferme. Et illa terra dicitur aliquis hebreus quod a pfectio forma nostra humana formata est in retrosequitur. Et rursum corpora viri et mulierum erat pfectio in lateribus, et faciebat eni. Tunc et postea separata sunt utrūque dimid. Et quod hunc videtur, dicitur. Tunc enim de costis eius et edificauit eam in maiori. Et quod ibide dicitur. Et replieuit carnem per ea. Nam autem replo non est necessaria si sufficiunt tantum corpora separata. Ideo ad hunc ridentur dicentes ad primam quod istud vocabulum quod hic accipit p costa in hebreo est equocum, quod significat costam et latitudinem. Et de hunc bestie plena exempla in biblia hebreice scripta quod pfectio. Et sicut est in gallico, ubi costa et latitudine bestie scripta sunt et modicu differt in pfectio. Abi g. translatio nostra huius. Tunc enim de costis eius, dicitur quod debuit dicere Tunc enim de lateribus eius, quod illi rotundus erat corporis extremitas latus erat corporis in latitudine, et aliud latitudine erat corporis extremitas et latitudine. Sed perinde autem corporis in latitudine corporis extremitas latitudine. Ad secundum dicitur et rex est, quod ubi translatio nostra huius. Et reples

Genesis

uit carnē p ea līa hebraica h̄z et clausit carnē in loco suo
sc extēdēd o curē sup carnē in loco sepatōnis, sc nō ob-
stantib⁹ illis adhucridē dicta eppositio irrationabilis, qz
talis iūcūto duor⁹ corpor⁹ pertinet ad mōstra, sic legit⁹ in
chronica Sulpiq⁹ tge philippi reg⁹ fācie q⁹ fuit non ante
utū līarolum q⁹ mōre
gnat anno dñi. 22.

Bhidixitq; ill^de^sz ait^s cre
scire z mltiplicamⁱ z repla
te frā, z subijcite eā, z dñā
mī p̄scibvmar, rvolatilb^v
celi, z vniūsīs ai antib^v q̄
mouēt se frā. **D**ixitq; de^s
Ecce dedivob oēm herbā
afferētē semē sup frā, z vni
ūsa ligna, q̄ hñt in semet;

bat & tunc fuit mortua plus. p annū aīt alia, sc̄da rāde
expōdere a fetore cadaveris mortua ē. Dōlira aīt p acci-
des rūngūt in natura, & lo nō ē rōnabile q̄ in pia rerū
institutioe artifer oīm icipet ab illis q̄ sunt p accidentis
q̄ talia nō cadūt sub arte & maxime in natura hūana q̄
nobilior ē. Itē videt q̄ veritātē līe, q̄ infra dī q̄ formati
cāctis animā libo dñs adduxit ea ad adā, & q̄ in illis nō
muensibaf adiutor: sūlis illi, ppter q̄ pcessit ad formati-
oni mulieris de costa viri, itē ibidē dī. Et edificauit co-
stā quā rulerat dī adā i mulierē, si aīt nō eēt ibi costa s̄z la-
tus, qd̄ se passet dñs ab alio latere mō supradicto, p ta-
le separationē nō pl̄ edificata fuisset mulier q̄ vir ppter
qd̄ Rāja, hāc expositionē nō tenet. s̄z illa, q̄ sequit s̄ez q̄
natura hūana primo sū formata i sexu masculino tūi, &
postea mulier sit formata dī costa viri. Q̄ aut b̄ dī, Q̄a-
sculū & feminā creant eos, b̄ ē p anticipationē, q̄ statī
voletab facere mētēnō dī multiplicationē hūana nature
q̄ sit p multiplicationē mīris & feminine, cū subdu Lēcētē t̄ ml̄
tiplicami t̄, s̄z postea, q̄, ca. seriose explicat modū forma-
tiois mulieris dī costa viri. Et iō tenedū ē q̄ natura hūa-
na pīlo fuit, pducta i uno individuo & in sexu virili tūi,
vt iūc ēt pīum b̄ principiū oīm individuorū nature hūa-
ne, q̄ dñs totū specie iūo mo. sicut dī ē p principiū ton-
vīnuerū, vt in b̄ eset qd̄a silūtido hoīs ad deū, ppter di-
gnitātē hūana nature. Aīt dī Act. xvii. Dē fecit ex uno
omne gen̄ hoīm. Sc̄do et vir maḡ vīorē diligenter & ei
inseperabilē ihereret dū agnoscetē cā ex se ipso esse, pdu-
ctā vīi dī, j. De vīo sumptū ē, q̄ obē relinquēt hō patrē
& matrē & adhērebit vīori sue, & b̄ fuit maxime necessariū i specie hūana in q̄ mas & femina fin̄ dicētē rōnis
recte habēti sumū manere p totā vīra, qd̄ non rūngūt in
alīis aīalib. Tertio q̄ mas & femina rūngūt i hoībo
nō solū, ppter generationē & in alīis aīalib, s̄z ēt ppter
domesticā vīra i q̄ sunt alīq̄ ppria vīa viri, talīq̄ femi-
ne, in q̄ vir est caput mulieris, ppter qd̄ auenītēr ex vīo
formata ē. Sicut ex suo principio. Quarto est ad b̄ rō sa-
cramētalis, figuraē em̄ p b̄ ecclīa sumpsit principiū a
xpo. Aīt dīct Ep̄s ad ep̄b. v. Sacramētū b̄ magnū est
in xpo & ecclīa. f B̄sidūtq̄ illis b̄ s̄z describit hū-
mane nature iā formate & fūatio. Et pīo q̄tū ad spēm
seō q̄tū ad individuum. Ibi. Dīxit dī, Lūca pīum
s̄cīentā q̄ spēs hūana p̄seruāt p generationē maxime
post lapsū p q̄ē incurrit neceſſitātē moriēdi. Et b̄ ē
qd̄ dīct. f B̄sidūtq̄ illis. Ista b̄sidūtio, ē dī ordī-
atio ad multiplicationē individuorū, in natura hūana
p generationē, iō subdit, g Lēcētē, & multiplicami t̄,

Letera patet et p̄dictis. **b** **D**icitq; de, b describit
pleratio q̄stū ad individuum, q̄ sit p nutritionē, t b ē qd
Ecce dedit vobis tc. nō ē sic intelligēdū q̄ her. / dicit,
be r̄fruct̄ arbor darent in escā hoīb, belis, t ambicō
muniter, s singula singulis fīm conditionem nature lie.

ut pote fructus arborum
holiorum ut dicitur. Ex omnibus
in ligno padisi comedere herbeas atque semia
herbarum a salibus et quis-
bus diversis tamen diversis
est aialibominis quemadmodum
naturae sue aliquatenus
est aialita et aliq. annes
fructibus arborum vesce-
banus elius at carnium
zpisicium non est lacatus
sue pmissus holibominis
si post diluvium ut habet
intra et ex ea ubi dicitur sic

Omne qd mouet & riuist erit vobis i cibū. **I** Et vī
ditqz de rcllde est xclusio pcedētū, licet em qlibet spe-
cies entis bona sit in se, ex vniuersis tñ pñlo vnuersi
ordinatis ad se inuicē & vlt̄ri? ad dñs sicut ad ducē ad
mirabilis pulchritudo & bonitas cosurgit,

Benedictus i. postill. i. illi principio Additio Burg.
creavit de celo et terra. Omissis divisionibus curiosis ac
capio illa et magis consueta est dicta. Additio prima.

Contra explicationem italae huius primi capitulo de difficultate et varietate doctorum traditum, tam grecis quam latini et hebreis, quedam videtur presumposse ad hoc ut ex multiplicitate sensuum aliquod planum saltem per simpliciter capientibus extrahatur. Primum presumponit quod in hac explicatione dictum Augustinianum est attendendum quod super bene sim ad literam in hac materia tractans sic dicit. In his enim questionibus duo sunt obfusca: primum quod veritas scripturae in concusse teneat. Secundum quod cum scriptura divina multipliciter exponi possit nulli explicationi aliquo modo esse in bereat. Quod si certa ratione ostiterit hoc esse falsum quod aliquis finitum scripture habet assertio per se est falsa non sine attribuenda aliqui auctoritatibus scripturae, eo quod talia certa ratione constat esse falsa. Tunc illud quod non demonstrative sunt opinatio et probabilitas habent non constantia certitudine, ut veritas plane scripture propter taliter debilitate certitudinem formidolosam et opinacionem omittantur, nec ob hoc est plena explicatione varietatis seu dissolutae. Et hoc sanata plane auctoritas Augustini predicta. Et inde est quod inter pagani coeteri opinentur mundum fuisse ab eterno non nisi catholicis variat et hoc explicationem huius dicti in principio creavit de celo et terra sic ut ex ipso non in telligatur mundus a deo per creationem incepisse. Hoc ei de proprietate mundi a priori non demonstrativa ratione probabitur. Et in prima parte sancti Thome, quod libro art. 17, sed solius opinionis et probabilium. Ex quo presumpto inferitur quod possessor mundi convenienter se habet circa periculum introductorium explicationis Italae huius capitulo. Dicit enim quod ex varietate opinionis non de natura materie a physis positiva dependet intellectus organi sermone quod videtur inconvenienter dictum. Solitat enim quod probi in hoc non demonstrative procedunt, alii non etrigent eos diversiminde vel ratione opinari sicut negant in geometricis et hominibus, sed solius procedunt opinatiue. Ut si non videtur sensus scripturae appetere hoc variatum. Et si sancti doctores modicem cum

Liber

ramentū de hīmōi opinione varis in hac materia sic nec etiā refert ad articulū creationis credende vītu celi sunt similiares vī habeat materiā eiusdē rōnis cū his inferioribz vel alteri rōnis. Sedo p̄supponit q̄ nō ē inconveniens multiplicare expōnes in h̄ loco, dū m̄ aī ve ritate scripture plāno mō intellecta nō demī, t̄ cū hec nō asserēdo s̄ q̄li p̄ponēdo dicantur p̄t p̄ auctoritatem Aug. sup̄ius inductā. m̄ḡt est m̄. s̄. dī. lī. dī. de hac materia tractas dicit sic. Quidā sancti patrū q̄ verba dei atq̄ archana excellēter scrutari sunt, sup̄ b̄ q̄li diversa scripsisse vident̄ hec ille. Abi notāda sunt ī ba m̄ḡt q̄ non dixit diversa asseruisse vident̄. b̄ enī eēt piculosuz. h̄ scripsiſse tūn. s̄. sine assertione, taliter ei expositorēs multiplicare nō ē piculosuz ēt sancti t̄ p̄fecti viri q̄tū doctri na locū auctoritatis h̄z, t̄ multoforū p̄t vident̄ sum p̄plicitoribz. q̄rū dicta nullā habet auctoritatem nisi quātū vītas līe sacre vel rō efficac̄ eis tribuit. H̄z hīl iḡt temerarie asserēdo, nec oīquā vītarē a sanctis patrīb traditā excludēdo, nec m̄ aliq̄ diminuendo ad expositionē līale eoz q̄ in h̄ ca. p̄tinent̄ sp̄aliter, vīlos ad opus q̄rē diei inclusiue pccād. t̄ principale fm p̄imūz sensum līale, d̄ q̄ prius in additione sup̄ p̄logū dictū ē, t̄ q̄sīq̄ de sc̄dario sensu ēt līali q̄dā rāgen, t̄b omissa re citatione variar̄ seu diversar̄ expositionū, silt t̄ curiosi tate distinctionū fm oī. duie līe plane p̄sequēdo. In primo igit q̄dā summarū totū diuine operationis sen creatiois in toto spacio ser diez p̄tentū moyses videſ p̄ponere cū dicit. In principio creauit de celū t̄ terrā. In his enī p̄tis fm Līris. p̄mitit summarie t̄ p̄picio se totū opus diuini circa creationē distinctionē, t̄ orna tū mūdi. in oīb̄ sex dieb̄ primis successiue factū, sicut siq̄s dicat talis artifex edificauit hanc domū, t̄ postea subdat, primo fecit fundamenta, sc̄do erexit parietes, t̄ terrio superposuit tectū t̄ hīmōi. fm quā expositionē cū b̄z deū creasse celū t̄ terrā. antīlīgunt oīa celestia t̄ terrena eē a deo creatā. q̄ in p̄cessu lex diez fuerūt creatā seu p̄duera, t̄b v̄ sentire Basyl, in Exameron q̄ sup̄ b̄ v̄b̄ Creauit celū t̄ terrā sic dicit. Et duob̄ at q̄ extre ma sunt, totū exītū enigmaticē significat, t̄ sicut opor tet p̄ celū in h̄ loco intelligi empyreū tūn, vel syderum seu firmamētū t̄ hīmōi. s̄l̄ oīa celestia in h̄ intelligēda sunt. silt p̄ terrā in h̄ loco nō solū intelligenda ē arida seu elementū terre, s̄l̄ tota substantia generabilū t̄ corru pribilū t̄ elemētor̄ q̄s̄ mixtoz in p̄dictis sex dieb̄ a deo p̄ductoz. Veritas hīl̄ expōsitionis p̄t er mō loquēdi facie scripture communiori t̄ frequētiori. silt ex doctrina sanctor̄ ap̄lor̄. Prīmū p̄t nā infra Befi. q̄s̄ illud v̄b̄. in die qua fecit oīis celū t̄ terrā glo. his iḡt pauc v̄bis insinuata ē oīs creature. legit̄ ēt Exod. xxi. circa obſcu rationē sabati, sex dieb̄ fecit de celū t̄ terrā, t̄i die septimo rechēuit, ī q̄ loco manifes tū ē q̄ celū accipit p̄ q̄ cūq̄ celesti creatura, t̄ terra silt p̄ q̄cūq̄ terrestri mō su p̄dicto. Si ei h̄ accipit celū, p̄ aliq̄ celōz tūn, t̄ terra p̄ aliq̄ terray tūn, cetera ftena t̄ celestia viderūt excludi ab opibz ser diez, q̄d̄ ē manifeſtū faliſū silt t̄ Deu. xii. ca. Sc̄ia shodie q̄ dīs ip̄e ē de' ī celo sursum, t̄i terra de orisuz, t̄ nō ē ali'. Intelligēdū ē v̄niuersaliter. s̄l̄ q̄i celestibz t̄i terrenis null' ali' de' ē. silt ftenere. p̄tis. ca. v̄bi p̄pha intendēs asserere deū eē v̄biq̄ dicir. Hāq̄d̄ non celū t̄ terra ego ip̄eo dicit dīs, q̄b̄ h̄ intelligi t̄ torus mūdi integratit̄. Fōde mō p̄s̄ dicit. In initio tu diez ter rā fundasti, t̄ opa manūs tuaz sunt celi. Idē p̄t alīs innūrabilitibz locis sacre scripture. h̄ enī, in nonullis locis sacre scripture q̄sīq̄ ei p̄dictis, ī celo t̄ terra ma te vel ad exprimant̄. h̄ tñ ēt pauc p̄ter modū t̄ stiliū cōem supradictū. Sedo h̄ idē p̄t ex doctrina seu mō

loquendi aploꝝ q[uo]d sensus sacre scripture p[ro]feciit fuit ap[er]tus uictualium luce, xxiij. ca. Apud eis sensum et intelligere scripturas ibi enim circa articulū creationis mundi nūl apli exp[re]sserunt fuisse a deo creatu[n]i nisi celu[n]i et terra d[icitu]r ceteris in symbolo. Credo i[n] deo creatorē celu[n]i et terre, ubi manifeste tamq[ue] doctissimi in scripturar[um] intelligēna nos docet q[uo]d in h[abitu] p[ro]fitemur deu[ti] creasse celu[n]i et terra cuncta celestia et terrena a deo fuisse creata teitamur. Illud enim sicut intellectu diceret q[uo]d apli articulū creationis mudi ipse fecit tradidissent, in symbolo at patru[n] heresibus surge[n]tib[us] spāl[er] Danicor[um]. Q[ui] dicebat vnu deu[ti] esse bonorum, et aliis malorum, et alios filios fuit addiū in h[abitu] articulo d[icitu]r actione mudi q[uo]d erponēdo, cibis oīm et inuisibilis ad denādū q[uo]d in h[abitu] p[ro]fitemur in primo symbolo. Creatorē celu[n]i et terre, intelligunt celestia et terrena, no[n] sola visibilia, sed et inuisibilia, sed in igit[ur] hac expositione sonare ritati tamq[ue] fundatā i[n] plamori et colori mō loquendi aplo[r]u et p[ro]ph[et]az nō reliat loci iquidē d[icitu]r q[uo]d celo scripture h[abitu] loq[ue]t, cu[m] nō solū d[icitu]r celo q[ui]buslibet s[ecundu]m et d[icitu]r q[ui]buslibet red[er]t celestib[us] creatu[n]i, sic d[icitu]r angelis intelligi debet, sicut nō est inq[ui]sitiō aere elementar[um] vel igne, et q[uo]d p[ro]cula sacre scripturē i[n] h[abitu] spāl[er] intelligentia, cu[m] nō solū d[icitu]r terra elementari s[ecundu]m d[icitu]r tota natura generabilis et corruptibilis in primis ser dieb[us] creator[um] seu paucior[um] intelligentia cu[m] d[icitu]r. Creauit de[us] terrā. Carea sensum vno sedarū seu vteriore ac sensu[m] latē p[ro]nēte huius vbi, in principio creauit de[us] ce[le]stia et terrā, multa tradunt a scris doctorib[us] et alios q[ua]dāmō inenarrabilita iter q[uo]d vi expositio[n]i scribo. In p[ri]ma p[re]q[ui]xta, arti. iij. i[n] corpe, q[ui] spediosa et recta life et rom[ani] s[ecundu]m dicit ei sic, q[uo]d dicitu. In principio crea. de[us] te. Itip[er] exponit ad excludendū tres errores qdā ei posuerūt mudiū semp fuisse et ipsi nō habere initiu[m] et ad h[abitu] excludendū exponit in principio. i. p[ri]mo, Quidā vno posuerūt duo esse creationis principia. Unū bonor[um] et aliud malorum. Et ad h[abitu] excludendū exponit. In principio, i[n] filio sicut ei principiū effectuū appropria p[ro]pter potestia ita principiū esse plare appropria filio, p[ro]pter sapientiam, et sicut d[icitu]r. Qia i[n] sapia fecisti tra intelligat deus oia fecisse in principio, i[n] et filio fm illud apli ad. L. l. In ipso, i[n] filio p[ro]dita sunt eniuertha. Alij vno dixerūt corporalia esse creatu[n]a a deo mesdiabit[us] creatu[n]a spiritualib[us], et ad h[abitu] excludendū exponit i[n] principio creauit de[us] i[n] oia, hec ille. Que qdā tres expositio[n]es intellige, de sunt non disiunctive sed copulativa nec si q[uo]d scripture i[n] h[abitu] loco interdit quelibet usor[um] triū error excludere et nō enī eoz g[ra]m, si enim diuisitive intelligenter iste expositio[n]es tunc nō excluderent plus q[uo]d vni error, et forte nullus q[uo]d ex una p[ro]positione tres cas. veritatis habete ex quilibet ear[um] nō posset includi veritas vni cause earis determinata. sed vidēdū est quo libet illar[um] triū expositio[n]um et lea sane intellecta surgat, ut sic quilibet illar[um] dicencia sit lat[er]alitas. Ad qdā sciendū q[uo]d cu[m] hec dictio principiū coiter intelligat relative respectu principiant, idcirco i[n] sacra scripture coiter vbi principiū seu initiu[m] legi i[n] eodē cōtextu adiungit aliud significans illud respectu cuius d[icitu]r t[er]ras le principiū seu initiu[m] sic d[icitu]r. Besi, et h[abitu] principiū regni et babylonia, vbi in h[abitu] q[uo]d adiungit regni et exponit respectu cuius d[icitu]r principiū. Et sic coiter in alios loci, cu[m] ro[man]i nū nisi sic exprimerent remanerent q[ui] ignorūt qdā significaret p[er] illud principiū, nisi subintelligerent ex p[re]cedenti seu subsequentiis immedias adiunctionis et in h[abitu] loco nō exprimis determinante i[n] his ad qdā referat h[abitu] q[uo]d de in p[ri]ncipio. sed q[ui] absolute noia f[ac]t[ur] oportet q[uo]d referat ad illud q[uo]d sibi adiungit. Ut primo occurrit referendum ad h[abitu] q[uo]d de statu. Creauit, i[n] principio creationis seu in principio ille q[uo]d creauit, et sic in illigūt multi doctores hebreor[um], sic rabbi Abenbasara.

Genesis

instituere populi specialiter qntu ad doctos, q in deo qui
celu & terra creauit est plitas psonar inqntu dixit heloym
Sicut & virtus fui canticis: inqntu dixit creavit. Et h no-
tare insinuat moyses i pria ppositioe toti sacre scriptae
in q mne articolus creationis ut innueret h mysterium in
prior erordio fidei ee attendendiu. Qd ait hec plitas at-
tribuenda sit psonis seu supositis, hec et fui sensus lea-
lem vltiore in hoc loco, vbi inuit aliq instructio de
divinis psonis, nra cu d: i principio, intelligit in filio: cui
attribuit causalitas creationis p modu cause exemplari: vt
dictu, q psonis cu d: deus, intelligit pater: cui attribuit
causalitas creationis p modu efficeris. Cu aut d: Spiss
discerebatur, intelligit psona spissi, p plenim declar-
abili. Non tñ est intelligendum q creare sit p psoni alieui
pstone diuine & n coe toti trinitati, h eni es, erroneu cu
oia opera trinitatis ad extra sunt indiuisa, h qz ds es c re-
tu p suu intellectu & voluntate, sic artifer teru artificata
rum. artifer aut p verbu in intellectu acceptu, p amore
sue voluntatis ad aliud relatuu oga, vbi silt ds p operat e
oem creatura p tbu suu qd e filius? & p suu amore q est
spissanc, & fui h pcessione psonar sunt rones pdu-
ctionis creaturar inqntu includit canticula attributa q
sunt scia & voluntas, vbi illa p. q. xlvi. art. vi. Sequit
litera. Terra aut erat iam tc, vbi moyses postq sum-
matie tradidit totu opus diuinu circa creatioem mundi
in primis see diebus successione pductu, hic explicat illud
per pculatia. Circa qd pio ostendit statu seu pditione
grundu reg creataray in pria sui creatione seu pductioe.
Sed o peccadit ad alia q creatu seu pducta sunt in pdcis
se diebus successione. Seda ibi. Diximus ds: fiat lux. Circa
primum sciendu q cu moyses tudi plo loqbat et omes
doctores tenet q no solu spissala veracter no capiebat
sed et de corporalibilla colter tñ apprehedebat, q visu corporali subiacet, et in a. pte. q. xv. q. art. viii. Idcirco
licet in generali visibilu & invisibilu celestium & terres-
triu creaturar sub quodam summatio et dcim e compre-
hendat, attribuens ea diuina creationi: ita et nihil in te-
rum natura excluderet a creatore dei, loqntur tñ postea in
particulari et umbecillitatu rudiu seu simplici audien-
tia descendenter, ptermisssis invisibilibus tñ celestiu qd
terrestriu, de visibilibus tñ mentione facit. Usi de celesti
bus ptermisit celu empireu & angelicu natura, & de ter-
restribus ptermisit duo elementa, saceret & igne, eo q no ab
omibz pcpipiunt. Multa enim etia phoz elementu ignis no
cognouerit vsc ad tēp Aristotel. Sicut & aeret nihil dice-
bant, adeo et loca plena aere vacua existimaret, vt. vii.
p. bisi. Usi in prima reg pductioe de tribz visibilibz p
cipali fac mentione, si de infinito fundamento vniuersitati sen-
sibil, & de summo tecto ei, & de qdā medio int vtriusq
q sunt pincipales ptes integrales cuiuscumq edifici, qdā
duo se bñt ad totu vniuerlum visibile, sic ceneru et circu-
ferentia ad corp' spericu, q copulent tota ei rōne plas-
matica, in q dē, s. corpe spericu centrū se bz vi funda-
mentu, & circumferentia sicut summi tectum, et alia in-
ter virtusq contenta se habent et mediis inter virtusq
se in centro & circumferentia, psumu osidit cu dic. Terra
autem. Terra eni fui phos & astronomos se bz ad vni-
uersum corpale et centro. Scdm atq terru osidit cu dic
Sup facie abyssi, Abyssus eni fui grammaticos multitu-
dinu agq impenetrabile significat. Quae qdē ipenetrabilis
tas io pot intelligi no solu er magna el, pfunditate, h
enam erb q er el, diffusione no p abysmus penetrari. Per
quod intelligit qd elemantis, & ante el aggregationes
in una punctione confusa erat cum aliis duobz elemen-
tis, saceret & igne, p plenig pponit, in, q. li. dist. viii. Quod
totum vocat abillis fui estumatoez simplicium seu tu-

Liber

dium quibus loqbatur, qui aerem dignem elementare ppe
coz invisibilitate et dictis est non percipiunt. qd abysmus
totum terram vnde cooptebat, et usq; in altu porrigebat q
usq; nre summitas corporee nature pertingit, sicut qbul
dñe dicit, put me ponu di supradicta. Intelligentur tis
hec summitas nature corporee circa celum cristallinum qd
per superficie abyssi intelligendum est. Et hoc est primus corp^m mo
bile qd se hz ad oia corpora naturalia sic superficies ad
corpus spiculū q tota er soliditate sunt. Tunc notandum
est qd non dicit scriptura, tenebre erant in terra nec in aby
so neq; super abyssum hz supra facie abyssi. Quis rō est
hā illa multitudine aquarū penetrabilis, et profundissima i
prima sui productione erat turbida, et quasi opaca, et eius
confusa punctione seu compositione, antequam qd non erat ca
par lucis, sicut nec terra, et sic non erant in terra nec in aby
so tenebre, prie loquendo, sicut nec in ligno dī cē cecitas
hz non videar, superficies tñ abyssi qd est primū mobile et
dictis est et sua pura et immutabilis natura ē diaphoniz
et sunt semper capax lucis. Hz qd nodū lux facta erat, id p
prie loquendo tenebre erat, pte super facie abyssi, i. in pri
mo celo mobili. Loueniente igit in primordiali keruz
visibilis productione fuit exp̄la mentio de terra, qd est cē
trum et qualis fundamenū viuens sensibilis, et de circuſe
rentia qd est summum rectum, primū mobile eo modo qd
Esa, xlviij, Manus eum mea fundauit terram, et dextera
mea mela est, alias retentit celos, et loquitur ad in omnium
formans circulum cū circuito, qd primo ponit rū pedem
in centro qd est fundamenū, et aliud tendit circumducen
do circumferentia. Sequitur in lfa, Spūs dñs cerebat super
aquas, q quidā vba prie et notabiliter exponit a dñ die
ro, de hebreo quod omib⁹ vbi sic dicit, p eo q nostris
in codicib⁹ scriptū est spūs dñs cerebat in hebreo habet
Verapheret, qd nos appellare possumus incubare in su
militudine volucris ossa calore animantis, et q intelligim⁹
nō de spū mudi dici, et nonnulli arbitrantur, hz dñ spū
tutus sancto qd ipse vniuersitatem om̄i a principio dī, de quo
in ps. Emittit spū tuū et creabunt, hec ille, Ne qd ei
unificatio pōr recte intelligi fm motum primū mobilis,
hā meli fm pbm, xiiij. Physicop est vita rex naturalium
et cū inter oēs motus rerū naturalium motus primū mo
bilis sit primū p̄cipiū, et a quo oēs motus corporales
regulari et mensuranti tangit a prima om̄i motuū mensurā,
et a deo tangit a primo mouere principaliter causat
idcirco in primordio creatiōis rex naturalium dī p̄ uno
motu tangit de vita rex naturalium sit metu, attribuendo
ipm motu deo in persona spūsancti, cui appropriatum ē ri
unificare. Et et hō tollit quedā inconvenientia que qdā mo
dio animū pulsat, q inter primo creatū sit metu de re
pore, cui dicit. Dies vñ, dies secundū et hīmōl, dī dī motu
nulla videt fieri metu, cū tñ motus sit prior ipso tpe
naturaliter. Si fm p̄dictā expositionē p̄dicta solitū cō
uenientia, qd de motu sit mentio ante qd de tpe, et p̄t p̄diciens.
Sed hō p̄dicta quedā dubia breuerit p̄t mo
tū iniquitatis, et quorū solutione veritas magis eluci
dat. P̄tū possit rōnabilitate queri, put Aug. querit
super Hessi ad lfa, cui nō scriptū ē. Dicit de, fiat terra,
et facta est. Fiat aqua seu abyssus et factū ē, sicut dicit de
luce et de firmamento et hīmōl. Sed p̄t queri, si aby
sus hic accipit, et dictū ē, p aquarū multitudine impene
trabili terrā vnde circundante, cur nō p̄prie hoc decla
rit deus dicens. Multitudine aquarū erat super terrā, cum
aqua ab omnib⁹ q̄stūcūs rūbus sit perceptib⁹, et de aq
in hō ea, frequenter fiat metu, nō ē de abysso in hoc loco
Lerū, si facie abyssi accipit in hō loco p̄ primo mobili,
et dictū, cur statim ipm noitat aq̄s cui dicit, cerebarunt
super aq̄s, fm illā expositionē. Quartū cū spū dñs seu

spūs dei plures in sacra scriptura accipiunt, p aere seu
vento, et in ps. Flavit spūs ei et fluent aque, et in altis
vī ergo cogimur et in hoc loco accipiāt p spūsancto, et
dictū est. Quintū, si spūs dei in hoc loco accipiāt p̄o
spūsancto et dictū est, cū spūsanct⁹ sit deus inconveniē
ter dicit p̄ cerebat super aquas cui deo nō copetat localis
ter ferri nec sitū habere. Ad primū igit dicendū q̄ ex
verbis Aug. rbi supra apparet, q̄ in hoc loco q̄ dī, Ler
ra erat inanis et vacua et tenebre erat super facie abyssi in
telligit materia omnino informis. Dicit enim in xij, cō
fessi. Quid enim in omnibus mundi ptib⁹ reperit pōt pp̄m
quis informatus omnino mode, q̄ terra et abyssus, et ista
subdit. Illud autem totū p̄pribil erat quād adhuc oīno in
forme erat, hec Aug. Et quo p̄t q̄ fm ipm lo p̄termisit
est dicere, fiat terra seu abyssus. Similiter et factū ēta,
et vidit deus q̄ esset bonū, sicut dī in altis, p̄pter informa
tūtate omnino materia q̄ in p̄dictis vībis signatur.
Et eīo q̄ cū dicit Dei pfecta sunt opa, et Dei, xij, ca
tio inconvenienter d̄ natura oīno informi dicere. Dixit
deus fiat hoc. Similiter et vidit deus q̄ esset bonū. Am
bos autem et alii saneri doctores nō cōcordat cū Aug.
in hoc, s. q̄ cū dī, Terra autem erat inanis et vacua, intelli
gatur materia informis, sed ipsum elementū terre fū
quos s̄cī lancos doctores alterab Aug. opinantes di
cendū est q̄ alie tres informatus attribuunt creature
corporalib⁹ in primordio producere ppter quas nō decebat
et de creatura sic informi dicere. Fiat reuel vidit de
q̄ esset bonū et hīmōl deerat em corpori et diaphono, s. pri
mo mobili pulchritudo lucis. Unde dicit p̄ tenebre erat
super facie abyssi. Deerat etiam tenebre dupler pulchritudo
una deerat et hoc q̄ erat aqua copta, et quād ad hō dice
tur q̄ terra erat inanis, s. inuisibilis alia vero deerat et
hoc q̄ nō erat omata herbis et plantis, tideo dicitur q̄
terra erat vacua. Unde in hoc loco moyses in rendit ec
primere informatus creature corporalis tam celestis
q̄ terrestris in primordio p̄duce, tideo nō oportebat
in hō loco dicere. Dixit de, fiat terra, et hīmōl, sicut in altis
creatus q̄ in prima sui p̄ducentione tales informatus
minime habuerūt, si autē p̄ hoc dicit p̄ lux in p̄ia die fa
cta etiā videt spūfecta seu informis respectu lucis lumina
ris, qd p̄t et excellētia p̄prietatū luminariū q̄ in ope q̄
te diei exprimunt, q̄ nō primit ad luce in prima die facta
et ista patet, et tñ dī ipa luce dī, fiat lux et, et vidit de
lucē q̄ cē bona, et sic sūt potiusset dici d̄ terra nō obſta
tivo informatus p̄dictus. Ad hō dicendū q̄ lux in prima
die facta hō nō erat ita pfecta sicut lux solis, habebat tñ
pfectionē ibi patente q̄tū ad illud p̄ q̄ facta fuit, s. dis
missionē noctis et dī, et p̄t in lfa, hz terra fuit facta a deo
ad hoc et habitare ab animatib⁹ iuxta illud Esa, Nō
inuacuā creauit eā, s. terrā, hz et habitare te. Et q̄ hec p
fectio ad quā ordinata ē terra subi debeat in primordio
sue creationis, idcirco nō erat couenies et de ea dicitur
verba p̄dicta q̄ de altis creaturis q̄ in prima sui p̄du
ctione p̄fectio ad quas p̄duce sunt attigerit. Idē
de abysso dicendū q̄ ppter ei cōveniēt confusam su
p̄dictā nōdū habebat pfectionē sufficiētē ad p̄ducen
dū generabilita superficies at abysso in hō loco nō intelligi
tur p̄ se mī respectu ipsius abyssi cui dī esse superficies, et
io nō oportebat et dī ipa superficies fieret metu leonis i
hīmōl creatiōe, ut ār et autoritatib⁹ sc̄torū et spāl Basil
li, Amb. Lnf. intelligentia p̄moda informata matem expe
p̄cessit formationē ei, omittit cā breuitatis. Vide in ut
p̄ia par. q. lxvi. at. 1. bītate hīmōl q̄ sūt a sc̄to doctore det
inuata. Ad sc̄dm faciliter risideat et dicit abyssus ei i hō
loco nō noiat aquā solā, hz aquā cū alioz elementoz p
mixtione p̄fusam, et dictū ē p̄termisit tñ exp̄ssam metu

Genesis

nem de alijs elemētis cū aqua ymīrtis ppter ruditatem eorū quibz loqbar; qui p maiori parte ea q nō subiaceat rūsu nō cognoscet; etiam dicitur est. Ad tertium dividū q̄ primū mobile in h̄ loco noīaf diversumode ppter diversitatē eoz q̄ sibi copetūt; de q̄bz i pposito agit. Competit enī p̄io mobili oīa corpora natūralia & mobilia p̄tnerētē sup̄ficies corp̄tinet cui⁹ sup̄ficies, & ex h̄ noīaf facies abīsi, & sup̄ficies abīsi. De q̄tinet h̄c ē agendū tanq̄ b̄ loco rūniversali oīm corporū naturaliū. Competit ēt diaphanēitas fīm sue nātūrālītate. sile & p̄ia mobilitas corporal. de q̄ dia phaneitatem in h̄ loco est agendū tanq̄ de p̄ia capacitate luci, q̄ quidē lux in corporibz primū locū tenet fīm Ang. de libero arbitrio. Silt & de p̄ia mobilitate el̄ hic & agendū tanq̄ de p̄ia vita v̄lde p̄io effectu vite co:poz naturaliū; q̄ duo nulli ear̄ creaturāt̄ de q̄bz scrip̄ta mentionē facit inf̄ primo creatura sic copetūt̄ h̄c aq̄s. Aqua enī in rūsibilita corpora marie est obediēt̄ motori, & p̄spicua. Et hec est rō q̄t̄ primū mobile in h̄ loco h̄is diversis noīibz appellatur. H̄ec expositor̄ de p̄io mobili & de p̄io motu rōr̄ rōnabilis considerando q̄ in p̄ia rep̄. p̄ductio fieri d̄ mentio de summo bono rūniversalis corporū naturaliū. silt et de primo motu & de p̄lo mobili t̄t̄ de tpe: q̄ sunt mēsure oīm rex naturaliū. Ad q̄ritū dicere q̄ sp̄us dñi in hoc loco intelligat̄ p̄ aerē elemētari est valde irrōnabilis. d̄ctū p̄f tria. P̄sumū q̄ si in h̄ loco sp̄us dñi accipit̄ pro aere elemētari. p̄tra. Doy, & qdā alt̄ volit̄ dicit̄ q̄ scrip̄ta in h̄ loco noīaf q̄t̄noī aerē elemēta. terra. s. cum dicit̄ Terra aut̄. Aquā vero cū dicit̄. Sup̄ aq̄s. Aerē cū dicit̄. Sp̄us dñi. Ignē v̄o cū dicit̄. Et tenet̄ erāt̄. & q̄ ignis et dicit̄ in loco p̄p̄to nō luceat̄. fīm h̄c positoz nulla eēt̄ rō p̄f q̄a aer q̄ d̄ sp̄us maḡ appropriare deo vt sic noīnare sp̄us dñi q̄ elemētū aq̄ seu fr̄ v̄lignis. quo rū nullū in h̄ loco tali mō noīaf. et dicas aq̄ dñi. terra dñi; ignis dñi. Scdm. q̄r̄ et ex seru līe p̄z. sp̄us dñi de q̄ bic agit. ferebat̄ sup̄ aq̄s tali ear̄ divisionē q̄ sc̄a fuit̄ secūda die p̄ firmamētū; diuidēt̄ aquas h̄c et sup̄iores. Nulla enī distictio aq̄y legit̄ in p̄ia die. Et q̄ seq̄ur̄ q̄ h̄moi sp̄us adhuc facta divisione ferret̄ sup̄ aq̄s sup̄iores cū in scrip̄ta nulla sit mētio de h̄ q̄ h̄moi sp̄us dñi p̄gregaret̄ seu attraheret̄ ad h̄ et post aq̄y divisionē ferret̄ sup̄ aq̄s in inferiores tū. q̄ tū eſſet valde inconveniens & contrāmentē tabi. Doy, & alioz seq̄ntū: q̄ sp̄m in h̄ loco dictū accipit̄ p̄ aere elemētari tū. cū nō oīo copet̄ esse sup̄ aq̄s q̄ sup̄iorēa sunt celo sidero. Lertū quia et ex p̄dictis p̄mōfes i toto p̄cessu ser dīcū nūq̄ noīa ut aerē ēt in loco vbi fūt̄z aq̄ruī aerē nominari sic cū dicit̄. Producāt̄ aq̄ volatilē sup̄ terrā vbi cogruī fūt̄z diceret̄. p̄ducāt̄ aq̄ aer. sile & dīcēt̄ et volat̄ in aere & si solū sub firmamētū. cum volat̄os p̄ maiore pte partcipat̄ naturā aere plus q̄ aqueā. vnde in aere rūnunt et rūnificant̄ p̄ maiori sui p̄teriū ear̄ volat̄os principale ad ornatū actis p̄tinet̄. et dīc̄ mīḡ in se. dīc. xv. & tamē in hoc loco nullū mētōne fac de aere p̄f el̄ inuisibilitatem & ppter unbecillitatē r̄t̄. dcm ē. nō enī dīc̄ de aubus et volat̄ in aere seu sp̄u h̄ sup̄ terrā sub firmamētū celi p̄fmit̄ tota t̄ nominationē aeri. Usi eadē ratione cū d̄ sp̄us dñi. nō est intelligēndū de aere de q̄ nūq̄ facit mētōne in p̄cessu ser dīc̄. et dīc̄ ē. Si autē contra h̄ dīc̄ q̄ si sp̄us dñi noī p̄t̄ bic intelligi de aere ppter eius inuisibilitatē. eo q̄ illi inuisibilita nō p̄cipiebant̄. seq̄re f̄ fortiori q̄ si debeat̄ intelligi de sp̄us dñi: q̄ incooperabilē ē maḡ inuisibilē oīis corporalibz q̄ aerē eius sit p̄t̄us in corpore & īmaterialis. Ad h̄ dicēdū q̄ q̄t̄ cūmūq̄ p̄pls ille fuit̄ rydis & incapax sp̄ualū: mūhlo &

min⁹ neccē erat et eis p̄poneret̄ p̄io & sup̄poneret̄ qdā penit̄ inuisibilita. sic dēū cē: q̄ sine hoc inuanū insue ren̄ de fide. fīm quā accedēt̄ ad dēū opt̄; credere q̄ est vt ad Hebr. xi. Silt lic̄ aia h̄ana sit inuisibilē de sui na tura. t̄t̄ p̄ponenda erat eis de ea in q̄tū fīm illā princi paliter hō est capar remūferatōis dīuie qd̄ ē principiūz in his q̄ credibili tradūt̄. Un̄ apl̄s cū dīsler. Accedēt̄ ad dēū opt̄; credē q̄ est. statū subiūt̄. Et inq̄rentibz se remūferat̄ ē. & t̄o de ala h̄ana circa formatos hois exp̄lāt̄am scriptura fecit me nōt̄em dī. Spirauit̄ in faciē eius spiraculū vite. Besi. q̄. De inuisibilito ḡ nulla mētio fit in p̄cessu ser dīc̄: nisi nū de deo & de aia h̄ana q̄ cogitatio salte enigmatica necessaria ē cuiciq̄ fidelis. Usi sp̄us dñi nō incouenēter i h̄ loco accepit̄ p̄ ip̄o deo lic̄ inuisibilē sit. De alijs v̄o inuisibilito q̄ cognitionē nō est explicitē necessaria oīi fidelibz sic est nāta angelica vel aer elemētari. h̄moi p̄ernūtrit mētio et p̄p̄ta in hoc loco iā dīcto. Si sit abūt̄at̄ de p̄io mobile qd̄ est inuisibile: & t̄i fīm p̄dictā expositor̄ de eo fit mētio cū dīc̄ sup̄ faciē abys̄. vt dēū est. H̄icēdū p̄primū mobile sa nū ē visible p̄ suū effectū q̄ est mot̄ diurn⁹ sol̄ & talioribz corpor̄ celestibz. H̄icēdū ēt q̄ annī expositor̄ hebreo rum notabilissime & copendiose exposuit̄ p̄dictū v̄bū sp̄us dñi. an illo lib̄o q̄ d̄ beres̄ch rabbaa. & genus ma gnū: rebis̄c habet̄ interrogator̄. quid est qd̄ d̄ sp̄us dñi ferebat̄ sup̄ aquas. Ad q̄d̄ rūsler: nihil aliud ē nisi sp̄us messie. de q̄ legis. Requiesceret̄ sup̄ eū sp̄us dñi. sc̄l̄z. Esa. 1. Et q̄ dīcto manūst̄e dār̄ intelligi q̄ sp̄us dñi bic intelligit̄ sp̄us messie q̄ est sp̄us messie. In q̄ntū fīm catholūcam veritatem p̄edit̄ a p̄te r̄ filio. qui qdē filius ē ver̄ et benedictus messias. Ad q̄ritū dicēdū q̄ p̄ h̄ q̄ in hoc loco d̄ ferebatur; nō debet intelligi aliquid passiois in sp̄us dñi. nec hec dīctio merabephēt̄. qd̄ in hebreo in hoc loco ponit̄: est v̄bū passiuū h̄ mereactiuū: significans q̄ sp̄us dñi fouebat̄ & rūnificabat̄ aq̄s ad fūtūs dīnē galline cubitatis. & vitalē virtutē his q̄ fōuenēt̄ tr̄buentis. Que qdē rūnificatio i hoc loco intelligitur p̄ primū motū q̄ est p̄cyp̄ue rūnificatiū: corporū naturaliū et dīctū est. Usi sumule verbū oīno h̄ Dēū. xxxii. c. vbi dīctur. Sicut aquila. puocās ad volandū pullos suos t̄c. que est p̄nia fūtūdo ad p̄positū. illā sic autē mouet pullos suos ad volandū et sic eos fōuet̄ & rūnificat̄. sic deus primū mobile moēt̄ ad rūnificandas creaturas cor porales. Licet enī sit aliq̄ intelligētā īmediate monēs primū mobile de h̄ bic agit̄. si p̄ma cā & principalis būt̄ motus deus ēun q̄ oīas creature rūnūt̄ mouent̄. & sunt. vt Eze. xxviii. ca. Ille gorice etiā seq̄ndo z̄ordannaz antiquoz hebreorum p̄dictam. qui sp̄itū dñi qui hic sup̄ aq̄s ferebatur p̄ponit̄ esse sp̄us messie. de q̄ dīct̄. Requiesceret̄ sup̄ eū sp̄itū domini: et dīctū est. notabili t̄ter dici p̄t̄ q̄ sic sp̄us dominū rūnificabat̄ aquas: sc̄z corpora naturalia et dīctū est. sic idem sp̄itū dñi qui hic rūnificat̄. Quādūt̄ in līa dīctū dens. fiat lux. Qualiter intelligat̄ qd̄ d̄: de dīctū Ambro. in examenō declarat̄ dīctū: on per organa vocis nec q̄ aerē istū quidā verbōz strepitūs verberaret̄ sed et voluntatis sue eternam cogitationē proderet̄ in operationis effectu. Continuat̄ autē productio lucis ad p̄dicta sic. Nam cum premissa fuerat circa creationē corporalem multiple informitas. Una sc̄ilicet cum dīctū. Terra autē erat inanis et vacua. Alia cum dīctū. Leneb̄z erant super faciem abīsi. Conveniens ergo fuit̄ et informitas tenebrarū primo remoueretur p̄ lucis p̄duciōēz. Cum quia lux est q̄litas primi corp̄is. tum q̄ inf̄ ceteras q̄litas corporeas lux est sp̄uclor̄.

Liber

Ubi aug^o. in li. de libe. artib. di c^o lux in corpib^o prima tenet locū. Cum p^of coitare luciū q̄ inferiora cū supiorib^o coicant. Et q̄ sit ista lux variè tradit^o a doctoribus. Quidā enī dicunt illā lucē fuisse q̄ndā nubē lucidā que postmodū facto sole i materia p̄iacente rediit v̄l adhinc remanet soli nūcta uncepibilt^o. Et ex illa nube forma tū est corp^o sol. Que qdē tres positoes nō solū sunt p̄ pro bande p̄ tonē. vt in. lupte. q. lre. art. utq. i. r̄fisio ad scdm arg. sed et ex serie sententie lre nō vident^o stare. Et si lux significat claretē m̄. nubes ast lucida nō est lux. lux sit corp^o lumenosum vel lumineare h̄mōi. sic alij nō ē albedo. vñ i tali lucide nubis p̄ductōe de bussit exprimi substātia cū sua qualitate dicēdo. Fiat nubes lucida. v̄l quid lumenosum t̄ h̄mōi. Fieri enī sicut etē principalis pertinet ad subiectū seu substātiā. Accidētū enī put in metaphysica tradit^o nō est etē s̄ inesse. nec ē v̄l lre s̄ sonū nec rōni dic^o q̄ illa lux fuerit lux soli. s̄ adhinc inquisit^o put possessor dicitur. Lū q̄ si sic debuit^o dicē. p̄ducatur procedat lux vel p̄ducatur sol seu celū luce. sic dī in h̄ cap. in his q̄ ab alijs procedit. Lū q̄ si in hoc diuisio lucis a tenebris p̄ia die facta fuit p̄icularē motū soli. vt etiā postillator dicitur sicut in q̄ta die. et in scripta in bloco attri buit hāc diuisione deo dices. Et diuisit dī luce a tenebris. In quarta ēt die attribut^o hāc diuisione lumini bus di. Ut diuidetur luce a tenebris. Lū q̄ si marie in conuenientia v̄r̄ dicere q̄ accidēt^o seu mor^o alic^o rei singulatis sit in reponā ante q̄sū subiectū inesse producat. Et q̄ bus p̄z q̄ lux p̄ia die fca differt a luce soli; de qua fit mentio in q̄ta die. nō solū q̄tū ad p̄icularē effect^o. Et ēt quātū ad cēntiā. Unū positio Basiliū in hoc loco v̄r̄ lre scordare t̄ rōni nō dissentire. Hic enī in Exameron sic. Post solū creātōem dies ē cū a sole illūnat^o ē aer. in eo q̄ supertē est emisperio relucēt. t̄ nox vmbra frē oculato sole. Lū autē s̄z in primis tribū diebū nō s̄m motū solarē s̄ refuso p̄icularē lumine illo t̄ rursus cōtracto; s̄m determinata a deo inēlūra dies generabat t̄ nox re inducebat. Ille ecclasiā. Et si in eis hec lux si fuit corpus seu substātia corpora. s̄ qdā qualitas formalē illūnatiū nō procedit ab alij corpe lumenoso s̄ solū a volūtate dīmīa p̄ creātōem prout ipsa lre plano mo significat. Et dicitur. Fiat lux. q̄ qdē lux si hēbat p̄ se motū. t̄o nō poterat de se diuidēt luce a tenebris. s̄ h̄ faciebat p̄ emisſionē t̄ ractōem lumine t̄tū dīmīa definitā. t̄ lo dī hic diuisit de luce a tenebris. Et in quarta die rbi de lumenib^o agit. exp̄sse dicitur. ut diuidetur luce a tenebris q̄ luminaria p̄ motū ap̄sū sibi naturale hāc faciūt diuisione. s̄m quā positionē Basiliū q̄ vald v̄r̄ s̄sonare lre nō est in dīcēdū q̄d factū fuit de illa luce p̄ia post creātōem soli. nā adueniētē pulsione nafali rōnabilit^o cessat pulsio miraculosa. sic t̄ legit̄ Josine. v. Defecū manna postib^o comedētū de frugib^o terre. Objetūt autē s̄ positionē Basiliū. primo. ex h̄ q̄ p̄tū cū nec alia nec hoīes cēnt. io. ista vicissitudō luce t̄ tenebre si hēbat aliquā ne cessitate seu vtilitatē. Secōdō ex h̄ q̄ hec p̄tractio t̄ emisſio nō cēnt nafales s̄ miraculose. qdē vt dicitur nō h̄ locū rbi agit de instiūtōe nature. Et si dīcēt ad primū q̄ hec obiectio est cōs. etiā tra ponētē q̄ hec lux fuit lux sola. Et dīcēdū q̄ hec vicissitudō defuebat distincōtō ibi ser dīcēt ad h̄. s. q̄ in sex diebū p̄ficere op̄ creātōis put i. posito dīmīo ab etiō fuerat dispositū. et etiā vt p̄ hos ser dies p̄figurarentē erates mudi. vt traderentē alia mysteria s̄m doctores. Ad scdm dīcēdū q̄ in h̄ ca. nonnulla miraculose fca tradunf. sic p̄ductio herbarū t̄ plantarū a s̄cōt luminaaria et stelle cēnt. qdē ē manifeste miraculosum. q̄ excedit facultatē naturale creaturāt. t̄ etiam est penitus insolūtū; q̄ duo p̄ficiunt rationē miraculi.

Idem dicendū est de h̄gregatioē aquarū facta in terria die. Et ideo nimisū si p̄ductio h̄ui prime lycis et eius actio t̄ emissio si miraculosa. Cetera autē exponāt put in postilla vñq̄ ibi. Factū ē vespe t̄ mane dies vñq̄ s̄z natūris. Circa qdē attēdēdū q̄ hebrei p̄ vespe intellegūt noctē q̄ incipit a vespera t̄ riminat in mane seq̄ntē et p̄ mane intelligūt diē artificialē. q̄ incipit ab ipo mane t̄ terminat in vespe seq̄ntē. Et sic dicitur q̄ dies naturalē incipit a principio prime noctis; t̄ terminat in principio noctis seq̄ntē. qdē intēdēt p̄bare p̄ h̄ q̄ in primordio rex te nebre q̄ a deo nox vocant. vñq̄ in līa. p̄cesserunt luce in ordine t̄pis. Mā postib^o dicitur. Lenebrie erat. Consequenter dicitur. Fiat lux. Et q̄ v̄r̄ q̄ nox naturalē dī p̄cedere diem in copūtationē diez. hoc ēt p̄firmāt ex eo qdē legi in Exo. A vespa vñq̄ ad vesperā celebabit sabbata vīa. Et lies hoc hēat locū ex hac auētē i festiūtāntō antiq̄ testi: eo q̄ festiūtāntō eoz habuerit iniūtū a festo pascali in quo agi^o ad vesperā īmolabāt. t̄i in ordine copūtationē diez naturalū tenēdū ē cū doctorib^o nētis. s. et copūtēt diēs a mane vñq̄ ad mane. put m̄t̄ ponit in. t̄. dīst. rīt. reddēs ad h̄ tonē mysticā. s. eo q̄ h̄ a luce p̄ p̄ctū corrūt in tenebras ignorātē t̄ p̄tōrum. Et p̄t̄ h̄ sumi alta ratio naturalē. ex h̄ q̄ res denoiant a termino ad quē nō a termino a quo. vñ. t̄. Phi. Et iō dies artificialē debēt de nominari a vespa in quā terminat. et nox denoiant a mane in q̄ terminat. s. le p̄ h̄ qdē dī. Factū ē vesperātelli gend^o ē dies artificialē. cū terminū ad quē est vespe sine nox. Et s̄t̄ cū dī. Et mane. intelligēdā ē nox cui^o terminus ad quē est mane. Et sic p̄ia p̄s diei naturalē ē dies artificialē. t̄ scdm nox seq̄ns. Nec valer qdē dī p̄ primordio tenebre p̄cesserunt luce. Mā ille tenebrie nō erat dīcēs. de p̄rie nox. Mā sicut dies p̄t̄ loquēdō est lat̄o lucis seu sol sup̄ terrā. sic t̄ nox occultatio tal̄o lucis seu sol sub terra. Qdē nō copēt tenebri q̄ s̄uerit in primordio as̄cōt̄ alia lux corporal p̄ducere. Līra op̄ scdm diei duo sūt p̄incipali p̄siderātā. P̄mū q̄ celū sit illū qdē dī firmamentū. scdm qualē h̄ intelligāt qdē dī. Et diuidat aq̄s ab aq̄s. Circa p̄mū om̄issa varietate opinionū t̄ secōndo positionē. Et s̄lōt. q̄ maḡvē plamori sentīlē scordate vñā dīm̄ ēvidētē dicunt q̄ h̄ firmamentū de q̄ hic agiatur est celū syderes qdē diuidit in octauā spērā q̄ ē stellārum fixarū t̄ in septē planetarū orbes. De q̄bō etiā stellā t̄ plane. Ic̄gūt plane ista in ope quarte diei. Posuit eas deus. s. luminaaria t̄ stellas in firmēto celī. nec obstat q̄ dīcīt in prima die. In principio creauit deus celum. qdē summariē includit totum opus sex diez vt dictū ē. Et quia in prima die mentiōem fecerat de p̄rio mobilē et eius motu et ibi fuit expositū. nunc autē in scdm die defirmamento in quo sidera fuerūt posita mentionēt facit ostendens q̄ hoc firmamentū fuit productū de nihilō in sua p̄pria specie per creationē. Quod colōnat huic quod dicitur. Fiat firmamentū; non exprimēdo. Bermiliter terra herba t̄. Et s̄t̄ dīcīt. protulit terra herbam. Similiter in quarta die dīcīt. p̄ducant aq̄ reptile. Et in ferrā. p̄ducat terra aliam vivētē. Et quo sequitur q̄ illa ebi nō expr̄s materia sed solū dīcīt. Fiat; nō debet intelligi fieri ex materia p̄iacente; sed in sua propria specie totaliter ex nihilō per creationē p̄duci. Et sic intelligendum est cum dīcīt. Fiat lux; fiat firmamentū p̄ficiūt luminaaria. Si autē contra hoc dicatur; q̄ si sic scriptura debuisset vñ in illis verbo creationis; vt intell

Genesis

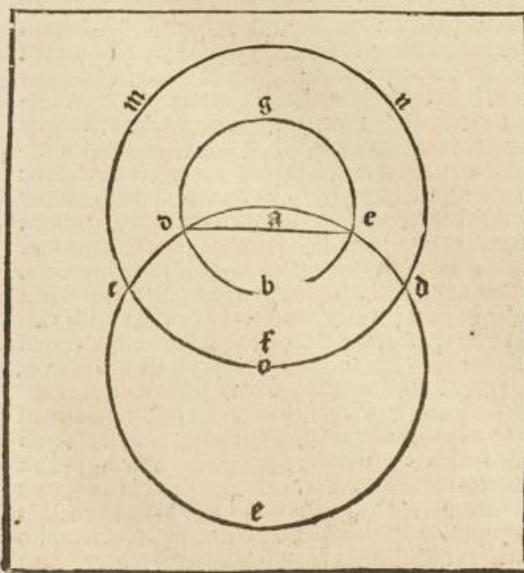
gerent talia de nibilo fieri seū pducunt. Dicendus q̄ b̄ nō
req̄isitum opinione ē. Et si solum supradictā quā hic seq̄
mūr. Mā in b̄ q̄ dicitur. Creaturā ds celū & frā intelligunt
oīa celestia & terrestria i p̄cessu sex dierū a deo imediate
creati. p̄terq̄ illa de q̄b̄ in lēa assignat ip̄p̄y materia ut
iam dēm ē. Si atq̄ q̄af de b̄ q̄d sequit. Et fec̄ ds firmas
mentis. quō h̄ear intelligi. Lū enī dī de deo in ps̄. Ip̄se
dicit & sc̄i sunt. cū dicitur. Sit firmamētū. statum debu
isit dicere. & factū ē ira. sc̄i in luce p̄ia. Dicendū q̄z
fieri q̄siq̄ importat acq̄stōem alie dispositiōis acciden
tal in re fca. put in postilla deducit. idcirco et dnotaret
scripta firmamētū in sua p̄ia. pductio fuisse a deo fm̄
oēs suas q̄litates accidentales pfec̄tū. iō subc̄iſ. Fec̄it
de firmamētū. Idē est dicendū de lumīariis eūz dicit
Fec̄it ds duo magna lumīaria. De luce at nō sic. Mā
liz lux in p̄ia die ēēt sc̄i pfecta q̄stū ad b̄ q̄d p̄ ea dī
videtur dē a nocte. non sumptū tū fuit pfecta sc̄i lux lux
marinū ut ista patet. & iō de ea si dī. Et sc̄i ds lucez.
sicut dicit fec̄it dolumaria. Circa sc̄iū principale at
tendendū ē q̄lī de aq̄s supiorib̄ mīte sint opiniones
sc̄iō doctor sp̄salua autē pseq̄ndo in b̄ loco q̄ supradi
cta sunt. dicendū ē q̄ corpora diaphona sub noīe aq̄rū in
telligū. p̄p̄ p̄formata p̄p̄icūta. Ubi t̄ primū mobile
le eadē p̄ studiū aqueā dī seū cristallinū. Ubi m̄ḡt i. lēa
de aq̄s supiorib̄ dī q̄ noīe vaporali tenutate sc̄i glaciali
soliditate suspēdunt ne labant. S̄ q̄ primū mobile et
cetera corpora celestia matē obedunt motori. sic aq̄ in
oīa corpora visibilia mixta b̄ h̄z. idcirco pot̄ noīe
a q̄ in scripta q̄ noīe cristalli. mixta illō ps̄. cū. Qui reḡ
aq̄s supiora ē nō ḡ mere equoce supiores & inferiores
aq̄ dicunt. s̄ qdāmo q̄ analogice. Et notandū q̄ hm̄i
firmamētū. celū sydereū dūlūt aq̄s supiores ab aq̄s
inferiorib̄. nō solū sūm locū b̄ et sūm qdām p̄rietates ei
sentialr pseq̄ntes motū cap̄. put m̄ḡ Bonauētura sup
q̄. dī. t̄. b̄ vīd̄ dīc̄. Aque enī supiores. s̄ celū cristallū
nū seu aquēa est primū mobile q̄d emfōmir et p̄tine
vīco motu mouet. fm̄ quē revolut torū celū motu dī
urno. matē vīuniformi. Aque vō inferiores. s̄ elemētates
mouet multipli & diffōrmis fm̄ qdīb̄ gen̄ mot̄. sic
mutatōis & alteratōis & hm̄i. Firmamētū vō. s̄. celū
sydereū p̄cipiat p̄rietate primū mobilū inqūtū est inus
ne ab alia mutatōe q̄cunq̄ p̄terq̄ fm̄ sūm. impfēcte tū
attungit vīuniformitatē mot̄ primū mobilū. eo q̄ celū syde
reū fm̄ diuersos orbes q̄s p̄tinet motū variabiliē habet
Participat ēt b̄ firmamētū qdāmō p̄rietatē inferiorū
aq̄ noī formalē b̄ effectorū inqūtū b̄ vītū causandū di
uersitatē generatōis & corrūptōis & cuitusq̄ alteratio
nis seu mutatōis p̄ accessum & recessum p̄ diuersas stellā
tū seu stellatōnū influētias. Ubi b̄ firmamētū sic itel
lectū q̄ mediū inf̄ p̄dictas aq̄s & qdāmō p̄cipiās fili
tudinē vīriusq̄ extremoz̄. distinguit aq̄s ab aq̄s. Alij vō
dicit. s̄ q̄ firmamētū die sc̄a factū intelligat illa pars
aeris q̄ p̄dēsa in nubes. t̄ dī firmamētū p̄ sp̄issitudiēz
aeris in p̄tilla. S̄ q̄ hec expositiō is ab Aug. sup Befi.
comēdef inqūtū mobilū dī ſūdē. et q̄z ponit p̄mpto
documēto credi pot̄. q̄ tū remota vīd̄. a planis seni
lēali fm̄ quē tradit plane q̄ in q̄rtā die posuit ds lumī
aria & stellas in firmamētū celū. idcirco p̄ia expositio
vīdet̄ severior. Q̄ aut̄ seq̄. Vocavit ds firmamētū celū.
intelligendū ē fm̄ ra. Oꝝ. q̄ vībū ſūa vocatio delib̄t. in
telligendū ē esse aliqd aliud q̄q̄ q̄d b̄ noīe principalius
vocat b̄ apropriat ad minn̄ principale. p̄p̄ ſūz cōtes
boīm. Sic dies p̄cipiālē dī ſpaciu. xxiiii. horar. put ibi.
Factū ē vīlēp̄ & mādies enī. ſc̄onum̄ in vīlē latio lu
cis ſeu ſol ſup trā dies dī. Ubi de vocavit lucē dī. Vīlē
in b̄ loco celū principalē ſignificat oēs orbes. s̄. h̄oyem

speras tēt empyreū celos inferiores q̄ sit ibi. **Z**u p̄ncipio creauit d̄s celū. vīs. expositū est. sed colori mō celū d̄ syderis tū. c̄o vocauit firmamentū celū. **S**it si solā arida. s̄z torti terre elemētū principalū d̄ terra. put ibi. Terra aut̄ erat inanis t̄ vacua. sed colori mō loquidi arida d̄ terra. c̄o vocauit d̄s arida terra. **D**e opere terrie diei qualiter intelligat hoc. Congregatio aquarū in uno loco nō modicā videatur habere difficultatem. **L**um enī terra fin naturae granitatem absolūtam endicat debet at esse aq̄s cooperata. nō v̄ aliq̄s loc⁹ sup̄ fr̄a ad quē seu in q̄ aq̄ naturali sunt ɔggregate. sic vt terra discooperiet. Ad quā difficultatem tollendā diuerteri varie scriplerunt. Quidā enī dicit q̄ fra p̄buit aliq̄s partes 2cavas in q̄ bus aq̄. s̄fūtēs ad partes tre q̄ nūc ē discooperata recipere. sed h̄ nō v̄ posse stare. **M**ā elemētū aq̄ ē mlt̄ ras- rius q̄ terra. sic t̄ aer mlt̄ rarior est aq̄. v̄z ad sensum **V**ā modica q̄ntitas aq̄ in vaporē aereū per occupatiōes ignis resoluta. mlt̄ maiorē q̄ntitatē aereā facit. **E**si q̄dā ph̄i dicit elemētū aq̄ in decupla q̄ntitate ē manus terra. s̄lē t̄ elemētū aersi mlt̄ maiori p̄portio excedē q̄ntitatē elemētū aq̄. put lat̄ p̄z. siderati loca. ppria elemētū. q̄ ito maḡ recedunt a centro plus circuferētū. tāto sit mlt̄ maior̄ capacitatib⁹. **T**on̄ ḡ fra h̄z capacitate recipiēti ɔcautatib⁹ suis tantā q̄ntitatē aque. q̄nta erat super totā terrā hitabiliē quēc̄ fere ɔtāptas ton̄i terrae fin astronomos. **E**si alij dicit q̄ aq̄ aut̄ el̄ ɔgregatoem erat valde nebulosa que p̄ ɔgregatoez desata ē. idcirco mlt̄ occupat locū. **D**ēt no v̄ vale. **L**um q̄r̄ fra si dicit. **C**ondēlēt aque. s̄z ɔgregatū q̄r̄ sensibilē vidēt. q̄ aque receptio in ɔcautatib⁹ tre no sunt maḡ desatae q̄s alie. tū q̄r̄ q̄ntitas elemētū aque sp̄ excedit q̄ntitatē elemētū tre. pp̄ aque raritatem in magna portio. vt dēm ē et sic adē incōueniēt se q̄r̄ sic p̄z. s̄. q̄r̄ capacitas tre non sufficie ad tamā aque q̄ntitatē in ɔcautatib⁹ suis recipiendā. **E**si alij d̄ ab alio. s̄. q̄ aque in loco ebi nūc sunt ɔaggregate in maiorē sunt eleuatae altitudinē. **N**am vt dicit Basilius experimento copertū est in mari rubro mare ē alt̄ terra. Que qđem responsio adhuc nō toraliter v̄d̄ sufficere. **L**um q̄ pluries in scripta eūtes ad mare dēscēdens dicunt. sic in psal. cxi. Qui descendunt ad mare in nauib⁹. et Ione. i. c. de iusta eūte in mare d̄. Et dēscēdens ioppē innēt nauē. **L**um q̄r̄ aq̄ de sui natura cū sit fluida. non p̄t h̄re in se partes monuosa. s̄. ceteris altiores. sicut in terra. pp̄ sui soliditatem hoc ɔtingit. **L**um q̄ rotunditas aque p̄t dēmostari ph̄sice. sic t̄ terre rotunditas. qd̄ p̄z. **N**am quelibet pars aque habet eq̄lē inclinatēm naturalē ad centru. Eleuatio etiā poli in diuersis partib⁹ maris. similē t̄ diuersitas in oris t̄ occasiōnē solis et stellar̄ vniuersitatis se habet sicut in terra. t̄ vbiq̄ sunt nauigates in mari oceano seu mediterraneo tempore tranquillitatis. semper vident hemisphaera plana absq̄ monuositate seu altitudine in aliq̄ sui parte. sicut in planissima terra in qua nulli mōtes seu colles reperiuntur. Et iō saluō s̄g meliori iudicio. vñter v̄d̄ de h̄ aliqd̄ dēcēdū. Pro q̄ siēdēdēt est q̄ siē terra fin astronomos. p̄bos ē in medio vñteri tanq̄ eī centru. s̄. ē rotunda seu sphaerica. cuī centru est idē cētro vñuersi. put dēmostriatū p̄bat in vñraq̄ scia p̄litera. sic elemētū aq̄ rōe pari de sui nata ē rotundū seu sphaericus; cuī centru ē idē in sua p̄ta. poluentē cū centro tre seu vñuersi. s̄z op̄tūtū traz ēē discoop̄tā ab aq̄s fin aliq̄s partes sui. pp̄ incūtate finis. s̄z. pp̄t habitationē altitū. t̄ p̄mō. **S**apiētia aut̄ diuisa q̄ disponit oia suauiter. sic diuīpolis et elementū aque seruando suā rotunditatē natales h̄et centru separatiū ac centrio terre t̄ vñuersi. sicut fin astronomos q̄ motus siderū

Liber

diligerent inuestigari, centri quorundam orbium plane-
tarum est separatum a centro uniuersi. Si apud eos tales or-
bes dicunt eccentrici seu egressi cuspidis, et si ideo alma
gestur in alijs locis illi libri tractat. Que qdē diversi-
tas seu dilatatio recessus centri, terre, et aq ab inuicē sic
a deo sunt disposita, vt inde segrēns qm̄ ad p̄positum
principia, qz primū ergz sūt mltē aggregatoes aqz i di-
uersis loci, eti oēs aqz q sub celo s̄t, et ad enī locū agre-
gate, p̄t ds disposuit. Nam qlibz aqz h̄z eq̄le inclinatioez
ad centrum elementi aqz, sic qlibet ps fre ad centrum fre. Et sic
h̄z verus intellectus illi qd̄ dicitur. Longoregenz aqz ad locuz
enīs est dicēs inclinenit aqz oēs q sub celo sunt ad enī
locū, sc̄ ad unū cētrum solis a cētro fre, ad qd̄ centrum con-
gregantur aqz sic p̄tes fre ad centrum terre. Que qdē aggrega-
tio vitate etiā h̄z in oīb⁹ aggregatoib⁹ aquaz sive in flu-
minib⁹ sive in stagnis sive in cisternis th̄mō. Nam oēs
aqz vbiqz sunt h̄bit inclinatioem ad centrum aqz ad qd̄ flu-
unt cessante impedimentoo, sic p̄tes fre et si sunt in aere et
extra terrā suspēse, h̄bit inclinatioem ad suū centrū,

Secundum quod sequitur ex predicta distatia est quod aqua non tota cooperat terram squalidam prae dimittit diluvioceptus, put reque talis distatia certior ab inuicem. Et de his videtur in Ira. Et apparet arida. Sequitur tertium ex hominibus distatia centrorum. Quod hec aggregatio fuit a deo facta per certam legem seu dispositionem in gyro vallatere abyssos, sicutitudinem aquarum putat Ira sonat Proverbiis, videtur. Si certa lege et gyro vallabat abyssos. Quartum sequitur ex predicta distatia quod in ripa maris couter terra et aqua sunt eque altitudinis, tamen precedendo in mari per elongationem a framamare super est aliud terra. Si in psalmis, item in Genesi in altitudine maris, et intime quod precepit quod mare est aliud eque mores in terra. Et sic intelligit illud psalmus, canticum. Super mores stabunt aqua. Quia altiores sunt aqua occidente punctum precedendo viuis mediis eque mores sunt. Sequitur quartum ex predicta distatia quod icedentes per terram ad mare descendentes debent dicuisse iancere palligata, et in aliis eque plurimis habent similitudinem per terram dicitur esse seu fundari super mare; put legitimus psalmus, canticum. Propter super maria fundavit eum. Et ut predicta clari intellegantur, ponitur hec figura quod repertus est hec eleinta, sicut etiam et aqua, tam in prima eorum productione eque post aque congregationem. In qua figura licet corporum mathematice consideratur, non possit insufficiere plene representari, tam satis sufficit recte imaginanti. Sequitur figura.

Genesis

aque in aliquo loco, et sit verbi gta in pucto. h. et tunc constat qd linea. f. g. est maior qd linea. f. b. et p. s. loc. g. respectu. f. qd est centz aq est alior. qd loc. d. vbi est rupa; etz manifeste. Et sic p. s. r. qd qd vbituq ponant in tra naturali descendendo fluunt ad mare nisi impedian. i. i. ita illud Eccs. 1. Omnia flumia intrant in mare. Et ex h. se quis qd incedentes p. terram ad mare; descendentes dicit dicit et. s. allegatus. Nam cōmō loquendi loca sit a qd aq fluit dicunt superiora respētu loco ad qd fluunt. Patz est in hac figura qd terra b. fundari sup mare. et l. p. s. r. qd. Quia ipse s̄ maria fundavit eū. Terra enim habitabil. sc. d. g. e. sup elementū aq fundat. alior. enī est respectu. f. qd est centz aq qd tota spora aq post el. g. gregatoem. Et ea de rōne b. cē terra sup flumia. nā flumia a tra descendit in mari; et dēm ē. tanq; a superiori loco ad inferiora. Ex qd b. s̄ siderat. p. habent ver. intellect. scripturaz qd de apotōe aq ad frā qd ad sitū tractatiq; diversimode ab aliqd expositoriibz exponunt. Patz est ex supradictis qd ter ram et discopti fīm aliquā pte ab aq̄s mō pdcito; mul si pot̄ attribui nisi potestari cōordinationi diuine. vt seru pura in mīc locis testat. Usi hiere. v. De g. nō timebitis aut dīs. et a facie mea non dolebitis. qd pōni. arenas terminū mari. Ex qd p. s. b. p̄tinere ad oportēti diuinaz soli. silt et ad et. inefabili. puidetia; qd disponēt oia sua uiter. locū dedit aq̄s miro mō pnaturalē ne vltē. frā coopitent. iuxta illud p. s. cīt. Terminū poluisti quē non trāsgredient nec queret opire terrā. Et h. ē. sat̄ inārietū. Maz licet ericatio sufficiet terre aliq̄ mō posse causari ex actōe sol. desiccantis. b. mō. mutatio. t̄fī. seu separatio. center. aq̄ a loco sibi in pria. pductio debito ad aliū lo. ei distāte. nō p̄ causati nisi a deo qd sol. ē. institutor na ture. In h. enī qd p̄ dixit Longegenf aq̄ rē. mō pdcito dedit aq̄s alia naturale inclinatioē ab illa quā in p̄mō. habuerat; vis. expositus est. et iō rōnabili b. mō congregatio aq̄p̄ fuit sc̄ aq̄ sol fieret. vt innuerit frā ese discoptam; nō p̄ ericādēm sol. vt qd̄ ertonee pū tant. sed iussione diuina. Idē p. s. et mō loqndi scripture in h. loco. Nō enī dixit Delicent aq̄ qd̄ sup frā. vt ap̄pareat arida. s̄ dixit Longegenf aq̄. Quanta asī sit sit di stantia vltē centri ab altero valde diffīcile ēēt p̄uanū. i. uelutigare. s̄ sufficit qd̄ tārā ē. distāta quāta requeit ad h. : et p̄dicta inde seq̄nt. Nō etiā pbabilit opinari nō tñ cer titudinal. qd̄ centz aq̄ elemēti sit idē cū ecētrico lune. eo qd̄ elemēti aq̄. put̄ exprimunt seq̄nt motū lune fīm. flu gum et reflugum.

De opere quarte diei.

Litca pductōem luminariū. et stellarū carie sūt opinio nes. sūt et circa mīla alia in h. caplo. ztenta. fīm tñ exposi tionem quā seq̄. luminaria et stelle fuerit qra die p̄du cta a deo p̄ creatōem ī suis p̄priis et pfectis formis qd̄ forms sequit. p̄prietates et vltutes qd̄ exprimūt in lēa. et alie qd̄ ibi. si sunt exp̄stercū sacra lēa in h. loco nō tradat; nisi illa qd̄ vltus seu lensiu hoīm cōter subiacet. vt dēm ē. h. uincēt sūt lēa valde psonat. cū dīc. s̄iant lumina, eo mō qd̄ dixerat s̄iat lux. Non enī dixit p̄ducat celi lumina. vel nubes lucida pducat solēt aliquid b. mō. in qd̄ denotaref ipsa fuisse et aliq̄ facta. Nec ēt dīc in eis esse aliqd̄ in forme qd̄ pficeret. s̄ simp̄l p̄to eoz fieri explicat eoz p̄prietates. et lēa plane testat. Et ca. p̄prie tes at eoz attēdēdū qd̄ nō oēs p̄prietates luminariū et stellarū etiā sensibiles hic exprimūt. s̄ ille qd̄ h. uane vltati manifeste defūlūt. in qd̄ ēt differētia inf̄ lucē p̄ia die facta ad lucē luminariū inūtis. Usi de p̄la p̄prietate dīc. Diuidat dīc a nocte. In qd̄ oīdāt qd̄ dāz dīa inf̄ hāc diuisione dīei et nocte. illā de qd̄ sit mentio in p̄la die. Nam ibi nō dīc qd̄ lux dīgideret inf̄ dīe et nocte. seū dīp̄

detet lucē a tenebris; sed qd̄ vltis diuidit eoz; illa sit. nō bēbat p̄pisi motū. de se h. p̄ diuisiones et sectionē a deo facētā dies diuidebāt a nocte; et dictū fuit fīm Basiliū. S̄ lumina qd̄ h. uite motū a se fīm naturā a deo sibi col latā p̄prie diuidit inf̄ dīe et nocte. Usi dīt. s̄iant lumina rē. vt diuidat dīe ac nocte. Et notādū qd̄ l. diea sit p̄ prie latio soli sup fī. t̄fī qd̄ ibz planetarū et stella h. uite pro p̄pisi dīe. cū ipse sup frā ferit. et nocte econverso. Et iō nō sumpl̄ dīc de sole et diuidat dīe ac nocte. h. ēt de oībā dicit et diuidant. Sc̄da p̄prietas ē cū dicit. vīnt ī signa. Qd̄ cōter exponit in qd̄ et lumina celī accipitut se ḡificatio plūmō t̄pis vel sereni que sunt apta diuersis negotiis. Qd̄ nō sic intelligendū ē vt p̄ luminaria et stellas cōter accipiant signa serenitas et plūmō cuīs libet t̄pis seq̄ntis. qd̄ h. p̄tinet ad astrologos; qd̄ bis p̄nos ticationibz intēdūt. nō aut ad p̄lm̄ rūdē cui moyses loquebat. Et enī ipsi astrologi sepe fallūtūt in p̄nōtis cando. S̄ h. ēt intelligidū fīm qd̄ generalitatē significātū. et cū cognoscit qd̄ sole et sit in pte septētrionali; seu in signis seu mensibz b. mō; calor vigeat et in pluribus et plūmō duminūtūt. et cōtra de meridionalibz. Et h. cōter intelligit a popularibz qd̄ cōter dicunt talē men sem esse calidū. et talē temperatū esse et p̄mō. Qd̄ vera tem habet in pluribz. Que qd̄em noticia est magne vltatis in cultura terre. vt est manifestū. Si aut̄ intelligat p̄ hoc qd̄ signa. qd̄ de b. mō luminariū et stellis possunt accipi signa altoꝝ eventūt talis intellectus. et si forte aliqd̄ p̄meat vltatis. nō tñ fīm primā significātūnē īalem qd̄ de primaria significātōe lētē fīm cōcēt modū intelligendi accipit. Et de talibz signis intelligit illud hiere. v. Si signis celī nolite metuere qd̄ gētes timet. Et p. s. qd̄ hec p̄prietas nō p̄tinebat ad lucē prima die fas etiam. Alia p̄prietas luminariū ad vltatē hoīm exprimitur cū dicit. Ut sint i t̄pa. P̄to qd̄ attēdēdū qd̄ nō dīc et sunt in tempis. vt sic intelligeret de t̄pe sumpl̄sum p̄to. qd̄ factū est cū p̄to motū in p̄ia die vt dēm ē. sed dīcūt in t̄pa. vt intelligat de vicissitudine temporū et qd̄ fastidū tollit. Usi in hymno. Et tēporū das tēpora vt alleues fastidū. et vltatē etiā p̄fūat. et nēctā vltati oītūt. vt patz p̄prietātē. qd̄ etiā lune videat p̄tinere qd̄ fīm quatuor aliect. qd̄ habet ad solem diuerias inflūtias etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē. Qd̄ nō p̄tinet qd̄ lucē prima die factā. p̄tūm cūz nō dū rauit nō p̄ tres dies. Alia s̄o p̄prietas marie vltatē et vltatē etiā sensibiles causat. Usi p. s. cīt. Fecit luna in tempe. Alia p̄prietas ad vltatē hoīm ī mēsuratio du rationis rez tylatū et negotiōt. de qd̄ dīc. Et in dies et annūos. P̄er h. enī qd̄libet duratio t̄pali mēsurabilēt est tāz p̄terura qd̄ futura fīm certitudinē. vel saltē estimatioē

Liber

in ministeriis cunctis gentib;. Sed et hoc non tollitur ipsa fuisse facta, ppter totum universum. finaliter ppter gloriam dei ad quam oia producta seu creata ordinantur. Si in proverbiis. Quidam operatus est deus ppter semetipm.

In eodē ca. i. Befi. rbi dī in postūl. Dapimē q̄ fīm ali

Los sc̄os doct̄ores M̄oyles t̄c. Additio. q̄. Geet ver sit q̄ expositio bri Aug. i h̄ loco sit val de lōgūnq̄ a piano lēali sensu, no tñ ex q̄ moy ses rudi p̄lo logab̄ qui sp̄ulalia cap̄ nō potar; ed in corporalia, posset sumi ro p̄ expositione Aug. sed port̄ v̄ facere p̄ eo q̄ p̄tuditatē p̄pli ap̄nitatē ad idolatriaz op̄orbebat: q̄ moyles de angelica nata t̄ el cognitō d̄ pabolice loq̄et p̄ s̄lititudine Uelpe tm̄e t̄c. Uel s̄lēt̄ lēre in h̄ loco fin̄ aug. si p̄prie intelligat, est pabolus q̄ sub sensu lēali p̄tinet. Qui q̄d mod̄ exponēti incari' e et uti lis in m̄ltis locis sacre scrip̄e, p̄t. s. in q̄one s̄ug pro logū in m̄ltis ad q̄tū arg. plenius continetur.

In eo, ca. 1. vbi dicitur postul. Dic quoniam quae in scda die non dicis. Et vidit ds q̄ esset bonū t̄c. Additio, u. 4.

In hoc loco vñ postillator a rectitudine in tribus de-
uiare. Quia p[ro]i[us] auctes doctor non mediocre au-
toritate i[n] catholicos h[ab]itu irreueret tractat,
Sed q[uod] ironabilis dicta eoz iprobavit. Tertio q[uod] erposi-
tions i[n] alio autem: quia n[on]m[er]it doctores p[ro]i[us] inuenient rati-
falo, hebreo attribuit. Primum p[ro]i[us], n[on] r[ati]ficio quā ipse vocat
truphaticā est illi⁹ magis doctor Rabani: qui in hoc
loco ad hanc q[ua]nū sacerdoti, nisi forte sic qdā patr⁹ expo-
sunt nō eē bonū duplicē nūc p[ro]p[ter]a ab enitate diuidit, et p[er]
figurat federa nuptiar[um]. Esi in archa noe oia anima q[ua]nū
bina ingrediunt inimida sunt, et impar nūc mādus esse
ostendit ille. Dicēt enim aliq[uo]d hie comēdat. Ideo enī fortasse nō
est hic dēm, qd̄ t[em]p[or]is in alio sicut ē, qd̄ binari principiū
est alteritatis et signū diuinitatis. Hec ille, non igit[ur] modi-
ca irreueretia ē tantor doctor seu patr⁹ expositionem
truphaticā vocare. Secundum p[ro]i[us], illa mortuū postillator
ad reprobandū hmoexploitōem doctor qd̄ sumi[er]et b[ea]tū
q[ua]d in sacro enāgēto binari nūc⁹ ē laudabilis, ad qd̄ s[ecundu]m
legat Breg, sup luctā, et ceteri modici valoris est ap[er]tū faire in
telligentes. Lūc[er]o est. illa in expositorib[us] mysticis enā
et eandē rē fīm diuersas sui glātates sepe oposita desi-
gnant, sic et celū empīreū rōne splendorū p[er] ignē poss[et] de-
signari, vñ et igneū dr. infernū at qd̄ devoratur⁹ ēst et ma-
rime obfuscatur⁹ et de eo legit Job, rr. ca. Devoratur cum
ignis, qd̄ si succidif. Sunt t[em]p[or]is de binario nūcō dēcēdū
qd̄ si ostendet purū in eo ro caritatis p[ro]i[us] salu[n]t, sic ē lau-
dabilis et in bonū sonat, et id binariū intelligi isto mō
Breg, sup luctā. Inq[ui]s autē binari⁹ nūcō ab enitate
primo d[icitu]r principiū seu signū diuinitatis ē, et p[er] p[ri]mis
nō bona h[ab]it significatiōem, isto mo accipit a doctorib[us]
in h[ab]itu. Esi p[ro]p[ter]a doctor expositione, t[em]p[or]is nō sit lealis
t[em]p[or]is nō est truphatica sive expositio mystica, et īfpo-
suerit aduerbiū dubitatiū, forte seu tortasse, ad deli-
guandū q[ua]d ex ea nō p[er] sumi efficax argumentū, sic uic ex
alio mysticis expositionib[us]. Tertiu p[ro]i[us], n[on] r[ati]ficio lealis
quā attribuit ipsi ra. Sa, inuenit p[ro]i[us] i[n] glosa nīra, et b[ea]tū
dr. Ciel io nō addit[us] q[ua]d in h[ab]itu vñlunctio aqua nō est p[er]
fecta q[ua]d p[ro]p[ter]a fit, vbi d[icitu]r: Logegrenāq[ue] in locū viuū.
Et iō ibi addidit refutat, h[ab]ecū glo. Dom[ini] lig[er]at et
tribuenda auctas h[ab]it[us] expositioes glo[bi] nīra q[ua]d ra. Sal,
put osiliū ē in q[ua]rtū arti, q[ua]stionis supaddite in p[ro]logo.

In codem cap. i. vbi dicitur in postilla quod distinctione facta est per hoc quod agnus prius producta in forma substantiali.

Congregatio aq[ue] de q[ue] hic agit nō est intelligēda
per densitatē aq[ue] nec p[er] eaz receptioem in coca-

nitatib[us] terre p[er] aliqui voluerūt sed p[er] alii modis rationabiliorē p[er] līra sonat sicut plenius in additōe prima supra dicta in ope tertiæ diei declarat[ur]. vnde ibi.

In eodem et priori ubi dicitur postilla. Et procul terra tecum,
hoc intelligit passioque, quae virtute divina actum est procul tecum.

Additio. v

Ex hoc & divina virtute terra pruit herbam: non tolitur qui terra actine pruit pedita. Et si ang. in loco causaliter dicim est puduisse terram herbam & lignum, & pudiendi accepisse virtutem.

In eodem cap. i. vbi dicit Stelle autem fore tecum.

Oagna et stelle fixe motu hz. pruis distinctu a motu firmamentis; qui qdem motus dicit apud astro nomos motus accessus et recessus.

In eo c. i. vbi dicitur in postilla Hiec valet quod contraſſ
objicit frater Thomas re.

Additio. vi

Si verba sancti Thome tractantis de luce in prima die producta in prima parte, q. lxxiiij. art. vij, in responsione ad secundum argumentum recte intelligantur, in probatio postillatoris nullus habet locum. Verba enim sua in hac materia loco allegatoa hec sunt in forma, Quidam dicit: lucem illam fuisse nubem quidam lucidam; q. postmodum factum sole in materiam placentem redit. Sed istud non est conveniens quod scripsa in principio Besi, commemorat institutionem naturae quod postmodum perseverat. Ut si non debet dici quod aliquid tunc factum fuerit quod post modicum esse desierit. Et si aliquis dicit quod illa nubes lucida adhuc remaneret est paucitas soli ut ab eo discerni non possit. Sed finis illarum nubes superflua remaneret, nihil ut est vanum in opere dei. Et si aliquis dicit quod ex illa nube formatum est corpus solidum. Sed Beatus dicit non potest corporis solidus non esse de natura quantum tuorum elementorum, sed esse incorruptibile per naturam, quoniam finis haec materia eius non potest esse sub alijs forma. Et si dicendum est, pecuniae. Ex quo et huius manifeste prout quod scimus Thome non improbat tertiam positionem, quod dicit factum est de illa nube lucida per hoc quod in prima parte productione non est dicendum quod aliquid sit productum sicut corruptum; put postillator eidez imponit. Sed scimus doctor improbat hanc expositionem per aliud medium et conditionalem, si ponatur corpus solidus in corruptibile per naturam, quoniam finis haec materia est non potest esse sub forma nubis lucide seu sub alijs forma quacumque distincta a forma solis que nunc est. Primum autem positionem quem dicebat illam nubem lucidam postmodum factum sole in materiam placentem redidisse, certus est improbat sanctus Thomas per hoc quod non est dicendum quod aliquid in prima rerum productione sit productum satis sicut corruptum. Que quidam improbat est manifesta quo ad ultimam positionem primam. Nam si nubes illa illa in materiam preiacetem redidisse, certus est ipsam corruptam fuisse finis perfectam ratione corruptionis. Non enim transmutabatur in melius. Unde in hoc loco videtur quod postillator aut non legit verba sancti Thome predicta, aut voluit inuoluere sententias eius; vt eius irrationalitatem reprehenderet. Quod autem subtiliter postillator de sancto Thome quod incidit in illud, quod unprobat, eo quod in operi quinto diei dicitur quod aures et pisces facti sunt ex quatuor elementis et nihil ratione rideatur continere. Nam sanctus Thomas non improbat quod ex aliqua natura in principio Besis commemorata finis aliquid sui produceret aliqua alijs natura, sicut per beverem plantae ex terra et aqua et pisces ex aqua seu ex quatuor elementis, sed dicit esse inconveniens quod aliquid tunc factum fuerit, et postmodum esse desierit, scilicet finis fortius et purior et fortius elementum aque et humo.

Genesis

nunc pseueraret, sed post modicū desineret esse: q̄s ess
contra institutionē nature que pseuerans est.

In eodē caplo. i. rbi dicit in postilla. Considerandum
enam q̄ aues ipsceas tē.

Additio. viii.

Oscendū est hic sicut. s. sup illō vbi Et p̄tulit fra
ses q̄ ex h̄ & p̄lces & aues fuerit p̄ducti ex deo acti
ue, no seq̄ q̄ si fuerint p̄ducti ex elemēti actiue.
Lauſa c̄ p̄tū si ip̄ excludit actos caſar sc̄dāt dēm ē.

In eodē. c. i. rbi d̄r in postill. ex q̄ p̄tū indeos cedidisse
in errore saracenoꝝ.

Additio. ix.

Aicut inf̄ xpianos fuit aliq̄ heretici ut attiari:
Mestioriani & h̄mōi: q̄ erroresno sunt iponen
di veri xpianis. sic int̄ indeos fuit aliq̄ h̄stes
errores opinoes: que no aprobant a indeis cōter.
Vñ in alioꝝ opuscul̄ eoz apparet q̄ in alia vita sunt
corpales delectatores, cotias tñ eoz b̄ oīo respuit. Et
enī p̄ illō Es̄. I. tū. A seculo no audierit nec aurib⁹ p̄cep̄
est: ocul⁹ si vidit de abseq̄ terq̄ p̄pasti expectati⁹ te. Ex
q̄b̄ v̄bis māifeste h̄ & remuneratio p̄gata uñl̄ superat
oīo sensum. Vñ determinatio cōis ē ap̄d eos, p̄ut rabi
Doyles dic̄q̄ in alia vita no est cib⁹ nec por⁹ nec act⁹
renere: h̄ iusti delectant̄ ex splēdo reuise ḡe. Qua
xpter att̄ribuere istū errore indeis in cōi: no est vtile ad
ez̄ reduc̄t̄. Eredat ei q̄ nos singūl̄ mēdacia p̄ eos:
q̄ no modicū impedimentū p̄stat ad h̄ & reddamur eis cre
dibiles.

In eodē Besi. c. i. rbi d̄r in postill. Imago aut̄ dei co
fuit in anima tē.

Additio. x.

Dec expositione postillator̄ de imāgiē & similitudine sa
ntis p̄grua ē, & ponit a magno in q̄. di. xi. Sunt tñ
alii modi exponēti ut ibidē h̄. Quoꝝ rō dicit
put in p̄ia p̄te. q̄. xciij. art. viii. p̄t sic sumi. Vñ similitudo
aut̄ p̄siderat ut p̄ambula ad imaginē in q̄ntū ē cōioꝝ q̄
imago, ois enī imago ē similitudo tñ ecōtra, aut̄ p̄siderat
ut subleq̄na ad imaginē in q̄ntū significat q̄ndā imagi
nis p̄fectōem. Dic̄m̄ enī imaginē alle' esse filiem et cui
est imago in q̄ntū p̄fecte rep̄sit ip̄m. Vñ similitudo si di
stinguat̄ ab imaginē p̄io mo put est p̄ambula ad ip̄am
sifilitudo attendit fin ea q̄ sunt cōioꝝ p̄prietatis tñ el
lectual'nafé, tñ fin h̄ ad imaginē deimē p̄tinet fin Aug.
in li. lxxij. q̄n ii. Eterā aut̄ bois. s. q̄ p̄tinet ad p̄tes iſe
tiores aie: velēt ad ip̄m corp⁹ ad similitudinē sc̄a c̄ dicit.
Si aut̄ distinguit̄ sed mō. s. put similitudo significat imaginis
p̄fectōem. sic b̄ locū expōsito postillator̄.

Incipit tractat̄ maḡi. Bartie ordinis mioꝝ p̄uict
Saxonie ministri sacre theologie p̄fessoris clarissimi
quē intulauit Correctoriū corruptor̄ Burgensis: in q̄
dic̄a postillator̄ tutan̄ r̄fidē rōmō burgensis & eius
dicta optimis rōmō annibulādo: et patet diligēt̄ in
spicenti.

Dicit p̄logi suū Burgensis ad Itām accedēs dic̄ se
velle aliq̄ supponere: q̄b̄ trahi debeat aliqd
planū p̄ simili capiēti. Et h̄ facies in uolūdo
sentētias circa prūni capl̄n replet totū vñl̄ extēnūz,
et lūs in uolūdo popl̄ne pensatis: videri potit q̄
prūni cap̄, remaner pl̄ dubius in mltis q̄ ex planā po
stillator̄ expōsitor̄ in q̄ digressiō rephendit aliq̄ po
stillator̄. p̄: io dices q̄ min⁹ sufficiēter se h̄bit circa p̄
cessus introductor̄i prūni capl̄: in eo q̄ dic̄ intellectū
opatois ser̄ die dependere ex varietate opinionū d̄ na
tura matie a phis positas. Abi dico q̄ Burg. no b̄t̄ re
pendit postillator̄. Vñ postillator̄ dic̄ duas solēnes ex
positōes lēales doctor̄ et q̄ p̄cedunt varie fm̄ opinōes
varias d̄ nata matie a phis positas, et excludit admira
tionē eoz q̄ egrefere posent cum dicta phor̄ opinabili
lia tractare in expōsito lēali dices, ex illar̄ p̄tractatiō

dependet intellectus operis sex diez, non direcke & p̄ se
sed inq̄nt̄ exponit varie a diuersi. Vñ igit̄ cult & sensus
lēalis sit sumēd̄ ex opinoib⁹ phor̄. Nō igit̄ videt̄ possit
q̄ doctor̄ expōsito innira & fundata sup h̄mō sit rōna
biliꝝ & sensu lēali, p̄inquoꝝ. Nō igit̄ inconveniēter ē dēm
reputat̄ Burg. Rōnes igit̄ sue reprehēnsiōis no valent
Non prima, q̄ ex diuersitate opinionū no sumū sensus
scripte. h̄ solū inq̄nt̄ ex eis q̄ sentētia doctor̄ sit aptior
Nec sedat̄ articulis creatoib⁹ no inq̄nt̄ ex p̄fari opino
ib⁹, sed quenamēt̄ expōsitionū adductay. Int̄edit̄ em̄
solū expōsitionū varietatē & obscuritatē declarare, a q̄
eriam ipse Burgesi, no abstinet̄ si reprehēnsibile ē. Vñ di
uersitatē in b̄m̄ Aug. & Ambro. sumi de informitate
matene p̄tractat̄ in solutiōe p̄rie q̄onis quā mouet: q̄
res scriptu no sit, fiat terra, siat lux tē. Nec puto si
ne intellectu, opinionū de nāta materie expōsitionem
Bede, Strab. Linconiensis: & ceteroꝝ de prima forma
corpali queq̄ possit intelligere. Q̄uis ad rez sensuſ lēa
lem b̄ pastus etiā sine eoz expōsitionē q̄s possit p̄uenire.

Item eadē digressiō ip̄obat burg. rōnes p̄ postilla
tore adductas, ad ostendendū aggressiōes aquā in locum
vñl̄ ut appareret arida, rīc̄ zelatōem elemēti aquæ
et receptoem mltar̄ p̄tū et in sc̄auitatuſ terre. Quas
rōnes improbad̄o burg. ut probat no mō postillator̄,
sed t̄ brū Aug. q̄ assēt̄ has rōnes sup Besi. c. xij. Sic
q̄ burgesi, ad reuerētā sc̄tōr̄ no respicit. qd. s. in postil
latoe valde reprehendit. h̄ fructa ut pat̄ in correctorio
vi. art. q̄. p̄ambule Rōnes nāq̄ ip̄l̄ burg. & b̄m̄ Aug.
et postillator̄ modice sunt appetēt. Nam prima fun
dat̄ sup falsa imaginatioꝝ. q̄ tota ratio siccitatē terre
sit receptio aque in sc̄auitatuſ terre: qd̄ falsuſ ē, sed ex
condēlatione eius facta ē. cū in prūna creatione aqua
fuisse rara ad modū nebule, & ex mltis pugillis nebule
fact̄ est vñus pugill̄ aq̄. sicut patet ad sensuſ. Sicq̄ co
densatio facta pars recepta est in concavitatib⁹ terre.
Et ille sunt due cause pariales siccitatē terre, ut vñ be.
Aug. & rbi. s. Nec sedat̄ burg. valet cū dicit in lēa dicit.
Longregen̄ aqua no condēn sens. Vñ cōgregatio sum̄
et condensatio ē partū p̄inquoꝝ positio, et ita illa dif
ficultas potius est vocalis q̄ realis. Similē qd̄ tertio
adducit fundat̄ sup falsa imaginatioꝝ. Imaginatur enim
q̄ aque in terra recepte sint densiores: qd̄ rez non est
q̄ntū est de ratōe aq̄. q̄ totū elemēto zelatō p̄s eius
vna receptio est in terre rēscenbus. Et per ea que dicit
sunt patet q̄ no valer illud qd̄ quarto adducit, quia co
densatio & receptio sunt ambe cause pariales ad vñl̄
effectum ariditatem terre. Preter has potior̄ ratio aridi
tatis huic potest addi diuina voluntas: que legē po
suit aquis ne transirent fines suos. Item in eadem
digressione relectis modis dicendi bea. Aug. et aliorū
burgensi. Imaginatur aquam que in principio creatōis
fuit concentrica terre et vñuerso factam eccentricā ter
re et concentrica lune. ut appetere possit arida. Sed
quanc̄ sua imaginatio sit valde inuolutatad sensuſ, tñ
literalem modicū conferte videtur. Nec fundat̄ eam lu
per aliqua auctoritate sacri canonis sanctorū doctorū
vel aliorū philosophi. Et multa huic imaginatioꝝ
contingunt̄ inconvenientia. Primuz quia fin illam et
act et ignis ponerēt̄ necessario elementa eccentricā.
Per egressiōem enī aque necesse est aerem egrē: cum
non habeat in sua sp̄era soliditatē resistēndū: et idem as
cavit̄ de sp̄era ignis. Secundum: quia sic ordo elem
torum a prima creatōe institutus et inclinatio naturalē
ad centrum vñuersi omib⁹ elementis induit fin bea
tum Aug. & ipsummet burgensem citro cessasset. Qd̄
est contra burgensem & syū magistrū precipuū sanctum

Liber

Quia prima dicit truphatica. Scd am absit tanquo fundata. **Terram** approbat a rabi Salomone acceptam. In quo passu Burg. dicit en in tribus de qua re recipie die quia rone seore irreuerteret dicit truphatica. Scd quo eos not adducit valida rone. **Lertio** quo vera fisione at tribuit infidelitem; quo in nostra glofa zetane*cum poti* debuit honore exhibere. Quo ad primum tradicto quo postillator si truphat de scis doctoribs sed imperis lectoribs, quo id pro sensu leal eligit. quo scis mystice pro quo sed pticulares agn entias adducunt. verz in mis lecturis super Beni. Quo ad scdm vico quo ro postillator valida est ad phandu quo bina riis not est generale infamis. quo et laudabile in scriptura repet. Est igitur illa ro seore fundata super quo busda. incogni tis entis binar*um*, not super rone et centrali. quo als ois binar*um* est infamis. quo dicitur iprobatio ratio postillator. Quo ad terrum ro leal qua postillator lumen a ra. Sa. not est in glo. mira et Burg. dicit. sed glo. re sentire oppositum illi rone leal. Dicis eni in glo. allegate. Hedam super illo vbo Et vidit den te. Mondum terra germinabat. nec aquo animatia viva. pdurerat. et non dicitur den vide quo et bonum cedetibs apparsisse arida. quo viu*er* sitas estimator preuides quo sunt fusa. quo iaz pfecta laudat. quo adhuc in in prio opis exordio fuit. quo aper est rex pfectio not ide summator est opis. sed in predestinator voluntatis. Adec glo. Si burgensi. et nobis communis est glo. ordinaria. mirum est quo obiect et ipa glo. ponat ad quo non predicit hanc prima rone not terita. put Burg. singit. Item in eode. cui dicitur protulit terra herba et. Postillator die intelligidit esse passium. quo actue a solo deo hec vertum germinaum di fuit. Contra quo burg. si. adducit beatu Aug. dicentes. Causaltem est pdurusse et erra herba lungum et. ide ad producendu accepisse verte. Ex quo dicto arguit Burg. terra eni actue prulisse ibi ide leal emerata. Et not reburg. bli infere ex dicto beatu Aug. quo illa enuerata in leal sui iuba to pdulta in est pfecto. si. herbe habites semem et lignum habitu*um* in quo modis. preducendi crea*ta* not pt actue con currere. quo da res sic dicitu vt eas primos motu habere finat. primo aut motu creaturas not est subitus. nec ad terminum primo pfectum. sed via generationis est ab im*perf*ecto ad pfectum. ideo embrio primo vivit vita plate. dehinc aia lis. post bonum. et die Christo. de asilubo. Immo genera*ta* est quo primo pfecto est vitium in via generationis. et econsumor. Nec terra vide*re* occurrete in generationis plati*ta* et reliqu*um* material*um*. nec pt hodie actue occurret*re*. quo ministrat solum materia*n generationis. Et quo inafa est vna sed quartum causis. causale dici potuit. Protulit ter ra. Et sic dictum beatu Aug. per Burg. adductum accipiendo*re* videtur. actue aut a solo deo primo. et tunc deinceps pro virtute seminal*em* induita ab gode et sonat leal. Ad idem glofa in linearis. et factum est. glofa causaliter. et prolitr. glofa actual*is*. Item in eode caplo vbi postillator not raut sanctum Thomam dicentem quo ex luce prima die facta corpus solis fieri non potuit. Burgensis in defensione sancti Tho. ex aedes passionibus permouet*ur* et dicit postillatorem dicta sancti thome not vidisse in hoc loco. qui tamen apparere clarus a magis intime vidit quo ipse Burgensis. Qui eni ad illa dicta sine presione respicit clare cognoscit. quo improbat*ur* terrie opionis unius eiusdem medio sicut improbat*ur* prime opionis illi videlicet. quo quo nihil fuit in principio condit*u eto post cor*rup*end*uz. ideo lux prime die sole facta not redit*ur* in pre*iac*ente*m* materiam. Ne autem improbat*ur* terrie opionis in unitate eiusdem medio patet sic. Non a terria opino*re* per eum adducta est illa quo corpus solis quarta die factum sit ex luce prima die pdulta. Vnde improbab*is* idem leuis Tho. dicit esse inconveniens si donatur***

Genesis

corpus solis non esse de natura elementorum sed cetero natura incorruptibile. quoniam finis materia eius non poterit esse sub alia forma. Hoc est ille. Ex quo obiectio duo sequitur. Primum quod ex illa luce sine sui corruptio corporis sol fieri non potest; quod matia sol non potest fusile sub alia forma sine corruptio prius cuius.

Forme corruptio non erat suentis propter me dum quod prius opinio fuit impetrata. videlicet nihil fuit in principio cito post suspendit. Illoc in trinsecus postillator ei fecerat; et requieuit die des rationabiliter dicitur sol factus ex illa luce.

non obstat obiectio scilicet Thos. i. par. sum. q. i. ref. art. vi. in refusione ad secundum argumentum quod finis materia eius non fuit nisi sub forma prius per eum sub forma posteriori nisi priori corrupta. id reprobatur opinionem tertium. quod forma soli specifica formam lucis generativa non patitur. id ex luce si potuit fieri sol nisi forma lucis corruptio; quod est in conuenientibus propter meum. quod prima opinio finis eius fuit imputata. Et quod illud dictum incidit in errores predominantibus oratione. quod hinc scilicet dicere tamen non est substantiale in quodlibet copositum error. si enim eodem dico scilicet Thos. incidit in id quod probatur. qui ponit auctoritate pescatorum factorum ex nata elemotorum. quod ex his forme elementorum positio formarum pescatorum et animi fuisse corruptum finis eius. quod si aliquid in principio productum ei post corruptionem fuisse obnotum. Nec valet evanescere Burg. de parte et toto. quod finis huius de aliquo portione lucis corporis soli productum fusile sine ratione lucis corruptio. Item in eodem. c. vbi de productio pescatorum ex auctoritate postillatorum dicitur hanc productioem actum est a solo deo. passim ab elementis. Burgen. dicitur etiam quod prius non solum posse est ab elemotorum. Burgen. dicitur etiam quod elemora est actum ad productioem pescatorum surrent. sic scilicet correctio quanto de productio herbarum et arborum et frumentorum. Dicitur hoc hic sic ibi. In scriptura tamen dico quod si in rex productio priori causa actorum non excludit. excludit tamen certa modis agendum vel coagendum. subito in quod non creata virtus coagere non potest in hoc modo. Sic. igitur dicitur est proactio a solo deo pescatorum et cetera a principio creatum fuisse. Item in eodem. c. vbi dicitur. Creatus deus est ergo in gratia. Postillatorum reprehendit iudeos in thalmudicis coiter studentes. et simplices et cetera docentes et errantes et errare facientes. Quia reprehensione Burg. egredieruntur quod adduc affectio sanguinis iudaicorum. dicunt non esse ratione reprehensionis nisi non oculi inde sic errant. et sic credunt nos fingere medie etiam deos. ut quis minus per nos potest ad fidem reduci. Rideo ego quod non potest estimare per nos pescatorum medie etiam. quod clare scilicet in suis thalmudicis dicitur. Et fortasse talis reprehensione cooperatur ad eorum reductioem quod ex ea videtur suos ingens et apud iudeos ceteros autem iudeos ita male de beatitudine et futura vita sentire.

Capitulum. II.

Institutus pfecti sunt et. Postquam descripsit moyses homines formatorem. propter quem alia fuerit producta. hic pfectus describit homines formati statu hunc codicitem. Et quod ex fine sumus regi sunt ad finem. id perinde scribit ipius homines vel in finis. Secundo explicat magistrus sue formatioem. ibi. iste sunt generatores. Letatio de scribit locum sue generationis. ibi. Plantauerat auct. Quartus auctor multiplicatio scribit. dicitur quod regi. Et circa primum sic pfectus. quod prius annuntiat dicta dicitur. Secundo describit ipsi homines finis. ibi. Et bescidit deus. Et circa primum annuntiat dicta de origine seruorum ad diem septimum in quod requieuit dicens.

a. Instituti sunt celi et terra. seruorum pfectio vel opus distinctio et ornatus. et pfectio est. b. Complevitque deus die septimo. Alia translatio huius die sexto. et utramque verum est. ratione triplex. Est enim duplex. c. pfectio alicuius regni. triplex est quod assequitur formam debitam. sic ignis quod per genere

septimo ab universo operatur quod patratur. Et bene dixit deus diei septimi: et sanctificauit illum quod in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit deus ut faceret. ratione assequitur formam igneum et glutinum et concomitatum. Alia est pfectio seu completio: quod ex in operatione libri operari. sic quod ignis calefacit vel generat ignem. Et pars pfectio ordinatur ad secundam quod formam per operationem ordinatur ad secundum.

b. Instituti sunt creature in suis formis et proprietatibus ideo sexto die complevit deus opus suum omnium ad primam pfectionem. Sed quia a septimo die dominum incepisse tempus administratio et gubernatio rex. sic seruus pcedentes die cum tempore productis. ita dies septimus et deinceps dominum tempore gubernatorum. Per gubernatorum vero res applicantur ad suas operationes. id est de die septimo applicatur opus suum omnium ad secundam pfectioem. Et de isto opere administratio et gubernatio rex salvator dicit Job. v. Pater meus regnus meus operatur et ego operor. Altera etiam potest dici. quod deus potius seruus ples spes addidisse spiritum suum productus. De agere autem potestate noua opera adddere suo operi. non dominus quod coperier opus suum donec videatur regnoscere et cessare a nouis condicibus. hoc autem apparuit septimo die et non ante.

c. Et requieuit die septimo. sicut nouis creature productis quod nihil est factum postea. quod tunc non fuerit factum in opere sexti diei vel in suo simili vel in suis causis. Alii eponunt ut requies ponit per completiorum desiderium. et sic deus requieuit in seipso. quod in seipso deus est. creature suorum indigens. Et ad hunc designandum non dominus quod querit in opere suo sed ab operibus cessans. in seipso beatifice requiecit.

d. Et benedixit. Hic describit ipsi hominis finis. Ad cuius intellectus considerandum per experientia docet appetitum hominis non quiescere totaliter in adeptio cuiuscumque boni finiti. sed a decepto illo vltre tendit per desiderium. Adepto autem sine vltimo totaliter quiescit. sicut lapis in centro. Et per hoc arguitur quod finis ultimus ipsius hominis non perficitur in appetitione cuiuscumque boni finiti. sed solus in adeptione boni infiniti quod est sol deus. Unde dicit Augustinus in libro pfectus. Inquietus est deus cor mei donec requiecat in te. scilicet per cognitionem et amorem. Tamen experitur per quam terminas cognoscatur deus ab homine per effectum: non terminas hominis desiderium donec cognoscatur per seipsum. Et quo conclusus estlerius per ultimum finis hominis consistit in visione regis essentiae. put tamen includit visionem. Tali est vita eterna et cognoscatur te deum tecum. Ista autem beatitudine in pfecta vita gloriam inchoatur per hoc quod mens sua a terrenis eleuat et occupatur in contemplatione sui creatoris: in enigmate tamquam pfectum autem cum per hoc homo perducatur finaliter ad eternam visionem. Et ad hoc deputatur dies septima. ut homo rater a terrenis et circa diuinam occupetur. et hoc est quod dicitur.

e. Et bescidit deus diei septimo et sacrificauit illum. id ad diuinam obsequia applicavit. Sacrificatio enim in una significacione id est per applicatio ad diuinam obsequia. Ut enim res inanimate quod per bescidorem vel secretorem applicare sunt diuino cultus. ecclie materiales et vestes. dicuntur sancte vel sanctificate.

f. Et iusta in ipso cessaverat. requiescendo in seipso. ut pres

Liber

etum est, et p hoc designando qd hō die septio dū cessare ab opibz tēmīs et regescere in deo p rēplatoz tamore, f. Iste sunt generatōes, hic aut̄ explicat formatōes homis Et qd sic dictū est oia creata sūt qdāmō p̄p̄ hoīem, ideo p̄p̄ recapitulat creatōes alioz; aliq̄d sup̄addendo, et se- cūdo explicat forma-

tōne homis ibi. For- manit igit̄ tē. Hic ḡ Iste sunt generatōes et ēre qn̄ create sunt in die quo fec̄ dā celū et trā: et oē virgultū agri aīq̄ ouret in trā, oēm̄ herbā regio- nis prūlī germiaret. Hō enī pluerat dū et dū sē trāz et hō nō erat q̄ oparef ter- rā. Sz fons ascendebat et terra irrigās vniūlaz sup-

ra die, et h̄ virtute di- uina et nō virtute nature qd declarat cum subdit. I. Mo enī pluerat. H̄ erbe enī et arbusta q̄ virtute naē p̄ducunt; oīuīl̄ cōuterer h̄uore frē q̄ fit p̄ pluuiā, et la- bore hoīm̄ et agriculturā. q̄ ars adiuuat naturā; et virtū q̄ remouet a frenasēnbz p̄duet; tertia die dū. I. Mo enī pluerat dūs dū sup̄ trā, qntū ad primū. Iz Et hō si erat q̄ oparef trā, qntū ad scōm̄, q̄ adhuc si erat forma- tus hō. I. Sz fons ascendebat. Quidam modū quo fe- est illa p̄ductio expte mafie, s.p̄ h̄ q̄ latentes iub̄ era discoopta aq̄s; diuina voluntate ascederūt vīq̄ ad superficie terre p̄ modū fons in qlbz pte frē rbi erat plāte et herbe p̄ducebēt, et sic ex aq̄ et trā sil̄ cōmūtis, p̄ducte sunt diu- na virtute plantē et herbe pfecte fm̄ spēs suas et fructus et talē cōmūtione aq̄ cū fra vocat hic irrigatōes; cū dū Irrigāz vnuīrīa sup̄ficie terre, et hebrei aut̄ dicūt q̄ nō dū dīc̄ fons s̄ nubes, et dicūt q̄ hec est vīras lēe. Et nubes ascēdet de trā, et tūc ista lēa nō ē referēda ad ter- renascēta p̄ducta tertia die, s̄ ad ea q̄ postea p̄ducta s̄t virtute naē; ac si diceret scrip̄fa, Iz plāte et herbe tertie dic̄ nō sunt p̄ducte p̄ pluuiā h̄uore, ille tñ q̄ postea p̄du- cēt vīture naē; sic p̄ducēnt et ascēdet nubes p̄ vapores de terra, et p̄ueret in pluuiā irrigatē terrā ad plantaz et herbar germinatōem.

I. Formauit igit̄ tē, hic explicat formatōem homis maḡq̄ supra fecerat. Fecerat enī mētōne de fine hoīis signafali, hō debuit osidere q̄siter q̄ in homīe est forma nō educta de semīe p̄ generatōes sed imaḡa deo p̄ creatōem p̄ quā transīcēt naturā coz- poralium, s̄t capar est dei p̄ cognitōem et amōrē, et iterū q̄ nobilior forma erigat materiali nobiliōr mōdūposita. Iō vtrīq̄ osidet dicēs, II. Formauit igit̄ tē, in pdū- ctione enī alioz aīalū dū, s̄. Et p̄otulit terra vel aq̄ tē, quia corpora animalium, pīscium et auim̄: non sunt ita nobiliter disposita vel complexionata. Sed in ho- minē dīc̄, Formauit, ac si diceret: diligentius ac nobi- lius disposita.

O. De limo terre, ad ostendendū q̄ hō auenit cum alioz animalibz qntū ad rōnē mafie longinq̄. Hebraica līra bz. De pulnē terre, fm̄ illō qd dū, i. u. c. Puluis es et i puluerē reuertēt, p̄. Et inspirauit, ad ostendendū q̄ anima homīs est ab ertrīseco p̄ diuinā creatōem et in fusionē, q̄ siml̄ in deo creatur et corpori infundit.

Q. In faciē ei' tē, q̄ sensū maḡi apparet in facie q̄ in alioz partibz, sicut apparet in vīlu, auditu, olfactu et gustu- tac, aut p̄ totū corp̄ diffūlus ē, licet maḡi vigeat i corde, et fact̄ est hō in animā vījētē, et dante vīta fm̄ qntū,

or gradus vite q̄s enī erat p̄bs, h̄, de aīa, s̄, sensitius, ve- getatiū, motiū fm̄ locū et intellectiū. s̄ Planta uerat aīr, hic p̄siter describit locū bītarōis ipsi⁹ homīs pro statu īnocētie. Et p̄io describit hū⁹ locī p̄ductio.

Sed etiā ap̄uetas sūge, dīc̄ ibi, Produxitq̄ dīs. Cer- tio homis inhabita- tio: abi. Lūlit igit̄. Et ip- ca p̄m̄ p̄siderandū q̄ hō fact̄ ē immor- talis nō p̄ naturā q̄s no potens mori sicut angel⁹, s̄ p̄ grām̄ a. pontens no mori, q̄ poterat fuare innocētiā, quā si seruasset necessitatē moriendo nō incurrit, et iō tālis immoralitas nō erat p̄ q̄litates corpo- ris intrīsecas q̄ redi- deret eū imp̄fībilē

et incorruptibilē, sicut post resurrectōem q̄s animā suā co- municabit, corpori p̄petratē, et incorruptibilitatē quo ad oēs, s̄t impassibilitatē cū h̄ qntū ad electos, s̄t erat magis p̄ remotionē eoz q̄ poterat eū corrup̄e, q̄ qdēz remo- partum erat diuina p̄udētē sibi assūtē et p̄cautē cor- rūptētia ab ertrīseco, vulneratōes, leſiōes, intortatōes et h̄moi, partim aut̄ i vīture aīe diuinitas sibi collate p̄ quā poterat p̄fūrare corp̄, a dīst̄perantia humorū et ab infirmitatibz insurgetibz. Mūc at ita ē q̄ inf̄ cor- rūptētia ab ertrīseco q̄ diuina p̄udētē p̄cauebantur, contumē vñū est, s̄t locus prānus aut corruptus, p̄pter qd̄ deus, p̄uidit homini de loco quenāq̄ qntū ad aēris temperatē et loci amenitātē. Et hoc est qd̄ dīc̄ p̄ plantas uerat autem dīs deus.

I. Paradīlūm volūptatis, id est deliciōsitatē et amē- nitatē.

V. A principio s̄, tertia die, q̄s p̄io p̄ducte sunt plantē, hebrei hic dīc̄t, in oriente. Dīctio enī hebraica q̄ hic ponit enī mo significat antēcessiōne, loco cui⁹ trāslatō nra bz a principio, Alio mo significat p̄ē orientalē, et sic dīcti hebrei q̄ hec est līra. Et plātauit dū virgultū in des- līcītū orientis, et in ista expōtōe ouenitq̄ alioz doctores catholicī exponētes a principio, s̄, loci no tpiis, q̄ pars orientalē terre illa est nobilioz, sicut et dextera ps̄ in hoīe et pars orientalē dextera vocat a p̄bis. Dīes at q̄ loquūt de sim̄ paradīlūm terrestris ponit eūz esse in p̄tibz orientis. Veritātē in quo oriente varie loquūtūr, s̄t hīlo sophus enī, q̄ metheoroz dīc̄ q̄ inf̄ duos tropicos nō p̄p̄est esse regio habitabī, p̄p̄ numērā caliditātē, q̄ ibi transit sol bis in anno. Et illi q̄ sequunt̄ h̄ dīctū Aristo- telis, necesse h̄at dīcere q̄ padūlūs terrestris sit extra tro- picos versus orientē extītūlē vel hemale. Alio fo dīc̄ q̄ inter duos tropicos sub equinoctiali circulo est re- glio temperatissima, quod etiam assītēt frater Johān̄nes de pechan in tractatu suo de spera pluribus ratio- nibz, quas p̄pter prolīpūtate hic omittit. Et fm̄ istos paradīlūs terrestris est in oriente equinoctiali.

E. In quo posuit hominem quem formauerat. Per hoc ostendit q̄ adam fuit formatus extra paradīlūm, ad ostendendum q̄ ille locus nō debebatur sibi ex na- tura sed ex gratia, sicut et immortalitas p̄dicta.

Y. Produxitq̄ dominus deus de humo, s̄t cōseqū- tet describit loci producti conditio, cuz dīc̄t, Prodi- dūtq̄ dominus deus tē, hoc factū est tertia die, et hoc repetitur ad explicandum paradīlūs conditionem.

Genesis

a Omne lignum pulchri visu et esset homini ad escam, quod habebat vita aiales cibis indiget. lignum etiam vite ad im pediendum senectute. Ad cuius intellectum sciendissimum, quod ad vitam aiales continentiam requebitur propter quem restaurari humidum deponitum partem calidi naturalis. Tulerunt ista restauratio non sicut fuit equa lenitatem, ut dicit phis. i. de generatore, quod caro generata est alimento impurior, est quod prima sicut etiam generatum per aque appositionem et questionem, quod si continaret talis apportionatio, ruris fieret aquosum, et tandem deficeret species ruris. Et eodem modo quod caro generata est alimento impurior est, et per tale continuationem in diuersis senecte in qua caro non sunt impuriores et tandem deficit vita. Sic quod sicut virtus est boni factio est in vita aia- li in qua calidus consumit humidum, indiges haec etiologiam, de quo hic dicit. Omne lignum pulchri visu et ad recessum suave. Sed ad hunc predicata restauratio fieret sicut equitentia, et per se impedit senectutem indigebat etiologum vite, quod propter hoc sic nota. Et hoc est quod dicit Aug. iun. d. cuius deo. quod cibis aderat homini ne elireretur, porro ne sitaret, lignum vite ne illius senectus dissolueret.

b Lignum scietie boni et mali, dicit Ioseph. Sequitur primo libro annuntiatum, quod fructus illius arboris habebat viritate accelerandi et acuedi visum rotundum. Et hoc est falsum, quod ad hoc non se exiret virtus corporalis. Et hoc erat infra magis reprehensum. Et ideo dicit doctores catholici quod dictum est lignum scietie boni et mali ex euangelio secundum, quod per eum illius signi homo experimentaliter cognovit quamvis esset distantia inter bonum obedientie et malum inobedientie.

c Et flumen egrediebatur et ibidem describuntur amoenitatis paradiisi quatuor ad irrigationem circa terram. Et flumen egrediebatur loco voluptatis, quod ibidem a fonte vel fontibus originebatur ad irrigandum paradisum, quod per illius transibat ad amoenitatem loci. d Qui inde dividit in quatuor capita, id est fructificatores, flumina principalia, quod derivantur extra paradisum. Id est sequitur et Nomine vni phison, a fertilitate pulchrum, vel quod terra per quam transire fertile facit. Phison enim in hebreo abundantiam sonat vel fertilitatem, et iste flumen alter nominatur ganges.

f Ipse est qui circumscribitur, Euilath, quendam regio est inde sic nota ab eula filio lectam. Et quod habebat in terra, et ceteris abundat in venis aureis. h Et autem ter. al. op. est quod regio euilath habet melius auxiliis ceterae regiones idem. i Ibique inuenientur bdellium, arbor est aromaticus sicut in libro de proprietatibus rerum hebreorum dicunt hic cristallus, et haberet apparentiam, quod numeratur cum alio lapide. Usi sequitur.

k Et lapis onychinus, sic nominatur propter similitudinem quod habet in colore cum vngue humano. Omnes enim gressus id est quod vnguis latine. l Et nomine se-flum, gyon, ipm. Ipse est qui circumscribitur ethio, et inde descendit. Se est nile, dicit in egyptum. m Nomine vero tertius flumen tigris, sic nominatur a velocitate cursus. Tigris enim est ait velocius, minus habens cursum. o Flumen autem quartum ipse est eu-

pie. Nomine vero fluminis tertij Tigris: ipse vadit contra assyrios flumen quod quantum est euphrates. Tulerunt ergo dominus deus homines, et posuit eum in paradiso voluptratus, ut operaretur et custodiret illum. pcepitque ei dices. De omnibus lignis paradisi comedere dominus vni spiritus. ipse est qui circumcircumferit oceani terram Euilath, ubi nascitur auxilium, et auxilium terre illius optimus est, ibique inuenientur bdelli, et lapis onychinus. Et nomine fluminis secundi Gyon: ipse est qui circumferit oceani terram Ethis.

t Ut operaretur et tu illud docere dupliciter exponit. Uno modo ut operari et custodire referatur ad deum actum, ut sit sensus, quod deus posuit hominem in paradiso et operaretur ipsum hominem beneficis sue gratiae ipsius perindeudo, et custodiret illum in paradiso terrestri ad tempus donec esset ad celestem gloriam transferendus. Alio modo exponit ut referatur ad hominem, sic intelligendo, quod deus posuit hominem in paradiso ut hoc operaretur ibi non opere laborioso sed magis delectabiliter ad experientiam et exercitium sue virtutis, et custodiret illum non ab inuasoribus, sed seruando iustitiam originalem, ne propter peccatum suum inde abiiceretur.

s Precepitque ei dices, de omnibus lignis tamen, tenebas enim ad sternatores sui comedere de aliis lignis et de ligno vite, ut predictum est. Et quod lignum scie boni et mali excipiebat, id sub-

v De ligno autem scie ho, et mali nec co. Et usus pcc. (dicitur, pcc. fuit negarium, et quantum est ex se valebat ad exercitium virtutis obedientie. Et quod inobedientia meref penam, id sequitur.

e In quaetum enim die co. ex eo mori, mori, temnisti, necesse fuit moriendi incurres. Et id in hebreo habebat, moriens morietur, quod gustato ligno non statim mortuus est. Et incepit y Duru quod deus dicit, Non est bonum (ad mortem tendere, ut sic describuntur humanae nature multiplicatores. Et quod ista multiplicatio sit per generationem, ad quam requiriuntur

coniunctio maris et feminae, ideo primo explicat mulieris formationem, secundo ei conjugationem matrimoniale. ibi. dicitur Adha, hoc enim os. Adhuc primo ponit formatio ratio. Secundo subiungit ipsa formatio, ibi. Quoniam ergo dicitur de sopore, Ratio autem formatio mulieris fuit multiplicatio generis humani, quod non poterat esse per solum masculum. Et hoc est quod dicitur. 3 Non est bonum homines esse solum, quia tolleret multiplicatio bonum.

a Factam est adiutorium, quod in generatore requiri appetitum actionis ad passuum. Virtus autem activa generatrix est in mare. Virtus autem passiva in femina. b Simile sibi, id est eiusdem speciei, licet altera sit. Et quia tale adiutorium respectu hominis non inueniatur in animalibus tam formatis, ideo sequitur.

Liber

c. Formatis igitur ad adductum misterio angelico vel suo impio. d. Ut videret diligenter considerando naturas corporum quare primus homo habuit perfectam rationem. Quia perfectum naturaliter procedit imperfectum sicut principium eius quod reducit ipsum ad perfectum. Res autem inserviunt de sunt non soli in seipsis sed et per partem sequentiam. Et hoc est principium aliorum hominum generationis. sed etiam quod est ad instrunctionem. inquit divisione scripturale ad perfectionem scientie deducit per doctorem. Et hoc sicut in prima producitur rex deus pauperis alias speces perfectas. sicut potentes similia producere ex suis seminibus. et supra dictum est. ita formavit hominem perfectum non solus quod est ad corporeum. et potest statim generare. sed etiam quod est ad aliam in scientia ad quam per naturam litterat attingere. et statim posset docere. Illa autem ad quod huiusmodi est attingere virtute naturali. sunt omnia illa quae naturaliter continent in primis principiis per se notis. de quibus est intellectus possibilis in actu reduci virtutem intellectus agentis. Et quod homo in statu immobili ordinabatur ad finem supernaturalem. id est etiam secundum supernaturalem cognitionem habuit quod est premebat ad eum. Quidam quod vero ad aliam ait virtus ipsius est non. et sic. (Statu illius. secundum veritatem. Et quod prius quod habuit notitiam secundum proprietatum naturalibus uniuscuiusque non est nisi ipsa. a proprietatis regi imponitur.

f. Adeo vero non inueniebam adiutorum. tamen repetit hic causas formatiois mulierum. quod in principio huiusmodi prius mentioes fecerat. in occasione cuius notationem animatum iterposuerat. g. Immunis est ergo dominus deus secundum hunc describitus formatio mulierum secundum latere hominis dormientis. in figura ergo ecclesia erat formata in futuro secundum laterum Christi dormientis in cruce. Dicit igitur. g. Immunis est. Ex quo prius ergo ille sopor non fuit naturalis causatus. sed a deo immunis. ne ad aliam videretur amotione coste. h. Tulerunt vero secundum hoc videlicet in conuentis. quod ille sue. la costa autem erat de integritate ipsius ade. aut superflua. Si primo modo. tunc remansit corpus ade diminutum et imperfectum quod non decet adiutorum primi hominis. qui erat simpliciter perfectus ad aliam et corporis. Si sedem modo. tunc illa costa in adams futurum monstruosa. sicut servus digitus fuisse in manu. quod etiam est inconveniens in primo homine. et predictum est. Dicendum ad hunc. quod aliud est superfluum in natura humana ratione individuali. quod non est necessarium ratione speciei. sicut superfluum alimento de quo fit semina est superfluum individuali. quod aliud inquit humano est tunc necessarium inquit est principium producendi sibi simile ad generationem speciei. quod semen mediante quod sit generatio est secundum alimento. ut hunc. si. ad aliam. Et tale superfluum non est. modo struendum. immo naturale et per se intentum. quod ut videtur generare est opus naturalissimum. et natura magis intendit generationem speciei quam individuali. Eodem modo dicendum est de illa costa quod fuit superflua ratione individuali. et tunc illa sublatum remansit corpus ade integrum et perfectum. fuit tunc necessarium inquit humana ratione et predictum est. propter quod non fuit monstruosa.

i. Et edificauit formationem mulierum exprimit per modum

edificatoris. et dicit Rab. sal. et vero est eo quod sicut edificatio lati est et grossus inferius. et magis subtile superius. ita corpus mulieris grossius est in parte inferioribus communis cursu. et subtilis et gracilis in superioribus. sed est propter deibilitatem calidi naturalis in muliere quae naturaliter est frigida. et ideo maior pars animalium est quod sit nutritio et augmentum remanent in inferioribus partibus. et minor pars superius eleventur. Contrarium autem est in homine propter fortitudinem calidi naturalis. ideo coiter habet peccatum laetus et scapulas grossas et caput.

j. Postquam quia tu secundum ad aliam in mulierum enim formauit eas de pede. quod non erat serva. nec secunda pars. quod non est virtus domestica. sed de costa. quod est virtus socialis. Hoc autem aliquid propter hec formatio de costa fuit paditione alterius materie. alioquin corporis mulieris fuisse nimis rapido. si eadem materia accepisset maiores dimensiones. Et dicit quod fuit simile in multiplicatio quinq[ue] panis Iohannes. vi. sed quod videlicet dicere Augustinus manifeste. quod fuit per additum in materia dicendum. Ille in manibus suis multiplicauit quinq[ue] panes. quod paucis granis creauit segetes. Et certum est quod segetes multiplicatio per granis per additum in materia. Alioquin dicit quod formatio mulierum secundum costa fuit sine additum in materia. Hoc enim quod secundum nihilum produxit materialia. multo fortius potuit facere secundum modica materia magna. non per additum in materia aliunde sumptuose. sicut est in segetibus. sed per multiplicatio ne eiusdem materiae in seipso. Nec ergo secundum corporis mulieris carere debita densitate. quod formatio facta. et non fuit ibi de materia. ac si fuisse aliunde addita. Et ista expositorum est de magno spiritu sancto. l. Secundum ad aliam. Hoc spiritus describitur virtus et mulier secundum matrimonialis. Tunc dicit. Secundum ad aliam. sed nescio. Et quod prius ad aliam cognouisse supernaturalis formatio mulierum secundum costa sua. quod si viderat haec formatio. m. Et caro secundum carnem. quod illa costa secundum quod formata est mulier. non fuit sublatum secundum ad aliam nuda. sed ei aliqua carne.

n. Hoc vocabitur virago. quod secundum sumptuose est. Ista est locutio imprima. quod virago non significat mulierem de circa sumptuose vel derivata. sed magis significat mulierem virtutem agentem. Et ideo magis proprius diceret virga. si fomo latinus patetur. Ista autem derivatio magis apparent in hebreo. ubi dicitur ista. mulier. quod nomine derivatur ab is. quod significat vir. o. Nobis enim relinquens hominem patrem. sed quod est ad dilectionem. quod filius non potest denegare parentes. sed quod est ad cohabitacionem. quod filius est virorum et famili. p. Et erunt duo in carne una quod masculus et femina coniunguntur ad unam carnem pliis pecten dantur. Alter exponit. Nobis tamen excludendo per hunc patrem et matrem a copula matrimoniali. quod istud nunquam fuit licitum sed est contra dictam rationem. quod est contra reverentiam parentum. filii autem propone quantitatem propinquum sanguinitatem. fuerint licite copulati matrimonialiter in principio. et frater et soror de pueris ade et eue.

q. Erat autem virgo nudus et non erubescens. Et iosephus secundum est ex simplicitate vel caritatem scientie in primis pentibus sicut stingit in pueris carentibus vix rationis. quod si erubescit

Genesis

et sua nuditate. Sed h̄ est supra improbatū, q̄ h̄ a sua formatorē suū p̄fec̄t in sc̄ietia. Et ideo dicendū q̄ istud p̄tingat ex oīdōe stat⁹ innocētē, q̄ null⁹ mor⁹ inordi nat⁹ poterat aīngere in mēbris genitalib⁹, nec in bone⁹ stas i altis p̄tib⁹ durāte illo statu, t̄o nuditas quarūcū q̄ partū corporis non erat caūla embescentie.

Benefis. c. q̄. vbi dī postil. Alter exponit p̄t req̄es ponit p̄opletoe desiderij r̄c. Additio prima.

Quod ētē in seipso req̄escit, eo q̄ ipse sibi sufficit et implere desideriū suū, q̄uo ergo scriptura dicit. Requieuit i die septima, talis enim requies ac eterno cōpetit deo. Ad qđ dicendū fīm L̄po. in p̄i. par. q. lxix. art. q. in cor. q. q̄ quis ab ētē requieuit in seipso deo, at q̄ post opa adīta in seipso requieuerū h̄ primū ad septimā diē, t̄ h̄ cī ab opib⁹ req̄escere. Ad qđ allegat Aug. super Besi. ad litteram.

In eo. c. q̄. vbi dī in postil. Et b̄sidic̄it de die septimo et sanctificauit illū r̄c.

Additio secunda.

Quod b̄sidic̄t et sanctificatio dici septime intelli gat fīm applicationē ad diuina obsequia, h̄ nō pri met ad italez sensum, s̄ mysticā expositionē. T̄ si maḡ in. q. dist. xv. Illū autē diem sanctificasse et b̄sidic̄isse d. q̄ mysticā p̄ ceteris b̄sidic̄t et sanctificatoe docuit eū. Usi in legē dicit. Dēmentio sanctificate viē sabbati, itēc ille. Si em̄ ex sensu italei h̄mōi sanctificatiois et b̄si dic̄tōis baberet q̄ h̄ die septimo deberet cessare ab opib⁹ terrenis r̄c. Sequeret q̄ sancti patriarche fūssent obligati ad cōservationē sabbati, qđ munim̄ regit ante legē. Usi itēlitter intelligit b̄sidic̄tō sabbati p̄ h̄ q̄ b̄sidic̄tō ad multiplicatioe p̄met. Usi creaturis q̄s de b̄sidic̄tō dictū est. Crefcite et multiplicamini. Multiplicatio at rex fit p̄ administratioe creature fīm quā erit similib⁹ su mília generant̄, q̄ quidē administratio ictip̄t a septimo die. Sanctificatio etiā copet septime die in q̄stum res p̄dite et multiplicate in deo requiescent, endē et res deo dicatae sancte dicuntur, et in postilla.

In eo. c. q̄. vbi dicatur in postilla. P̄ h̄s etiā. q̄. metha, dicit r̄c.

Additio tercia.

Equentes opinionē Ansto. p̄t cedere et inter opos tropicos sit regio habitabilis et tpatissima p̄ h̄ q̄ in illa regione sit aīq̄ ps alta et montuosa intantū et reflectiones radiorū solis nō attingunt ad illū locū cū excessu calorū. It̄ ipate eo modo q̄ attingit in aliis q̄b⁹ partib⁹ clymatū calidior. vbi aliq̄ moles alti tantas attingit frigiditate q̄ ibide nubes generant̄. etiā du rant p̄ magnū ips⁹ anni, et patet p̄ experientiā. Usi etiā fīm opinionē p̄bi cedet p̄t q̄ paradise terrestre sit i orientali plaga sub equinoctio modo p̄dicto.

In eo. c. q̄. vbi dī in postilla. Ut opari et custodire referat ad deū.

Additio quarta.

Teste mod⁹ expōsitoris nō habet locū fīm hebraicā veritatē. In hebreo em̄ in b̄ loco h̄r et opa ref̄ et custodire illā, in feminino genere, nō illuz in masculino. Usi opozet et referat ad paradisū, q̄ sub noīe hor⁹ dr. h̄r or⁹ autē in hebreo est communis generis, q̄ siq̄z in masculino, q̄siq̄z in feminino noīat.

In eodē. c. q̄. vbi dicatur in postilla. Formationes mulieris r̄c.

Additio quinta.

De ratio Rab. sal. et si stineat aliqd veritatē, est tñ h̄ impropria seu impertinēs ad p̄positū. Nō em̄ p̄tinet ad sacrā scripturā dicere an femina sit grossior in patrib⁹ inferiorib⁹ an nō, nec et h̄ sequit̄ aliquid pertinet ad mores. S̄ in h̄ posset aliter dici et forte melius et magis ad p̄positū. Ad qđ sciendū q̄ in reḡ primorū dīs scriptura tripli modo denominat, p̄ductoē hōis

Uno. s̄imō p̄ hoc verbūz formavit, sicut cū dicit Besi. q̄, et formauit de hōiez d̄ limo terre. Alio modo p̄ h̄ verbū genuit, sicut cū dicit Besi. uti. c. q̄ adā genuit s̄etb. Alio modo p̄ h̄ verbū edificauit, sicut cū dicit hic. Edificauit dīs costā quā m̄lerat d̄ adā in multetē. Primo autē modo p̄ductio hōis sp̄ecialiter cītū ad corp⁹ facta est p̄ quā dā trāsmutatoē q̄si naturale, fīm quā res p̄ducta nō habet identitatē specificaz cū re et qua p̄ductū. Amō est ibi opositio, cū ex nō tali fiat tale, vt una. phisic. Et ideo tal p̄ductio p̄rie nominat̄ formatio, eo q̄ perfici p̄ nouaz formā d̄ nouo adueniente. Et ideo d̄ tali p̄ductoē dicit. Formauit de hōiez d̄ limo terre. Secundo vō mō p̄ductio hōis facta est p̄ generatoē naturale fīm quā res aliq̄ generat̄ sibi simile fīm specie, et cū ignis generat̄ ignē. Et in tali p̄ductoē cōliter inter generant̄ et generant̄ ē iden titas specifica, fīm quā d̄r q̄ adā genuit s̄etb ad imaginē et similitudinē suā. Tertio vō mō p̄ductio hōis facta ē qđāmodo p̄ modū edificatoē, fīm quā manet aliqualis iden titas q̄si individualis inter edificatū et id d̄ q̄ edifi cat. Lū em̄ domus fīt ex lignis et lapidib⁹, nō solū rema nent i domo ligna seu lapides eiusdem speciei cū lignis et lapidib⁹ ex q̄b⁹ dom⁹ fīt edificata, s̄ etiā ligna et lapis des remanent i domo edificata eadez q̄ p̄n̄ individualis erant, fīm que modū qđāmodo facta fīt m̄ler de costa ade. Nō em̄ fīt facta p̄rio mō, ita et nō remanent̄ iden titas specifica iter ipaz et adā, et est manifestū. Nec etiā sedo mō sic, s̄ et remanent̄ inter eos iden titas specifica tñ. Et tertio mō, s̄ et iter eos etiā remanent̄ qđāmodo q̄si iden titas individualis, sicut inter ligna et q̄b⁹ do m⁹ edificat et ligna q̄ sunt i domo tā edificata remanent̄ iden titas individualis. Et h̄ clare innuit h̄ra cū dī. Di rigit adam, h̄ nūc os ex ossib⁹ meis, et caro d̄ carne mea. Quia sine omni extrinseco adoratamēto p̄ diuinā potētiā costa in semetiā m̄lūcipata, m̄lieris corū factū fūsse dr. et maḡ velle m̄ḡ in. q. dist. xvii. sive p̄ additio ne factā ad materiā p̄erūstēt̄ coste, pur̄ velle h̄bo, i prima pte. q. rxv. arti. iñ. an solutoē primi argu. a. costa d̄ adā subtracta remāst̄ eadē individualiter in p̄ductōne corpis m̄lieris, sile et caro q̄tā cū costa fūrō corpe adē sublata, vt maḡ ponit in hystorijs scholasticis. Et iñ fin istū modū p̄ductoē dicit edificare non formare seu ge nerare, q̄ habet similitudinē cū edificio rōe tā dicta, fīm qđ denotat maiore iden titate esse inter vir et vīore, q̄s inter patrē seu matrē cū filio. sic maior est iden titas individualis q̄s specifica. De quo p̄t etiā intelligi illud. Relin quer h̄o patrē et matrē et adbererit vīorē iue. et erit duo i carne vna. Quasi dicit. Rōnable est vt h̄o relinq̄t p̄ez et matrē q̄tū ad domesticā uersatōez et alia h̄mōi, et ad bererat vīorē iñ eisdē, eo q̄ inter vir et vīorē est qđāmodo iden titas individualis, q̄s sunt duo i carne vna. Nō autē inter filiū et patrē seu matrē. Et hoc etiā sonat iuba apli ad Eph. v. dicitis. Iā nō sunt duo sed vna caro. Ista tñ intelligant̄ nō excludēto alias sanctoē expōsitoroē. Eōs nat etiā expōsito mysterio xp̄i et ecclie qđ in h̄ sacramēto. s̄. m̄lūcipata figura iñlūd ad Eph. v. c. Sacra menē magnū inter xp̄m et ecclias. illa corp⁹ xp̄i mysti cū luce m̄lūcet sup̄posita, vīa tñ est qđāmodo individualiter, cui cōpositio etiā edificatio dicit. iñlūd illū Matth. xvi. Et sup̄ hāc petrā edificabo ecclias mēa.

Lectoriū maḡi Bartholomei stra Burg.

In secūdo capitulo vbi postillator expōnit b̄sidic̄tō septime dici p̄ applicationē ad diuina obse quia r̄c. Burgē, dicit illā applicationē ad sensu lītalez nō p̄tinere, s̄ ad mysticā expōsitionē. Ad qđ p̄ban dū adducit maḡm li. q. dist. xv. dicente. Illū die de sanctificasse et b̄sidic̄isse dr. q̄ mysticā p̄ ceteris b̄sidic̄tō et

Liber

Ded et serpens est. Postquam descripuitur bovis formatio
ne et statu. Videat si sit describitur et transgressionem sine
casu. Et primo describitur transgressionem culpe. Secundo
inflictio penae. Et atri sunt oculi. Tertio transfusio mi-
sericordie. Et vocantur ab aliis nomine exortis. Circa primum pri-
mo describitur adiutorio temptatoris. Secundo pressus temptatoris
ibi. Qui dicitur. Tertio acutum transgressionis ibi. Videat igit
circa primum considerandum quod fortuna alicui videtur non esse con-
ueniens quod de bove temptari possit. marie enim sciret ei
casus esse. Ad quod dicendum quod sic dicit Augustinus. Deinde sic res quas
pedidit administrat. et eas proprios motus agere sinat. Et tunc
instituatur et rationabile fuit ut boves dimitteret ut liberatae ar-
bitrii sui. finitum est de Ecclesiastico. Deinde a principio addidit hoem.
et reliquo in manu asilii sui. Et sic volvitur ipius per bonos
angelos ad domum asilii sui. Et sic voluntate eius a multis an-
geli temptari magnum cum per statu illo posset defacili.

Genesis

temptatōēz supare. *U*si dicit Aug. *c. 1. sup. Besi.* ad leam
*N*ō milī videt magne laudis futurū fuisse hoiez. si pre
rea posset beati vivere quod nullus male vivere suaderet. *L*ōsi
derādū etiā quod teper innocētē dyabolus non habebat pterez
teperandi hoiez int̄errog mouēdo. vt pote appetitū sensiblē

Ed 7 spēs .III.
erat callidior cūcris
aiantib⁹ terre; q̄ fe
cerat dñs de⁹. Qui dixit
ad mulierē. Cū p̄cepit vo
bis de⁹ vt nō comederetis
ex om̄i ligno paradisi. Cui
respōdit m̄lier. De fructu
lignor⁹ q̄ sunt in paradiſo
velcimur: de fructu vo
lii qđ esti medio paradiſi
p̄cepit nobis de⁹ ne come
derem⁹: et ne tāgerem⁹ illō
ne forte moriamur. Dixit
pi. sed magi in specie
horribili in q̄ fallacia demonis cit⁹ poterat deprehēdi.
Alio tñ dicit q̄ ille serpēs habebat faciē gratiosaz; rit;

Aliq; tñ dñc; q; ille serpës habebat facie gratuolaz & vñ-
gineas. S; h; de scriptura nullä h; autoritatē. & ideo pri-
mū meli? vide. Dicit igf. a. S; serpës erat callis-
dior. Ista calliditas p̄cipaliter referenda ē ad demo-
nē. q; il serpēte apparerat ad serpētū aut non refert nisi
inquit calliditate demonis agebat. sicut ligna bois ali-
cui? dī erudita. q; prudētē mouet ab intellectu.
b. Qui dirit ad mulierē. illa ponit s̄fir p̄cessus rēpta-
tionis. i. q; h;io accessit ad mliere tāq; facil? deceptiblē
erit q; s̄fir boiem decipet. Et h; est qd; dicit.

a Et p ea dñi bolem deciperet. Et h ei qd dicit.
b Qui dixit ad mlierem. illa vba erat demonis et prin-
cipaliter ager. qz formabantur utrue ipz demonis mouent
lingua serpetis ad h. sic locutioe asine Balaam. nisi q
lingua asine mouebat ad loquendū p bonū angelū. lingua
aut serpetis p malū. neuter tñ intelligebat vba formatu
s solū angelī mouentes linguas eorū ad formatorez vboz
c Eur pcepit robis z. Dic dictu ē supra statu in
nocēte nō poterat esse deordinatio i viribz inferioribz.
mū p r̄ esset i rōne. iō nō teptauit primo d' comedere li-
gni. s d' restrictio pcepit dñs. Eur pcepit z. q. d. q. stud
pcepit nō fuit quenies. cū sitie libere aditois i superiores
olbi lignis. Et p h mlier mota qdā elatione inclinata fuit
ad pcepit disp'centiam. i vlti' ad dubitatoe d' pena
mortis cōminata. Et h patet ex et' i vltione. cū subditur.
d De fructu ligni qd ē in medio gadisi pcepit nobis
dñs de' ne co. i ne tan. illud. q. stud vltimū addit mlier
d suo. Non em de' phibuerat ligni tactu. s tm gustu. Et
iō illud addidit mlier er displicitia pcepit. q. ille cui dñ
splicet pcepit imposita. i referendo illud libenter aggra-
uat. Aliq vō dicit q. etiā tact' ligni erat eis phibit'. et
mag' elegareñ a gustu. Et qz h nō habet et lta e'l el' cir-
cūstantia. prima expositio melior videt. Et qz ad displi-
centia pcepit qd reputat indebit. sequit' dubitatio d' pe-
na imposta p trasgressione. i ideo subdidit mlier.
e Ule forte moratur. apones d' suo forte. qd ē aduet
biā dubitatio. cū tñ de' assertive pcepisset. et. s. patet.
f Dicit aut' ser. ad mn. Tidēs mlierē d' more seqndā
dubitante statum assertuit ipaz nō futurā dices.

g. Neque more er esu ligni. Et subdit cam falsa prodicta
inhibitio*s* decesss. **h.** Sic et empto docter qui in qui die comperate
eo aperio*s*. o*ri*o*p* plenitudine scientie. **i.** Et eris sicut
deus note restricti ali*q* inhibitio*n* nec alien*u* subiectu*m*.
j. Scientie r*es* procul*u* m*od*estu*m* sed i*nt*el*lig*it*u* sed i*nt*el*lig*it*u*

l Scientes bonū et malū, scientes per vosmetipos quod et
aut serpens ad mulierem s
pediat robis agere, et
Requaquam morte morie-
no agere, et non et alia
mū Scit enim deus quod
in quicunque die comedetis ex
instrucione. Et nota quod
non dicitur nisi dñs abs-
eo: apiet oculi vestri: et eri-
solute, sicut dñs quod
tis sicut dñs scientes bonuz
non possunt nisi eiis eq̄alita-
et maluz. Evidit igit̄ mulie-
te diuinā quod erat ma-
ter et bonum esset lignū ad
nifeste impossible. et
velcendū: et pulchrum oculis
293 incredibile, sed
aspectus delectable: et tu-
pmisit eiis quandā suā
lit defunctu illi: et comedit,
milititudine dei, quod co-
siderit in nobis subjici obediens
dilectio alteri: p̄tē quā
deinde alteri: p̄tē quā
dā excellētā scientia in
olibz sibi crepdiētibz
sicut de nulli penit
subest, et oīa dirigit per
sua sapientiam. Et ad
aperti sunt oculi
uerēdū quod finē pdicta
aborū. Cūqz cognouissent

bitur. Quod videlicet aliquo falsius. Sed dicendum quod optet secundum peccasse ante eum. Nam enim non mouet ad opus extremitatis nisi per imperium voluntatis. et id antequam manu ad lignis accipiendo redieret. iam deliberauerat et penserat māduca-
re. et per his transgredi peccatum. in quod sensu perficit peccatum. Et id nullum inconveniens sequitur ad predicta. sed magis virtus deca-
rati. Ut si dicit Augustinus super Beati. Quia serpens in illis non
crederet a bona atque virtute re diuinitatis se fuisse prohibitus
nisi iam inesse esset in mente amor pietatis. et quod de supra
ba presumptio. Quod dictum Augustini non est sic intelligendum quod super
bia prescelerit suasionem serpenti. sed quod statim ad dictam sua-
sionem invenit mentem in illis elatio. et quod secura est dubitatio et
deceptione. ut crederet esse verum quod serpens dicebat. et pietatis
est. Sed dicta occurrit dubitum quod si post primus et
secundum peccatum in illis remanserit donum originalis iustitiae. quod non
daturate suam si erubuit vel post commissione ligni. Dicendum
quod originalis iustitia erat quedam gratia data. Ut licet
omnes teneant primū hominem formatum fuisse in iustitia origina-
li. tamen aliquid dicunt quod talis non habuit gratiam gratiæ faciēt. sed eas
meruit. Et id subtracta gratia gratiæ faciēt per peccatum in illis
potuit stare originali iustitia. vel scilicet de ea auferre volu-
tate in penā commissione ligni. sicut communetur fuerat. Jimmo
optet dicere quod tamen ad ea quae peccauerant actu exteriori. an
et tolleretur illa originali iustitia. immo etiam eua actu exteriori.
quod prius comedimus quod daret eum suo. et tamen neuter erubuit.
nisi post commissione riti. Deinde autem gratia data potest remane-
re cum pectore etiam mortali. licet gratia gratiæ faciēt tollatur. cuius
subtractio ab homine non papitur. quod necesse est hoc rite amore vel
odio dignus sit Eccl. ix. 1. Videlicet igit in illis. sed etiam deseri-
bus faciēt transgressiones. s. igitur ad actum exteriorum est in illis
et actu exteriori et interiori viri. cum deo. Videlicet igit in illis qui
bonum est lignis recte. Et quod per hunc in illis et vobis spiritus suis
est principaliter deceptus. tamen ad perficiendum opus exteriorum sunt al-
lecta et pulchritudine et sapientie fructus. in Hoc dicitur in libro primo suu-
inducendo eum ad comedendum sic fuerat a serpente imbura.
n. Qui comedunt suasionem in illis assentientibus. non quod crede-
ret ita serpenti esse vera. quod in libro non fuit seductus. sed sola
in illis fuit quod dicit apostolus Thessalonici. quod assentientibus straret deli-
cias suas. et vice suam fuit enim deceptus in alio. quod credidit

Liber

post transgressionem sequentiam, et sic i statu suo remanere.
o Et apud sunt oculi amboz. Postquam descripsit transgres-

sionem culpe, ille omnes describit infractiones pene, et propter quoniam

ad subtractionem boni habuit, sed et quantum ad impositio-

mali nocui, ibi. Et ait dominus deus ad serpente. Adhuc circa

parvum per me describi-

tut dicta subtractione.

sed et subtractiones imp-

peratio, ibi. Vocavit

et dicit deus ad adam,

Et ira primi

considerandum et

originalis iusticia per

quam corporum erat subdi-

cata a te, et vires inferio-

res tonum superadi-

cto, non erat naturalis

in hominibus ex dono

gratuito datus, et tamē

subtractione propter peccatum

fuit penal. Dicunt si ex

gra regis aliquis subli-

mis ad gradum honoris

si postea ipse peccatum su-

us destruxerat taliter dicuntur.

Et hec subtractione

ofendit et dicitur. Et

apud sunt oculi corporis, lo-

quid est oculus mentis

non hic intelligendo licet dicit Josephus.

Et ait viuebat tunc vi-

ta bestiali non hostiles vestimentis,

quod ad animam scientiam pfectum erat.

Ita p. eius illius ligni magni bonum eis evenisset, scilicet cogni-

tio intellectualis. Nec sic dicitur R. a. scilicet dices quod apertis sunt

oculi corporis ad cognoscendum malum, quod p. cognoscitur bonum in te.

Sed h. p. falsus, quod eadem est notitia errorum, et non p.

babebant noticiam speculativam boni et mali sibi oppositi,

Sed non habebant noticiam experimentalem mali sue transgressio-

nis et punitio, quam tunc experientia cognoverunt, et ideo

tunc apertis sunt oculi corporis ad cognoscendum suam nuditatem esse et co-

fusibilis, quod p. era honesta.

Et subtractione iusticia origina-

li, statim senserunt rebellionem carnis ad spiritum, et motu in

ordinatum membrorum, et statim studuerunt cooperire suam turpi-

p. Losuerunt folia p. Et h. dicitur hec (tudine).

Et si sequitur, brevis p. fuit erat arbor, et cuius fructu comedebatur, quod

fecerunt sibi perizomata, et succinctiora circa libos, et dicuntur

a peri quod est cinctus, et zona quod est corporis, p. tunc enim inferiores

corpis sunt magis erubescibilis, et matre genitalia, quod ma-

gis mouetur in imperfitione, p. quod noiam pudebitur.

Propter quod etiam ad te et tua abfide et se a p. sita dicitur.

Et si sequitur, r.

Et cum audissent vox do- deam, et pa-

gusta locutio et

abulatio domini dei si intelligenda in forma deitas, sed et aliquid

silitudinem creatam in eo apparuit, sic, et legi apparuisse abrae-

et moysi, et multis aliis, et locutus fuisse eis, s.

Ad autem p. meridiem, hoc duplum exponit.

Uno modo ut sit determina-

tio loci, et sic aura p. meridiem accipitur p. recto intermedio

inter austro et occidente, quod finis ista expositio vorum domini deam-

bulatus videbatur procedere ex illa parte ex qua fuit velut predictus.

Alio modo ut sit determinatio temporis, quod dicitur hebrei et hora

decima die accidit h. et tunc aura est h. accipienda p. recto p.

cedente diuina apparitione, sic dicitur, et apparitiones spississimi

linguis ignis, s. dicitur ratione eiusdem p. cessisse.

Et in sacra scriptura iste legi p. loci in apparitione dicitur, q.

autem dicitur post meridiem, est determinatio temporis huiusmodi et apparitionis.

Abscondit se ad te, p. rectitudinem sui p. et nuditatem, omnes.

Vocavit deus dicitur, Et si sequitur ipsa ade iheratio cui dicitur,

ad te vidi es illusionis et ignorantiae eum, s. et ex iheratione ade

punientur fratres incepato.

Qui autem vocem tuam tecum, Et

dicitur p. l. 3. Quis indicauit tibi quod mihi esset
a. quod nuditas tua sit erubescibilis. a. Talius quod ligno
re, i. nihil quod p. transgressionem p. cepti mei ablata est a te originali
iusticia, p. cuius subtractionem facta est et fusibilis nuditas
tua. Sic enim dicitur, id est p. sui presentia et absentia est causa
errorum. Sic nauta p. sui
presentia est causa p. sua
nominis namis, et p. sui
absentia est causa p. sua
negligentias. Et eodem modo
mihi originalis iusticie
p. sui presentia in homine
faciebat nuditatem honestam,
et predictum est, quod
p. sui subtractionem causa
est et fusibilis.

b. H. dicitur ad te, Recurrat ad pec-
catum p. sui excusationem, q.
facit ad eum aggravationem. Volebat enim quod
ammodo p. tunc suis fror-
que in deum quod sibi dede-
rat errorum. Et eodem modo
miserere excusando se p.
serpentem quod fuerat crea-
tus a deo. Et patet l. 3
Et est h. considerandum quod
af. Redemtione interrogavit viri et mulierem, et p. l. 3. l. 3. quod
nullum est redemandum a filio inquitio, et Serpentem autem non interrogauit, quod in serpente loquatur, i. p. p. tunc fuerat
redemtor, et in celo empyreus detectus. c. Et ait dominus tecum.
H. dicitur istud p. tunc pene quoniam ad impositio, mali no-
ciui, et p. tunc ad presentem. Scio quoniam ad mulierem abiit, Du-
milius q. dicitur. Tertio quoniam ad hominem, ibi. Ade vero dixit,
Littera primi sciedit quod sic p. salutem hominum augeret gloria san-
ctorum angelorum p. quod incitaret homines ad bonum, ita e contrario
p. damnatorum hominum malorum augeret pena demonum eos tenui-
tantes. Ut p. p. tunc inuidia q. demones torquent
eo quod videtur hoec posse puenire ad beatitudinem q. simple
privati sunt, non dimittunt homines temptare, licet sciat ex dana-
tione homini sua pena in futuro resuscitere. Sic dicitur inuidio nar-
rat, quod periret sibi unus oculus erum, et primo suo cui inuidie
bat duo oculi erueret. Erat enim in una civitate duo homines
q. unum erat numerus notatus, d. cupiditate, alius inuidia,
propter q. unum numerus notatus, q. erat valde prudens ipse vocans
dixit, q. peteret ab eo q. vellat, adiungens q. ille q. p. si pe-
teret sua p. tunc h. aliud vero duplum. Littera cupido nollebat
propter petere moris cupiditate dupli boni habendi, sicut nec
inuidio ne socii sive p. h. erat q. ipse. Landecum dicitur q. unum regeret
eos ad petendum, inuidio p. tunc et sibi unum oculum erueret et
socii sive duos amitteret. Quid factum est? Et sic punientur
errorum via. Sic demones temptant ex inuidia homines, licet non
igredientur eorum pena in futuro resuscitere ex horum damnatorum. Ille doc-
et malum denunciat de ipso dyabolo cui in serpente loquatur.

d. Qui fecerit h. inducendo homines ad petendum. e. Malus
dicitur eris, quod erit cresceret pena tua. f. In fine ola alaria
et beater, p. ponit ei bruta alalia, s. q. tunc ad cibos nature
s. q. tunc auerterunt statim suum, q. non fecerit dyabolus, et h. est ma-
gna pena supbo q. in inferno erit vita ei p. ponant.

g. Sup p. tunc gradem, finis Aug. p. p. h. intelligit
supbia, q. dyabolus incedens ad suasionem hominum, a supbia
incipit, q. in omnibus p. tunc includit. Usque ad h. finem ois

b. Et terra comedens, s. homines terrena di p. tunc supbia,

ligentes incorpobus tibi eos decipiendo. i. Inimici

as ponuntur in te et mulierem tecum, finis Aug. q. mulierem intelligit

Genesis

B rō inferior. p semē ei^r opatio bona. Per semē ast de monis intelligit suggestio ei^r prava. Per b g qd d. Imiticias ponā tē, ondit dñs q̄ dyabol^r mediā suggestione prava oppugnat rōes inferiorē q̄ mīler d. Et si cō sentiat delectatōib. p ea delectat rōes superiorē q̄ p virū designat. et sic dyabol^r

insidias calcaneo el^r. q̄ nō oppugnat eā nī si a pte inferiori sensua litari delectabilitia p, ponēdo.

I p̄pa r̄te ca tu in principio rēptatois re sistēdo. Aliq̄ autē sancti exponit de beata vir gine ab illo loco. Imiticias ponā tē, nō illā euā hāliā ab ea desceden tē. s. vīgnē marīā q̄ est I festa demōib. Usi i Lant. d. terribil es rīcastroy aces ordīta. Et semen tuū. I alios angelos malos, q̄ dicunt semē ei^r ppter fīlitudinem nature et malicie. Et semē illi^r, s. xp̄m. q̄ ē marie na tural fili^r. I p̄pa r̄teret caput tuū. q̄ p ipsam medīatē filio suo po testas demonis ē tri ta. Et tu isidaberis cal ei^r. Quia dyabol^r tē prauit xp̄m exteriū in modo suggestedo. q̄ qdē rēptatio nō fuit viciū i rēptato. s. vtur exercitiū. et eodē mō credēdū est s. vīgine. Alii v̄o exponit lēz̄ d serpēte materiali. nō d demōe. ab illo lo co. Et aut dñs ad serpētē. q̄r fecisti h. i. q̄r fūisti instrumē tu hūt malefīcti. s. lēv. rr. auumētū cū q̄ aliq̄s coient p̄cipit occidi cū eo. Maledict^r erit int̄ oīa aīanīa. q̄r fin istos ille serpēs p̄r habebat formā et facē gratiosaz sup oēs bestias. et facē est horribilis obv. Sup pectus tuū gradier. q̄r fin istos p̄r habuit pedes et statuā erectā. s. pedes sūt ei amoti. et sic rēptatio incedit. Et terra co medes. p̄n autē lignoy fructib^r vesebar. Imiticias ponā tē. et te i mīler tē. q̄r odiosus ē hūtane nature. et eod uerso. I p̄pa r̄teret caput tuū. q̄r exq̄ rēptādo incedit. mīler p̄r caput ei^r calcare. Et tu isidaberis calcaneo el^r. q̄r nō p̄r se eleuare ad mōdēdū in superiori pte. Et ista expo sitio q̄tū ad mīla videt irūnabilis. P̄mo q̄dē dīrit. geret sermonē suū ad aīal brūtis si inrelligē. Edo q̄r i nillo peccauerat s. solū demō mouēdo lingūa ei^r. Tertio q̄r statuā recta si cōperit alieni aīali s. tūn homi. Usi di cit poera Quid^r i p̄rio Dētha. s. rōnaq̄cū spectēt ala lia cetera terrā. Os homini sublīme dedit celūq̄. videre iūsūt et erectos ad sydera tollere vult^r. Et tō prima ex positiō q̄ est Aug. melior videt. m. Mīler q̄dē dīrit. hic ponit pūniū mīler. i spēali. q̄b q̄tū ad duo xp̄f q̄ mīler pūniū ē vīro. Prīmū ē ad p̄cētōez p̄tē. et q̄tūz n. Duplicabō erū. t. et con. t. Qicet autē (ad b dīrit. acē generādi sit delectabilis. si b turpitudinē an neram post pētū. In heb. co. p̄cept^r b̄r imp̄gnatoes. q̄ sunt la boīose. Et erūnas tuas. q̄r porādo fetū p̄ceptū mulier patēples labores et misias. o. In dolore paries. q̄r

I p̄tu sūt rebemētes angustie. Talia autē nō suūtēt i sta tu iu innocētē. s. zcepūtēt abfōz turpitudinē. et fetū p̄ceptū portassent abfōz erīna et labore. et pepūtēt sine dolore. Edo pūgit mīler vīro. p̄t domesticā vītā. et q̄tū ad b pūnit eā. vīro subsciēdo dicens. p̄ Et sub viri piāte

ens. c.

q̄ Ade vīo dīrit. Hic ponit pūnitō vīri. Cū ea qd̄ sciēdū q̄ sicut i domesticā vīra mīler subiect^r vīro. ita ad vītū pūnet p̄curare nēcessaria rite p̄ se. familiā. et viore. et iō q̄tū ad b pūnit. cū subdīt. r. Maledicta ter. an o. tu. q̄ notaā terre sterilitas. q̄ post pētū nō pdūxit fructū sue. nētē homi. nīscī cul tura et labore. q̄ ante spōnte p̄ducebat fru ctē puenietēt i abun dātia. et sic p̄ducis hībo i statu iunocētēt p̄st̄. Usi. q̄n hebreo h̄r. Maledicta terra p̄f te. i. ppter pētū tūp̄ q̄b incurrit sterilitatēt et dictū ē. In sudore vult^r tū tē. p̄ b notaā annēras hoīs i labo re agriculture. q̄ ante pētū nō opabat nisi ad recrētoes. et ad vītū exercitū. et p̄di

cū est. s. Spinas et tribulos. tē. i. b notaā ipēdūtēt q̄ puenietēt hoīs labou ex terra. t. Et co. her. terre. q̄ p̄r comedebas fructū padū. Et q̄r pēne iſlīcte sunt homi ad totā vītā vīsq̄ ad mortē. et iō subdīt. v. In su dore tē. Dīz līa. t. Et vocauit adā. Mīcīt̄ desērbūt mīserie iſlīcte trāſtūtō. q̄r q̄les facti sunt primi pentes p̄ pētū tales filios genuerūt. Et iō dīc. r. Et vīo. adam no. rr. s. enā. qd̄ nomē sonat vītā i hebreo penalitib^r tī. y. So q̄ eset ma. o. vīl. oīm hoīm i hac vīta. (subiectā. mortali degēntiū. iō scīq̄. z. Fecit q̄z tē. tunicas pel. i. d. pellūbā alū mortiōz. i. signū sue mortalitatis. et q̄r idigebat tegumētō intēpētēt aēs loci ad quē erāt statūtēdū. Uerūm ali cōctōez dē ip̄opat ade sua trāſgres. z. Ecce adā fa. ē. q̄. e. et no. tē. Irontia ē ac. sionē dices. si diceret. nō ē assēcūt q̄d̄ serpēs p̄misūt. s. stratum. a. Mīcīt̄ ḡ videte. q̄y videte si ē d̄ terra hebraico. s. sub intelligit. tē ē mod̄ loq̄ndī sat̄ freāns i hebraico q̄ omitt̄ vīa dictio. Trāſtatio vīa nīa ex̄p̄sūt q̄d̄ i hebreo omitt̄ tī. et līsub intelligit. Morādū cū q̄b ē vībā dei ad āgelos p̄q̄ mīsteriu hoīm p̄m̄ cīct̄ ē etrea padū. Dequīt. b. Et sumat tē. et vītū inetermū. Et hoī icurrit̄set iā ne cessitatē morēdi et p̄dictū ē. lignū vīte iā si poterat vītā ei^r p̄pērare. poterat tī et sua bonitate tīp̄z plongare. et ista plōgario hoīe eternū significat. sic i p̄s. motes eternū noīans. p̄f lōgitudinē duratois. Usi tīn hebreo dīr. et viuat i seculū. qd̄ signat tps lōgum. c. Eicetq̄ adā tē. Istō duplīcīt exponit fin duplīcē op̄i. sup̄a posūtā d̄ sītu padū terrestri. fin em̄ illos q̄ dīcūt q̄ ē sub eq̄nōtias. li circulo. glade. flāme. itelligit zona torrida int̄ habitatiōnē nīaz et padū. Et dīr vīatūs. q̄r sol p̄ que causāt ibi

(D) uq

Liber

calidiora impræcisib[us] a p[ro]p[ter]a ad nos i[n] estate, et in h[ab]e-
me elongat[ur]. Per cherubin autem intelligit angelica custodia
quæ tota natura corpora administrat, et magis in nobis or-
bita. Ad custodiendam viam, vi, vii, ne hoc inde eicit possit tunc
redire, nec aliquid aliud adire. Secundum vero alias opiniones q[uod] po-
nuntur gradus terrestres circa tropicis cæci, q[uod] gladii stellæ
intelliguntur a liq[uid]is ignis materiali ibi facta a deo et oris de
terra, sic dicitur d[icit]ur mōre ethnie q[uod] continet ardor, et significat no-
mine gladii, q[uod] ignis ascendet sursum, in superiori p[er]te acutis
ad modum gladii. Per cherubin autem intelligitur nata angelica,
et predictum est. Ad custodiendam viam, q[uod] ille ignis est ait istro
tum paradisi phibens accessum hominibus ad ipsum.

In c. iii, ubi dicit in postilla, Sed extra dicta occurrit dubium. Additio prima.

Licit gra^{ce} data possit remanere cu^m p^{re}c^o mor^{ta}li^m possibile tū videt q^{uod} iusticia originalis simul maneat cu^m p^{re}c^o mortali. prout videt postillator^e velle. q^{uod} sic p^r. Nā put doctores coiter loquuntⁱ. si statu innocentie i^m hō*institutu* fuit in originali iusticia. nulla erat f^ubelio carnis ad spūs. nec spūs ad deū. et p^{ro}p^{ri}s l^o possibile erat stāte illo statu p^{er}petui mortali incurri. Decatū enim fin Ambro. est inobedientia diuine legi et m^{al}g^{ra}re^s s^{er}io celestū m^āndator^e. q^{uod} d^{icitu}s directo oponit statui immo^certie. Ad dubiu^m autē motu p^ostillatore ipi^m. I. q^{uod} in m^ultiere finis donū originalis iusticie post primū et secundū p^{er}petui et visq^{uod} p^o cometionē iugnalis posset tridari. Pro q^{uod} aduertēdū et q^{uod} p^{re}ceptū d^{icitu}s inhibet de cometione ligni si ut datus ade ante*dictu* eius fūsserit i re natura. p^{ro}dūcta. et l^{ea} testar. Et ly fin Ang. iup. Besi. c. viii. ex h^o nō seq^u q^{uod} eua nō fūsserit obligata ad p^{re}ceptū obseruandū. et transgressio tū huī p^{re}ceptū si fuit sumata donec adā comedetur. h^o fūll set q^{uod}ā modo echoata p^o cometione m^āteri. Q^{uod} p^rz p^o ma gis^u i. q^{uod} viss. trist. obi. osidit q^{uod} tal^e ē ordo peccati i nobis q^{uod} fuit i primis parētib^u sic dⁱ. At enī tūc serpēs m^ultie in malū fūsserit paq^{uod} sensit. deinde de vito suo dedit. sic cōsumata ē p^{er}petui. ita et nūc i nobis p^o serpētē ē sensualis mo^r aie. p^o m^ultiere i^merior portio rōnis. p^o vito supior portio rōnis. ill^e c ille. Et q^{uod} p^rz q^{uod} transgressio p^{re}ceptū ipi ade datū nō fuit tota^m p^{er}sumata visq^{uod} ad cometionē viti. Nec ē etiā necessariū dicere q^{uod} adā fūnt transgressor ill^e p^{re}ceptū sibi dati. asī cometionē ligni p^o acti interiorē i h^o cōsentiente. Nā. put ex serie l^{ea} p^rz sola cometio fuit p^hibita. nō aut delib^uratio seu sc̄nsus p^{ec}cdēs cometiones. Dicit enim i die q^{uod} comedēris ex eo te. nō aut i die q^{uod} sc̄nsis seu delib^umeris comedere et h^omoi. Usi sic d^{icitu}s q^{uod} q^{uod} p^{re}ceptū ve. testa. d^{icitu}s a doctorib^u q^{uod} lex p^{hib}et manū. nō aut animū. codē mō in p^{ro}posito dici posset. put l^{ea} sonare. Et q^{uod} vltērⁱ seq^u q^{uod} l^{ea} tū enā q^{uod} adā asī cametionē ligni peccasent p^{ac} i^mteriorēs p^{ec}cato^m supbie. q^{uod} ē intu^m ois p^{er}petui. vt p^rz Eccl. x. nō tū transgressio p^{re}ceptū sibi dati fuit facta vltēr adā q^{uod} adā comedēsset. et tūc tū nō asī nuditate sua erubuisse debuerit. Q^{uod} videntⁱ sonare vba ang. I. iiii. d^{icitu}s cui. dei. q^{uod} postq^{uod} transgressio p^{re}ceptū facta est gra^mdet defērēre d^{icitu}s corpor^m suor^m nuditatē sūli fūnt. ill^e em d^{icitu}s postq^{uod} peccauerit. q^{uod} possit intelligi d^{icitu}s quoniam genere p^{ec}cāti. ly postq^{uod} transgressio p^{re}ceptū facta est. et intelligi d^{icitu}s transgressio p^{re}ceptū d^{icitu}s q^{uod} agit. q^{uod} nunq^{uod} fuit sumata donec vir comedēret. et sic d^{icitu}s nuditatē sua tpe erguo erubuerit.

In eo, c. iij, vbi dicitur postillia, Serpente autem non interrogavit. Additio secunda.

Hec etia ratio assignat ad h^{is} q^{uod} serpens nō fuit interrogat. Usi Aug. extra manicheos li. q. Hā serpens nō interrogat sⁱ p^{ro}toz excipit pena. q^{uod} nec p^{ro}fiteri peccatum potest. nec habet omnino vnde se excuset. In eo. c. u. vbi in postilla. Bz. Ista expositio g^{ra}duz ad multa videf irrationabilis. Additio tertia.

ad ultra videt irremabilis. **Additio terciæ.**

Ista expositio ultima no^t ē tāq; irrōnabilis erit de-
cēda, psonat cū līe pl^r q; alta, et est sua Hiero-
d hebreis qōnib^r. Hec obstar qd possūlato^r ob-
tūcit. Primo d^r h^r qd dirigeret finione sui ad aial bru-
tū. Mā alibi legit. Et aut dū s ad pīcē pōne. fīc, qd signi-
fīcat expīsō dūmī volūtātē p effect^r exteriores. Qd
obicit fēso q serpē i nīlo peccauerat h solū dēmo, nō
obstar. Mā i signū detestatōni pēti enā bruta qfēs pu-
nūnt, vt ptz d iūmēro cū q alīq;s coerit. Ueui, rr, pūt al-
legat possūlato^r, t nō solū h, h enā res mātate q omīno
cāter fēsu t motu volūtārio pēpūnt cobūri t destruī
ppf horōrem alicui^r magni pēu, vt Deus, rīj, d cīuitate
auersa a cultu dei ad idoloy fūtūtē. vbi pēpīt qfī sōlū
peccora occidāt, t h enā cobūrā supēlectū. Et habe-
m^r a. Re. ro, d amalechis, vbi ppf pētī a suis pēdecessori
b^r lōge an ppetratū, de^r pēpīt occidi nō solū viros et
mīlēres, h enā pūulos t lactantes bones t ones ic. Qd
at postillato^r tertio obicit d statū recta q si cōpētit nī
si tm boīn, nō obstar. Mā ad fūndā vītātē līe fin hāc
expositōes sufficēt q spēs anteā cū pedib^r als incedē-
bat sic talia aialia, t post hmōi snīaz pēpedes fūt cī amo-
tīsīc et nō posset incedere nīli reptando. Usi hec exposi-
tio viderē tenēda tāq; līalis. Aliē vo^r expositōes Eug. et
scīoy tenēde sūt tanq; ve t spīiales seu mystīc.

In eo, c. iij, vbi dicitur in postilla. Et vocavit adā te.

Eta i hebreico ritā sonat sim Additio qrra.
pliciter, nō denotā q̄ sit penalitati subiecta v̄l
vō, sic em cū dī m̄f oīm viuentū, non denotat q̄
sint i hac vita mortali v̄l nō. Tūc hec vocatio adī videt
continuari ad predicta. Ad qd sciendum q̄ licet adā fin
q̄ tradūt doctores seuerit naturas oīm aialisi. t̄ babue
rit oēm sciētiā i q̄bō hō nar̄ ē istriū, put p̄t p̄t i prima pte
q̄, eccl̄iū, arcl̄iū, in cor. q̄, nō t̄i babuit noticiā futuror̄ co
tingentū, nisi, put ex diuinā reuelatiōe babuit, v̄l expimē
talit poterat acq̄rere. Et iō cū m̄lier statim postq̄ fuit p̄
ducta sibi adducta fuit, nesciis an dē disponeb̄t, eos
sic remanere, t̄ alios d̄ nouo, p̄creata. an et ea est, ples p̄
pagationē p̄creāda, vocata ē ab eo virago. Sī d̄ vīro sī
pia, ad denotādiū q̄ erat sibi data in p̄foriū domestice
p̄uersatōis, nō declarās an esset sibi data etiā ad pl̄is p̄
pagatōes. Qd erā puenit t̄bis dei dicēti, asī multer̄ p̄
ductōes, s. Befi, t̄, c. Dic̄tis dē, nō ē bonū hoīez eē solit
factam̄ ei acutiorū sile sibi. Sī post petūm ex diuina sīna
sī ipm̄ t̄ vīro sīna lata duo collegit, enūm. s. q̄ ip̄i essent
mortales, s. B̄ cū sibi fuit dictū, puluis es t̄i puluerē re
uerter. Sed b̄m q̄ debebat h̄fe filios p̄ pagatōes sic cete
ra aīalia. s. B̄ cū dicti fuit m̄lieri. M̄uplicabo erumana
tuas t̄ ceper̄ mos. t̄i dolore parteſ filios. Et q̄bō sc̄lu
sir q̄ illa deberet esse m̄ oīm succedētiū, cūjā cessauissem
dē a nouis creatur̄ p̄dendis. Et iō audita diuina sīna vo
canit eī euā, qd nomine interpret̄ est ip̄se adā dicens, eo
q̄ esset mater omnū viuentū.

Reply to the Corrector's Reply to Burges.

Illi. c. ih. vbi postillator mouet dubium, cu[m] euia pec-
cauerit actu interiori sugbie, et dissidet, et actu ex-
teriori comestione rectu, et tunc non pecepit sua ini-
ditate visq[ue] post esum vni, quo[u]d iusticia originalis potuit
stare cu[m] p[ro]fici p[er]tineat eis. Et si dicitur deinceps iusticia originalis
le fuisse g[ra]tia grati[ae] data, q[uod] stare p[er]tinet nesciuimus cu[m] p[ro]fici ventali-
bus, s[ed] etiam mortalibus. H[oc] in visione Burg. impugnat ro[man]o
ministratio efficaci, et dicebat, et ponit ad motu dubium alia iustitia
ne videt, q[uod] ade datu[m] est pecepit non esse. Ideo transgressio
non fuit summata quoniam p[ro]ad amittere, et adulterio mis-
s[ec]ta iusticia originalis. Et multa circa h[oc] dicta incepta. Sup
postu[m] ei Burg. ex lea aparet falsus. H[ic] enim in lea q[uod] mu-
tetur et si dicitur dyabolo. Hobis p[re]cepit deus te, iugiter mulier

Genesis

cepit pceptu sine p se sine p vir sic qbusdā placet. Si igit̄ fuit mlien pceptu ad seruādū erat obligata. Trā greditēdo igit̄ nō solū venialiter s̄z t mortaliter peccauit. Stat igit̄ r̄silio postillato. N̄ aut̄ Burg. d̄ mrḡ s̄laz adducit allegoria ē. nō sensus l̄alis. vt p̄t p eundē eo dē. c. Il. ud q̄z. Nec vez videt q̄ addit̄ Burg. dices sola exteriorē confectione fuisse p̄hibitio. nō acta interiorē. q̄ fin oē illa p̄hibitio fuit ad pbandū obediētaz. ideo d̄r̄ cōter q̄ fructū nō erat mal̄ nec ū elus nisi q̄ p̄hibitio. nō casit inobedietia sicut t̄ obedietia respicit actu int̄itioē principali. s̄t̄er exteriorē. nec exterior aliqd maluere int̄isue addit̄ sup interiorē. vt vult mrḡ s̄laz p̄ euz inducit̄ li. q̄. dist. cl. h̄. Etenim inq̄t̄ enī inobedietia enīusq̄ ptemp̄ sine q̄s vult sine q̄s agit. ilicet fm̄ expositione doct̄or̄ distincio sit i malo ext̄sine. Nec valet silitudo p̄ eū. s̄l. burgi. inducta d̄ lege cohibēre manū t̄ si animū q̄ b̄ dic̄t̄ rone t̄galis pene plegē tarate. s̄z nō q̄ ad deū apud quē vbiq̄ man̄ cohibet. animū nō manet sine obligatōe. Imo dato s̄z nō pcesso q̄ solus act̄ elus exteroris prohibit̄ fuit et. adhuc staret dubiū motu quo iusticia originali māsisset i ea manducare ante vir. māsit q̄d fm̄ postillatorē. t̄ nō māsit fm̄ Burg. Pro vtriusq̄ part̄ p̄cōdātia notandū. p̄t̄ scripti circa suis li. q̄. di. p̄x. xii. t̄. xxi. q̄ iusticia originalis m̄ltos habuit effe ctus. enī principale. altos secundarios. s̄r̄incipalis fuit ordinatio voluntaris in deū. D̄s secundarij effect̄ nō fuerunt simplicē. directe a iusticia originali. s̄z a p̄curētibz. q̄ enumerat̄ Sc̄ot̄ circa secundū d̄st. xix. q̄ sunt imorta litas. p̄fervit a fūt̄ t̄ alīs passionibz. t̄ trāquillitas vi tuū sensuīaz. Oppositū effect̄ principale est culpabile. opositū aut̄ effect̄ secundariorū si est culpabile. s̄z p̄t̄ penalē. p̄ er peccatum igit̄ actuū interior ceciderūt a iusticia originali q̄t̄ ad effectū principale. q̄ volūtas coruñ fuit q̄ ad deū inordinata. dū adā se ad amorem viroris co uerret dñs p̄cepto dissimulato. sicut colliḡt̄ a beato Aug. ri. sup Befi. c. ix. vbi dicit̄ adā peccata quādā societatis necessitudine. s̄z his sic se habētibz effect̄ se. secundarij nō sunt secuti. q̄ penalē resernatū ē v̄sq̄ post petum op̄is manifeste p̄ mulierē inchoatū t̄ p̄ eis illuminatū. V̄dā sit igit̄ iusticia originalis cū p̄cto q̄ ad effect̄ secundarios p̄ positione postillatorē. t̄ nō māsit q̄ ad effectū principale. p̄ politōe Burg. Signū h̄i duci sumi p̄t̄ ex eo q̄ restituū p̄ grā equitales iusticie originali q̄ ad effectū principale. restitutōe nō facta q̄ ad effectū secundarios. Nec h̄mōi p̄certat̄ sur variatio in sensuīalē. Ad ar gumentū igit̄ principale Burg. d̄r̄. q̄p̄ actū interiorē supbie t̄ dissidēt̄ q̄ venit ex rebellionē sp̄is ad deū ce ciderūt a statu īnocētē t̄ iusticie originalis q̄ ad effectū principale. s̄z nō q̄ ad effectū secundarios quousq̄ pec catum actu exteriori forē summatum.

Itē in eo. vbi postillator ponit d̄ locutōe dei ad ser pentē expositione beati Aug. quā ponit ex intentōe fore l̄ales. subdit̄ postillator̄. ponit̄ expositor̄ alīa qua b̄tis h̄iero. in li. q̄stionā hebraicar̄ videf̄ recitare. S̄z h̄ac re probat postillator̄ triūz r̄oibz. S̄z Burg. opponit̄ se pos tillatorī dices expositor̄ beati Aug. fore mysticā. s̄z eā quā recitat̄ beati h̄iero. fore l̄alem̄. t̄ mut̄ soluere roes p̄ postillator̄ in triū adductas. Et cū primo postillator̄ arguit̄ q̄ ir̄onabile est q̄ deū d̄ingeret sermonē vocales ad alīa b̄tū nō intelligē. R̄sider̄ Burg. q̄ non obstat q̄ alibi leḡt̄. Et ait̄ dñs ad p̄sc̄. Z̄one. q̄. Sed illa r̄silio nō valer. q̄ locutio dei hic fuit vocalis. ibi ait̄ qdā int̄iorē inspiratio. vt Bur. met̄ testas dices. Locutio ad p̄sc̄ significat exp̄ssione diuine volūtas p̄ effect̄ exteriorē. S̄z q̄ b̄ fuerit vocalis. p̄t̄ p̄ beatū Aug. ri. sup Befi. c. i. vbi p̄pter illā locutionē dei ad serpētē dicit̄. Ubi in sa

era scriptura aliqd s̄z q̄d nō r̄sli absurdē ad l̄az p̄t̄ intel liḡi. p̄culdubio figuratiue dicū esse. t̄ ad alīa significati one accipi debere. Et ob id idē beat̄ Aug. eo. li. c. ii. po me differēt̄ inter locutionē dei ad vir. t̄ muliere t̄ serpē te dices locutionē ad primos esse ad l̄az. s̄z ad serpētē figuratiua. Qd̄ absurdē sonaret̄ vt arguit̄ postillator̄ ex illo loco beati Aug. s̄z nō sonaret̄ absurdē si p̄ inspiratio ne locut̄ fuit serpētē sic p̄sc̄. d̄ q̄ supra. L̄ostat̄ ḡ q̄ fu it vocalis. s̄z ad dyabolū sub noī serpētē. L̄osfermat̄ ros t̄ ex intentōe beati Grego. iii. mōta. put̄ Burgē. cū alle gat̄ i solutōe v̄ltimi argumēti. q̄. sue pambule. vbi d̄. L̄a ordo hystorie deficit̄ sese nobis intellect̄ mystic̄ quasi apertis iā foribz osidit̄. Et tūc mystic̄ p̄ l̄ali habendus est. vt Burgē. met̄ vbi supra testat̄. Et sic est in p̄posito de locute dei ad serpētē. sicut d̄ locutōe lignoz. Judic. ii. Letū est eū v̄trobz hystoria fm̄ vocū significatiōe de sicere. Est igit̄ ad mystic̄ sensum tanq̄ ad vere l̄ales re currēndū fm̄ doctrinā beati Grego. i. Aug. oīm coiter scribentibz. Frustra igit̄ laborauit Burg. cū solutōne pri mi argumēti. Nec r̄silio ad secundū valet. Mā instāria d̄ iūmento est s̄z Burgē. p̄ eo q̄ serpētē potissime venit de struēt̄ plus q̄ iūmenta si instāria valeret̄. Nec alteū stantie valēt̄ d̄ interemptōe pecoz t̄ etiā in animatoūz. Mā cū iūmento pecoribz vallis t̄ sup̄p̄lectibz inanima tis comissa sunt p̄ctō ydolatrie talia tanq̄ cū subiectis polluit̄. dyabolū aut̄ serpētē nō vrebatur vt subiecto q̄d polluit̄. s̄z soli vt instrumēto. q̄d p̄misit vt cito dicef̄ infra. io illa in detestatōe p̄ct̄ destruta sunt. serpētē au tem q̄d soli fuit permittē instrumētu puniri nō debuit̄. Exemplū familiare. Decidat̄ q̄s clericū gladio. d̄ detesta tōe peccati loc̄ execrat̄. interdictis. t̄ rota terra suppōnit̄ interdicto. q̄d viden̄ subiecta in q̄b sanguis clericū effusus est. L̄atra gladiū v̄o q̄d soli instrumētu fuit occi sōis nihil fit ipo ure. Nec valet r̄silio ad tertīa rōez po stillator̄. Mā expoſitio q̄m postillator̄ im p̄bat dicit̄ ser pentē erēcrā statūrā habuisse. nō more p̄cudis pedes. Nec tū serpētē habuisse pedes est i scriptura fūndatū. nā āte tēptatōe serpētē fuit dicit̄ a serpētē. vt dicit̄ Il. t̄ inf̄ reptilia coputar̄. Nec l̄ra quā putat̄ burgē. saluare est eī p̄positū. nā cū in serpētē maledictōe dirit̄ dñs. Sup p̄ct̄ tuū gradies. nō intelligi debet ad l̄az fm̄ in tentatōe beati Aug. q̄s p̄t̄ sup p̄ct̄ repere nō gluerent̄ s̄z ad dyabolū dictū intelligi nō ad serpētē. q̄uis sub noī serpētē fm̄ q̄ postillator̄ ad beati Aug. intentōe exponit̄. Et dato q̄uis nō p̄cesso q̄ serpētē t̄p̄ tentatōis erēc̄. v̄l sup pedes incesserit̄. dyabolus em̄ ad b̄ potuit̄ eū erigere aut̄ pedes formare. q̄ ad loq̄ndū el̄ lingua poterat mōttore. t̄ tūc sensus l̄fe est. Sup p̄ct̄ tuū gra dies. l̄. q̄ d̄ cetero nō p̄mit̄ dyabolus sic transformare serpētē. Erad istū sensuī cōferre videf̄ q̄ postillator̄ fm̄ intentōe beati Aug. i. sup Befi. c. ix. vbi supra exponit̄ do q̄re p̄ct̄ p̄ serpētē temp̄t̄ est h̄o q̄b y alīa effigie ait̄. q̄. s̄z nō fuit ex demonis electōe. s̄z magis ex diuina dispensatōe. q̄ nō p̄misit hoīez tēptan̄ p̄ dyabolū i specie affabili t̄ nobilit̄ p̄ quā possit̄ facilī decip̄t̄. s̄z magis i spe cie horribili. in q̄ fallacia demonis poterat facilī dēp̄ hendi. Et mit̄ q̄ Burgē. in hac p̄t̄ postillatore n̄ tedar̄ gutt̄ q̄ p̄t̄iles frenter̄ s̄z eu occasiōe q̄sūt̄. cū tū hic mod̄ d̄icēt̄ v̄l loq̄ndū sit anrecedēs ad oīa q̄ burg. in s̄z loco reprobare n̄t̄ebat̄. Itē in eodē. c. vbi postillator̄ dicit̄ enī significare vitā penalitati subiectā. s̄c̄. t̄ beatus h̄iero. dicit̄ q̄ significat rehēritam t̄ calamitatē. Burgē. fingere ridef̄ opositū. innī fundamēto falso. q̄. s̄. aīā a principio formatōis mīlēt̄ nescuerat enī matrē cūcto rū hoīez futurā. S̄z h̄ falluz ridef̄. sc̄iuit̄ enī b̄ statim sp̄itu. p̄phetico. q̄ formata mīlēt̄ dicit̄. Idoc nūc os ex ossi

Genesis

subintelligis. Egressiamur foras. et ideo illud exp̄ssit. fin
aut̄ Hiero. in l. d̄ hebraic̄ q̄onib⁹. subintelligit q̄ cayn
dicit̄ ip̄i abel q̄ d̄is sibi dicerat eū increpando. fin he
breos subintelligit verbū iniuriosum. et p̄dicet̄ est.

y Cuius essent i agro. ad instinctū ip̄i cayn fin hiero
nymū. et p̄dicet̄ est.

fin hebreos aut̄ post

q̄ cayn dicerat verba
iuriosa fratri suo. in
sidias̄ ei q̄no repre
eū solū i agro. vbi in
terfecit eū sic cogita
z Et ait d̄is (uerat.
llid̄ oīt̄ deserb̄ ip̄i)
cayn punio. Et quia
pena nō debet inferti
nisi uictio d̄ erumine.
iō primo d̄is uincit
eū i occasione fratris
sc̄o pena ip̄oim̄ abi.
Mūc̄ iḡ maledic̄ eris

Lūca prūmū dicit sic.
a Ubi ē abel t̄. Nō
q̄rit ex iugantia. h̄ et
ex misericordia ei uincat

eū rōnabilis.

b Quid fecisti? Uox sanguinis fratris
tui clamat ad me de terra.

s Aunc̄ iḡ maledic̄ eris

sup terrā: que aperuit os
sūm̄ i suscepit sanguinē fra
tris tui de manu tua. Cū
opat̄ fuit̄ terrā: nō dabit

tibi fructū suos. Uaḡ t̄. p̄
fugis ecis sup terrā oībus

fassam dicens.

c Mūqd̄ eu. fra. m. s.

ego. q. d. nō. cū tū ex lege nature ad h̄ obligaretur.

d Dicit̄ ad eū. s. d̄is ad cayn. e Quid fecisti. cre
des occultare maleficū tuū.

f Uox san. fra. t̄. clā. ad
me de ter. ac si dicere. Oculis eī est ita patēs corā me.

ac si sanguis eī h̄ claimaret. Illotadū q̄ i hebreo h̄. vor
sanguini fratris tui. Et dicit̄ hebrei q̄ d̄ sanguinū i plur
ali. eo q̄ cayn interficiēdo fratris suū fuit̄ tē sanguis nō
solū ip̄i abel. h̄ etiā oīm̄ quos genuiſſer si viriſſer.

g Mūc̄ iḡ maledic̄ eris. h̄c̄ oīs maledic̄ tibi ppter horrōrē

i Lū opat̄ fuit̄ ter. nō da fru. suos. l̄ (maleficū tui.

cet maledicta sit supra. ppter petim̄ p̄fia tui. amplī erit

maledicta. ppter te. q̄ paucos fructū dabit tibi. t̄ cū ma
l̄. Uaḡ t̄. p̄fuḡ sup terrā. q̄ oīb̄ odio. gno labore.

sus eris. t̄ iō in illo loco secur̄ eris. l Dicit̄ cayn

ad d̄m̄. h̄c̄ oīt̄ ponit̄ ip̄i cayn desperatio dicens.

m Dator est iniqtas mea t̄. Qd̄ exponit̄ catholic̄

doctores depliue i affirmante. dices q̄ cayn despera

tus duxit. q̄ tū erat petim̄ suū. q̄ nō eadebat sub dei mis
sericordia. Usi dicit̄ Aug. Mēritis cayn. Dator est dei

mēsida q̄ oīm̄ pet̄or̄ mēsida. Doctores aut̄ hebrei expo

nū p̄dicet̄ vel bū interrogat̄ i negative. ac si dicere

cayn. Est ne petim̄ mēsidi mē. q̄ nō posū merent̄ ventā. ac si

diceret. nō. q̄ h̄ indicās q̄ d̄ p̄nuebat eū vltra p̄dignū

n. Ecce ejc̄s t̄. h̄c̄ describit̄ pene inficte diuturni
tas. t̄ exponit̄ ista l̄a duplicit̄. Videā em̄ cayn se p̄ie
cū a facie domini. t̄ vaḡ t̄ profuḡ sup terrā. sumit̄ ne

interfecer̄ a quoq̄c̄s hōle v̄l bestia occurre. t̄ dicit̄.

o Om̄is iḡ qui inue. me oī. me. quasi refugiens hoc

et timens. t̄ petens a deo seruari. Alter exponit̄ ad con
trarium. sc̄ilicet q̄ cayn videns se derelictum a deo. et i

tanta miseria ostinet̄. desiderauit̄ cito mori. et sua mi
seria terminaretur. ideo quasi mortē desiderans dixit
domino. Om̄is iḡ qui inue. me oī. me. petens a domi
no et istud fieret. Et littera sequens vid̄ eī ad hoc p̄cor
dere cū subdit̄. p Dicit̄ eī d̄is nequaq̄ ita fiet

vt tu petis.

q D̄ois q̄ oī. car. septu. pu. t̄ sic. p̄ter ti
mortē pene nullus an
debit te occidere. Ad
uertendū t̄. q̄ ista lie
tera. q̄ om̄is q̄ oī
derit cayn t̄. exponit̄
comunter lie intelle
gendo q̄ occisor̄ ip̄i
cayn debeat septupla
punit̄. q̄ p̄cayn sic
videſ ſonare traſatio
noſtra. q̄ q̄o uen
ſit rationabile. t̄ q̄o
fuerit adiunctū. nō
videſ. quia ille qui oc
cidit cayn. inſom̄i
peccauit. q̄ ip̄e cayn
t̄ ideo nō videſ ſon
able q̄ deb̄. t̄ p̄tis
plum punit̄. t̄ ſpectu
illius. Dod̄ etiā ad
implorōis put̄ coiter
affignal nō videſ tari
onabilis. Hic̄ enim cō
muniter q̄ lamech interfecit eī. t̄ punitio eius d̄ septu
pla. q̄ i diluicio fuit̄ submersus cū multis q̄ de eo defec
derat. Sed hec punitio ſi p̄t̄. vīaf̄ pertinere ad lamech
q̄ ad alios hoies illī t̄pis. q̄ om̄es fuerit̄ submersi. ex
cepto Noe t̄ filiī ſuis. Itē lamech deſcedit de cayn. t̄
ideo ſi lamech erat etiā filiī cayn. t̄ iō in tali punitione
fuerit punitio cayn. ſicut t̄ lamech. p̄ opter q̄d̄ aliter ex
ponit̄ hebrei dicentes. p̄ ſta punitio ſeptupla refert̄ ad
mortē cayn. ſic exponēdo ſonare. Dicit̄ ſonare. ſonare
fin p̄petrat̄ hebraic̄ ſermonis dicit̄. Seprēmis punit̄
q̄ in fine ſeptē generationiſ cayn post multas mēſeras
interfecit̄ eī. t̄ lamech in ultione ſanguinis fratris ſui.
Q̄ aut̄ tū eſſent̄ cōplete ſeptē generatores patet. q̄ ab
adā eſq̄ad̄ lamech ſunt ſex generatores. lamech q̄ ſi in
terfecit cayn. iā erat cecut̄is et ſenectute. t̄ ante genu
rat filios. t̄ ſic curribat ſeptima generatio.

r Posuit̄ d̄is in cayn lignū. tremore horribile ſon

mēb̄or et coiter dicit̄. t̄ q̄ in facie cayn ſignum imp̄ſſit̄

quo cognoscet̄ ab om̄ib⁹ fratrem ſuum innocentē oc
cidisse. t̄ ſic abominabilis omnibus reddebatur.

s Et nō eū interficer̄ t̄. hoc factū eī nō ſolū ad ea

in diuturnā punitiōne. ſi etiā ppter alior̄ correctionē.

t Egressusq; cayn a facie d̄i. t̄ deitate que. (Sequit̄.

vīoq; eſt nullus potest̄ egredi. ſed egressus eſt a facie ſi

militudinis vel creature in qua deus ſequitur.

v Habitauit̄ p̄fugis ad orientale plagam eden. Per

eden intelligit̄ paradiſus terret̄.

q̄ ſonā eī cayn fa
ctum eſt. et pelleterur versus illam regionem delectabi
lem t̄ felicem. quam per peccatum patē amiserat. t̄ ſi in
de haberet materiā doloriſq; illuc accedere ſi valebat

Liber

Ecognovit auct cayn, yr. suā. illuc describit ip̄i cayn genetato. Et si q̄raf vñ habuit erorē. K̄sidef q̄ adā habuit alīs plē q̄ i scriptura nō ē exp̄ssa. T̄ si dicit̄ hebrei q̄ q̄li bet p̄tu euā pepit gemios. s. masculū i feminā. Et sic d̄cōter q̄ cayn accepit sororē suā. b. em̄ opo: tuit fieri. p̄ illo tpe ad m̄uplicans dū gen̄ humānum.

Et edificauit cūtate, ad sui defensioēz q̄. s̄g erat in timore et tremore posū. et pdi 3. Porro (ctū est, enoch ge. irad 3̄ta genealogia describit et p̄ueniat ad lamech q̄ cayn occidit. d̄ q̄ seq̄. 3. Qui ac. du. rr. hic p̄m̄ introduxit bigamia ī nature istituto nēq̄ huit vñ cū vna. a. Benignus ada iabel q̄ su. pa. ha. an ten. Ip̄e em̄ adiuuent ar te faciēd̄ tentoria. et pastores haberet domos portatiles. quia optet eos freqn̄ transire d̄ loco ad locū.

b. Et nomē tri sc̄i tubal. ip̄e fuit pa. ca. i

ci. r. or. Hebrew dicūt i mella et cibara. ip̄e em̄ p̄rō adiuuenit ista m̄l̄ba musica. c. Sella q̄s ge. tubal. q̄ fuit mal leator. Hebrew dicūt limitor. d. In cūcta opa eris et ferri. Et artē ferrariā adiuuent. Hebrew dicūt q̄ ip̄e adiuuenit arma ad occidēdā. i. h̄ fuit imitator pris sui cayn q̄ fuit occisor. He tabel fr̄ suo ex p̄re dicit̄ q̄ fecit tētonia ad ponēdū idola. Et d̄ tubal dicūt q̄ canebat i nūfis mulie corā ydol. ea venērādo. Ex q̄ p̄tz q̄ isti q̄ descēderet et cayn fuit mal et pueri. e. Voroz vo tubalcayn noema. ista adiuuent ianuicū ad faciēdū vestes. cū prius hoies pellib; aialū tegerent. f. Dicit̄ lamech tē. 3̄tūd̄ iterponit ad ostendendū occisionē cayn. T̄si sequit̄ g. Q̄m̄ oc. vi. tē. 3̄tūd̄ iterponit cōter sic. Lamech ei q̄r̄ bigamia introduxerat. i. vorozib; fuit punis. q̄. q̄ q̄ quis peccat. p̄ hec r. or. q̄. Et iō lā sener fact̄ a suis vorozib; male tracabat. et volēs eas reprimere a mal q̄ sibi faciebat. dicit̄ eis. Q̄m̄ occidi vir tē. Ad cur̄ itēlectū sciēdū q̄ lamech tā cecūtēs cū puero ductore eruuerat i capuz ad venādū. nō p̄ carnib;. q̄ ill̄ nō resceban̄ hoies. h̄ p̄ pellib; q̄b; idueban̄. et cayn inf̄ fructe. latebat q̄ sp̄i timore erat. Quē vidēs ille iuuenis q̄ erat acutioris vifus q̄ lamech. suspicat̄ est esse bestiā aliquā. et iō dūt̄ ip̄i lamech q̄ illū dirigenter taculū v̄ sagittā. Quo facto cū p̄cepisit̄ et iterfecisse cayn. cur̄ occisionē dñis sub graui pena p̄hibuerat. tñ. v̄berant puceq̄ u. iterfecit eu. Et h̄ ē q̄d̄ dr. Occidi vir. i. cayn. h̄. In vuln̄ meū. i. p̄ vuln̄. Et ad adolescentū. me dirigenter. (n̄ a me illatū. h̄. In luorē meū. i. p̄ luorē a me sibi iſtictū. q̄ nō occiderat eu vñlnerat̄ et gladio. h̄ p̄ tē graves sine effusione sanguis. q̄ faciuit carnē m̄gescere sub cute.

i. Septuplū vñlo da. d̄ cayn. fin sententiā dñi. m. De lamech vo. q̄ occidit cayn. n. Septuagiessepties. i. multo graui p̄ amē q̄ occident lamech. Ac si dicit̄ erit̄ d̄ vorozib; suis. q̄te me m̄i affigis. q̄ si p̄ istā affictionē moriar. grauiorē pena īcurter. h̄. ista expositiō nō videt̄ rōnabil. p̄ io. q̄ nō est verisile q̄ vir illi t̄pis q̄ fuit̄ fortitudo hoim̄ tñ affligetus a diabolo m̄herido.

Sed o q̄ due vñores vñ vñrā raro cordāt. et iō si vna fuit̄ sibi tediola. verisile ē q̄ alia finis sibi p̄cipia. T̄tē la mech tā genuerat̄ ples filios. et pdicēt̄ ē. d̄ q̄b; nō ē vñrōle q̄ p̄misit̄ p̄f̄sua ita tractari. marie illo tpe i q̄ erat maria reveretia ad p̄ces. 3̄tē supra improbatu est q̄ lamech occisor ip̄i. cayn septuplū debet̄ puniri. T̄tē fruolū vñ def̄ q̄ aliq̄ puniret̄ sepragiessepties. i. oc̄ siderer lamech. Et iō ali er erponit̄ aliq̄ hebrei dicē. q̄ vñores la mech audiuerat̄ dilus vñ debere inundare xp̄f luxurī illi t̄pis. s̄c̄ d̄. j. vi. c. Dis q̄p̄ pe caro corruperat vñ az suā. d̄ quo vicio la mech erat notatus. iō subtrahebat̄ se a cūbū lamech dicētes. Ad q̄d̄ p̄cipiēt̄ et p̄tiemus filios. q̄ enā die supuemer diluū vñ et interficiet̄ eos. Et iō lamech volens eas idūcere ad cōtūs dicebat. Occidi vir i vuln̄ meū. tē. Et sic erponit̄ negatine. ac si diceret. Occidi ne vir sic fecit cayn q̄ iterfecit abel et adolescentū i luorē. i. ex iudicia. sic rec̄ cayn. q. d. nō. Et vocat̄ h̄ abel vir p̄pter. p̄fectoē vñbū. et adolescentū. q̄z adhuc erat iuuenis q̄tū ad anol. h̄. ista expoſitiō vñdeſertora. s. q̄ pdicēt̄ vñbū. occidi vir tē. ins telligat̄ d̄ abel. T̄tē vñdeſer t̄vñbū dñi Luc. xxvij. Edabant̄ et bibebat̄. dñcebat̄ vñores. et dabat̄ ad nuptias. vñq̄ i dīe q̄ strauit̄ noe i archā. et venit diluū et p̄didit̄ oēs. Et q̄ vñdeſer q̄ m̄l̄ieres pdicēt̄ n̄ retrahebat̄ a copula carnali. p̄pter timorē diluū. Et iō alit̄ erponit̄ q̄ iste m̄l̄ieres refugiebat̄ acubit̄ lamech. xp̄f hororē fact̄ sui. Sciebat̄ ei eū interfecisse cayn. cū occisionē dñs. p̄hibuerat̄ sub graui p̄a. iterfecisse etiā filii. p̄nu tubalcayn. quē dicit̄ hebrei aliq̄ fuisse directorē ip̄i. lamech i occisiōe cayn. et iō. xp̄f ista timebat̄. p̄babilit̄ ne ples ab eo genita p̄ pdicēra. cēt̄ a deo graui p̄m̄ida. Prop̄t̄ q̄d̄ lamech volēs sup̄ h̄ eas pacificare. excusabat̄ se dicētes. Q̄m̄ occidi vir i vuln̄ meū. ac si diceret. licet occiderim̄ cayn. h̄ fuit̄ p̄ter intentōe. credēs iterfecere bestiā. et adolescentū i luorē meū. ac si diceret. h̄ iuuenis me dirigēs. et vñberatōe q̄m̄ ei ituli fuent̄ mortu. t̄si ad h̄ fui mor̄ et luorē. et dolore accepto. co q̄ iterfecerā cayn h̄ p̄ceptū dñi. t̄o facta mea si fuit̄ graui. Septuplū vñlo dabat̄ d̄ cayn. ac si dicit̄. Si iigil̄ cayn q̄ fuit̄ pessim̄ nō fuit̄ iterfecit̄ vñq̄ ad septimā generatioē. multo fort̄ ego q̄ leuit̄ peccau. si putat̄ in prole mea vñq̄ ad multo plures generationes. vel vñq̄ ad generationes sine termino. Et talis modus loquendi est in euangelio Matth. xxvij. Non dico tibi vñq̄ septies. sed vñq̄ septuagiessepties. i. totiens quotiens absq̄ determinatione numeri.

o. Ecognovit quoq̄. Descripta generatione ade delevia. hic describit̄ ei generatio permanenda et eligenda quia de ista natuā est noe. qui reparauit seculum. Dis cit̄ igitur. Ecognovit quoq̄ adhuc adā vorozib; suis. Dicit̄ cōter q̄ adā interfecio abel. p̄posuit̄ st̄inē de cetero et dñi p̄tinū. h̄. postea ex dei reuelatiōe admonit̄ cognoscit̄ vñore suam. et p̄ illā linea nascereb̄ christus. et non p̄

Genesis

cayn q̄ erat a dñs maledictus? Hebrewi ali⁹ exponit at iunā
do bñc lēz ad p̄cedētē dicentes, q̄ lamech fecit ueniri
vōres suas corā adū, q̄ erat p̄f i index eoz eo q̄ nolebat
sibi reddere debitis. Et cū adā eas increpasse, et cogere
vellet ad redditōeze debitis, dixerunt ei. Castiga p̄r temeritatem.
q̄ iā a mltis annis segregasti te ab ena vōre tua
q̄tū ad thoy. Et tunc
cognovit enā vōrem
suā, ne exēplo suī ipē
diref mltiplcāto ge-
net, hūani. Si autē s̄
bñc expositione obit,
ciat, nō esse verisile q̄
i centi trīginta annis

vocauitq̄ nomē eius seth
dices. Posuit mihi de⁹ se-
mē alid, p̄ abel quē occidit

q̄b̄ tm̄ ruit adā aī generatōe seth fui hebreos, genera-
tio descēdēs p̄ cayn, p̄cessist vſq; ad septimā generatio-
nē, cī hoīes tīcē centū annos, et aliqui pl̄ incipiebant ge-
nerare, vt diceb̄ seqnti, e. Filiū autē lamech erat iā i sepi-
ma generatōe ab adā, vt. s̄, dicitur ē, et iō nō videt lamech
et vōres adhuc esse tpe generatōe seth. Dicēdū q̄ si
li⁹ seth erat p̄nitētē, et religiosi, iō tardē incipiebat gene-
rate, s̄ filii cayn mali erat et luxuriosi, iō festinabat acq̄
pere vōres, p̄f q̄ i tāto tpe v̄l minori potuit esse ibi, p̄
cessū vſq; ad septimā generatōe tpe lamech et vōres eius
p̄. Vocauitq̄ nomē ei⁹ seth, q̄ interpraf posirio, p̄f q̄
q̄ posuit mihi de⁹ se, ali⁹, p̄ abel, q̄ fuit iust⁹. Subdit,
vt sic et isto iusto nascat̄ rps. Et s̄ seth na, ē, q̄ne
vo, enos, ille i, in, no, do. Et p̄c̄ em̄ instruet a p̄f suo iu-
sto r̄ p̄c̄it i cultu diuino, et adiunquit qdā v̄ba deuota
ad dep̄candā dñi. Et hebraica sic habet. Lūc̄ cepit iuo-
cū nomē dñi, q̄b̄ exponit hebrei d̄ ydolatria, q̄r vt di-
cunt, tūc̄ incepert hoīes attribuere nomē dñi creatur, et
vt soli i lugē et idolis, nō m̄ ab isto enos, q̄ iust⁹ fuit et
deuot⁹, s̄ a filiis cayn sibi p̄temporeis, s̄ic supra dicitur
est de abel t̄ tuba.

In. c. iij. vbi d̄ in postilla. Dicit ali⁹ q̄ si sit nomē
natus ab enem⁹. t̄c̄.

Additio prima.

Hab̄ cū scribit̄ i hebraico cū lēa a significat luctū
xp̄rie, s̄ q̄ scribit̄ cū b, s, q̄ dicat babel nō signifi-
cat luctū s̄ vanitatē tīm̄, put in p̄m. Ecclesiastes
dī, Vanitas vanitatū est ibi babel sic b. Et ratio hui⁹
nostrā p̄ sumi et b, q̄ d̄ babel nō remāst̄ alid posteri-
tas, et sic q̄ ad mūdū sensibilē videbas esse innuāndū dīt̄,
put ioseph⁹ declarat, lucet q̄ ad dñi remāst̄ q̄si in vita
imortal, cī ips⁹ vocet eū iustū Matth, xxiiij. A sanguine
abel iusti. C̄ayn autē km̄ līero. Et hebraica vitatē acq̄sito
seu possesso interpraf, eo q̄ i p̄c̄i cayn posteritas successit
i bñ mūdū sensibiliter, b̄ vaga et p̄fuga. Et he die deno-
minationes sī seu, p̄p̄ne b̄ mūdane sūt. Et aug. i, xv,
d̄ ciui, dei, Prior, s, cayn nat⁹ est fil⁹ hui⁹ seculi, posteri⁹
or aut̄ p̄ḡr̄ i seculo i p̄m̄ ad ciuitatē del.

In eo, c. iij, vbi d̄ in postilla, fuit autem abel pastor
omium.

Additio secunda.

Questio officio bñm̄ fr̄at̄ fñi bonitatē et malitiae
p̄ siderari. Et b̄ em̄ q̄ sc̄ibar abel iuste dñi
maledicta terra i opē tuo t̄c̄. Idcirco separauit
se a terre cultura tñq̄ a re maledicta a deo. Et q̄ in illa
sua ade nō fuerūt pecora maledicta, io elegit sibi officiū
pastoris. Layn vo elegit sibi agriculturā q̄si nō curās d̄
sua diuina p̄dicta, q̄d ad p̄temptū reputat̄.

In eo, c. iij, vbi d̄ in postilla, De fructib⁹ terre, s, d̄ pe-
toribus t̄c̄.

Additio tercia.

Ron habet et lēa q̄ cayn obtulit̄ d̄ peioribus et
corosis fructib⁹, et postillato lat. Simplicer
em̄ dicit q̄ cayn obtulit̄ de fructib⁹ terre multa dñs,

S̄ ex p̄uidētia abel seu ei⁹ diligētia st̄elligēt̄ improprietā-
tia cayn s̄lē t̄ el⁹ negligētia. Tūc̄ em̄, abel quoq; obtulit̄
d̄ primogenitū gregis sui, et de adipisbo eoz. Et q̄ p̄t̄ q̄
elegit d̄ pecorib⁹ potiora, et d̄ partub⁹ pecor meliora, qd̄
cayn minime fecit. Tūc̄ Aug. d̄ qd̄, no, t̄ ve, testa. Abel d̄
placidis potiora elegit q̄ deo offerret. Layn vero v̄c̄t̄
rustic⁹ negligēt̄ tim-
prouid⁹ nullā fecit cle-
ctionē, et p̄b̄ intelliga-
tur min⁹ deuonius.

In eo, c. iij, vbi d̄
in postilla. Quid autē
sibi direxit, non exp̄l-
mis i hebraico terrū.

Additio quarta.

Notanda est hic glosa seu trāslatio chaldaica t̄p̄
ionathē, q̄ apud hebreos q̄si tāte autoritas est si
cūt̄ terrū, in q̄ in b̄ loco sic habet. Dicit cayn ad
abel frat̄ suū, n̄ est iustitia neq; iudeq; seculū alid
nec remuneratio iustis, neq; puniit̄ imp̄hs. Et cū abel
hec oia requiesceret cōsurrexit cayn t̄c̄. Et q̄b̄ pater q̄ abel
prim⁹ martyr fuit, sic et prim⁹ sacerdos, et prim⁹ virgo.
Tūc̄ Aug. d̄ mirabilib⁹ sacre scripture. Triplex iustitia fuit
i abel. Prima fuit q̄ etiā munera deo placita et facies
dos obtulit, psapiam generis i seculo nō dereliq; et mar-
tyris coronā languis effusione pimeruit. Merito s̄igf̄ hu-
ic dñs iesus primatū iustitiae bñm̄ comulit. Ira, inquietas,
Et sanguine abel iusti v̄p̄ ad sanguinē sacharie, hec aug.

In eo, c. iij, vbi d̄ in postilla. Propter q̄d̄ aliter ex-
ponunt hebrei.

Additio quinta.

Expositio ultima q̄ videt̄ ap̄b̄ari a postillato
b̄ re est i p̄l̄ Rab. sal., et valde inconsona lēa. Tūc̄
q̄ dicere q̄ cū d̄. Ois q̄ occiderit cayn, est ibi fī-
nis in lēa, et q̄ subintelligēt̄ grauior puniet̄, et subiectetur
mod⁹ puniōis, totū b̄ innuāndū fundat̄ et ora lēz q̄ sta-
tim exp̄l̄ imit̄ grauitatē puniōis illi⁹ q̄ cayn occiderit,
sequit̄ em̄ imitate. Septuplū puniet̄. Et q̄ certas he-
braicas in b̄ loco nihil significat nisi septuplū, pri trāsla-
tio nostra habet, idē em̄ vocabulū ponit̄ hic t̄ p̄s, vbi
d̄, probat̄ terre purgatū septuplū. Et t̄ sa, xx, c. cū d̄,
Et lux solis erit septēpliciter, et sic in alijs oītib⁹. Tūc̄ ab
alijs expositib⁹ hebreoz et magi anteris, alio mo ex-
ponit̄ hec lēa ab b̄ loco vbi d̄. Dñs iustas mea t̄c̄.
Ad q̄ sc̄iēdū q̄ sūta dūla s̄ cayn a deo lata fuit grauior
q̄ sūta lata s̄ adā in tribu. Primo q̄ deus nō maledixit
adā s̄ terrā. Tūc̄ dicit Maledicta terra i opē tuo, q̄n sen-
tentia vo s̄ cayn lata cayn fuit a deo exp̄sse maledictus,
Tūc̄ ibidē d̄. Nūc̄ ḡ maledict⁹ eris sup̄ terrā. Secō q̄ i
sūta ade nō tñt̄ q̄ terra nō daret ei fruct⁹, sed q̄ fruct⁹
erit̄ haberet in labore et sudore vult⁹, dicit em̄ i labo-
bus comedet̄, et i sudore vult⁹ tūi veset̄ pane t̄c̄. Et ar-
ea cayn graui d̄, s̄ q̄ terra nullos fruct⁹ daret sibi. Tūc̄
dicit. Tūc̄ opat̄ fuit terra nō dabit fruct⁹ suos. Tertio
q̄ ade fuit assignat̄ loc⁹ sibi naturalis ad habitandum
scilicet i loco in q̄ fuit creat⁹ seu formatus. Dicit em̄ ibi,
Hab̄t̄ em̄ dñs de⁹ d̄ paradise, et opat̄ terra de⁹ sum-
ptus est. Ad cayn vo d̄, Aug. t̄, p̄fug⁹ eris i terra. Qua-
quidēt̄ dei sententia a cayn audita desperat̄ de renia di-
xit. Dñs iustas mea. q̄ et renia mereat̄, p̄t̄ amic-
tamē q̄ nō punieret̄ ultra b̄ q̄ in sententia continebatur
scilicet pena occisionis, q̄ non tñt̄ in sententia p̄dicta,
et p̄t̄ ex lēa, ac q̄d̄ dicebat. Ecce efficies me a facie terre
et a facie tua abfodar t̄c̄. Et est dicere, tu nō adēalt̄ me
mortē occisiōis, et tūi etiā sententia hoc sequet̄, q̄ er b̄
et p̄ficiet̄ me vt sum vagus et p̄fug⁹ sup̄ terrā, nō potero
b̄re refug⁹, in aliquo loco manuīto, et sic nō possū facere

Liber

aliqd ad meā tuitionē, nec etiā ero in p̄tētōe tua, eo q̄ me maledixisti. Et dicit. Et a facie tua abscedar. Illi enī q̄ a deo p̄tētōe dicit abscēdi a facie dei. iuxta illū p̄t. Abscēdes eos a facie tua a iuxbarōe hoīm. Et q̄ bus ifert q̄ isto mō incedēdo raḡ et p̄fuḡ i terra, oīs q̄ iuenerit me occidet me. et p̄fis cayn pateref in iusticiā q̄ vitra smiaj̄ a deo taratā ut dicit̄ est. Ad qd̄ dē dēsēd̄ s̄ue peritoi tāq̄ iuste, q̄ scribit̄, nō iudicab̄ dē bis in idip̄. fudit̄, neq̄ iusta fieri. Et dicit̄ dicere. Molo q̄ tu patiaris ultra penas a me taxatas. Ubi ad tuitionē ip̄i cayn dē duo fecit. Primo comitat̄ ē magnā penā cuiusq̄ occisioni ip̄i cayn. s. q̄ puniref in septuplū, p̄t plane lra sonat̄ tā hebraice q̄ latina, et dictū ē. Seco etiā dē fecit ad securitatē ip̄i cayn ab occisione qd̄ seq̄. s. p̄sult̄ dē in cayn signū, et enī nō interficeret oīs q̄ enī iuenerit. Qd̄ aut̄ fuissest istud signū nō exp̄rimū i lra, et dūrēti diversa dicit̄, sufficit m̄ q̄ erat signū sufficiēs et cayn es set ab occisione secuī. Que qd̄ expositiō sat̄ videt̄ so na lre et rōni, nō obstatib⁹ obiectib⁹ postillatoris. Maz q̄ ob̄t̄ct̄ dices, q̄ occidens cayn mltō min⁹ peccauit q̄ ip̄e cayn, et iō nō debet septuplū puniri respectu illi, nō videf valere. Hā occisioni cayn debeat̄ maior pena in qd̄tū erat ī sp̄eciale securitatē diuinā q̄ deus enī securaret cū ap̄positō signi securitatē, ut dictū ē, cū fractōis dē taxauit maiore penā q̄ i altis homicidib⁹ rōe securat̄ supradicte. Et etiā q̄ maiores pene taxant̄ q̄ siq̄ maiorib⁹ criminib⁹ i q̄b̄ hoīs sūr̄ p̄niores ad delinqndū sic̄erat in ap̄positō, nā, p̄niores esſet̄ hoīs ad occidēdū cayn ex grauitate s̄ue malicie p̄terite q̄ alii homiez. Q̄ aut̄ ob̄t̄ct̄ postillator scđo ī modū adūplete om̄i hmōi comitatois dices, q̄ cayn fuit interfec̄t̄ a lamech et cū vi dēferiā valere. Hā et lra nō habet q̄ cayn fuit interfec̄t̄ a lamech nisi ab alio alio b̄ sumeret. Lui cordat̄ bie ro, d̄ qo, no, et ve, testa, dices. Frustra putat̄ q̄ arbitrat̄ q̄ lamech dixerit d̄ cayn. Occidi vir in furore meo, et iuuenē i vulnere meo. Hoc etiā sonat̄ plan⁹ sensus lre. Lū etiā cayn, deo dixisset. Oīs q̄ iuuenēt̄ me occidet me, deus statim risdit̄, neq̄ iusta fieri. Ubi nō videf rōnabilit̄ dictū q̄ assertio diuinā frustaref. Et iō s̄m̄ istā expositiō tenet̄ q̄ cayn nunq̄ fuit interfec̄t̄. Et solā fuit punit̄ iuxta diuinā smiaj̄ q̄ enī latā, et dictū ē rōsiq̄ ad diluvium, in quo qd̄e diluvio s̄m̄ qd̄lā de antiquis hebreor̄ submersus fuit cayn et tota posteritas ei. Ideo dicit̄ q̄ scriptura nō dicit̄ q̄ tpe rōxerit̄ cayn, nec etiā aliq̄ d̄ suis successoriib⁹, sicut i altis ponit̄. eo q̄ oēs vno et eodē tpe rōta finierūt̄. Et p̄babilit̄ p̄t̄ dici q̄ iō dē voluit̄ tueri cayn ab occidēone, et pena sui facinoris diuturnū ab hoīb⁹ p̄ciperef, q̄ si modicū tps durasset sub ea, sicut etiā voluit̄ enī per misū dūrēre raḡ et p̄fuḡ, et nō solū i vno loco sen̄ regione, s̄ in multis et variis iusticia dei erga ip̄m ostendit̄. iuxta illud p̄t. Ne ocidas eos ne forte obliuiscatur populi mei, s̄ amone eos in virtute tua et disperge eos te, et ibidē forte amplius declarabis.

In eo, c. iiii, vbi dicit̄ in postul. Et edificauit ciuitatez ad sui defensionē. Additio sexta.

Dicit̄ a q̄busdā hebreor̄ expositor̄: ib⁹ q̄ cū et iuxta diuinā terra nō dabant̄ fruct̄ suos cayn, et dictū est, adcirco habuit̄ dumittere agriculturā quā sūbi primo elegerat i officiū, et s. in lra stineret. Et q̄ s̄m̄ Aug. dē adeo est bon⁹ ut etiā er malis q̄ siq̄ eliciat̄ bona, ex b̄ fuit securit̄ q̄ cayn et iuxa posteritas in artib⁹ mechaic⁹ studuerūt̄, q̄ qd̄e artes ad quietū hoīm sunt rōles. Ubi ip̄e cayn primum iuuenit arte seu prudētā politiā, d̄ q̄ dicit̄. Edificauit ciuitatē. Lamech aut̄ q̄ penultimā generatiōe post cayn obtinuit iuuenit tres artes p̄ tribū filiis suis, s. artē faciēdi tēto:ia, et facilē d̄ loco ma-

lo seu pestifero ī locū iuuenitē monerent̄, et artē faciēdi musica iuistrumēta, et iocundū tristia mūdi portarent̄, et artē ferrariā ad arma bellica fab: icada, et tutti ab ini mīcis et bestiis vivere possent̄. In q̄ qd̄e policiā et artib⁹ numeri si cayn a deo cicer̄ et posteritas sui ceteros hoīes p̄cessisset, q̄ v. Lu, rei, c. dī, s̄ ilī hui⁹ seculi prudētiores sūt filii luci generis tōe sua. Qd̄ intelligit̄ d̄ prudētia hu-

In eo, c. iiii, vbi dī in postilla. Aliiter exponit̄ (manu, q̄ iste mīleres tē). Additio septima.

Dicit̄ dītū fuit ī additōe p̄cedēti si habet ex lra q̄ lamech interfice it cayn nec etiā fuit interfec̄t̄ ab alio, s̄ pot̄ er lra p̄t̄ ōpositū cōprobari, et dictū est. Et q̄ d̄ facto lamech cū erorib⁹ suis scriptūra nō fac̄ exp̄ssaz mentēs, s̄ solū d̄ vbia q̄ eis dicerat̄. Occidi vir te, dū dūrēti diuersimode b̄ exponit̄. Et attēdēdū ē q̄ in b̄ loco, simulib⁹ vbi scriptura p̄mittit tōtalē narratiōe facti, illa expositiō videt̄ esse maḡ lalib⁹, q̄ min⁹ p̄supponit̄ d̄ facto ī lra si exp̄slo, eo q̄ iuxta smiaj̄ hebreo, q̄ in autoritate scripture nō habent̄, eadē facilita te adēnan̄ q̄ aprobant̄. Ubi ī xpoſito expositiō ultima q̄ videf postillator aprobare, ī q̄ p̄supponit̄ q̄ cayn fūt̄ interfec̄t̄ a lamech, et etiā tubalcayn fili⁹ er̄, eo operat̄ director su⁹, et q̄ in lra nullū b̄ fundamētū nō videf tenēda. Et maḡ v̄idef p̄p̄inqua lre et rōni expositio Ra. Moy. getundet̄, q̄ tractas expositōe Ra. sal. quā postillator tenet̄, alter b̄cū passū exponit̄. Attūdō hec ība lamech cū p̄cēdētib⁹ sic, s. q̄ vrōes lamech ridebat̄ q̄ lamech instrueret filios suos i artib⁹ mechanic⁹ inf̄ q̄ tubalcayn iunior erat malleator et faber ī cūcta opa ferri, timebat̄ q̄ mīleros ne forte ex hac arte introducerent̄ arma bellica q̄b̄ hoīes disponerent̄ ad vulnēratiōnes et homicidia et hmōi. Et iō lamech retrahebat̄ eas ab isto timore dices. Occidi vir ī vulnē meū tē, q̄ d̄ possem occidere vir ī vulnērē v̄l̄ lumenē sine armis sic fecit cayn, q̄ nōdū erat iuuenēt̄ arma bellica, et iō p̄ iuuentōe hui⁹ art̄ nō ē pena rōnabilit̄ tīmedā. Et etiā si forte aliq̄ euent̄ occurrit̄ s̄m̄, s. cū cotingeret̄ q̄ aliq̄ b̄ fuissest̄ occisus v̄l̄ vulnērāt̄ occasione, hui⁹ art̄ ferree nonis iuuentē, nō debet̄ timere q̄ d̄ me puniref, eo q̄ dedissez opam tali arti, q̄ septuplū v̄l̄ dabis̄ d̄ cayn q̄ iuiciose et er̄ p̄ua intentōe interfec̄t̄, d̄ lamech v̄o q̄ si occidit̄ nec intēdit̄ occidere, s̄ pot̄ art̄ iuuenire ad mīla alia artūlē, multo amplius v̄l̄ a deo daref, s. septuagies sept̄ es, qd̄ significat̄ numerū ampliante sine terminatiōne, prout postillator dicit̄.

In eo, c. iiii, vbi dī ī postilla, Lognowit̄ q̄z tē. Descri- pra generatiōe ade delenda tē. Additio octava.

Ite hebraice fabulatiōes nō requirunt̄ ad litterā ī re expositionē. Nō enī et hoc q̄ nō legif adā ges̄ musse nisi cū esset centū, xx, annor̄, habet q̄ adā ges̄ musse cotinere de cetero p̄pter morte abel. Danīe stum est enī q̄ p̄ter p̄sonas genitās ī littera exp̄ssas, adā genuit̄ alios filios et filias, et littera testat̄. Et similitet̄ dicendū de seth et enos et altis. Scriptura tamē fecit mētionem de istis p̄pter honorē descendētū ab eis pat̄i archaz, p̄phetaz, et p̄cipe p̄pter reverētā xp̄i q̄ est sup̄ om̄es. Nec est verisimile q̄ cū adā esset ī, exx, iue etatis anno, lamech qui erat in septima generatiōe ab adā esst̄ īa ī etate apra ad strahendū, prout sequit̄ ex ista fabulatione hebreor̄ p̄sertiū illo tempore ī quo nullū citra erat̄. Et annor̄ legif genuisse.

In eo, ca. iiii, vbi dī ī postilla, īste incepit iuocare nomē domini tē. Additio nona.

Expositio hebreor̄ ī b̄ loco ē incōsona lre et rōni. Primū p̄t, Hā iuocare nomē dñi semp̄ sonat̄ ī bonū, nec accipīt̄ ī mala significatiōe. Ubi, i. xiiij, c.

Genesis

de abraā 82. Et suocauit nomē dñi. Qd nō intelligif nisi
dū inuocatōe ad līaz p̄tinēte, et sic d̄ libro. Tñ q̄ i b̄ lo. o
inuocare nomē dñi intelligaf d̄ ydolatria nullū habet
fundamētu i līa. Sed in pater. Mā fīm sc̄m l̄bo. q̄. q̄.
sc̄m. i prima etate si fuit ydolatria p̄t̄ recentē memoria
creatōis mūdi. et q̄ adhuc vigebat cognitio vni d̄ei in
mēte hoīm. Dicere enim q̄ a fūti cayn p̄t̄poraneis ipsi
enos incepit ydolatria. et oīno irrōabili. q̄ si sic hec in
ceptio fuisset eis appripiata sic mūbi q̄ fuit p̄f canentiu. et
tabalcarū q̄ fuit malleator et faber. et. s. eo. Cnō aut ip̄i
enos h̄ erat ap̄opriandū. q̄ erat adhuc inūmis.

Replica corectorū p̄tra Burg.

In. c. iiij. vbi postillator ponit cayn obtulisse de
corrosis et peioribz. Burg. accipit vel assumit q̄
est. q̄ h̄ no habeat ex līa. q̄ dicu cayn fuisse rusti
cū tūmprouidū. et eo fuisse mū deuotū. q̄ nec h̄ di
cū Burg. habet ex līa. nec aliq̄ autoritate p̄fusile. Uñ q̄
si dictū postillatoris et trāslatoe beatit. iero. no habeat.
sump̄tū tū m̄ḡ hystoriarū et alia trāslatoe in q̄ habetur.
Mōne si recte offeras. no aut recte diuidas peccati. Qd
dictū exponēs dupl. in sc̄da expositoē ponit d̄ frigibz
arriss et corosis. Et sic postillator secur̄ est est et alios.
Immo ex līa mā rōnabilit̄ trahit p̄ cayn d̄ meliori
bus no obtulerit. q̄ cū abel comendet ex his q̄ obvili
to a d̄io sensu ruder accipiedia reprehensio oblatōis cayn

Itē in eo. c. vbi postillator posic̄ posuit expositoē illi
p̄ passus. Qis q̄ occiderit cayn septupla punief. q̄ si oc
cidit ip̄i cayn debeat septies p̄ puniū i b̄ cayn. et p̄bat
illa expositioē no esse apparente q̄ ad tonē. etia exes
cutionē. et alia adducit expositoē illi. līe quā sump̄t a
tosepho et m̄ḡ hystoriarū. q̄ Burg. se op̄onit m̄ltā q̄
si ita sup̄pones. etia rōmō postillatoris no satisfactio
Supponit p̄ uno q̄ cayn periret a d̄io q̄ ultra līiaz la
tā ita se no puniret. Et q̄ in līia dei no stinebat cayn
int̄fectio. petuit q̄ non interficeret. q̄d si dixit sed ex
dei līia. q̄ maledict̄. q̄ vaḡ et pfuḡ. id no habuit. pre
citionē dei. sed n̄c ip̄e potuit ad aliquā munitionē h̄e
refugū. sequit̄ liḡ. Quicq̄ inuenient me iterūc̄it me.
et sic pataret iniusticiā p̄tra latā līiaz. Supponit secundo
Burg. q̄ huic redditōi tanq̄ iuste d̄ p̄descendēs dixit.
nequaq̄ ita fiet. et sic de p̄ tuītōe cayn duo f. et. primo
q̄ comīnat̄ est occisor penā septupla. sed q̄ posuit sū
gnū in cayn q̄ eu no intericeret q̄ eu inueniret. q̄z bur
ges. q̄ sc̄m tūmūf līe. in his sup̄positōibz valde videt a
līa recedere. cū hm̄i petito cayn et reql̄tōi nullibi vide
atur h̄e fundamētu. et sp̄ealur factū est. et allegauerit
se nullū h̄e posse refugū. cū statim nato filio ei primo
genito q̄ vocauit enoch edificauit ciuitatē. et dicit i
līa. in q̄ fīm tosephū et collegit d̄ rapina viuētes. et prim
ter terminos posuit et muros fecit tūmidus. q̄ p̄ter
dei līiaz. p̄ sui securitate se recipit in eis. q̄d dicit m̄ḡ
hystoriarū. Nec verbi cayn. s. quicq̄ inuenient me occi
det me. videt sonare in p̄t̄ionē vel req̄stionē. q̄ potius
in desperatioē. Nec verbi est deū p̄descendisse illi petito
tanq̄ iuste. mā si petito fuisset no erat iusta q̄ potiū iuste
q̄ p̄positū salutē corporis vite saluti eternē et aīe. d̄ qua
desperauit dīces. Vator est iniquitas mea q̄z vt venias
increas. Et q̄b signētis Burg. deluit q̄ cayn non fuit
interfect̄. q̄d ilūmō refutat̄. Qd q̄ ex scriptūs nullū
habet fundamētu. ea facilitate z̄tēt̄ q̄a. yba. fīm re
gulā beatit. iero. Nec satissac̄t̄ Burg. rōmō postillat̄o
to. Lū enim arguit q̄ no videt rōnabile interfectionē
cayn graui debore puniri q̄ fraticidū. Rūdet burgē.
q̄ ista grauitas pene debet attēdi penes securitatē ei
darā. etra quā occisor cayn faciens septupla penā mere
ret. Sed illa tūfio no videt valere. q̄ illa securitas cayn

data no fuit publica alīs potentibz eū occidere. et sic si
q̄s eū occidisset. ignoranter illi securitatē strauemisset. et
sic maneret rō fīcto. q̄z no est rō abile p̄t̄m ex ignorātia
peccēt̄ p̄l̄ puniri q̄ fraticidū. Nec signū impositū in
cayn potuit esse significatiū illi securitatō nū p̄ mo
dū cuusdā copassiois. et q̄ videt̄ eū capite et matibz
tremulū. et alīd signū sue misere exp̄liū p̄t̄mone
ret ad miserendū q̄ occidēdū. Nec satissac̄t̄ lede rōni
postillatoris facete. et q̄ arguit de executoē pene comitate
Rūdet em Burg. q̄ optet dicere nec lamech nec quē cū
q̄ cayn occidisse p̄t̄ et līiaz dei q̄ dixit. neq̄q̄ h̄ fiet. als
videt̄ līiaz dei fr̄ustrata si occisus fuisset. Sed nec illa
tūfio valer. De eū assūcurauit cayn q̄ rōmō p̄ eū alle
gatis videlicet q̄ maledict̄. q̄ a facie dei elect̄. q̄ vaḡ
et pfuḡ. et detestationē fraticidū. nequaq̄ deberet a q̄
q̄ occidi. et vītō seruat̄ est et non fr̄ustratū. q̄ occidio
et fīm hystoria vulgatā no puenit ex causis illis. q̄z fuit
mēte casuālis et involuntaria. nec strauentū fuit q̄ h̄ di
uine assūcuratōi p̄fatis rōmō facete. Rōnes ast Burgē.
quibz p̄suadere nitit sūi p̄positū no valer. q̄ no sequit̄
scriptura no facit mentionē q̄t̄o tpe cayn vīt̄. h̄ i alīs
faciat̄q̄ dilūmō submersus ē. Mā scripture cōt̄er non
psequit̄ generatoē et etates. nū eoz q̄ sub cultu vīt̄
dei p̄st̄erūt. Si em̄ aliquā alias genealogias tangit. bre
uiter et occasionaliter facit. Nec dignū fuit multa ipsius
fraticide et sue posteritas facere memo: tā. q̄ cōt̄er eis
q̄ ad dilūmō ad vīcia defūrūt. H̄t̄ iḡt̄ d̄ eis memoria
sic d̄ esau et ysmāel tē. Argumētu iḡt̄ no valer. no sit de
cayn m̄ltā memoria. iḡt̄ seruat̄ est vīt̄ ad dilūmō et no
occisus. q̄z potiū p̄st̄erūt infernū opositū q̄ iḡt̄ fuisset oce
cisus salte casualiter et dictū est. Nec sc̄da et ratio valz
et videlicet debuit seruari dilūmō. et pena facinoris ab
hōibz dilūmō p̄pere. nā p̄ h̄ argumētu hodie debe
ret fūari ut cobibereb̄ hoīes a fraticidibz. q̄z hodie p̄
gna frātrū satis coīs est. Nec potuit occisio illa dilūmō
multū p̄cedere. q̄ tpe lamech senio cecuties eū occidit
q̄ dilūmō pert̄t. ut pat̄z in līa. Sufficit iḡt̄ et peccatū et
penā scripture cōt̄endare ad futuroz instructionē et cau
telā. Ratio iḡt̄ hec Burg. reducūt ad p̄t̄arū. Mā si cayn
durasset vīt̄ ad dilūmō. eius etas sup̄ oīm in scripture
enumeratoē erates excessiss. et merito iḡt̄ rememorabil̄.
Itē in eo. c. Burg. p̄ 2f̄matōne sue assertōis p̄fate
stra postillatore ponit. p̄ regula. q̄ videlicet illa exposito
sit maḡ līalis q̄ paupiōra extra līaz. p̄sup̄ponit. fīm quā
regulā nūt̄ erponere illū p̄ssū. occidi virū in vuln̄ mēt̄
tē. sic q̄z vīt̄o lamech attendebāt filios suos. p̄fice
re in artibz mechanicibz. sp̄ealiter q̄m lamech docuit tu
balcayn cūcta opa eris et ferri. Timebant ḡ mulieres ne
forte ex illa arte introderent̄ arma bellica q̄b hoīes
disponerent̄ ad homicide et vulneratōes. Ideo lamech
volēs eas ab isto timore retrahere dixit. Occidi virū in
vuln̄ mēt̄ tē. q. d. Et possū occidere virū in vulnere vel li
uore sine armis. sicut fecit cayn qui nōdūlerat vīt̄a ar
ma bellica. id p̄ inuentōe hūi artibz no ē pena rōnabilit̄
tūmēda. Etia si occasiōe hm̄i artibz occidet̄. non esset
ita penale sic fraticidū cayn. q̄ malo p̄posito occidit. cū
ars illa ad m̄ltā vīt̄ p̄cipialt̄ occidere si int̄edat. q̄z vī
def bur. p̄rie regle ūtē m̄lt̄p̄t̄ fīm q̄ mūta oīa et
tra līaz. mōo z̄ līaz p̄sup̄ponit. Lōtra līaz p̄cio ē et lamech
docuit artes filios suos. cū i līa exp̄sse hēat̄ filios suos
fuisse artū p̄fes. et inētōes fīm m̄ḡ hystoriarū. Sed o
sup̄ponit illas līolēt̄ m̄lēf̄ fīllēt̄ sollicitat̄ d̄ p̄cul̄ armor
q̄b et līa fidāmētu si h̄z. q̄z potiū opositā. cū iā m̄lēres ma
ḡ expte hm̄i tōmō si occupāt̄. q̄z verisilē ē siq̄s respect̄
m̄lēt̄ fuit ad illas artes q̄ potiū attribuebat et illat̄ dē
sōis z̄ bestias et alias hostilitates q̄z p̄cul̄ vulnēratōes.

Liber

Sunt enim arma d directo p^l in defensione q^u in offensio
ne. Tunc supponit q^u verbū lamech. Occidi erit tē. et o
nus i. possū occidere eip^s q^u exposito ē valde errata. Nec
tali expositōe tumoz mulier fuisse minorat. sⁱ auct^r. q^u
miseres et dicū Burg. solum timuerūt morte ex armis. sⁱ

fm illā expositionem

Burg. lamech decla
rasset. nō soluz armis
occisione et vulnera
puenre. et sic multiplicare
inconuenies si est
solueret. Nec ex omnibus
illis adhuc habet clau
rus intellect^r illi q^u
sequit^r. Septupla v^l
tio dabat b^r cayn. de la
mech septuagies tē.
Septupla em vltio si
est imputata cayn. p^o
fratricidius a p^oposito
factu et Burgē. p^oren
dit. sⁱ est communata oc
cisori cayn. et patz in
ita. Extra itaz igitimō
extra itaz sunt oēs iste
suppositōes Burgesi.
p^o sⁱis mun^r autētēce.

Itē in eo. c. vbi po
stillator dicit b^r stine
tia ade post mortem
abel vscq^r ad generati
onē seth. Burg. dicit
illā stinentia babere
eum ex fabulis hebre
orum. sⁱ b^r nō videt
Mā strabo et eu alle
gat mīg^r hystoriarū dū
et adā rōvissē stinen
tiā sempiternā. sⁱ per

angelū dō mētē admōnit^r rotū soluit et dei fili^r ex eo
nacceret. sⁱ d^r em ratio adducta p^r Burg. sⁱ lamech u
daica fabula videf. Itē in eodē. c. vbi postillator. p^r
Itaz hebraicā q^u habet. Enīc cepit inuocari nomē dñi.
dicit hebreos exponere de idolatria. sⁱ Burg. hebreos
expositōes improbās. dicit duo. p^onum q^u inuocare no
men dñi semp sonat in bonū. Secundū q^u in prima era
te nō fuit idolatria. Allegat em ad b^r sanctū Tho. secunda
secūde. q^u exēcū. sⁱ p^onum dictū nō videt ver. q^u in apbe
ris et euagelio sepe iterat. sⁱ opulus hic labi^r me hono
rat tē. Et cī orationē multiplicaueritis non exaudiam.
Que cī ad inuocatoē dei pertineat nō tñ sonat i bonū.
et patet. Nec secundū dictū est ita certum quin sententia
magnor patiā instantiā. Nec ratio sancti Tho. ad id co
git. q^u si memoria recens creationis exclusit ydolatriaz
p mille et plures annos. memoria seuerē punitōis p di
lūvium debuit excludere adhuc per plures annos. Cer
tum tñ est q^u cito post dilūvium defūxerūt ad ydola boles
imo beat^r Eus. xvi. de cui. dei dicit. q^u a benedictōe fu
liorum Noe vscq^r ad abraam de commemoratione iustorū
qui deum pie colerent. per annos plus q^u mille silef. alii
quos tamē nō defūsse credendū est. sⁱ ec Eus.

Capitulū. V.

Dⁱc est liber generationis adam. sⁱic consequen
ter ponitur recapitulatio generationis ade ut il
la dedicat de qua ips^s erat nascitur. Et primo ponitur
in generali recapitulatio. Secundo generatiois electe des

ductio. sⁱbi. Erit autē adam. Dicit ergo.

a sⁱbi est liber. id est recapitulatio brevis.

b Generatiois adā. p^ot p^odicitū est capitulo pcedēt.

c In die qua creauit tē. Et b^r vicit hebrei q^u adam in
ip^s die creationis sue genuit filios cum adhuc esset i pa

tadiso. et supra dictu^r

est. sⁱ quia doctores

carholici tenent cōtra

nūv. ideo dicendum

q^u dies hic non accipi

tur p die naturali vel

artificiali tm, sed acci

pitur hic singulare p

plurali. sicut supra dī

ctum est. q^u. c. Iste sit

generatiois celi et ter

re. q^u si create sunt i die

quo fecit deus celum

et terram. et omnia ista

nō sunt facta vna die

sed pluribus. Et eodē

modo hic accipi. In

die id est in dieb^r. q^u

alia die fuit hominis

creatio. et alia eius ge

neratio. s. post electio

nem b^r paradise. Alii

patent ex p^odicitū vscq^r

bic.

c Masculi et femi

nā cōte. eos. Vide accipi

tur creatio large pro

formatione.

d Masculi et femi

nā cōte. eos. Vide accipi

tur creatio large pro

formatione.

e Se vocavit nomē

cor adā. Morandū q^u

b nomē adā est nomē

cōe seu appellatiū in

hebreia. sicut b^r nomē bō in latino. i. o. sicut b^r nomē bō
est cōmuniis genet^r et accipi. p viro et muliere. ita et b^r no
men adā in hoc loco accipi. Q^u ait app^r opiatū est pri
mo homini. b^r est ppter p̄minentia ipsi ad alios boles.
sicut hoc nomē phos app^r opiatū artistoteli. ad denotādū
eius excellētū super altos phos.

f Erit autē adā. Dimissa generatioe cayn' reprobata in
cipit deducere generationē electā ipsius seth. iu. qua de
ductione p̄mitit truncū. s. adam. secūdo ramos. i. filios
ab eo descendentes per ipm seth. ibi. Erit quoq^r seth
tē. Tertio ponit fructū. i. ipm noe q^u fuit stipes secundū
in generatioe elector. ibi. Erit autē lamech. Circa primū
dicit sic.

g Erit autem adam centum triginta annis. fm me
thodū et aliq^s altos doctores hic facēt centū anni vi
te ade. quib^s lūrit abel. fm heb: eos autē nihil omittit.
h Erit genuit filius ad una. et si. suā. id ē deſtitutū origina
li iusticia. et per p̄sequens peccatorē et mortale. qualis iā
erat adā. Alter exponit. Ad imaginē tē. pfectū in co
gnitione dei et timore. sicut cū docuit adā. p hoc eum di
stinguendo a cayn et el' posteritate. et b^r videf meli^r dictū
q^u si intelligere de deſtitutōe ab originali iusticia. magis
debūsset hoc dici in generatioe cayn. et videf.

i Beniuens filios et filias. s. post ipm seth. q^u noīa nō
exprimunt. q^u cor genealogia non d^r educit.

j Et factū ē oīne ipsa q^u vi. adā anni nōgēti triginta p̄ter cē
tu annos. q^u b^r substitē fm aliq^s doctores. et p^odicitū est.

Genesis

Legat ita sicut iacet vsq; ibi. **I.** Et ambulauit enoch cu deo. inste viuendo. sicut sequenti capitulo dicit d noe.

I. Et non apparuit tc. dicit inde q licet esset iustus et bonus. tui habebat pinitates magnas ad malum. qd cu difficultate summa resistebat. et i o ex diuisa. puidetia mortis est ante terminum

vite sue naturalis ne

labores speccati. f m

q d Sap. iii. Justus

si morte occupatur

fuerit in restringio erit

tc. et seq. Raptus est ne

malicia mutaret ani-

mam ei. Doctores aut

catholicici dicit q ap

excellens sue virtutis

assumptus fuit a deo. et

posuit in paradiso ter-

restribe t helyas po-

stica raptus est. et habet

iii. Re. q. c. et inde ex-

turi sunt ad predicandam

atra pietatis amissi. et

h magis videt sonare

lta. q. d ipso non dicit

bis q sit mortuus sicut

de aliis. s. q. non appa-

ravit. inter boles pec-

catores. q. nullus eum

densus. d medio eoy ad

loci pacientem. Sequi-

n. Et facti sunt oes

dies mathusalene

et mortuus est. eodem s.

anno q inundavit di-

luminis pax ante tc inundaret. f m q d biero. li. 8 hebra.

q. Et h pte rident p lta. q si accipiant serceti anni qd vi-

re noe a si diluvium. f m q d. i. vij. c. Eratq sercetoz anno

tu qd diluvius qd inundauerit sup terram. et iter ceteroq octo-

gintaduo anni qd virit lamech ante tc noe esset genuit. et

centu octoginta septe qd virit mathusalene ante natu-

te lamech filii sui. et aggregat totu sim. innenunt nogen-

ti sergantanoe anni. et sic patet ppositu. Si aut querat

qno hoies illi tpis ita dui viuebat. Ad h pte rano milti

pier assignari. Prima e er bonitate coplerionis primorum

parentum. fuerat enim a deo immediate formata. et p qis opti-

me coplerionati. sicut ligeror viri dispositi. et illa bo-

nitas coplerionis magis veit ad boles. p qis illi tpis

qd ad remotos tpis moderni. Secunda est ex mo viuedi. qd

tpate viuebat. Tertia e ex bonitate nutriti mei. qd ante di-

luminis terrenasceta fuerit meliora qd post. qd inundatio

diluvius fuit p maiori pte ex aq oceani. f m q d. i. vij. c.

Kupi sunt oes fontes abyssi magne. qd autem falle indu-

cit sterilitate terre. et p qis reddit terrenasceta pe-

itora. et qd abbreviat boles vita. Quarta ex scientia ade-

qd format fuit in pfecto scientie. et supradictu est. i. v. c. et

ideo cognovit vites fructu herbarum. et lapidum qd faciunt

ad fernandam sanitatem et vitam plongandam. et bec docuit

boles illi tpis ad vita plongandam. Quinta ex bono asse-

ctu syder sup regionem illa in qd manebat. qd aspectus multus

facit ad longitudinem vite. s. p motu celi continuum mutat

est tpe procedete. Serra ex diuina dispositio h ordinante.

et p longa vite boem cito inlungare gen humanum.

qte et boles illi tpis p longa vite possent habere expe-

tientias d cursu. et effectibus syder et alias tpe. q experien-

tie sunt principia artis et scientie. et habetur. i. metra.

Ita videm magna latitudine in qditate molis in na-

tura humana. qd aliqui sunt valde parvi. sicut pigmei. qui

dieunq boles longitudine vni cubiti tm. Alii aut sunt

valde magni. sicut gigantes. Vn Deus. iij. c. d. Og rege

basan. Dostraf leet eius ferre qd est in ra-

bath filiorum ammon. habens noum cubitos

longitudinis Unde et

Zug. dicit. p. de cini.

dei. c. viii. q. videt den-

tem gigantis. qd hi dimi-

deref minuratum fa-

ceret centu dectes ho-

minis cois stature. Si

igis est tanta latitudo

et excessus vni ad al-

ter in qditate molis.

no videt iterationibus

le q fuerit tantus ex-

cessus in quditate du-

rationis hominum pri-

mor ad illos q nunc

sunt. sicut scriptura dicit.

Terminat. Ita in qdita-

te durationis vide

tur etiam magna latitu-

do. qd etiam de pigmeis

dicit q. anno gene-

rant. et octauo anno se-

nesunt. et ideo si ho-

mines alii tantu exce-

dunt eos in qudita-

te duratiois. qd rimis

coiter. I. vel. Lxx. an-

nus. nō est mirandum si boles prime etatis tm excede-

bant modernos in quditate duratiois. Ego autem rati-

ones induxi ad ppositu osidendum. qd si vna p se nō suffi-

cit. ples simili supre vln oes videt ppositu p suadere. Se qd

o. Virit aut lamech. et pater lta usq hic.

p. Ille solabimur nos. Docemus pcoiter d noe. eo q re

paratur erat seculu. qd erat ad solatorem illo q timebat

ipm totali deficerere p diluvium. In hebreo autem h. Ille qe

tabit nos tc. Et huic lle sonat iterptatio hui nois noe

qd interptat reches. Et ro hui impositonis exprimit cii

d. Vocatq nomine el noe dices. Ille getabit nos. Et

dicit hebrei qd nō d ppter reparatois seculi post diluvium.

s. qd asci tps noe boles mulius laborabat i agri entu-

ra. qd p tps manivo tm colebat ea. s. pte asci adiuuent ar-

tem aradi in qd p tps labo abat alalia qd boles. ideo di-

citur dedisse requie boles. et h videt p lta secundem.

q. Ab opibz laboribz ma. no. quia p arte arandi impo-

sunt falle labores isti sup animaha.

t. In terra cui maledicunt dñs. Et ppter hanc maledictione

ne fructificare si poterit nisi multis laboribz coletet. Et

ista expositor videtur magis edsona littere. pote est tis ad

ipm aparti translatio nostra cu dicitur. Ille consolabimur

nos. qd magna consolatio fuit hominibz cu per artem aram

di labo. et fuit posse sup alalia. Et ppter talis artem quia

inuenit noe. et oca et vnguagis agricola. i. v. c.

zidditio.

i. T. De tps q assignant ad diuturnitatē vite bo-

minū illi tpis et si valeret ad aliquelz longitude

vite. nō tis vident ad tamā vñaz duratiois suffice-

Liber

Bonitas enim coplerionis et etiam modus vivendi tamen licet non in multis quibusdam tamen inuenitur. Bonum enim galieni in suo regni possibiliter esse coplerionem pratisimam putatur humane naturae primitus inuenitur. Quia vocatur eucharistia, et multo magis possibile est hodie boni regimis repertus. Nunquam tamen a terrena erate et circa repertus aliud quod ceteros feret attungat. Et hoc iste enim quod per spumamceptum est optime coplerionalis fuit. et non nisi tamen et virtuose in hac via ruit. et tamen in inuenienti era te passus est. put coiter tener. ne in eo appararet nature humanae diminuendo. ut per ipsum patrem. pte. i.ij. arti. ix. in refusione ad ultimum argumentum. Et quod per ipsam etiam. arti. xxiij. anno in Christo erat inueniens. quod non esset in Christo secundum naturam humanae habuisse vivere sicut ad alii antiqui. quod si sic illa etiam in quod fuerit passus non esset inueniens. sed in infantie seu pueritate Ratione autem sumpta ex bonitate nutriti ante diluvium si videf valere. illa in undario diluvii plus debuit terrena scena reddere peiora in tpe. per in quo: i. ipso diluvio quod in magis remoto. et tamen post diluvium. s. in secunda erate leguntur hoies vixisse. cc. viii. annos fere. et cum magis a tpe diluvium fuerit remoto pluia fuit diminuta diuturnitas vite. Illa etiam quod ad cognovit de virtutibus fructuum et herbarum. et quod faciunt ad prolongandam vitam. s. quod de docuisse hoies. verisimile est ut et addisceret noe ab antiquis suis. cui vita ipsius noe furent plogara sic vita eorum quod fuerit in prima etate. Et ut quod de noe cum iustis et profectis fuerit. verisimile est ut voceret ea posternatae suae. quod tamen si apparet per effectum. Bonum etiam aliud est sydeum et si faciat ad longitudinem vite. non tam tantum distillitudinem faceret. nec etiam astronomi huius evidenter tradere. Hoc autem ratio quam ponit. s. quod fuit ex diluvia dispositio ne huius ordinante. secundum est Sapientia enim diluvia omnia disponit sua: inter Sapientiam. v. c. Et riones quae assignat ad hominem dispositionem diluvium sunt minima. sufficietes. Nam non minus multiplicare genitum humanae per vitam brevem sicut modo. quod per vitam longam sicut tunc. et forte citius sicut modo. Nam tamen incipiebat generatione post. c. annos. et modo ante. xx. s. sic in primo certenariu m primi generatio possent generari multi filii et nepotes et pene potes. quod quilibet vel maior per infra illi certenariu generasset. et sic magis multiplicaretur genitum humanae. Quod manifeste per hunc in multiplicatio filiorum illi in Egypto. s. quod in Deut. x. c. In dicitur. s. ab aliis descendit erit pries viri in Egypto. et nunc poterit tunc de sapientia stellarum celorum in multiplicatio. Manifestum est enim quod pars Israeliticus non fecit mortuam in Egypto tamquam tpe regio ad alii et sebi filii et abstinerunt a generatione. Nam ad alii abstinuit centum. p. annos. et sebi centum. v. annos. quod faciunt. cc. annos. pars Israeliticus in Egypto fuit. cc. annos put infra patet. Alius etiam tamen quam assignat ad diluvium dispositio. s. et hoies illi tamen posse habere experientias de cursu et effectu sydeum tamen non videf valere. Curiosus enim sydeum quod magna et difficultate inuestigatione indiguit fuit profecte declaratus tpe grecorum. qui prologe proficit libro almagesti. in quo oes cursus sydeum plene tradidit. et in inuestigatione sua incipit a tpe cuiusdam predecessoris quod ei pcessit p. cc. annos fere et non plus. et in eodem libro hec. Unde illud tamen sufficit ad illam inuestigationem. sicut ad cognoscendos effectus sydeum s. quod tpe prologe large atque in libro qdripartito et in certiologo suo cuius satis sequuntur astronomi quod ei successerunt. Atque ppter hec et filia non fuit necessaria diuturnitas vite in antiquis. Et iohannes tenet quod est in Augustino. q. i. libro. xv. d. cuius. dei cuius. d. hac materia tractans sic ait. Annorum ista numerositas eiusdem hoies quod tamen illis fuit nullis non talibus documentis venire per experimentum. nec tamen fides huius sacre historye deroganda est. cuius tamquam impudentiam narrata non creditur. quanto impleri certum pncipia spicimus. Nec ille. Et nimis si Augustinus quod tam ecclesie doctor fidelissimus fuit. habens est esse omnino supernaturale. quod per hoc quod in predicta autoritate continetur. s. et ista numerositas nullis documentis

in experimentu venire potest. cum ipse Rabimo. hebreus in suo libro de directore ppleroy ista diuturnitatem vite attribuite miraculo diuino. Dicit enim et forte non inconveniente quod diuina uturnitas fuit solus illis quod in sacra scriptura nominantur. ad Seth et enos et non autem in aliis temporaneis. quod ut dicunt non radietur diuine vivere. et fides de creatore mundi quam pagani per maiorem prefigurabatur in cordibus fideliis magis radicaretur. quod sic factum est. Nam Iamech per ipsum nos occurrit in vita cum ipso adam. Abram etiam quod principaliter fuit in fidei predicatione erat. Iacob. annos quod si mortuus est noe. Et sic testimonium creatoris mundi dicitur sicut de propinquio ad tempus abrae. quod de ad a Iamech de noe. et deinde ad abraham.

In eo. c. vbi de in postil. Et dicit hebrei quod non dicitur propter reparationem secundum tamen.

Additio secunda.

DExpositio hebreorum non videf habere fundamem tuum in lira. si enim noe fuisse primus invenitor artis arandi. hoc expassisset scriptura. sicut supra. iij. c. de invenitore musicae artis et ferrarie et huiusmodi. Et autem alleget postillator de hoc quod noe vocatus est agricultura infra. iij. ca. magis facit alia haec expostio. Nam ibi legitur. Lepidus autem noe vir agricultura exercere terram et plantarum vinearum cepit esse agricultura. et non ante. Veritas etiam hebraica non dicit iste quietabit nos. sed iste consolabit nos. quod sonat prima expositione.

Replica correctorum contra Burges. cavillante. **I**n c. v. vbi postillator multas adduxit persuasio nes ad hoc quod hoies prime etatis radiu vivere potuerunt ultra viam alias etatis. et in fine conclusit. Ad duxi multas rationes. et si una non sufficit per se. plures si mulsum pote vel omnes videantur. postulati persuadere. inter quas etiam sententia est beati Aug. xv. de ciui. dei. c. x. Et cuius postillator non velit eas esse demonstrativas sed persuasivas. Burgensis tamen occasione communiter querens longas facit digressionem perractas easdem rationes quasi singulas. quas tamen postillator nec reputat singulas singularem. sed omnes similes persuasivas. Item in eodem capitulo vbi postillator prefert expositionem hebreorum super illo verbo. Hoe consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra cui maledixit de dicens. quod noe inuenient artem arandi cum animalibus. et ante homines consueverant in animalibus terram operari. et hec fuit hominibus magna consolatio. et igitur. ix. ca. Hoe vocatus est vir agricultura. Sed Burgensis se opposit dicens. quod noe fuisse inuenientem agriculture non habet fundamentum ex littera. quia supra dicitur expresse de invenitore musicae et ceterarum artium. quod hic de noe non dicitur. Ad quod videlicet postillator quod scriptura inter electorum opera non facit curia recensendi de invenientibus artiis. sicut inter opera reproborum supra fit mentio. a principioribus enim inveni fieri denominatio. Dicitur igitur principalis occupatio reproborum est circa mandana. ita electorum principaliiter circa diluvium. Argumentum igitur Burgensis non est a simili. Et quod Burg. dicit allegatum postillatoris videlicet quod noe dicitur est vir agricultura. facere contra mentionem postillatoris. quia dicitur in littera allegatum. Lepidus aureum vir agricultura exercere terram. Et Burg. dicit intelligi debere quod post diluvium in plantatore vinearum cepit esse vir agricultura non ante. Sed hic intellectus Burgensis non habet fundamentum ex littera. quia non dicitur. Lepidus vir agricultura esse. sed agricultura exstens cepit terram exercere post diluvium. ante diluvium enim artem inuenit per quam post diluvium cepit exercere terram in vinearum conditione. plantatone. et ceteris.

Genesis

De vo. Descripta multiplicatio ho-
minum p' primu' stupore. adā. **L**ic' sit describitur p'
secundū. s. Noe. Et primo describitur ipi' noe ge-
neratio. Secundo sue generatiois multiplicatio. c. x. ibi. Ile
lunt generatoes. Circa primū adhuc primum describitur di-
cta generatio. Secun-
do ipi' noe stat' sine
potitio. ibi. Lūq cepis-
sent. Circa primus di-
citur sic.

A Noe vo cū qn. VI.
genitor estet annoz tē. hic
pot queri. qre m̄ tarda
uit ad generandum. qz
alij pcedentes circa ce-
telimū annū genera-
uerūt. et p̄t̄ et p̄t̄. R̄ident hebrei qz hoc
fuit qz dñs disposue-
rat eū salvare in dilu-
uiō cū sua posteritate
tota. si ast in centesi-
mo anno generans in
tra quingentos ānos

sequentes ante diluvium. qz sercentor annoz erat noe quā-
do inundauit diluvium. fuisse tot ex eo et filijs ei' mul-
tiplicati qz fuisse inter eos multu' mali d' qb' nō esset di-
gnū qz saluarent. grē tor p'sone cū necessarijs ad vita p'
annū integrū qz durauit diluvium. nō potuissent copetēter
b Benuit Dñm i' Cham i' Japhet. i' archa collocari.
Dicit hebrei qz sem nō fuit primogenit' noe. qd' pbant
qz bic dñs qz qngentesimo anno vite se cepit genera-
re. et sic primogenit' ei' erat centū annoz p' diluvium. qz
tſe fuit noe sercentor annoz. Sem' vo nō habuit centū
annoz vīg. post diluvium p' duos annoz. et dicit ifra. xi.
c Dicit tñ qz p̄ponit alij. ppter dignitate circūcūlōnis.
qz nat' fuit circūcūlis. Et hoc videt ficticiū qz abraā d' p-
parat circūcūlōnis. qz h̄ signū primo accepit a deo. Jo
aliter dicendū f'm p̄dictā opinōne d' primogenitura. p'
hic primo nolaf. ppter reverentia patriarchar' et xpi mas-
xime qz ab ipo dēcederūt. Et si. x. xlvi. iacob patriar-
cha benedicēs filiis ioseph p̄positus ephraim iuniorē ip-
si manasse. qm futur' erat in vīlē maiore. et ibidē dicit
Nota qz sem vīb' debet scribi per m in fine.

c Lūq. ce. t. llic' sit describitur stat' noe i' dñtō. Et pri-
mo aī diluvio. **S**ecundo in diluvio. vii. c. Tertio p' diluvii
vii. c. Circa primū sic pcedis. qz p̄t̄ cā diluvii generale
scernit. **S**ecundo ipse noe excipit. ibi. Noe vo inuenit grāz. Lettig archē cōstructio p̄cipit. ibi. Fac tibi archa. Circa
primū sciendū qz causa diluvii fuit multiplicatio pecca-
ti. et qz secura est p̄uocatio ire dei. Et ista duo pluries h
replicantur. et magnitudo peccator' et offense dei ostē
c Lūq cepissent bo. multiplicari. ad. (d). Dicit igif'.
osidēndū qz multiplicatio peccator' nō incepit tpe noe. s. aī.
d Videb' fili' dei. hoc exponit multiplicare. Uno mo-
do qz h̄ intelligunt' demones incubi. qz dicunt' fili' dei p'
pter naturā spūalem. Ubi. et Job. i. c. dicit satan fuisse
inter filios dei. Et isti in specie humana cōmiserunt se
mulierib'. et inde nani sunt gigantes. et s. infra. Gigant-
es aut' erant in terra. Sed hec expositio nō vident ratiō-
nabilis. quia hic exprimit causa diluvii qz inundauit i'
penā peccator' diluvium aut' nunq' fuit in penā demoniū.
sed tñ hominū. Ideo aliter exponit Rab. sal. dicens qz
hec ē littera. fili' iudicii vel po' ētū. qz nomē hebrei aī
qz ibi ponitur. sc. loym aliquādo accivit. p' deo. aliquādo
p' dñs in plurali. aliquādo p' iudicib'. Ubi. Et oī. xiiij. vbi
translatio nostra habet. domin' dom' applicabit ad de-

Lap. VI.
os. i. ad indices. in hebreo dicit. applicab' f'ad cloym. Si
cit iāt' iste qz fili' indices qz potenti' quādo videbent fili
as subditoy pulcre ornari. etiā quādo vabant ad mptu
as qz accedebat ad ipas cognoscēdo eas carnaliter ante
qz mariti eas cogisceret. Sed hec expositio nō videb' ad
huc ratabilit. qz ista

ca diluvii fuisse parti
cularis. s. qz tū ad potē
tes soli. Et iñfra eo.
c. dicit' strātū. Omnis
quippe caro corrupue
rat rīa suā. Nec gene
rale diluvium induci
debuit. ppter causaz
particularē. Et iō alijs
exponit. mel' qz fili' dei
h̄ intelligunt' illi
qz descendēnt d' setib'.
qz a patre suo fuerant
instructi in cultu dñ
uino. Ubi. et in plurimo
locis vete. ac no. testa
menti fideles vocan
tur filii dei. Per filias

hōim intelligunt' mulieres descendentes de cayn. qz erant
curiose dissolute et lubrice. Et de illis p̄ceperat setib' filiis
suis de solutate dñi. qz nō traherent m̄rimonia cū eis
sicut dñs p̄cepit filiis iñr' re nō traherēt m̄rimonia cūz
mulierib' chananeis. Et filii setib' pcedēre tpe trāgessi
sunt h̄ p̄cepit. Et h̄ est qz subdis. Accepit' sibi vrores
et dñt̄z de. p̄dictis puocatus. (c). Et sequit.
f Mō p̄manebit sp̄s me' in homīe. **S**ecundū exponit uno
g' sp̄rit' me'. i. indigatio mea. (modo sic.)
b In hoīe. i. tra hoīem. i. In eternū. Ac si dicat.
Mō irascer' tra eū irremovable. sicut tra angelū ma
lū. cur' peccatū est irremediabile. i. Quia caro est.
id est habēs pñitētē ad peccandū ex carne aīaz aggrauat
te. ppter qz est magi' sibi parēndū pñiēdo eū pena tpa
li. et nō eterna. Alter exponit Rab. sal. dicens. qz hec ē ve
ritas līe. Mō disceptab' sp̄s me' in hoīe i' eternū. ac si
diceret de. Ubi. nūc tenui mīaz d' delētōe genētūam
p' diluvio in suspēto p' modū cuīsdā disceptatois. Et er
nūc pferā mīaz. qz caro est. i. nūmis implicat' peccatis
carnalib'. Verūm ad declaratōe iusticie mee differeā ex
eūcūtōe mīe. et hēat locū pñie. Et h̄ ē qz subdis.

i. Erūt̄z dies vite illi' centū viginū an. Mō em p̄t̄ dicit
qz hic determinat' tps' vite humāe post diluvium. qz multi
diūt' satis viverūt post diluvium. et p̄t̄. i. x. c. s. determinat'
nāt' tps' a platoe sūtē dñmē vīg. ad executōes. in qz pote
rant penitēre. Et h̄ idē dicit' hiero. li. 8. hebrei. qz. Itē p̄t̄
qz hec mīa fuit data. x. amīs ante iñ noe generaret. qz in
ter primā ei' generatōe et in undatōe diluvii fuerūt tñ
centū āni. qz qngentor annoz erat qz cepit generare. et
dēm ē. et seccetōe ānor tñ. qz diluvium inundauit et hē. vīg
m. Gigantes at erāt. i. hoīes. pñerī statura. et robusti. c. vītō
et cōpositi morib'. Mē valz qz. g. dēm ē tales fū
isse genitōs a demōib'. qz etiā p' diluvium i' qz deleri. Et oēs
isti. legūt̄ fuisse gigantes. Neuf. x. z. viii. c. x. qz. Re. xii. qz tñ fu
erāt ab hoīib' genitū. n. Iñ fili' fūt' pñia se. i. ab antiquo
o. Viri fa. s. male famē. qz raptores. et luxuriosi. Et si seqt̄
p' Videb' aut' d. qz mīlāma. qz tū ad multiplicatōe vīcōr.
q. Et cūctia co. co. intē. esset admalū. Et qz p̄t̄ qz peccat
bāt nō et passioēt̄n. s. ex certa malicia. i. Omnis tpe.
qz tū ad stimatōe peccator' suor'. s. Penituit' tē. Penitē
tia aut' dolor. et cetera passiones illo mō sunt i' deo fin
tē. s. f'm similitudinē. et idco d' penituisse. qz ad modūm
penitentis se habuit. volens dissipare qz prius fecerat

Liber

v Et peccatis in futuris ne multiplicarentur talia mala.
x Et tacit' dolore cordis tecumque ad modum dolentis se habuit delecto hominē quē formauerat ad imaginē suā.
y Ab hoīe usq; ad animātā tecumque pēta hoīim facta fuerant in terra, ideo ad detestatōez crūmis deleta sunt aīa lia q̄ habitat in terra.

3. Ad volucres celi,
qz accipiunt ibi pastu.
Plices autem habitates
in aqua non fuerunt mor-
tui per diluvium. qz pecca-
ta hominum non fuerunt
facta in aquis.

a Hoe vó, hie p̄fir a
generali sententia dilu-
ut, no et cū filiis exci-
p̄it, cū dicit, Hoe vero
inne, gra, corā do. Et
causa lubbis.
b Hoe vir iust' atq;
pse, fu, r̄ iō cū alijs si-
perst.

c In generatōib⁹ illis. Hoc dupliciter exponit. Uno modo ad di-
minutōē laudis sue ac si dicere. Iacet noe-
fuerit ius⁹ "perf⁹" in
compatōne ad hoīes illi⁹ temporis qui ma-
li erāt. si si fuisset tpe
abrae. par fuisse tpe

ctu el². Alio modo ad
fuit etiā inter malos
plis trahere ad maliū
virisset inter bonos. E
landē ip^l loth dicit i
qr inter hoies illos p

d Lorupta est aut
e Et repleta est iniq
f Ois q̄ ipse caro cor
uerit̄ necessari fornicat

uerar peccat, fornicari,
naturā. Elvio modo in
alia inordinate cō-
neris vel speciei. Seq-

*ter, q; p sal sedinē aqua
brei aut dicūt q tres;
tabefacti t in aquā o
b. Sac ubi archō illa*

Fac tibi i.ad salutē tr
chā.qz nō fuit facta p
grata lateta habētis.

i De lignis levigatis iunctas i archa facili collocari distinete.

*Era hebraica h̄z pice
trinsec' h̄ fuit ppter
aq. Uasculū aut in
erten'. qz nō dñs sfer*

erat ita imperio
odor picis nocere in
m. Recens or cubi
scribunt hic in fabri
en? Attinet noue vissa
ficii tante longitudi
guari et solidari. id

Digitized by Google

Et p̄cauēs iſfutuꝝ: r̄tac̄
dolore cordis iſtrinſec̄ De
lebo inq̄t hoieꝝ quē creaui
a facie terre: ab hoie vſq;
ad aſtantia: a reptili vſq; ad
volucres celi. Deniter eſt
me feciſſe eos. Hoe vō iue
nit ḡaz corā dñio. Hę ſunt
generatōnes noe. Hoe vir
iust̄ atq; pfect̄ fuit in ge
neratōib; ſuis: cū deo am
bulauit: genuit treſ filios
ſem cham: iaphet. Coru
pta ē aut̄ terra corā dñio: r̄
repleta ē iniqtate. Cūq; ri
diſſ dē terrā eē corruperat
ois q̄ppe caro corruperat
viā ſuā ſup terraz: dirit ad

augmentū laudis. **J**ustus et pfectus
poies q̄ ipm nitebant vbris t̄ erē
multo maioris pfectōis fuisse. si
t̄ b modo beat⁹ B̄reg. dicit q̄ ad
infra. t̄ij. c. q̄ habitauit in sodomia
eſtimos mudiſcia ſeuauit.
terra. q̄tū ad carnalia peccata.
terre. q̄tū ad fraudes t̄ rapinas
vi. ſuā. lois hō. q̄r nō ſolum pecca-
tis t̄ adulterii. h̄ etiā peccatis ptra-
telligif. omis caro. q̄r etiā aues et
uſuerat ſe cū illis q̄ no erat ſui ge-
nuf. **E**t ego diſperdā eos cu-
ay diluunt ipa terra petorata ē. Ille
palmi ū ſuſcie terre p̄aq̄ ſuerit
terris. t̄ ideo addiſ hic. cū terra.

modū nauis, s_z p modū arche q-

Thi erat ineq[ua]lia, et dicit intra,
I. i. dolas t coplanas. **I.** **D**ol
s. i. distinctioes, et diversa p ossim
Et bitumine li. ea. intrinse. et ex
Naut sunt linita intrinsecus et ex

Deut. aut. nisi unius intentio. et
magni impetu aq[ue]. i. q[ui] diu stetit
fuit posit[us] moyres. fuit tunc linim
in aq[ue]. nec eti[am] aq[ue] in qua posita fu-
sa. **Hebrei** dicunt q[uod] b[ea]tum fuit ne malu-
fanti interi posito.

*oꝝ ic. Aliꝝ dicit qꝝ isti cubiti qꝝ d
atoe arche fuerūt geometrici, quod
les. Et tūc occurrit dubiū qnō e
nis et latitudinis poterat simul 20
brei aut dicit qꝝ fuerūt vnales. Et*

tunc occurrit dubium. quod tota aialia et cibaria poterat ibi
collocari. Et si studiis dubium mihi videbitur minus quam primum. quod
cubitum visualis tenet pedem et dimidium. id est tanta longitudine.
nequaquam est a cubito brachii versus ad manus fere aliquid. fere
alios vero tenet duabus pedes. id est unum spaciis. quod est a cubitu
brachii versus ad manus.

noe Finis vniuersitatis carnis
venit coram me: repleta est ter-
ra iniuritate a facie eoz. ⁊
ego disperdā eos cū terra.
⁊ fac tibi archā d̄ lignis le-
vigatis. Oſiſiunculas i archa
facies. ⁊ bitumine linſel
eā i trinſec⁹ ⁊ extrinſec⁹: ⁊ ſic
facies eā. Trecētoz cubitoz
rū erit lōgitudo arche q̄nq;
ginta cubitorū latitudo: ⁊ et
triginta cubitorū altitudo
illū. Fenestra i archa facies
et i cubito plumbab ſu-
mitatē eius. Ostium autē arche
pones i laterē deorsū cena-
cula ⁊ tristega facies in ea:
Ecce ego adducam aquas

cham. sicut carbunculus. Alij autem dicunt quod sunt fenestrae cristallinae, ut lumen recipere et aures phibere. Sed quod videatur difficile quod una fenestra sufficiat illuminare tunc edificium, et marcum tot mansionibus distinctum. Ideo dicunt alii quod erat ibi plures aliae fenestrae, sed una erat maior et principalior, et ideo de illa sola fit hic mentio.

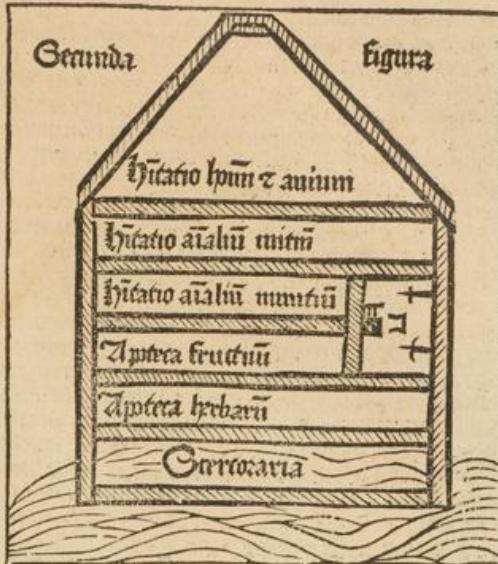
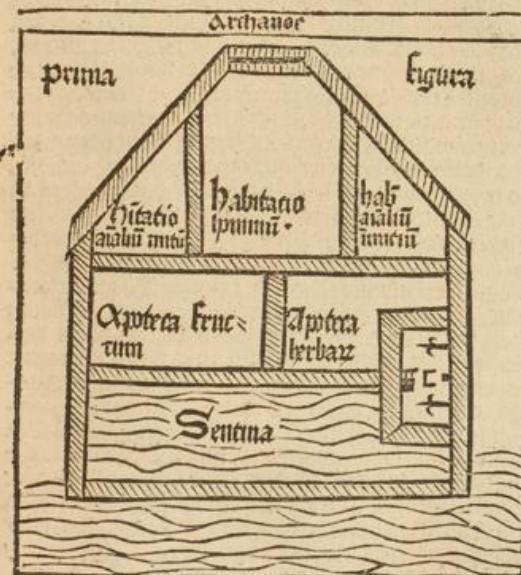
p Et in cubito sū. sum. er^o, ab angulis eīm̄ archē supiorib^z, rectū pcedebat seū pstringēdo. ita q̄ i summātate latera nō distabat nisi p cubitū, et h̄ erat et plūia descēdēs sup tectū etra archā defueret facilis^z. et ut arca inf̄ insper^z vndā staret firmi^z. **q** Ostū autē arche ponēs i lateret. **Dicē punct'** fm̄ hebreāca l̄az. Ostū em̄ archē si poterat quenēter ponī i inferiori pte. qr̄ archa fuit p̄fū data inf̄ aq̄s p̄ duodecum cubitūs et pl^z. et videbis infernū. **T**h̄ fm̄ expositorēs catholicoſ istud ostū fuit in m̄o habitatōis alialū et apothecā ita q̄ ostū erat supra r. **D**eorsum cenacula et tr. fa. in ea. ibi duas māſtiones, bracē text^z h̄z infima ſcđa, et terria, vel trina. **E**t patet q̄ ly deorsum ſiungit cū l̄a ſequēti. fm̄ em̄ iſta litterā videt^z q̄ archa erat tres māſtiones ascēdēdo. ena sup alterā. ita q̄ infima vocabat ſentīa vñ ſtercoraria. q̄ ibi ſeces defuebāt. et iſta dī ſuſſe ſimplē absq̄ aliq̄ interclusione. **M**edia autē vocabat apotheca. qr̄ ibi reposita erat vienalia, et dicſ ſuſſe bicamerata. qr̄ aliq̄ alia vienalia herbus, alia fructib^z, et ideo in vna diſtinctōne erant ſtūctus, et in alia herbe. Superior autē mansio q̄ maior erat diſtincta duab^z interclusione, et ſic erant ibi tria ſpacia. mediu^m erat pro hominib^z et auro. duo autē latera līa p̄ animalib^z mitib^z et imitib^z, et patet in figura pri diſtinctōne media. vna sup aliq̄ fm̄ longitudinē et latitudinē archē, et patet in figura ſecunda. **S**ciendū tñ q̄ qua dratura hui^z archē no p̄ biſ ſigurari in plano. ſi ſigurari ſuſſe ſecunda longitudinē, et alia tria latera ſuſſonē ſtūcta.

Genesis

sunt p̄ imaginationē insipientis, sed p̄ p̄sa expositio magis consonat līe ī hebreico & latīno. s̄ Ponāq̄ fedū, t̄c. Nō loquī hic de federe qd̄ pep̄git cū noe p̄ apparitiō nem iridis, et habet. s̄. ca. ut. s̄ magis de federe ad conservandū ipm noer societate suā a malis hoib̄ illi⁹ t̄p̄ḡ, dicebat enī q̄ si vides rēt eū veille intrare ar̄cham ipm interficeret ne ipis morientib⁹ in diluvio ip̄o remāret. Et hoc est qd̄ videtur sonare littera sequeſ, t̄. Et ingrediens ar̄chā tu & filij tui salui, Litera patet vñq̄ ibi, v. Ut possint vivere, Ex quo patet q̄ pisces nō erāt ibi positi, quia salvati sunt in aquis, peccata enī apter que dñs adiuxit diluvium sup terra facia fuerūt in terra, nō in aqua, t̄ id pisces nō sunt mortui sicut alia et aquae, p. Tollis igit̄ tecū de oīb̄ q̄ mā, p̄st, ad munitione arche vñq̄ ad annū integrū, q̄ ad tā tū t̄p̄s inerit i archā ut patet infra,

Et erit tā tibi q̄ il lis in cibis, nō tā ināferēt & cōterēt, sed singula singulis finis cōditionem nature sue. Verūtamen tempore necessitatis bene vivunt homines et animalia de cibis quos alias non comedenter.

Sequitur prima & secunda figura de archa Noe,

In ei. vi. vbi dicit in postilla. Hoc exponi f̄ multipli citer, uno mō p̄ hoc q̄ intelligunt demones in cubi tc,

Additio.

Nec expositio quā refutat postulator est cōsonans littere & etiā consonans sūie Aug. Nec rō contra cā p̄postulatorē facta vñd̄ valere. Primum p̄t. Mā vñb̄ irā lea habet. Bigites aut̄ erāt sup terra. Hebrewica vñtas habet nephilim qd̄ nihil significat nisi cadētes, p̄t etiam in glo. mā interlineali hr. p̄ qd̄ p̄ne significant demōes q̄ de celo ceciderūt, de quib⁹ Ela. riūj. ca. Quod cecidit d̄ celo lucifer &c. Et rōs Lu. p̄ca. Vnde bā satanā licet sub gor cadēte de celo tc. Ilii enīcadētes dicunt̄ fuisse sup terra i dieb̄ illis, s. an diluvium, q̄ p̄nū coglēctes magna dispositione seu p̄nūrātē hoīm ad malū frequentabant magis cōversatione suā cū eis, int̄n q̄ in corpib⁹ afflūm, p̄tis mulierib⁹ cōmiserabāt. Secundū p̄t. Mā fīm Aug. xv, de ciui. del. ca. riūj. h̄mōi demōes tales cōcubit⁹ exere. n̄ tes vulḡ vocat incubos. Mā dicit. Et quā creberuntū tamā est, multiq̄ se expertos vel ab eis q̄ expti essent de quor side dubitādū nō est audīscē cōfirmāt. Et q̄dē p̄t q̄ talē cōmūxionē cōcubit⁹ negare, p̄t ip̄e Aug. ibide dicit: amprudēta vñdet esse, eo q̄ a multis exp̄s coniūmat. H̄oīes interdū nascunt̄ nō p̄ semē ab ip̄is demōib⁹ decūlūm. s̄ p̄ semē alicui⁹ hoīs ad h̄s acceptū, vt pote q̄ idē demō q̄ est succub⁹ ad virū, sic incub⁹ ad mulierē. Et sic lle q̄ nascit̄ nō est fili⁹ demōis s̄ fili⁹ hoīs, s. illi⁹ cui⁹ est illi⁹ acceptū, p̄t etiā p̄t in p̄ia parte, q̄ li⁹ articulo vlt. an r̄fisiō ad vlt. arg. Tertiū p̄t. Mā diluvium nō erat i penā demōnū h̄ exercitiū: s̄ in penā hoīs ad hoc se dūpo nētū s̄ horū i penā poīm q̄ ex tali cōcubitu nascēbānt. q̄ erāt potētissimi & pessimi sc̄i, q̄ d̄clarat̄ posti, q̄ nō solū p̄ se exercebat mala: s̄ etiā alios q̄ suā potētā & maliciā ad h̄s inducebāt: eo mō q̄ legit. j. x. c. de nemroth. Et h̄c expositio tenet antiq̄ h̄ eoz, & q̄ cadētes in h̄ loco intelligunt̄ demōes q̄ d̄ celo ceciderūt. Si aut̄ querat̄ quō tales, s. sic natū p̄ demōnū administratiōne erāt tā p̄cere nature, ita q̄ alii hoīes q̄ locuste videbānt̄ in copariōe eoz, vt h̄r̄ māz me. riūj. cū tales nō erāt fili⁹ demōnū s̄ p̄t̄ fili⁹ hoīs, vt dictū ē, & p̄ sis deberet̄ eē in col hoīm statura. Dicendū q̄ h̄ siebat deo p̄mittētē vñtū demōnū, q̄ fīm Aug. p̄t̄, detinū, p̄st adhibere semīa corpora ad aliq̄s effēct̄ mirabilēs p̄ducedos, tā cū nō oīs vñtū nature create est

(E)

Liber

nebis nota, possibile est quod demores illi et semies virili et
femineo adipiscantur quodam alia seminales rones habentia, per quam
conuersio coplerialis talium predicto modo generato, si esset
apta ad hunc et tales ceteros homines multum excederent in statu
ratio, et in auge virili corporalibus, et possent eos copellere ad
libitatem suam. Et hoc modo magis per demores miracula dicuntur fa-
cere, licet non simpliter, sed quod ad nos, putum, i. preceptum, quod ex art. vi.
in missione ad secundum argumentum, quod res sic per administrationem de-
monum, proutque quisque sunt, ut res quisque finit et pararetur tunc, et
in praec. q. causa, art. vi. Et circa hoc videtur notandum quod sic
autem dilatatio quodam fuerit excedentes ceteros homines in duratio-
ne vite, et hoc dispositio diuina ut diuini cognitio appinquiu-
us et certi denuntrare ad posteros, ut dictum fuit, s. in addi-
tione in causa, prius quodammodo ecclastica per administrationem demo-
niacam promissio diuina fuit, et illo tempore quodammodo alii ceteros exce-
detes in corpulenteria et corporalibus viribus, et alios inducerent
ad corporalia, et distractherent a diuino cognitio. Ut primus
excessus laudabilis a deo causatur, et inter se fuit in longitu-
dine vite, quodammodo vita proprie prouert ad aliam quod corporis vimifi-
cat. Sicut vero excessus execrabilis fuit in quantitate mole
corpali poterias aie superius, et aggrauante recte. In eo, causa
vi, videtur de in postul. Alter exponit R. a. s. Additio, h.

AEt expositores hebreos hunc passum alter expo-
nunt, "in forte mente". Dicit enim quod cum hic deus sp̄sus meus intelligat alia humana quae a deo in ipso hōie ins-
pirata sunt, sed et ratiōne nos habemus. Hoc primum est spiritus meus in ho-
mīne, virtus live hebreorum h̄is quodlibet verbum quod vno modo deri-
nat a vagina, et per sensus, dicit deus. Hoc raginabit spiritus
meus in hōie, non intrabit alia a me inspirata in hōie, et in
corpe humano, in qua alia considerant seu imaginat irratore seu co-
tinuerit sicut gladius in vagina, inter omnia, id est de cetero. Et hoc
hac in familiā videtur quod deus indicabat de cetero hōies non esse p̄
creados, s. post, cxxi, annos, sed etiam videntur sonare verba quae, i. in
hoc circa h̄ic dicuntur, si. Deleto inquit hōiem quem creauit.
Et penitus me fecisse eos. Ex quo videtur quod in sua latitudine etat id est
tunc adū, sicut in hoc in familiā postea dispesatur cum hōie, et
tunc suadit immediate. Hoc vero inuenit genitrix coram vido, s. quod sus-
cit a patre sua exceptus est sua posternitate, et statim sequitur.
Quod in fine dicitur tunc subditur dicitur, Quia caro est, propter quod non
est quod cum alia moneret corporeum ad opa spiritualia bona, tunc est in
hōie sicut sp̄runculus vite, putum fuit in prima hōie conditione. Sed
cum non poterit monerere isto modo h̄ic poterit, ab eo aggravatur
seu detur detracit, tunc videtur esse in hōie sicut gladius in vagina, qui
non moneret eam sicut poterit occultat et detrahit in ea, et quod de
Quia caro est. Non dixit quod carnalis est, sed quod caro est, quod tota
liter videtur esse separata ab alia in suo est, sicut gladius in vagina, ac
separata formata sine sp̄ru spiritualiter vivit, cōsciente. Et poterit
dicere quod caro est, et non inclinat ad opa spiritus mei, sed ad opa
carnis. Et sic tripartitum videtur quod spiritus meus in imagine in corpe
humano. Et si ergo dies illi certus est, eripiat sic talia expositio et.

G in eo, vi, ca, vbi dicitur in postul. Bigates autem erat, i. ho-
mines peccati reges. Additum in.
loco pueri dictum fuit, s. in alia additio. Ladentes
dicuntur in hebreo, qd. xprte significat demones, ut
ibidem dicitur fuit. Et ergo deriuatur eis in nomine ad homines
peccati thaurae et robustissimos corpos qd generabant per illas
comiunctionem seu coecubitu incubentes et succubentes vel ex eis
descendebat. Iz tales sic geniti essent veli homines non caden-
tes de celo sed de terra nati. Et de talibus de Num. iiii. Vis-
cum filios enach de genere giganteo, s. qd non erat gigantei
genus pio natu. sed ex giganteo genere mero peditio. Et ex eis qd
teles fuerint post diluvium, scilicet tales non fuisse gentes a
demolito, ut postillator videtur velle, qd eodem modo potuerint ge-
nerari post diluvium sic et antea. Quid vitas hebraica etiam te-

stat q̄ in b̄ loco s̄c dicit. Bigantes s̄cadētes erāt sup ter-
rā in diebo illis. etiā poslea cū ingressi sunt filii dei ad
filias hominum. illegē genuerit tē. Usi in b̄ q̄ dicit Bigantes
erāt sup terrā i diebo tē. intelligit plane atē vulnū. Q̄
aut̄ immediate sc̄p. Et etiā postea intelligi debet post di-
lūnū. s̄q̄ etiā nati fuerit post gigantes sic p̄l. s̄. et cocubili-
tu demoni. l̄. nō ex eoz lemī h̄ humano. put fuit. s̄. d̄
ctū. q̄ndē p̄ succiōnē h̄umanā h̄ forte nō ita freqūter p̄
vulnū sc̄p an. vel q̄z boies nō fuerūt ad b̄ ita dispositi
vel etiā q̄ nō cocurribat ita freqūter aspec̄ syder ad b̄
ptinētiū q̄ in b̄ loco multis p̄st organi. In eo. ca. vi. ebi-
dic̄ in poitl. p̄nia aut̄ t̄ dolor t̄ ceterē passionēs tē.

Peniuria et cerere passiones inquit. Additio. In p. delectu ipso non dicunt esse in deo, nec fin rem nec fin sit inuidine. Malum est hoc cogitare a deo, non tamen habere ideam in deo, nec fin quod est exemplar nec fin quod est ratione potest in propria parte, q. xv. art. iii. in ratiōne ad primis argumentis veri et tuti de his huius passionibus dicuntur de deo fin sit inuidine effectus, sicut a deo paucius effectus siles effectibus a penitente pducuntur. Magna enim dura est inter hominum locutiones, sed a propria ponit inuidinem inter deum et penitentem inquit est penitentes, quod est inconveniens. Dicunt vero non possit inuidine nisi inter effectus a deo productos, et effectus productos a penitente. In eo, ca. vi. vbi dicitur in postul. Non loquitur hic de

Dedete qđ pepigit cum noe. **Additio v.**
Ecce qđ mali homines illi? tuis volebat interficere
re noe sicut erat ipm strare in archa, vt dicitur scriptura
cū nullū habeat in scriptura fundamētū. Nec etiā b̄ req-
uit ad planū sensum līc habēdū. Intelligebat cū noe ma-
rūa cōsernatio diuina ne pellitaret cū suis in tot scūl-
bus t̄ marie inundatioibꝫ, sūl in rīpari cōcussiōibꝫ. I qđ
sepe pellitaret etiā ergo i arte nāvigatoria. Enī regrebat
fed' diuinā, seu ei' securatio ad b̄ vi ab hmoi piculis ete-
tur ad hūani generis regationē. Enī glo, interlinearis t̄
b̄ loco rbi dī, pōnā ḡ fca' mēu, dicit, dō te t̄ familia tua
cōsernāda ad regationē hūani generis. Ad qđ lēa seqñs
fatis concordat cū dī. Ingreditās archā tū t̄ filii tū h̄ e-
ingredi potes secut' a piculis occurrentibꝫ. **Replica**

Genesis

postillator securus est be. aug. Patet sedo quod burg. erit ut
dicitur textus bti aug. Patet tertio quod sic hic ita sepe burges. et po-
stillatorum singulat occasiones; per quod et bur. perfert expositorum
in iudeorum inuidelium scitis et catholicis doctoribus, et glo. or.
quod si apud bur. est valde reprehensibile, ut in quone sua pambula.

Zitte in eo. cap. vbi postillator hunc
passum. Non promovet
spū me" in hoie. tē,
expositus de spū dei non
de aia hois, ad modū
be. hiero. glosa ordi. et
magis historiarum bur. qd
yūmāl cū man' stra
oēs pōderat; signifi-
ca hebreorū oībū; addū
cēs modū loqndi mult
cale quod aia sit in corpe
qd gladii in vagina. cū

enī omni una vobis sit; qd sit tota in toto, et tota in qlibet ei
parte, qualis gladii non est in vagina, nec gladii cū vagina co-
stituit totū essentiale. sū vñ p accides, sicut cōtinens cū
cōrēto, qualis non aia cū corpe. Hec et b mō loqndi sequit
cōnēmēs expositus lēc cū dīlō pmanebit spū mens in
hoie, vbi ipē loco pmanebit, dicit in hebreo pōni vaginam
bifurcata aie quā describitur non ē in hoie sciam
corpe, cu ita dicatur; qd pmanebit spū me" in hoie, qd caro
est, carnalis. Tūdē etiā qd ad declarandum suū pōntū po-
nit no vidū valere, vices qd aia mouēs ad opa bona eit in
corpe ut spiraculū rite, lēc cū nō pōt eo. p inclīare ad bñ
opandū; scīq; ex pōntū tūc pētū no committit, laudabile ē
et virtupabile no nū ex voluntate oīt sine euictore sine im-
perāte. Et fin doctrinā b. aug. i. tetracra cap. vi. Vlogado
pcām volvatur ē vñ nullo mo sit pētū nō fuerit volū-
tarū. Tū si aia foret in corpe pēta actio careat in actu
peccati sic gladii in vaginam aie pētū iputari no pos-
set. Hic etiā bur. duas iwas regulas supra positas vele.
Prīo supponēdo extra leas multa qd in nulla sunt auctē fū
data. Scō pponēdo sūmā extonā hebreorū expōi cōllā-
ctorū et puto qd no nisi in oīu postillatoris. Zitte in eo. ca.
vbi postil. Et ex interiōre aug. gigantes gentes et filii dei
id est de genere lethi ingressus ad filias hoim de gethē
cayn. bur. istat dices qd ex demōbū, et eo qd sygates i he-
breo dicunt nephilim, cadētes, qd, s. impbarū ē solu-
ta. Et spāliter vīdēcū ē qd nō pl. dīcū in lēa de gigātibū ni-
li. qd fuerit illis diebū sup terra, sic credēdo burgelis con-
tētonēmī hil pl. significaret uirā suā interpretationēmī;
si qd demōes illis diebū fūsūt sup terra. Non dīcū at i lig-
qd gigantes, i. demōes fin cū genuerūt gigantes, qd p hoch-
gūnūt qd demōes genuerūt demōes, qd dīcū in lēa fili-
os dei genuisse rad filias hoim igrellos; qd tēs trōna s-
biliter bur. demōes vel gigantes appellat. Per ea qd hic et
supra dīcū fūt nō negat positio i. cuborū et succuborū;
nec negat qd illis vñs poterat generari gigantes, qd solum
negat haberet ex ista līa, pūt negat b. aug. Et bur. digredi-
ens et voles considerare qd nūc no nascant gigantes sic tunc
dicit; qd nō cocurrunt ita frequentiter aspectus syderum ad hoim
pīmetū qd i b mōt pīt opari; qd dīcū nūlī fat ad sen-
tūlū mōt fin re. sūlīcūt mī atētā nō penes deū et penitē-
tēs penes effectus. vīdēcū, qd exēplū postillatoris cū dīcū
de se habuit sicut voles dīfīpare qd recerat, circa quēz
modū dīcūt bur. labo: at qd redit in idē. Zitte in eo. ca.

vbi postil. Et fed' dei cū noe pītēre ad defensionē et a
malis hoibū tē, nō excludit qui pīnebat etiā ad quēnū
alii pīcula qd alii bur. rāgi. Dīcū qd bur. dīcū pītū modū
dīcūt postillatoris cē pīctiūt et ad sensuīt hītē nō gūne
re, frūstra et calūmōse loqf. Mā ad habēcū lēe vītate fīm

Aug. in pī. iij. li. b do-
ctrina xpīana, i. oē ab
tēcēdū qd in exposi-
tōe sacre scripture nū
si qd fidē impedit. Di-
cūt postillatoris cū
dīfīpīt manifesta vē-
risilitudine nō ipedien-
te sū. pīmonētē fidē, et
enī vīsile si abet vītē
cū vīnico inquit. cayn
nō potuit esse securus,
qd noe vītē ex ista līa
min' inter tot reprobō

secūrū fūsset nisi iuxta fed' dei fūsset pītētā dēo.

Dicitur dīcū ad eū. Hic pītētā dēcītibū. **L**a. VII.
Stat' noe, et pīo in diluvio exīte sup terra, sedo i
ullo recēdēte. vīj. ca. Lītēa primū dēcītibū noe
ingressus ad archā. sedo diluvij accessus sup frā. ibi. Ans
no sercētēmo vite noe, tertio diluvij excessus, ibi. Lōnū
prāgē oīs caro. Lītēa primū sic dīcū. b. Ingredere tu,
zē. pīpara te ad ingressū, qd pītē dies ingrellius est,
et dīlō infra. c. Ex oībū am. mūdīs. Dīcūt hīc aliqui qd
mūda et mūda dicunt hīc pī futuro, i. qd distīghēda sunt
mūda ab mūdīs pī legē dādā tēpī moyū. Lītēi autē dis-
cūt qd aī legē fūt distīgio mūdōt et mūdōpī, maxī qmū
ad oblationē et sacrificiū, vīj. pī illīs qd dīlō ca. se. vbi or qd
noe obtulit sacrificiū de aī alibū mūdīs tūlī, etiāt alīq; lega-
lia sequata sunt aī legē sic de oblationē sabbati. vīj. s.
q. ca. et de phibitōe elūs sanguis, vīj. j. i. ca. et de circūs
tūlōe, vīj. j. x. vīj. ca. d. Septena et septē. Et b. loco dīcū
Andreas qd de aī alibū mūdīs fūtēt. vīj. septē tīlōe qd
et septē femelle. ex mūdīs vō duo. mālēt et femella, et
arguit hīc ex tertio. qd ibi dīlō infra. Et oī qd mouēt sup ter-
rā duo et dīlō ingressus sunt ad noe in archā. Et pītēa. Et
qd ingressus sunt masculi et femella ex oī carūne intrōterāt, et
io ex b repbat dīcū eoz qd dīcūt qd de aī alibū mūdīs et
auibū fūtēt septē tīlōe in dīlōda. sex ad mīlōpīcātū pī
genērationē vīces tres masculi et tres femelle. septēmū at
et fūtēt masculi et haberet noe qd offertet i exītētē archā
qd vt arguit iste andreas sic intrōterēt septēmū idūdīa
nō cōbīnāt et masculi sine femella, qd vīdēt līam pīle
gata. Hīc et dīt opītūt addi septēmū pītētē oblationē
tēndā. qd scītēt noe qd dīlō starēt i arēa aī alia et aīnes
qd ibi poterāt pīfīcare, et sic de fetibū pīllis poterāt las
cīfīcare. Dīcūt dīlō utrū andree vīdēt min' rōnabile qd ali
oīlī, qd si de oībū mūdīs fūtēt ibi. vīj. archā fūtēt mū-
dīs occupata de toī aī alia et auibū et cibis cop. Zitte non
fūtēt fūtēt in dīlōda nūlī, pītēt mīlōpīcātētē oblationē
nē, ad mīlōpīcātētē autē tūfīcētētē tres masculi et tres
femelle de qlibet ipē mūdōt, qd etiā pītēt ipē humana,
cur mīlōpīcātētē etat pīcipi. Et aī deo intēta, et tīlōe nō rūtē-
tēt fūtēt fūtēt in dīlōda nūlī, fūtēt de Ra. sa. et al. hebrei, et
b. pītēt vīmētētē mīlōpīcātētē mūdī, vīj. zōne. vīj. in tū-
būtētētē nūlī dīlō. Mōns et iūmētētētē bōnes et pīcōrā nō

Liber

gutē q̄d, et nō pascunt, et aquā nō bibat, et de hōib⁹ hic
fatis patebit p̄ l̄am infia caſe, et de aia: ubi et de aia: bus
idē p̄babile vides rōne p̄līcta, q̄tē qd̄ arguit de cōmunitate
one nō valet, q̄tē h̄ec fuerit septē de mūdis, fuit tñ cōbi-
natio sufficiēt in qualibet spē, et mascul⁹ et femina ad m̄l-
tuplicanōne, nec aliud

h̄p̄ l̄as p̄cedēt. Tē
p̄b⁹ qd̄ h̄ec d̄. Sep̄tē
et septē, non arguit
q̄ fuerit rūf, de mū-
dis, q̄tē rōne seque-
tur q̄ sufficiēt q̄tuor i-
diuina de mūdis q̄
de oībo generali dicit
Bina et bina, rōbo di-
cēdū et alīs q̄ fuerit
septē tñ de mūdis, ser-
p̄ multiplicatiōne, et se-
p̄, imū, p̄ oblatione se-
quitur.

e Adhuc ei post di-
septē t̄c. In septē di-
eo fuerit dies lucis
mathusale et dicit h̄e-
brei, de q̄. s. dictū ē, q̄
mōrū fuit anno vñli-
uī, voluit enī dñs eū
honorare ppter iustici-
am suā, t̄o nō nū q̄ i-
undaret diluuiū doce-
trinā dīs lucis
et dicit etiā q̄ t̄t̄ se-
p̄tē dico, ppter h̄ec cau-
sam fuerunt addiri ad
terminū supra taxatu-
z, et antor in ca. vi. ibi
Eruuntz dies illi⁹, eti-
annoz, f Eratq̄ ser-
cētor annoz, nō q̄noe-
tūc cōplesset annū ser-
cētūm. S q̄ incoba-
uerat, p̄t̄ etiā ex h̄lo-
co q̄ edificatio arche
duravit p̄ cētū annos

fere, tñ enī tps appositū ad osidēdū pacientiā dei expe-
ctatiō p̄t̄or p̄niam et admonētis eos de penitētā p̄ edi-
ficationē p̄dīcta et ip̄t̄ noe p̄dicationē, g Et ingressus est
noe t̄c. Separum noiant viri a mulierib⁹ ingrediēdo ar-
chā et ex diuino p̄cep̄to ad osidēdū q̄ q̄dui fuit i archā:
fuerit separi q̄ntū ad th̄or, siē p̄t̄ebit magis infra,

h Anno sextē, hic decrib̄t diluuiū accessius sup̄ ter-
rā, et p̄io q̄ntū ad tps cū d̄, h Anno sexē, t̄c. Ap̄b̄ he-
breos due sunt op̄i circa h̄q. Rabi elyeler et sui sequaces
dicunt q̄ iste ē mēlis octobris, q̄ hebraice nomiaſ marie-
ban, dicit enī q̄ prim⁹ mēlis anni ē septēber in q̄ arbo-
res sunt pfecte in suis fructib⁹, q̄ sic pducte sunt a p̄ci-
pio, vt patetur, s. c. l. Et t̄o q̄ nud⁹ vides fuisse creaſ in
isto mēse, id dicit enī esse primū simplici in anno, q̄ in co-
a principio incep̄tūt ap̄ni et mēses. Rabi Jostue et seq̄ces
enī dicit q̄ ip̄e ē ap̄ulis, q̄ marci⁹ q̄ hebraice nomiaſ ni-
san vocat prim⁹ fin festa, enī Ero etiā p̄cip̄t imolare pha-
se, q̄ntū, luna ad resp̄am primi mēlis. Osidēdū tñ q̄ marci⁹
us hebreop̄aliqui etiā cū ap̄ili nō, t̄o alīq̄ doctores
nō d̄icunt q̄ ap̄ulis ē prim⁹ mēlis apud hebreos, et plen⁹
de h̄ dicit Ero, q̄. p̄. ia aut̄ opinio cōmū reiēt ap̄d he-
breos et rōnabilēt v̄i vides, q̄tē in alīq̄ genere aliqd dñi nos-

minaf primū, nō q̄tē sit primū simplici, ppter aliquē nota-
bilē euētū, sicut, i. Dab. i. ca. prim⁹ ann⁹ alexātri mas-
gni vocat prim⁹ ann⁹ regni grecoꝝ, ppter facta notabilia
alexātri, et in an̄ enī fuerit ples reges in grecia, ita etiam
vides dici de marcio q̄ t̄c sit noiar⁹ prim⁹ melis apud

hebreos ppter etiam
cor de terra egypti in
illo die, et vides litté-
ra sonare Ero, etiā. Di-
cti quoq̄ dñs ad mor-
sen, mensis iste robis
principiū mēsiū prim⁹
erit in mēsib⁹ anni, ac
si diceret licer de p̄te-
rito nō fuerit primus;
noiar⁹ d̄ cete ō tñ enī
ex causa victa.

i Rup. sunt dēs fon-
tis rup̄onis v̄t ad
osidēdū q̄tē dilu-
uiū nō pcessit ex cā na-
turali s̄ supernaturali,
et io veridēdū sunt illē
q̄ p̄i diluuiū q̄draginta
dñs noe. Et q̄tē
diluuiū q̄draginta
sup̄ terrā, et m̄lultiplicate sunt
aq̄, et eleuauerant archā in
sublime a terra. Elehemēt
enī inundaūt, et oia reple-
uerūt i superficie terre. Por-
to archa ferebat supraq̄s, et
aque p̄nialeūt nimis sup̄
terrā, op̄iq̄s sunt oēs mōtes
excelsi s̄ vñiuſo celo. Qui
decē cubitis altior fuit aq̄
sup̄ montes quos operue-
rat. Consumpt̄q̄ ē omnis

vñi et p̄b̄, q̄methane-

dīc q̄tē vna p̄s terre q̄ p̄i erat arida op̄t̄ mar, alia
p̄s in alia regiōe vbi erat mare discoop̄t̄, et ie arida s̄ q̄
tota terra iunūl coopt̄t̄ aḡs fm enī impossibile videsetur,
nec virtute alīq̄ naturali pot̄ tñ de alīs cōverti elemen-
tis in aquā, p̄ excedat capita mōtū maris in iāta altis-
tudine, k Et cararacte celi, i. fenestre. Loquunt̄ hic mes-
taphorice, nec loquunt̄ de celo stellato, s̄ de celo aereo vbi
generant̄ nubes, et pluma. l In articolū dicit illi⁹, artis
calus importat rē distinetā et manifestā. De enī fecit ini-
gredi noe de die clara et manifesta, ad osidēdū et poterat
enī tueri a malis hoībo illi⁹ t̄pis q̄ cogitauerūt enī occide-
re. Letera patet vñiq̄ ibi, m Et incluſit enī dñs desors.
Moe enī intra archā exīs nō potuit ostiū extra bimū-
nare, t̄o dñs sup̄leuit q̄d h̄o nō potuit, vñi et hebraica
līa habet. Et clausit dñs p̄ eo, n Facēdūl. Hic pon-
tur diluuiū excelsus, q̄tē ascedit oltra cacumīa mōtū, et p̄z
līa vñiq̄ ibi, o Por̄ archa fere, sup̄ aq̄s, s̄ q̄ntū ad maiore partē,
duodeci enī cubitis, p̄fundata fuit intra aquas, et vides
bis in se.ca, p Quindē cubitis altior fuit aqua sup̄
mōtes, eodē modo accip̄ēdū sunt cubiti sicut supra,
q̄tē Lolumpt̄q̄ est oīs caro, illicē p̄t̄scribit̄ et creare vñ-

Genesis

uentis decessus, patet, *Et delenit de oem substantia,*
sez viuentes sequuntur. *s* Ab hys vsg ad pecus, sequitur.
¶ Remansit autem sol noe. Et hoc parerat nullitas aliorum in
deor dicentium qd postea legi rex basan apter sua ma-
gnitudinem et fortitudinem emulit diluvium. Illoc enim dictum
manifeste contradicere
hunc lfe ac etiam pceden-
ti cū dicit. Lolumpta
est ois caro, et sequitur
vnuersi homines tc.
v Obtinueritq aq,
tc, copulato a princi-
pio inundationis di-
luius vsg ad die qua
aq coperit munus, sez
post cl dies, iō dicitur
in terru se. Et coperit
munus post cl dies, ra-
bis, dicit qd illu cl, di-
es copulati sunt a fine
descensus pluviaru-
ita qd dies al, procedunt
qd facta est pluvia, et
lic exponit, obtinuerit,
sez in magnitudine et
fortitudine sua, et sic fm
eua a principio munda-
tiois vsg ad inchoatio-
nem decrementi aquarum
fluerit centu. *lxv, dies*
qd de. Et coperit munus p, cl, dies, expoit a fine desceli
pluviaru s, p qd obtinuerit in fortitudine sua terru tc.
Recordat autem dñs noe, *Hic nos describit*, *VIII,*
stat noe in diluvio recedete, et pro describit aq,
rū recessis, sed hoīm de archa egressus, abi. *Llo-*
citus eaut dñs ad noe dices, Egregere, *Licea primu sic*
pedit, qd pro supficies motu denudat, sedo terre pla-
*nates delucatur, ibi. Lutq transissent, cl, dies. *Licea pri-*
mū sic dicit, a Recordat autem dñs noe. Nec eis in-
tellendu qd aliquia oblitio cadat in deo, s scriptura lo-
quid fm modu nrm loquidi, dicit eni aliquis alienus ob-
lisci qd eū non liberat cu possit a pressuris pñtibus, et di-
citur ipius recordari qd incipit eni liberare. *b Addu-*
xit spm sup terru, et vlti scicti aquas diminuerent, s sef
c Et immunitae sunt aque, veritatem qd ista diminutio
no sufficeret nisi oceanum ad suu locu redire, iō sequitur,
d Reuerseq sunt aq de terra, sicut eni p pceptu domini
ni egredie fuerat de oceanio sup terru, ita de terra regres-
se sunt illuc, e Euntes et redeentes, p hoc designatur
fluctuatio aquarum, et quo tpe aque incepit minu osidit,
f Et coperit tc, in quibz obtinuerit terras et, s, dictuz
est, et copulat ille nuerus a principio inundationis vsg ad
die in quo coperit aque decrescere fm coem opinionem,
g Requeritq archa mense septimo, annu illius,
h Viesimoseptimo die tc, Hebrews habet Ararat. Et
dicit qd no significat armenia, sed alia terra cui motes
pendunt vsg, p armenia, et iō illi motes vocant mon-
tes armenie, Advertedū e hic qd in hebreo h̄, xvij, die me-
lis, et fm hoc no pot accipi mense septimo, ille qd est septi-
mus in anno qd a, xvij, die mensis, secundi quo incepit di-
luminis vsg ad, xvij, diem menses septimi eiusdem anni no
fluerit, cl, dies, sed deficit tres vel duo ad min, et tri-
opozet dicere qd aque coperit decrescere anq archa reg-
elceret, qd aqua existentibz in fortitudine sua archa sup
aquas deferebat fluitando, et dum mutatione aquarum acce-
*pit fundu, et quievit, et iō hoc septum menses hic esset ac-**

cipiendus a sedo mense i quo incepit diluvium, et iste est
octaua menses anni. Ad quod intellectu sciendu qd indei
faciunt menses p unationes, due aut lunationes faciunt, lx, di-
es, et iō primu mensem faciunt indei, xx, dies, secundu aut, xii,
dix, et sic p qd de alijs dece codē mo cōbinādo, et qd moy-

ses scribebat indei,
menses sunt hic accipi-
endi uto mo, et aut a
vij, die menses secundi
cōputent dies certu, l,
qui fluerunt ante qd aq
inceperit vecte, re,
non inuenient cōplet i
vij, dies mensis leptu-
mi, accipietqo leptum
mēlem illius anni, sed
deficiunt tres vel quat-
tuor dies, ut patet cos-
siderādo quātitatē me-
sum dictam.

i At vero aque tc,
no ē intelligēdu qd ibi
finierit decrementum
aqua p simpliciter, id
tm aqz excedebat ca-
pta motu, iō subduc-
re. Decimo ei mense-
tez anni, no eni potest
hic accipi decimū a le-
cido mese, qd esset vn-

decimū menses anni, qd in lra dies qd ab illa die qua appa-
riuerit cacumina motu, s prima die decimi menses expe-
ctauit noe, cl, dieb, et postea ter septē dieb, qui simul iū,
eti faciunt, lx, menses aut, x, et, xv, illi anni no racuit nū
lx, dies, et sic no esset veru qd dieb in lra qd post illos, iu,
dies prima die primi menses anni sequentis noe aperteuit
l Puma die menses tc. Et tūc pro (rectum archē tc,
archa fuit tota extra aqua. Et hoc dico et alijs predicus
pō colligi, quot cubitis archa intrabat aqua qd aq rae-
runt in fortitudine sua, patet eni qd no intrabat, xv, cudi-
tis, qd aque in fortitudine sua excedebat motes quindie-
cum cubitis tm, et tūc archa ferebat, i fluctuabat imp aq,
Si autē tūc intrasset aqua quindecim cubitis, no fluctuab-
zta futu archa capitū motu terigisset, et hoc piz co-
sequeret qd tm pīcile archa intrabat aqua quātu aqua ex-
cedebat motes qd archa pro requiri sup motes, Ad h
videnciu accipendi est ipsa a primo die quo coperit aq
decrescere vsg ad die quo apparetur pro capita mon-
tu, qd tūc diminutae sunt aque, xv, cubitis qd excedebat
motes, Hic air in lra qd aque coperit munus post, cl,
dies, qui accipiedi sunt a pia die menses apparuerunt
cōplete fuerū septimo mese, xir, die inclusione, et sic in vi-
celima die septimi menses coperit aque decrescere. Hic
etiam in littera qd decimo mese pia die menses apparuerunt
capita motu, Et quo patet qd tūc cōpletū ē decrementū
xv, cubitorum quibz aque montu cacumina excedebat avi-
celima aut die inclusione menses septimi vsg ad primā di-
em decimi menses fluerunt septuaginta dies qui si diu-
dantur p, xv, qui est nuerus cubitorum pīctoz alignantur
decremeto cūq libet cubiti quartuor dies et dimida et
sexta pars vij die, jte dē in lra, Qd menses septimo, xvij,
die menses requiri archa sup montes, Et quo patet qd a
principio decremeti aquarum vsg ad requiri archa fluerunt
tm octo dies, in qd aque decrescerat duobz cubitorum fere
fm pīcta, Et quo cōcludit fm pīcta, archa intrabat
aquā, x, cubitis et pīp pīas, Et ista probatio procedit fm
(5) iq

Liber

textū nō, tērē illationis, vī pāz ex p̄dīcīs. Si autē fīm
līram hebraicā q̄ h̄abet. Septiō mēle, p̄t̄, dīle mēlīs teq̄
ue archa, p̄cedat, op̄opter accīge mēlīn̄ leprūm̄ nō iō
lī qui ē seprūm̄ in anno, sed q̄ ēt̄ seprūm̄ a secūdo mēlī
annī, in quo incepit dilūm̄, vī dictū ē, s̄, et iste ē mēlīs
octauis anni, t̄ tāc̄ a
principio decrementū
aque r̄fseq̄ ad requiez
arche fluerunt dies, t̄
vq̄ in quib⁹ fīm p̄edī
era aq̄ dectēnū sex
cubitis, imperfecte t̄, t̄
fīm hoc archa strabat
aque nouē cubitis et
p̄x plus, in toto autē
ito processu accipīm̄
mēlīs fīm acceptancez
udeoz, t̄ sic debet ac
cipi, h̄ quō accipiātūr
iā dictū est, sup̄ponit
etīa q̄ aq̄ qualibet dī
decrecebat equaliter,
q̄d ēt̄ satīs p̄vabile.
in Lūq̄ trāsūnt q̄
quadriginta dies, hic
p̄fir descriptū quō ter
re planicies fuit desic
catā p̄ vlt̄i decreme
tū aquarum.
in Lūq̄ trāsūnt q̄
dragūta dies, ab ap̄
pari, de caputū monti
um.
in Aperiēs noe fene
strā arche, nō fuit osti
um p̄ q̄d ingressi sunt
voies r̄ aīalū, t̄ fene
strā de qua, s̄, dictū ē,
o Dīmīlī corūm̄
et hoc fuit vndēcīmo
mēlīs anni, p̄ Qui egrediebat t̄c̄, Scōm̄ cōm̄ expo
sitionē nō ēt̄ intelligendū q̄ reuersus līr ad noe adīs de
fīccatū, t̄ remāsīt apud cadavera vī cōter dīcīt. Et ēt̄ si
mīlīs mod̄ loquēdī Mat̄, l̄ de ioseph & maria, vbi dīci
tur, Et nō cognoscēbat ei donec p̄pīt filiū suū primogē
nitū, nō q̄ postea cognouerit. In hebreo dīcīt, Qui egre
diebat exies t̄ reuertēs, t̄ hoc idē dīcīt, In libro d̄
hebraicis q̄oib⁹ q̄d exponunt hebrei dicentes q̄ corūs
emissus de archa nō fecit legationē suā, p̄t̄ noe intēde
bat, sed magis extra archā volubat quetes reingredi ar
cham. Lausām̄ ast̄ p̄t̄ assignat̄ aliqui hebrei, s̄, q̄ corū
habebat noe suspectū de femella sua. Et quo p̄t̄ in eis
cēcītā magna q̄ tam absurdā dīcīt, t̄ credit, immo etīa
in hoc sibi cōtradicīt, dīcīt enī, Saris apparet ex tertū q̄
cōtūs fuit simpliciter interdictus a deo intra archā, sed
q̄ trāslatio quā habem̄ de emissōe co:ui videt contra
ria hebraice lēe, t̄ p̄t̄ sic cōcō:dari. Qui egrediebat nō
reuerterebat, vī p̄t̄ hoc ex̄p̄im̄ aī mīlīt̄ noe, ad hoc enī enī
mittebat vī p̄ suū reditū haberet aliqd̄ signū de scīcātō
ne aque, sed q̄ nō wīt̄ fīm intētōne noe h̄ magis reuer
sus ēt̄ statī nullo signo aportato, t̄o līra hebraica factuz
corū ex̄p̄im̄ cī dīcīt. Qui egrediebat etīes t̄ reuertēs,
t̄ fīm hoc dictū nō remāsīt apud cadavera, t̄ q̄ aque ad
huc erāt sup̄ totā terrā planā, vī dīcīt. Regressus ēt̄ ad ar
chā, et haberet pastū, q̄ Emīt̄ quoq̄ columbam,
quia corūs non fecerat legationē suā.

r Que cum non inuenisset vbi requiesceret pes eius,
hoc videſ falsū, q̄r tā aī apparuerat cacumina montū,
sed diceđū q̄ er dītūna mōra aquaz sup̄ terrā, terra nō
erat desiccata adhuc, t̄ erat quasi līrū in quo nō libet
quiesceret colubā, s̄ Aque ēt̄ erat sup̄ enversam terrī,
planā, q̄r iam ante cas
cumina montū dīscō
operta erant.

t Expectatiōt̄ nihilomin⁹
septēm alios dies, t̄ emīt̄
columbā que non est reuet
sa vlt̄a ad eū. Igī sexcen
tēlīmo p̄rō anno vite noe
p̄t̄o mēlīs prima die mēlīs
imminutē sunt aque super
terrā. Et aperiēs noe te
cī arche alspēt̄ vīdīt̄
q̄ ericcatā es̄t̄ sup̄fīcīes
terre. Oīlē scōdī septēm
et vīcēlīmo die mēlīs are
facta ēt̄ terra, Locutus ē
autē dīs ad noe dīcīs
"Egredere de archā, tu et
vīt̄oī tua, filiū tui et vīt̄oī
filioī tuor̄ tecū, cūcā aīan
tia q̄ sunt apud te, ex omni
carne tā in volatilīb⁹ q̄b̄ in
bestīb⁹ t̄ vīnūlīs reptili
bus q̄ reptant sup̄ terrā;
educ tecū egredimīni sup̄
terrā, Crescīte t̄ multiplicā
mini sup̄ ea, "Egressus ē ḡ

quia p̄t̄mo describitur obediētā egredīt̄, scōdī devo
tio offērēt̄, ibi, Edificauit aut̄ noe, Circa p̄mū dī sic
b Egredere t̄c̄, sicut enī ingressus fuerat archā de man
dato dīs, ita ad egrediēt̄ ei expectauit eius mādatūm̄.
Egressus ēt̄ autē noe anno reuoluto eadē die qua ingres
sus fuerat, q̄d probatur sic, quia sercentēlīmo anno vite
sue mēlīs lēo, decimālēptūna die mēlīs ingressus ēt̄ ar
cha, et anno reuoluto illā dies fuit, xxiq̄, mēlīs secūdī, in
p̄. dieb̄. Judei autē faciūt̄ mēlīses p̄ lunationes, t̄ sic ac
cipiātūt̄ hīc vīdīt̄ dictū ēt̄.

c Lu t̄ vīt̄oī tua, In ingressū arche dīcīt̄, Lu t̄ fīt̄ tuī,
separando vīt̄oī a mulierib⁹, in exītu cōwīngt̄ vīt̄oī eīz
vīt̄oī et ex modo loquēdī ostenda t̄, q̄ sicut in ingressū ar
che cōcūtūs fuit phibitūs, ita in exītu fuit lātūs et
impositūs, vīdīt̄ sequitur.

d Crescīte t̄ multiplicāt̄ t̄c̄, Nōc̄ istud referat ad ho
minoī tīm̄ sed enī ad animalia t̄dues quoq̄ egressum p̄
cepāt̄, t̄ sic patet q̄ enī brūtūs tūc̄ relaxātūs ēt̄ cōtūs
qui ante fuerat prohibitus.

e Egressus ēt̄ ergo noe, obedīt̄ nō mandato dei,

f Edificauit aut̄ noe, Ible, q̄r describit̄ ip̄m̄ noe devo
tio, p̄ hoc q̄ obvīlīt̄ sacrificiū deo gratias agens de sua
liberatione,

g Odoratusq̄ ēt̄ dīs, gn hoc ostendit̄ acceptatio di
mīa, t̄ p̄ sīs noe bonitas t̄ deuotio declaratūs, q̄r tales

Liber

ad mortes afflueret in illo casu. s. si. p. cubitis aqua ieraser. Q. aut alioq; et si no sp archa ferret super cacumina; oportet burg. occidere nuli velut fingere miracula; et sic nihil valer ipsius argumentu. Q. aut sedo burg. dicit contra decremeti equalitatem no valer. imo sic p. p. assertio contradicit. dicit enim su p. de ope terre diei. q. e. elemetum aq sit ecens tricu t. nuc autem dicit q. de sua natura fluidum oportet q. orbicularis se habeat circa centrum. Eadem enim ratione q. fluui dū no oportet q. nunc sit excentrum. vbi lac su issit dicere q. sicut arda in principio apparet p. boim generatione tpe diluui coopta fuit. ita et alia parte nuc coop ta tpe diluui fuisse denudata. t. redeundo diuina iussione ad locum suum diluui cessasset. t. sic probabilita essent qdi tu postul. t. burg. imp bauit. Omnia ista trahi pot. a btō Aug. vti. de cui. di c. ix. vbi dicit q. nulla discretio rō as signari valeat q. tera apd nos debeat dis cooperari. non infans. t. sic conjecturari possent antipodes. q. d. q. q. sola dei voluntas pot assignari. p. cāt. q. aqua relata sue nature. q. fluida. q. tpe diluui a parte infra nos denudata flueret ad partes nucas t. refluxasset iuxta arbitriu divine voluntatis. t. cassasset diluui. vel dicatur si placet sicut dictu e. s. ca. i. cor. recto. iii. Lep. l. x. Benedixitq; de' noe. id est describit status noe post diluui. t. prior quantu ad dei ben. f. cū. sedo quantu ad ipsius exercitu. ibi. Lepitog Moi vir agricola. Circa p. unū primo describit dei beneficium qn tu ad collatione boni. sedo quantu ad amotione mali. ibi. Illo quoq; dicit de' ad noe. Circa primū describit p. io beneficiu ipsius dei erga noe t. filios ei' in spirituali cum dicit. a. Benedixitq; de' noe t. fi. eius. gratia suam in eis augmentando. Sedo tāgūm dei beneficia in tpaib. et p. io quantu ad cōseruationē speciei q. est p. generationē cu dicit. Crescite t. multiplicamini t. Sedo quantu ad p. s. dētū dominū sup bruta. cu subdit. b. Et terror vīc. no mi sic ē intelligendū q. ipi t. filii ei' sit datū tñ domini nū sup aitū. sicut habebat adā in statu immortali. s. q. sunt domesticabilia p. hominem t. naturaliter rument facie boi. Lertio tāgūm beneficiū dei quantu ad cōseruationē iundici p. nutritionē cu dī. c. Qes pisces maris t. c. tūc enim cōcessit eis de' q. possent refici piscib et carni dupli ratione. Una q. terra p. diluui fuit peiorata vt di eni ell. s. t. o. terrenascientia no sunt ita nutritiva sicut ast. Sedo q. natura hūana facta ē fragilior. t. o. cōcessus est vicinus latior. vti sequit. d. Quali olera t. c. sicut homini p. mo cōcessit refaciōb terrenascientia ita vobis cōcessit

do refici piscibus t. carnis.

e. Exceptio q. carnē cu sanguine ne comedetis. Ab illo generalitate istud excepti. t. exponit a iudeis vno mo sic. Larne cu sanguine. i. mētrū abscessū de animali vivo. quia istud vī dī crudelē t. inhumanū. Alter mo vt p. hoc itels ligat prohibitus strangulatū. submersum. et p.

se mortuū. t. binō q. morib. absq; sanguinis effusio. Lertio mo intelligit et p. hoc intelligat prohibitus eius sanguinis separatum a carne. ac si dicere carnez cu sanguine t. c. i. licet eius carnis sit robis access. no tñ eius sanguinis. Quarto mo sic er. p. p. t. v. v. q. si aliqd accipit venatione. an. upio pruis debet effundat sanguis q. co medere. Et rō humis exceptiois subditur.

f. Sanguine emi aias. t. v. v. a. c. p. o. u. animatorum.

g. Requiuā de manus

cunctar bestiar t. q. do exponit duplicit. uno mo q. de requiuā vlti onē de homicidio. no solū si fiat manu boi immediate sed etiam si fiat mediately bestiis. sicut tyrannis trade bant martyres bestiis denorandos. Alio mo et homo no solum p. mat propter homicidē um. sed etiā bestia si interficiat hominem ppter facti horrorem. q. quis ait brutū peccate no possit. vti t. Lertio. dicit Qui cu mimento t. pecore coierit morte mo. i. a. p. q. h. De manu viri t. de manu fratri ei' t. c. (occidit. Illo similiter duplē exponit. uno mo sic. De manu viri. id est fortis t. audacis. Et de manu fratri. i. quantitatiq; p. inqui. vt p. hoc ostendat q. homicidia no evadet vlti nam vltio nec ppter fortitudinē sua. nec ppter p. inqui tar. Alio mo et p. hoc intelligat pena homicidiū voluntari. cu dicit. De manu viri. t. c. ualitatis seu fortuti cu dē. Et de manu fratri ei' i. de manu illius q. diligebat occi sum tanq; fratre p. p. q. etiā talis homicida lege puniēt. Deberet enim fugere ad vna ciuitate refugit. et lic manere quasi exul a ciuitate sua v. q. ad morte sumum sacerdos. vti habet. J. Hum. x. ca. i. Quicq; studierit. t. scienter t. a. p. posito. t. Effundat sanguis illi. Et ratō sumus propriet dignitatē nature humane. cu subditur.

l. Ad imaginē t. pater. m. Ille quoq; dicit deus

ad noe. Ille p. s. t. describit dei beneficiū erga noe t. posteros

eius quantu ad amotione mali. licet enim iam assicurasse

eos de diluui amplius non futuro p. verbū. hoc ampli

us assicurat p. sensible signū videlicet p. appellationem

indistib. plurib. Et patet li. t. tera v. q. ib.

p. Et recordabor fedoris t. c. no q. obliquo cadat in deo

et. s. dictu est. sed dī recordari alicui q. subuenit ei. q. sic subueniendo se habet ab modū recordantis ipsius.

Genesis

q. Hoc ē signū federis, tsc enī dñs fecit apparere iridē, et ostēdit ipi noē, vt decetero cognoscere istud signū cū sua posteritate. Circa hoc aut̄ querit quō iris sit signū fedēris cū pcedat ex causa naturali, et dicit aliq̄ q̄ vīz ad dilūmū nō fuerat plūmā nec iris apparuerat, sed hoc nō videt rōnabilitē deī cū plūmā fiat ex dispositio[n]e aeris et motu cel[er]itatis, et iste cause m̄to tpe pcesserant, prop̄ qđ non est verisimile quin et effectus cōsecutus rūsset multis vīcib[us], et alij dicit q̄ li[er]et pcessimētū nubes et plūmā, non tñ fuerāt nubes in tali dispositiōne q̄ ibi generaref iris, q̄ ad generationē iridis requiriūt nubes depresso, et ante nubē depresso nubes torida, et babet. q̄. Dei thau, q̄ iris generat̄ i nube p modū speculi, vbi requiriūt receptio in rotatiōne et terminatio in densitate nubis, sic in speculo requiriūt p spiculas vītū, et depresso plūbi terminātūs. Dicit igit̄ q̄ primo facta ē talis dispositio qñ dñs oñdit ipi noē iridē, sed hoc nō videt vīp, q̄ fm Aug. deus res quas cōdidiſ sic administrat vt eas p̄pros motus agere sinat, tñ cū talis apparatio fiat ex causa naturali nō ē verisimile cū maltoq̄ p̄mit el̄ causa quin t p̄ p̄sis effe[n]tia coconitabat, vnde idē inconueniēt negare q̄ plūmā ante dilūmū fuent et q̄ iris apparet, vt videretur. Supposito igit̄ q̄ apparet ante dilūmū, dicit tñ aliq̄ q̄ nūlōmū post dilūmū est datū in signū dilūmū, non futuri, nec est signū ad placitū vt noīa significat res, sed est signū naturale sicut digestio vīne ē signū futuri fami[t]atis, vel mortis nō future ex illa egritudine. Ad cū in intellectū p̄mitunt modū generatiōis iridis, q̄ non generat p̄pemūtū secco nec multū plūmō, eo q̄ generat in nube torida opposita ipi soli, et hoc q̄ sunt vaporē i aëre sufficiētē ad generationē talis nubis, nō tñ sunt in tāta abundātia, qm̄ calor solis possit eas demincere sic q̄ nō sequifex eis magna plūmā, tñ est signū naturalis ter significāt dilūmū non futurū de p̄pūlo, q̄ signū ēat remotionē dilūmū de p̄pūlo futurū, remotionē va[ri]ponū in tāta multitudine q̄ inde possent generari plūmā in tāta abundantātia q̄ sequaf dilūmū mundano, vērūtātē q̄ talis dispositio aëris nō semp̄ durat, tñ yna apparatio non est signū dilūmū decetero nō futuri, sed apparatio continuata q̄ frequētē appariōne, tñ dicunt̄ q̄ ante dilūmū nō fuit signū dilūmū non futuri, q̄ talis apparatio fuit interrupita magno tpe ante dilūmū. Et hoc dicit̄, vider esse contra veritātē et contra tertii, accipit enim causam dilūmū partiale p totali, s. q̄ plūmā fuerint et posse esse tota causa, qđ est falsum, q̄ dilūmū generale de quo est questio nō pōt causari naturaliter, vt dictū ē, vīj.ca, q̄te cōtra tertii qui causam dilūmū actinā attribuit, ut virtutē dilūmū ex influentiā speciali, et materialē princi-

palem aquis oceanī virtute diuina eductis sup terram et multiplicans ultra cacumina montū, xv. cubitis, vñ de, s, vi, c, dicit dñs. Ecce adducā ajs dilūmū sup trā qñ tñ ad cām efficiēt, t, vīj, c, quantū ad materiale dicitur, Rupti sunt oēs fontes abyssi magnē et cataracte celi ap̄tes sunt, Et quo pat̄ q̄ causa materialis, et p̄cipal[is] fuerit aque oceanī, Pater igit̄ q̄ appetitio iridē nō pot̄ esse signū naturale dilūmū generalis non futuri, ca non sit signū remotionis causa nisi materialis tñ, nec ad huc materie principali, sed secundarie, vt patet ex textu, tñ dīcenō q̄ est lignū magis ad placitū, s, ex oratione diuina in qua tñ dñs ordinavit q̄ appetitio iridis decēterō effici signū remotionis pacti vī fedēris ipi dei facit ad noē q̄ dilūmū decēterō non induceret genitraliter terrā diligētū sicut dicitur in textu, Erat arcus meū in nūbibus et videobo ilūmū recordabor fedēre, t.

Ex quo pat̄ q̄ antedictū lūmū nō fuit in signū hūr licet apparet, q̄ tale pactū vel fedēris nō erat aehuc institutū, sed pacto factō deī in statuit apparitionē iridis sive tpm̄ iridē de nouo in signū p̄ui pacti vel fedēris, licet iris sit res naturalis et ante dilūmū fuerit, sicut aliquādō contingit in humana p̄ lapīs magnus qui dñi stetūt in aliquo loco immobilis dñ nouo statuit in signū aliicō distinctionis vīpote hereditatē vel regiorū, t. Erat igit̄ filij noē, istū pōtē per quandā recapitulationēt et exprimat quod sequit̄, s. Porro chā ipē est p̄p̄ chanaā, istud spāiter exprimit eo q̄ dñs datus erat filio israel terra chanaeorum, t. Lepitq̄ noē vir agricola, sicut describit stat̄ noē post dilūmū quādō ad exercitū, Erat ei terra p̄ dilūmū p̄eōrata, vt, s, dicit̄, tñ indigebat diligētōi cultura, v. Et plantata vīneā, licet enī estet, p̄ducta a terra erat tamē quasi silvestris dumissa et ipē diligentius coluit, x. Bibensq̄ tē, ignorabat enī fortitudinē vīni que prius erat incepta, y. Et nudat̄ tē, i, discōptus in partibus inferiorib[us], qđ cū vidisset chā pater chanaan, hic nominat chanaan, q̄ fm aliquos ipē primo vidit et p̄t̄ suo chām̄ indicavit, fm̄ alios qm̄ hic agit de malitia ipē us chām̄ qui irreuerteret se habuit ad patrē, tñ sit mentio hic de filio eius chanaan, q̄ lecit̄ est malos mores p̄t̄, et tñ crevit malitia in posteris q̄ postea interficiunt̄ sunt de mandato dñi et terra eorū dāta est filiis isrl̄, z. Vīrenda tē, Et hoc pater q̄ holes adhuc nō vīebat fēmorātū, s̄ postea uiuēta sunt, p̄t̄ a quadā mūltere q̄ vocata fuit Semiramis, vt habeat in historia scolastica, a. Mūciavit tē, et incitaret eos ad derisionē p̄t̄ s̄, ipē ecōtrario voluerūt enī honorare eius turpitudinē regēndo, tñ sequit̄, At vō sem̄ et iaphet tē, Et pat̄ līa vīeḡ ibi, b. Valedic̄ chanaā, maledic̄ p̄t̄ in filio q̄ filiū istō

Liber

flagitiis incepit, et dictum est fini aliquo, vel aliter et p hoc
ostendat q ipse qdā nō solū esset maledictus in persona sua, 13
q enī ista maledictio ad suos posteros deruaret, et qz
sicut irreuerentia paterna merebatur maledictione, ita irreue-
rentia badiatione, id subdat, c. **Benedictus** dñs de sem.
vidit enim in spū, q cui
tus em⁹ de remissione
erat in fūsi⁹ sem. alijs
ad ydolatriā declinan-
tibus qd nō poterit fieri si
ne glā dei spāli. id in
badiatione ipsius sem
benedixit dñs. q h̄ enim
q pponit in hac badi-
atione ipsum sem ipi ia-
phet ostendit q sem fuit
principalis in reuerten-
tia patriæ, et induxit
ipm iaphet ad hoc.
d. **Dilatatio de iaphet.**
p hoc ostendes q fieri
dilatatio in multitudi-

chanā: būus fuoz erit fti
bus suis: dixit q̄s Dñdict⁹
dñs de sem: sū chanaā bū?
ei⁹ Dilaret de iaphet⁹ et
hiceret i tabnaculis sem: si
q̄s chanaā seru⁹ ei⁹. Uixit
aut̄ noe p̄dilumū trecētis
qñq̄gita anni⁹: ipleri sūt
oēs dies ei⁹ nongētoꝝ qñq̄
ginta annoꝝ: i mortu⁹ est.

dilatand⁹ in multitu⁹
dine prolis. e Et habet in tabernaculis sem. istud
exponit dupl. r. ono mō et referat ad ipm deū, et sit sensus. Deus iaphet sit dilatādus in multitudine gentiū
ab eo descendētū; tñ no habitabit deus in eo p ver et
speciale cultū, s̄ in ipso sem. qz a filiis ab eo descendētib⁹
faciū est tabernacul⁹ federis tpe moris, et tēplū tpe salo
monis in quib⁹ dicit de⁹ habitasse. Hic mō et referat
ad ipm iaphet et vt sit sensus qz aliq. descendētēs de iaphet
habitēt in tabernaculis iem. i. in tabernaculo et tēplo, qz
in felicitatib⁹ solem⁹ aliq. gentiles qz descendērant de taz
phet ascētū erat causa oris in tabern acūli et tēplū, et
habet Job. x. Uel qz in adiutū rpi et p̄dicatiōne euange
lii cecitas cotigit in ist⁹ qz descendit de sem. et plenitudo gē
nū qz descendit de iaphet intravit eccliam p̄ fidei suscep
tio nem, et dicit ap̄s ad Ro. xi. sic habitauit in tabernaculis
sem. Letera patent.

Ex hoc q̄ d̄, prohibuit homicidū. Additio, nō h̄ ratio ad hoc q̄ nō comedat caro aialis cū sanguine; qualitercū exponat. Homo enī nō cōcedit in esum bovis nec aliorū aialis sicut aialis sunt cōcessa ad esum hominis. Vnde in hoc loco vbi lēa iſa dicit: Sanguinem enī aīaz vīā requiri, rūterra hebreica habet. Veritatem sanguinem aīaz vīā requiri, exponit sic, licet enī vobis cōcesserim occidente aīalū, nō tū boīm. Et exponant cetera sicut in postilla. In eo, cap. ix, vbi d̄ in postilla. Suo postō igitur q̄ appetuerit aīi dilūnum iāc.

Quod autem istis apparuerit nisi diluvium? Aditum. Et
satis patet esse fidei, quia ubi translatio nostra habet.
Sicut enim ponam in tribibz. Et quo videat quod
ante diluvium fuerat posita licet tunc non in signo. Expositio
autem quia hic refutat postillatorum video satis sustinenda.
Pro quo scilicet inter signa quae sunt ad placitum sicut no
mina et res per eas significatas sepe aliqua inveniunt cogru
entia, vixi ex hoc quod adim imponunt nota cunctis animalibus, ut
dicat. Sed etiam Arguit doctores quod ad illas scitur omnia animalia
naturas, quod non sequeretur et hoc nisi non omnia naturis rex con
grueret, et id in positivo hz apparet in iudicio ad placitum. S.
et ordinatio divina sit signum quod decessero non inducatur
generale diluvium, ut ita sonat, non tollatur ex hz quod inter su
signa et re signata sit aliqua cogruentia naturalis, quod quidem
cogruentia est illa ad generationem iudicis requiri quod illi aere
non sit multa siccitas, nec multa humiditas, sed quod iste due
qualitates sunt certo modo proportionatae, ut tactus eis supra;

dictis opinioribus, et inde est quod "Ptolomeo" in quadripartito dicit quod cum ictu appareret statim post eum pluviosum est signum serenitatis futurae, sed ex illa exppositione quam reprobatur postillator, sequitur quod etiam actuum diluvium non fuisse certum, nec etiam quod etiam materialis ipsi luctus pales essent aquae oceanicae. Sed dicit quod apparatio iudicis est signum quod huiusmodi non est in terra abundans quod sequitur magna pluvia, et id est signum naturale conueniens ad significandum diluvium non futurum de puncto, non tamen per hoc intelligitur quod sit lignum omnino necessarium sicut nec digestio carne, de qua postillator exemplificat est signum oīno necessariam future sanitatis, sed praescripta exppositio non videtur repugnare tertium, nec rationem, nec etiam est oīno impossibilis cum exppositio postillatorum quod est terra, mox gerund. Stat enim sit opus sit quidam res naturalis, et quod fuit ante diluvium et quod postea ex hisplacito diluvio fuit datum in signum, et hoc signum sit cognitum rei per ipsum signatum.

Dicit eo, ic, ca, rbi dicit in postul. Et habi-
vit dictum est.
ter in tabernaculis sem. Additio. iij.
Sed vide p̄mitreda in hac p̄fia eropositiōe fin-
quā intelligit & de' in habitet in tabernaculū sem.
illa summa & ineffabilis habitatio dñia q̄ sibi dei habi-
tauit in nobis Job, i, q̄ qdē habitatio fuit p̄to & apie in
tabernaculo vnguis glōse descedētis de sem in cui' offi-
cio legit ecclia illud Eccl, xxiij, ca. Et q̄ creauit me requie-
nit in tabernaculo meo. Tū in his b̄ndictiōe star' vtrī
usq̄ legie dñie p̄phetar, in p̄fia ei b̄ndictiōe dūt. B̄s
dict' dñs de' sem, qd̄ intelligit de cultu vni' dei reman-
suro in filijs sem, et in postula b̄s qd̄ priuet ad placitū re-
teris legis, tū scđa b̄s b̄ndictiōebar dicit. Et in habitet.
sc̄ de' in tabernaculis sem, intelligit itar' noue legis, in q̄
de' habitauit in tabernaculis sem, p̄ carnis assumptio-
ne nō mō p̄dicto, et in qb̄ enā habitat sacramentalet in sa-
craficio altaris, etiā p̄ amplioris grāte infusione. Ex-
ponēdo aut̄ ly: Et in habitet in tabernaculis sem, secūdo
mō, s̄q̄ referat ad iaphet nō debet intelligi sic q̄ iaphet
habitete in tabernaculis sem eēt sem excludit ab illa ha-
bitatiōe, s̄q̄ iaphet sit habitasset cū iem in tabernaculis
suis, quadā tū p̄sumitate remanēte ip̄sem, iuxta illā ad
Rom, i, ca, Iudeo primū & grecō, Tū & tabernacula de-
de qb̄ hic agit ip̄ sem p̄ncipaliter institulantur,

Replica correctior contra burg. indicatam.
¶ **I**llia ca. il. rbi postulator multipliciter exponit illis
passim. Lerné cū sanguine nō comedetis. Bur-
ges. mitif dūsior p̄ceptoz curiosiū inquirere tōnem
q̄ tñ sepe ad diuinā resoluunt voluntate. cū ratio q̄reda
nō est. Et videt hic assumere p̄sonā serpētis q̄dīcū. Lue-
p̄cepit vobis de' t̄c. s. iij. ca. sed vt v̄c fatae. & si illius
p̄cepi possent & p̄bice & morales tōnes assignari. certum
t̄sī est q̄ p̄bribit homicidij nō assignat p̄ el' tōne vt pu-
tat burgen. & dicit. Sanguinē alaz v̄laz reçū. &c. sed p̄
hoc dictū n̄dēf facite q̄oni. Q̄ enī generalē dictū est.
Dīne qd̄ mouēt & ruit sit eobis in cibū. Quā enī posset cib-
hō mouēt & ruit an etiā hō hōi cibō fieri debeat au-
posit. R̄sidet huic tacere q̄oni q̄ q̄r er̄ l̄ra sanguis h̄uān-
impune nō debet effundi igit ercip̄s hō ab illa cōcessione
generalē. quā dī. Dīne qd̄ mouēt & ruit sit eobis in cibū
et format ro sic. Lerné cū sanguine nō comedens. igit ca-
ro h̄uāna nō ercip̄s in cibū sit ebo. tenet q̄nā p̄ mediu-
m in l̄ra positiū; q̄r h̄o sanguis non debet effundi. & seſq̄
cū nō posset sine sanguine māducā. tōq̄ ad. it pena effi-
detis sanguinē h̄uānū cū dīcū. Sanguinē alaz v̄laz re-
ram. In eo. ca. cū postulatorz rep̄dassit opinionē de u-
de dicēt. q̄ ē signū naturale nō au placitū institutū de
luuq̄ nō futuri; burg. et habeat ē postulatorz dī. voles q̄
habeat quādā cōgruetia naturale. vt dī in postulla. tō e-
signū naturale. Sz p̄cesso ascedētē p̄stia nō valer. ma b

Genesis

festū enī est q̄ illā cōgrētia naturalē habuit aī diluuiū sicut post, q̄ eodē mo generabat sicut post. Ex hīmōl igit̄ cōgrētia naturali nō pot argui q̄ sit signū naturale i cōparatiōe diluuiū, uno lic argēdo sequit̄ q̄ hō nō esset si gñū ad placitū institutū, s̄ pōn naturale, q̄ habet, gñū entia rale naturale ad significātiū.

Dicit̄ enī ho q̄ ab humo, s̄ enī barz, fideiū et referer opinione postillatoris nō diceret q̄ opimōre p̄bata staret cū postul, nō enī itat sūl q̄ ēquis sit ibi aliq̄ cōgrētia q̄ tris sit signū naturale et nō er̄ ly hō ad placiū, q̄p̄ ut signū ad placiū rememoratūm paciū viuū, illa etiā oponunt̄ et patet.

Item in eo, capitu, vbi postillator expōit illū passum quonodo iaphet habuit et in tabernaculis sem, q̄si cōcitate israel se idignaz faciēte intravit plenitudo gentiū t̄. Burg, p̄ sua gente dimicans iudicando dicit̄ q̄ h̄ intelligēdīs ē q̄ iem p̄ hoc nō iū exclusus de tabernaculis s̄ q̄ iaphet ibi habiētē remāsūt̄ ip̄i sem quedā primūt̄, unta illū ad Ro. i, ḡduco primū t̄ greco, s̄ hoc allegatū modicū facit p̄ priūt̄ iudeos nūl p̄ primūt̄ rois, q̄ p̄t̄s "dei; aī si sit i sūlē om̄i credēti primūt̄ nūl iſe illūcūt̄ iudeo t̄ greco, s̄m aut̄ primūt̄ dignitatis de quo burg, loquī vidi dici ad Ro. i. Nō e distiunction iudei t̄ greci, nā idē dīs oīm in sūlē apud quē idē liber t̄ seru. Quō enī iudeis assigūbit̄ p̄ imatia in ecclia, q̄ tabernaculi sem dicit̄ etiā a bur, q̄b̄ paul, t̄ barnabas dixerit, Gobis q̄dē oporebat priūt̄ loqui vbi del, s̄ q̄m repellit̄ illūt̄, iudignos vos indicans eterna vite, ecce conertumur ad gētes, sic enī p̄cepit nobis dīs, ita h̄ Actu. xii. Quō inq̄ primūt̄ amīgnat̄ eis in ecclia q̄ noīe reliquias q̄ salue hūt̄ intelligēt̄ Ela, t̄ ita p̄ ap̄lin auctor̄ illa exponit̄ ad Ro. i, nūl for̄te burg, p̄ iudeos velit intelligere xp̄im t̄ xp̄ios q̄s primaūt̄ habere in ecclia de fateor̄ cū eo, nō nūl vt iudeos s̄ vt xp̄im t̄ xp̄ianos, Passus enī hic intelligēt̄ de repulsa iudeorum t̄ gentiū electione.

Ap̄lin. X.

Desunt generatiōes filioꝝ noe, Postoꝝ descripta est ip̄i noe generatio, hic describit̄ sue generatiōes multiplicatio, et p̄io describit̄ multiplicatio sue generatiōes, sc̄o electo vniꝫ p̄t̄s, ii, ca. Adhuc p̄io describit̄ multiplicatio generatiōes iaphet, sc̄o ip̄i us cham, ibi, Filii aut̄ cham, tertio ip̄ius sem, ibi, Sem quoḡ man sunt, Līca primū ponit multiplicationē filioꝫ noe in generali, et patet vt descendat ad filios iaphet i speciali dices, b Filii iaphet t̄c, Et p̄io agit de multiplicatio filioꝫ iaphet, et cōtinuet dicit̄ dicēdis, q̄ in fine p̄ce, ca, loquēdī de filiis noe sermone terminauerat in ip̄o iaphet, Considerandū q̄ sicut dicit̄ be, Hiero, li, de hebraicis q̄mib⁹, Filii iaphet possederūt̄ in asia terram ab amano t̄ thauro mōrīb⁹ v̄f̄g ad tanai fluvī, in europa vero v̄f̄g ad gadiram nōla locis t̄ genib⁹ relinquerat̄ ex quib⁹ postea mutata sunt plurima, Letera permis-

nent in se vel aliquo simili v̄l propinquō, c Bomer, a quo noīati sunt galate t̄ postea gallici, vt dicit̄ aliquē,

d Et magog, a quo descendit̄ schyte, fm M̄ieronomū,

e Et madai, a quo dicti sunt medi, f Et iauan, a q̄

greci, v̄l in hebreo, Grecia adhuc noīat̄ iauan, t̄ greci tōnes, inde quarta lingua grecor̄ dicta ē ionica, inde enī t̄ marcionis cum, g Et hubal, a quo descendit̄ hil̄pani.

h Et mosoch, a q̄ cas padoces delcederunt, v̄l t̄ apud eos acibuc mazzocab citas noīat̄, i Et tyras, a quo nos mutati sunt thraces, Porro filii gomer us̄ senel vel aſhenes, et riphat t̄c, sequitur,

j Filii aut̄ iauan, a quo dicti sunt Elisei primo, t̄ post colides, v̄l t̄ lingua quītagres cor̄ colis grece noīat̄,

k Et tharsis, a q̄ descendit̄ Līliches, v̄l et ciuitas metropolis eorū vocata ē tharsis, v̄l natus fuit Paulus aplus, et h̄ in actibus

ap̄loꝫ xxi, Sequit̄, m Ab his diuisiōe sunt insule genitū t̄c, hoc dicit̄ hic p̄ anticipationē, q̄ facit̄ fuit poitea t̄c diuisiōe linguariū, de qua habet̄ ca, se, n Filii au tem cham, Hic aut̄ agit de multiplicatioē generationis ip̄ius cham cū subdit̄, n Fuit aut̄ cham chus, a quo dicit̄ fuit ethiopes, v̄l t̄ in hebreo ethiopia chus noīat̄, o Et mesraim, a quo egypti, end t̄ in hebreo egyptus mes, aīm dicit̄, p P̄suth, a quo libics, q̄ t̄ p̄io rōcati sunt phutei, v̄l ibidē, s̄ in mauritania ē hūm, q̄ v̄sib⁹ nūne phut̄ dicit̄, q Et chanaan, a quo dicit̄ fuit chanaan, s̄ in terra postea filii israel data est, r Filii aut̄ chus laba, a quo dicit̄ fuit labi, hi t̄ arabes sunt,

s Eula, a quo dicit̄ fuit genyli, t̄ sabatha a quo saba theni, sequit̄, t Porro chus genit̄ nērot̄, Iste fuit q̄ incurrūt̄ posteritatē noe ad faciēdī cūtātē tūrūt̄ cōtra vīm, de qua dicit̄ sc̄i, t̄o dicit̄, v Iste cepit esse

potēs in terra, p̄ potēt̄ alios sibi submetebat, t̄ noīlentes ad op̄ p̄dicit̄ cōp̄ellebat, t̄o sequit̄, y Et erat robū, venator, i, oppressor̄ hoīm, y Lorā dīo, q̄ nihil latet eī aspectū, z Ab hoc exiuit puer, i, verbū cōmūne vulgatū, a Quasi nērot̄ t̄c, q̄i enī postea videbat̄ aliq̄ opp̄sor̄ hoīm vocabat̄ alter nērot̄, vel sumis ip̄i nērot̄, b Fuit āt̄ p̄i, reg, et̄ bāb, hoc nomē hic dī p̄ anticipationē, q̄ impositū ē xp̄ter diuisiōe linguariū ibi facit̄ postea, c Et arach, i, dec polteavocata ē edissū,

d Et calāne, que postea verso noīe a seleuco rege dicta est seleucia, e De ter, i, eges, ē assur, istud interporit̄ hic occasionaliter rōne babylōis de qua immediate fact̄ est sermo, alle enī assur nō fuit de filiis chām sed fili⁹ semit̄ dicit̄, j, t̄ q̄ noīebat̄ rebellare s̄ deū cū nērot̄ in edissūt̄ catōe babylōis, t̄o fugit̄ de terra sennat̄ ad alia lōgūs, quā regionē p̄i inhabitatā, q̄ ex noīe et̄ vocata ē assyria,

f Et edifica, nūmen, Edificauit̄ enī cūtātē q̄ postea p̄lōgūt̄s vocata est nūmen a nūno p̄io rege assyriou, fm Enī, t̄ duravit̄ illud regnū p̄ mille, ccc, annos, sequitur,

Liber

e Hec est ciuitas magna. De cuius magnitudine de Iohanne. Et ait nunc ciuitas magna itinere dierum triu. f At vero mensura genuit et. Iusti populi sunt ignoti. et dicit Hiero. exceptis laabin. qui dicti sunt libies. qd p:io vocabantur phutei a phut. g De quibus egressi sunt phi. Iusti habitauerunt cum filiis ihu in terra promissionis. Dicunt autem hebrei qd p:tertium et celluum concurabat ad unum coquitum regnum suorum et sic egressi sunt philistini.

h Chanaan ait. Hie describitur generationes chanaan. i Benignus sydonius priuogenitus ihu. a quo nominata est ciuitas sydon. qd e in pu:cia phenice. k Et archellus qui condidit archas opidum contra tripolum in radiis cibis libani sum. l Lyneus. qui ciuitatem palice p:rinqua nomine cyni edificauit. m Gradus a quo dicti sunt arachis. qd arachiam insulam possederunt augusto frato a phenice littere separaram. n Amathess. a quo nominata est ciuitas emath. o Factus sunt termini chanaan venientibus a sydon interarum usq; gazza donec in greditatis sodomam et gomorram et adamam et seboim usq; iesa. p. Sunt filii chame in cognationibus et linguis et generationibus terrisq; gentibus suis. De sem quoque natu sunt patres omnium filiorum heber. fratres iaphet maiores. Filii sem helam et assur-

vicia dicendis. qd inferi p:sequitur scriptura de eis. dicitur. p. De sem quoque et. isti p:io nominat in speciali. qd ab ipso denominari sunt hebrei quibus scribebat moyses. Ab aucta nostra translatio habet heber. hebrei dicitur translati. heber enim est nomen proprium et commune qd significat unum hominem singularem de quo iahua dicitur est. et significat translatum. Dicit enim hebrei qd inter istos populos et alios erat quidam fluuius quam transierunt ad possidentem terram qd erat ultra. iohu vocatus sunt filii translati. qd Fratre iaphet maiores. dicitur autem iaphet frater ipsius sem. qd socius fuit ei in reuerentia pris. r. Vnde auctor hoc referit ad sem. qd maior fuit alius fratribus dignitate. ut predictum est. hebrei autem dicitur Phoenici. et tunc referit ad iaphet. qd fuit primogenitus noe. s. Filii sem helam a quo dicti sunt belamite. t Et assur. a quo assyrii. ut dicti est. v Arphaxat. a quo chaldei descendenterunt. x Et lud. a quo ludii. y Et aram. a quo dicitur syria. et in hebreo syria nota est hara. cuius metropolis est damascus. z Filii aram bus. qd trachonitidis et damasci principatis tenuerunt. unde dicit aliqui iob fuisse natu. s. de terra bus. et habebit iob. i. capitulo. a Et hul. quo gaudi qd et armeni. b Bethra. a quo ethiopia. qd et armeni. c Et mes. a quo meones. d Et vo arphaxat genuit sale. de quo ortus est heber. de quo iahua. s. dicitur est. e Matriges sunt heber duo filii. nomine vni phalech. eo qd in diebus suis divisa sit terra. Et hoc dicitur hebrei qd Ide-

ber habuit spiritu prophete. Quia imposuit nomen filio suo ex divisione terre que futura erat.

f. Iectan genuit elmodad. Istorum populorum plurimi sunt nobis ignoti. et dicit Hiero. vel. ppter longinquitatem terrarum vel. ppter mutationes populorum et noim ex guerris. et subversionibus alios causis filiis. et p:z lita sequens ex predictis.

In causa. vbi diafina postilla. Istum primo noiat in speciali et.

Additio.

Lacet hebrei descendit ab heber nino Sem non tamē ab eo dicitur hebrei. ppter largus in additione sup. 2da theu. ca. xi. habet vnu de ibi et.

Replica correctoris contra Burgessem.

Hic ca. vbi postillator dicit qd ab heber dicitur hebrei. Burgesse exponit dices. Ergo hos descendentes ab heber dicerentur hebrei qd fallum est. tō no ab heber sed ab abraam dicuntur hebrei. sed tunc argumētū burges est contra te. quia ymaelites descendentes ab abraam. et in cultu vni dei remanentes dicitur sunt hebrei. alij no. qd video

qd et taliter valere potest de filiis heber sicut abraemic ista ratio sua cuī divisione valeret. qd constat decem tribus hebreos fuisse et esse. et tria cultū vni dei defuisse. et ad ydola defunisse. et parer in libris prophetarum Regum et Parauppo. Verius est igit dictum postillatoris sequentis dictum bni augustinus. quod burger debili motu sepe relinquit protra suā doctrinā p:riam in questione pambula. vbi docet sanctorum reverentia semper esse saluandā. Dicit namq; beatus Aug. tri. de ci. di. ca. xi. qd hebrei dicti sunt ab heber. licet possit esse qd ab abraam dicantur quasi abraei. Et quia beatus sunt illius opinonis in libro de contentu evangelista. retractat tamen in secundo libro retracta. capit. xv. vbi ex intentione ponit propositum. Similiter et Iosephus dicit ab heber dictos hebreos in primo libro antiquitatum.

Lapim. xi.

Erat autem terra labi vnius. Postea autem descessit opta est generationis noe multiplicatio. Ille de scribitur vnius partis electio. et primo primus quo ad aliquos sententia reprobatio. sed ad alios etiam gra electio. abi. Ille sunt generationes sem. reprobati sunt autem aliqui. qd rebellaverunt contra dominum. Et hoc est qd describitur. a Et erat autem terra labi vnius. s. idiomatis. s. hebrei. qd usq; tunc solū fuit inter homines.

Genes

b Lunq; pfiscerent de oriēte. Ab illa enī parte reces-
serūt querentes sibi locū vbi possent simul manere quia
nemoropholebat eos sub suo domino tenere.

c Inuenierūt campū. i. terrā planā t magnā ad h̄ aptā.
d In terra sennaar, que nunc dicitur terra chaldeorū.

e H̄rit̄z alter ad p-
rimū suum. Inducen-
te enī ip̄o nemorōt cō-
fenserit in hoc facto.

f Venire faciam' la-
teres, quia illa terra
campestris est nō ba-
bēng lapidicinas.

g Venire faciamus
nobis tē, rectus enim
facere incepimus ve-
tutis esset in medio ci-
uitatis tanq; eus for-
talicium.

h Lūmo culmen p-
tingit ad celū. i. sit ita
altū q̄ nō posse illuc
attingere diluvium.

i Et celeb̄ emis no-
men nostrum. t sic re-
decut q̄ non solū mo-
ri sunt ad edificandū
timore diluvij, sed eti-
am et superbia.

j Ante q̄ diuidām, tē.
In hebreo dicitur.
Et no disp̄gam ne imp-
faciem vniuersas terras.
id est ne diuiuā sup-
ueniens disp̄gat ead. i
ura nostra sap̄ faciez
terre. Icius fecit de pie
decessorum nostrorum.

k Descedit aut̄ dñs, hoc aut̄ dicitur non q̄
indigeat descendit ad
videndis ea que sunt
in terra, cum om̄ia pa-
teant oculis eius s̄ ve-
per hoc instruant in-
dictio hominum ne p-
cedant ad sententiam.
dū donec causam ex-
minauerint diligenter.
l Filii adam. id est
imitatores ei. q̄ sicut
ille rebellauerat deo i
transgressione peccati
et isti in edificione
turis.

m Leperitq; hoc fa-
cere nec defūtent, nisi
prohibeantur virtute
supiori. o Venire legitur tē. Herba ista in plurali po-
sita sunt verba dei ad angelos qui sunt executores vniue-
rū. Ut non audiat vniuersusq; vocem priori. (justicie.
mū sui. i. non intelligat, bene enī audiebant sonos verbo-
rum sed nō intelligebant significata eorum. q̄ Atq;
ita diuisit eos dñs tē. illos qui erāt vnius idiomatis ad
vnā terrā, alios vñr̄ idiomatis ad aliā. r̄ Et cessauer-

tunt edificare, quia quādo vnius petebat lapides alter
portabat sibi cimentū, vel aliquid simile, t ne credebat
vnius se derideti ab alio, ppter quod mota est inter eos
tuta t contentio, t sic oportuit q̄ cessarent ab edificando
et iccirco vocatū est nomen eius babel. i. cōfusio, vel fin-

gōrietate hebraici ser-
monis mixio, q̄ ho-
mines admixūt mīxi
non intelligebant se
mutuo ppter multū
dinem idiomatum,

s Sem erat eternū
annop tē. hic p̄t po-
nitur vñr̄ partis ele-
ctio. s. generatiois ip̄i
us Sem t non omnis
sed vnius, de qua in fi-
ne prosequit, legatur
littera sicut iacet, hoc
excepto q̄ duo sūt hic
notāda, vñr̄ est q̄ in
descriptione huc ge-
neratiois dicunt anḡ
vītis quingentis ve-
cccc. annis post dilu-
vium. Et quo patet q̄
illud qd̄ s. dicerū est, vi-
ca. Et tūq; dies illi cō-
tinuerunt annos, non
fuit terminus vite
humane post diluvium
et creditur aliquā sed fuit
terminus vñr̄ ag inua-
cationē diluvij, in ita
quē poserāt penitentia.
Sed om̄ bic no andum
est q̄ descripta vita
cum liber illius gene-
ratiois non dicitur
hic in fine, t morib; uē.
sicut supra dictū ē de-
scriptio generationē
ip̄us Seth ante dilu-
vium, cui ratiō est, q̄
in illa generatioē vñr̄
les Enoch fuit sublat
de medio hominē, nō p-
mortē sed q̄ translat̄ ē
in paradisum, et s. di-
ctū est, hic aut̄ null̄ ē
excepitus a morte p-
tale modū, t lo no dñ
in fine alicui, t mortu-
us ē, q̄ hec est lex cōis
et certa de omnibus,
t Gauq; thare sep-
an. tē. Et h̄ dicitur aliq
doctoris catholicis he-
brei q̄ abrahā fuit prius

genit̄ thare etat̄ ultimū. Sed contra hoc arguit, q̄ fīm
ip̄os t om̄es alios expōsito es Sarai vero ab̄ am fuit fi-
lia aram, de ip̄a vero scribit̄ infra, gen. ca. Parasine cen-
tenario nasceatur filius, et Sarai nonagenaria pariet. Ex
quo patet q̄ Sarai erat iunior Abram decem annis tan-
tum. Si igitur Aram fuit immo ip̄o Abrā, sequit̄ q̄ nō
habebat decē annos quando genuit Sarai, immo nec

Liber

octo: qd inter nativitatē abrae et arā fuerunt plus qd duo anni qd videt inconveniens. maxime illo tpe in quo incipie bant generare. qd erat. le. annoz. vel. lxx. et iō melius videt dicendū qd abra fuit vltio nat⁹ de trib⁹ filiis thare. tamē nominatur p̄io p̄ter ei⁹ dignitatē. et qd ponēd⁹ erat caput et stupes generationis sequentis. et qd p̄io fa

era ē ei re promissio ex pressa de xp̄o sicut. s. Porro aram genuit Loth. Porruusq; ē arā an thare dicitā ē de Sem filio noe. vi. capi. qd p̄ponit alios p̄ter dignitatez nō p̄pter p̄ogeniturā. ztē licet abra non fuit in tectu vocat⁹ abraam vsc ad. xvij. ca. in qd describit in mutato nois ip̄l. m. in ls ope frequēt̄ nois abra ante illā locū. qd ē nō mē magis visitati et scribēti vel dictātū cū us occurrit. nec elris de illo cū p̄ hoc sententia nō mutet. a. Porruusq; est arā ante pa. suū tc. hoc duplē exponit. vno mō sic. Ante patrē suū. i. p̄o viuēte et p̄curāte. Hicū enī hebrei qd tha re ydolatra exfis accusavit abra filiū suū ip̄l nemoroth. eo qd nolebat ignē colere sicut faciebat chaldei p̄ceptōne roth. p̄ter qd abra de p̄ceptō nemoroth p̄iect⁹ ē in ignē. aci aut frater ei⁹ assistēs dicebat in corde suo. si vicerit abra illesus ab ignē sequar ei⁹ fidē. sunāt̄ colā ignē sicut alis. s. nū abra vtute dñia liberaret illesus ab ignē. et quererat̄ atā de ei⁹ cultu. r̄dit̄ velle seq̄ abra. cū p̄iect⁹ ē t̄ ignē. et ibi mortu⁹ ē. qm̄ nō fuit tate fidei sicut abra. et p̄ ex p̄dictis. nec tāta bona futura erat p̄ ip̄m. et sic s̄ sit expo nūt̄ qd sequit̄. b. In huc chaldeoz. a. in ignē vel incen dio chaldeoz. s. ista expositiō nō videſ rationabilis. qd postea subdit̄. Tulerit̄ itaq; thare abra filiū suū loth filiū c. Et edurit eos de huc chal. nō aut edurit eos d. (arā. incēdīo maxime cū fin ista expositiō dicit̄ sit. qd p̄ ei⁹ accusationē filiū ei⁹ p̄iect⁹ sunt intra ignē. et iō meli⁹ vīd̄. dicendū qd huc sit hic nomē terre vel ville in qua manebat. ita qd huc nomē coe est. et p̄p̄ū p̄t significat villam determinatā vel ignē. b. idē dicit qdā doctor hebreus auctētūs nois Danathen. et iō alio mō exponit. Ante patrē suū. i. p̄o adhuc viuēte. qd alī filiū thare post patrē mortui sunt. d. Patis melchis. p̄p̄ū lesche. Arā cū de cui⁹ morte dictū ē. genuit̄ istas duas filias. cū p̄a lesche fuit binomia. qd vocata fuit ab alio nois sarai. sequitur. e. Ut intrēt in terrā chanaan. hec fuit intērō eoz in recessu de chaldea. s. occasiōe habita remāserūt in loco in termedio. s. in harā vbi mortu⁹ est thare. In actib⁹ vero ap̄loꝝ vocat̄ charam. t̄ b. est. qd p̄ia littera ē beth. p̄ qua iō grecō p̄oīt̄ chi lfa. et latio due lfe. s. cb. Lucas autē scri p̄it̄ actus ap̄loꝝ in grecō. Notādī etiā abra accepit̄ exo rē filiā fratris sui. qd sicut p̄is talis grad⁹ nō erat phibis tus.

In capit. xi. vbi dicit̄ in postilla. Illoc duplē exponitur Anno mō sic. Ante patrē suū tc. Additio. i.

Quidam ea qd dicunt̄ ab hebreis de morte aram fa bulosa videant̄. cū nō habeat fundamētū in līt̄ qd abra fuit̄ dñia vtute liberatus ab ignē vel ab aliquo magno p̄iculo in chaldea seu in huc chaldeorū aliqd̄ videſ habere fundamētū in līt̄. Dicit̄ enī. i. re ca. Ego sum dñis qd eduxi te de huc chaldeoz. que quidē verba sonat̄ aliquā liberationē dñiam⁹ facta. eo modo qd

dicitur Ero. x. ca. Ego sum dominus qui eduxi te de terra egypti. nee obstat qd hic legit. Tulerit̄ thare filiū suū abra et loth filiū aram. et edurit eos de huc chaldeoz. qd vbi nos habem⁹. Et edurit eos. veritas hebraica h̄z. Et egredi sunt cū eo de huc chaldeoz. Concordat cū b. glo. qd haber̄ infra. xii. ca. Iup illud verbū. lxx. annoz etat abra cū egredere de harā sic dices. Tera est igē hebreo tras dīo qd egredies sit tha re cū fili⁹ suis. ignē chaldeoz qd abra et al latus babylonio incen dio. qd illorū ydolu⁹ h̄z ignē sine incendio. illō adorare nolebat libe ratu⁹ sit auxilio dei. hec in gloria. et ē hiero. Narrat etiā Ra. moy. in li. de directiōe ppie p̄i parte tertia qd in quodā libro d̄ agricultura egyptiaca. s. ydoloz cōtineſ qd quidā vir nois abram discepat̄ bar publice cū ydoloz cultor. ibi. asserens qd non erat ignē coled⁹ et de. et qd ret timēs ne p̄līm auerteret ab illā cultura incarant̄ es. et spoliati⁹ de terra sua eie cit. qdē historialia et si ab infidelib⁹ tradan̄. qd tū in fa uore fidei sonant̄ nō sunt repellēda. h̄z enī ex hoc qd abra fuit̄ tā ardēs in confessiōe fidei etiā publice et coram tyrāno rege ydolatras cofutabat. et cū b. qd deus ip̄m. de manu tyram⁹ libertauit.

In eo. ca. ii. vbi dicit̄ in postilla. Notandum etiam qd abram. Additio. ii.

In lege veteri nunq; fuit phibitū qd hō accipet̄ ē vītō filiā fratris sui. seu filiā sororis sue. p̄is p̄t Levi. xvij. vbi oēs in matrimonio phibitū expūnūt̄ in ter quos p̄dīc⁹ grad⁹ nō cōntuerat. Nulla te admiratio teneat̄ lector dignissime si excellētissim⁹ doctor ingē māthias cor. rector. But. istis duab⁹ additōib⁹ nō respōdet̄ nec replicat̄ ad illas. sicut nec ad multas alias inferius adductas. qm̄ p̄dīc⁹ doctor nō intēdit̄ replicare nisi ad illas qd sunt ē postillatorē qd vīden̄ facere difficultatē cōtra dicta postillatoris. alias aut̄ aut̄ tāq; additōes. aut ranq; indigēs risione dimittit̄. ut p̄t colligi ex dictis eiusdē inferius in correctorū corruptorū ca. xi. Ero.

Dicit̄ aut̄ dñs tc. Postq; mories de La. XII. O scriptis multiplicationē hūani generis et dūtictō nē fidelis ab infidelib⁹ p̄ duos stipites p̄ios. s. adā et noe. Illic p̄fir facit b. idē p̄ tertū stipite. s. p̄ abra. et currat̄ ista descrip̄to p̄ tres p̄tes. p̄tio p̄ abra. scđo p̄ isaac ca. xvi. tertio p̄ iacob ca. xvij. Licea primū delicit̄ quo abra p̄cessit̄ de impfecto ad pfectū. et iō p̄io ostendit̄ quo se habuit̄ et incipit̄. scđo quo vī. p̄ficiēs. cap. xvij. tertio quo vī p̄fec̄t̄ ca. xij. Licea primū sic. p̄cedit̄ qd p̄io ostendit̄ qualit̄ se habuit̄ circa deū. scđo qualit̄ circa p̄imū. xij. ca. tertio qualit̄ circa seip̄m ca. xv. Licea p̄. p̄imum tria ostendunt̄. primū est ip̄ius abrae obedientia ad deū siue subiectio. sedm ip̄ius deuotio. ibi. Apparuit̄ domi nūs abra. tertio sic fidei p̄batio. ibi. Facta ē aut̄ famē. primū aut̄ des. r̄bit̄ qd hoc qd abra obediret̄ do p̄mpte di mītēdo terrā et cognitōe cū dicit̄. a. Dicit̄ aut̄ dñs ad abra. s. m. qd dicit̄ Ra. sa. istud fuit̄ eī dīcū p̄ se pagina annos ante mortem patris sui. quia pater suus et frater eius Macho. decinauerūt̄ ad ydolatriā in terra dñi. et Ideo dñs dicit̄ abrae qd recederet̄ a patre et a cognitione.

Genesij

Quod ast in fine pcedenis ea facta est metio de morte ipsi us thare, hoc est p anticipacione fm ipm, qz moyses volabat ponere tertium stipite, s. abra, et pater eius e. Sz dicitur Ra. sa, pcedit ex suppositioe q abra esset priogenitus ipsius thare, qd improbatu est ea, pcedenti, ideo dicendum q post mortem thare dictum est ei.

b Egressere de terra tua, i. chaldea in qua natus fuit. Sz queritur quod hoc libiductum cum tam diu ante egressus fuisse inde cu patre suo et predictum est. Et risident aliqui q licer egressus fuerit corpe non nisi mente, q intendebat illuc ire, et ad hoc excludendum dū dī ei. Egressere de terra tua, non videt pbaabile puellet redit sub tyrannide nemroth qui adhuc regnabat sicut habet, xiiij. cap. Zimaphel rex sennar, de q dicitur omnes hebrei q iste erat nemroth, qui et erat binomii, et ibo meli dicitur.

b Egressere de terra tua, i. longius recede ab ea, hoc videt p Iram hebraicā q sic hz, G. de tibi de terra tua, ac si dicere p utilitate tua rade longius a terra tua.

c Et de domo patris tui, nō q: rueret adhuc et predictum est, q: bene denominatur domus ab aliquo etiā postea mortuus ē, vi patet in scripturis in plurim locis. **d** Et rem in tē. Adhuc enim determinatio terre nō ei reuelauerat ut oīda obediētia abrae creditis ad dñi mādarū etiā ad locū indeterminatum. **e** Faciat te in genitē magna, qntā ad magnitudinē prolis, licet fara sit ferilis. **f** Et benedicā tibi, multiplicando in bonis spūalibz et corporalibz. **g** Et magnificabo nomen tuū, augendo famam tuam. **h** Erisq b̄diciens. Anthonomate et excellēter p ceteris paribz tuis, et ad hoc designādū in hebreo dicit, Erisq b̄diciens, sicut de aliquo excellēter largo vel liberali; nō solū dicit q sit liberalis in cōcreto, s. etiā liberalitas in abstracto. Alter exponit hebrei dicit, q apter h dīctū est, Et eris benedictio, q: frāez erat et b̄dicio sacerdotii fieret fm hūc modū, de abraā; de ysac; et deus iacob benedicat tibi, et iter repetebat nōmen abraā dicendo. Et de abraā benedicat tibi, ita q forma b̄dictionis quae sacerdotes rēbant sup spūm incipiebat a nōne abrae, et in nōmen ei terminabat. **i** Atqz in te b̄dicitur oīs cognationes terre, illeb: ei exponit sic, qn aliquis imp̄ca, bitur bona alterius dicit. Bācacet tibi de abraā, sicut fecit abrae, Christiani exponunt de christo et melius et videb. In te būdicens, q: in semine de te nasci uero, qd est xp̄s, in omni enī gente sunt aliqui christiani, et id benedictio xp̄i sit sup oīm nationē terre, hoc aut nō potest dici de persona abrae. **l** Egressus est itaqz abraā, sicut eternus obediens. **m** Et uit cum eo loth, voluntarie magis volens esse cum auunculo suo fideliter iusto q: cum alijs remansit. Septuaginta quinqz annorum erat abraā. **n** Hoc est illud patet ex predictis li. pona crise ante mortem thare et

seraginta annos et dicit Ra. sa, quia thare, i. x. annorum genuit abraā fm ipm, qz dicit eu fuisse primogenitū, et abraā, i. xxv, annoz egressus est de haram, quibus si adiun ganit, lx, quibus pater sup̄atur, et ipse dicit, sed non p: obat habent anni, ccv, quibus vixit ipse thare, sicut habet in rīne pcedenis ea, s: quia hoc dictū procedit ex suppositioe q abraā fuit priogenitus thare, qd improbatu ē, id dīcendū q abraā eruit dī haram post mortem patris sui thare, et q non fuit primogenitū eius sed virtutis, ita q inter natūratē primogeniti thare, natūratē abrae fluxerūt, i. annis et sic in morte pris sui thare fuit, i. xxv, annoz quia thare cu erat, i. xx annos cepit generare, et ince viag ad natūratē abrae fluxerūt, i. xx annis, et abraā, i. xxv, annoz erat qui eruit de haram immediate post mortem patris, qui in simul iungant faciunt ducentaquinqz annos, et tot annis vixit thare, et habet in ita sequitur.

n Et animas quas fecerāt in haram, i. in seruos et ancillas quos emerāt, vel fin alios viros et mulieres, quos de idolatria convertebat ad cultū unius dei, o Atqz ad locū sychem, de hoc fit mentio spālis, quia dñs ostēdit ibi sibi montē garizim, et montē ebal, ubi filii israel suscepuntur erant iuramenta legis seruāde p benedictiones sup seruātes legē, et maledictiones sup trās gressores, et habet Deut. xxiij.

p Et vsg ad cōvalle illustrē, hec est regio penthapolis ubi erat quinqz ciuitates quas subuerit dñs, q erant valde delectabiles ante subversionē, et habet ea, sequenti, q Chananeus asti tūc erat in terra a. occupans in iste terrā datā Dñm et filiis eius, quia vt dicit hebrei, Nō est post diluvium ordinavit q Sem filius suus haberet terrā illā, vñ. i. xiiij. e. d. q melchisedech erat rex salē, q citas p ea dicta eris h̄ieriz rē metropolī regiōe illa. Sedz ut oīs hebreos ipse Dñs nominatus est Melchisedech, propter bonitatem sui regnumis, q: melchisedech interpretat rex iusticie, si enī computenf anni ipius sem innenit r̄pissel tra illud tempus.

r Apparet autem illud consequenter describitur ipsius abrae deuotio, et hoc ex duobus scilicet ex diuina ap̄, partitione facta sibi, et ex ipsius abrae gratiarum actione deo redditu. Et patet littera, Scientiam tamen q cum dicitur,

s Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei, illud quod lequitur. Et invocauit ibi nōmen eius, nō est de textu sed subintelligitur, propter hoc aliqui doctores posuerunt illud in glo. interlineari, sed postea aliqui nescientes disterneret inter glo. et tertium inservuerūt illud in textu, et simile habetur in multis locis in biblijs nostris, sequitur,

t Progedies ad meridiē, i. ad illā pte unde q est vsl;

Liber

egypti. qz terra egypti ē ad meridiē respectu terre p̄mis
v. Facta ē autē famēs. Hic describit fidei abrae. (iois,
pbatio. ad hoc enī p̄misit dñs famē fieri in terra chanaā
et marina in illa parte ubi erat abraā. et oīdētē fides
eius. qz dñs dicerat ei p̄z ante qz in terra illa m̄ltipli-
cat̄ eū. et n̄pholom̄ p̄

p̄ter famē imminentē
opozebat eū eire. et
tū nō est diffiūl̄us dedi-
cūna promissione.

x. Dicēd̄ abraā in
egypti. qz in illa terra
erat fertilitas. et erat p̄
piuqua loco terre c̄pa-
naan. in quo erat abraā
et bene dic̄tur. Descen-
dit qz terra egypti in
fero. ē respectu iudee
y. Lūq̄ p̄p̄ esse r̄c.
af̄ ingressum hoc sibi
dixit. et p̄caueret p̄cu-
so de cautele vtoris
lue qntū fieri poterat
via humana. z. Lū
eiderit egypti. Scie-
bat enī abraā nephās
esse apud egyptios ad
utrecū. et morte plectē
dū et min⁹ reputabant
homicidū vñt qz ac-
cedere ad vtorē alicui-
us ipo viuēt. et ideo
ad hoc p̄culū cuitan-
dū dūt vtori sue.

a. Dic̄ ḡ obsecro qz soror mea sis t̄c. Et querit hic quō
abra hō tate pfectiōnē p̄tale mēdaciōnē exposuit vtorē su-
am periculo adulterij. qz vt vtor magis debuisset eligere
mori. Ad hoc dicēdū qz hō in piculo posuit s̄p̄ debet ager-
re ad sūi liberatiōne id qd̄ pōt fini viā h̄iana. vt non ten-
tet deū omittendo illud qz qd̄ pōt evitare p̄culū qntū pōt
et qn̄ nihil pōt ultra tūcabisq̄ tētatiōne dei pōt residū
comittere dispositionē diuinē. abra autē in terra chanaan
habebat familiā magnā. nec habebat bona r̄p̄alā et pa-
nē. et vñt et filia vnde posset eā sustinere. cuī eset ibi pe-
grin⁹. nec habebat magnā pecuniam vñ possit victualia
emere. et si haberet incole illi? terre nō vederet sibi. cum
essent in tāta fame posuit qz vir haberet victualia pro se
ip̄s et familia p̄p̄ia. et id si malisset abram in terra illa:
stati iminebat sibi et familiē sue p̄culū mortis p̄pter fa-
mem. et id illi piculo p̄io debuit occurrere qd̄ et fecit de-
scēdēdo in egypti qz erat terra fertili. Periculū autē ca-
stitatis sue vtoris nō erat ita sp̄inquiū. qz pbabilit̄ eset
mabat qz vtor sua reseruaret regi. p̄pter h̄i pulcritudinē:
sicut et factū ē. sciebat enī qz tē illo reges nō accedebant
ad vtorē suas de nouo acceptas nisi post anni circuluz.
qz sicut h̄i in li. H̄ester. qz ca. ser mēsib⁹ vngēbatur oleo
myrrhino. et postea aljs ser mēsib⁹ q̄būdā vnguentis et
varis pigmentis vrebant. et postea ad regis cubiculū trā-
sibāt. infra tñ tps sperabat de dei admittōne sibi. vtor
et familie affuturo. a. Dic̄ ḡ obsecro qz soror mea sis.
nō docuit eā mentiri h̄i viratē occultate caute. mulieres
enī et viri de eadē cognatiōe p̄p̄inqua fratres et sorores no-
minabant̄. vñz̄ in ca. se. abra vocavit loth nepote suum
fratre di. Ne qso sit iurgiū inter me et te et inter pastores
tuos et paliores meos fratres enī sum. b. Elderunt
egypti t̄c. Dic̄t̄ hic hebrei qz abram et nihil omittere

de hisque poterat ad seruādū castitati vtoris sue. Iclu-
serat eā infra vñ archā ne videretur ab egyptiis qz scie-
bat esse luxuriosos. sed cuī puenissent ad qd̄dā passagium
vbi scrutabantur ea que fecerant custodes passagij ape-
ruerunt archam illam et viderunt qz illa mulier eset

apta cōjigio regis p̄o
pter sūa pulchritudinē
et iō subditur.

c. Et nūciaue. princi-
p̄t est p̄dicti custodes
passagij.

d. Pharaonia. regi
egypti. tunc enī oēs re-
ges egypti vocabātur
pharaones. sicut et ali
quo tpe oēs impator
res romani vocabātur
cesares. e. Et landa
uerūt eā. dicit̄t qz el̄
set valde couenies sibi
et hoc dixerunt ad ca-
prandū regis gratia.

f. Et sublata ē multa.
et fuerit vtor regis. ut
paret infra.

g. Abram vō vñ vñ
sunt p̄pter illā. ipsū
bonozando et munera
exhibēdo credētes qz
eset frater ei et nō ma-
ritus. et qz docuit tunc
egyptios astronomia
quā ignorabant ut dis-
cit Josephus.

h. Flagellauit autē dñs pharaonē. qz abra fecerat fideli
qntū poterat fini viā h̄iana et residū. s. castitate vtoris
comiterat diuine p̄tectori. vt. s. dicit̄t ē. iō dñs qz est pro-
tector oīm sperantū in se. castitate vtoris sibi comitaz
coherauit flagellando pharaonē plagiā maximiū. qz autē
sunt ille plage nō ē exp̄slū in terra. sed hebrei dicunt qz
fuit flirus seminis ita qz cōcubis⁹ eset grauis vel ipo-
sibū pharaonē et seruū eius. Expositores nosū dicunt
qz fuit cōlūlio vultū vtor pharaonis et seruū eius. ita
qz parere non possent. i. Propter sarai. In hebreo h̄.
Propter verbū sarai. dicit̄t enim hebrei qz sarai habebat
angeli custodē corporis sui. sicut de beata agneta legiſ. Et
qz sarai dicebat angelō. et p̄cuteret pharaonē plaga p̄e
dicta tūc p̄cūtebat et sic cogiscere eā nō poterat. l. To-
cant̄ pha. abra t̄c. p̄ revelationē enī scūt̄ qz sarai eset
vtor ei t̄qz flagellabat. p̄pter ei detētōne legiſ. l. Ac-
cipe eā et vade. no dūt ei. terra coram te est vbiq̄ tibi
placuerit habita. sicut dūt abimelech rex herare. et h̄
infra. m. ca. sciebat enī pharaonē egyptios esse luxuriosos.
p̄pter qd̄ abra nō possit habitare lecurus in terra egypti
cū vtorē sua. m. Precepitq̄ t̄c. ad conducendū eu se-
cure donec eset extra terrā suā ne aliqua molestia sibi
vel vtori sue vel familiē inferretur.

m. ca. x. vbi dic̄t̄ postilla. Egregere de terra tua.
id est de chaldea. Egregere. i.

D. On videat rationabiliter dicit̄t vt cum dñs dūt
abra. Egregere de terra tua intelligitur de chal-
dea. sicut nec dicēdū ē qz abra fuerit i chaldea na-
tus. Lōlat enī qz babylonia cuī tota terra seminat quē ē
chaldea p̄mebat ad chām filium noe et posteritatē ei⁹
vbi negiroh regnauit. et supra capitulo decio. Abram
autem descendebat de S̄cm; quā sem posteritas ha-

Genes̄is

bitatio erat in alijs regionib⁹. et in eo.ca. h̄. nec huic obstat qđ dī. s. xi. ca. de arā sic abrae qđ morū' ē i terra na- fūtatis sue in eī chaldeoz. nā put in h̄ loco dī ra. moy. gerūdē. t̄ b̄i vt vīd̄ cū ibidē dī. In terra natuitatis sue. referendā ē ad arā solū qđ nar' fuit in chaldea. nō autē ad abraā. nā j. xiiii. ca. Abraā mītēs serū suū in mesopota- tamia dicebat ei. Ad terrā cognatiōem. qđ meā p̄f. cīscāz in qđ loco vbi nos habem⁹. Ad terrā cognatiōemq; meāz hebraica vītas habet. Ad terrā natuitatis mee. Edē ei dīctio p̄m̄t ibi. t. s. xi. ca. vīd̄ dī. In terra natuitatis sue. et sic p̄t qđ loc⁹ natuitatis abrae etat in mesopotamia. Regif eria Jōsue. xiiii. qđ iōsne alloquens filios iūr̄ dīcebat. Trās flūmū habitauerūt patres vestri ab initio tha- re pat̄ abraā t̄ nachor. cōstat aut̄ qđ trās flūmū ē mesopo- tamia. vt in eo.ca. declarat. cū aut̄ dīctio ab initio. sāc p̄t qđ inde et in orūndi. t̄ norāt ibi dīctio. Edare p̄ abraā t̄ pat̄ nachor p̄termit̄t̄ arā. eo qđ arā vt dīctū ē fuit na- fuit in chaldea in mesopotamia. Et qđ h̄ qđ cī dīctio abrae egredere de terra tua. intelligit de qđā loco qđ dīcti- tur h̄. qui erat in mesopotamia a qua terra nūq̄ legiſ abraā fuisse egredius nīl nūc de p̄cepto dī. Et sic qđto p̄tūlāto. is t̄ cī solūtōes nō vident̄ hic habere locū. si aut̄ qđ qđ arā frater abrae dīct̄ fuit in chaldea. thā- re aut̄ abraā t̄ nachor in mesopotamia. Ad h̄ dīctū qđ līa- nos cogit ad vītūq̄ cōcedēdūt̄. vt tacitū ē. cīp̄ rō p̄t̄ effe- fin Ra. moy. p̄dīctū. qđ thare habuit ire d̄ terra sua i chal- deā p̄st̄ natuitatē abrae t̄ nachor. t̄ anteq̄ nasceret arā et ibi i chaldeā fuit nat' arā. Rātio aut̄ qđ thare iuit in chaldea nō expūnīt̄ in līa. p̄t m̄ p̄bālīt̄ dici qđ cū nem- rot̄ fūlīy vīt̄ oīp̄sor̄ hoīm. vt s. dīctū est. t̄ volebat at- erab̄d̄ gētes ad cultūrā ignis qđ iō vocasset thare et fa- milia sua qđ grāt̄ notorables de genere. S̄m. vt et diutu- na habitarōe eōp̄ in chaldea coīcarent cū alijs in h̄moī cultura. t̄ sic ampliarē iste cult⁹ exerabilis. qđ fuit ibi dem dīm̄ cōmorat̄ int̄m̄ qđ ibi nar' fuit arām. t̄ mortuus et thare t̄ nachor ignē coluerūt̄. t̄ qđ cōmūt̄ sunt iter gē- res dīctiōr̄ op̄a eōp̄. abraā aut̄ a deo illuminatus t̄ pro- tectus dīm̄t̄ fuit edoc̄t̄ inde. vt līa dīct̄ iī anctōri- tate allegata. j. xv. ca. s. Ego sūz dīs qđ te educi de eī chal- deoz. Si forte qđ q̄r̄ quare scriptura p̄m̄t̄ ita particu- latē narrāda. Dīctū fin Ra. moy. p̄dīctū qđ scriptura videt abremare t̄ obscure locq̄ in his que ad ydolatriam p̄m̄t̄ in p̄lo statu. l. ante legē referuāt̄ ea ad eīs legis i quo p̄ncipali fuit ydolatria p̄bīta plene declarāda. vnde. s. x. ca. dīct̄ de iōp̄ nemorūt̄. qđ deceptor arām fuit cogēs hoīc ignē adorat̄. vt in glo. mīlī t̄ tradit̄ i sc̄is p̄ura de eo mīlī qđ fuit robūt̄ venator corā dīs. qđ fuit vība bacūssima t̄ diversimode interpt̄abilitā. t̄ eadē rōne p̄dīct̄ hic omittūt̄. Et attēdū qđ in h̄ ca. t̄ in alijs arām est dīctio equiuoca fin lingua latīna. qđ vno mō signifi- cat arā patrē loth. t̄ alio mō signifiacat quēndā locū in mesopotamia. vt cī dīct̄. j. eo. ca. Lū egredere de h̄. sed in hebraica lingua nō est in hoc loco equiuocatio. qđ arām p̄t̄ significat hoīem scrib̄t̄ cū beth qđ est q̄nta līa alp̄abeti hebraici. p̄t̄ aut̄ significat locū scrib̄t̄ cū alia littera inerpt̄ibili in lingua nra qđ est vera līa in alp̄a- bero hebraico.

Tacet qđ in hac expo. (ponit̄ sic. Adiutor. s. s. t̄rōe cōmūt̄ sit vīp̄. qđ benedictio rōp̄ sit super abrae. p̄m̄t̄. p̄t̄ p̄t̄ebit. j. cap. xxi. In eo.ca. xiiii. vīd̄ dīct̄ in postul. Si querit hic quō abraā homo tante perfectionis. Adiutor. s. s. Eccl̄io pos̄illatoris vera ē t̄ cōsona dīctis setō- rū t̄ glo. cōl. p̄t̄ sū p̄ter b̄ vīt̄ dīct̄ qđ abraām. Wessel. p̄pha. vt. j. x. ca. In sp̄. p̄ph̄ etie cogīcēbat qđ ex h̄

qđ vīt̄ sua esse fablata nō sequereb̄ aliquid cōtra vīt̄ s pudicitia. sed p̄t̄ laus tēi t̄ vīt̄ cogītio apud ih̄os in fides relucet. cognoverūt̄ enī p̄bar. oīt̄ sui qđ dīs eos flagellabat maximiſ plagi p̄pter sarai vīt̄ abrae. vīt̄ i littera. t̄ sic diuinā p̄uidētā t̄ cī iūstītā aliquāt̄ fatebātur. p̄m̄ptus. t̄ būlūs qđ p̄bīt̄thm. qđ idēt̄ vīt̄ dīla sua corrūcta t̄ ip̄os multipl̄t̄ a deo plagiōs p̄pter verentio nē arēb̄ dīi ad hoc nrebanb̄ p̄t̄m̄re dīctes. nequaq̄ man' sua tētegūt̄ nō sed casu cotungit. Reg. vi. cap. Et pampilius pharaō p̄p̄lm̄ iſrahētīt̄ t̄yrānē detinens eī dīs se t̄ suos multipl̄t̄ flagellatos a deo cī alīs signis. t̄ pdiḡis. adhīc nō cessabat diuino mādāto resistere. vīt̄ in Ero. in multis locis. aliter aut̄ fuit in p̄p̄seō cī flat̄ pharaō deo obēt̄ p̄terat̄ dīm̄t̄ illicita. Et quo eri am fama gloriōsa ip̄us abrae p̄ quo deus tanta op̄abāt apud ih̄os infideles claruit iūta p̄missionē sub̄ sup̄ia d̄ deo factā. cī dīct̄. Magnificabo nōmē nūs. Ex quib⁹ sa- tis patet quorundā hebreor̄ error sp̄līt̄ Ra. moy. ge- rūndēnsi. qđ in hoc loco assert̄ qđ abraā multiplicit̄ pec- cātū. nō solū in mādāto t̄ h̄moī. sed etiā iniquātā term̄ p̄missionis erūt̄ sine mādāto dī. ad quā terra de eius mādāto sp̄līt̄ neverat̄. p̄pter qđē p̄t̄ abrae assent̄ qđ filii usū fūerāt̄ in captūtate egyptiaca. vīt̄ mīt̄os annos. que qđē assert̄ vīt̄ vālā ē. nā licet de multis sanctis legat̄ qđ aliquāt̄ peccassent̄. vt de moīse in aqua cōtradictio- nīs. t̄ dāvid in facto vīle t̄ h̄moī. t̄i scriptura galā. eos rep̄hēdit̄ eis certas penas inimicēdo. vt de moīle. p̄p̄se- re. ca. t̄ de dāvid. j. Reg. xiiii. ca. ne eoy gesti in talibō ad exēplū trabant̄. Iēd̄ in apōstolo est p̄ oīp̄positū. nā h̄moī sa- cū abrae nō rep̄hēdit̄ in scriptura. sed p̄t̄ ad laudem dei. t̄ sū facti honorē refert̄. de hoc enī factō abrae t̄ quis būdā legit̄ in p̄s. ad līam. Pertrāslerūt̄ de gēte i gētē. Nō reliquit hoīem noīt̄e cīs. t̄ corrūpuit p̄oēls reges. Molite tāgere chūt̄os meos. Et quo p̄t̄ qđ līa ad laudē dei. t̄ etiā sanctorum suorum referuntur.

Replica correctior̄ contra Burg. fabulosum.

Thā ca. xiiii. postulatōr̄ exponens illū p̄ssūm. Eg- dere de terra tua. dīct̄ qđ intelligēdū ē de chal- deā qđ referēt̄ būgē. anūtīlī vt a p̄part̄ digressio- ne se fangat̄ dīct̄ abraā natūrā in mesopotamia nō chal- deā. t̄ qđ sūa digressio ē intrīcata ad clarissim vīdēdū i mes- prias. cī reduco ad certa p̄t̄. p̄t̄ mīlī. abraā nō ē nat' in chaldea. secūdū chaldea nō ē terra de qua in p̄posito tubēt̄ egredī. t̄rētū qđ abraā fuit nat' antē arām quē ge- nūt̄ thare iī chaldea. quartū qđ abraā fuit natūrā i h̄. vālā loco mesopotamia sic dicto. Allā qđ addit̄ bur. fabulosā vi- denīt̄. h̄ primū cī dīctū ē vīra be. dīt̄ero. p̄t̄ allegāt̄ i glo- sa or. p̄t̄ et̄. p̄bāt̄ autē b̄i Aug. et̄ia all. iii glo. eadē vīb̄ b̄i qđ arām fuit priogenit̄ thare. t̄ is fuit nat' iī chaldea fin ip̄m̄ burg. t̄ oīs. Thare aut̄ sīḡ māst̄ iī chaldea qđ ad mortē arām fin omīs t̄ inter natuitatē arām t̄ moriez ciūdē natūrā est abraā fin be. dīt̄ero. t̄ Aug. s. allegār̄. quos sequit̄ magister hystōr̄ iāc. dīct̄ abraā p̄t̄ noīt̄. q̄uis sit vīt̄mo genit̄ p̄pter p̄nōt̄t̄ dignitatis. sīt̄ et glo. ordi. t̄ zōlepȳ cocordat̄ qđ cīb̄ p̄lus credere oīp̄- tet̄ qđ bur. līe rōne dicta sanctōr̄ p̄t̄ponēt̄. Est igit̄ terra natuitatē abrae iī chaldea nō habuit̄ habita. tonem qđ q̄uis vīp̄ sit p̄ maiori parte sol' iī thare cū familiā sua dī in līa ibi habuit̄. vt etiā idē bur. post in eadē di- gressio. nec obligat̄ qđ bur. dīt̄ de hebraicis līis. nā credē- dū ē magis nīt̄ trāsl. nōi p̄t̄doctores cō. oī. dīct̄ er- pos̄t̄. nec p̄t̄ oīs vīb̄ ad bur. hebraicū i grasse. nec vā- let qđ adducit̄ de Jōsue. xiiii. cīrēs flūmū assērēt̄ illāz frācē mesopotamia cī chaldea. t̄iā līa sit iuxta eūcē flū- mū eup̄hāt̄. t̄ ita b̄i dī iī flūmūt̄ sīcē mesopotamia.

Liber

vñ dicit Isido. li. xiiii. q̄ babylonica astē ē p̄uincia ī chaldea cui caput ē v̄b̄e babylonia a q̄ regio ē nūcupata rā nobilis. et chaldea assyria. et mesopotamia. in ei nō nomen aliqui trāsierūt. quā p̄terflūr tigris et euphrates. Inne p̄te iḡf bur. exponit n̄as fluvius ēst̄ mesopotamia. cum fm 31ido. vbi sup̄z et mas s̄ist̄ ap̄ietatū. ll. xv.

sit sita iter p̄dicta duo flumina. vñ p̄z primū dictū bur. fore falso n̄i et ip̄e bur. fortasse p̄sūt̄ err ore penitēta duc. Et dictū tetra etat. vñ et̄ enī cōtradi- ci intra circa ca. xxvij Deut. circa mediū di- cēs. Abraā p̄m̄ paf fidē h̄o igrānt chal- deā s̄i in ea fuit natus et inde educer. et nisi ac cipiat. p̄ retractare su- stineat a suis amatori bus p̄ contradictione. p̄z ḡ primū dictū esse falso. s̄līr. scđm. q̄z et̄ chaldea sit terra na- tūritate abrae et̄ p̄z er dictū iubēt hic et̄ re chaldeā. hec ē inten- tio bea. aug. xi. de cl. deut. allegat in gloria ordina. et̄ ioseph. li. antiqitatū dīc de b̄ egredi abraā cū. lxx. anor eēt dimisit chal- deā ut dīo ubēre mi- graret in chanaea. et̄ ita h̄ic egredim̄ san.

Stephan⁹ exponit Actu. vii. dicēs. Erūit de terra chal- deor et̄ habitavit in charā r̄c. Nec tertū dictū bur. p̄t elle vñ. q̄z saray fuit filia aram q̄ fuit nonagenaria cum abraā eēt cētenan⁹. et̄ infra. xvij. ca. Si igit̄ arā fuit iuni- or q̄z abraā. viij. vel. x. annoz genuisset saray qd̄ falsū ē et̄ fictū. Ideoq̄ et̄ q̄trū et̄ dictū nullū ē. Hā terra trāsflu- mialis dī in texru cōfiniū mesopotamie. et̄ p̄z Jofue. xxiij. Nec p̄t p̄ueniēter intelligi ip̄a mesopotamia. Hā ibi p̄t̄ no feruntur vñs alienis q̄s noīat ter̄ ibidē. sed ī chaldea ad req̄sitionē et̄ fortasse copulacionē n̄eroth. p̄z ut dicit idē bur. in ista digressione chaldea aut̄ cōfiniū est̄ mesopotamie. q̄z circa itra eadē flumia. put. s̄. dictū ē si ta. nec p̄tractare dignū ē ī q̄ bur. circa c. xij. et̄ xij. notat postū. n̄a pueriliter occasiones scribidi accepit. **XIII.**

Accēdu q̄ abraā de egypto. Ilic̄ p̄fir describit quō abraā bñ se habuit ad. primū. et̄ p̄o q̄o se habu- it ad. primū tpe. p̄spēritatis. s̄. et̄ pacē cōseruādo. sed oq̄ tpe aduersitatis. s̄. ip̄m velocit̄ adiuuādo. xij. ca. Circa primū tria declarant̄. q̄ p̄fir describit inter fa- milias ab̄ et̄ loth cōtentio occasio. sed o occasionis p̄- cōficio. ibi. Dicit̄ q̄ abraā ad loth. tertio p̄cōficio approbat̄ ibi. Dicit̄ dīs ad abraā. Occasio aut̄ cōtentio fuit. q̄z v̄terq; erat diues valde et̄ habebat magnā familiā. et̄ ex ta- li cohabitatione solet sepe cōtentio sur̄gere. dicit̄ igit̄.

a. Accēdu ergo r̄c. sequit̄. b. Ad austrialem plagam. non est̄ intelligendū q̄ terra p̄missionis od̄ quā ascendit abraā rediens de egypto sit in parte australi respectu egypti. s̄i in aq̄ionari. led̄ austrialem plaga hic accipit respectu

bier̄m quia illa pars terre p̄missionis que est vicinior egypto est̄ pars australis indee.

c. Erat aut̄ diues valde. In hebreo habet̄ Brauns vel p̄dōrofus multū. q̄z habebat multa p̄dēta aurū et̄ argen- ti et̄ talia p̄z. et̄ in idem redit̄. d. Reueliūz ē r̄c. q̄z hebreo ēt̄ h̄f. Per mā- sionēs quib⁹ p̄nērat et̄ hoc duplicit̄ de cau- sa. vna q̄z hoīes reu- tentes ad terrā suā vñ exierat̄ p̄nērat̄ acq̄ pere hospicū redēdo vbi fuerūt p̄t̄ hospita- ri eundo alia. q̄z quan- do abraā iuit̄ in egyptis nō habebat pecunias p̄ expēs sufficientib⁹ et̄ cotrāxerat̄ in hospi- cīs aliqua debita fed̄ in redēdo erat diues valde. et̄ p̄dictū ē. et̄ iō redit̄ p̄t̄ eadē hospicī ad soluendum illa de- bira.

Abraā ad loth. Ne q̄so sit iurgiū inter me et̄ te et̄ inf̄ pastores meos et̄ pastores tuos. f̄ces enī sum⁹. Ecce vniuersa terra corātē ē: re- cede a me obsecro. Si ad sinistrā iteris: ego dexterā tenebo. si tu dexterā ele- geris: ego adsi nistrā per gam. Eleuatis itaq̄ loth oculis vidi oēm circa regi- one iordanis. q̄ vniuersa iūtigabat̄ aīq̄ sbuerteteret dīs sodomā et̄ gomorram sicut paradisus dīi et̄ sic egypti vniēti i segor. Ele- git̄ sibi loth regionem cir- ca iordanē et̄ recessit ab oēte. Diuisiq̄ sūt alterutruz a f̄t̄ suo. Abraā h̄itauit in terra chanaā. loth v̄o mora- tus ēi oppidis q̄ erat circa iordanē. et̄ h̄itauit̄ i sodōis

e. A meridie i beth. q̄z sicut dictū est̄ itra- uit̄ terrā p̄missionis a parte australi. sequit̄.

f. Et iūocauit̄ r̄c. q̄z deo agēs de h̄f. q̄z ip̄m vroze et̄ familiā conseruauerat̄ in bo- nis multiplicauerat̄.

g. Et̄ loth r̄c. Illoē exanimū ad ostēdēduz occasione discordie. dī- uitie enī et̄ frequēter

sunt causa discordie inter homines enī xp̄iūz et̄ amicos. vnde sequit̄. h. Hā facta r̄c. q̄z tā iſt̄ q̄z illi volebat̄ sibi p̄occupare meliora pascua et̄ meliores aquas. S̄ebreī dictūz causa cōtentiois fuit eo q̄z pastores loth p̄scebat̄ aīalia sua in blādis alienis. pastores aut̄ abraā in cōp̄a- bant eos. q̄z erat edocit̄ in iusticia sua a magistro suo. nō sic aut̄ pastores loth. sed p̄t̄a expositio melior videretur.

i. Chananeus r̄c. ac si diceret. licet terra illa p̄missa ēet̄ a deo ip̄i abrae. nō tā erat sibi tradita. tō magis volunt abraā recedēt̄ a nepote suo ne forte er cōtentio p̄dictor̄ famulor̄ moueret̄ lis corām iudicio infidelibus.

l. Dicit̄ q̄ r̄c. q̄z s̄ir describit̄ cōtentiois p̄cōficio. licet enī delectabile esset̄ ip̄i abrae manere cū nepote suo magis tā voluit ab eo separari q̄z et̄ occasione seruōz cōtēdē- tū moueret̄ brigā inter ip̄m. et̄ nepotē suum. et̄ q̄dūs esset̄ senior dedit̄ tā electionem ip̄i loth dicens.

m. Ecce vniuersa r̄c. ad eligendū quā partem volueris. Si ad sinistrā iteris. ac si diceret. licet sepemur ab invicem non tā ita elongabor̄ a te quā siccuram tib⁹ ī necessitate. q̄z pater per effectum in ca. sequenti.

n. Eleuatis itaq̄ loth r̄c. ista est̄ regio penthapolis ī qua erat quing cūitates quas subuerit̄ dīs. et̄ habet̄ iusta. xij. ca. que ante subuersione erat pulc̄rīma.

o. Sicut paradisus dīi. non per equalitatem. sed per quandā similitudinē. p. Et̄ sicut egyptus r̄c. Terra ēi egypti ī illa parte qua de egypto veniunt̄ homines ī segor̄ est̄ pulc̄rīma. q. Elegit̄ sibi loth. propter cō- ditiones p̄dictas. sequit̄. r. Et̄ habitauit̄ in sodomis.

Genesij

Hebrei exponunt h[ab] in vituperio ipi[us] loth, licet enim sciret hoies illi[us] terre esse pessimos, voluit tamen habitare cum eis et exinde peiorat[ur] est. Catholicus autem exponit hoc in laudem eius, ac si dicatur, quia enim habitauerit inter hoies pessimos, sicut inter eos seruauit innocentiam et misericordiam, et h[ab] modum expeditum.

H[ab]eg. i. mor.

s. Hoies autem tamen de qua

tu malicia habet ista, coram h[ab]i. t. xii. et Zechie. xvi. hec fuit amiculans sicut domine soror tuus tecum. et dicitur dominus ad abraham, H[ab]ec sis de scriptis separatis abra et loth aprobatio, per hoc quod dicitur loent[ur] est ipi[us] abra posse istam separationem primis ei terris a prolixi multiplicacione, et hoc fuit enim nomen factum, dimine enim revelationes solem fici in meo quereratis, et a perturbationib[us] passionis sedis societas aut ipi[us] loth aperte nimis famulorum erat causa querituris, ut p[ro]p[ter]a et cetera.

Et parere ita v[er]o ibi, v. Et habitauerit tecum h[ab]ambre nomen est bonis potenter illius terre, a quo denominata est vallis illa. Et iste fuit federatus cum abra et pars capitulo sequuntur.

x. Edificavitque tecum ad sacrificandum et glas agendu[m] ipi[us] do-

In eo, p[ro]p[ter]a, ubi dicitur in postilla, Chananeus et phe-

sens.

Additio.

Rationabilius presumit quod tunc habita- tores terre qui erant sine timore domini, sicut chananeus et phe-sens videlicet tantum esse abundantia abrae et ne- potis eius et non poterat capere eos terra expoliare eorum vel salte de terra e[st]ercent, sicut e[st]ercent philistini, ysaac, p[er]petrari in eam, et infra, recta, et i[st]o interposuisse scriptura in narracione huius recessus chananeus et phe-sens habita- bant in terra, quod dicitur, tales erant habitatores terre quod non tolerarent tantam abundantiam in extremitate.

Actum est autem in illo tempore, hic ostendit quod abram bene se habuit ad proximum in aduersis, et uno describit ipius loth captio, secundum eiusdem liberatio, ibi. Et ecce unus qui euaserat, circa primus sic procedit, quod prius describit bellum in generali, secundum causa belli, ibi. Duodeci enim annis tertio describitur captio loth in speciali, ibi. Et egressi sunt circa primi diei sic,

a. Factum est autem in illo tempore, post separationem loth ab abra, b. Et amraphel rex sennae, sicut hebreos est nemo regis de quo supra dicitur est quod regnauit in babylon, que est terra sennae, c. Et thadali rex gentium, sic enim nominatus est, quod in regno suo erat hoies congregati de diversis nationibus, d. Sennae rex ac acme. In hebreo hebrei, sicut rex bale, nomen est citat, quod alio nomine vocata est lego,

e. Quod hi te, quod in hebreo hebrei, in valle capestri, et potuit esse quod illa vallis ex uno latere habebat nemora et in alio campis arables, sic ab errore nomine poterat nominari s[ed] siluestris et capestris, f. Que nunc est mare salis, quod postquam subversa sunt quinque civitates quae erant in illa regione, locum ille factum est lacus magnus salissimus et valde spissus terra quod resiliens metra ibi pecta magis solidans quam lauenit, et id nullus p[otes]t poterat ibi vivere, sicut quod in phileb[us], q[ua]d. Deibau, Et id in alio vocat mare mortuum. Apud hebreos enim mare vocat congregatio aquarum magnitudine,

tpe[rum] et amraphel rex senna et atroch rex porti et chodoriq[ue] mor[us] rex elamitae, et thadali rex gentium: iniret bellum in basa regem sodomorum et contra bersa regem gomor[us] rexit et sennae rex regem adam, et sennae rex regem seboyim, p[er]traque regem bale, ipsa est segor. Quod hi suenerint in valle silvestre quod nunc est mare salis. Duodeci enim annis fuerant chodori la mor[us] et tertio decimo anno recesserunt ab eo. Igitur quartodecimo anno reges et reges qui erant cum eo, et p[er]cesserunt raphaim in asteroth, et carnaun et zuzim cum eis, etemni in sabe caria ha- im, et chorreos in montibus se- yit v[er]o quod ad capestria pharaon qui est in solitudine, Reuersaque sunt et veneruntur v[er]o quod ad fo-

rum. Duodeci enim annis exprimitur et bellum quod fuit rex sodomorum et aliis quattuor reges cum eo p[ro]nomiatis, annis secundis chodori la mor[us] regi eleminatus et redierunt ei tribus et tertio decimo anno rebellaverunt, p[er]ter quod anno quartodecimo ad duxit tres reges secundum supra nominatos ad debellandum eos, verut[er] quod rex sennae erat ma- lor inter illos p[er]tinet quod supra p[ro]nominatus est, et p[er]babile est quod non exprima- tur in ita quod facit men- tionem de istis soli propter captione loth quod il-

le amraphel et forsitan alii duo reges habebant etiam aduersarios rebellantes, in quod debellando chodori la mor[us] p[ro]prio adiunxit eos, et postea venerunt cum eo ad debellandum regem sodomorum et alios qui reges p[ro]nomiatis cum eo, et h[ab]et est quod subdividit. h. Et p[er]cesserunt raphaim, et gigantes, i. In asteroth, nomine est ville vel terrae regi habitabiles, k. Et carnaun, et zuzim sunt gentes a predictis debellatis, l. In sabe caria ha- im, et planitia illius terre, sabe enim in hebreo est nomen commune, et significat planitatem, sibi sonat ibi sicut v[er]o saepe, m. Et cor, et hor, et b[ea]t[us] horrei in hebreo, scribitur p[er] herb[um] leonis cui in latino correspondet drus, sicut p[er] ut, s. dictum est ea, p[er] haram quod in actibus apostolorum vocatur charan, n. In motu sicut sic nominati sunt ab esau qui nondum erat natus, et non istud nomine ponit hic p[er] anticipacionem, videt tamen melius quod vocatus sit mos sicut ab alio p[er]cedente esau, et habet infra, et vi, ca. a quo descendunt duces in monte sicut ante filii esau haberent ibi principatum, o. Usque ad capestria pharan, v[er]o illius persone sunt eis, p[er]tinet, et ceteri sunt ab illo loco ubi p[er]secuti sunt eos, q. Veneruntur v[er]o et significat maius in hebreo, vocat enim fons ubi fons maius, quod in congre- gabantur iudices terre illius ad determinandum iudicium, sicut sicut hebreos dicitur est locum illius fons iudicij in significatione futuri iudicij, quod futurum erat quod moyses et aaron ibi indicarent, p[er]quisit contradictione, p[er]ter quas dicitur p[er]missum, p[er]tra eos quod morerentur in ingens terra plurimorum

Liber

et habet Nume. ix. q. Ibla est cades. Sic enim alio nomine vocata est. Cades enim sanctum significat in hebreo.

q. dñs ibi sacrificavit nōmē suū educēdo ags de perra

et ibidē habet. Et percusserit tē. hoc dicit p annicipa-

nōmē. q. non dū erat nāt amalech. s. Et amore. tē,

et ipa est Engaddi vt

habet exp̄esse. q. Dā

ralip. ix. ca. ipa ē regio

abundā plurimū in

balsamo et palmis.

t. Egressi sunt. Dic q̄ sit

describit captio loth

in spāli. debellatis enī

aduersariis triū regū

q. erant cū chodorla-

mōr venerunt tres di-

cū reges cū chodorla-

mōr ad bellādū regēz

sodomoyz talios quat

tuor q. ei rebellerat;

quibz debellatis capē

est ipē loth q. habitabat

in sodomis ex societa-

te ei maloy iusti aliqui

incurrunt penā tgalez.

licz nō sunt participes

criminis ip̄oz. Et pars

littera v̄loz ibi.

v. In valle silvestri.

exponatur sicut prius

t. Vallis autē tē. Di-

cit aliqui q. ibi erant

purei enomētē bitu-

men. q. est genē cemē-

ti fortissimi ita q. non

dissoluat nisi sanguine

menstruo. hebrei autē

dicunt q. i illa valle ac-

cipiebat terra ad faciē-

dū cemētū; qua sub-

lata remanebant ibi fosse q. dicebant fosse cemētū. unde

in hebreo habet puteos cemētū. illud autē interponit hic

xpter qđ seq̄tur. y. Cederuntq. ibi q. fugiētes de plio-

tungoē turbati nō considerat loca pugnolos quibz se inge-

rūt. s. sic cederunt in fossas illas. debet autē dicunt q. fa-

ctum est illud xpter abraā de quo nō credebāt hoies illi-

us tē. q. exiit illeius de incēdio chaldeoz. sed q. vi-

derunt q. rex iodomoyz ceciderat in puteos illos armatis

et eruerat inde samis miraculose. tūc cediderunt de abraā

q. simili exiit de incēdio chaldeorum. z. Tulerunt

autē tē. quantū ad diuinias artificiales. a. Et enuerat

tē. quantū ad diuinias naturales ex qibz vita sustentat. tur.

b. Mecho et loth. Omnia p̄dicta de bellis illis interposi-

ta sunt xpter captionē ip̄i loth. sequit. c. Et ecce tē.

Hic q̄ sit de describit ipsius loth liberatio. ibi p̄io descri-

bitur abraā fidelitas. scđo ip̄i benedictio. ibi.

Et vero melchisedech. terro et liberalitas. ibi.

Hic autē rex so-

domoz. Fidelitas autē eī apparet. q. non timuit ire ad

pugnandum cōtra q̄tuor reges fortissimos et liberaret ne-

pote suū audita captioē eī. z. b. est qđ dī. Et ecce vñ. qui

euaserat. Hic autē hebrei q. iste fuit og rephaban. q. euas-

erat de viluui. sed hoc s. improbat s. vñ. ca.

B. autē dicunt q. fuit idē og q. euaserat alios gigātibz interfecti i-

astaroth. ut p̄dictu ē in isto ca. de quo etiā scribit Deute-

ri. Solus q̄ ipē og rex basan restiterat de stirpe gigantū.

Et hoc nō ē vñile q. euadēs de plio oībō socios suis iterf-

ctis. secut⁹ fuit aduersarios suos h̄i magi fugisset ad p̄te

oppositū. et iō p̄dicta expositionē evidēt exortē a līsa. pro

pter qđ fin planū sensum līsa dicēdū est q. fuit vñ. de ex-

ercitu regis sodomoyz q. fugiēs transiūt vñc locum ubi

manebat abraā qui nō erat multū remotus a loco belli.

et q. cognoscēbat loth et abraām patrem suū.

iō nūciauit abraē nē potis sui infortunii.

d. Abram hebreo. et ex hoc pater q. hebrei

nō nūnt dicit ab abraā sed ab heber. a q. etiā

ipē abraā hic dī hebrei us. gr̄e idē pater p̄ lit-

teras in hebreo. quia abraā īcipit ab aleph.

heber vo p̄ ayin. et iō

si hebre⁹ dicereunt ab

abraā īcipit p̄ aleph.

qđ nō est verum h̄i in-

cipit ab ayin.

e. Ibi enī. s. res fīes.

qui erat de genere am-

moreorum.

f. Pepige. fed⁹ tē. et

iō adiūuentūt cū. et

habet in fine h̄i ca.

g. Nume. expedīt. a.

paratos ad pugnam.

h. Vernaculos suū

seruos suos naros in

i. Et dī domo sua.

s. sochs. s. Abner. Es-

chol. et mābre. q. facie-

bāt diuersas turmas.

et in pluribz partibus

innadēs aduersarios

incuteret eis maiorez

timorem. Alter expo-

nunt hebrei. Diuinis sochs. q. illos sibi federatos sepa-

rauit et diuinis ad sarcinas custodiēdas. et parati erat ci-

scucrere si indigeret. s. p̄tē tē cū seruis suis irant bellū

z. Irruit sup eos nocte. q. si dormiebat sopore granū. p̄

pter labore p̄cedētis diel. et q. dormiebat securi sup eos

irruit anteq. possent armari. l. Rediuitq. tē. Et il-

li qui euaserat man⁹ eius. tra fūerūt p̄occupati q. nihil

poterat secū portare. m. Egressus est tē. Ad faciēndū

extremerūt. et reddendū eī grās de occisione aduersario-

rum suor. n. In valle sabe. i. in valle plāna. et qualit.

o. Que est valle regis. habebat enī ibi rex manerium

a quo denominabat valle illa. p. At vo tē. s. p̄tē

ponit ip̄i abraē benedictio. Circa qđ scđedū q. indei

aduersarii fidei xp̄iane scripturas q. loquistur de xp̄ianis

mitū depravate. inter quas est p̄tē. q. in quo fit mentio

de sacerdotio melchisedech. et occasiōe illi. q. d̄ ip̄o

loquitur passum istū p̄uerit p̄ponere mitū dicens. q.

iste melchisedech. p̄uuit panē et vīnu. nō in sacrisciū. sed

magi ad reficiēdū abraā et p̄līm eī q. veniebat de p̄lio. h̄i

h̄i p̄tē sīm p̄ līaz p̄cedētē et seq̄ntē. dictū ē eī. s. q. illi q̄tū

re reges q̄s d̄bellauerat abraā alportauerat de sodomis

vīnuera q. ad cibū p̄uinet. nec p̄uerit adhuc oīa sīm

p̄fisse. nec fugiēdo. p̄uerit sedū portasse. et iō abraā ibi iue-

nit sat de ritualibz p̄ se et p̄ p̄lio suo. s. b. enī p̄z p̄ līam

seq̄ntē ibi abraā de p̄eda nihil voluit retinere. Excep-

p̄tē his q. comedētūt iūenes. et bellatores q. secū fuerat

Genesis

¶ Itē post illa vba. Proferēs panē t̄ vīnū. imediate subdi
b Erat enim sacerdos dei altissimi. ex q̄ (tū p̄ q̄ causa. ptz q̄ causa p̄ q̄. ptulit panē t̄ vīnū fuit ad offerēdū sacri
ficiū. qd̄ ptiner ad sacerdotis officiū. p̄ refectionē enī bella
tor magī p̄tinet ad hoīes laicū. p̄fette vīctualia q̄ ad sa
cerdōtē. Et iō alt̄ ali
ter puerit dīcētes q̄
¶ Melchisedech p̄tulit
panem t̄ vīnū p̄ sacer
dōtē offerēdā. nō p̄ ip
sum. qz fin̄ istos sacer
dos non erat h̄ p̄ ipm̄
abraā q̄ rāq̄ sacerdos
leḡ plurīes astral
se altare. t̄ sacrificium
deo obtulisse. vt dī. i.
xii. c. Et iō illud qd̄ se
quī. Erat eī sacerdos
dei altissimi. nō refert
ad ipm̄ melchisedech
h̄ ad ipm̄ abraā. t̄ sit
illud qd̄ sequit. Et de
dit eī decimas et oīb
scilicet melchisedech dedit decimas d̄ oīb ip̄ abrae t̄
q̄ sacerdon. Sz falsitas būl̄ expositōnis apparet p̄ hoc
q̄ melchisedech b̄fidiit ip̄ abrae dīces. B̄fidiit abraā
deo excelsō t̄. B̄fidiit autē ad sacerdotē p̄tinet. q̄ qd̄
min̄ est sine tradicōne a maiori b̄fidiit. vt d̄ ad l̄eb.
vij. c. Itē q̄ melchisedech daret decimas d̄ oīb reporta
tis ip̄ abrae paret fālū q̄ littera seqntē. q̄ abraā iurauit
q̄ d̄ oīb illis nō acciper a filio subregimis vīsq̄ ad co
rigā calige. nullā rē q̄t̄ficiq̄ minima accipet. Et iō va
erpolatio est ista. q̄ melchisedech erat Sem̄ primogeni
tus filius noe q̄ adhuc vivēbat. qd̄ patet si copotent an
ni el̄ suprāposito. imm̄ virtus post ultra narratūtē Jacob
t̄ esau. et pbāt̄ infra. xii. c. Sed p̄tra hoc arguit. quia
ad l̄eb. vij. c. dīcīt̄ d̄ melchisedech. Sine patre sine ma
tre sine genealogia. neq̄ initiuū diey. neq̄ fine vite habēs
qd̄ nō potest dici de ipo Sem̄. ḡ nō est idē hō. Sed ad h̄
r̄sida a doctoribz nostris q̄ hoc dīcīt̄ ap̄l̄. nō q̄ melchi
sedech nō habuerunt patrē t̄ matrē t̄. Sz or̄ scriptura si fa
cīmentōne d̄ p̄te eī t̄. Sz adhuc videt̄ argumētū re
manere. q̄ scriptura facit mētōne d̄ p̄se sem̄. t̄ matrē el̄
t̄ genealogia. d̄ principiō vite eī t̄ fine. Dicendū q̄ ve
rit̄ est. Sz h̄ nō est sub noīe melchisedech. Sz solū sub noīe
Sem̄. sic intelligit ap̄l̄ t̄ doctor̄s sancti. q̄ sub noīe
melchisedech non sit mētō ī scriptura d̄ p̄te t̄ mētō eī.
nec determinat cītā d̄ genealogia. nec d̄ principio t̄ fine vi
b Erat enim sacerdos dei altissimi. q̄ pater erat (te sue.
om̄ illo) q̄ remāserant in cultu dei. t̄ erat primogeni
tus rōne narratūtē. et dīcīt̄ aliq̄. vel saltē t̄ ordinatō
ne patris. si nō fuit p̄ uno nat̄. et dīcīt̄ aliq̄. ḡus enīz
primogeniture bene trāsferēbat ad filiū post natūtē et or
dinatē patrē. matrē d̄ rōlūtātē dei. sicut Jacob ius
primogeniture trāstulit a ruben primo nato ad Joseph
q̄t̄ ad duplēcē positionē hereditatis accepīt̄. t̄ ad iū
dam q̄t̄ ad dignitatē regiam. et habet̄ infra. xlviij. c. t̄
xlii. c. Sacerdotiū aut̄ fuit annētū primogeniture vīsq̄
ad legē datā p̄ moysen. t̄ ideo auditā victoria abrae dī
vīna virtute facta. ptulit panē t̄ vīnū. t̄. sacrificiū. reddē
do gratias deo. t̄ ideo benedicendo abraam dīcīt̄ Bene
dīcīt̄ abraam deo excelsō t̄.

c Et dīcīt̄ eī decimas. Sz abraam ip̄ melchisedech. cui
debebanq̄ tāq̄ sacerdoti. Et sic exponit apl̄us ad l̄eb.
vij. ostendēs q̄ leui fuit decimatus in abraam.

d Dicit autē rex sodomorū. Iūlīc̄ dīcīt̄ libe. alitas

abrac. q̄t̄ quis totā p̄dā possit retinere. noluit t̄si alīqd̄
e Da mihi alas. t̄. ritos mīlēres t̄ pūulos. (Ecce.
f Leuo manū meā. modus est mirandū.

g Ne dicas. ego vitam abraam. Hoc dirie nō ad iācī
tiā h̄ ad dei gloriā. q̄t̄ eī p̄mis̄erat multiplicacionē bono

rū t̄paliū vt supra di
ctū est. t̄ iō nolēbat q̄

eī dītāto aliq̄ modo
alīt̄ attribuēret.

h Excep̄t̄ his que
comēderunt iūuenes
t̄. bellato: es q̄ fuerū
m̄cū in plū.

i Et partibz ritorū
q̄t̄ venerunt meciū. iūlī
enī nō erāt b̄ familia
abrae. t̄ iō nō erat suū
bare partes ip̄oz d̄ p̄
da illa. Q̄t̄ aut̄ dī
d̄ ip̄is. Qui venerūt
meccū. enī modo ex
ponit. q̄t̄ ip̄o intrā
uerūt bellū vt p̄dīcī
est. Et fin̄ h̄ certū est q̄t̄ habuerunt ius t̄ partē p̄de. B̄lio
mō q̄t̄ si intrauerūt bellū h̄ remāserit ad custodēdū sar
cīnas. Sz fin̄ etiā declarauit ab:ā q̄t̄ haberēt ius ī pre
p̄de. Ex isto loco accep̄t̄ dāvid illud qd̄ determinat. i.
Reg. xxi. c. di. Equa ps erit descedētūs ī plū. t̄ remāne
tis ad sarcinas. vñ ī ibidē sequit. Et factū est h̄ ex die
illa t̄ deinceps p̄stūtū t̄ q̄t̄ ier ī iūlī. q̄t̄ hebreo h̄. Et
factū est b̄ ex die illa. t̄ delug vel deante. q̄t̄ obseruatū
fuerat tempore abraam. et patet ex dictis. veritātē q̄
abraam b̄ seruādī decreuerūt. Dāvid postea magī decla
ravit t̄ firmū statuit tanq̄ ex regia p̄tā t̄.

In. c. xiiij. vbi dīcīt̄ ī postilla. De factū est iſtū pro
pter abraam.

Additio prima.

D Ec expositio hebreō est frāuola. q̄t̄ ex h̄ q̄t̄ ret so
b̄ domoz miraculose exuisset d̄ p̄teo. nō attritū
erūt gētēs exūt abrae d̄ incēdīo chaldeoz testū
monīo veritas diuinē fidēi. in detestatōtē p̄dolatrie p̄ q̄
abraā expositū se piculo incēdī. t̄ etiā ret sodomoū q̄
pessūt̄ t̄ p̄dolatria erat. sūt̄ etiūt̄ armat̄ d̄ p̄teo t̄ il
lelus. Sz p̄t̄ ita attribuebat magicis artibz vel binōt̄.
Et sic iſtū miraculū factū regi sociorū non redūdatet
in gloriā dei qd̄ c̄sset valde incōueniens t̄.

In eodē. xiiij. vbi dīcīt̄ ī postilla. Et h̄ patet q̄ he
brei nō sunt dicti ab abraam.

Additio secunda.

T Vide dicat abraā hebreō plēt̄ babef̄ ī additio
ne iup. Matthēi. xxi. c. vide ibi.
Correc̄t̄orū corrup̄t̄is his additōl̄bz nō respō
det. qm̄ dīcīt̄ illas nō esse dignas pertractōe cū sunt nul
lius utilitatis. sicut pater sup̄a respondendo additionis
bus tertij decimi capituli.

In eodē. c. xiiij. vbi dīcīt̄ ī postilla. Numerant̄ expe
ditos vermaculos.

Additio tercīa.

T In hoc loco vbi l̄sa nostra dīcīt̄. Et numerant̄ ex
peditos. l̄sa hebreica habet. Dūniuit exptos. et
est sensus q̄t̄ muniuit suos armis bellici. s. illos
seruos q̄t̄ erāt experti. et quo patet q̄t̄ prudentia abrae in
reñulari. q̄t̄ no inermes accep̄t̄ qui ad fugam sunt p
ni. vt dīcīt̄ vegeti. sed munulos seu armatos. Similiter
nō accept̄tyrones. h̄ā expertos. Dīcīt̄ esse q̄t̄ ex vīto
scriptoz hec varietas p̄tingat. sic q̄t̄ vbi dīcīt̄. Dūniuit
posuerit. Numerant̄. t̄ vbi habet̄ exptos. posuerūt. Et
peditos. p̄ter sunilitudinē h̄ā p̄ dictionū adīmīcē. t̄ etiā

(f)

Liber

pter & q̄ statim additū termini numerales, s, cccviii, h̄
hoc non obstat, nā ex hoc non sequit̄, xii q̄ tam? fuerat
minutorū & experitorum numerus.

In eo, c. xiiij, ubi dicit in postilla, Et iō audita victoria abrae diuina virtute rē.

Additio quarta

De sacrificiū
quod obtulit
melchisedech
nō est intelligendū; es-
se idē realiter eūz nō
sacrificiū s̄ esse figurā
tūm illū, vñ gloria in-
terius eariū super illud
verbū. Proficiens pa-
nē et vīnu, dicit illuc
sacramenta nostrū
sacramentoz figura
fuerat.

Capitulū, XV.

Dicitur itaque tristis
ad postulatorem de
scriptis monachis
ses qualiter abraham
se habuit et incipiens
et hunc eum ad deum et p
rimus hic postulatorem ostendit

quæ se habuit ad scriptum. et quæ ples reputat ena psona cū
pœ. km illud Eccl. xxi. Dñm̄ est p̄t eī. et q̄si nō ē mor-
tu⁹ reliqt eni filiū sicut sibi. t̄ sult vir i r̄tor q̄si ena pso-
na copiā sicut dictu⁹ salvatoris Dat. xii. Itaq; t̄ nō
sūt dñs vna caro. id p̄to cūdūt q̄liter ab ali⁹ se habuit i
petēda ple. sed q̄liter in regenda epore. xxi. c. L̄rea p̄i-
mū p̄to p̄mis̄ ab iōe p̄cūtio. sed p̄cūtio p̄caudit̄. abi-
Statimq; fino dñi. ac tertio exauditio p̄fumato. ibi.
At ille ait. dñs de'. L̄rea p̄imū describit occasio p̄cūtio-
nis. Abraā enī ex victoria tā solēni q̄d̄ dñs dederat ei.
tūmūt ne i b̄ accepisset totā mercēdē iustitie sine a dñs.
et iō de' assecurant̄ eni dñs dices. b. Noli timere.
de eo q̄d̄ cogitatis sequit. c. Merces tua nimis ma-
gna. i. victoria q̄d̄ dedi tibi nō ē mercis tua. s̄t majorē
tan̄ ego refuo tibi. Et ex isto ipso dñi habuit occasionez
p̄cūtio plen. q̄d̄ q̄libet naturalis desiderat in bonis suis
b̄re heredē sine successore. ppter qd̄ sequit. d. Dñtq;
abraā ostendendo suis desideriū. e. H̄sie de' qd̄ dabitis
m̄hi. achi dicat pax valebat ista m̄hi. q̄d̄ filiu si h̄abeo
f. Ego vadā absq; libert̄. q̄d̄ sara erat sterlis.
g. Et l̄t̄ p̄curatoris dom' mee. Illo exponit dupli-
ter. Uno mō sic v̄ sit sensus. Procurator dom' mee ha-
bet filiū. cumq; bona sua relinque. nō aut ego. sic melius
oris p̄ditionis me est cūt̄ ad b̄. Alio mō v̄t cū dñ. Filius
p̄curatoris dom' mee. subintelligit. erit heres me'. q̄d̄
cogitabat eni adoptare i filiū. co q̄lija v̄to erat sterlis.
Et istu expositio magis psonat̄ l̄c̄. q̄d̄ sequit postea. Et ec-
ce vernacula me'. a. tu' nat' in domo mea heres me' erit
b̄. Iste damasc̄ elicer. Elixer enī erat p̄curator do-
mus abrae. a. damasc̄ fili' ei' fuit. a q̄ etiā denotata est
b̄. Statimq; fino dñi. ille ponit (cūt̄as damasci.
sue pentio exauditio. Pentio enī ē desiderij offisio. t̄ iō
q̄d̄ abraā ostiderat desideriū suis d̄ plebida. t̄ dñs r̄ndet
1. Nō erit hic heres tu'. s. fili' p̄culatoris tui. illi d̄.
m. Et q̄d̄ egredit̄ d̄ vte. tuo. a. quæ generabis in vroze
tua. Et q̄d̄ no solu⁹ p̄mis̄ sibi. plen. s̄t etiā plis magnam
multiplicationē. q̄d̄ sequit. n. Suspice celū t̄. raccu-
o. Die erit semē tua. s. in tāta m̄ltitudine (p̄t hic p̄ no.
q̄d̄ vir aut hāc possit numerari ab hoie. patet enī er di

etis, q̄ ista visio osis et abrae d̄ nocte q̄si stelle p̄sit vide ri. L̄o s̄iderandū est etiā. q̄ l̄z de' p̄ h̄ int̄ēdet etiā signifi-
care m̄ltiplicationē semis abrae compando ipm̄ stell' ce-
li. t̄h̄ principali t̄ int̄ēdebat p̄mittere ei t̄ semī ei' etiā be-
ata. q̄ erit i resurrectōe mortuor̄, vñ die apls. i. Lor. xv.

Stella differt a stella
in claritate, sic et resur-
reco mortuorum. Multi
plicatio enim plis et bo-
na quicquid psalmus si potest
esse mercede vel finis
principalis operis iusti-
cie vel iustitiae, quod finis
principalis melior est sp-
bis quam ad finem, p-
mum a deo principale
primumque est melius quam
opus meritorium, propter quod
punctum bona autem quicquid
quod psalmi sunt minora
quam iusticie opera, et iuste-
ria alps loci sacre scriptura
potuisse, rabi, pro opere virtutis
iustitiae et iuste-
ria dictum
punctum aliud bona

Genesis

opus deo placiri. ppter ea de hoc quesuit abraā dī.
¶ Hie de vñ tc. ac si diceret. qd ē illud p qd seruabit
bonū qd pmissisti. iō nō vixit vñ scire possem. qd acceptiu
rus sim eā. s; possessus⁺. y Et tridit dñs. Ad intelle
ctum bñ. Miseradū. p sicut patet ex discursu totū re
testa. qd iū filii isti scie

sessur sim ea' Et r̄udit dñs
Sumē inq̄e mihi vaccas
triennē ⁊ caprā triū ⁊ anie
te annoz triū. turturē qz
⁊ colubā. Qui tollēs vni-
uersa h̄. diuisit ea pmediū
⁊ vtrasq̄ partes p se altrīn
secus posuit. Aues autē nō
diuisit. Descederūtq̄ vo-

eo q̄ auctōrē fidei iesu p̄m negauerūt i occiderūt. Ne
ius igf cultus vni⁹ dei est illud, q̄ qd possideri poterat
terra illa obrae pmissa, iste autē cult⁹ principaliter est in
activo interiorib⁹ mētis, sicut q̄ dicit beat⁹ Aug⁹ i enche-
riatione. Fide, spe, et charitate colit⁹ de⁹, verūt si cu⁹ cultu in-
terior requiri⁹ cultus exterior, q̄ est q̄si quedā p̄fessio
interioris cult⁹, talis autē cult⁹ in vere, lege fuit p̄ sacrifici⁹
ea deo oblata. t̄o d̄ talib⁹ sacrificiis in lege fidēis d̄sis
5. Sume tibi vaccā t̄c, q̄ de illi (instructis abrā dices,
trib⁹ specieb⁹ alialū solū erat sacrificia fierē i lege, vt pa-
rebit in leui, t̄o in q̄libet specie notat vnu in diuiduum
considerandū erā, q̄ d̄ q̄libet specie p̄dicta fierēb⁹ i lege
triplex sacrifici⁹. Unū vocabat hostia p̄ p̄ctō, qd fierat
p̄ expiatōe alicui⁹ p̄eti comisū. Aliud vocabat hostia pa-
cifica, qd offerebat deo p̄ aliq̄ bono obtēto vel obtinen-
do. Tertiu erat hostia in holocaustū, q̄ tota incendebat
ad honore diuinū, t̄o ad h̄ triple sacrificiū designādū
dicit hic q̄ qdlibet in diuiduum p̄dictū sit trū annos.

a Luturē quoq; et columbā q; futurū erat i lege dāda
p moyens ut fieret sacrificiū d̄ istis specieb; autū tñm. nisi
in emundatōe leprosi vbi siebat oblatio de passerib;. p
per qd̄ de ista specie autē nō fit hic mētio. quia nō erat
comūns oblatio vel sacrificiū licet autē assignare rōnes
plēm? et i p̄ticulari. q̄re d̄ p̄dictio siebat sacrificia magis
q̄d̄ aliae. p̄mitte ad liby lementi. tñi h̄ic breuerit ali-
qd̄ p̄mitti. Dicit̄ est autē q̄ sacrificia legi erat. qd̄ p̄festa-
tiones fidei. rōnes sacrificiōe sunt accipieb; ex ista p-
testatioe. s̄m x̄o aug. in li. d̄ lege et grā. null⁹ vñq; hoīm fu-
it saluat⁹ nūli in fide mediatoris. in q̄ eīl duplet natura
divīa. s̄r. h̄umana. deitātē autē ipsi⁹ p̄fessabant sacrificia
in q̄tū hoīes p̄ illa sacrificia oīl debant se h̄re. vitā a deo
et p̄fis alia bona. b autē siebat i sacrificiū p̄dictio aialia
s̄. bous ouis et capre. q̄r̄ ista aialia tanq; domēstica sūt
sūt hoīb;. et cedūt in vñm eorū ad sustinatōe ritū. Alia
x̄o aialia cōteri sunt sustentria. vel. si sunt domēstica sūt
imunda. et porc⁹ et sūlia. gr̄e p̄dicta aialia rep̄sentabant
humanitatē rpi inq̄ta sunt instrumētu m̄e redemptoris
et ouis rep̄sentabat el̄ innocentia. capra sustinuit car-
nis peccati. bos fortitudinē rpi ad sustinendū labo: es
marie i passione. turtures autē et colubē abundat i terra
illa. et iō ex illis faciebat sacrificia paup̄ey. q̄r̄ defacili po-
terat h̄er̄. Luturē etiā castratū rpi significat. colubā vñ
q̄. sine. felle est el̄ mititate. s̄m illud Dat. ri. Discite a
me gr̄e mis̄i sū tē. Et sic p̄t̄ q̄re d̄ p̄dictio siebat sacrificia
et cōteri. **b** Qui tolles vñuersa hec d̄iuisit tē. Lau-

sa huius dimicatio[n]is et p[ro]tectionis est, quod tunc tibi quisque hostes ad amicu[m] faciebat pactum vel fedem immolabilem. ad h[ab]itum designandum interficebat enim a[li]al[ia]. et dividebat in duas partes, ut transibat in duas partes ad designandum quod digni essent morte pactum illud si transigredierentur. His autem habet perp[et]uam fidem ad pacem.

lucres sup cadavera, ^c rabi
gebat eas abraz. ^c Cūq sol
occūberet sopor irruit sup
abraz, ^b horror magn^r te
nebrosus inuasit eum. ^Di
ctuq est ad eū Scito pno
scens q peregrinū futurū
sit semē tuū i terra nō sua,
et subijcīt eos seruituti, et
z loita atalia fuerit
dūisa in duas ptes, et
pres sic posite q pol
let esse trā sit inter ilz
las partes.
^c Anis aut nō dīgi
sit, qz i sūmato et aliis
pacti v fedēti anis si
occidebat, nec diuide
bar enā cū als imola
bat i holocaustū et bē
Deui, i.e. Alta ē cā my
con cīrīcū, fū

¶ illud Luc. x. c. Martha martha sollicita est turbata erga pluma; per aues t o p[ro]p[ter]e volutu designat vita repletia uia q[ui] vnit hoie ad deum. Ita subdit Lu. x. Porro vnu est necessarium. Maria optima p[re]te elegit tc. d Descendens q[ui] volu. sup cadavera. i. sup sacrificia; ad designandum q[ui] democes q[ui] p[ro] aues designant Edath. ist. et marie q[ui] iste erat aues de nocte volates. vtq[ue] p[ro] sequitur; nuntius destruere vel fedare bona opera. e Et abigebat eas abraam. q[ui] si in opibus deum nos volunt impetrare deum eos feruore caritatis repellere. f L[et]isq[ue] sol occubuerit. In hebreo d[omi]nus occubuit, et q[ui] p[ro]z[em]biat erat nos. g Sopori. it. s[ed] abraam in hebreo b[ea]tus Erratis urrit re. Erratis no[n] significat p[ro]rie somniu; sed magis raptu a sensu exterioribus.

Et horror magnus erit, p. 16 enim designabat afflictiones et antitetates quae passum erat filii eius auctoribus obtulererit frater punitissimus, et quae optime sustinebat fideles auctoribus venturis ad fratrem viventem, sicut illud dicitur, p. 16 multas tribulationes et tristitia ad regnum, p. 16 quod subdatur. Secundum prophetam quae postea sunt filii isti in egypto, quod probatur manifeste, quia caeth deinceps dicit in egypto cum levi pater suo et iacob auctor suo, ut hoc dicitur, xlviij. Propterea iste caeth viri ex iudeis annis et amara fuit eius exercitio, ut hoc dicitur, vi. Et moyses filius amara erat exercitio anno tertio egypti, et hoc dicitur, vij, quod anno duodecim faciunt eccl. annos tunc, et adhuc si volumus brevi pessime numerum annorum principio deinceps in egypto usque ad exercitium, optime subtrahere a predictis eccl. annis oecum annos quibus viri sunt caeth auctoribus descendenter in egyptum, et annos quibus viri sunt amara postea genitio moysae, et quod si fuerit in egypto, cccc. annis. Si fuerit libet, annis tunc ut dicitur hebrei et alijs suis cronici quibus crededimus in ea libro quod est tertius biblio si per vitas hebreorum in prophetis, et deinde monasterio, et alii doctores catholici in eam sunt recurrunt ad historiam iosephi et annales iudeorum, et iohannes isti anno quod dicitur predicti sunt ducediti ad illud quod predictum. Secundum prophetam quae peregrinari futurum sit semel tuum et quod a naturitate ysaac in quod vocatur est semine abrae, ut hoc est, xxi. c. vsq; quod genitus iacob flueret anno, et hoc est, xxi. c. Jacob autem erat anno, ex iudeis, qui descendit in egyptum, ut hoc est, xxi. c. Et sicut natura ysaiae vsque ad descendit in egyptum flueret anno, ex iudeis, quibus sit pungant anno, cc. xvi. quod filius utriusque fuit in egypto buntur anno, cccc. p. 16 et sic in quo semine abrae fuit peregrinus in tra non sua, sicutum in tra chanaan, in quo ysaiae cum pater suo fuit peregrinus, p. 16 quod ibidem, punitissimus sibi frater chanaan, non tamen deinceps sibi in actu passum pedis in ea, ut hoc dicitur, vii, postea peregrinus est ysaac in gerare, et postea iacob cum filiis suis in egypto,

Liber

¶ ppteris nō dixit dñs abrae. Ne te grāmū ent semē tuā i
terra egypti. cccc. annis. h̄z duri i terra nō sua. et subiicit
eos fuituti et afflīgēt. illa fuit seruitur et afflīctio egypti. q̄
terminata est i illis. cccc. annis. h̄z nō incepit a principio
illius ut visus est. h̄z Gerūtū genētē cui fuituti sūt
i. genētē egyptiorum.

IEgo iudicabo per
cutiēio decē plagi, ut
hē in Erodo.

m. Et posse hec rē, quod
filiū Isrl' in eritu de egypto accepérunt mutuo
a vicinis suis vasa au-
rea ter argentea ter vestes
et bract. Erod. xii. Et sic
egressi sunt cum ma-
gna substatia.
n. Tu aut̄ ibis ecclesi.

*anteq̄ p̄dicta seruit
et afflictio supueniant
semini tuo.*

**o Sepult' i senectu
te bona, i. deceđes in
gra, qz nō bī s nisi de**

instis. p. **B**eneratōe aut̄ q̄rta reuertēt̄ huic ad terrā
chanaan abrae pm̄issionam. In illa enim erat abraā actu q̄si
dīs sic loq̄bāt̄ cū eo. **E**duertēdū tū q̄ iste q̄ttuor gen̄e
ratōes si sunt accipiebat̄ ab abraā s̄a. **J**acob q̄ descedit̄ l̄
egyp̄tū. si cōp̄tent̄ generatōes ab eo p̄ linea regia iue
munt̄ q̄ttuor. q̄s p̄ ad redditū i terrā pm̄issionis. q̄r̄ **J**acob
genuit̄ iudā. iudas aut̄ genuit̄ phares. phares aut̄ genui
ut esrom. vt h̄c **D**at. i. **E**srom autē genuit̄ caleb. et h̄r. i.
Paral. q. c. Et iste caleb in q̄ cōplēta ē q̄rta generatō. su
it d̄ i n̄ trātib̄ terrā pm̄issionis. et h̄c **M**ūn. ciiij. et **J**osue
xiiij. **T**rāstatio vo. ltr. b. **Q**uita generatōe reuertēt̄ huic
z̄b̄ ē ver si cōp̄tent̄ generatōes plīneā sacerdotalē. q̄r̄
iacob genuit̄ leui. leui aut̄ genuit̄ caath. caath at̄ genuit̄
am̄. am̄ aut̄ genuit̄ aaro. vt h̄c **E**vo. vi. aaro aut̄ elea
zar sacerdotē. et iste eleazar i q̄ cōplēta est q̄n̄ i ra genera
tō fuit̄ d̄ i n̄ trātib̄ terrā pm̄issionis. q̄s p̄ i olof̄ s̄iliui
Iuliu d̄i m̄serit̄ terrā illā s̄iliui usl. et h̄c **A**lof̄e ciiij.

q. Meedū cōplete r̄c. istud interponis p̄ cā dilatōis im-
plēde p̄missiōis facte ab ae d̄ terra illā. q̄r iniquitates p̄lī
q̄ habitabat terrā illā actu adhuc si tñ increuerat. q̄ des-
beret inde expelli. de eñ expectat i talibō mēsurā sui iu-
r̄. Lū ḡ oecubuissest sol. repetit q̄d supra pdicit. (dicti)
et reuertat ad s̄imilatoꝝ sacrifici abrae. s Et appa-
ruit clyban⁹ r̄c. Sic eñ. s. dicti ē. m̄tes pactū vel sedis
firmitatē cū aliq̄ trāsferat inf̄ p̄tes aialis occisi. de aut faci-
ebat pactū firmū cū abraā. vt statis subdī. f In illo
die pepiḡt̄ dīs fed̄ cū abraā. deitas vō ocul sensibili-
videri nō p̄t. tō apparuit ignis repitata p̄sentia dei si-
cūt moysi rubo Ero. ii. Et transies inter diuisiones p̄-
dictas ad osidēnū firmitatē paci cū abraā sequit.
v A fluvio egyp̄ti. q̄ diuidit terrā chanaan. ab egyp̄to
et vocat riuocorula. iste est termin⁹ terre p̄missionis a-
x Usq̄ ad fluvii magni euphraten. q̄ ē. pte australi-
alt⁹ termin⁹ et pte oposita. y Lineos et cenezeos r̄c.
enumerat b dec̄ ḡtēs quar terras dedit. hic dīs filijs
abrae et iacob. filii eñ cū aliquā partē obtinuerat.

In c. xv. rbi dicit postilla. Circa primum describis occasio petitionis. Additio prima.

Icere q̄ abraā timuit ne i victoria quā habuerat
d accepisset totā mercedē iusticie sue a dñō videſſū
vñabiliter dictū, tū q̄ p̄mū p̄missū abrae fa-
ctū fuerat, faciāq; te i gentē magnā s̄, xij.c, l; b nō erat

isto tpe q̄ abraā tūnuit. ptūc em̄ nullā plē habebea t. et sic
noncū habebat totā mercedē a dēo sibi pmissam. cu qz
etia vi philic et felicitatē eternā si cognouerit. nō tñ po
nūt totā mercedē bouoy opex i victoria v̄l hm̄i. et p̄z
i ethic. Et m̄to min̄ p̄sumedī ē d̄ abraā. q̄ totā merce

clibanum sumas: et lampas
ignis trassiens int̄ diuisio-
nes illas. In illo die pepi-
git dñs sedus cum abra di-
ces. Semini tuo dabo ter-
rā hāc a fluvio egypti usq;
ad fluvium magnū euphratē.
Cineos et cenezeos: ceth-
moneos et etheos et phe-
seos raphaim q̄z et ammor-
teos: eueos et chananeos
et gergeseos et iebuseos.

si dūmīo, et iō timuit ne forte ī illo actu peccasset. Iurta illud Job. ix. c. Verebar opa mea, p̄serum cū in līa non apparet, q̄ abraā fuisse certificatus, q̄ illi q̄truoꝝ reges in iuste se habuissent ſq̄ aduersarios suos, eti de aſſecurait ipm d̄ etroꝝ timore, b̄ primo, s. cū dicit, Ego p̄-tector tu ſū i te terreas a facie eoz, q̄ ego p̄tegā te. De ſebo vero asſecurauit cū cū dicit. In merces tua magna n̄is, q. d. nō ſublō no deliqſti aliqd i p̄dicta pſecutione & victoria p̄dictor regū, h̄c eti p̄ cū elter⁹ meruisti mercedē magnā, in q̄tū ex zelo charitas fraterne t ad honoꝝ ſe dūmīo hoc fuit factum.

In eo, c. xv. vbi dicitur postilla. **Q**uod autem abraham in hunc loco intellexerit sibi et semini suo. **A**dditio secunda.

b Ecclib*vba xp̄ia Jobe narrata.* Ab*aa exultauit*
viderer d̄m meū tc. nō sunt referēda ad visionēz
abrae d̄ q̄ i h̄ loco agit. qz h̄ nō fit mētio d̄ passio
ne xp̄i. nec de ei^r resurrectio. qz h̄ nō fit figura. et satis
p̄z aduertēti. h̄ hec v̄ba euāgeli⁹ p̄ori⁹ sunt referēda ad
t̄ps imolatōis v̄iac. d̄ q̄ i a. xxi. c. ampli⁹ videbis. sed q̄
abraā intellēctus est i h̄ loco sibi ⁊ feminī suo esse p̄missa.
nō solū bona terrena s̄z etiā celestia. ex tribo p̄t coproba
ti in hac visione p̄terā. Primo ex h̄ q̄ p̄missio d̄ mltipli
catōis plis facta abrae aliter facta fuit. s. xxi. c. aliter h̄.
ibi eīm assimilat mltitudinē. plis mltitudini barene i h̄
qz barena ē q̄si innumerabilis. mltitudini barene i h̄
re puluerē terre ⁊ c. in h̄ aut̄ loco oculūdūt s̄lūdūne sim
pliciter inf semē rūn ⁊ stellas celi. dicit eīm. sic erit semē
tūsi. celeste lucidū ⁊ icorruptibile. uixta illud Eccl. xii.
c. Qui aut̄ ad iusticiā eruditūt plūmos. q̄si stelle i p̄petu
as eternitates. Sed oī etiā h̄ designat illud q̄d p̄dicūt un
mediate. Edūctoz eū foras. nō vider sup̄stūt esse. qz abrae nō posset
suspīcere celi exis̄ infra domū v̄l tenorū. ⁊ sic suspīcī
set dūrisse ei. suspīce celi. Et ait. Suspīce celi ⁊ numera
stellaz. cū eīm dicit. Edūctoz eū foras. ip̄e eīm obediēdo
mādato erūsset ad locaz. vbi posset suspīcere. Sed hec
eductio aliter intelligēda est. s. q̄d as h̄ q̄ abraā haberet
cognitionē saltē enigmatica p̄ fidem d̄ felicitate eterna.
op̄orebat eū supra se ūtra se extra se educi. uixta illud Eccl.
xii. Plurimaz eīm sup̄rasensū hoīs oīsia sunt tibi. Et sic ex
ponūt illud istud v̄bi antīq̄ hebreoz. licet nō ad eundē tibi.
v̄bi. Quid est eductio eū foras. q̄d est dicere. eductio

Genesis

en d crudelitate seu opinione sua. Et notandum qd nō dicit
Ex foras. s; eduxit eum foras. ad denotandum qd fides dei
domini est. vt Burg. vij. c. Tertio cōprobat qd abraham in hō loco
credidit bona spūalia sibi et semini suo p̄mitti et hoc
qd sequit. Abraham credidit deo et reputatus est ei ad iustitiam
cū. Ad qd sc̄idet qd abraham a principio exīt
d̄ sua domo et d̄ cognatione sua separauit se
ab infidelibus tanq̄ si delis. fides t̄si abrae ī hō loco fuit appurata a
deo tanq̄ fides testificās. t̄ d̄ hō s; et reputa
tum est ei ad iustitiam.
Lūr' rato est fin ap̄lū
ad Ro. viii. co qd sp̄ez
i sp̄em credidit. s; abra
sp̄emature i sp̄em grē.
qd intelligit nō solū ī

hō credidit ipm futurū esse patrem multarū gentium fin car
nē qd ē sp̄em nature. cū ip̄e esset sener. t̄ vror: sua sterilitas
s; pon: i hō qd credidit se ī semē suū p̄secuturos esse vitia
beatā. s; celestē. qd est maxime p̄tra sp̄em nature. iuxta illud.
Loy. h. Ocul' nō vidit qd p̄parauit de' diligentib⁹
se. illa enim qd fuerūt antea dicta seu p̄missa abrae nō erat
debat tota facultatē nature. sicut cū d. Faciat te in gēre
magna tc. Et ideo in hoc loco p̄cipue fides sua reputa
ta fuit ad iustitiam. ppter p̄dicta.

In eodē. c. xv. vbi dicit in postilla. Sopor iuruit sup
abraam.

Additio tercia.

In hebreo i hō loco xpi d. Sopor iuruit sup abra
am. sicut ī trāstatōe m̄a eadē t̄i dictō ponit h. t. s.
q. c. cū d. qm̄misit dñs de' sopor: ē adā.

Keplica correctoris p̄tra Burg.

In c. xv. vbi postillator introducit abraham timuissim
se. ne forte p̄missio sibi facia. c. xii. s. p̄ datā tā so
lempne victoria esset i p̄leta Burg. dicū hō fore ita
tionabilis dictū ex motuī modicū valētib⁹. et patebit
postillator: em̄ p̄format se dicit: sc̄iōz. et glo. o. di. qd hunc
passū mystice introduceb̄tes dicitū. triūphata multitudine
victor: p̄sonat spes cuiusq; fidelis a dñs ne ritubet. sed
mercede expectet. Tid cū: instar facit hō postillator ostē
dens ex līa hāc victoriā nō esse mercede. s; alā multoma
torē expectādā. neq; valet obiectio prima. Burg. qd. s; p̄
istā victoriā nō crevit i plē. crevit t̄i in gente. iurta s; ba
p̄missione supra facte. c. xii. vbi dicebat. Faciat te creſce
te ī gentē magnā. ex illa enim victoria crevit in gentē ma
gnā. qd nō solū co: ā oīb⁹ illis regib⁹ p̄ qd dūmicauit re
putat⁹ est. s; et magna gēs ei adhēsit ut p̄petaret abraham p̄
missionē illā implētā esse. qd nō dicebat d̄ plē s; de gente
Rationabiliter igit dictū est abraham timuisse. Nec secunda
obiectio Burg. valer. nā t̄ si abraham cōcedat sibi p̄b⁹ et
theolog⁹ nō dū sibi p̄fecit: qd videt d̄ p̄missio. c. xii. t̄ hō t̄pā
liter sapuisse. vt p̄z et tertiu. nā d̄ p̄missione hic facta di
xit. H̄sic de' qd dabis m̄bi. et cetera qd sequuntur. nō grādi
pendes p̄missū non habito herede t̄p̄aliter succedēre. si
enī enī p̄missionē ī eterna mercede itēllērisse plē. fru
stra heredē carnalē periret. cū ī ea nemo alteri succedē
et heres ei? cū oēs sint ibi coheredes r̄p̄. neq; fine culpa
vernaculo inuidit. cū ī eterna mercede liber et seruus
appendunt eq̄ lance. nō valer. i ḡiū obiectōes Burg. stat
enī timor p̄ postillatorē induci? cū duob⁹ timorib⁹
positis p̄ Burg. qd ī eo. c. vbi postillator facit vīlē
digressionē ī intelligendū multos passus ve. te. inf cetera in
ra osidit abraham p̄ deū in hō loco instructū. vt d̄ cetero. in

telligeret sibi et cui suo p̄missa nō solū ī t̄p̄alib⁹. s; prin
cipaliter ī eternis bonis fore intelligēda. qd nō nulli per
r̄p̄ poterūt fortis effectū. et sic diē r̄p̄ ei sp̄ualiter hic
insinuat⁹ et iplicite ī qd exp̄onit illud Job. vij. Abraam
p̄ vester exultauit tc. Burg. obijat hic qd r̄p̄ hic nlla
fiat mentio. nec in re
neq; figura. Ad qd di
cī p̄. qd eo qd Burgē.
h̄ t̄bō r̄m̄bō osidit
abraam intelleſſe p̄
missiones sibi factas
principale de eternis
ad qd t̄i p̄uenire non
posse sc̄iūt n̄li p̄ r̄pm̄
idcirco ogret ei dices
re qd h̄ imp̄ iate fiat
mētio d̄ die et t̄pe r̄p̄
et d̄ cū sine qd nō. n̄li il
lī mercedis eternis si
bi p̄missa effectū fuit

impossibilis sine merito r̄p̄ qd p̄surget ex die nativitatis
et passionis tc. Et ad id videt primere tres r̄ones Burg.
i hac digressione posite. et p̄z int̄cē. Et ad plene fātū
faciēdū obiectoi Burg. r̄der qd i hō. c. fiat mētio d̄ r̄p̄ p̄
figura vacce triennis. cap. e. artet. et columbar. put. de
clarat late postulator autortare b. Ang. an. li. legi. et ḡe.

In eo. c. facit Burg. difficultatē ī hō termino lōpor: cū
t̄i mlti t̄x̄ loco el̄ babeat paucor. Et huic alludit qd se
quit. Et hororum iustas abraham. et ita beatus Aug. videt ex
ponere vt p̄z i glo. ordi. vbi aut̄ h̄ lōpor nō v̄z accipi vro
sommō s̄ etas. s. i. q. Ibi enim adā p̄ sopore extatici il
lustrat⁹ p̄b̄tanit. hic abraham doce⁹ futura p̄uidit.

Bif sarai. Qd̄s q̄liter abraham se Cap. xvi.
Ihabuit ī desiderio plus. h̄ n̄t ostēdīs q̄liter b̄si se
habuit respectu vroris ei. sc̄iēdo. p̄imo ī acil
le despōlatōe. sc̄o ī cī h̄p̄lātōe. abi. Et illa tc. Circa pri
a. **G**if sarai vror abraham nō generat sibi li (mū dī sic.
betos. li sibi qd interponit nō est ī termi. **b** Et h̄sis
ancillā egypti. noīe agar et dicitū pharao ī dom' el̄
sare. cū esset ī domo reg'. et qd̄ pharao ī dom' el̄ fuerat
flagellat⁹ a dñs. p̄p̄ ip̄z. vt. s. dictū ē. cī. c. dicitū in corde
suo qd meli⁹ esset filie sue agar si fuiret sarai tanq̄ acilla
qd si remaneret ī magno honore ī domo p̄na. et tō tradi
dit ē sarai tanq̄ acilla el̄. nec isto ī absonū rōni. qd in li
Wester. qd mlti gētēs vidētes qd dñs fecerat. p̄ inde
is liberādō eos a p̄secutōe amā iungebātur ceremonijs
c Ingredere ad an. tc. et qd si possūt h̄re filios. (cor.
naturales. saltē habeat p̄ adoptōe. Undebat em̄ sarai qd
si esset bonū qd tā sc̄tūs hō sic abraham careret. ple de corpe
suo et qd ip̄a sc̄ipe si poterat acilla sūa vror sibi tradere
volebat. qd etā acilla sibi et deuotōe tradita futerat. et p̄
dictū ē. et tō ī hō volebat ī honorare p̄ alīs ml̄ierib⁹.

d Et qd. il. acd. dep̄. p̄p̄ qd abraham nō vitupād̄ bigamia
sic lamech. qd si acceptū sc̄dā vror mor⁹ libidinē. sed plus
amore. nec absq; sc̄ensu p̄une vroris. īmo ip̄a supplicante
qd si feci lamech. s; libidinē mor⁹. sine sc̄ensu alī⁹ vror.

e Tūlit agar tc. iste erat termin⁹ vt dicitur hebrei. infra
quē debet esse ep̄pti v̄r̄ d̄ vroris sua possit h̄re plē. aī
qd rōne sterilitas accepit alī⁹. **f** Et illa p̄c. tc. h̄ n̄t
osidit qd sc̄ensit vror ī acilla h̄p̄lātōe. p̄io p̄missū
p̄p̄ h̄s acilla t̄cessus. sc̄o el̄ regressus. abi. Lūq̄ iuentis
ē. Circa primū sc̄idū. qd abraham esset p̄i⁹ bona et duota
puella. qd t̄i si erat ī bono sc̄imata postq̄ fuit p̄iuncta
abraham ī m̄rimoniū et vidit se sc̄ipisse ab eo. estimauit qd
oīa bona p̄missa semī abraham cōpletet ī sua. ple et h̄ p̄. u

Liber

pit in quandā elationē. g Desperit dñaz suā, tanq̄
a diuīo pīmīo repudiātā, tō sequit. h Dīxit sarai
rē, q̄r numis dissimulabat iniurīa sibi factā, t̄ ille starū
i Ancilla tua i manu tua est. l. (ac̄fēcēs rōne dīxit,
pt̄tate tua ad castigādū t̄ humiliādū eā, sic ibi videt.

l: Affligēte igīs eāz

sarai, nō est venīsile. q̄
mīler tāsancta afflige
ret eā iniuste. s̄z casti
gabat eā t̄ humiliabat
rōnabilitē q̄ humili
atio erat ip̄i agar affi
ctio, co q̄ ex elatōe vo
lebat se sarai preferre
ideo sequit.

l Fugā inīt, versus
terrā egyp̄i vī erat.
m Eunq̄ inueniēset
eā angel. Hic desci
bi ip̄i regressus per
moniūōe angelūdī
centus sibi.

n Agar ancilla sarai
ac si dicat aduertere
debes q̄ tu es fūlis
p̄ditionis respectu sa
rai, t̄o nō debes eī p̄
o Uf̄i venis (ferri
tē). Nō q̄tu ex ignorā
tia, s̄z et ex respoſione
agar efficiātus cor
gar eam.

p Que tr̄fidit rē, ex b cīt q̄ recognouit eā dñiam. Sueni
enter angel dīxit ei.

q Reuertere rē, q̄r b est iustū, t̄
q̄r angel vīdit eā monit suis ac̄fēcētē nūciavit ei ex
pte dei bonos rumores d̄ futuro dīces.

r M̄t̄iplicabo semē tuū. Et h̄ p̄zimplētū i saraceni qui agarenī
deberēt noīati tanq̄ d̄scēdētes ab agar q̄ ysmæle filii
ei, s̄z vīspauertū sibi fālū nomē a sara tanq̄ a libera
t̄ d̄gniori, qui saraceni sunt valde m̄t̄iplicati.

s Ac deinceps, ecce aut̄ cecepisti. In hebreo b̄. ecce p̄c
pies. Et p̄b t̄ p̄ illud q̄d h̄. Jūdīcū. t̄i. d̄ vīro manue.

tui angel a p̄parēs dīxit, ecce p̄cipes, t̄ est ibi idē vībum
hebraicū sīc b̄, p̄f q̄d dicūt hebrei, q̄ agar p̄fīla fuit ab
orsū, q̄d potuit esse i penā st̄ep̄t dīsīsue, t̄ sup̄bi fēcessus
fuit ea, t̄ ex labore itineri fugiēdo, s̄z t̄ ac̄fēcētū angelo
monētē d̄ regressū t̄ humiliātōe, dīsī q̄ respic̄ humiles
vīificātū fētū i vīero extīctū, t̄ ista vīificātū vocat

b ab angelo cecepīt d̄ nouo, t̄ q̄r ista expositio ē fm līaz
hebraica, t̄ satis p̄sona līe seq̄nti, t̄o fm b̄ p̄t exponi trāslat
io nīa cū d̄. Ecce cecepisti, ac si diceret, p̄r̄ cecepisti ad

cecepīt abrae, nīc itē cecepisti diuīa virtute fet̄ extī
ctū vīificātū, t̄ p̄f rōz h̄. p̄t reuētērē dīcī, q̄ p̄noia
tūs ē ab angelo aītīq̄ nāt̄ esset, fm̄ miraculī facti, p̄p̄tē
tē, aī seq̄.

v So q̄ audierit dīsī afflictio (erauditio dei, t̄o leq̄f,
nētūa, in b̄ q̄ passa fuit aborsū, t̄ de vīificātū abor
tūu, t̄ classificātū sūa vocat humiliātōe, q̄r voluit reuē
ti ad dñiam. Nō em̄ p̄t b̄ intelligi d̄ afflictioe quā fecerat
sibi sarai, q̄r illa fuit rōbilis t̄ iusta r̄ p̄dictū ē. illora q̄
duo alī legīs p̄n oī, t̄i aītīq̄ natīs ve, t̄e, s̄ysaē, c. seq̄nti,

z Josias, t̄i. Reg. t̄i. In primo fuit duplex miraculū, s̄
p̄f p̄ris t̄ mīlī senectutē, t̄ enīa sterilitatē mīlī, In seco
z, sc̄issio altāt̄ bethel t̄ effusio cinex, t̄ arefactio brachij
regi, In nouo testamēto duo legunt̄ p̄noiai, l. johes
baptista t̄ iesus, t̄ d̄ miraculū i vīroq̄ p̄t, t̄ oī p̄babile ē

q̄r ysmæle sīt fūerit miraculū q̄tī ad vīificātōe fe
r̄. Hic erit fer̄ h̄o, In hebreo b̄. Sūlue, t̄us p̄dictā.
ster h̄o diligēs nemora t̄ venatōes, q̄r fac̄ fuit iuenis
lagittari, t̄ h̄. i. xxi. c. y Dan' el̄. 3̄ oēs rē, q̄r illi
q̄r exiuerūt d̄ eo, habitātēs i deſto, freq̄nter faciebat i sul
tū his q̄ habitarabat in
circūitu deserti, recon
sero illi restabat eis
t̄ adhuc vīdem, q̄r sa
raceni sunt infestī ml
tis gentibꝫ.

z Et e regione vīi
uersor rē, t̄ tentoria.

a Vocauit autē no
mē dñi rē, q̄r ille ange
lus i p̄sona dñi loq̄ba
tur, io vocauit eū dñi

el̄. 3̄ oēs: t̄ man' oīm 3̄ eū
r̄ e regione vīiuersor fra
trū suor figet tabernacula

"Elocauit aut̄ agar nomē
dñi: q̄r loq̄ba ad eā: "tu de"
q̄r ydīstī me. Dīxit enim,

"Profecto hic vidi posteri
ora videntis me. Propt̄e
rea appellauit p̄tētū istūz

b Lu de' q̄r vīdī
me, consolātō t̄ vīi
ficātōe serū.

c Dīxit eīm, reddē
dōrōz quare eum sic
nominabat.

d Profecto hic vidi

rē. Dicūt expositores nīi, q̄r ille angelus q̄r appariuit sibi,
sic apparetāt i sitūtūdē assūpta, q̄sī habēs faciem ab ea
aueriam, q̄r aut̄ sic videf, s̄a dorlo nō manifeste t̄ dete
minate cognoscif, t̄ p̄b designat q̄r angel nō habem⁹
cognitionē nīi valde longinqua t̄ remora, nō ppriaz et
determinata. Et simile b̄ d̄ moyse Ep̄o. xxix, q̄r dīxit ei
dñs. Videbis posteriora mea, facē aut̄ meā videre non
poteris, tales eīm apparetōe freq̄nter fuit extēt, ad dēsī
gnandū dispositōe boīs interi, cui fit apparitō, fm̄ q̄
dīcit beat⁹. E: eg. d̄ discipulis qb̄: post resurrectionē xp̄is
apparuit i p̄elegīi effigie, t̄ finit se longi, ite, et habef
Euc. xxii. doc q̄r simpler vitas nō p̄ duplicitatē fecit, s̄z
tale se eribuit i corp̄ q̄līs apud illos erat i mēte. Ille
Reg. Hebrei aut̄ aliq̄ dīcit, q̄r b̄ est vēt̄ text⁹. Hic vīdī
post videntē me, t̄ ē sensus. Angel vīdit me hic, vocan
do t̄ monēdo, postea vidi eīi. Alt̄ aut̄ dīcit q̄r vitas te
xīus est. Hic vidi post vīsum mesi, t̄ ell̄ sensus. Hic vī
di angelū dñi in b̄ deſto, postq̄ vīderā eū ante i domo
abrae, cui ille angel vīrat custos t̄ visitator, t̄ pp̄terea si
fuit terrā ad vīsionē angelū, sīc. Oanne q̄r dīxit. Dōre
mo: temur, q̄r vīdim⁹ angelū dñi Jūdīcū. t̄i. q̄r fuerat
assūta vīdere angelū dñi i domo abrae. Nec mūādū si
i b̄ loco t̄ altī pluribꝫ loci vīters testamēti līa pluribꝫ
modis t̄ sensibꝫ accipiaſ, etiā fm̄ hebreos doctores, q̄r
hebrei nō habēt grāmatīcā ita distīcta t̄ dearticulatā
q̄ declinatōe noīam t̄ vībor sīc latīni t̄ greci habēt. Itē
apud eos sunt mīlē dictōes equoce, t̄ pp̄ter b̄ eadē līa
aliq̄ variis significatōibꝫ t̄ sensibꝫ accipitū.

e Prop̄terea appellauit p̄tētū illū, q̄r p̄i vīcātūr
scriptura fontē, q̄r oīs p̄tētū fōns, nō oīs fōns p̄tētū, fm̄

f dīcit beat⁹ Augustin⁹ sup̄ Johannē,

g P̄tētū vīentis t̄ vīdētis me. Dicūt aut̄ vīdētis, q̄r
angel vīdī vīderat ip̄am agar t̄ p̄dictū est. Et vīentis,

q̄r ibi fer̄ extīctū fuit vīfical, vel q̄r angel p̄dictus

Genesis

temp viuit cū sit īmortalis, g Peperitq; tē, postq; re uerla fuerat ad eū domū. h Qui vocauit nomē ei ysmael, cognovit em̄ p revelationē illud qd dictū fuerat agar de nominatione pueri. Et ideo sic nominauit.

In. c. xvi. vbi dī in postilla. Nec istō ē absonū rōni.
Additio prima.

X illa historia

e bester nō du cit sufficiē si multitudo ad h̄ q̄ filia reḡ egypti voluntaria fieret ancilla sarai. tū q̄ ibi gentiles no fies bant p̄ iudeor̄ q̄ quis ungebant eis i ius ceremoniis, qd longe min̄ est q̄ p̄ filia reḡ fieret ancilla sarai voluntaria hebrei. tū q̄ scripture ibi facit d̄ herōssam mensōez ad laudē dei, p̄icantē nūb̄ exprimit, nec etiā innūt̄ b̄, unde reputandū est fiducium potius q̄ verum.

In eo. c. xvi. vbi dī in postilla. Ecce ait xcepisti. In hebreo habet. Ecce xcipies.

Additio secunda.

Ene xciat i h̄ trāstatio nřa cū hebraica vitate b nō em̄ h̄ ponit̄ dictio determinare significās futurā exceptōez, sic iudicē. xii. c. xvi. fm̄ hebraicaz sitatē ponit̄ v̄bū futuri p̄pis xcepōis significatiū. s̄ i h̄ loco ponit̄ dictio oīno ilis dictōi q̄ ponit̄ infra. Befi, xxi. vbi ponit̄. De viro cuius hec sunt xcepi, vñ, p̄ie etiā p̄orditer ad hebraicā veritatē trāstatio nřa p̄fuit. Ecce xcepisti. Et sic nō optei fingere abo: sū, nec reuifiationē. d̄ q̄b̄ illa sit mētio i lra, nec rōnabile videt, q̄ hic fieret miraculū sic i alis q̄ fuerūt̄ p̄nolati aī nativitatē tū q̄ si fuerit̄ siles in vita, imo valde dūsiles, sū q̄ illa miracula fuerūt̄ publice facta ad laudē dei & honore na tor. b ait dato q̄ esset miraculū esset occultū, t̄ sic nō in.

Replica corrector̄ tra Burg.

(ducet utilitatē.

M. c. xvi. vbi postillator̄ nō reputat absurdā byz i storā hebreor̄ dicētū, agar ancillā sarai fuisse tū liā reḡ egypti ex deuotoe oblatā & cetera q̄ narranti postilla. Burg, ait oblitis ea tāq̄ factū & falsaz, pri mo ex eo, q̄r̄ etiā i libo bester dicat̄ gentiles p̄nictos et de uorōe iudeor̄ ceremoniis nō sūt̄ vt essent fui iudeor̄. S̄ q̄d mis̄ h̄ zibi, q̄ iunet̄ ex deuotoe p̄stare obseq̄a & ser uita, vñ coi noīe diceref ferri vñ acilla, nō ex obligatōe, nec ex h̄ vilis oris aditio, nec verisile est sarai abrae p̄sō nā vilis aditōis voluisse zīngi, vt unde fructū adoptaret neolēda obiectio Burg, valer, q̄ p̄cedit ex autoritate ne gamue, qd busitis & wickelefitis est mltū familiare, nec poterit esse formale, nā no sequit̄ in biblia nō haber, igit̄ nō ē repnā mltē sunt catholice vitates i canone si repte.

Itē in eo. c. xvi postillator̄ seq̄ns narratōez hebreor̄ selē no reprobās, dicit̄ d̄ abosū agar & xupificatōe fer̄ i fuga tē, dicit̄ q̄ hebrei exponint̄ xcipies, p̄ xcepisti, vbi Burg, dicit̄ i hebraica vitate nō xuneti seu haberi cōcipes, ī xcepisti, d̄ h̄ nō iudico, nec est magni ponderi, q̄r̄ postillator̄ exponit̄ i vno sensu fm̄ vtrūq; ips. S̄z cu bur ḡ, dicit̄ illū abosū factū p̄ hebreos & irtoabile esse q̄r̄ dis cunct factū miraculū i reuificatione fer̄, rōnib̄ tñ hebreor̄ q̄s tāgū postillator̄ nō sansfacit̄ Burg, nā nō poterit di cere, q̄ pena agar p̄ sarai iuste inflicta & p̄ agar supbe de clinata de rēspererit, & solatoez dederit cū ei dedent te p̄hensionē nō solatoez, dices, Glade humiliate sub ma

nu dſie tue. Opter igif cū hebreis sentire, q̄ alta grādis tribulatio occurrerit̄ ip̄i agar circa afflictōez iusta laras, p̄f quā visitādā miserit̄ dñs angelū, p̄mutatē mltiplica tionē semis significantē xcepōez proli, & publicatōez nōs nōdū natūnōis inquā gratioli, q̄ ysmael interpt̄a

tur exauditio dei, que via nō p̄st̄ dict̄ rōnabi liter facta, p̄f lugubiaz agar, q̄ dñs sua p̄re mit, nec p̄f lugā, q̄ dñs scipillū p̄tēnēdo dei clinavit, eidēt igf q̄ p̄ter angustias abor̄ius (vt dicunt hebrei) dñs hūlīata orauerit & meruerit̄ solatoez a deo q̄ respicit̄ humi litatē, vt dicit̄ glo, ins te linari, i cui signū dicit̄ angel̄. Ecce xce p̄isti, s. p̄ xupificatōez fel̄, d̄ q̄ dicit̄ hebrei,

frustra em̄ diriſſet ei angel̄. xcepisti, designādo narratōē exceptōez ab abraaz, q̄r̄ h̄ anteā nouit̄, i illi occasionē dñs xcep̄it̄. Eōs orientat̄ igf Burg, hebreis m̄ḡo bysto a arū, postillatori & alijs, nec moueat̄ in īrū d̄b̄ilis obie cito, quā facit̄ d̄ facto miraculo, nō em̄ īconueniēs xce d̄ete miracula fieri p̄ malos, m̄lomūn̄ īconueniēs ī fieri p̄ malis, ceduit̄ em̄ talia ad dei laudē & hoīm̄ vtilitatē. Eriḡ em̄ p̄ ea spes hoīm̄, cū tāta videt̄ & audīt̄, malis p̄st̄a b̄ficiā, nō desperat̄ maiora sibi si voluerint posse p̄stari. Et mis̄ q̄ Burg, putat̄, p̄f parū tē hāc appārētō nē fuisse factā, quā grādipēdit̄ bear̄ hyllan̄ d̄ trūm̄. ib, usq̄, circa mediu dices, q̄ is q̄ appārūt̄ agar magni cōsī līl̄ angel̄ fuit̄ noīe & natura dē, becille. Lap. XVII.

Ost̄z vo nonaginta tē. Postq̄ moyses d̄scipisit̄ p̄ statū abrae, inq̄t̄ fuit̄ incipies, h̄ p̄st̄ delēribit̄ eiusdē statū, inq̄t̄ fuit̄ pficiēs, t̄ primo q̄t̄ ad deū, scđo q̄t̄ ad p̄mū, xir. c. tertio q̄t̄ ad seipm. x. c. Circa primū osidū p̄fect̄ fidei eī inq̄t̄ accept̄ mādātū circūclisōis, q̄ fuit̄ signū distinctiū fidelis ab infide libo, & obediēta ad deū sustinēdo dolorē circūclisōis volūtatiē & p̄mpte, in se & i filio suo & familia, sic ḡ i hoc capitulo, p̄cedit, q̄ primo ponit̄ ip̄ius abrae d̄lpositō ad circūclisōis, scđo exprim̄it̄ circūclisōis forma & ordo, ibi, h̄oc est pactū mēt̄, tertio sublīḡt̄ mādāt̄ exēcutio, ibi, Lūlit̄ aut̄ abraā, Circa primū p̄fiderādū, q̄ d̄s p̄sposito abrae fuit̄ p̄ deī munitionē ad opa p̄fectōis, t̄p̄ eī p̄missionē i bonis p̄ferēd̄ & p̄ mutatōez noīs, & h̄ ē b̄. Ego dñs om̄nipotēs. Et ideo plus possiū (qd subdī, tibi tribuere q̄ tu possis cogitare.

c Ambula corā me, ac h̄ me p̄sentialiter sp̄ videres, d̄ Et esto p̄fect̄, tendēs ad p̄fectōez, q̄r̄ scripture si loq̄ turb̄ d̄ statū abrae, et iā p̄fecti, h̄ vñ pficiēt̄, vt dictū ē, t̄ est s̄lis mod̄ loq̄ndi Mat. xix. Si vis p̄fect̄ esse vade & vēde oīa q̄ habes tē, nō q̄ ille iuuenis h̄ faciēt̄ statū esset p̄fect̄, h̄ p̄b̄ tendēs ad p̄fectōez, e Ponāq̄ tē, f Et mltiplicabo tē, Exaggeratio p̄ specialē amicitiā, est vboz ad designādū mltitudinē & magnitudinē bo nor̄ q̄ dñs intēdebat sibi facere, g Leedit̄ tē ad redēndi gēas deo d̄ tāto p̄missō. Aduettendū tñ ē q̄ iste p̄missionē freq̄nt̄ factē sunt abrae, tñ p̄cedēdo sp̄ in exp̄siōre & maiorē p̄missionē, sic elz natura & rōt̄ i opib̄ suis p̄cedunt̄ d̄ imperfecto ad p̄fectū, ita estī p̄cessū dñs nāp̄y revelationū & p̄missionū, h Duxit̄ eī dē, ac si diceret, sic sū īmūrabilis, ita pactū mēt̄ erit̄ firmū et

(F) uq

Liber

stable tecu. i Nec ultra vocabis te. qd interpretas p excessus. q interpretatio quenam magno homini. si etiam habeat modicam probam vel familiam.

ii Sappelleris abraam. cui ratio subdit est dicitur.

i Quia patrem te. abraam enim interpretat p in longitudinis vel mltor. qm enim additum

gentium non est de signifi-

cato nois h subintell-

m. Et ponam ligatu-

te in getib. qm sarac-

ni descendenterunt d eo p

yisrael et ydumei per

esau. et inde p ysaac.

n Reges exte egredi-

ent. qm i qdgeter gete p

dicta fuerit ples reges

o Ut sim de tuus

te. h em ipse si sibi

omn general p creati-

one. spali tui mo e de-

us fidelium y specialitatem

et y cultam. cetera patet

ex diuis.

p Hoc e pactu meu

hie pte exprimit for-

ma circuncisionis. et pri-

mo dicta forma de-

scribis. et sedo mutato-

nomis sarai inducis.

ibi. dicit qm deus ad

abraam sarai vro. Ad

circuncisione vero tria

necessaria requiruntur.

Primum e sex masculin?

et qm ad h d. Littera-

dei ex teobis oem macu-

linu. Secundum est corporis

ps determinata. id se

quis. Et circuncidetur car-

ne ppu vti. Litteru

est ips determinatus

et qm ad h d. Tertius

octo diez circuncidet i

vobis. ro aut isto est

qm circuncis signum fu-

it distinguens usi a ge-

tib inqz habebant

vera fidem et cultum vni-

dei. et datu fuit isto si-

gnu tpe legi nature. et

io debuit vari i sexu p-

se inteto a natura. q e sex masculin? fin em pbi. semi-

na emas occasionis. Itē fides illa et cult' deriuabat

rum tps ad alios p generatoez carnale. in qm ptes do-

cebāt filios d talib. in masculo volest principiū genera-

tionis actiu. et io solis masculis datu est pdictu signu. et

eade rone factu est i mēbro generatoez. Atē ad debilita-

te scupiscene q magis vigeat i illa pte. Itē in derestatoez

ydolatrie. qm gētiles i faci pia pte. illa honorabat.

et p modū ciuusdā augmēti aliq addebat. qm pia pte magnitudine mēbra virilis mi deos fuit reputata a gē-

tilib. ppter qd etiā dicebat de honori. ppter fecunditate

q designat in mēbro generatoez. ppter qd i signo distin-

ciuo fideliū ab infidelib siebat recisio. Temp' at octo

diez no poterat anticipari. sicut nec sialia ante octauus

die poterat deo offerti. qm ante sunt qd impfectu. pfecta

aut sunt deo attribuēda. Itē periculū esset ptero d vita si statim egressus d vtero matrē circuncidere. nec poterat ultra octo dies differi. alioq puer vel eius tutor si p esset mortu' morte debebat puniri. ipse etiā puer re- nies ad erate adultā si negliget circuncisionē accipe pu-

niend' erat morte. vxi

pdicta cadut sub pce

pro circuncisionis. cete-

ra aut q d circuncisio

pst dici puer magis

ad quartū smay.

q. Tā vernaculus. i.

feru' nat' in domo.

r. Qemptici. i. acs

qst' p emptionē. cir-

cūcidetur.

s. Et quicq nō su-

erit d stirpe etiā si de-

beat recipi in psonis

i rituum vestris.

t. Eritis pactu te. ad

h em circuncisio in cat-

ne facta est. vt firmi-

coru memorie impi-

meret. cetera patet vs

gibi.

v. Sarai vro tuaz

vbi ponit mutato no-

minis saral. vt em et

vro sunt qm ena plo-

na. et video qm mutauit

nomē abra. qm mu-

rat hic nomen vponis

sue dicens.

w. Sarai vro tuaz

re. q interpretat pnci-

pissa mea. qm b desig-

naret q esset pnci-

pissa vni' dom' em.

x. Sed sarai. i. pnci-

pissam absolute qua-

si p excellentia.

y. Et pdicta ei te. qm

ysaac nō fuit ex ea na-

tus vtrite nature tm.

sz. q affut adiutori

um gēt p trāfieratē

pus scipiēdi fin natu-

z. Ecclit abraā (rā-

s facie. fgratitado' deo

s tanto bfficio.

a. Et risit. nō ex derisioe. alioq fuisse increpat' a deo sic fuit sarai. vt h. c. seqnti. sz risit p cordis exultatione.

b. Purasne cētenario te. il doc no dñm dubitudo. h di- nū officiū admurando.

c. Utina ysiael te. faciens volatitatem et bisplacitū tuu.

d. Et aut de'. repetido pmissū bfficio. et explicando magis pdicte nomē pueri nasce- e. Vocabisq nomē ep ysaac. qm interpretat curi vices. rufus. eo qm p exultatoe rufus. et pdictu est.

f. Et shruā te. d circuncisio chereditate pmissa.

g. Sup ysiael te. et h dicit hebrei et rex videat qm ysiael fuisse vna in bono. qm de hoc abraam rogauerat ipm deū. et pdictu est. cetera parent vlos ibi.

h. Ascēdit de' ab abraā. i. disparuit apparitio et visio illa.

i. Tuit aut abraā te. h dicit qm ponit executo mādati d circuncisione. et ptes obedientia abrae. quia eadē die absq

Genesis

retardatōe adimplēnit illō mādatū ī se h̄ esset sener. t̄ i
alījs. ex q̄ p̄z obediētia ysmaelis filij sui. q̄ cū esset. cī.
annoz nō recalcurravit. t̄ silt totū familiē ip̄z masculie
Motādū t̄i q̄ saraceni exēplō ysmaelis a q̄ p̄cesserūt. cī
cūcidūt filios. q̄j. annoz. transgredītēs formā p̄cepti.
q̄d dīe octauā icludit
vt p̄dictū est.

In. c. xvij. vbi dī. in postilla. ambula corā
postilla. ambula corā
mā. ac si me semp p̄
sentialet videres.

Additio prima.

Ile q̄ coā alio
ambulat non
semp eū videt
s̄ portius ille q̄ sequit
boies cōter videt eū.
saltē ei posteriora. vñ
cū dī. Ambula corā me. nō p̄prie exponit dīcedo. cī si me
plentialet sp̄ videres. vt i postilla. t̄ iō alīs viderē h̄ dicen
dū. Pro q̄ attēdū ē. q̄ d̄ iusti seu p̄fecti q̄ fuerūt ante
adūtū p̄pi sepe dī. i scriptura. q̄ ambulat corā deo vt i h̄
loco. t̄ in. iij. Reg. x. vbi Ezechias dīxit. Memēto obse
cro quo ambulauerūt corā te. silt d̄ edē Esa. xxvij. et
sic i q̄busdā alījs. De iusti aut q̄ fuerūt post adūtū p̄pi
nō dī. q̄ ambulauerūt corā deo. s̄ p̄t q̄d sequunt̄ deū.
Tū. Job. xij. c. Qui mihi misstrat t̄c. Et job. viij. c. Qui
sequit me t̄c. t̄ sic d̄ q̄plurimi alījs. Lul̄ ro. ē. nā fm do
ctores. exēplar p̄fectōis h̄uāne ī p̄p̄tō in cui imitatō
ne tota s̄lūt h̄uāna p̄fectio. t̄ lo q̄ primi iusti exēplar
p̄fectōis. s̄ xp̄m i bac vita eris̄t̄ habebāt p̄ se. t̄o p̄fectō
eōz p̄sistebat i h̄ q̄ ambulauerūt corā deo. i. ambulauerūt
p̄ viā p̄ quā p̄ps erat ambulatur. postremo vō q̄ exē
plar p̄fectōis. s̄ xp̄m habebāt aī se seu corā se. p̄ficiēbāt
i h̄ q̄ xp̄m seq̄ren. vñ. Matt. xij. Si vis p̄fec̄t̄ esse t̄c.
Tū in. p̄posito notandū ē q̄ d̄ datū abraemādatū
circūcīsionē. in q̄ p̄cepto abraē fuit p̄ūr̄ ceteri fidelib̄
p̄uenēt̄ dī. Ambula corā me t̄c. nā in impletōe hu
ius p̄cepti abraā fuit imitator p̄fectōis p̄pi. sp̄ialiter in
duob̄. primi i placēdo deo p̄ obediētiā. cui p̄ p̄uāriati
onē adā displicuerat. vt in. iij. dīst. Iscō dī q̄ obediē
tia ip̄z abraē fuit q̄dāmodo exēplar ad eī posteritatē.
vñ sic d̄ t̄p̄ dī. Q̄ sic p̄ inobedientiā vñ. t̄c. sic suo mō
abrae obediētiā secūt̄ sunt fideles. Et hec p̄t esse t̄o. q̄re
iusti q̄ aī adūtū p̄pi seu eōz passionē decesserūt. dicunt̄
esse i sinu abrae. vt p̄z. Luc. xij. c. Quis multi iusti de
cesserint anteq̄ abraā fieret. vt adā abel et mlti alīj. t̄ iō i
h̄ loco. p̄p̄te dī abrae. Ambula corā me t̄c. h̄ est dicere.
ambula p̄ viā obediētē. p̄ quā ego sū ambulatur. t̄ esto
p̄fec̄t̄. sic q̄ eā tradas posteriū tuis imitādā. eo mō q̄ ego
tradā viā mē imitādā es̄t̄. d̄ h̄ em̄ comendat̄ abraā
a deo infra. viij. c. vbi sic dī. Scio eī q̄ p̄ceptus sit fū
līs suis et domini sue post se. et custodiat̄ viā dī. t̄c. q̄ q̄
d̄ expositio etiā p̄cordat̄ rōni naturali. Natura em̄ fm
Boe. iniū sumit̄ a p̄fectis. t̄ ideo q̄ d̄ disposuerat̄ q̄
abraā es̄t̄ p̄ multaz gentiū. t̄ acceptiss̄t̄ signaculū fidei
instītūt̄. quē postea q̄plurimi alīj seq̄ren. t̄o eidē dī
cit in h̄ loco. Eſt̄ p̄fec̄t̄. q̄. d̄. accipias a te q̄dāmodo in
tu p̄fectōis mō p̄dicto. Et notādū q̄ d̄ q̄busdā iusti qui
fuerūt ante abraā legūt̄ q̄ ambulauerūt̄ cū deo. Unde d̄
Enoch supra Besi. v. c. t̄ d̄ Noe Besi. vi. q̄d̄ p̄cordat̄ p̄di
ctis. Hā d̄ isti nō p̄t dici. p̄t̄ ip̄e q̄ ambulaserūt̄ corā deo. si
cū d̄ abraā. cū non eis p̄uenēt̄ tra exēp̄se p̄dicte rōnes.
Nec d̄ eis posset dici q̄ fuisse p̄uenēt̄ secuti deū. cū fuerint aī
adūtū p̄pi. s̄ b̄ eis p̄uenēt̄ ambulare cū deo. s̄ i via iū
sīcie et innocentie que sanctis cōuenit cōmunit̄.

In codē. c. xij. vbi dic̄t̄ in postilla. Alioquin p̄t pue
en vel el̄ tutor t̄c.

Additio secunda.

Dītes circūcīsionē nō erat morte corporali puni
o end̄ etiā fm hebreos. nō em̄ dī hic. morte moria
tur. sic i alījs crūminib̄ in q̄b̄ lex fet̄ mādabat̄

puniri mor̄ te corporali

h̄ dī h̄. delebit̄ aīa ip̄i

us t̄c. i. nō cōputabif̄

inter sc̄tos fm glo. Lu

ius rō ē. q̄ tal̄ aīa re

manebat obligara ori

ginali p̄ctō. in cuī res

medī circūcīsio fuit

data. vt i. iij. dist. i.

Replica correctoris

p̄ Burg. delyp.

M. ca. xij. vbi

postillator ex

ponēt̄ illī passū. Ambula corā me. dīces ac si me p̄sen
tātū s̄z videres. Burg. dīct̄ illā expositiōne non esse. p̄
priā. q̄. vt in q̄t̄. q̄ ambulat corā alīq̄ nō semp eū videt. h̄
solū q̄ sequit̄ aliquē semp viderē posteriora eī. s̄ h̄ viderē
qdā senectū. delyramēntū. Loq̄ndo d̄ dei aspectu sic
d̄ hoīo sele aspiciēt̄. nā q̄ deū videt. vt q̄si viderē pre
fennaliter. viderē eū ante p̄t̄ sur̄su deo. s̄uz t̄c. Sine em̄
errore nō p̄t̄ dici assignādo deo s̄icēnā differētā positio
nis q̄si no alīa. q̄ sic dicer deū diffiniēt̄ i loco. q̄d̄ est
erroneū. q̄ d̄ v̄bz̄ tol̄ est fm es̄tēntiā. p̄sentiā t̄ potē
tiā. p̄p̄slimei ḡt̄ dīct̄ postillator. Ambula corā me ac si
p̄sentialiter semp videres. q̄ me plēnte male facere t̄s
mebis. t̄ filialiter timēdo p̄fices. t̄o sequunt̄. t̄ esto p̄fe
ct̄. sic t̄ bear̄. Breg. xij. mōra. sup illo passū Job. q̄n
oculis eī q̄si hamo capiēt̄ eū dīct̄. In ocul̄ q̄p̄p̄ habet
re dīct̄. q̄s̄ corā nobis positiū videt̄. Mon. igī ma
gni pondē est dīstinctio quā Burgē. ponit̄. ut̄ ambu
late corā deo. cū deo. t̄ post deū. dē em̄ cīctiā iustis ab
iūtō nō solū corā. s̄ p̄mūs t̄ obūs os̄idit viā p̄fectōis
t̄ iusticie. his q̄d̄ clarī. his vō obscurī. vt nō solū san
cti noui testamēti p̄t̄ dici imitatores deū. s̄z etiā veterē.
nūnq̄d̄ Josue cū xp̄lo veterī imitator fuit q̄d̄ dīct̄. Absit
a nobis h̄ sc̄l̄ vt recedat̄ a dīo. t̄ relinquam̄ vestigia
eī. Josue. xij. Munq̄d̄ Ezechias d̄ q̄ d̄. iij. Reg. xij.
Adhēsit dīo. t̄ no recessit̄ a vestigis eius. Munq̄d̄ Job
q̄d̄ dīct̄. Vestigia eī secūt̄ est pes mē. Job. xij. Mun
q̄d̄ Josias q̄si p̄cūs̄t̄ fedū corā dīo. vt ambularet p̄t̄
dīm. et d̄. iij. Reg. xij. iij. Paral. xij. t̄ sepe sancti
veterē testamēti dīct̄ iusticie deū dīct̄. idcirco
nō solū corā. s̄ post dīm ambulasse. t̄ vez est fm re ēm̄
iusti diūni exēplaris imitatorē vocari. nō obſtāre voca
li diversitate quā Burgē. fabricat̄. q̄ m̄ ad sensum l̄alez
mībil facit. nīl̄ habēdo respectū ad xp̄i humanitatē. Mā
si p̄ hypotēlū xp̄s nō fuisse incarnat̄. subtilomirūs nō
defecissen̄ iusti. q̄ in via dei ambulassent̄. nec viderē vale
re q̄ Burgē. dīct̄. p̄sumos iustos exemplar p̄fectōis. s̄.
xp̄m solū habuiss̄t̄ post se. nō ante se. coincidit̄ eī cū El
uidio. q̄ dīct̄ xp̄m ante marī nō fuisse. Aplo t̄i dīct̄
ad Heb. xij. Iesu xp̄s ben̄ t̄ hodie ip̄e t̄ in secula. Sa
plentia em̄ dei patris q̄ christ̄ est. ab initio viā p̄fectōis
etiā nō humana uersatione. t̄i doctrine. t̄ leḡ derūmat̄
one m̄stiplūt̄ etēplūt̄. dīct̄. vñ. Burgē. h̄t̄p̄ i hac
digressionē tradicēt̄ dīct̄ Abraam fuisse imitatorē
p̄fectōis xp̄i in duob̄. nec mit̄. q̄ oēs p̄t̄ re. t̄. sp̄ialit̄
legē itēlīgēdō. dīct̄. s̄ viri euāgelici. s̄z Bonauē. talis
os. inf̄ q̄s̄ potissim̄ abraā fuit. quēadmodū ip̄e Burgē.

In eodē capitulo vbi magister Nicola dīct̄. facit.
Negligente circūcīsionē siue patrē siue tutorem more

(f) v

Liber

pletendū tē. Burg. credidit qd morte corporali dictū es-
set et ita vadit sua iunctio. s̄ videt postillatoꝝ nō d̄ mor-
te corporis. s̄ ale dūtisse fīm glo. ordi. et sp̄ecialiter de morte
cōmūnata primis parētibꝫ q̄r oēs natūpereſit q̄ de rege
neratōe nō sanant. et dicit Isido. et est glo. ordi.

Capitulum XVIII.

Paruit autem
a ei dñs, h ostē
dit quo abraā
et pficiens se habuit
ad primum. Et primo i
opib⁹ 'charitatis' tpali⁹
bus hospitalitate pre
bendo. Scđo i spūlibus p liberatōe lōib⁹
et aliorū oādo i medio
capituli, ibi. Dixit dñs
celare no potero. Lī
ca primum scđdū q̄alit
er exponit e doctorib⁹
bus catholicis, aliter
ab hebreis, et rāq̄ tñ
expositio p̄sona est fi
dei nostre, et iō vñiq̄
intēdo ponere, et prio
expositio hebraicaz,
recitis tñ q̄busdā fr̄is
volis, q̄ ab ip̄is inter
serunt. Dicunt līḡ q̄
describitur h duplex ap
paratio, prima est ip̄i

circūcisī sunt. XVIII.

Paruit at ei do-
mum in pusille ma-
bre sedenti in ostio
tabernaculi sui in ipso fer-
uore diei. Cumque eleuasset
oculos: apparuerunt ei tres
viri statentes ppe eum. Quos
cum vidisset: cucurrit i occur-
sum eorum de ostio tabernacu-
li sui: et adorauit i terra. et
dixit. Domine si inueni gratiam
i oculis tuis ne fratreas ser-
uum tuum: haferam paucillam
aque: et lauenem pedes viri:
et rehescite sibi arbore. Po-
namus buccellam panis: et con-

terti ad sanguinum abraä, qd non erat circuncisus, libe-
randum loth d subuersione sodomy. **Vicit enim qd appa-**
ritio fuit terria die postq fuerat abraä circuncisus, ista
apparitio angelorum est scda. **E**xpositores autem catholicci di-
cunt qd a principio capitulo vsq huc, et in toto capitulo se

fortetur cor vestrum: postea
transibitis. Idecirco enim de-
clinastis ad seruum vestrum.
^m Qui dixerunt, fac ut lo-
cū es Festinavit abraham ī
tabernaculū ad sarā: dixit
q̄ ei. Accelerat̄ tria fata si-
mile cōmīscē: et fac subcine-
ticos panes. Ipse vero ad
armentū cucurrit: et tulit
inde uulū tenerimum et
optimum: deditq̄ puerō:
qui festinavit: et corit illū.
Tulit quoq̄ butyrum et lac et
vitulū quem corerit et po-
suit coram eis. Ipse vero
stebat iuxta eos s̄ barbores.

rentes autoritate dei cui dicitur. Apparuit ei tres viri. angelus in specie virop. ille autem exponens sic exposito patera excepto principio cui dicitur. et Apparuit autem dominus ei sedenti s. angelos quos fecit appere. f. Quos cum vidisset recte. in quod ostendit eum pemptitudine ad hospitalitatem bissecutus. et hoc g. Et adorauit adoratoe dulie. (dat diuinitus exemplum ut illos omneminent posset invitare. h. Et dicit deus si inueni me gratias recte. dicet essent tres. tunc sic apparet enim quod esset principalis. et dominus in illos. et in illis alioquin credens quod si ipm ducat ad hospitium. alii duo sequantur. dicitur at brevi quod isti tres angeli fuerint michael. gabriel. et raphael ita quod michael erat in medio. alii at duo ad dexteram et sinistram. b. et erat modus ambulabatis in medio. et b cognovit abraam quod erat fugitor. et dicitur quod michael b erat in medio. et b veneratus ad densitudinem sareceptum. quod b erat principale negotiis. eo quod messias. iesus erat inde nascitur. et interpretationis sonat. Michael enim interpretatus est deus. gabriel autem veneratus ad subuentum sodomam. et interpretationis sonat. interpretatus est fortitudo dei. raphael autem veneratus ad sanctorum abraham. et ad saluandum loth. et interpretationis sonat. quod interpretatus medicina dei. i. Et auferatur paupertatis aqua recte. boies enim tunc non ita liberum regando et calcante sic modo.

h Et reges te sub arbore in umbra et ad aurum apf estis
 i Ponag bucella panis te, Exh misere (imminente,
 ste patet qd tunc credebat eos esse hostes, sciebat enim q
 angeli non indigebant talibus.
 m Qui dixerit te, in qd appet gta hospitalitatis.
 n Festina abra-ne attedarent i nimia expectatioe,
 o Et tulit te ad est coco, Hebrei aut dicunt, qd iste puer
 fuit ysimael filius cui tradidit cibum parentum, et eum
 affluefacer hospitalitatis operib, sequitur.
 p Igitur vero strabat iuxta eos, ad videndum ne aliqd de-
 paret, sequitur. q Ubi est sara vro tua, Et permit no
 er ignoranta fa ut auerentur nuncifex, xcepto d mino

Genesis

futur? r Ecce in tabernaculo est, erat enim simplex et verecunda, et ideo se non exponebat aspectu hominum.

s Lui dixit, ille angelus de tribu qui venerat ad nunciadum.

t Reuertes venia ad te, in quod sis idem angelus cuiusceptum,

li sunt solliciti de visitatione iustorum.

v Tuta comite, loquitur mox humano, quia

homo estimabatur ab his quibus loquebatur.

x Et habebit sara filium, non adoptiu[m] huma-

naturalis.

y Quo audito sara risit reputas illud di-

cum fru[m]oli, et cum subdi-

z Erat autem ambo tur-

bo senes, et sic erat v-

nius impedimentum ge-

neratio[n]is communis am-

bobus, et non sp[ec]iale in

sara, quod nota est cu[m] sub-

a Et desierant (dicitur)

sare fieri miseria, et

miseria postquam cessa-

tionem non est apta mu-

lier ad conceptionem.

Sequitur.

b Postquam senuit tecum,

q[uo]d non decet, et hoc

videbatur sara timuit

ab actu coniugali ergo

transiit tunc sara recipie-

re fin naturam, quod sara fu-

it certificata deceptum

futuro omnia veritate.

c Dicitur autem dominus ad

abraam, ille angelus qui

infans a parebat ut

superior, et qui venerat ad

nunciam sara receptum.

d Numquid deo est que-

re difficile, ac si dicat, liceret impossibile sit nature dare ti-

bi receptum, non tamen deo est difficile, cetera patet vestigio ibi.

e Cumque surrexissemus inde viria angelorum in situacione viroꝝ,

f Directerunt oculos tecum, incipientes ire vestrum partem illam.

g Et abraam simul gradiebatur, sicut solet fieri ex curiali-

tate humana, quod hospites per aliquid spacium adueniuntur. Abraam

enim adiutor credebat eos esse hoines itinerantes.

h Directus dicitur pietas abrae orando pro pri-

mo, et primo eius oratio describitur, et sedo erauditio ostenditur.

i Tunc primus sic procedit, quod primo ponitur reuelatio

abrae facta de sodomorum subuersione, scilicet ponit oratio eius

per prophetam liberatoꝝ, ibi, abraam vero, primus exponit duplicitatem.

k Enim expositio hebraica in principio huius capituli

posita dicitur quod locutus non est aliquod de tribu angelis predictis

l ipse dicitur, et finis illius expositio[n]is de apparitione abrae in

principio capituli. Sed maut alius expositoꝝ, iste quod voca-

tur hic dicitur, est ille angelus qui denuncianit receptum sicut, et

predictus est, et finis hoc descendit quod licet abraam vestigio tunc cre-

diderit illos angelos esse hoines, et tunc reuelauerunt ei quod

essent angeloi, et extulit ille principalis angelus loquebatur in

persona dei. Ista autem sequens in aliis uniformiter exponitur

finis ista et aliam expositio[n]em.

l Numquid celare potero abraam tecum, ac si diceret, cu[m] abraam, ut

mibi familiariter amorem, si est decus, et ego celestis et vindicta

qua facturam suam in ciuitatibus sodomorum, et marie cu[m] illa terra

p[ro]misit abrae, et causa amicicie dei cuius abraam subditur.

m Scio enim tecum sequitur. l Clamor sodomorum, et go-

moreor, peccata enim eorum erat patetitia et manifesta, finis quo-

dicitur ista, ut, peccatum suum quod sodoma predicauerunt nec ab-

sconderentur, et propter hanc dicuntur hic clamare, et est hic ostenditur

randum, quod tria genera

peccatorum leguntur clas-

mare ad deum, et primus

est occasio innocentium

finis quo dicitur dominus ad ca-

pin Besancon, Et san-

guinis fratris tuu Abel

clamat ad me deo terra

domini est petrus in na-

turam, sicut hic dicitur

Lettu[m] deraudatio pauperum laborantium, de

quod baberit jacet. De

cess opario vestrorum,

quod mesmeris regiones

veras, quod fraudata est a

robis clamare, et clau-

mor eorum in aures domini

sabaoth introiuntur.

m Multuplicatur est

addendo peccata petitis

n Et peccatum eorum

aggravatur est nimis,

liberari autem dicuntur ip-

ista aggravatio finit,

eo quod quando puella

occideretur morte inso-

lita, eo quod dederat ali-

mentum paupi, et hoc co-

sonat dictio Ezechiel, rei,

liberat fuit iniurias so-

dome sororis tue superbia, saturitas panis, et

ocium, et manu egeno

paupi si porrigebantur.

o Descendat et videbo

te, hoc si non quod deus indiget talis inuestigatio[n]is vestigio do-

ceamus per hunc indicem non sentiriare do nec diligenter inquisire,

p Contereturque tecum duo angeli quod apparetur veritatem,

rebat in specie viroꝝ, et habebat in principio sequentis capi-

tuli, tertius autem quod annuntiauerat sare receptum, et loquebatur in

persona domini, et dictum est adhuc remansit ibi cum abraam, finis

istae expositio[n]es. Sed in hoc exposito[n]e hebreata practica, ille

angelus qui annuntiauerat sare receptum, quod p[ro]fecet lagaris

one sua, dispartuit et recessit, quod duo tunc angeloi mitti-

ban[t] a deo sodo[m]am, et ad subuentendam patriam, aliis ad

liberandum Iacob, et ille qui vocat hic communiter dominum cum

quo abraam loquebatur, est ipse deus qui subi apparuit, p[ro]ut

dicitur est in principio capituli in aliis autem littera unifor-

miter exponit. Abraam autem adhuc stabat coram domino

abraam enim auditus populi condemnatione pietate

motus cepit rogare dominum, p[ro] eius liberatione, et hoc

dicitur. Stabat coram domino, paratus ad populi adiutorium, et

accipit hic dominus p[ro] ipso deo finis expositio[n]e hebreica, finis

aliam vero p[ro] angelo loquente in persona dei,

q Et appropinquans ait, et conuenientius orationes suam p[ro]poneret.

r Numquid perdes iustitiam cuius impius, q[uo]d non.

s Et quod sciesbat Iacob esse iustitiam liberationis ei, babuit p[ro] oblera, et non

queritur se ad liberationem aliorum dicens, s Si fuerint

quinquaginta iusti in ciuitate, in ciuitatibus, quod erant

Liber

qnci ciuitates. In hebreo autem aliquis accipit singulare p
plati. sic Ero. viii. Venit multa grauissima. i. multitudo
musear. et i ciuitate. i singulari. p sodoma. qd illa ciuitas
principaliterat. et sub illa intelligit alie quatuor que erant ei
subditae. p qd reges illarum fuerunt cum rege sodomorum ad p
lum tamen valenti sui. et

b. s. xiiii. p. qd qd
liber ciuitate accepit
bat deinceps iustos per eos
a deo liberatores cuiuslibet
liber ciuitatis p deinceps
iustis in ea repletis. sicut
exponit hebrei. seq.
Quid si mihi cur-
nua quoniamqnta ius-
tis qnqz fuerint. ita
qd libet ciuitatis assi-
gnent nubes iusti. p
tit abraam qd illi noue
parcat cui libet ciuita-
ti. non enim auctor fuit
ad minorum numerorum de-
scendere. qd considerabat
qd octo personae iustae fui-
rat i archa tpe dilunis
et nullus alius fuit sal-
uat. p pto eorum iusticiam.
et iohannes abraam dicit vlti-
tra. si peccet. p p. et in-
telligit liberatore de
tuorum ciuitatum tamen. et qd
p p triginta intelligit
liberatore trinum. et qd
p viginti liberatore

dnuar. et qd p deinceps lib-
eratore roe vni. et iohannes ibi stetit. qd non erat ultra descendens
Expositores autem catholici dicunt. qd a principio petitionis
abrae vslq ad finem. intelligit facta. p liberatore toti. p p
qnqz ciuitatum. qd pcedit sic descendendo vslq ad. et iustos te-
tando obtenta una gratia. si possit maior est ipetrare. ultra vero
non descendere. deinceps enim hoies et non pauciores facit p p
Qd autem p iusticia minoris. p p perat liberatio p p maiori
iusti si videt irrationabile petere. qd p p iusticia tamen
coz qd si pnt dici p p petere liberatio p p. et ciuitatum vi-
de magis extraneum. et iohannes abraam si fuit aut ultra descendere.

In. c. xviii. vbi dicitur in postilla. Expositores autem catholici
dicunt qd a principio capituli.

Additio prima.
Sic etiam seu examinatio baronum expositio nuz
d circa apparitiones abrae facta i h loco si e sic supf
cialiter transfigura sic i postilla. conterit enim tensio ecclia i
h loco abrae fuisse facta reuelatione d trinitate diuinay p
sonay. et unitate diuine essentie. vbi ecclia coetera cantat. qd
abraam tres vidit et vnu adorauit. qd diligenter aduentent
sas. cōprobata virtus et letitia catholice expositoris ex multis
p rimo qd si hic essent duas apparitiones. prima esset omo
supflua. Et enim dicitur ei dicitur et non exprimit qd ali
qd diversus dicitur abrae. nec ecclia. qd statim subdit. Et
eleuasset oculos. Et qd p pcessus seu forma illius visio
nis persistebat in apparitione illorum trium virorum. et sic exponit
Ramus. i suo libro deductio p plerorum. i. qd apparition dicitur
h loco facta abrae exprimitur p h qd sequitur. Et nunc eleuasset
et. qd qd angelus loquens cum abraam d annunciatorem sare. et ipsa
ridet de loco est abrae transuado locutore angelica
sine aliquo interruptione qd esset id est angelus. s. qd loquens et de
us. vbi dicitur dicitur autem dicitur et. qd non est intelligendum d iden-
titate essentiali. qd d identitate repositiva. s. qd ille angelus

tunc loquens i persona diuina quam i illa apparitione repescitabatur.
Itē dicitur angelus. Reuerentes venient ad te et. non legi ipse
tū nisi in h qd dicitur. et. et dicitur autem et. in qd apparet qd ille
le angelus qd dicit se reuersus. et dicitur visitans. accipiunt in h
loco p eodem modo predicto. Itē h p d adoratore abrae. qd
postea videt tres enū
ado. autem qd intelligen-
dū est d adoratore la-
tore. dicit enim. Et ador-
ant i terra. qd enū
ab ipso adoratum ado-
nai vocavit. et patet i
lita hebraica. Itē h p
er obsecro abrae predi-
cans virtus seu angelis
impreso. tū in locutore
cū se vocat seruūt cū
dicit. Ne trāses fūt
et. tū i h qd ea qd ad cō-
niūnū parauerat p se-
ipm cū magna diligē-
tia seu festinatio faci-
ebat. et cū dicitur. Festina
me abraam i tabernac-
li et. qd p p ad armeni-
tū cucurrit et. qd festi-
nauit et. Lulit qd bī-
tū et. posuit coram
eis. vbi dicitur. Solide-
ra p p sene abraam
impigz et alacré i offi-
cios. Itē qd ipsi tecum
bentibus dicitur. Ne sta-
bat iuxta eos. qd si au-
dens coledere cū eis.

necessaria illi ipm ad h inuitabat qd omnia attente dignitate
abrae qd senectute irrationabiliter fieret nisi hec apparitione
eis. sibi repositiva diuinior. et abraam h spū pphico cogi-
set. vbi Amb. i li. d abraam. Vide p pio fidei mysteriū. deus
illi apparet et tres aspergit. cui deus resulit trinitatem. si sine
filio p p suscipit. nec sine spū pphico filium p p. hec ille. Et
qd et talis ad h corfidentibz i lita p p. si attente p pide-
rent manifeste p p. qd hec fuit una apparitione incedens ad
h qd dicitur. Apparuit autem ei dicitur. in principio huius. ca. xxiiij.
vslq ad principiū sequentis capituli. s. xix. vbi dicitur. Abiit dicitur
postea celauerat loqz abraam. et iohannes angelus recessit
abreundo sodomam. interponit. Abraam vero adhuc stabat
coram dito transuado predicta dicendis sub eadem apparitione
in qd abrae postea a deo audiuit. Ambula coram me et esto
pfectus. et. put supra fuit dicta in additio i capitulo sine
diuine pcedenti. et recipit pactum dicitur in carne sua in fedus
eternū et. et ad eternitatem ducens. et in glo. statim fuit si-
bilfacta apparitione triū diuinay personarū cū unitate diu-
nina essentie repositiva. et ille qd p p mltaz gentium ostium
ebat a deo i vera fide. et terminum in quem fides tensa
saltē engravatice seu repositaque videret. et ppter ostendere
estesse intercessorē p delinquentibus etiā alienigenis
tāqz p p mltaz gentium. et p p i facto sodomorum que est scda
p p post principalē huius apparitionis. vbi recte considerari hec
expositio est vera apud catholicos et littere magis plena.
licet fore apud infideles distincto psonay i diuinis si re-
cipiētes postea irrationabiliter declinari. de qd catholicus expo-
nens curare non debet. put declaratum fuit i quone super plogiū
et. Et notandum qd licet i exordio creatōris mundi et deum
ceps sepe psonay diuinay cū essentie unitate innu-
atur. non tamen numerus determinatus diuinay psonay explicite

Genesis

osidif esq ad tps abrae i hac apparitione. ex q dignitas
abrae demonstrat pserium in his q ad fidem pertinet.

In eo.c.xvii,rbi d: in postilla. Et adorauit adoratio
ne dulie. Additio secunda.

Ec adoratio videf esse latrie. qz rbi d: dñe si in
b ueni gratz tc. ibi ponit adonai. et dicis e. adora
bat eim abraa deu repitatu p ihos tres viros. vni
Aug. xxi. d: cimi. dei. Abraa i tribu viri deu cognoscetab.
cui p singulari numer loqbat. etiam cu eos hoies esse ar
bitrare. hec ille. Nec valer qd hebrei dicit. qz en? appa
rebat qd dñs inter alios que abraa alloqbat. na abraaz
ibi expole se vocat seru illorum. no tm vni. dicit enim. Id
circum declinast ad seru vni. De modo aut horum triu an
gelorum no videf temere aliquid afferendum. s: versili videf
esse dicendu. q ille q venerat ad denunciandum sareceptu. a
q yps fm carnem nascitur erat. estet gabriel. ipse enim denu
clauit danieli tps aduentu xpi. dñe. ix. s: t zacharie co
ceptu puerorum ipsius xpi. qm. i. et finaliter beate virgini
christi conceptionem. lue. i.

In eo.c.xvii,rbi d: in postilla. Sedm autem alia ex
positionem. Additio tercia.

Ldm vo expositoex. s: catholicā supradictā. iste q
f vocat hic dñs est rex deus sub rōne deitatis ab
abraa apophētis. si habito respectu ad distinctionē
onē psonar. sic in qd plū loci sacre scripture rep̄f.

In eode. c. xvii. rbi dicit in postilla. Ultra vero dece
no descendit. Additio quarta.

Jeremie. v. c. legit. Circuite vias burlm i quicun
plateis ei. an inuenientis vir faciet iudicium. et q
rentē fidē. et apicē ero ei. s. burlm. ex q videf q p
iusticia vni? tm. no eset irrationale q liberatur vni? po
pul. vni no videf extraneū q abraa ausus fuisse petere
q hiere. in plena dñi scdebat. ad qd dicendu q i b loco
de loquunt more humano. vt doceret abraa. q put de i hoc
loco testaf. pceptur erat filius suis. ac domini sue post
se custodire vna dñi. et facere iudicium. iusticiā addisceret
qm predicēt esset p vna iusticie i punitio magno fla
gich. q publicā emundia habet. o qb intelligit clamor
Eti fin Amb. Scim cu clamore. culpa cu libertate sunt. et
io iste collatoes int deu et abraa referende sunt ad infor
mationē ipi abrae mō humano. et cu dicit. Descedā et vi
debo pcpitratione iudicij cōpeleret pserium q ad maio
ra criminis. q dñe acri sunt punienda. tanto videntē tardus
credere. vt in glo. Abraa autē no pertinet in b loco miseri
cordia similit. s: acimēta cu iusticia. si dicit. Absit a te
vt occidas iustū cu impiō. et i postis accessit ad m
mer decē cessauit ultra petere. estimās q modicū quasi
nihil reputat. et dicit phs. q. phis. Hiere. x. in persona
dei more diuino loquit. cui? misericordia est infinita. et
sic euā ppter vnu tim pcedis dicit esse qsiqz ceteris.

Keplica correcorū ptra Burg. factor.

M. c. xvii. exponit postillator apparitiones factam
abrae fini interioez hebreoz et etiā doctoz catho
licoz ad līaz multū sufficiēt et intelligibiliter. s:
q mysticā expositoē b no tangit. s: in ope suo morali.
Burg. dicit ei superficialē facere. et facit longā digressionē
q tū ad sensuū līales no videf prūnere. na illū passū. tres
vidit et vnu adorauit. etiā exponit d trinitate psonarū et
vinitate essentie p allegoriā. s: bīus Aug. q. d. trini. c. v.
et glo. ord. vni est in hac apparitione de rep̄sentabat ad
līas. et ei psona siebat locutio misterio angelico in cor
poribz assumpt. abraa tū primo putabat eos esse hoies
qz humanitatē impēdebat obsequia. s: et colloquio alt
qd supra hoies excellētē habere eos recipit. vtputa scire
occultū. scire tū. et cetera q et līa trahi p̄st. vnu no dubi
tante deu adesse. Hoc ē inīa beati Aug. xxi. cimi. dei. c.

reis. et ingēi bysto. Datet etiā i spēali er gessi abrae ipm
primo no intellerisē desl vel angelos fuisse i hac appari
tionē. quēadmodū sentit Burg. b: tra postillatoz. na
stultū fuisse deo v angelis pedū corpore exhibere lotu
rā. nec mun' stultū intelligētis infatigabilibz deputare
locū quiet. post labore. multaqz frōnabile imortalibz
pponere cibū. q emi cibo egēt imortales esse n̄ p̄st. qd vis
dit Aristo. in lumine naturali. et abraa no dubitanit nec
dubitare debuit et lumine fidei. Et qb manifestuz est q
prūni putabat eos hoies esse. et p̄tū eius cultū dūlie m̄
modo exhibuisse. s: p colloqā mores et op̄z p̄elusiones et
determinatōes summo. dicit abraa angelos eos esse. ip
sumqz deu repitare. id aliqui loqbat. et p̄aliter dicens.
Idcirco declinast ad seruū vni. aliqui singularis dī
cens. Mūnqz pdes iustū cu impiō. s: eis exhibuit etiā cul
tu hypodile. s: si latrie recepit signatū. p signo rep̄sentat
tū dñi. p rep̄stantibz angel. qb bīi pensatis soluunt fa
cilitate ea q per Burg. sunt adducta in p̄ratū.

In eo. c. rbi postillator exponit adoratoes abrae dī
ca fuisse latrā. allegās ad b: qd in hebreo bī adonai. rbi
nos habem' dñe. b: videburg. singere q i hebreo. s: ha
beat adonai. na Exo. vi. d: Ego sū dñs q apparui abraaz
ysaac. et iacob. et nomē meū adonai. no iudicauit eis. quo
igit abraa vocasset dñm adonai. cu nomē illud non fuit
ei notuz net indicati. et puro eū sepe sic singere. qn loq
d hebraica vītate. b: m̄ no v̄get. q: fm̄ beatū hiero. ado
nai no est. p: m̄ nomē qz interptāt dñs vel dñtator q p̄st
quenire atqz qz ei cui latrā ē adhibēda. Nec valz instā
ta ad illū qd dicunt hebrei. vnu et illū tribu appariisse. qz
aliqui p̄stātōre. q: dicit burg. q abraa dicit se seruū om̄
trū. ita em̄ apparet regē cūl' trūor v̄l qnqz principibz.
inf qz apparet rex solēmōr. et tū qz dicat se seruū om̄.
b: i p̄cipali videburg. amplicare. Allegat em̄ beatū au
gustinū q abraa arbitrabat eos bonis esse. sic et v̄z est
vt p̄t ex dicti i p̄cedēt. q: Et vidē burg. dicit abraa deo
latrā ei bīus i p̄posito. q singularis d̄ eis loqbat. Tū
arguit p̄ Burg. q: abraa i codē līe p̄tētū loqbatur deis
p̄lātis. igif no exhibuit eis latrā a dīo sensu. igif si exhib
uit latrā. no exhibuit latrā qz est implicatio. nec foras
se valet fugere ad mysteriū trūitatis psonar. q: b: i vete
ni lege fuit valde relatū qz quis multipliciter fuit sub vela
mīnibz exp̄stū. nec abraa adhuc in b: loco in eo mysterio
forte plene fuit instruēt. Quibz sic stantibz p̄ Burgenis.
rīdēt. q cu abraa eos qz estimabat esse hoies. et certis
signis cognouit angelos esse. et ipso deu repitare locu
tus est ei singulariter habēdo respectū ad angelos rep̄
sentatēs. et ut estimatōs prima exhibuit illū vñlam. vt
vult postillator. s: pos̄t hac meli? instruēt p̄pter rep̄sen
tatū. latrā exhibuit et vult Burg. Et hūc intellectum
videp̄ aperire idē Burg. in additōe seqnti. rbi dicit q
abraa ap̄phendit in hoc loco deu v̄z sub rōne deitatis.
no habito respectu ad distinctionē personar. Sed qd
veritatis habeat hoc dictum Burgenis quo ad aliqua
alium requirat tractatum.

In eo. c. rbi postillator dicit abraa v̄lra dece no dese
dile. et Burg. instat p illud hīdere. v. Circuite vias bie
rusalē. et rbi fin q burg. exponit. p vnu iusticia fin' ces
dit vnu toti cōrati. no qz fuisse extraneū abraa pete
re p pautoriibz qz dece. Hīdico q illū passum hieremē
alit postillator exponit et meli? dices. q: vnu no accipiat
b: p vnu fin'. s: accepit singularē. p p̄alit. sicut exo. vii.
Elenit musca grauissima. et multitudi muscarū. Probat
autē sua expositionē ex eo. quia ibi erat hīderemias. Ba
ruth. et abdemelch ethyops. q iusti cōmemorant. d: duo
bus primis dubiū si est. d: tertio d: hīdere. xxix. Anima
tua erit tibi in salutē. qz in me habuisti fiduciaz. au dñs,

Liber

Et huc locū dimittit Burg. intacū, nec valere videſ diſtinctio Burgē. dī modis loqndi h̄ tibi. diuīo. s. thūma no. q. v̄trobz ſit qones nō deciſiōes. de' eīi parcit ali qn̄ mltis p̄p̄ paucos alioſi aut nō parcit p̄pter multos. nā. u. Reg. xvij. h̄t qno nō pepeit ſamarię. h̄ totā afflitut fame p̄pter ydolatria. cū tñ ſalnaiſ ſuerat ſe pte milia viroꝝ q̄ ſua curiuauerat gen. na ſua aſi baal. vt patz. p̄r. c. ibidē. Sic ⁊ alioſi pu nit ml̄tos p̄pter vñ ſic. p̄pter p̄m̄ dauid. vt p̄z. q. Reg. vii. q̄ ſim causas q̄rere nō eſt p̄ſentis p̄ſim.

Lapinlū. xix.

Enerūq. XIX.
v duo angeli ſodoma
v ſept̄er defri
bitur abrae erauditio
c̄tu ad liberationē ip
ſi loth i q̄ ſic. pcedit.
q̄ primo ponit oſtru
ctionis ſodome occa
ſio. ſc̄do ip̄t loth libe
ratio. abi. ḡa. p̄e erat
vt effungenter foreſ
terio deſtructioſi ex
curio. ibi. Agitur dñs
pluit ſup ſodomā. q̄
to inceſtus p̄petratio
ibi. Aſceditq. loth de
ſego. Circa primum
ſciendū. q̄ licet p̄cta p
terita deinceſtus ſubuerſionē ſodomoꝝ tñ ultima oc
caſio fuit ex nephario crime. q̄d volebat cū angelis i ſpe
cie inueniū apparētiō exercere. q̄d deſcribit cū dicit.

a. Generūq. duo angeli ſodoma tē. en̄ ad ſubuerſ
dā patriā. alt̄ ad liberađū loth ⁊ familiā. b. Velphe.
tñ en̄ tardauerat vt videret ſi dñs pceret terre. p̄p̄ p̄ces
abrae. q̄ erat angeli boni. c. Sedēre loth tē. Dicit
h̄ hebrei. q̄ illa die ſederat tāq̄ principal̄ infiſtudines q̄
tūc t̄pis ſedebat ad iudicādū i porta ciuitatis. h̄ ſitudo no
ſonat ſee ſeqn̄tū ſuſtra eodē. c. vbi d̄ ip̄t loth. Ingressus
eſt ad adiuena. nū q̄d vt iſtud. q̄ ſi dicat nō. iō melius
de q̄ i domo abraa didicerat hoſpitalitate. t̄ iō circa ve
ſperā venerat ad portā ciuitatis. vt videret ſi veniret pegri
ni ⁊ eos ducaret ad domū ſuā. t̄ iō ſubdit.
d. Qui cū viduſſet eos. ſi ſpecie viroꝝ. e. Surrexit
tūt obuiā eis. credēs eos eſſe homines peregrinos.
f. Adorauit. adoratōne dūlie. vt faciliſ inclinaret eos
ad declinādū i domū ſuā. ſequit̄. g. Qui dixerit mi
nime. videſ q̄ mētiti ſunt angeli. q̄ ſt̄edebat ad domū ei⁊
declinare. dicēdū q̄ nō. q̄ licet int̄edērēt ſinaliſ illuc ire.
tñ nō int̄edēbāt ſimilatate ure ad petitionē primā ip̄ius
loth. vt p̄ h̄ declarare ſi magi pietas ip̄i⁊. ⁊ dareſ alioſi exē
pli hoſpitalitatē iō ſeq̄. h. Lopulit illos opido. i.
valde. ⁊ tūc acqueuerit. ſile h̄t Luc. v. i. d. duobz diſcipul⁊
eūtibz i emauit. cū q̄b dñs erat i ſpecie pegrini ⁊ ſunt
ſe lōgi⁊ ire. ⁊ cū ſubdit. q̄ coegeruit eīi ⁊ remaſit cū illis.
et q̄ p̄z q̄ ad ſimplicē inuitatōez nō remaſit cū eis. ⁊ et
iſi loch ⁊ ſilbō h̄t p̄egrini nō ſolu ſunt inuitatī ad ho
ſpitiū ſuſtialiter ⁊ leuiter ſed cum inſtantia magna
i. Lorit azima tē. Et hoc loco dicit hebrei. q̄ t̄p̄ erat
paſchale in q̄ p̄cipit i lege. q̄ iudei comed. bant azimos

panes ſeptē diebꝝ. ⁊ q̄ loth iſtā obſuatoꝝ didicerat in
domo abrae. ſic eīi alliſ alia ceremonialia aſi datōez le
gis obſuabant. vt dī circuſiōne dicti ū. c. reſ. ⁊ dī obſer
uatōe ſabbati. c. q̄ ita dicit h̄ obſeruatoꝝ paſchali. h̄ ſ
videſ ſaluz. q̄ Erod. xii. vbi agit dī eīi filioꝝ iſi d̄ egypt
pto d̄. q̄ r̄ierunt uoſ
te paſcali. Et cā q̄re
tūc comedēt azimos
panes aſſignat. q̄ nō
poterat tūc alioſi fer
mentare eo q̄ egypti
cogebat eos exere ex q̄
manifeſte p̄z q̄ ſi ba
bebat azima comedē
te ex alio obſuatione
priuſi ſiſtuta. h̄ ex h̄
q̄ i illo exiſtuerunt
coacti vñ azimas in
ſtitutū eſt vt dī cetero
i ſolemnitate paſchali
azimas vteren in me
morā ſuī exiſt̄ de egypt
pro. h̄ etiā videſ et nō
mīne paſce q̄ trāſiſ
interpretatur. eo q̄ illa
nocte angel⁊ dñi trāſiſ
h̄t p̄ egypti. egypti
os percuties ⁊ filios
iſi ſaluans. ⁊ q̄ eadē
nocte iſi ſiſt̄ incep
rūt exire de egypto ſe
diſponēdo ad exiſt̄
dū i manē vt videbif
Erod. xii. et m̄ ſirent
ad terrā p̄missionis.

q̄d ſi videſ q̄ ante a eſſet alio obſuatio paſchaliſ. t̄ iō
ofi d̄. Lorit azima. h̄ eſt. q̄ tales panes cito pſit fieri ho
ſpitiū adueniētibz ſeq̄. i. vbi p̄p̄ ſunt. Synodo
tē eſt locutio. ſic d̄. tota ciuitas currit ad tale ſpectaculū
h̄ alioſi maior ut ramaneat. nō eīi e veriſile q̄ tot p̄p̄
vñ ciuitat̄ eſſet circa domū loth. l. Educ eos tē. cō
m. Egressus ad eos loth post tē. ne (cubitū nephario.
intrarēt domū ei⁊. ⁊ impeterēt hoſpites q̄d agnac crede
n. Habeo duas filias. tē. l. ſe dicit. Bat eſſe holes.
vt euitareſ mai⁊ malū. ſ. viciū ſ naturā. ⁊ violētia hoſpiti
tū ſuor. d̄ ure eīi naturali ſ ſuare hoſpites. ⁊ patz ſta.
h̄t q̄rendū ū. vñ loth peccauit offerēdo filias iſi luxuri
os. ⁊ videſ q̄ nō. q̄ d̄ dñobz malis min⁊ malū ū eligen
dū. h̄t mai⁊ malis ū viciū ſ naturā q̄d deſtoratio vñgīnū p
ſtupz. q̄ tē. Itē moysæ permisit dare libellū repudi. q̄d
erat illicīt. ſin q̄ d̄ ſaluator. Dat. xir. Ad dñicidū cor
dis vñ tē. Et h̄ ad euitādū mai⁊ malū. ſ. vñrōcidiū. vñ
dicit glo. ibidē. Permissū ū eis vt exores dimitterēt ne
cas occidēt. ⁊ tñ moysæ ſctis ſuit nec in h̄ peccauit. q̄
⁊ ip̄e loth potuit accedere filias ſuas ad euitādū viciū ſ
naturā ⁊ violētia hoſpiti ſuor. Itē licet p̄mitunt me
retices in ciuitatibz ne oia turbat libidinibz ſin ang.
Contrariū videſ p̄ dictū Auguſtini q̄ loth turbat dñit
h̄. q̄ tales comutatōez nō ſunt faciēde. Dicēdū q̄ illi
ciuitat ſuit ſibi ſcedere abuſum filiar̄ ſuā. charitas enim
eſt ordinata. ⁊ iō null̄ debet comittere alioſi inordina
tū q̄ ad ſe. ⁊ preceueat a maiori peccato alterius. Unde
ſin Auguſtino cōtra mendacium. enī ad precanendum
homicidiū. non eſt mentiendū. loth aut̄ nō potuit offer
re filias ſuas mō p̄dicto. quin ſentiret in re q̄d erat pec
catū de genere. nō ſolu veniale ſicut mēdaciū officiosuz

Genesis

Sed etiā mortale, etiā exonerat? fuit a rāto, etiā nō a toto. etiā rōne prurbatiois mētis in q̄ erat, nō q̄ vicio pessimo in suis oīib⁹, et violētie i suis hospitib⁹ occurtere intēdebat. Ad primū in h̄nū dicēdū q̄ vey est in corporib⁹, sed q̄ ho faciat peccati qd̄cūq̄ minūmū ad euitandū manus i alio nō est licitū, nō

enī facienda sunt mala

vt veniat bona. Enī q̄

dicit aplūs. Ad secūm

dicūl aliq̄, q̄ moyses

si pcessisset et se, quia

peccasset h̄z et autoritāte

dsi q̄ p̄ m̄mō, nū

m̄mō rūgēre et dissolue-

put sibi placet. Nec il-

li q̄ sic vrores dimittit,

tebat peccabat. q̄tum

erat ex ipa dimissioe,

sic nec filii s̄l̄ yecca-

uerū spoliado egypti

os autoritate dsii qui

p̄t vult vni aufer-

re et alteri dare, pote-

rat tñ esse p̄tū in di-

mittētib⁹ ex alia cau-

sa, s̄l̄ iniuste odiebat

vrores vel hm̄i. h̄z h̄

dictū nō videt. Sōnū

xb̄o saluatoris Mat-

xix, et Mat. x, q̄ si q̄s

miserit vrores nū ob-

fornicatoe, et alia du-

terit mechaſ et qui di-

missam durerit me,

ebat, q̄d nō esset renū

si primū m̄mōnū es-

set dissolurū, et iō alif

p̄t dici, q̄ repudiat v-

oris fuit p̄missū, q̄ si

puniebat i lege, nō v-

h̄z q̄ foret licitū sic va-

re ad vrore extraneo.

vt h̄z Henf. xxiiij, vbi

h̄z plenus diceſ. Ad

tertiū dicendū q̄ lex

humana p̄mitit meretrices

inq̄tū nō punit talē forni-

cationē, q̄ nō p̄t oīa punire. h̄z aliq̄ rōnabilitātē dimitit

dei iudicio p̄mīda, nō tñ lictū est legislator ad mere-

triciū vel formicationē inducere etiā p̄ maiorū malo vī-

tando. Qd̄ ast iudicis q̄d̄ iure naturalē est p̄fūate hospitē

siuos t̄c. Hicēdū q̄ q̄lub̄ tenet hospites tueri inq̄tū

p̄t p̄ modū lictū, no tñ d̄ peccare ad eoy tuitionē p̄p̄

ordine charitatis, vt dictū ē. o

Jāq̄, p̄pe t̄c. illū iter-

ponit h̄z loth liberatio, q̄ violētie sup ipm̄ icrescebat

p̄ Et ecce miserit t̄c. i angeli, q̄ t̄p̄s erat vt osiderent

q̄ Et introducerunt ad se loth, malis (p̄tātē angelicā)

gratib⁹ oīm̄ q̄ erat circa domū. r

Et eos t̄c. non talit

q̄ nihil rideret, h̄z q̄ nō videbat ea q̄ q̄reb̄t et rolebant

ridere, et vocat̄ tal cecitas acrisia, ab a q̄d̄ ē sine et crisia

q̄d̄ ē iudicū, et taliter p̄cessi fuerūt illi q̄ q̄reb̄t hellesi.

vt h̄z. Reg. vi. c. s

Dixerunt aut̄ ad loth, reuelāt̄ ei

et p̄cessent angeli missi ad destruēdū ciuitatē, ppter p̄li

lhabea h̄z t̄c. et h̄z dicūt hebrei, q̄ loth ha

(int̄q̄tātē, bebat duas filias maritatas i ciuitatē, q̄y filii h̄z filii loth

vocant. h̄z nō videf̄ vey, q̄ inf̄ta d̄ et loth iuit ad gene-

ros siuos q̄ acceptari erat filias siuos, et salvaret eos, et

ml̄toforti si habuisset i ciuitate filias maritatas et nepo-

tes cuius iuster ad saluādū eos, cetera patet v̄sq̄ ibi.

r Et v̄sus t̄c. i. iuris. Tolebat eī d̄s et perirent

cū alīs, p̄tōs designāt̄ p̄uersi et i peris obstinati qui

q̄i audūt comitatoes d̄ districōne iudicij futuri repu-

tant q̄i trupham.

r Lūḡ eset mane, tota em̄ nocte fuerat

dep̄cat in orō p̄ pl̄i

liberatōe.

y Logebat eī angeli

volentes d̄lūnū mā

datum erequi.

z Dissimulātē aut̄ il-

lo, q̄ semper retarda-

bat q̄rēs misericordiā dei

sup p̄pl̄m̄. Sequit.

a Salua aiām tuā,

ac si diceret, sufficiat

tibi saluare vitā tuā et

illorū q̄ tec̄ sunt.

b Toli respicere t̄c.

p̄ inordinatū affectuū

ad ea q̄ remanet i cui-

tate, q̄ h̄z eset h̄z d̄m̄

nā iusticiam quā tibi

annunciaimus.

c Mec̄st̄ t̄c. q̄ ve-

nerat ad subvertēdū

cū sodoma q̄tuo: alt-

as ciuitatē, et enī spa-

cū intermedīū.

d h̄z i mōle t̄c. he-

brei dicit. In mōle, i

p̄pe abraā eo q̄ el p̄

eb̄ loth saluabatur.

All̄ expositores dicit

i mōle p̄p̄nū ciuita-

ti sodome, q̄ d̄s ro-

lebat destruere vallez

i qua erat p̄dicte ci-

uitates.

f Dixerunt loth t̄c. h̄z

em̄ loq̄ref duo: a ge-

lis, et dixerunt sermonē

suff ad illū q̄ venerat ad saluādū ipm̄.

g Nec possū

i mōle sal. Em̄ expositores bebreor.

h In mōle, i, p̄pe

abraā q̄ tūc manebat i mōle, maḡ tñ remoto a sodoma

q̄ mos ille d̄ q̄ loquunt̄ alīs expositores, tñmebat eī loth

Em̄ expositores bebreor ne si veniret iuncta abraā q̄ erat

sanc̄. el imperfectio maḡ apparet et a deo punire, qui

etiā d̄ sodomis saluabat, in q̄r̄ compatiōe iust̄ erat, simile

h̄z Reg. xvi. d̄ mīliere sareptano q̄ dixit ad helyā.

In gressibus es ad me et recordarent̄ in q̄tātē me et interfice-

tes filii meū. Alīs expositores dicit q̄ loth dixit h̄z eo q̄

mons ille p̄p̄nū erat sodome, et tñmebat ne subueris

ciuitate mos fueret v̄l q̄ erat sener, tñmebat ne friḡ ip̄s

app̄benderet ibi i confirmaref. et iō petit p̄ alio loco.

i Est ciuitas h̄z t̄c. ac si dicit modic̄ ē ibi p̄p̄s, et q̄ se

ques̄ iniqtātē ei nō sunt tante sicut alias q̄tātē, p̄p̄

q̄d̄ facilī p̄t pare illi ciuitati.

k Et saluabor in ea,

l Festina t̄c. sicut.

m Quia nō t̄c. hoc aut̄ dixit angel̄ q̄ erat (peristi,

missus ad subvertēdū, faciebat em̄ voluntatem d̄s b̄

liberatōe loth etra quā, venire nō poterat nec rolebat.

n Idcirco t̄c. i. patua, pp̄ter verbum loth qui dixerat,

Liber

Munqđ nō modica ē tē. o Igit̄ dñis pluit. hicponi
tur subuersiois executio. tq; pena vñ corſidere p̄t̄o. iō
p Ignē & sulphur. Ignis eū sulphure⁹ b̄ ar (subdiſ-
derē) & fortē ad ſignificādū viciū ſodomor. cuiusmodi
ē viciū ſ naturā. qd fetet vilitate. & ardet & cupiſcet fer-
uore. q Et subuer-
tit ciuitat̄ es has tē. p
miniftrū angeli. di-
cunt enim hebrei. q ille
q̄ tuor ciuitates erāt
ſituate ſup rupē vñ.
& angel⁹ ſubuerit tu-
pe illā. & p̄fis ciuita-
tes deſuper ſituatas.
Et expositores dicunt
Subuerit i. obſtruit
igne ſulphureo p̄dicto
r. Rēſpiciētq; tē. in
ordinato affeſtu cofra
p̄ceptū angeli.
s Versa ē tē. dicunt
aut̄ hebrei. q b̄ fuit qd
nocte p̄cedenti pecca-
uerat i ſale. vt ſic p̄ea
corſideret p̄t̄o. petē-
ti. qm̄ loth ſal. p adimē-
to cibi angelor. q̄ ho-
mines credebat ipsa
renuit aportare. quia
fm̄ modū ſodomor i-
ter q̄s habitabat. affe-
ctū ad hospites nō ba-
bebat. M̄ri aut̄ expo-
tores dicunt q̄ ſactum
fir i figura. fal em̄ ſdi-
mentū eſt cibor. & id
v̄r̄o loth rēſpiciēt re-
tro versa ē in ſtatua ſa-
lis. q̄ punitio ei⁹ dat
adimētū ſapiētē pe-
nitēnū ne ad p̄ſilia
p̄t̄a reuerant. p̄f qd
& ipse dñis dixit. Luce-
xij. Demores eſtote
v̄ro. iſ loth. iſta expo-
ſitio licet myſtifica vide-
at. p̄t̄ t̄ dici l̄thalis. p̄t̄ ſancti q̄ p̄phetabat ſpū dñi.
aliq̄s p̄phetabat v̄bis. ſic hieremias deſtructōez p̄dirit
ciuitat̄ b̄ulm̄ ih̄iere. xix. Aliq̄s aut̄ p̄phetabat factis.
ſic idē h̄iere. poſuit carbenas lignēas i collo ſuo. ih̄iere.
p̄t̄. ad deſignādū. q̄ ſic diceret carbenati i babylonē. &
eodē mō dīcedū. q̄ ipē dñis cui⁹ ſpū locuti ſunt p̄phete
Aliq̄s inſinuat futura v̄bis. et pat̄ ſi innumerabilib⁹
exemplis i ſcriptura. aliq̄s facti. ſic i b̄ loco de v̄ro. loth.
& Abraā aut̄ tē. mor̄ p̄cietate vt vider̄ (i p̄l̄b̄ alts.)
qd factū eſſet circa regionē illā. p̄t̄ ſic p̄cedēt dñm ro-
gaueret. v Uiditq; ascēdētē tē. i. q̄uasi formacis i q̄
coquū lapides p calcē ſedē. ſequitur.
p Recordat̄ ē tē. et q̄ pt̄z q̄ loth ſi ſolū ſuit liberat̄ p̄
iūſticia ſua. ſi p̄ncipalit̄ p̄ ſcib⁹ abrae. y Ascēdētq;
& h̄ic p̄ſit̄ deſcribit inceſt⁹ ip̄i⁹ loth. Uides enim ciuita-
tes q̄ tuor. q̄ erāt i valle ſubuersas. uides etiā mōtē ū cu-
ius ſubuertione ti muerat. tuuit ne ſegor q̄lerat i valle
ſubuertereſ. iō ascēdēt i mōtē ū duab̄ ſilab⁹ ſuis. ciui-
tas etiā ſegor poſt ei⁹ recessū ſubuersa ē ſic. ppter ei⁹ fue-
rat ſalvata ad tps. z Dixitq; maior tē. ac ſi diceret

cito in eo deficiet virt⁹ generandi. vel forſitan moriet̄.
a Et null⁹ virov tē. credebāt em̄ q̄ ſic p̄ diluuiū om̄es
mortui fuerāt excepto noe. & qui cu eo erāt in archa. ita
mortui eſſent oēs generalit̄ p̄ pdictū incendii. matie q̄
audierāt a patre mūdū peritū. in cēdō i futuro. ſic perit
erat p̄ diluuiū ū p̄ter
to. & iō habuerūt p̄ā
intentione ſaſeruati
onē genē humani li-
cet malo mō ad b̄ v̄l-
lent cenire. ſup inceſtū
cu p̄t̄ qd fuit illicitū
& detestabile.

b Ueni inebriemus
eū vino. Dicit̄ hebrei
q̄ vnu ſtud factū eſt
a deo i ſpelūca mira-
culose. vt q̄ b̄ fieret p̄
creatio duoy p̄loꝝ. ſi
moabit̄ & ammoni-
tar. ſi b̄ pt̄ ſalfus p̄
de faceret miraculuz
ad peccandū inceſtū
& iō aliter dr. q̄ i p̄n-
cipio nocti angeli di-
ſerunt loth & familie
ſue q̄ deſtñeda erat
ciuitas. qd exiit q̄
pt̄z et p̄dictis. & t̄ nō
exiuit inde vſq; ma-
ne. & ſic p̄ totā noctē ſe
potuerūt ad extū p̄e
parare. ppter qd p̄ba-
ble eſt q̄ portauerūt
ſecū viciualia. q̄ pote-
rat h̄e in p̄mptr. in
q̄ magis reperirūt pa-
nis & vnu. Dicit̄ em̄
a iō q̄ filie loth i illo
vnu miſeruerunt aliq
alia. q̄ habebat vture
inebriād̄ et p̄uoād̄
ad coitū ignorātē p̄e
Sequit̄.

c At ille ſi ſenſit tē.
Dicit̄ hebrei & videſ
ver q̄ impossibile eſt ip̄m loth cognouilis carnalit̄ mu-
lierē. & marime virginē. quales erāt filie ſue. vt ſupra di-
ctum eſt in hoc capitulo. t̄ no aduertere ſi concubitu cu
muliere. & ideo dicit̄ q̄ loth eniglans de nocte b̄ ſi ad-
uerterit mulierē iuxta ſe. & q̄ cognouit eā carnaliter. ſed q̄
eſet filia ſua forſitan ignorauit. q̄ calefac̄ vnu ū ſe
coluit q̄ v̄ro ſua eſſet mortua. & ideo credebat ſe eſſe cu
ea. ſi p̄ hoc loth totaliter nō excufat. quia in craftu nō
cauet ſubi de ſimili. & ppter p̄dicta ſcriptura nō dicit̄. q̄
loth non ſenſit quando cognouit mulierem vel filiam.
ſed q̄ non ſenſit.

d Q̄ ſi accubuit filia. i. q̄ ſi lectū intravit cu eo.
e Mecq̄ ſi ſurrit. i. q̄ ſi exiuit lectū iuxta ſu. q̄ ip̄o dor-
miētē intravit. & poſt imp̄gnationē patre uter dormiētē
exiuit. & eodē mō dīcedū eſt ū alia filia. Et ſic pt̄z lea v̄loꝝ
f Peperitq; tē. et patre. et q̄ patet q̄ ip̄a inue ſu.
recunda fuſt. quia turpitudine quā opata fuerat cu patre
poſtū ſe ppter. in nomine filii. ostendens q̄ ex
patre ſuo conceperat.

g Dinoꝝ quoq; peperit filium tē. Iſta fuit honestior

Liber

s. Mō dimisi tē affigēdo te infirmitate. sic et nō pos
les eā tangere. **h.** Nūc igit̄ redde vroxē tē. ac si dicat
nō formides eā reddere timēs q̄ ip̄e nō recipiat eaz vel
q̄ eā odio habeat. eo q̄ fuerit in domo tua. q̄ p̄ spūm. p
phetic sc̄i eā esse munda t̄ q̄ eā nō tergit̄.

i. Et o:abit p̄te. q̄
sanct̄ ē: deo accept̄

l. Et viues i:curabe manuū meaz feci hoc. Di
ris ab infirmitate.

m. Statimq̄ tē. illicie
ponis satisfactio cul
pe in h̄ q̄ abimelech

deo obedivit saraā ip̄i
abrae reddēdo t̄ cū h̄
munera ei offerendo.

eo q̄ saraā sibi acceptat.
nō enī sufficiēt̄ in q̄

siuit si eñ alligata vi
to vel no:ideo peccā
uii eā accipiendo t̄ pa
tet littera r̄sq̄ ibi.

m. Quid vidisti vt
h̄ faceres. i: qd̄ mouit̄

te ad dicendū d̄ vroxē
tua. q̄ esset tibi soror.

n. Kūdū abraā tē. t̄
tō celavit q̄ esset vrox
sua. q̄usq̄ sc̄er 2d̄ in

one illi populi. tume
bat enī ne essent tales

sicut egypti. i: ideo et
eadē causa q̄ dicta est

ibī. s. q̄. celavit sā
rā esse vroxē suaz nec

exposuit periculo ip̄r
cattuare. q̄. iā expert̄

fuerat i: egypto. q̄ ip̄a
habebat angelum sue

castitatis custodē. ut
eū hic d̄ nouo p̄ spūm

aphetic sc̄i eā nō
esse tangēdā sic dicit̄

est abimelech. Redde vroxē viro suo q̄ p̄pheta est. t̄ p̄te

excusat se d̄ mediationē dices. **o.** Alias aut̄ t̄ vere soror

mea est filia pris mei. t̄ nō mis̄ mee. Erat enim filia arā
frat̄s lui. p̄ sp̄is dicebat filia thare abrae. q̄ filii fi
lioz dicunt̄ erā filii auorū. Heritatem q̄ abraā t̄ arām

no: erāt de eadē matre. q̄ thare habuit plures vroxes. tō

dicit̄ q̄ non erat filia matris abrae. attinebat enī er par
te patris sui. t̄ non attinebat sibi ex parte matris. Uli t̄

loth q̄ in eodem gradu attinebat ip̄i abraam vocat̄ fra
ter ei. supra. nī. c. sequit̄.

p. In om̄i loco ad quē ingrediemur. q̄ mibi erit suspe
ctus p̄pter tuū pulcritudinē t̄ populi maliciā.

q. Dices q̄ frater tuū tē. t̄ honoret eū t̄ p̄uocat̄ ad

orādū. p̄ se. Sare at̄ dirit. **r.** Ecce mille tē. abrae quē

vocasti fratre tuū. **s.** Hoc erit tibi i: velamē oculoz

ad oēs q̄ tecū sunt. i: iste modū loqndi q̄ vocasti vir tuū

frat̄e tuū. q̄ est qdā velamē veritas. debet tibi esse int̄

illos q̄ tecū sunt. q̄ cognoscit̄ q̄ ip̄e est vir tuū. q̄ p̄ tale

modū loqndi n̄ decipiēt̄ credet̄ te solutā esse a viro.

t. Et quoq̄ perrexeris. inter extraneas.

v. Memēto te esse dephensam. i: acceptā a me i: vroxē

p̄pter talē modū loqndi velatū. t̄ tō inter hoies extrane

os si debes enī tali modo loqndi. Alter tñi exponit̄ fin̄

hebreos q̄ h̄sit talē lēz. Hoc ubi in velamē oculoz oībō

q̄ tecū sunt. oībō argumētū vel. p̄batio. t̄ est sensus. Il
lud qd̄ dedi abrae erit in velamentū oībō q̄ tecū
sunt vt nō possint dicere q̄ ego sedam te. t̄ postea reddi
di te vacuā. sicut solet fieri d̄ leylō mulieribō h̄ p̄ dona
p̄dicta ostēdi q̄ ego cōpulsus sum a deo reddere te mun
dam viro tuo. t̄ istud

etā ent iubā argumen
tūz vel. p̄batio ad oēs
alios q̄ male relēt lo
qui d̄ te. eo q̄ fues in
domo mea.

t. Drāte aūt̄. illicie po
nit relaxatio pene q̄
oāte abraā. p̄ abime
lech fanat̄ est ab infi
mutate t̄ vrox el̄ t̄. a
cille ab impossibilita
te patiēdi.

z. In. c. ix. vbi dicit̄ i
postilla. Nūc redde
vroxē viro suo q̄ p̄o
pheta est.

Additio prima.

b. Ec expositō po
stilla oratio cont
rat illd qd̄ di
ctū fuerat supra. c. xij.
in additōe teria. naz
si p̄ spūm p̄phete abraā
cognoscet̄ saraā esse
munda ab abimelech.
lacet fuisse in domo
sua. eodē sp̄titū potu
sset cognoscere saraā
nō fore etiam nata in
domo pharaonis qd̄
sufficit ad evanuandū
questiōne ubi moram
vt ibidē dictū fuit.

In eo. c. ix. vbi dici
tur i: postilla. Siliſ aūt̄
exponit̄ fin̄ hebreos.

Additio secunda.

m. Utis alīs modis exponit̄ ille passus ab alīs
doctoribō hebreoy. eo q̄ verba littere sunt curta
ta seu truncata. q̄s causa breuitatis omīto. q̄
nō vider̄ hic esse magna vis. S̄z notandum q̄ in h̄ loco nō
est dicit̄ q̄ sonet memēto. sicut in translatoe nostra dici
tur. nec est ibi dicit̄ sonas illud qd̄ est argumentū leu
p̄batio. sed potius est ibi quedā dicit̄ q̄ significat redac
tionē seu rephensionem verbaliter t̄ nominaliter qd̄
perdat cū prima expositione. Et est. sensus qd̄ quoq̄cū
perrexeris. scilicet inter extraneos eis redarguta leu
prehensa p̄pter talē modū loquendi. s. vocatio rituum
frat̄e. Elia etiam expositō. s. secunda que ponitur
hic fin̄ hebreos nō videtur rationabilis. quia licet p̄
dona predicta que abimelech dedid̄ abrae. ostendatur
ipsum abimelech fuisse a deo compulsioni. non tamē ex
hoc ostenditur q̄ ero: redderetur munda viro. sed po
tuissent dicere obloquentes q̄ tanta dona fuisse data
abrae ad satisfaciendum de iniuria adulterii. Potest eti
am aliter exponi. scilicet q̄ eū dicit̄ in hoc loco. illoc
tibi erit in velamē oculoz tē. li hoc referit̄ ad abraam de
quo dixerat immediate dedit̄ frat̄e tuū. t̄ sit sensus. hoc
scilicet frater tuū abraam erit tibi in velamentum. nō
quibuscunq̄ hominibō. sed omnibus q̄ tecū sunt. q̄ cū

Genesis

ipse fuit propheta, et talis reputat apud suos, si eos quod tecum sunt illi non possunt dicere quod ego sedam te. videtis quod ipse propheta, te acceptat tanquam mundanum, sed quoctoq[ue] perrevereris, si inter extraneos eris reprehensa seu redarguta, eo quod non oes habebat abraham tanquam propheta, et quod hortari intendebarat sara, ne ultra hoc modo loquendi vtere, sic etiam increpauerat abraham sed hoc supra eodem capitulo.

Capitulum XXXI.

Dicitur autem dominus sacerdotem quoniam abraham se habuit respectu plis, et primo descripsit libere prout ipso et secundum ancille filium eius electio, ibi. Cumque vidisset sara, et tertio effectus abrae stabilitudo, ibi. Eodem tempore dixit abimelech, Ecce prius descripsi naturam ysaac d' sara et paterla et predictis, et ceteris, et ceteris, et ceteris.

b Dicitur sara tunc, etiam materialia exultatio in partu plis accepte supra virtutem nature.

c Quicunque audierit tunc gaudebit de dei bonitate. Et maxime hoc dicit, quod de ysaac nostra est beata virgo quod post filium suum gaudium eternum emerito misero.

d Quis auditurus tunc in etate sit puerus quod nullus, qui hoc facili est diuina virtute supra naturam. In hebreo habet sic, Quis auditurus crederet abraham quod sara lactaret filium; quem cepit ei in senectute. Crevit ergo puer, et ablactatus est, fecitque abraham gratiae sui in die ablactationis eius. Cumque vidisset sara filium agar egipcius ludetem cum ysaac filio suo: dixit abraham, Ecce ancilla hanc et filium eius, Non enim erit heres filii ancille cum filio meo ysaac. Dure accepit hoc abraham puerum suum, Qui dixit deus, Non tibi videas asperum super puerum et super ancillam tuam, Quia cunctis misericordiis dicebatur, ysaac si esse filius sare,

eo quod dum virisset eis marito absque puerum sed accepserat eis sara occulte ab alia muliere, per patrem et finirerat se eum genuisse, et hoc opinionem tollendam fecit animus grande in die ablactationis pueri, et statim subdit in ira, et vicine mulieres vocare ad animum, et portauerunt pueros suos adhuc lactantes, et sara lactauit eos ad probandum quod habuerat puerum. Secundum vero translatiōē nostrā quod habet, filium, potest dici quod in hebreo ubi dicitur filios, accipit plurale pro singulari, sicut aliqui et cōuerso singulare ponit, per plurali ut dictum est supra, et ceteris.

e Longe vidisset sara, Hoc describitur ipsum agar eum filio suo electio, et primo dicta electio describitur, secundo electio, et solatio subdit, ibi, Eradivit autem dominus, circa primum puerum, non ponitur causa electionis cum subdit.

f Longe vidisset sara tunc, dicit enim aliquis quod ysmael quod erat antiquior et fortior lactatio eum ysaac et alias ludendo ipsum ledebat quod sare duplicitur, ppter quod coluit ysmaele electio, sed illud dicitur, pcedit et modo translatiōē nostrā, s. Quid de

tertu sit illud totū quod pīnissimum est, Audetē eū ysaac filio suo, Sed in hebreo non habet nisi ludentē tuū, et quod sequitū non est in textu, id est aliter exponit hebrei, ubi enim nos habemus ludentē, hebrei habet messahet, et est dictio equoqua in hebreo, quod significat ludentē ydolatrante occidentem, et coquuntē sine lasciuientē.

Gomnia quod dixerit tibi sara: audi vocē eius, quod in ysaac vocabit tibi semē, Sed et filius ancille faciat in gentem magnā, quia semē tuū est, Surrexit itaque abraham mane et collēs panē et vītre aq[ue] imposuit scapule eius, tradiditque puerū, et dimisit eam, Que cum abisset, errabat in solitudine bethsabee, Cumque consumpta esset aq[ue] in vītre abiecit puerum sub vīna arbore quod ibi erat, et abiit, Sed dicitur et regione pculū, quod p[ro]pterea iacere, dixit ei, Non videbo morietē puerum, Et sedes contra leuavit vocē suā et flēuit, Eradivit autem deus vocē pueri de loco in quo est, Surge tolle puerum, et tene manū illi, quod in gente magna faciat eum, Aperteque oculos eius deus, Que vidēs puerū aque, abiit et impleuit vītē, deditque puerum bibere, et fuit cum eo, Qui crevit

bas eum quod tunc erat sūmū spūmū, s. ysaac, p[ro]pte[re] p[re]cepit quod esset p[ro]pus ad luxuriam, et tunc ne ad similitudinem induceret filium suum ysaac, nūcianit ista abrae petes et ysmaele efficeret dices, s. Ecce ancilla hanc tunc, quod non poterat filius queueretur enim tunc sine matre, sed quod. s. Dure accepit hoc abraham tunc, quod non soli sibi duplicitur electio, sed etiā ei p[ro]inde mala.

h Lui dixit deus, non tibi tunc, et causa subditur.

i Quod in ysaac vocabit tunc quod complebit p[ro]missa quod tibi est, Eradivit autem deus, Hic sit poni ante feci, et p[ro]pterea tunc, et solatio, ysmael autem tunc erat, et annoꝝ vel p[ro]p[ter]a iam rūq[ue], annoꝝ erat quando ysaac fuit natus, et ideo videns se in periculo mortis de malis suis p[ro]teritis doluit, et dominum rogauit pro vita sua prolonganda, et fuit eradicatus, unde sequitur verbum angelī.

l Eradivit enim tunc ac si diceret, attendite deus penitiam quam nunc habet in loco in quo iacet, non autem maliciam quam exercuit in alijs locis.

m Aperteuit tunc, Non quod si videret afflītū, illud sed quod

Liber

nō aduertebat. s. puteū cuiq; aq; erat necessaria; p sustētatione pueri t̄ua. et p̄t̄z l̄ta r̄sq; ibi. n̄ factusq; ē in uenit sagittari. i.e. exercēs artē venādi. libēri dicit̄ ex̄ercens latrociniā et p̄das a trālentib;. ppter h̄ dicit̄ est supra. xxi. Dñs ei. om̄es. licet eī penituerit in infinitate et dicit̄ est. t̄ si

postea redist ad romi

tū. et dicit̄ hebrei.

o Et accepit illi ma- ter sua uxore de terra egypti. i.e. de terra in q̄ nata erat et nutrita.

p Eodē t̄pē. illic sit ponit abrae stabilino q̄ eī obedierat dñs oē electōe filij et matri. p̄uenies erat q̄ dñs oīderet ei aliq̄ speciale beneficū. qd̄ factū ē cū rex terre venit ad eū querēs ei amici- am et sed dicens.

q De tecl̄ est. audi erat eī q̄ q̄tuor reges fortissimos cum dei adiutorio debella uerat. et viderat q̄ domi in lenecte su- pra virtutē nature su- lium ei dederat. et q̄ ppter et r̄porē dñs eū flagellauerat. ideo q̄ si uir amiciā ei. et p̄t̄ littera r̄sq; ibi.

r Idcirco vocal̄ est t̄c. i. p̄te septē. ppter septē agnias q̄s abraā ibi statuit. vel p̄t̄nus iuramenti. Lm̄ eau- ra subdit.

s Quia vterq; ibi iurauit. s. abraā et abimelech. Bersbee eī vterq; modo interpt̄. s. p̄te septē. et p̄te iurā. Abraam aut̄ t̄c. hebrei dicit̄ hoc r̄mentū sequit̄. t̄. in q̄ plantauit diuersas arbores ad fructū ferēdos et h̄. ppter hospites trāseuntē recipiēdos. et amenitate lo- ci recreat̄ et fructū reficerent̄. v Et inuocauit t̄c. q̄ post recreatores acceptā invitabat hospites ad reiden- dū grās deo dñs suis. x Et fuit colonus t̄c. q̄ pl̄ ibi māsit q̄ in cb̄. on. r̄bi māserat. xii. anis. b aut̄ mansit. xx. annis.

g In. c. xii. r̄bi dicit̄ in postilla. ideo aliter exponit he- brei. vbi enim habem̄? iudicē t̄c. Ad dictio.

Dicit̄ dictio messahet q̄si equiuoca est in hebreo si b̄gnificat eī v̄ plurimi t̄dente. sicut i. b. c. dicit̄ q̄ sara. n̄sum fecit mihi dñs. v̄bi hec dictio ponit̄. Q̄si v̄ significat irudentē seu deridentē. et i psalmo. q̄. Qui habitat i celis iridebit eos. v̄bi etiā hec dictio ponit̄. Q̄si v̄ significat gaudēte. sicut in ps. cxv. cū dicit̄. Tūc repletū est gaudio os nost̄ t̄c. v̄bi ponit̄ hec dictio. Q̄si significat iudicē. sicut Ero. xxi. dicit̄. Surrexerit lu- dere. et i alijs c̄plurumis. Nūc t̄ in hebreo hec dictio significat ydolatrante nec occidente. nec coeunte seu la- sciviente. nec autoritates ad h̄ inducere et postillatores h̄ pbant. sicut dñs pcedente in suis locis patet. v̄bi trā- lator noster. ppter se habuit. trāfēdo h̄ac dictio q̄siq;

p ludū. q̄siq; p r̄sum seu gaudiū. q̄siq; p iurisōne. nūc t̄ p alia p̄dicta significata. q̄ste aut̄ passus melius expo- nit ab aliquo expositorib; hebreor̄ magis autenticis q̄ Rab. sal. Sic eī em̄ q̄ ymael vidēs q̄ tamagnū festū ce- lebrasset abraā in die ablactatiōis fratris sui ysaac iunio-

ris. alludebat seu irr̄ debat dans intellige- re q̄ ex b̄ nō seq̄et q̄n ipē ymael est heres ex q̄ erat maior natu- et legiti. q̄ ex p̄t̄re et iūa a deo b̄sidicatus Us̄ supra. e. xvii. d. ȳs māle dixit deus. ecce b̄sidicā ei. et hoc est qd̄ dñs. Lūc̄ videlicet sara filia agat iudicē. et il- ludentē seu dendētē. Et qd̄ sequit̄ i l̄fa no- stra cū ysaac nō est de tertiū. p̄t̄ dicit̄ posul- ator. et hoc aut̄ sara timuit ne fore ymael et in p̄cessu t̄pis inge- ret̄ se hereditati. et h̄ est qd̄ sequit̄. Et hec an- cillā et filia ei. nō cū erit heres filii ancille cum filio liberesue ri- lio meo. q. d. non erit heres sicut ipse se ias- citat dēdo. Simili- ter et de sūrmās i h̄ sare i intentione dixit abrae. Qia q̄ dixerit tibi sara. audi vocem eius. Et reddes ratio- ne sequit̄. q̄ ysaac vo- cabit tibi fēmē. q. d. li- cet ymael sit filius tuus.

Quod postq; gesta s̄t. tentauit de abra- am et dicit̄ ad eum Abraam. Abraam. At ille respondit. Assūm. At illi.

non tamen heres prout putat. et hec expositio videſ sat congruens littere et ratione.

Replica correctori contra Burgensem.

In ca. xii. v̄bi postil. exponit ludū ymaelis p̄do larria. bur. dicit̄ dictio ne hebrei hic posita non significat ydolatriā sed iurisōne. Et respondeat h̄ bea. Illico. gloso ordinarie magis historiarū et auctoritatibus autenticis hebreor̄. quos postillator̄ hic sequit̄. q̄b oīnibus r̄onabile videt maiore adhibere fidē q̄ soli burgenſi. qui enī rationib; postillator̄ in p̄posito noſatis facit. Expositio quoq; quā ponit burgensis nō videt rōna- bilis. q̄ videlicet p̄ folia iurisōne. sic finaliter erit p̄ dñs. nam lētentia et mater et filius exicerent̄. sed ppter r̄do larria vel ludū ad ydolatriā disponeant̄. et dicit̄ beatus Gregorius. Et ponit̄ in gloso ordi. super illo verbo Ero. p̄t̄. Sed et populus māducere et bibere et surrexerint lu- dere. et iō electi sunt. Non enī legi ymaelem nec aliquē d̄ ei posterioritate i cultu dei veri p̄seuerasse. Justū iugis suū domū abrae ea ratione ab h̄moi purgari.

Capitulū. xxii.

Quod postq; gesta s̄t. illic sit describit q̄sio abraā se habuit et p̄fect̄. et primo q̄ ad dñm. scđo quo ad p̄t̄m. c. xxiij. tertio quo ad scđpm. c. xxiij. Circa primū ostendit̄ obedientia abiae ad deū i hoc q̄ ad p̄ceptū eius paratus fuit absq; dilatōneū olare

Genesis

filii sui, et sic pcedif, qd primo osidif pceptu dñi, se cudo obediēta fini ibi, igf abraā d nocte cōsurgēs, terio renocatio pceptu ibi. Et ecce angelus dñi, quarto cōfirmatio pmissi, ibi. Vocavit at angelus dñi abraā, se cudo. Circa primum scidū qd tētare ē accipē expimēta de ignorātia, de? aut

cū sciat lucide oia n̄ tētare aliquē, et accipiat expimēta d̄ his qd ignorat s̄, et alij qd ignorat def̄ expiētia de alij t̄ sic tētare abraā, p̄cipiēdo et ysaac filii suū m̄ molaret, et alij qui ignorabat osidererunt ei obediēta, et eis dā b.

Tol (ref̄ exēpli), le filii tuū dicunt b̄ hebrei, qd b̄ fuerūt plures revelations et p̄cepta successiue facta ipi abrae, quia p̄io dicit ei dñs, tol filii tuū t̄ ipo fidēte pat̄ sum obediēre, s̄ duos filios habeo de qd pceptu intelligit ut dñs, sedo dīris,

Unigenitū t̄ ipo r̄i-

dente, qd h̄ibet ē unigenitū m̄ri sue, dñs tertio dīrit quem

diligis, t̄ ipo r̄idente, et r̄unq̄ diligō, dñs dīrit quarto ysaac.

Et factū ē b̄ et dicūt hebrei, et ex pluribz r̄isionibz ab obediēdu habebet maiorē mercedē. Doctores autē n̄i dicūt, qd fuit vnicū p̄ceptu simul factū, et simul t̄ su buto oia p̄ponerēt qd possent ipm̄ retrahere ab impletione p̄cepti, et p̄ hoc magis appareret obediēta abrae, et t̄o totū dictū ē sibi in eodē sterū.

b Lolle filii tuū, qd l̄ ismael ēt fili? ei?, t̄i dictū erat ei a dño. In

ysaac vocabit tibi semē ca, pcedēti, c Unigenitū, i-

miraculo se p̄cepit a sara.

d Quē diligis spali di-

lectioē t̄ sup̄ oēs creaturas, e ysaac qd interpr̄at ris-

sus et gaudio qd habuisti in ei? annūciatiōe in natu-

f. Et vade in terrā vistionis, iū mōte iuxta hie (state,

tusale, qd erat alt?) respectu alias p̄tū terre p̄missionis

t̄ iō inde poterat vidiē terra in circuitu t̄ ille mōs po-

stea adiit̄ est ciuitati, t̄ in loco illo postea edificatiō ē

replū tpe salomonis, et b̄.ii. paral.ii. ca, t̄ b̄ p̄ceptu-

et abrae, et lōge adeudo posset deliberate de facto, et

sic dimittere, nisi fulserit valde ysaac i obediēta ad dñū.

g Atq̄ offereb̄ t̄c, bolo canis erat sacrificiū qd totū ī

cēdebar ad honorē diuinū, ita qd de filio suo nō rema-

nerēt nisi cūteres qd statī p̄ statū vēti disp̄gerent.

b Igit̄ abraā t̄c, b̄ sit osidif obediēta fui, s̄.abrae, qd

p̄ceptu fuit sibi factū de nocte tūc em̄ coīns t̄ cōcūnien-

tū fuit revelationes diuinē sedatis exterioribz motibz

t̄ nō expectauit oītū solis ad exēquēdu mādarū qd erat

valde difficile, et ptz ex dictis.

i Strātit asinū suū ad portatū ligna, qd erat necessaria in sacrificio holocau-

si, et dīctū ei, et norādū, qd ip̄met si tamit, nō em̄ expe-

ctauit qd seru? suis surgeret ad hoc faciendū, ex deside-

rio seru? qd habebat ad impletū dei mādātū.

b Nūces secū duos iuuenes, istū fuitū ismael t̄ elie-

zer, et dīctū hebrei, t̄ nec ip̄is nec vro? reuelauit p̄ce,

pr̄ dei libi factū ne aliq̄ mō ip̄edireb̄ ab executione,

i Die autē tēmo, t̄c at v̄i recessit, s̄.berisabeē nō erat

ita longe a mōre mōria vbi debuit īmolare filii qd pos-
set illuc venire in bētiori tpe, qd nō distat nisi, xx, leuē
vel circiter, s̄ a dño ista dilatio facia ē, et apparet oītū
b̄ qd abraā in b̄ facto nō fuit subiuto mor, s̄ et lōga de
liberatiōe et clari? apparet obediēta ei? + m Expe-

ctate hic cū asino, qd
timebar ne ip̄ediret
ei? obediēta, si eēt
n̄ Ego t̄ p̄ntes,
puer, l. ysaac.

o P̄olit̄ adorauet
rim? t̄c, b̄ pp̄ice dit
it, nō t̄i acuertēt qd
diceret, nō eēt inten-
debat qd ysaac reuer-
tere cū eo, t̄ iō nō fu-
it, pp̄bia p̄prie t̄ p̄f-
ete dīcta ad quā req̄
r̄is intelligēta. fm qd
b̄.i. x. intelligē-
ta opus ē in vīlōe
b̄ large dīcta, qd sp̄s-
lōtō mouēte sic p̄tu-
lit et significaret id
qd futurū erat.

p Tūlit qd t̄c, b̄ dor-
q Et ipo (so asini,
suisup ysaac i figu-
ra dñi nr̄i ieūi t̄p̄i qd
bāulās subī cruce ex-

st̄ in eū qd b̄ caluarie loc? vbi t̄ crucifix? ē v̄t b̄.io, xii.
r. ḡp̄vo t̄c, gladiū, ad īmolādū ysaac, ignē ad īcēdē-
dū t̄ īcērādū īpm̄ īmolatū. s Dīxit ysaac t̄c, b̄ fēt
ē a deo, et v̄ba p̄terat īmonētia r̄iscere p̄tā dīceret a
filio, t̄ maḡ declararēt obediēta abrae qd er b̄ nō fuit ab
obediēta retardat? t D̄ p̄uidēbit sibi, b̄ ēt, pp̄he-
tice dīrit. v Lōq̄ alligaslet ysaac, nō ē intelligēdū
qd iūtū eū ligauerit ysaac ei iā erat, xix.ii, ānor, et dīc-
toseph?, t̄p̄ dñs abraā iā erat, xxv.ii, ānor, qd cētū ānor
erat qd ysaac nāl? ē, et dictū ē ca, p̄ce, t̄ sic erat fortior
p̄te qd erat valde lejer, b̄ ēt ptz qd portauit ligna holocau-
si, ascēdēdo mōte t̄ t̄i erat ibi on? vīlō asini, et ptz ex
p̄dict. Oportebat ei qd tātū ēt ibi d̄ lignis qd sufficeret
ad īcēdēdu t̄ īcērādū corp? vīlō hoīe, t̄ iō sup̄ b̄c̄lo
cū dīct̄ Joseph?, qd edificat altari, oīb̄ pat̄ abraam
dīrit filio suo qd magnis p̄tibz ip̄etrat? erata deo et
qd oīcept? erat miraculo, t̄ qd nat̄ gaudiōse, t̄ qd si-
bi dñs p̄cepit eū īmolari, sibi adiungēs, qd credebāt deus
eū nōlle in on̄ egritudine, vel p̄ste, vel gladio in bello,
s̄ qd cū p̄tibz denos, deo offeret, sic de? accepit secuz
aīam et p̄ptuo, et hac obediēta de? regeret senectū
tū abrae loco sibi qd audīt ysaac voluntarie accessit, et ī
molareb̄ ad īp̄lēdu voluntatē dei t̄ p̄tis sui. Sicut at dñm
iosephi sit ver̄ qd t̄ ad b̄ qd ysaac voluit īmolari, s̄ t̄ v̄
ver̄ qd sibi ad b̄ qd abraā īmolaret eū credēs qd aīa ei? b̄ ce-
tero ēt cū deo, t̄ ap̄lī iter hoīes nō vīuetet, qd s̄, xvi.
ca, dīct̄ de? abraā d̄ ysaac. Reges orīet ex eo, t̄ ca, tri-
.ii. in ysaac vocabit tibi semē t̄ firmiter credebāt v̄bū dei
ēt ver̄, t̄ iō mel? b̄ abraā īmolare volēs ysaac credidit
qd īpm̄ a mortuis suscitaret de?, et op̄leret ī eo suum, p̄-
missiū. Et b̄ ē qd dīct̄ ap̄lī ad b̄.ii. xii. Sicut obtulit ab-
raā ysaac cū tētareb̄, t̄ vīlōtū offerebat in qd sulcepat
p̄missiōes, ad quē dīct̄ ē. Quā i ysaac vocabit tibi ses-
mēbarūtē, qd a mortuis suscitare eū potēs ē de?, t̄ b̄
signauit abraā filio suo ysaac, t̄ tūc voluntarie accessit ad
obediēdu, in b̄ significās īpm̄ de qd scriptū cū Esa, liij.

(B)

Liber

Oblatus ē q̄ ip̄e voluit. Aduerēdū ēt q̄ abraā ligauit
filii nō p̄t b̄ q̄ timeret cū fngere r̄ rebellare. et ex p̄
dictis s̄ vt imolaret eū s̄c̄ t̄ aialia q̄ offerebant in bolo-
caustūq̄ lugata offerebant. t̄ vt p̄ b̄ r̄pi ligatio signifit
caref̄ as̄ imolatoz ip̄l̄ i cruce. Si atq̄rat quo abraām
voluit filii sūi imo-
lare cū occasio inoce-
tis sit horribilis t̄ illu-
cita. Sciebat ēt q̄ hō
nō ē aial imolanciū
Dicendū q̄ reuelatō
illa fut̄ sc̄a talr̄ q̄ du-
bitare si posat q̄n ēt
sibi p̄ceptu deo vt
plēm̄ declarari in q̄
dā q̄one d̄ c̄libz. ip̄e
enī sciebat q̄ q̄libet
q̄ntūcūq̄ iustus ē de
bitoz mori p̄ip̄ deo p̄
pctō primū gentis. et
t̄o ip̄e ds̄ p̄t illud de
bet reperere q̄si vult
et quō vult t̄o bene
obedire voluit. secus
aut̄ ēet de p̄cepto al-
teri q̄ nō licet et vñs
vite i mon̄. t̄ p̄ b̄ p̄z
ad obiecta. Et
ecce angel̄ dñi. Idc̄
s̄it p̄t p̄cepti reno-
catio. quia factū erat
ad declaratōem obe-
diētē abrae. t̄ t̄o ip̄a
declarata. reuocatur
t̄o subdit. Mon-
ertēdas t̄c̄ly enī tam
ēs. t̄rro. anoy. tamē
voacant puer. q̄ ad-
huc erat sub cura pa-
suum: posuit euz in altare
sup strūe lignoz. Exredit
q̄ manū t̄ arripuit gladiū
vt imolaret filii sūi. Et
ecce angel̄ dñi de celo cla-
mavit dices. Abraā abraā
Qui r̄ndit ad suj̄ dixitq̄ ei
Hō extēdas manū tuam
sup puerū. neq̄ facias illi
quicq̄. Hūc agnoui q̄ tie
as dñz: t̄n pep̄cisti vñigēi
to filio tuo p̄p̄t me. Leua-
nit abraā oclos suos. vidit
q̄ post tergū arietē inf̄ ve-
pres heretē cornibz. Quē
assumēs: obtulit holocau-
stū p̄ filio. Appellauitq̄
nomē loci illi? dñs vider.
Uñvsc̄b̄ hodie d̄r̄ in mōte
dñs videbit. Elocauit at
angel̄ dñi abraā sc̄do d̄ ce-
lo dices. Permeinet p̄m
iurauit dicit domin̄. quia
fecisti hācē: t̄ nō pep̄cisti

tris. In sacra enim scriptura subditi et famuli licet sunt
etatis pueri et precent vocant pueri.
a *Hunc cognitum alios cognoscere feci.* b *Viditque per-*
*tergum antere, dicit hebreus, quod ibi fuerat a principio crea-
tionis mundi. s. sexta die, in quod formauit dominus aialta, s. hoc
nec tunc nec scripta habet paratenia, et iuste reputandus est fieri eius
propter quod dicendum quod nunc ibi adducitur ministerio agelicum.*
c *Quem assumes tu? Orabat ei abraham in imolacione arie
tis quod dominus acceperaret ita: aesi filius ei propterea deus fuisse im-
molatus. Ex liberatore vero ysaac et imolatore arietis per eo fa-
citur iudei festum tubarum in principio mensis septimi. scilicet se-
ptembris. propter quod tunc clangunt in cornibus pecorum in memoriam
arietis imolatus ysaac.* d *Appellauitque ac, eo quod dominus
vidit abrae et filii eius obedienciam et ysaac liberavit a morte.*
e *Si ergo ho die dominus est in pueribus deductus est. (re-
f)* *In morte domini videbitur quoniam ei iudei fuit in angustia constitutus dicuntur. In morte domini videbitur, si in monte vidit afflictionem ysaac eum liberando. sic nos liberet. g Yoca-
uit autem et ceterum. Hoc post repetitum promissum per prophetam abrae et magis explicatur et iuramentum diuini firmatum dices. h Per me meti ipsi te, oes enim per maiores suos iurata, et de te ad Iudeam, vi. Non potest autem aliud esse maius deo, et iuste semetipsum in-
ravit. Duplicabo te, h dic quoniam ad bonos et religiosos
te. Et velut parentes te, hoc dicitur quoniam ad cupidos et losos,
terrenos, et maris quoniam ad filios es auerbi et esau dicitur est
dominus, et terrenos. i Possedit te, hoc impetrat fuit tpe-
sos, que debellauit, traxi, et reges, et civitates, et terras*

et eorum dialisit possidentas israel.
m Et benedicentur in semine tuo om̄is gen. t̄c. **l** doc
exponunt inde dicentes: q̄ si quis bona im̄pcat alig
cui dīc:bñ faciat tibi ds sic fecit isaac filio abrae. **E**atho
lici autem melius exponunt de xpo q̄ de semine abrae descendit

filio tuo vni gēito ppf me.
bñdicā tibi ⁊ mltiplicabo
semē tuū sīc stellas celi: ⁊ et
velut harenā q̄ est i litore
maris. Possidebit semē
tuū portas inimicor̄ suor̄
⁊ et benedicēt in semine
tuo oēs gētes terre: qr̄ obe
disti voci mee, Reuersus
est abraā ad pueros suos:
abierūg bersabee siml̄ et
bitauit ibi. His itaq̄ ge
stis: nūciatū ē abraam q̄
melcha q̄ genuisset filios
nachor fratti suo: hu3 pri
mogenitū et buz frēm ei⁊ et
chamuel prēm syror: et ca
seth ⁊ azau. Phedias q̄
riedlaſ ⁊ bathuel: de quo
nata ē rebecca. Octo istos
genuit melcha nachor fra
tti abraam, concubina vo
illiūs noīe roma peperit
thabee et gaon ⁊ thaas et

Bi bic dicitur. In terra visionis, in hebreo habetur
In terra mortis. Voluit enim tristis latro interpretari
hoc nomine mortis, per hoc nomine visionis; quod non de pos-
tumque sed valde loquebatur sonans. In libro vero palmarum, capitulo 13, ibi dicitur
morte agitur si fuit interpretatio hanc dictioem sed diuinitus eam ut
christiana forma dicitur. Et cepit salomonem edificare domum dei in
hierusalem in morte mortis, et in morte se habens ibi et in bico, nam haec
dictio mortis habet alias interpretationes iste propinquiores, et ma-
gis proximiores, proposito, quam quae interpretaciones hebrei antiqui
tradidit, nam quodammodo eorum dicunt quod mortis interpretatio doctrina
seu doctrinam, et proximum illius interpretationis seu expositio, in
more in hebraico id est significat per doctorum, et sic mortis est
ab illo nomine more abstracta, et est nomine feminini generis
et usus significatio, et sic mors mortis id est per mortis do-
ctrinam seu doctrinam. Secundo modo interpretatio ab eis propriis ab
eo quod dicitur de morte quod significat myrra. Si dicitur quod id est
dicere mors mortis quod mors myrra, de qua Lazarus, uti. Vnde
ad mortem myrra. Letitio et tristitia et chaldaea dicitur, ad ter-
ram latrare, eorum mortis proxime significat timore, et in illo lo-
co reddebat deo cultus latrare quod significat fundatus in timore
dei, secundum quod permanet in seculum seculum. Et notandum quod alibi
illa et triuia interpretationum queritur illi mortis coniunctus
seu large ratione septem, ibi edificandi. Primo quod ab illo loco
doctrina legalis egrediebatur ad totum populum, iuxta verbum De-
terius, v. c. Secundo quod ibi offerebatur deo oblationes, et cibas in
qua myrra insponeretur iuxta secundum interpretationem. Leti-
tio ibi colebatur de causa hostilium, et sacrificiorum legalium, per ut

Genesis

processu leui, pluries stineret, que qdē tria pamplicet, et pfectus zuemur illi mōti p passioez rpi et alia q ibidē postea occurrerunt. Prō qdē exinde exiuit doctrina general et salutifera toni vniuerso. uixit illō Es̄a, q. In nouissim dieb̄ pat' ē mos dñi in lūmo motū tc, et subdit. Quia de hō exhibit lex et verbū dñi de hierlm tc. Scđo qdē ibi fuit passio celebrata q p myrrā & balsam, myrrā enī oblatā rpo p magos. Mat̄. q. dñicā annūciavit se pulturā. Tento qdē cult' latrē qdē in bā caritate pfici. solum fuit pfectissime op̄ler cū rps i sua passioe p ineffabili caritate seipm̄ obrulit deo p̄t in odorē suauitatis; que qdē expolitores nō sunt reputāde mystice l̄rāles, nūc dant enī in singulatōne p̄pria h̄ dictiois moria, put ab hebreis tradūt et dēm e. Itē nota qdē in hebreo non scribit moria, in b̄ loco cū vocali o. h̄ scribit talis qdē p̄pē p̄t legi maria, vñ no inconveniēter diceret qdē ille mos sanctissimū intitularet a b̄fissima r̄gine, qdē ibide, in tēplo filii suū obrulit deo, et deinde uixit illū locū p̄p̄ns ocul aperit filii suū imolari, itas uita arā crucis zio. p̄t. Et notādū qdē iterptatio nre, trāstatois no vñ agnū totū, tum qdē mos morie in qdē fuit edificatiō teplū erat sic diplōtis, vñ inde poss̄ videri terra i circūm, put pos̄ illator dīc, vñ talis vīto ipedicta erat p̄ motes qdē erat in circuitu ei. Usi ps. D̄ores i circuitu ei. Lū qdē cū d̄z. Vade in frā visionis ieu i terrā mortis, no elī intelligēdū in morte, uixta hierlm, put postul, dīc, qdē d̄s i primis nō os̄dit abrae morte in qdē erat imolatur ysaac l̄z terraz in qdē erat mos ille qdē d̄s ip̄e sibi erat demonstratū, vñ dic; vade i frā morte tc, in morte que d̄monstrauerū tibi.

In codē c. xxi, vbi d̄: in postul, Munc ē intelligendū qdē imolū eum ligauerū tc.

Sicut ysaac iuiss. xxv. anoy tpe imolatiōis; vt dicit zioeph̄ et sic fūll̄ sonor p̄tē et tñ volūtate accessit et ligari se p̄sensit re imolaref ad implēdū volūtate dei et p̄is sui vñ marie admittādū; quō in lēa no attributū tpi ysaac meritū imolatiōis sic ip̄i abrae, no enī mūr̄ mercib̄ qdē p̄s forte ampli' amicabilia enī qdē sum ad se; p̄ponit amicibili' qdē ad alterū vi i ethi, d̄z; illō enī min' rōnabilit̄ diceref ipsi ysaac, qdē fecisti re hac et te obtulisti spote p̄p̄f me. c. qdē ipsi abrae vt dīcū qdē hebreoz, qdē ysaac erat, x. v. anoy, et qdē in uit' accessu ad imolatiōis, nec et ex h̄ qdē portauit ligna holocauit, se qdē ex h̄ tate etatis, na p̄ce qdē uila ligna nū erat on' vñ' alini, qdē nū erat tata qdē luxurient actiorū holocauit, l̄z erat qua paucā ligna līceat; et forte odorifera qdē erat addēda ligna alta de his qdē erat i morte et cui' incēderent et suau' redolerēt, nec et ex h̄ qdē p̄sacerat culpā, dñs adhuc erat in puerili etate, put p̄z i lra cū dīcū in b̄ loco. Hec etēdā manū tuā sup puep. tc, no enī h̄t in sacra icrip̄a qdē p̄p̄, xxi. anoy et ultra puer dicaf, et io dicuit qdē ipsi ysaac si legit in icrip̄a attribui merces sed solū abrae, qdē adhuc ysaac nō h̄ebat p̄fecte esu liberū arturū ex defectu etat, nec et h̄ebat eires ad resistendū.

In co. c. xxi, vbi d̄: in postul, Munc cognoscis, patri, ui. alios cognoscere feci tc.

Cum ex h̄ qdē b̄ in persona dei, Munc cognoscere feci. Sic cogni. intelligēdū gaf alios cognoscere feci; sic cōtēr tenet. D̄z h̄c expōsitoēz qdē hebreoz refutat dīcēt qdē null' erat ibi tpe imolatiōis cū abraā nisi sol' ysaac, p̄t quem solū no dīcēt et alios cognoscere tecī, si hec iō no vñ vale nā obediēta abrae p̄ h̄is actū cognita fuit angel, qdē for te p̄t si p̄gnoscēbat abraā eā habuisse i rato gradu; sūt et ceteri in delib̄, qdē gesta abrae credit autē lacre scrip̄e. Sed adhuc h̄ec expōsitoē vīpp̄ia, nā ille act' imolatiōis attributū abrae taq̄ actori, vñ ei d̄z. h̄. Et uia fecisti rem hac et no p̄ceptuli nūlō mo tc, et sic in isto actu abraā feci

alios cognoscē; qdē eēt timēs dell, et p̄ dñis scriptura p̄o p̄ius dīcēt et rōnabit̄. Munc fecisti alios cognoscere qdē tumuliss deū, vñ vñ b̄ vñ, sūt nūc cognoui, p̄p̄ possē exponi metaphorice, sic alia qdē deo dīcū vñ silūndies qdē cū d̄z. Irat' ē d̄z, et h̄moi intelligēt qdē ad mouit irati le h̄uit i affectu, sūt et i p̄p̄ia mafia cū d̄z. Lentauit deus abraā, intelligēdū ē p̄p̄s le h̄uit erga abraā p̄ mouit reōtantis, qdē vult accipe experimēt de aūq̄ ignoto, sūt qdē d̄o qdē oia nouit b̄ eēt ignotū, et sūt cū d̄z. Munc cognoui, metaphorice poss̄ expōni, et p̄ b̄ intelligēt qdē d̄s le h̄uit i b̄ actu, sic ille qdē nouit cognoscitālīq̄, qdē p̄z in b̄ qdē d̄s p̄ illud factū p̄misit abrae maiora qdē p̄z ubi p̄misiterat, et enī uoramēt ea p̄firmauit, et post pauca declarat.

In codē c. xxi, vbi d̄: in postul, Appellauitq̄ nomen loci illius, deus videbit tc.

Additio. vii.

M hebreo in b̄ loco d̄z, dñs irce, et est verbū signi fūctio videre diuinū in futuro dupl̄, vno mo p̄ futurū indicatiū, alio vno mo p̄ modū optatiū, ita qdē p̄t p̄p̄re intelligēt, dñs videat et dñs videbit, cur' leui' est, qdē appellatio abrae i b̄ loco fuit qdē oratio p̄phēticā; sic p̄les p̄tingit in ps., et in alijs dīcū p̄p̄ia p̄z vñ in b̄ senū qdē dīcū dñs videat et abraā deū, et vñ cōderet oclis tūltūmū mischie sūe recitūdīes mētis el̄, et p̄p̄p̄u dñe sūe obediētē in imolariē filij, vñ h̄at tensu qdē sūgnificat dñs videbit, p̄phabat qdē h̄erat d̄s vñlū, credidit tur' mercedē plenā ip̄i abrae, ut statī iūt p̄cessum sūt cū s̄q̄, qdē memeti p̄z uirau. h̄at qdē seq̄, vñ vñq̄ hodie d̄z, in morte dñs videbit, c. vñ esse sensus, qdē p̄tēntias abrae, s. vñ fideles spectates templeratoēz h̄ facit dicebant cōtēr qdē in pueriū illō vñb̄ qdē abraā p̄phēticē dīcerat, s. dñs videbit, et addebat sūt b̄ qdē in morte: qdē credebāt, p̄phabat illā eē ad effectu p̄ducēdā in illo mōte vñb̄ abraā h̄ facit tā meritorū exercitū, quā qdē orationē p̄phēticā ip̄i abrae sūt, p̄uerbiū inde subsecutum hebrei credit fūsse i p̄fētā i eēfītā dētēplū et apparitiōe ḡlie dñi i nube illō tēplū acceptant̄, vt. u. Reg. v. vii. S̄z p̄t' credēdū ē fūsse i p̄fētā cū p̄p̄s i eēdē loco imolat̄ i forma visibili. Usi vñb̄ trāstatio nra dīc. In morte dñs videbit, hebreica vitas h̄ dñs videbit, et sic h̄ i glo, nra p̄ qdē p̄p̄re intelligēt, qdē vñ' sūlē dei ibi vñsiblē fūt imolat̄, qdē imolatiō ysaac p̄capue figurabat. Circa qdē atēdēdū ē vñteri, qdē l̄z meritū abrae in b̄ loco fūt p̄p̄lū expletū p̄ imolatiōem filij quā p̄ deo p̄m̄ p̄fūlū facere intēdebat, qdē fūt singulare in ip̄o abraā nō aūt in imolatiōe arietis, in qdē mōtū uenient sacrificantes deo aialia, bruta, sūt abraā nō p̄tūlū ordez, p̄phēticā supradictā nūlō p̄ imolatiōe arietis, nec et fuit sibi factū iūramētū diuinū p̄missionū vñq̄ tunc, s. p̄ arietis imolatiōne, qdē si dīcēt intelligēt vacare a mysterio, nā imolatiō ysaac deveniebat a figuratoē imolatiōe ip̄i in duob̄. P̄no sūt qdē ysaac no fuit actualē imolat̄ h̄ solū intēctionaliter p̄s vñb̄ vñtūlū, scđo qdē imolatiō ysaaci fuit oblata i res dēpōnē alic̄. Imolatiō vñ ip̄i fuit i redēpōtēs h̄uanā et iō hec duo fūcēt rep̄fītata p̄ imolatiōe arietis ad p̄ficiētū imolatiōe ysaac qdē ad p̄figuratoē imolatiōe ip̄i. Aries enī fuit occisus, et sanguis ei' effusus, sūt fuit in redēpōnē ip̄i ysaac. Usi dīc. Quē assumēt obuulit i holocauitū ip̄i filio, et iō postq̄ abraā explevit p̄figurare imolatiōe ip̄i p̄ vñtāq̄ imolatiōe p̄dictā, tūc et nō aīt p̄nu lit suā p̄phēticā ordez, vt dēmē. Conseq̄nt āt vocat̄ se cōdō ab āgelo i persona dñi fuit subi fētā p̄missio cū tura, mētō et nō anteā put̄ i lra p̄z, vñ b̄ i glo, pacio sacrificio dīcū abrae, vñ semine tuo tc. Qdē factū ē cūz aries dīc. Hodēt man' meas et pedes meos, pacto enīz sacrificio dīcū ē. Louerent ad tūmū enīuerli fīnes fīe immolatiōe arietē vocauit abraā nomen loci illi' dñs.

B q

Liber

videt. Nec ille, Litera etiā h̄ insinuat, in prima enīz vocatōe angelī d̄cīm fuit abrae, Nec cogui q̄ t̄reas d̄mīrūt, nō pēcipiūt filio tuo vñigēto t̄c, s̄i solū comēdāt de oblatōe illū xp̄f d̄lī, t̄tūc nō fuit sibi sc̄a līq̄ p̄missio s̄ sola app̄robatō dūlia erga ip̄z abrae. In sc̄a t̄o v̄catōe d̄r ei, q̄ fecisti h̄b̄rē, s̄c̄ oblatōe sc̄am, h̄ eanēt, et nō pēcipiūt filio iwo, s̄p̄ oblatōe m̄ primā filiū, t̄tūc fuit sibi dīcti. B̄dicām t̄bi t̄c, ex quo p̄t̄ q̄ h̄c̄ meri-
tum abrae p̄ncipall̄ t̄ c̄ariū s̄līst̄ in oblatōe s̄līt̄-
ramē q̄ p̄fectus figurat p̄fīo xp̄i, in v̄trāq̄ oblatōe
s̄līt̄, t̄ c̄ariū p̄fīo fidēi abrae d̄ t̄p̄o clār̄ reluceba
idcirco t̄c, et nō antea fuit sibi facta p̄missio s̄fōnat
p̄dīctis. Oligētē ēt̄ in b̄ loco dīcti, p̄t̄ ḡ ip̄s, s̄c̄ in
carne, cūt̄ bicarib̄ forma ē, verbo v̄o incorruptū per
manit̄; q̄d ēt̄ fīm sp̄m; cūt̄ imago ēt̄ p̄saac.

In eodem cap. xiiii. ubi dicitur in postilla. Dic p̄fir repeti-
tur p̄missio facta prius abrae te. Edduio. v.

I
In hac pmissioe fca abrae nō solū repetit ea que
als fuerit sibi pmissa; seu magis explicat tēr dūlio
uramēto pfirmatur sed et de nouo maiora sibi pmit
tum. vñ Simbro. in li. de abraa. hec bſidicō pſtu ſu
perioribz. In illa enī expagatoez ſe inſuſutu pmissio
hac autem. Et bſidicent in ſemie mo. tē. Ad cuius decla
rationē ſedē qz liz ea qz in plo loco ſemē in hac p
missioe vltio ſea abrae. ſit qz qdā re ppetitioes pcederet
pmissionū. qdā tē vltio trinet. Et bſidicet te. qdā prie in
telligat de xpo qz deſcenſit de ſemie abrae fui carnē. ſiſi
qz null' ſed latutē pmissio noua ē. qz no paniſt in pces
detibz. qdā ſic pza. nūnqz abrae ſuit ſea pmissio qz huic
qzāmo affimulateſt. nūl. s. xii. c. vbi d. Et in te bſidicet
oēs cognatoes fr̄. tē. Quo qdā bſidicō i illa pmissio
ne ſtēra no p intelligi de bſidicō ſpūali qz pniuer ad
grām cui. xpo eſt actor tē ſtētis. Nō enī dicit ibi. bſi
dicent in leſe tuo. bſidicent in te. Lōstat at qz abrae ſi
huit acto. hmoi ḡe. In hac at vltia pmissioe no dī. Et
bſidicet i te. ſz bſidicent i ſemie tuo. ſ. in xpo. Uſi. t. apls
ad Bal. uſi. ſtā vltimā auetem allegat ad pbandū qz in
xpo bſidicent oēs gētes. no aſtiallegauit pmañ auetez;
eo qz ead ſuſi ppolutu impunitēs. etz in auete Simb. ſ.
allegata. qdā eī. ppaſia teſtaſ apd eos qz in ligna hebraica
ſuit periti. nūl trāſlatio nra hic ibi. dicat in diſiſteſt et
bſidicent. no tñ modice tñ ē inf vñ hebraicū ibi po
ſitū tñ vñ qdā hic pōit. verbū enī qdā hic ponit ſi aliud
ſignificat nūl qdā imp̄cates bſidicōeſt aluci dicat. Latē
te faciat ſis ſic fecit ſale. co mo qj. xlviij. dī. In te bſidi
ceſt iſclat̄z dicet. faciat tibi ſis ſic fecit ephraim te. vbi
māifeste pz qz illa bſidicō ſo ſūdaſt i ipo ephraim tan
qz in aetore pincipali ſeu ca efficiēti ipſi' benedictiois
Et ſile vñ oino ponit. ſ. xii. c. vbi d. Ergo bſidicent
in te vñuereſe cognatoes fr̄. tē. ſz in h loco i hebraico
ponit qdā vñ ſignificās. qzille in qz alij benedicunt
ſit ca pincipali effectua illi bſidicōis. qdā nulli pure
create p̄t auentre. vñ in p̄. Deus iudicū tē. loquēt de
xpo ad latam; vbi dī. Et bſidicent in ipo oēs m̄bū fr̄. tē.
pōit vñ ſuſi bſidicō ſo ſile huic qdā hic pōit. no at po
nit ſicut in. ca. xii. ſupradicto ſimiliter ſ. ſa. xix. tractat de
xpo ad latam dicit. in qz qui bſidic̄t eſt ap ſra bſidicet i
dño amē. vbi vñ ſo ſile ponit. ſicut hic cu dī. Et bſi
dicent in ſeituo. tē. no at ſic bſidicent; qdā ponit. ſ. xii. c.
xii. Concordat et p̄dictis qz ſis i alij pmissioibz abrae
ſacris nūnqz infpouit uramēto aliqd. ſh ſoli in h loco
tm̄ dicit. Per memetūm̄ intauit dī ſis tē. qdā no ſolit
denotat vt ſimpler uramēto. vt ſi diriſſet. Jurauit dī
dī ſimpler. ſed ad maiore ſolēnitatē addidit p memet
ip̄. ſicut ille qz iurat tangendo ſacra. vt cruce v̄ euāge
lia. et novius corp' xpi ſolēnius iurat qz ille qui ſimpler

uramentū prestat sine tactu talis: ita quo osidit q̄ inter
alia pmista b̄ eēt maximū, qd̄ ēt collocuit facere scrip̄a
in quibusdā alth̄ locis, sed p̄stare diuinū iuramentū solen-
ne lup̄ his q̄ ad mysteria r̄pi vēturi p̄tinebat, sic cū agit
de sacerdotio r̄pi ēterno piālmista, p̄s, cl., dīc. Jurauit
dīs, t̄ si penitebit eū: tu es sacerdos in ētū, t̄ intelligis
q̄ solēns firmatus h̄ iuramentū nō solū dicit Jurauit
dīs, t̄ addidit, t̄ nō penitebit eū. h̄ idē p̄tz in p̄s. De-
mēto dīe dō t̄, vbi cū d̄ regno r̄pi agit ex semie dāud
venturi, p̄s, dīc. Jurauit dīs dō veritate, iuxta illū eius
genit. Dabit illi dīs dō t̄, vbi nō int̄posuit iuramentūz
lumpī sed ad solēniorē firmitatē adaticeat. Et nō frustra
bis eū, qd̄ satius sēnat p̄dīcīt, et̄ intelliget. Und̄ hec
autoritas b̄i intellecta multū facit ad p̄ciendum he-
breos in h̄ q̄ in christo ab abraam descendūrō oēs gen-
tes habebant recipere benedictōem.

Replica correctoriij contra Burgensem.

P caplo. xiiij. et beperponit illud; **V**nde in frā vīsōis
i. in monte re. **B**urg. facit magnā rum de nomine
monia. an q̄ reprehendit. b. **H**iero. sed q̄ ei⁹ digressio
est in fano:ē fidei trāfēt. potissimum q̄ nō est ē postulat.
tore sed q̄ addū se legille in hebreo maria p̄ monia.
q̄ et autē sacri canōis aut sc̄p̄ nō h̄z cūdētā; ea faci
litate p̄tēt q̄ pbaf. marie q̄ cōter oīm inf̄statioēs
īmo t̄ ipsius burg. sonat in dūm.
In eodē. c. vbi po
stulat. ad intērōne Josephi et alioꝝ dicē. **I**saac nō uis
utū ligarū fuisse in oblatioꝝ sed spontaneū. q̄ cū poss̄
nō restitū patri crūst̄s. xix. annoꝝ. **B**urgē. obicit di
cē. tde meritū potius debuit ascribi **I**saac q̄ abrae. des
cit ḡ Isaac m̄ fuisse. x. annoꝝ. annū a p̄te ligatum. id
et cō vocat̄ est puer. qđ in script̄a d̄ rū. xix. annoꝝ
dici nō s̄tneuit. **S**ed ad obiectōem **B**urgē. tñde p̄io. q̄
abrai accept̄ mādatō a deo. et obediēt nō p̄faec̄. Ideo sit
menioria de merito illi⁹ nō illi⁹. **S**edo p̄t dici q̄ abraā
obedient̄ deo. **I**saac aut̄ homi. s. patri. **L**etmo p̄t dici;
quia **I**saac obediēta cū agonia fuit peedēs ex voluntā
tio mīctō nō s̄i terrorē t̄ timore. obedientia aut̄ abrae
ex fide absoluta. et d̄ ad Hebrew. Quanto q̄ agēs p̄stan
tus est passo. in hac aut̄ obediēta abraaz se habuit re
spectu oblationis et agens. **I**saac et patiens. Ideo de
abraā d̄. **Q**uia fecisti rem hāc. **C**et si respicere volues
rimus itam benedictioꝝ et meritū huic obediētae corres
pondēs respicit **I**saac sicut et abraā. **D**icit enī q̄ fecisti
hāc rem et nō peccasti filio tuo vīgētoꝝ. p̄t me benedix
cam tibi. et multiplicabo semen tuū. sicut stellas celoꝝ te.
hoc sc̄m referat ad **I**saac. **S**in illō supra. xxi. In **I**saac eo
cabis tibi semen et sc̄i. hic benedictioꝝ **I**saac. possidēbie
sem̄ tuū portas inimicor suor̄. et b̄sidēcēt in semine
tuo oēs gentes. **E**si quīus abraā ea omia sibi meruit
nō tñ. p̄ le solū. q̄ in sua p̄sona nō vidit effectū h̄z p̄ suo
semie. **Q**uicqd̄ aut̄ sit de his nō valz qđ **B**urgē. addit
p̄ p̄fumatoꝝ huiꝝ. positi q̄ **I**saac nō sit puer. q̄i in ser
ptura viros fortes pueros vocari nō sit p̄ueti. cuius tñ
de puer. **D**auid fortissimis mīta dicant̄. **H**. **R**. **L**. **C**. **Q**. **A**.
Et de losie dñe bellī dictum est puer. **E**rod. xxiij. **R**ex
assuerit q̄z fecit communū pueris fortissimis persarum
Hester. l. **E**t xps dicit discipul̄ post resurrectōem pueri
nunqđ pulmētarū hētis. **J**ob. xxi. et Act. iij. **A**posto
li dixerunt p̄: incipes conuincere aduersus pueris tam
Et burg. mēlī recollect̄ id dicit circa. **A**. **C**. **M**. **L**. **R**.
In eo. c. ap̄. vbi ep̄ponit usic cognoui. et cōscōnscē fecit
Burg. dicit q̄ maḡ ap̄le ep̄ponit de deo sicut alie me
raphoreig deus in hoc se h̄s q̄i nonmet aliquid cognō
scens dixit. **U**sic cognoui. sed videburg. multiplicare
dicendō metapora esse ironiaꝝ. cui metapora oī
t̄. **T**unc dicitur. **U**nicū p̄tēt. **U**nicū p̄tēt. **U**nicū p̄tēt.

Genesis

sonat, in proprietate, q̄cqd tñ sit nō debuit, ppter debile motiu suā expositione; bea. Aug. xl, de cūl. dei ca. p̄r̄t. glo. or. r̄t̄ coī scōle p̄fere.

Lap. xxiii.
Exit aut̄ sara, h̄ic s̄it d̄scribit̄ q̄o abraā r̄t̄ p̄fē
d̄ c̄ se habuit ad p̄mū, sic eīm̄ habitauit inter
extraneos, q̄

vocabat̄ eū dei p̄ci
pē r̄ locū sepulture, p
vōre sua ei grā ob
tulerunt r̄ iō primo
describit̄ sare obitus
scđo offer̄ ei sepultr̄
te loc̄ abi. Lūq̄ sur
rexit̄ lūca p̄mūz
dic̄ sic.

a Vixit aut̄ sara
et̄ annis h̄ebrei
q̄ m̄eros multis in o
cis exponit̄ mystice
dicit̄ q̄ ut̄ tres nū
ni p̄dici ita ponunt̄
distinc̄e ad designā
dū d̄ditiones sare, ac
si dic̄eret̄ ita mūda r̄
innocēs fuit. xc. anno
rū, siē cū fuerat, vii.
anno tū, r̄ tua p̄l
chra. c. anno sic, xc,
et̄ illud p̄cordat̄ p̄du
ctus ca. xx.

b Dornua ē i ciuitate arbee, vocata est
eīm̄ ciuitas arbee. u.
q̄tuor vt̄ dicunt̄ aliq̄
ppter quatuor gigant̄
tes ibi sepultos, s. ac
chimā sisal, talmaia, et
pater eoz. Aliq̄ dicit̄
et̄ melius vt̄ videſ. q̄
vocata ē arbee, ppter
quatuor patriarchas
ibi sepulcos cū angeli
bus suis. s. adā zena,
abraā r̄ sara, isaac et
rebecca, jacob r̄ lya

de primo b̄z jo. sue, xiiii, de alios tri b̄z. j. xlit. ca.

c Lūq̄ surrexit̄ h̄ic nū agit̄ de sepulture sare vbi
p̄io ponit̄ petatio abrae, scđo p̄cessio sepulture ibi R̄n̄
derit̄ q̄s filij heth, primo q̄ dicit̄. **d** Aduena ego suis
te, ppter q̄d nō habeo ius sepulchrū. **e** Date mihi
te, et̄ q̄ p̄t̄ q̄ nō int̄edebat illud emere q̄d ē illūtū vē
di. sans sepulture seu locū, q̄ locū sepulture semp fuit
inter sacra reputat̄. **f** Deli p̄t̄ dicit̄ q̄ locū sepulcr̄ nō
est res sp̄ialis s̄ ius sepelendi. iō abraam ius pet̄it̄ p
dono di. Date mihi te, r̄ locū pet̄it̄ p̄ p̄cio.

g Ut sepelī in ortū meū, hic accip̄is masculinū p̄ fe
minino, sicut r̄ Mar. x. Q̄s dicit̄, q̄s me tenet̄ d̄ mu
liere emorosa, g. R̄sidetur̄, h̄ic s̄it de sepulture
sare agit̄, et̄ primo ponit̄ curialis p̄t̄ r̄atio, c̄ d̄.

h Quia nos dñe re, q̄n̄ dub̄is eīm̄ recurrebat̄ ad abraā
et̄ ip̄e d̄ngebat̄ illos, ac si cōsuleret̄ dñm̄. **i** In ele
ctis sepulchris nostris, amelioribz r̄ honorabilioribz.
j Sepeli mortuū tuū, i. sara, s̄i nō nolebar eā sepelire
eīi in h̄elb, primo regratia p̄t̄ r̄atio, ideo subdit̄.

k Et ado, aut̄ te, q̄ dicti sunt bethel, sicut eīm̄ eis res
ueret̄, et̄ ip̄etrat̄ locū sepulture, vbi erat̄ sepulcr̄ adā

lō seq̄. m Intercedite p̄me apud ephron filiū seor
vt̄ det̄ te, nō dicit̄ vēdat̄, q̄ locū sepulture adā nō inten
debat̄ emere, s̄ fundū in q̄ erat̄ dicta sepulcr̄ q̄d erat̄
licet̄, iō sequit̄. **n** Quā h̄z, in vltima p̄te agri sui te,
id ē agrū i q̄ est̄. **o** Habitabat̄ eīi ephron in medio
filioz beth, s̄i at̄ iter̄
ponit̄ ad osidendū q̄
ille ager erat̄ canor
ceter̄ extremitatibz
positis r̄ p̄pis me
liori securior.

p R̄sidetur̄ ephron
ad abraā cūctis audi
entibz te, oēs eīi de
ciuitate ab op̄ibz sua
is cessauerant, vt̄ se
pulture sare debitus
honorē impēderet̄.
q Nequaq̄z te, uno
lo tibi vēdere s̄i grā
nis cōcedere, s̄i q̄ ab
raam nolebat̄, q̄ ip̄e
vel alij infideles pos
sent ibi ius sepulcr̄
re reclamare, r̄ p̄pis
eīi sara infideles sepe
lire noluit̄ gratis ac
cipe s̄i p̄ pecunia po
stulauit̄ r̄ p̄t̄ līa v̄sq̄
ibi.

r Terrā quā postu
las te. Dicit̄ aliq̄ q̄
si cōsiderent̄ dicta
p̄sid̄, r̄ papie de pons
deribz metalloz obu
lus, put̄ in scripture
sacra accip̄it̄ h̄z tan
tū de argēto sicut ha
bet v̄nus paru turo
nensis. sicut autem
visualis d̄ quo h̄ agit̄
fm̄ eos valer, t̄lui,
obulos. Et sic quadri
genti sicut valer octo
gita libras turonēs

t̄ fm̄ hoc p̄t̄ p̄cū agri. Si aut̄ h̄ hoc arguat̄ r̄ p̄b̄ q̄d
Eto. xxi. Scluſ. x. obulus h̄z, dieut̄ q̄ nō obstat̄, q̄ in
ero, loquunt̄ scriptura de sculo r̄ obulo fm̄ pondus lan
etuart̄, et̄ p̄t̄ ibidē, q̄d q̄dē pondus ē aliud a pondere
visuali. Credo tū q̄ mel' ē dicere, q̄ nō h̄ cert̄ valo r̄ p̄
dictor̄ quadringer̄ argenti sculor̄, q̄ pondera r̄ mone
te apud̄, varias gentes multipliciter varians, r̄ etiā apud
eandē gentē fm̄ diversa r̄pa. **s** Sz quātū est h̄. q̄, d̄.
Mō est res tanta de qua inter me r̄ te fiat̄ lōgus tracta
tus, r̄ Quod cū audis̄ abraā, s̄i determinaciones
p̄t̄, ap̄d̄ p̄cū quā ephron postulauerat audien
tibz filiū heth, q̄s in talibz oportet̄ habere testes.

v Quadringer̄ sculos argenti, pbatis, in quo ostendit̄
q̄d bonitas materie. **w** Monete publice, s̄i q̄ osidet̄
bonitas forme, q̄s habebat̄ immissione debitam monete
publice currentis, y. Lōfūt̄atusq̄ est ager quondam
ephronis te. Et quo p̄t̄, q̄ nō emit̄ speluncam in qua
erat̄ sepulcr̄ ade, sed agrū sine fundū in q̄ erat̄, r̄ istud
est licet̄, sicut fundū p̄t̄ emi licet̄ in quo ē sita eccl̄
sia. Ephron aut̄ vendēs peccauit̄, q̄ ppter dicta sepulcr̄
r̄ carius vendidit̄, dicit̄ hebrei q̄ ip̄e ephron ondit̄ in

Liber

principiose multa agere, p abraā, et tū in fine nibil fecit, sed terra suā canū iusto p̄cio vendidit, id postea remota est līa vau de ei' noīe, ad designādū ei' imperfectionē, sic diminute scribis dūceps, et hī,xr̄.ca, s̄z nō appetit in p̄nūciatione, dī aut̄ ista spelūca fuisse duplex, q̄ s̄m ali quos, ibi erat duplex edificatio vna infenor, et altera superior, sicut i capella regi, parvus s̄m ali q̄s dūplex, q̄s esent i ea des eq̄ilitate, tū i vna ponebant eū i alia vrozes, a Atq̄ sepeliunt ita abraā, b̄ sit describi en sepulture s̄lare, et p̄t̄ littera.

In ea, xiiij, vbi dī in postul, ex q̄ p̄t̄ q̄ n̄ int̄debat illud emere, q̄d ē illicitū tc.

Additio.
i Hac emptiōe si p̄t̄ abrae ali q̄d peccatiō iponi, tū q̄r nō peccaret hodie q̄ emeret agrū eti eo faceret cimiteriū, p̄ ut dicit mīḡ in hysto r̄is, tū q̄r et dīc ambro, in li, de abraam, ille aūt̄ abraā fecit, q̄r nōdū erat hī, dei tēpla, i quib⁹ fidelius in dño reliquie jadōtarentur.

Replica correctio
r̄is p̄ Burgesi.

In cap, xiiij,
i vbi postul, dī
cit abraā cas
uisse, quod illicitū n̄
est, in sc̄u facto cū ephron p eo q̄r emi fundū nō spelū
cā s̄ue sepulcrū, burg, obijet, q̄ abrae nō p̄t̄ iponi pec
catū, q̄r hodie posset sine peccato q̄ emere agrū i quo
faceret eccliam vel cimiteriū, s̄ manifestū ē hī obiecti
ōne nō valere, q̄r emeret agrū in q̄ sepultura erat nō vt in
eo sepulcrū faceret, rōne em sepultura ip̄ius ade, et eū i
illo agro loc⁹, tpe religiosus inter sacra reputabat, ideo
nō emi sepulcrū, s̄ us in agro in q̄ sepulcrū erat, ideo
dixit, Date mihi us sepulcrū nō dixit vēdite q̄r illici
tū fuisse, et sequit̄. Intercedite, p me apud eph̄o et det
mihi spelūcā duplice in qua sepulcrū fuit adam, et inui
tur zōlue, r̄is, nō dixit et vēdāt, q̄ illicitū fuisse, Non
em abraā int̄debar emere sepulcrū ade, s̄ fundū, et us
in fundo in q̄ dicta sepultura fuit.

Kat aut̄ abraā, illū p̄t̄ osidif qualit abraā et p
fect⁹ se habuit respectu sui seu p̄prie familie q̄
fūl⁹ reputat̄ vna p̄sona cū patre, et id sic p̄cedit,
q̄r primo p̄ maritatiōe ysaac describis fūl⁹ misso, sed o
mīḡ regisino, ibi, Līq̄ camelos fecisset accūbere, ter
tio petitoris accessio ibi, R̄iderūt laban et bathuel, quar
to om̄ḡ adductio ibi, Surgēs āt̄ mane, Līcā primū
sic dicitur, b̄ Dīc ad Ierūl̄ tc, iste fuit eliezer de
quo supra dicitur est, xv, ca, q̄r erat p̄cūtator dom⁹, s̄ue,

c. Pone manus te, heb̄ei, dīcist q̄ hoc dīrit rōne circū
cisionis q̄ est circa illas p̄tes quā dñs dederat sibi in si
gnū fidelitatis, et sup̄ adictū est, xiiij, ca, Catholici aut̄
dīcunt et meli⁹ q̄ hoc fuit p̄pter rpm, qui fin carnē nasci
turus erat de abraā femore, et tali modo loquedivitime

scriptura exo, 4, cap,
vbi, 8r, Q̄s ale cop
d̄ egressi sunt d̄ femo
re iacob tc, et p̄t̄ līa
v̄sq̄ ibi.

d. Sed ad terrā tc,
sc̄i in harā vbi māse
rat nachor frater sus
us cū v̄xore sua, et pa
ter līa v̄sq̄ ibi.

e. Dñs celi que tc,
id est de harā et p̄t̄
ex p̄dictis, xiiij, ca,
f. Et de terra nativi
tatis mee, i, de huc
chaldeor et patet ex
p̄dictis ca, ii.

g. Ip̄se mīt̄er ange
lū tc, ad dīrigendum
istud negotiū.

h. Filiū tm̄ meum
tc, dīcist tm̄ ad dedu
cendū ysaac solū q̄r
iacob illuc unit ad q̄r
rendū sibi v̄xorm de
mandato patris sūt
ysaac, et hī, j, xiiij, ca,

i. Tūlīq̄ decē cas
melos tc, istiē cas
meli erat ab alīs dī
stincti, q̄r erat in ro
stris, et nō possent
blada alioz comedē
re q̄i p̄ v̄la dīcebāt,
l. Et omnibus bo
nis tc, quia portauit
de auro el̄ et argēto,
tpecunia + et localib⁹

dandis puelle, et el̄ amicis, et haber infra codē ca, ḡi
hebreo habef, Oia bona el̄ portas secū, dīcuit en̄ he
brei q̄r portabat charta dēdonatione quā fecerat ysaac
filio suo, donās et oia bona sua mobilia et immobilia,
q̄r alīs filiis suis dedit mīt̄era et separauit eos ab ysaac
et habef sequēti ca, et illā chartā portabat ad inclinādū
parentes puelle et p̄pam puelle quā querebat in matri
moniū ipsius ysaac, l. Profectus p̄git mesop̄
tamia, et stud nōmen tractū est de greco, Dīlo idem est
qd medū potamos fūl⁹, q̄r ciuitas illa sita ē iter duo
fiumia, Unde in hebreo habef, In earam fūl⁹ illā
ram en̄ erat nōmē ciuitas in qua remāserat, Nachor,
et vnde Abraā exierat de mādato et fūl⁹, et dīctū el̄ sup̄
m. Līq̄ camelos fecisset accūbere tc, līcīc, (xiiij, ca,
consequenter describūt coniugis petrio, et p̄imo que
rit Eliezer super hoc a deo signū, secundo a parenti
bus puelle consensum, ibi, Et n̄ alt non comedam,
Līcā p̄imū sciendū q̄r Eliezer nō quesivit signū p̄
modi augurij vel diuinatioz q̄d est illicitū, sed p̄misita
oratione petiuit, a dñs signū in quo p̄cep̄eret q̄r agelus
dñs dīrerēt el̄ v̄la sicut p̄dixerat et abraā, Et ideo nō
peccavit petedo signū hoc modo, dīcuit aut̄ iosephus q̄r
illud signū q̄d petiuit fuit, et si puellis venietib⁹ ad hās

Genesis

nendum aquā et negātū sibi potum: enī ex illis libe
raliter sibi offerret. tñō solū p eius potū sed etiā p ca
melis portandis. in hoc sciret q̄ illa esset quā deus pre
uiderat fore coniugē iōsus ysaac. sed dictū Iosephi nō
consonat līe sequenti. vt videtur statum. ideo dicendum

q̄ signū petitū fuit:
vt si puella a qua pri
mo peteret potū p'ro
se. et ipsa concederet
nō solū p'sona sua:
sed etiā pro camelis
ipsa esset copulanda
ysaac ī mātrūnō. et
p'z hā exceptis ali
quib' verbis q̄ trans
currēdo exponē.
n̄ 3iḡ p'ella cui
dixero. Almo enim
dicim p'rebecca. p'olt
q̄z alie negauerant sibi
vt dicit Iosephus
sed hoc vñd' falso.
q̄z statim subdit.
o Nceduzenī intra
severba compleuerat
z̄. Et quo vñ q̄ non
petunerat aī ab illa:
sed ab ipsa sola peti
uit.

p Effundensq̄ hy
drām z̄. Erat enī
ibi lapides magni ca
vati vbi bibebar anti
malia. et vocabāt ca
nalia.

q Postq̄ aut̄ bibe
rūt camel. ptulit z̄.
In hebreo h̄. Pro
tulit in autem aureā
cuīs pond' erat me
dictas sīc. et probab'
per hoc quod habet
Exod. xxix. vbi eadē
dictio bebiā. cōponi
tur p' dimidio scio.
P'olit tamen dici q̄
in Exod. logiq̄ de
positū hydriā sup vlnā su
am et dedit ei potū. Cūq̄
ille bibiſſ: adieci. Quin
et camel' tuīs haūtiā q̄m
donec cūcti bibāt. Effun
densq̄ hydriā in canalib' o
recūrit ad puteū vt ha
uertet aquā: et haustā oibus
camel' dedit. Ip̄e aut̄ con

dem genitē diuersis locis et tempib'. Per hoc vero q̄ in
hebreo dr. in aurē: in singlari. intelligit etiā sibi corre
spondēs. q̄ nō ornabāt vna auris sine alia. et q̄ libzinau
tio erat eglis ponderis. et sic solūt' dissimilitā q̄ vñd' esse
inter translationē nostrā et hebraicā litterā.

t Et armillas. Mamēta sunt brachior̄. et dicunt ab

armo. s Pondo. i. pondere. et est indeclinabile.
t Diring ad eam z̄. q̄ stud dixit Eliel et anq̄ daret si
bi p'dicta localia q̄ cognito p eius vba q̄ esset de co
gnatiōe abrae dñi sui: tūc dedit sibi. frēq̄nt enī in sacra
scripta aliq̄ posteri narrant; licet sunt prius facta.

v E'currit itaq̄ pū
ella z̄. nō dixit in do
mo p'is mi. q̄ sic dī
cit 'oleph' batuel
p'iu' taz erat derūn
ctus. h̄ b' vñ esse z̄ te
rtium leq̄ntem eodes
caplo. vbi dr. Rides
tum laban. batuel
sed si teneat. actū lo
sephi p'orest ad h̄ dīci
q̄ batuel qui hic no
minatur no fuit paf
rebecca sed frater. et
ideo nomiaſ p'olt lab
an tan:z ei' frater
iunior ipso. Idēb' ei
cōmuniūs dicunt q̄
adīcū veniebat paf
eius batuel. Et idō
aliter soluit rabi wa
lomon dices. q̄ puel
le prius nūcianit ali
quid matribus suis
q̄ alij. q̄z tūc tem
poris mulieres habi
tationem habebant
cum pueillis separa
tim in domib' vñ
tū. vbi faciebat ope
ra que competuit mu
lieribus. et talis du
cebatur domus mas
tris sue: ad quam cu
currit rebecca nūcias
re omnia que audie
rat. inter que conni
nebat q̄ ille homo: q̄
decederat sibi localia
erat de domo Abrae
auñclī sui. alit nō est
verisimile q̄ accepit
set ab eo. cū est: puel
la honesta et verecun
da.

templabāt eā tacitus: sc̄i
revolēs vtz p'spēz iterisū
fecisset dñs an nō. Postq̄
aut̄ biberūt camel. ptulit
vit in aures aureas: appē
dentes sc̄los duos: et ar
millas toridē pondo sc̄lo
rum decē. Dixitq̄ ad eā.
Cuius es filia. Indica m̄.
Esto in domo patris tui
loc' ad manendū. Que re
spondit: filia sūz batuel
filij nachor: q̄ne p'eperit ei
malcha et addidit dicens:
Paleaz q̄z et feni plimuz
est apd nos: et loc' spacioſ
est ad manendū. Inclīauit
se hō et adorauit dñm di
cens. Vñdicit dñs dñs do
mini mei abraā qui nō ab
stulit miscdiā et vītate suā
a dñs meo: et recto irinere
me perduxit in domū fr̄is
dñi mei. E'currit itaq̄
puella et nūcianit in domū
mēs sue: oī. q̄ audierat.
Habebat aut̄ rebecca fra
trēnoie laban: q̄ festinus
egressus est ad hoīem vñ
erat fons. Cūq̄ vidisset
inaures et amilllas ī mani
bus sororis sue: et audisset
cūcta vba referētis. hec lo
cutus est ī homo. Venit
ad vñz qui stabit iūtra ca
melos. et ppe fontē q̄: Di
xitq̄ ad eū. Ingredere bñ
dicte dñi: cur foris stas: p
paraū domū et locū came
lis tuis. Et introduxit eū
in hospitiū: ac destrauit

x Ubi erat fons. Aliqui libri habēt foris. sed hoc est
ex virtute scriptoris.

y Venit ad vñz. vt introduceret eū intra domū. quia
iam p' signa et verba sciebat eum esse de domo auñcus
a. Detrauit camelos. id est sellas et. one. si sui
ra desuper posita amouit. (B) uq

Liber

b Et apposuit eis rex nomine panis in scriptura intelligitur
os cibos, rati. Reg. vi. ca. dr Apone eis panem et aquam
et ibidem subdit. Apposita est eis ciborum magna appetitio
c Qui autem non comedat. Hic ergo eliezer querit a patre
b sensum de rebecca copulata ipsi ysaac, et ut facilius
eos inclinetur, primo referit dimitias domini
in sui ipsi ysaac collatis et urametum quo
astrinxerit eam abraham. et
signum a deo sibi datum, quod voluntas dei
erat, ysaac enim rebec-
ca copulata p. b. insi-
nuis quod si renueret p-
tarentur dimitias ro. s. i.
tan, et p. r. p. r. exceptus
aliquo ybis exponen-
e Qui autem non comedat. hoc ostendit
se habere negotium super
biumpositum cordi.
d Et dominus benedixit
e. i. in spissitudine et pa-
libus bonis multipliciter.
e Non accedit. (cauit,
p. r. p. r. filio rex. quod erant
ycolatres et expellentes
di de terra p. filios israel.
f Veneremus ergo ho-
micide ad fontem, et ex eo
de hoc die dicunt hebrei
quod una die venit
miraculose de bersabe
beata regna ad illam locum.
g hoc nullus est ap-
parentia maxime cum lo-
sephus dicat, quod ele-
zer fecit ut illa cum
magno tractu ratis et
labori. Si enim fuissest
ibi factum, rati mirabile
non est verisimile quod
scriptura tacuissest cum
satis plura narraret si-
gnum datum in rebecca
dicente ipsi eliezer.
h Bibe quod modicum
aut nihil est respectum
illorum miraculi. Et non
nullo modo revereris.
i dices quod per hunc
non designatur nullus ter-
minus ad quem venerat
illa die non aut terminus
aut quod recesserat ab
abraham. Interrogauis
te eam et dixi. Cum es fi-
lia que residit filia ba-
thuelis sum. Et tu sus-
pensi. (dixi)
i. traigis mares te ex eo
per virtutem illius quod su-
plicatus es. sed quod elie-
zer prius interrogauis
ut de patre et cognatu

cū voluerē. appariuit rebec
ca veniēs cū hydria quam
portabat in scapula. dēscē
ditq ad fontem t hausit
aquā t aio ad eaz. da mibi
paululū bibere. Que festi
nās deposituit hydriā d hu
mero t dixit mibi Et tu bi
be. t camelis tuis tribuaz
potū Bibi. tadaquīt ca
melos. Interrogauitq eā
t dixi Cuius es filia. Que
rūdit filia bathuelis sum
filiū iacobor quem pepit ei
melcha. Suspēdi itaq in
cures ad ornādā faciē el².
t armillas posui i manib
eius. Pronusez adorauit
dñm bñdicēs dño deo do
mini mei abraā q pdixit
me recto itinere vt sumerē
filiā fris dñi mei fili oei².
Obterē si facit mīqz t yes
titatē cū dño meo. indica
te mihi. Sinante alind plas
cer t b̄ dicite mihi vt ya
dā ad dexterā siue ad simi
strā. Rñderūt laban t ba
thuel. A dño egressus est
pino Non possumus extra
placitū el² q: q: aliud loq
tecū. En rebecca corā te ē
tolle eā t pfiscere. t sic
vror filij dñi cui sicut locu
t est dñs. Qd cū audisset
puer abraā p̄cides adora
uit i tetra dñm. Prolatis
q vasis argēteis t aurēis
ac vestib. dedit ea rebec
ce p müenere. Statibz qz
ei t matti dona obtulit.
Inito cōiuio. vescenteo
pariter t bibētes māserūt
ibi. Surgēs aut manelo
cūt puer. dimitte me
vadā ad dominū meum
Rñderuntq frater eius t

Genesis

eadā tc. & monē dirigit ad illos q̄ erāt p̄incipales, & isti
 erāt laban frater rebecca & mater ei & iō subditur.
 ¶ R̄siderūt frater ei & mater. Si aut̄ aliqui libri b̄st b̄
 fratres, falsa est līa & iō de isto fratre dicen dū est, q̄ erat
 laban q̄ erat primogenit̄ bathuel, s̄ si queraf̄ q̄re non
 r̄sidu ipe bathuel, pa-
 ter rebecca q̄ cōsenle
 rat matrimonio, &
 p̄dictū est fm opinio
 ne. Ra.s.a. r̄sideret q̄ i-
 terum penituerat de
 dicta p̄cessione, & ro-
 lebat impedit̄, & iō
 statim agelus dñi p-
 cussit eū & mortu⁹ est.
 ¶ Maneat puella
 tc. in hebreo h̄e ma-
 near puella dies vel
 dece, & exponit heb.
 dies in plurali, i. per
 annū, vel dece, i. p. & t.
 menses.
 a Molite tc, ac si. d.
 q̄ viā meā retardaret
 p̄ter diuinę volūtati.
 b Dixerūt tc, q̄r in
 matrimonio requiri-
 tur p̄sens exp̄sūs.
 c Dūmiserūt ḡ tc,
 aliqui libri b̄st del-
 borā, s̄ no est d̄ textu
 s̄ tri subintelligit. Di-
 cūt aut̄ nutr̄ illi, q̄r
 custodierat eā in sta-
 tu puerili, & docue-
 rat in morib⁹, p̄ter
 hoc associata est ei, &
 forsitan cū b̄ letane-
 rat eā a cunabulis & t̄c ista bene fuerat alie puelle & an-
 cille ei associate, vt. j. dicet licer hoc nō exprimat.
 d Seruūg abra & comites ei, q̄ erāt d̄ domo abrae
 & Imp̄cantes p̄spora sorori sue, & nōne ista dicunt de
 matre laban & fratre ei q̄ loqueban̄ celizer vt. s. dictū
 est, quo ḡ vocat soror matris sue. Dicendū q̄r in recessu
 rebecca queuerit multi de sua cognatiōe sic solet fieri i
 talib⁹, maxime q̄r ibat ad terrā lōginquā, nūc aut̄ ita est
 q̄r noia fratris & sororis cōia sunt omnib⁹, q̄ sunt euīdē
 cognatiōis. vt. s. dictū est pluriſa, & q̄r omnes q̄ illuc
 queuerat p̄ter eius recessum imp̄cabant ei bonū, ideo
 scriptura hic vt̄ nōe coi. s. sororis q̄r hoc mō poterat
 dicis soror oīm illoꝝ. f. Igit̄ rebecca & puelle ei tc,
 ex quo p̄tz q̄d supradictū est. s. q̄ habebat alias mulie-
 tes in comititia sua cū delbora nutrice sua. g. Eo at
 sp̄e tc̄ recreationis, & cā subdit. h. Ihabitat̄ em̄
 in terra australi, i. in besabee, que ē in pte australi ter-
 re, p̄missionis, & est sp̄e puteū illū q̄r vocat riuentis & vi-
 dentis, p̄ter q̄d defacili poterat ibi illuc ambulare.
 i. Et egressus fuerat tc. heb. dicit ad orandum, q̄r circa
 t̄ps vesperar̄ p̄suētudo est iudeis orare, vel forūta eges-
 sus fuerat ad videndū dispositionē celi & aliquar̄ stellā
 rū que incipiebat apparere, q̄r edoc̄ erat i astronomia
 a patre, q̄r p̄m̄ eā docuit in egypto q̄r ibi dēscēdit vt
 supradictū est. x. ca. l. Lūc̄ lā clēnasset tc. i. p̄gnō
 ut, q̄r erāt distinc̄i ab alīs, vt supradictū est.
 l. Rebecca quoq̄ respectu ysac, q̄r videbat eū inclinā-
 te versus eos. m. Descēdit de camelō, & faceret ei

tenerentiā. n. Et aut̄ ad puer. i. ad eliezer.
 o. Quis est ille hō tc. p̄missi em̄ quesiuī bic & audiuit
 q̄r erat ysac ante q̄ descēderet, s̄ sit scriptū post, q̄r nō
 omnia semp sunt scripta, eo ordine q̄ facta vt p̄dictū ē
 p. At illa tc. heb. dicit ḡump̄iā, i. ornamētū capitis.
 q. Op̄uit se, & hō
 nestio apparēt in cō-
 spectu eius.
 r. Seruūs aut̄ cun-
 cta tc. i. p̄cessum vie
 & signū datum sibi a
 deo de rebecca.
 s. Narravit ysac
 dñs suo, qd̄ inter po-
 nū in aliquib⁹ libris
 nō est de textu.
 t. Et intantū dilexit
 eā tc. i. leniret quasi
 trib⁹ annis ante, qd̄
 p̄tz q̄ sequēti ea, dici-
 tur q̄ ysac erat, t. l.
 annos q̄r accepit res-
 becca. Sara aut̄ erae
 tc. annos q̄r nat⁹ est
 ysac, & habeb. s. ca.
 xviij. quib⁹ si addant
 xxxvij. faciūt annos.
 xxvij. qd̄ fuit totum
 t̄ps vite sare vt di-
 crum est. s. ca. xxiij. &
 sic p̄tz apositū. Lepe-
 raret no rōraliter au-
 ferret. Et quo p̄tz ma-
 gna affectio ip̄li ysac
 ad matrē suā que
 tam obierat trib⁹ au-
 tis arte.

In cap. xxiij. vbi
 dicit in postil. Sed ad terrā & cognitionē meā tc.
 Bi trāslatio nostra habet. Sed ad Additio. i.
 v. terrā & cognitionē meā p̄ficiaris. Ia hebraica
 dicit. Sed ad terrā natūritatis mee, terra eī nā
 tūritatis abrae vbi erat dom⁹ patria ei⁹ fuit mesopota-
 mia nō aut̄ h̄ur chaldeor, & osiū fuit. s. in prima ad
 In eodē ca. xxiij. vbi dī in postil. (dictione ca. xxiij.
 dicitq̄ ad eā cū es filia tc.
 Additio. ii.
 On videt necessariū in hoc loco mutare ordi-
 nē narrationis. latius cū rōnabile est q̄r eliezer da-
 ret iocalia ante q̄ certitudinaliter scrier q̄r puel-
 la esset d̄ cognitione abrae. vt s̄a consideret curialitatē, si
 eū etiā ip̄a puella curiale & humile se consideret erga ip̄m.
 Q̄ aut̄ postea in narratione eliezer p̄posuit interrogā-
 tionē dationē p̄t intelligi & anticipationē, vel fo:te h̄
 dixit vt nō estimaretur leuis
 In eodē ca. xxiij. vbi dī in postil. Ubi erat fons tc.
 Ebraica veritas haber. Qui festi Additio. iii.
 h̄ nās egressus est ad hominē foris ad fontē, unde
 qui scripserit fons tū, nō recte se habuerūt in
 In eodē ca. xxiij. vbi dicit in postilla, in (hoc loco)
 interrogauitq̄ eam tc.
 Additio. iv.
 On h̄z er hac narratione intentū postil, p̄t ei
 intelligi, p̄t dictū fuit supra suo loco eodē ca.
 neo. ca. xxiij. vbi dī in postil. S̄ si queraf̄ tc.
 On op̄oret singere penitūdine Additio. v.
 n. bathuelis, neceus morte in hoc loco put Ra.
 sa, dicit, de quib⁹ nulla fit mentio in scriptis

Liber

ra sed probabilius et dicendum quod habuerat antiquorum et magis sensata nolebat differre missionem rebecca; credes quod ita erat a deo ordinata, per dixerat prius? Alio egressus est sermo, sed laban qui erat junior et me rebecca ex qua carnali fragilitate solebat differre negotium, per lequit Maneat puerilla nos, discum.

In eo, carius, ubi
dicitur postulat, vel forsitan
egressus fuerat ad videndum dispositio[n]es celorum?

Aditio[n]e, vi.
Tunc abraam
etiam fuit edos
etiam in astro[n]omia, et per primus eas
voenit in Egyptum: nul[lo] fundamento h[ab]et i[ns]ta

sacra scriptura, nec est ratione vel resonante. Primum prout non enim in historiis ipsa ipse abrae qui hebrei in Sina, nec est in psalmis seu prophetiis, ubi quisque fit metus de abrae si inueniret et est manifestissimum dilucreri. Secundum prout quod etiam apostoli qui fuerat a deo marie illuminatus, antinomia opere dicitur, xxi. Docebit vos omnis veritatem, non exponit contra quod fuerit illuminatus de reverentibus mathematicis seu astronomiis, sed de his qui sunt ad salutem necessaria. Multominus vero dicendum est de abrae, quoniam scripta comedunt de fide et ratione dei et de opib[us] rationib[us].
Tertium, aliq[ue] scia vel arte quod humanum est inveniri, tunc quod scia egypcius in scriptis reprobat ratiocinatio suppositio[n]is. Tertius, Etiam, dicitur egypcius qui increpando, ubi nunc sunt sapientes tuus, annunciat tibi et indicat te, tunc quod est dare occasio in fidelibus seu hereticis, quod ea quod abs opib[us] miraculose per sancti suis suis et eos attribuunt miraculose influentiis celestibus seu demonibus modo quod Christus dicebat, Bartholomeus. In berzelius p[ro]p[ter]a, demo[n]strat demonia. Et multo fortius de abrae tales queri dicerent, quod ea quod deus per eo fecit circa pharaonem et abimelech et hinc cetera perpetrata per stutes seu influentias astrorum, cui oppositum erat fatebatur pagani, v. s. c. xii. Abimelech et principes exercitus sui dicebant abrae deus est tecum in oib[us] quod opans te. Tunc nec est ratione dicendum de ysac quod erat edocens in astronomia a patre ratione tua dicens, Sed potius cum de eo dicitur quod egressus fuerat ad meditandum in agro, intelligi debet est de meditando exemplariorib[us] et hominibus, put p[ro]pter scitis virtus quod in legi dicti meditatio die ac nocte, p[ro]pter at ysac quod fuit deo oblatus in sua puerina habuit p[ro]mptu[m] et ysac et regnabili, ut etiam ex eius p[ro]p[ter]a videtur ad exercendum in agro quod per Iacob hebreum in libro primo posita est, sic per itelegit, et sensus quod egressus fuit ad exercendum se corpore in agro propter vestigium, cum iaz inclinata est dies et estus feruor mitigatur.

Replyca corrector[um] contra Burg, h[ab]uissitam.

Item, carius, ubi postulat, illud quod dicitur, Sed ad terram et cognitorem meum p[ro]ficularis exponit de barbam, Burg, exponit de mesopotamia cuius correctio illud requiretur, s. c. xii. in primis. Tertius, codicem ubi exponit illud dicitur eliezer, cuius est filius p[er] anticipato[n]em burgensis. Redarguit vero quod in suis suis inuoluto[n]em. Megistus enim anticipato[n]em et rationabiliter causa posita secundum candide sub eodem ceterum et causa minor rationabili, ut etiam p[ro]cessu quez vide.

Item in eo, s. ubi eliezer refert ordinem factum, quod prius interrogavit cuius est filius, et cognito suspedit inares et dedicit localia, p[er] oscillato[r]em die quod sunt p[er] anticipato[n]em dicta ubi ipsum dicitur dedisse localia et post interrogasse, h[ab]et burgensis dicitur quod non habet p[ro]positum sed rationem non assignat.

Item, s. codicem quod dicitur Maneat puerilla, Kaifa, exponetem illud, Burg, reprobat eo quod videtur dicere, non habet fundamento,

in scriptura, eadem ratione et expostio[n]e Burg, in scriptura non videtur fundari. Item causa, et circa illum passum, quo ysac fuit egressus ad meditandum in agro, Postulat, dicitur quod forte era ad videndum dispositio[n]es celorum, quod didicimus a patre sciens astros; p[er]mut dicitur Josephus, Abraham enim docuisse

Egyptios, ille ecce burg, valde egreferebatur dicere nullum fundamento habere in sacra scripta, nec est ratione resonante, sed burg, qui a primis se facit familiariter argumento hustiliter retinato in magno zelio constat, vies non habet exp[er]iencia in sacra scriptura, igitur credimus

oportet, vel falsum est, locus enim ab auctoritate negative non tenet. Sed quo ad secundum videtur imputentia quod insertum Burg, non non videtur res et astronomia ultrabat a virtute fidei et ratione dei. Sed dicitur in singulare dispositio[n]es et abraham fuit astronomus, nec est detestandus in abraham quod Egyptios ante bonam docuerit, quemque p[er] abusum vertet in suam p[ro]p[ter]ationem et astronomia in astrologia. Deinde enim bona scripta sciat sit abusus, quando hereticus euangelio sacra scripta abutitur, et si scit h[ab]emus scias bonas et demonstrativas scierunt, et eo non dat occasio infidelibus male sentiende de sanctis, sed si inde occasiones sumptus inveniuntur, intendunt et ceteri et duces cecorunt, eni[m] Josephus dicitur abraham docuisse in Egypto astronomiam, non intendebat sed in vicinum impone patriarche, quod visus fuit in doctrina vel opere mathematicorum et astrologorum superstitio[n]em fuisse ipsum, sed quod docuit ea quod antis sunt, et quod mirum fuisse filium suum docuisse id ipsum vel in fabula dei delectari potuisse.

Capitulum. XXV.

Braam, vero, postquam moyses descripsit electio[n]es sua deliciae ipsi deduceculo per abraham, hic sit h[ab]et id est factum per ysac filium suum, et quod ubi terminat eni[m] stipites, ibi incipit alius regnum, id p[ro]p[ter]a describibilis ipsi abrae fuisse et co summatio, sed ipso ysac generata noua, ille h[ab]et quod sit generationes ysac. Prima dividitur in duas, s. in p[ri]mum principale et incidentale libet. Ille sunt generationes ysmael, fuisse autem et summaratio ipsi abrae describibilis in h[ab]et ordinatio[n]e facta de filiis suis et de bonis sepultis honorifice occasione tuis filiorum de quibus habebat ordinare, p[ro]p[ter]a statim de filiis abrae post mortem fare genuit, et dicitur, Alius dicitur vero non ie cethura dicitur hebrei et ista fuit agar quod nota est cethura, quod in hebreo sonat thurificata. Eius ro[ste]r, quod sic dicitur ita mude se custodiunt, postquam filio de domo abrae fecerunt, ac si esset deo oblatus vel cosecrata, p[ro]p[ter]a quod mortua sara abraham misit filium suum ysac ad reducendum eam sibi. Sed h[ab]et et quod s. dicitur codicem, s. filius aeneus et cubinax largit[ur] et munera tecum. Et quod et cum agar fuisse alia sibi p[ro]tector sara, sed possit hic dici quod hic accipitur singulariter p[er] pluraliter et dicitur s. s. c. x. p[er]sona etiam agar in plurali, quod bis fuit ipsi abrae genita, ita quod tenet quod vice duas, s. et in bibliis hebreis correctus h[ab]et nomine cubinax in loco scribit dominante, ad designandum, quod non fuit nisi una. Expositores autem catholici colunt dicitur quod ista cethura fuit alia ab agar iunior illa, p[ro]p[ter]a quod de senectute potuit facilius p[ro]cipe, Nec acceptum est abraham libidinem dicitur, sed amore plus est figura futurorum, quod sic agar, ylma, figura ueritatis carnalis re, te, sic cethura et filii eius hebreicos quod se dicunt ad nos testium p[ro]movere, sed eccl[esi]a quod per sara designat una remanet tanquam viror[um] et sponsa, et alie non

Genesis

minantur concubine. **c** Que pepit ei zāram et iecsan. nomia sunt capita diversar gentis descendantis ab abraam p cethurā. et p zāra vñ ibi. **d** Filii autē concubinap. Exores ei' fuit vñ ex p̄dici. **e** Noiān̄ cōcubine. qz sara fuit ei' vñ or principal alibi tēna. in scripturā vero concubina no

mīnāf. audi. xii. 13. Ha beo filia vñgine. et hic hō bz concubina. et certū est qz erat ei' vñ or vñ ibide. e. Fuerit autē. In heb: eo potuñt istinē dūlī. cte. sic centū anni. se pñagnita āni et qñ qñāni. et b̄ et dicunt hebrei ad designādū qz abraā fuit ita mādus a petō qñ fuit cē tuānōr. et. xix. sic qñ fuit solūmo. vñ or. sicut. s. dēm est de sara. xxii. c. f. Et deficiens mortu' ē. morte naturali.

g. In senectute bōa dūm diuina gratia. h. Longregatusqz ē ad pp̄lm suū. qz anni ma ei' recepera est ad lymbū scor patrum. i. Et sepeliret. et de ferentes ei honorē pñm. h̄ic fuit ibi aliq̄ mlti ad honorāndū sepulturaz abrae. isti qz erat p̄cipales solū exprimunt. k. In agro ephrō. Scribit hic ephron dūmītate ex cā pñcta. xxiii. l. Et p̄ obitum r̄c. i. augmē.

tant cum in spñialib⁹ bonis et tempalib⁹. m. De s̄gnatione ysmael. qz scripta fecerat mētiōem de honore que denuit ysmael p̄i suo ier⁹ sepultura. id brevit hic ei' describit ḡatio. et p̄ vñqz ibi. n. Describit ḡatio. et qz vñ eē moru' morte nafali. In hebrei autē nō d̄. Dōntū ēz trāslat. qd nō d̄ in scripta de aliqui moriētē nū isto; et dicit hebrei. et iō dicit qz decepsit in gla. et ex h̄bz qd subdit. Et apposit⁹ ē ad pp̄lm suū. o. Lozā cūcīs filii suis obijt. Debrei dicit posuit nec accipit hic i significato generali: h̄z spñali put̄ importat positionē vñ finione tentoriō. et b̄ trādet ei qd. s. dēm ē xl. c. Et regione r̄iuierlor fratre suos figet tentoriū. tñ de mal suis finis penituit. vt dēm. ē. Scendit enā qz vñb̄ nos bēm' obijt. in hebreo dī ne phal. et est vñb̄ equi uocū. qz significat idē qd cecidit. p̄ qz trāslator nō posuit obijt. et significat idē qd tentorizavit vel tentoriū fuit. et h̄bz significatoz sequit̄ hebrei. s̄m autē trāslatoz māz. o. Coram cūcīs fr̄a. suis obijt. i. ante (exponit sic. fr̄s suos. ita qz coram nō importat pñm loci: sed antecessione pñis. ḡtē alif et ipsoz pñm loci. qz filii sui. 2gregau fuit in ei' morie. p̄f ei' honorē qz vocātur hic fr̄s eo mō loquidi qz iacob dicit labā. Pone h̄z coram me et filio tuis. vt h̄bz. j. xxi. Et certū ē ibi qz erat filii ias

cob et filii laban. p̄ vñ qz st̄ generatiōes ysaa. s̄bie p̄st scripta describit electōem et firma tōem nūdē pli per ysaa. Ubip̄o describit multiplicatio p̄lis. sed op̄ba tōe parentis. xvi. Lertio ordiatio posteritas. c. xxvij. Et circa primū p̄io describit filioz generatio. sed o nato rum puerano: ibi. qz bus adulis. tertio pri

mōgētūre trāslatioz ibi. Ecce autē iacob. Et circa primū dicit sic vñ qz st̄ ḡatioes ysaa. qz sequūf. et p̄z t̄fa qz Depca. vñqz ibi. t̄fusqz ē ysaa dñm. p̄ vñore sua. qz hebreo h̄i. qz vñ or. ē. qz sic hebrei dicit: et ē venīmīle. Zpsa rebecca orabat dñz et vñ a p̄te. et ysaa ex alfa et dñs daret eis liberōs h̄z qz ysaa et p̄fecti or. iō ei' orato fuit ef scatio. et ideo sequit̄. r. Qui exaudiuit eum. ysaa. s. Et collidebanē in vtero ei' pñm. impellebat enī le mutuo. et b̄ fūt signū fute pñmōis inter eos et inf pñlos ab eis deriuādos idz meos. s. i. indeos. de us enī fufa osidit ali qz verbis et aliquid factis et in ista collisōne. sic. t. s. dēm. et de pñsionē vñoris loth in statuā sal. xl. caplo.

t. Si sic mihi fu. tē. Limebat enī de absolu pueroz. et p̄ p̄se

quens de propria morte.

v. Perteritqz rebecca et s̄l. do. Dicunt hebrei qz iuit ad melchisedech qz erat sacerdos dei excelli. et ad heber qui h̄ebat spñm. p̄phie. et ergensi adhuc vinebat. qz p̄z si p̄putent. āni eoz. Et melchisedech enī supradictū est qz erat sem fili' noe. describit. s. xi. qz biennio post diluvium genuit arpharat. et post qz genuit arpharat: vñt quigentis annis. Si autē coparent fanni a diluvio vñqz ad nativitatē iacob et esau. nō inueniāt tot āni. a diluvio enī vñqz ad nativitatē arpharat fluerūt duo anni. et iam dēm ē. Arpharat at cū esset. xxv. ānoz genuit sale. Sale et cū esset. xx. ānoz genuit heber. et heber. xxxi. autē ānoz genuit phalech. et phalech. xx. ānoz genuit reu. et reu. xxii. ānoz genuit saruch. et saruch. xx. ānoz genuit na chor. et nachor. xxii. ānoz genuit thare. et thare. xxii. ānoz genui abraā. Et ista hñt. s. xi. c. Abraā autē cū esset centū ānoz genuit ysaa. vt hñt. s. xxi. ysaa autē erat h̄i. ānoz qz nati sunt esau et iacob. et hñt. s. eo. c. Si autē predicti ānia diluvio vñqz ad nativitatē iacob s̄l pñmō faciūt annos. ccclth. Et qz p̄z qz melchisedech et p̄z eltra. l. annos. Qz autē heber sumit riuieret. p̄t s̄l probari. accipiendo et vñ a parte omnes annos vite eius. et ex altera copurando. ānos a nativitate hebers

Liber

¶ leg ad nativitatē iacob et esan. ¶ Due autē gentes
scilicet capita duay gentiliū iudeorū et idumeorū. ¶ Et ma-
ior fuit milion. hoc ipletū ē tpe dō; q̄ fec̄ idumeos sibi
tributarios. ut h̄c. q̄ Reg. viii. et pfect⁹ ipletū est in xpo
cui colla gentiū et p̄cipiā frē subdita fuit. et marie unguis
romaniū qđ iudei dū
cū significat p̄ esan.

Qui primus egressus est rufus erat. ideo vocatus est edom.
Et toti more pellicis hispidi. pilosus et dicitur sepius. pilo-
bus protinus alfus (suis egrediens ac in signis quod foret eum supplantare). Idcirco (tur. appellatur iacob. ut super plantarum nomine) et regnari erat isaac. Et quod puto cuius rebecca nomine sua. ix. annis antecepserat quod erat. ut annos qui accipit eam et predictum est et iohannes qui hic est non accepit alia sicut per eum abraam accepit agar postea. etiam pauca rat sare sterilitate. quod erat ipsius definitio. ut deum est. et. c. dicit hebrei quod isaac est voluntarie accessit rebecca ut consuleret dominum. Qui respondens ait. Due gentes sunt in vetero tuo. et duo populi et vester tuo diuidentur populusque populum superabit et maior seruiet minor. Jam tempus pariendi aduenierat. et ecce gemini in vetero ei repti sunt. Qui primus egressus est rufus erat et totus in more pelli hispidi. vocatus est elauus. Protinus autem egrediens plantam fructus tenebat manu. et idcirco appellauit eum iacob. sexagenari erat isaac qui natu se parvuli. Quibus adultus factus est elauus vir gnatu veniadi et hoc agricola. iacob autem vir simplex habebat in tabernaculo

et simolares et predicti sunt. Et certe fuit secretus dominus si fuit ei licetum habere nisi unica vox eius. Et hoc resonat dictio apostoli ad Thessalonici dicente de epoche quae est deo secretus quod dicitur esse regis vestrum virum. et Quibus adulteris. Hic describitur natura conversionis cuiusdam secundum dominum. Et factus est ut pater suus occupatio erat circa frenam. et Jacob autem vir simplex. et sine plena dolositas. non autem deus simplex. sed defectus induxit. Et habitabat in tabernaculo melchisedech ubi regnabat cultus dei cum esset sacerdos dei excelsum. et tabernaculum hebreorum qui sunt propterea docebat venientes ad se de divinis. Et quod patrem et occupatio Iacob erat et principalem circa divinam. unde dicuntur hebrei quod ipse habitavit in tabernaculo hebreorum. et annis. Et rebecca dicitur Iacob causa autem erat quod per reuelationem visionum habuerat quod ipse debet fratri suo pereire ut dominus esset. Et erit autem Iacob pulmentum. Hunc enim describitur priogenitura translatio. cuius occasio fuit recipienda pulmentum quod continebat mali regnum. et quod erat lentibus rufis. (percat Iacob in Quia opido tecum valde. n. Quam ob causam translatam non fuit tota causa sed per causam quod cum hac fuit alia causa quod poterat esse. Unde mihi priogenitura tua. Ad intellectum tamen sequentis. hic per ipsum quod Iacob qui erat sancte vite et predictus est perempti sibi vendi priogenituram. qui tempore legis natus est tunc curtebat. Priogenitura erat sacerdotes et sacerdotum sed fuit reputatum quod sacerdotum. et tempore symoniam consumisse. Tunc de illa reputacione erat quod perempti dupliciter per tempora bona primus respondebat aliorum. per quod Ioseph cuius Iacob dedit priogenitutem in aliis fratres duas sortes duas tribus in aliis fratribus israel. s. tribus ephraim et tribus manasse. Cum igit ipsa ac pater eorum habet multa bona sequitur etiam quod priogenitura in bonis tempore multis valebat. et sic videtur Iacob fecisse magnam. strage et deceptioem in his quod per te tamen modica. scilicet

esau pulmenti acquisierit ab esau ius primogeniture
Et primum dicendū q̄ ius primogeniture erat ipi⁷ iacob
de iure, q̄ ex determinatōe diuina, vt p̄dictū ē, q̄ minor
fuit p̄posit⁸ maior, p̄f qd̄ Malach. 1. dixit dñs. Jacob
dilexi; et esau ait odio habui. Et apl̄ ad Ro. 11. die q̄ b̄ d̄

culis: ysaac amabat esau
eo q^u de venatoib^m illi^m ve-
sceret, et rebecca diligebat
iacob. Corit autem iacob pul-
mentum. Ad quem cum venisset
esau de agro lassus ait.
Da mihi de cocto eae hac rufa
q^u opido lassus fu^m. Quia
ob causam vocatus est no-
men eius edom. Cui dixit ia-
cob. Glende mihi priogenita-
tua. Ille respondit. Enim morior
Quid mihi pederunt primoge-
nita. Ait iacob. Iura ergo
mihi iuravit ei esau et vendi-
dit primogenitam: et sic acce-
pero pane et lentis edulio
comedit et bibit et abiit par-
cipiens q^u primogenitura
vendidisset.

tendebat emere rem sacram sed redimire reparationem suam. Esau autem peccauit non solù peccato gule inordinate cibis appetendo sed etiam pto symonie re sacram vendere intendendo. et sic pto ad primus. Ad secundum pto ex dictis qz erat suu erat de ure: poterat p nibilis accipe. nlo in modico pto nulla fuit deceptio a pte ei. veritatem qz no est veritatem; qz re tanta valoris p tamquam pto vede- dere peteret. nec alii vellet viderem. id dicit hic hebrei qz cibus iste de qz hinc agit no fuit pte emptiois virogen- ture s; ultra pto datu fuit a Iacob p modum curial plu- tudinis. qua i nassatio rei notabil recipies ultra pto soluit vinu. p qd intelligi padiu enu. Et h v er lta eis p. Jurauit esau et velerit priogenita. sed qn dicitur tu fuit pto scriptura no determinat. sicut nec in mul- q. Et sic excepto pane te. pro auantagio vbi tis altis. tra pto cum suetudine rendentur. Si aut s; hoc ar- guat p illud qd dic ap's ad Hebre. xii. Ne qd formicatur aut pthan qui. pte ena escā vendidit primogenita. Po- test dici fm istam opinionem qz ly ppter no notat pte qn- titatem sed solu cām motiuā. qz la esca fuit causa mo- tivia ad tractandū de venditorē et dictum est. r Parvupendes qz primogenita vendidisset. Erat enim fortior viribus ipso Iacob. intentus cautelis myndanis p que cogitabat itinere ius primogeniture. no ob- stante venditione et iuramento.

In caplo. xiv. ubi dicitur in postilla. unde in bibliis
hebraicis correctis tc.

Eddition prima.
p **Et hoc autem quod hoc nomen subinbaris in hoc loco scribas diminute; non designat quod non fuit nisi una concubina. Vocabulum enim quod hic in**

Genesis

hebraico ponit significat *tribunas* i p*l*isive, scriba
iur dumunire sine integre, vt sciente lingua.

In cod*e*.ca.xv*r*, v*b*i dic*f* in postilla. Longe*gatus* s*ig*
est ad popula suum. Addit*io* se*d*a.

n. On modicū attēdendū e*c* v*f*, q*p* de nōnull san
ctis antiqui testi*cū* de hac vita m*igrauerūt*, sc̄i*t*
ptura d*ic* ipsos gregari ad p*l*im s*il* et hic d*ic* ab*z*iam
et*j*.xv*r*, c*d*e i*s*iac. i *H*eli*p*en*it*, de i*a*cob s*il* de moy
se r*at* i*s*uis loc*u*s t*h* de aliq*o* e*z* br*o* ob*do*m*u*nt
in d*io*, sic de q*b*us*l* no*t*, test*i*, vt act*r*, q*p*, de stephano d*r*,
Et c*u* h*o* d*ix* ob*do*m*u*nt i*d*io, i*s*ic de q*b*us*l* al*h*o*s*,
qd cat*police* vit*at* v*al* d*son*, f*m* quā antiqui i*usti* ante
passio*e*x*p*hi dece*d*ēt*es* i*b* discerneb*af* ab i*usti*, q*p* i*usti*
agreb*an*t ad p*l*im s*il*, s*ez* ad l*y*mb*s* sc*o*z, m*o* m*o* dormie
b*at* i*st*o*ci* fac*e* n*od*a st*ue*ban*t*, de int*u*st*u* v*o* d*r* p*e*
rib*it* a*z* e*c*, v*f*, d*cm* e*c*, i*t* i*u* m*l*, loc*u*, q*p* tali ag*re*
gato*cate*z**, De int*u* v*o* p*p* passio*e*z*p*hi dece*d*ēt*ib*, p*p*
v*ie* d*r*, D*omi*ne*t* i*d*io, v*c*, q*p* p*h*at*v*it*az* i*d*io, p*b*am
fruct*o*s req*ue*ci*t*. In e*c*.xv*r*, v*b*i d*r* i*post*l. In he
breo aut*no* d*r* mortu*o* e*z* tr*ah*it*v*. Addit*io*, v*j*.

h*o* hebreo in h*o* loco no*t* d*r* tr*ah*it*v*, defici*es* m*or*
t*us* e*c*, ex bac se*d*a p*ti*cl*a* d*af* intel*li*gi*o* q*p* in g*ra* de
cess*u* p*ut* d*em* fuit vi*ad* d*icit* i*me* d*ic* p*ec*di*z*.

In eo, c*xv*, v*b*i post*l*, d*r* p*ter*ep*to*g*z* et *ol*er*er* v*o*

Vidam ep*o* (m*u*n*u* v*c*, Addit*io*, v*j*).

q*p* sit*o*res hebreo*z* d*ic*ut*z*, e*z* mag*z* p*son* i*te* q*p* non
uit ad aliqu*o* p*ph*an*z*, s*z* ad aliqu*o* loc*u* d*eu*ot*u*
et secret*u*, in q*p* quiet*o* orare*z* d*e*ui*z*, cui*z* p*son* glo*u*, n*ea*, et
et*ia* v*b*il*z* q*p* hic p*on* in hebreo v*b*i d*r*. Ut *ol*er*er* v*o* i*z*
v*c*, Id*e* en*z* v*b*il*z* p*on* hic*z* i*ps*, v*b*i d*r* Ex*odus* d*iu* i*z*,
qd*z* si*g*ni*fi*c*z* o*lt*at*o*ez*z* t*h* et*o*de*z*, v*u* sequ*z* Qui
r*is*des*z* a*z*, due g*et*es*z*, v*c*, I*ps* en*z* d*is* que*z* ex*su*er*er* per
o*z*o*em* r*is*it*z* ei*z* p*angeli* v*l*, o*z*cul*ta* i*mp*ir*at*io*z*, nec m*iz*
e*u* agar egypt*o* i*ancilla* s*at*e*z*, p*h*etic*as* reuelatio*z* ha
b*uit* p*agelos*, v*f*, c*xvi*, v*b*i d*r* i*po*
st*l*. Due gentes*z* in v*ter*o*z* d*io* sunt. Addit*io*, v*v*.

o*manu* imp*u* i*nde* a*ss*et*z* e*c* v*u*u*z* t*ide* e*z* cu*z* re
gno*z* p*ri* seu ec*clie*: q*p* t*h* m*ai*fest*u* e*z* f*als*um*z* tab
e*is* miraculo*z* f*icti*u*z* v*o* ex*h* cred*af* q*p* q*ta* best*ia*
in reuelatio*z* daniel*z* z*te*ta acc*ip*ia*z*, p*re* regno*z* x*p*, i*s*ic ex*pe*
pect*o* de*str*uct*io* e*z* fi*eda* p*me*si*u* s*u* que*z* man*u* ex*pe*
c*tr*at*z*, f*als*itas a*z* h*o* f*icti*o*z* p*z* in addit*io* p*D*asi, c*s*, d*ic*
to*z*. Sc*on* t*h* car*o*tic*u* vit*at* t*g*e leg*as* ac*tu*et*u* x*p* i*z*
e*sa*u*z* intellig*o* ges*z* quā p*pa*gu*z* e*sa*u*z*, p*ut* glo*u*, i*h* loco*z*
test*at*, s*ic* p*ia*cob intellig*o* ges*z* ab*z* i*sa*co*z* f*in* car*o*nes*z*
desc*ed*es*z*, s*ic* p*o* x*p*assio*z* p*le*bs ec*clie*, p*ia*cob intellig*o*:
p*le*bs i*udeo*z p*ia*l*o*, i*le*bi*z*, p*le*bs syn*ago*ge*z*
f*uit* m*in*ou*z*, s*ic* p*o* x*p*ian*o*z, p*ut* in alta glo*u*, i*h* loco*z* h*o*.
De aut*z* p*le*bs x*p*ian*o*z m*inc*ip*er* no*t*e*z* i*acob* v*l*, i*le*bi*z*, s*ic* e*z*
s*on* ton*u*; e*u* i*ps* i*acob* seu i*le*bi*z* succed*at* i*fidei* q*eadez*
est antiqu*o* i*modern*o*z*. Et*z* q*lit* r*o* q*re* p*le*bs i*udeo*z in
t*ell*ig*at* p*es*au*z* ab*z* i*ps*o*z* si*desc*ed*at* f*in* car*o*ne*z*, nec ei*z* suc*ced*
e*z* i*fidei* in lib*o* Ab*di*e*z* p*le*bs q*p* de id*u*me*is* princi*z*
p*al* tract*at* d*io* p*ec*ente*z* o*nde*.

In cod*e*.c*xv*, v*b*i d*r* in post*l*. Id*z* intellect*u* i*te* se*d*a

Via h*o* mota*z* pos*z* (quen*ti*s). Addit*io*, v*j*.

q*p* st*illa*, aliter possunt sol*u* i*forte* mag*z* ad p*posi*
t*u*. Id*z* q*sc*ient*u* q*p* c*u* historie ve*z* test*i*, figura
t*ne* fuer*it*, o*ia* en*z* in figura p*tingeb*at*u*, v*f*, v*c*. Cor*x*,
fiebat*z* h*o* du*o* mod*o*, p*ri*o*z*, q*p* c*u* ill*o* q*p* f*m* hist*o*
ram p*tingeb*at*u*; tradebat*u* in script*u* i*w*xt*u* br*o*z ad aliqu*o*
do*ctrina* exempl*ar* inde sum*ed*ā, i*z* v*ter* i*alt* q*al*iqu*o* ali*z*
p*figurare* in met*u*; s*ic* p*z* de imolato*z* i*s*iac*z*, s*ic*, c*xvi*, v*c*,
Que q*dem* imolato*z* f*m* br*o*z f*uit* v*tu*osa val*de* i*z* exem*pl*
plan*s* c*u* p*z* e*z* ad f*l*am insinu*at* excell*ent*ia obed*et*te*z*, t*ti*
moris d*ic*in*z* i*ps*o*z* ab*z* q*ced*it*z* in ex*pl*u*z* salut*if*ez*z* alio*z*

licet passio*z* christ*o* p*z* e*z* figurata ess*et* long*em* el*io*, et*z*
in tal*o* histor*o*s p*ter* r*o*em figurale req*ue*nd*u* e*z* i*o* l*ral*is
S*co*lo*z* v*o* mo*z* ill*o* q*p* f*m* histor*o*s p*tingeb*at*u* trad*u* in l*ci*
ptura sol*u* ad figuradi*u* fut*u*ra, s*icut* c*u* E*sa*ia, c*xv*, c*legi*
de E*sa*ia q*p* inc*ed*eb*at* trib*u* ann*is* n*u*da*z* et*z* v*is*cal*ia* et*z*
p*figuraret* tu*na* egypt*o* i*z* ethiop*u* fut*u*ra. V*is*ce*o*e*z*
primo*z*, c*legi*, q*p* p*pha* accept*u* v*ro*te*z* for*nicat*ia*z*, i*fec* s*u*
lios for*nicat*ion*u*, et*z* p*figuraret* q*p* tra*ns* for*nicat*ura*z* e*z* a*o*vo*z*,
Et*z* in tal*o* histor*o*s tot*u* r*o* histor*o*s acc*ip*is*z* a*re* f*u*
gurata*z*, nec o*rg*z h*o*re*z* al*ia* r*o*le*z* f*l*ame*z*, f*u*nt*u* en*z* total*u*
tal*o* histor*o*z e*z* no*t* q*p* sunt*z* q*p* figurat*z*, R*atio* et*z*
e*z* q*p* f*unt* ad fin*u* f*m* p*l*im ass*um*ed*u* e*z* ad ip*lo* fine*z*, no*t*
en*z* q*rend*ē*z* e*z* an honest*o* se habuer*u* E*sa*ias nud*is* p*pe*
d*ib*o*z* t*h* p*l*ib*z* in*ced*eo*z*, aut*z* li*te* se habuer*u* oleas
filos for*nicat*ion*u* fac*ed*eo*z*, q*p* ill*o* i*u*ss*u* d*io* f*u*rt*u* fact*u*
sol*u* ad figuradi*u*, V*is*ce*o* i*u*pp*o*to*z* gest*u* i*acob* c*u* esau*z*
in suis primord*u*s attēd*an*, m*ai*fest*u* est q*p* f*uet* ist*u*
c*u* d*io* f*ca* sol*u* ad figurandi*z*, q*p* en*z* collide*an* i*re*
ro*mis* p*u*nt*u*, no*t* f*uit* i*u* natur*o* i*nt*et*u*, nec in script*u*
narrat*u* ad hoc*z*, et*z* in de*li*al*o*q*u* doctrina et*z* pl*at* sum*er*ef*z*,
sed sol*u* d*io* i*inst*itu*z* fact*u* f*uit*, et*z* in script*u* trad*u*
ad figuradi*z*, q*p* due gentes seu duo p*l*i*u* d*u*nder*u*, et*z*
p*divi*nt*u* declar*at* i*bi* fac*at*, V*is*ce*o* i*u*pp*o*to*z* minor*o* frater
egred*en*s ex v*ter*o*z* plant*u* fil*s* mai*or* s*ener* in ma*nu*, sol*u* f*uit* fact*u*, et*z* in script*u* narrat*u*, et*z* p*figuraret*
q*p* i*acob* suppl*at*atur*z* erat i*ris* prim*u*, v*is*ce*o* gest*u* histor*o*
frat*z* ad un*u*ce*z* sic*u* ess*et* in v*ter*o*z*, et*z* en*z* et*z* v*ter*o*z* eg*re*
der*en*s f*uer*it f*ca* i*u*script*u* trad*u* et*z* figurat*u* t*u*
lumin*o* aut*z* v*exempl*ana*z* et*z* la*z* d*em* e*c*, V*is*ce*o* ten*ed*ē*z*
et*z* de*q*bus*l* q*p* tr*iger*unt*z* in eo*z* au*ri*at*o*e*z* ad un*u*ce*z*
tam*u* em*po*to*z* pri*ogen*it*u* s*u* q*p* in*cept*o*z* b*u*nd*ic*io*z*
q*p* ad figurandi*z* t*h* d*io* dispon*u*te*z* rig*er*, et*z* script*u*
fuer*at*, io*z* no*t* e*z* in ill*o*rend*u* alla*z* r*o*le*z*, v*er*put*z* quo*z*
i*acob* pet*eb*at*z* s*ibi* vend*u* pri*ogen*it*u*, c*u* reputat*u* q*p*
s*acr*u*z* i*bm*o*z* q*p* in post*l*, q*un*if*z*, V*is*ce*o* histor*o*, h*o*nt*u*
r*ō*nes figurales sol*u* no*t* aut*z* litterales, et*z* d*em* e*z* de p*di*
cis*u* histor*o*s E*sa*ia i*o*se*z*, V*is*ce*o* et*z* hoc*z* p*ec*to*z* q*p* fact*u* i*acob*
f*at* se*co*sider*at* in h*o* loco*z* v*iden*ē*z* esse d*olo*sa*z* et*z* ini*sta*
lum*o* r*o* f*uer*it fact*u* no*t* p*ps* se*co* sed*z* ad figuradi*u*, th*o*ce*z*
est q*p* d*ic* glo*u*, in h*o*, c*u* sup*o* ill*o* v*b*il*z*, Erat i*acob* v*u* i*mpl*
v*c*, Erat i*acob* s*ibi* d*ol*o*hab*ans*z* in domo*z* et*z* magna*z*
quest*o*, quom*o* per d*olum* ac*cep*it bene*act*io*z* qui*z*
erat sine d*olo*, sed*z* ad figurandi*z* alt*o*q*u* magn*u* hoc*z* scri*pt*
p*ura* p*mis*it*z*, ll*ec* in glo*u*, Que aut*z* ut*le* hil*o*ne*z* figura*z*
sent*z* trad*u* do*cto*re*z* sp*al*iter*z* g*is*id*o*, in li*o* eth*o*, v*b*i d*ic*
q*p* e*sa*u*z* prim*o*g*ēt*ia*z* s*ap* e*z* le*bi* fr*at* s*ibi* m*is*on*z* vend*u*
dit*z* ac*postmod*o*z* p*ra*ni*z* b*u*nd*ic*io*z* s*ibi* p*mis*ia p*ri*ma*z* e*z*
signat*z* e*u*nd*z* i*pl*in*z* is*rael*it*u* qui*z* a*deo* et*z* liber*z*
narrat prim*o*g*ēt* fil*s* n*u*sc*ip*at*u* e*z*, quia et*ia* p*ri*ter
p*hi*nis*z* sec*u*l*u* lu*ca* no*t* sol*u* p*ri*uat*u* sui hon*o*rem am*ul*it*z*
ver*u*met*u* t*reg*u*z* cele*it* p*ri*u*z* p*ri*g*ati*u*z* ad*ip*isci no*t*
in*er*u*nt*, domino quod*am*modo er*prob*ant*u* cum*z* d*ic*
Au*fer*et*z* a*rob*is reg*u* dei*z* t*ab*it*g*en*z* fac*ien*ti vol*u*
rat*em* eius*z*, ll*ec* y*sl*id*o*, Si aut*z* tra*ns* hoc*z* d*ic*
p*is*o*z* g*is*id*o* et*z* alle*z* s*ibi* q*p* in h*o* loco*z* trad*u* a*do*ctor*z*
sunt alleg*o*nce no*t* i*le*ales*z*, t*o* no*t* fac*u*nt*u* ad pro*po*
s*u*lt*u*, n*ā* in h*o* post*l* principal*o* ag*ile* de sensu*z* l*ral*
Dic*du* q*p* e*z* est q*p* sensu*z* l*ral*is p*ri*nc*pi* histor*o* e*z*, c*u*
lia*z* l*ral* p*ri*on*z* ex*pon*it*u*, qui*z* p*rie* di*z* sensu*z* l*ral*is*z*, E*po*
s*o*lio*z* aut*z* g*is*id*o* sup*rad*ic*u* est reddit*u* ca*use* ip*lo**z* sensu*z* l*ral*
is*z*, t*o* sic p*ri*nt*u* manifest*u* ad sensu*z* l*ral*em*z*, qui*z*
p*z* e*z* elucid*u* f*m* l*ang*, in li*o*, de utilitate cred*ed*i*z*, p*ri*lar*u*
gl*ius* f*uit* ost*es*um*z*, s*u*, in addu*o*ne sup*o* p*logi*u*z*, ar*u*, t*z* q*z*
ca*z* q*p* h*o* trad*u* in historia*z* sol*u* f*uer*it f*ca* ad figuradi*u*
et*z* dict*u* est, id*z* i*re*cre*o* no*t* ib*z* al*ia* r*atio* p*ter* figurat*u*
q*rend*ē*z*, Si f*m* sanct*o*, L*bo*, in p*ri*ia s*de*, q*p*, cu*z*, q*p*, u*u*, q*p*, u*u*

Liber

missione ad sedm arg. d. Q si ceremonialia pcepta re, le, eent data ad figuradu suam hrenitalia cim seu rone pter figurale. S fore dicaret qd pdicta ee z sii aplo q. pphand esau vocat et b qd ppf vna escā reditup: iognita. ad Hebr. ch. Et qd pphand esau vitupand fuit, ppter illa redituz, qd no et tonabile fin hanc exponere n licet iacob exentia a dolo t bmo. Et b qd ista faciebat insti- triu ad figuradu: eo mo vre excusand esau de ven- dito multa pphana quā fec. eo q reditio sua jerā erat figuratio. Ad b dicens q reditio esau et si fuerit figuratio pcessit tni ex prava intentio. s. ex tempore domi spūal dñi. s. priogeniture qd domū huit a deo in sua natuitate, t b insinuat cū seq. Abiit pmpedēs. l. stem nes q priogenita redidiss, et qd el redidiviosus, et vitupand. Emptoz at priogeniture ab ipso iacob. psumendū est si ee facta ex prava intentio: s. poti' instinctu dñi. s. eni ipm pleggerat adhuc t vero exst. vtz ex b qd. s. d. Malach. i. Jacob dilexit esau vno odio habui. Vn in emendo prioge- nitutā etiā excusab. eo q repationem suā redimebat.

In codem. cap. v. vbi d. in postil. Si aut hōc re.

Additio. vii.

i. Illa esca nō fuit in p̄cū quantitatē. s. solū cā mo- tina ad tractadu de reditio, t fuit inf illos alia dñitas puenies in p̄cū. vt postil. v̄r dice. tūc si ē dice- dus pphand esau. ppter illa esca quā accepit cū sepe cōtin- git enā inf v̄ros prudētes. q ex altiā modica cā intro- ductua icuuit tractare magnos tractat. v̄n v̄ba apli intelligēda s. put sonat t dīc scōr in b loco psonant.

Replica correctorū t Burg.

i. In caplo. ex v. Burg. m̄lta tāg. qdā s̄lona. qdā dissona. s. tū p̄ oia pōderosa nec p̄ tractatōe digna- resq ad locū illū vbi postil. disputat de emp̄tōe t sc̄n- bus inf iacob t esau. vbi burg. reprehendit postil. volēs melt? solū dubia mota dices finali: q in pposito nō est q̄reda ro ital. qd rōes oim dubioz hic motoz tñ fū- gurales sunt. t ponit exēpli de esau t oīce. vnde qd di- gressio ē lōga. s. p̄ esau his qd burg. ponit in vñio ad se p̄ tumū argum̄tū sui. p̄logi. apparet ei frusta laboras se in pposito. ibi eni exponē dñm. b. H̄eg. in mo. vñc tū ordo historie deficit. sese nobis intellect⁹ mystic⁹ qd ap̄k tā orbi oīdit. Qd burg. qd historiā deficere fin si genitatoz vocū p̄tingit multiplo in pabolič locutoib⁹ sic cū d. de dei digito. brachio. t ceteri qd in deo si sunt: put terminū cōter significat. qd qd significatio vocuz nō induit in fide t morib⁹ alīq̄m erititate neq̄ hōtelatē pueratois h̄iane. s. sp̄em mali sic uigt. Deficiēte hy- storia recurrēdū ē ad sensu spūale. qd nūc p̄ itali accipi d. Ad idē e. b. Aug. xi. sup gesi. in p̄m. d. Si in verbis dei v̄l cuīscēp p̄fōne i offiū p̄phetici assumptē d. ali qd qd nō nisi absurdū ad itam p̄ intelligi. p̄culdubio figuratio ee dñm ob alia significatoz accipi d. hec Aug. , dans intelligē qd vbi nō ē ironabile nec absurdū. p̄m oim immitēdū ē lēa aī recursuz ad allegoriā. vt dicit idē be. Aug. s. sup gesi. in p̄m. M̄lt aut in scōr iacob. b qd fmo. nūbile absurđū nec ironabile sumo. si alīcī pos- set evidēt qd illiciū cōmissus i sancto. postil. qd dubiorū motoz solutoz ad intētoz scōp doctor elucida. t absolu- ut. Nō igif hic passu ē solū figurāl. vt v̄l Burg. sed ēt doctrinal. docemur eni dñm dei dispositio collatū nos- bis v̄l p̄missum negligere si debet. s. oī conari ad ap̄p tendē. t habito bñ v̄tūc iacob priogeniturā. ad quā p̄ deū p̄destiat t electus fuit aīq̄ nātē. vtz Malach. i. t ad Ro. ii. Sile t de būdicōe pris eade rōne sibi debita dicendū ē. t mir qd Burg. die ea figuralia tñ. cū ēt in ea de sua digressio dicat supplatatoz qd iacob esau sup̄pli-

tauit esse figurata. in eo qd in vterō egrediēs plātā esau manu tenebat. nō igif hec fca iacob sunt tñ. vt dīc fū guralia s. et figurata. vt ipse subdi. subipi ūdīces. qd et ex suis exēpli patere p̄t. Adducit eni factū abrae i im- molatōe ysaa. dīces illō lēalit esse intelligēdū de cōmē- datōe et obediētie. t doctrinalis de imitatore eiusdem. adducit deinde factū Esaiet quō nud' incēs. qd dīc tñ ee figurae: cū tñ sit fūm obediētie. vt dīc. b. h̄ier. t po- mit in glo. or. m̄ra inq̄ obediētia pphā solo cīlīgo in- duebat vir nobilissim'. cūt̄ filia v̄ tradūt hebrei. ma- nasses ter acceptū vro: ē. nō tñ erubuit nud' incēdē. n̄l honest⁹ indicās qd p̄cep̄tū dñis obedire. ex qd p̄rē fca p̄cedit ex dñis p̄cep̄tū. t instinctu si ēt solū figura- liaz et cōmedabilitā t doctrinalia. tūc ex medio burg. ondī factū abrae nō solū figurale s. et doctrinal. ita ex autē bñ i bñ iero. idē medī ponēt; in facto esaiet rō de- ducit p̄ burgē. Sile p̄ dici de scōr ex p̄lō p̄ burg. adduc- etio de oīce faciēte fūlos fornicatiō. qd qd p̄cep̄tū dei fuit obediētie debite bonū excusat si qd ablurde sonare v̄r. sic t in facto abrae. Quid eni absurdū t mag. boris dū qd occidere. p̄pīa filia. s. sic ei obediētie factū redi- dit laudabile t doctriale. ita t aliorū p̄ burg. adductor. p̄t. t̄gē quo se fore deceptū qdē ē sed festū remelato sibi magno mysterio i corde deu- tat idignatoz t bñficiōz. p̄sumat. b. Aug. Quib⁹ insti- ctib⁹ t reuelatōib⁹ dñis id qd fin se v̄r dolosuz. efficit laudabile. nec burg. p̄bar iū. p̄posū p̄ glo. Illa eni mo- uēdō qd̄ soluit p̄ figuratoz s. si adit tñ. qd̄ excludē velut sensuzyr italē. t̄p̄burg. facit. s. qd̄ adēcēt p̄sō. et v̄r qd̄ ē allegoria. s. si excludēt italē sensuzyr p̄mū. Qd aut addit exponē z̄lō. t̄c caue reditūtū. si v̄r vñ- nā si recte pensent verba z̄lō. nō expōit et reddat cāz s. t̄ allegoria oīcī p̄fīre italē allegorīe sue fore figura. t sic expositio ē ponit declaratiō effect⁹ qd̄ reditūtū cau- se p̄p̄s no p̄met ad sensu italē s. allegorīe. Nec p̄ burg. p̄bar intentū p̄ sc̄m L̄ho. p̄ se allegorīe; qd̄ p̄cēt p̄ hypotēsūm qd̄ nō cōdīt. exhypotēsū eni falla nō est inconveniēt m̄lta seq̄ inconveniēt. vt si celū caderet v̄l asin̄b̄t p̄nas. ita sup̄ponit sc̄m L̄ho. vt p̄z. Unde post digressionem burg. veritate cōpeline arguit p̄ se et bene. sed nō soluit sufficiēt argumētū hūi. quia sic in his p̄ iacob t esau gestis. Esau ad itam prop̄ cōtem- p̄tū est rep̄bēnsib⁹. vt arguit Burg. ita iacob propter obediētiam ad dñinos instinct⁹ laudabilis est. put etiā burgens rōne t veritate cōpulsus fatetur. qd̄ in fine di- gressionis etiā v̄bū v̄tūc postillator. qd̄ p̄ unprobauit t̄t̄ bñs Aug. iij. de doc. sp̄iana dīcte ad p̄p̄litū in p̄cē- p̄tis dei qd̄ bonū iubēt. t malū retat. nulla figuraūtū lo- cutio est. sed vbi p̄cipit qd̄ malū ride t figura necessa- ria est. Cum igitur occasio filii abrae mandata mala ei- deatur. imo sit fin se considerata. Igitur figuraūtū lo- cutio est. intelligēt hic sicut alibi. qd̄ sit figuraūtū. p̄s- legorūam. italē tñ sensu de p̄ceptoz materia t obediē- tia semp̄ saluo. vt cōmedabili t imitabili p̄fīcedētē di- uno p̄cepto t exēsante. t non als. vt v̄l beatus Au- gustinus. vbi supra.

Item in eode caplo vbi postillator. dīc Esau iūta dī- cītūt ap̄l p̄phānū p̄f̄ vñā esca. t̄t̄ h̄z p̄pter nō notat

Genesis

preciū v' p̄tē q̄ntitatē s̄i solū cām motiuā. Lur' h̄iū dīcburg. aſteres q̄ erā motiuā nō debuit dici pphāz nus. excludēs q̄ dcm apli intelligi debeat. put̄ fōnat et dīc̄ sc̄or. R̄fideo ḡ q̄ m̄gr̄n glo. sup illo v̄bo ap̄lī. sc̄or dicta recoligēs dīc. Q̄ esau x̄phan̄ dī a. p̄cul. t̄ phano quia ppter escaz vle se fec. p̄cul a dei cultu q̄ p̄ncipalē ad fac̄t̄ dottiū p̄tinet. qd̄ v̄sq̄ ad tpa aaron fuit an̄x̄rū p̄fogenitūre. quā ipē esau p̄p̄de bat. v̄dēns p̄fogenitūra sua nō p̄ vna esca tanq̄ p̄ p̄cio. sed p̄p̄ vna elcā q̄ cā motiuā fuit ad p̄ctū fac̄t̄dū et sic v̄l̄ pos̄l. iugra v̄ba apli t̄ dicta sc̄or multū p̄p̄ne loq̄. q̄ p̄ly ppter no exprimit p̄p̄ne p̄dūz rei renāst̄. h̄ p̄ly p̄t̄ inf̄b̄t̄es em̄. p̄p̄ne dī. t̄ p̄t̄ dāb̄o. t̄ p̄t̄ dāb̄o. sed cu dī. p̄t̄ qd̄ v̄is emere v̄l̄ v̄dere. t̄ndēf p̄p̄ne p̄t̄ v̄l̄t̄atē v̄l̄ n̄cūtēt̄ q̄ est p̄p̄ne cā motiuā. n̄ p̄c̄ v̄l̄ ē? q̄ntutaz̄ ex̄ pressua.

Lap̄m. XXVI.
R̄ta aut̄ fame.
o Descripta ge-
neratioe plus
hic sit̄ describit p̄ba-
tio pris. t̄ pris respe-
ctu gētis aliena. sc̄o
resp̄u familiæ p̄p̄ie
in fine h̄ cap. Esau
vero. Adhuc pris p̄-
bañin adueris. sc̄o
in p̄p̄is abi. Senit
aut̄ ysaac. adhuc pris
p̄bañin cūtū fami-
sc̄o et meru p̄p̄ie
v̄rois abi. Qui cum
infrogaref. Lr̄ca primi sc̄iderandū q̄ ysaac h̄ebat ma-
gnā familiā: pecora. t̄l̄ ex fame orta iminebat sibi pe-
niciū n̄si traſſeret se ad regionē abſudantē. cuiusmoi-
tū erat fra egypti. t̄l̄ voluit se traſſerre. abi. verūt̄ q̄
de sibi inhibuit ſidens de eo t̄ volens sibi obedire in
terra intermedia remāſit. et pater l̄ia v̄sq̄ ibi.
b. Sc̄idicen fin semie re. Qd̄ exponit hebrei sic. q̄ si ali-
q̄s im̄p̄cabit bonū alicui dicet. faciat ubi dī ſic ſe ysa-
ac. Catholici aut̄ melius exponit de xpo q̄ deſcedit de
ysaac fin carnē in q̄ oēs gentes p̄sequuntur b̄ſidicōem
ſicut. ſ. expositu est.
c. Fōḡ obediens t̄l̄. Et hoc addit̄
ne crederef ysaac ſimplē p̄fector ip̄o abia. n̄o in p̄mis-
ſione libi ſe fit mēoria de iuſticia ipsius abiae.
d. Et custodierit re. Ista ſunt q̄ ſunt de dictamē rōnis
recte. t̄ ſuadā ēt ſi nulla lex eēt de h̄ ſuadā. ſic reddere
depositū ip̄i deponēt̄; t̄ ſilia. e. Et ceremonias. Ista
ſunt q̄ p̄tinet ad modū colēdi deſt̄. f. Legesq̄ ſuau-
rit. Ista ſunt q̄ non obligant: n̄iſi q̄ ſunt a dō v̄l̄ ho-

mine instituta vel p̄cepta. t̄ et iſtis p̄z q̄ aſi legē morti-
datā p̄la fueſt obſuata de illo q̄ tpe moyli fuert̄ ſcripta.
g. Mansit ita q̄ te. t̄ et p̄cepto diuino. illi oluit enī q̄ de-
ſcenderet in egypti. Laſsam aut̄ h̄iū dicit hebrei quia

yſaac ut ſupra dicta eſt. p̄p̄. c. fuerat dīo ſecratus q̄i

fuerat oblat̄ in mon-
te. t̄l̄ nō erat decēs

q̄ exiret ſea p̄missio-

nis. t̄l̄ remāſit i ge-
ratis. q̄ tota paleti-
na p̄tinet iſtra termi-
nos terre p̄missiois.

h. Qui cu iſteroga-

retur. ſideſir ponit

p̄batio yſiac in metu-

rōne v̄rocelas p̄m-

dēter veritatē. abſi-

t̄ ſi falſitate dices eaſ-

v̄rore ſua cē. t̄ eodez

mō expōatur ſicut vi-

etum pris ſui deſara-

ut ſupra dicta eſt ca-

p̄tulo. x.

i. Lunḡ p̄tāſſent

dies. t̄c. Et ho. videt

q̄ ſe habuit ad v̄roē

ſicurād ſororem cōn-

nendo ab ea; q̄ ſoſez

peritus ſuit q̄ p̄p̄ ei.

pulcitudine nō mo-

leſtabat eam; t̄ ſic re-

dix ad exercēdi acſi

comungalē. t̄l̄ ſeq̄y.

h. Proſpiciens ab-
melech rex paleſt. cē
id eſt reddente debi-
tūz v̄roē. Dicitio enī
hebraica q̄ hic ponit
equivoqa e ad lindū t̄
ad contū. ut ſupra di-
ctiū eſt. xii. c. Et q̄ hic
debeat capi in ſen-
do ſenu. videt q̄ u-
lud quod ſubdit.

i. Perspicuū eſt q̄
v̄roē ſua lit. Et̄l̄ vero
dicunt q̄ vidit eum

ampliantē vel osculantem rebeccam quod non facie-
bant ritū: niſi cum v̄roē ſurop̄is.

m. Lur' mentuā. t̄c. Non eſt mentuā; q̄ de cognatōe
ſua erat. et p̄z ex p̄dictis de patre ſuo.

n. Quare imposuit nobis. ſimponere in vna ſignifi-
catione idem eſt q̄ deſcipe. t̄tū ſtrūc̄uz datuō. et

ſic accipit hic. t̄ et ſupinū eſt ſpofitū. ſi aliqui ſiſe copat̄

et dī ſimpoſtā. t̄tū ſi dī ſimpoſtā. t̄. deceptio. cetera pa-

o. Senit aut̄ ysaac. ſiſe p̄bañt p̄p̄itans; q̄ ſent.

et hoc inuidia ſiſe ſuadantē ſtra cu ſi ſuadantē to-
lerant. et p̄z ſe exceptio patiſi verbis.

p. Et inuidia in ipſo. t̄c. Ad ſiſendū q̄ ſuit ex ſpeciali-
dono dei. q̄ ille annū nō ſuit fertiliſ. ad qd̄ denorandū

ſignanter dicit in ipſo anno. recede a nobis q̄m̄ poten-
tia ſiſe fact̄ eſt. ac li di. Si tu rebellarē tu poſſes a no-
bis auſterre ciuitatē. et ſi veniret aduersari poſſes te il-
lis p̄uigere t̄ tradē c̄is ciuitatē i terrā. h̄ ſi dicebat mo-

r̄is ſpū inuidia; quo nō poterat eius p̄ſperatatem tam̄

Liber

a celerem videre. a Et ille discedes, nolens ostendere.
b Ut veniret te elongas se a civitate. Sequitur.
c Foderat in torre. Totes enim eaque curres et descendit pluvia vel resolutio nimis quod non stinuerat, et in foderat ibi ut aqua ex pluvia descendente ibi retineret ad suum tempore siccaturus.

d Et reperebat aquam riuam, ut quod meliusque in tenderet a principio possessionis. e Tunc dicit atque ubi masterat per suum, ut haec. s. xii. c.

f Ubi apparet deus ad confortandum eum in iustis sibi illatis.

g Noli timere te, ad pregetendum te.

h Videlicet tibi in tempore libo bovis et spiritualibus multiplicando, i. Ita quod edificavit ibi altare, ad reddendum gratias deo de sua solatio et promissione.

i Ad quem locum te,

j hic pater de mansuetudine et fiducia, quod

k pater in iurias sibi illatas si dimisit cum iniurias sibi amicicie sedus inire.

l Abimelech te, per quod in translatioe nrae ochozat est hic propter nomine vnius bovis. Ide brevi at dicit quod est non men coe, et significat congregatoe, vni lea eo non est hec. Abimelech et congregatio amicorum eius; quod adduxerat secum aliisque de amicis suis in. Quid venisti ad me te, h. ysaac si intendet, deret sedus renuere, in voluit iurias sibi factas eis ostendere, n. Qui responderet te, quod hoc per tactio te multiplicauit in bonis.

o Inneam fed te,

Nec per te ipsum interfendendo nos aduersarios adiunendo.

p Siem nos te. In his respondet ad hunc quod dixerat ysaac: Quid reuolus ad me hoium quem odit, et expulsi, ac si dicteret, h. emiferum te de civitate, tibi nihil abstulimus a te nec aliquid nocuimus intulimus tibi, q. Secutusque est in iuris recipiendo eos. r. Surgeutes mane iuraverunt, s. saluia ieiuna, p. reverentia iuramenti.

s Ecce autem te, p.cepit enim eis an iuramentum fodere pertinet, h. annunciat eis p. iuramentum factum de aqua invenientia.

t Et nomine te, p. erat et impositum, h. tunc fuit iter de novo firmatum, et cum intellectu considerando quod beatus in hebreo id est quod putes. Sebebatur significat septem, et iuramentum et societatem, et ex istis tribus significat tribus locis, ille ubi erat putes vocata est bersabee, p. r. p. septem agnas

quas ibi statuit abraham, et habetur, s. xii. c. Item p. iumentum quod factum est ibi in ipso et abimelech, g. p. h. g. ysaac vocavit illum puteum abundantiam ubi hic habet, quod sonat idem quod sanctitas, et si h. arguatur, quod non videtur idem p. t. cus hic de monstro factus, et quod fuerat tempore abrae. Dicendum,

g. Imo quod sicut habet in b. c. palestini obstruerat puteos quod foderat abrae ipsiles eos terra, et ysaac iterum fudit eos, et iste fuit unus.

v. Esau vero ex eis, hic p. patia ysaac respexit p. p. faille in

hoc quod esau absq. p. s. lio prius et m. accedit duas vires de genere ethereorum quod offensiderunt animos ysaac et rebecca.

In ea, xvi. vbi dicitur in postul, Videlicet in templa tuo oes gentes terre.

Additio prima.

M. h. loco vbi dicitur in se mine tuor, ponit in hebreo et vbi h. dicitur oino sine illi quod ponit, s. c. xxi. quod quod est verbum in hebreo veritate intellectu significat, quod ille est qualiter videlicet sit causa principaliter effectu illius videlicet quod nulli pure create conuenit, p. ubi fuit expositus, et in illo modo pot intelligi de p. et quod hec p. missio sic oino et formis p. missio omni facie abrae in iuramento ysaac, supra xxi. c. et ea fundat in summati in tribus. Primo cum p. missis intentione primi iuramenti, s. facilius tempore iuramenti, et h. c. dicitur. Complens

iuramenti quod spopondi abrae p. r. tuor te. Scito quod cum reddit ratione huius magni p. missi subdit, et eo quod obediens abrae vocem mee, quod oino recordat ratione redditio tempore p. missi iuramenti, ibi enim deum fuit abrae, et eo quod obediens vocem mee. Letatio quod hic si dicitur et videlicet in te et in se teuo, sic s. dicitur, c. xxi. h. dicitur: Videlicet in se teuo, sic in c. xxi. et in aliis auctoribus eidem cor, videlicet p. r. deum fuit in additio, s. eod xxi. c. vbi h. si h. loci exppositio hebreorum, et largus fuit expositus in additio p. dicitur. In eo, xvi. vbi dicitur in postilla, Videlicet in teuo, et in rebecca.

Additio quod

Hoc loco in hebreo ponit hec dictio messaherb. oino similis illi que posita fuit, s. xii. c. de ysaia ageretur, que quod dictio licet habeat plura significata, significat enim risum, gaudium, et ludum, simulacrum et

Genesis

derisione, nunc tamē significat coenitē, et i additioē supradicto. c. fuit dictū, vñ translatio nřa se bñ. hz q̄ dicit. Tidit enī locantē: et dñ expō, put in postilla in secunda expositione.

Lap. XXVII.

Enī aut̄ ysac, hoc p̄t̄ describit ordinatio sue

f posteritas p̄

ponēdo vñ

alteri, et q̄ bñ fiebat p̄ bñdictōem, lo dispō suu ad bñdictōem p̄lo scribis, sedō for ma bñdictōis subiū ḡt̄bi Statiget seniū. Disponit̄ aut̄ per ista tria declarat̄, primo p̄ pris expōsitionē, sedō p̄ m̄ris ruelatōz ibi. Qd̄ cū audiss̄ rebecca tertio p̄ filij p̄ paratuem; ibi. Abiit̄ et atruit̄. Licea p̄mū dicit, a. Senuit̄ at ysac. App. op̄inabat enī terminū vite sue, et iō t̄ps erat ordinādi de sua posteritate.

b Sumē ar. tua r̄c. q̄ filiū recipies bñdā etiōm debebat p̄r̄ p̄l̄ facere obsequiū, et fure in mēla, et p̄z litera.

c Quod enī audis̄ set rebecca. Hoc p̄t̄ describit dispositio iacob ad bñdictōem p̄ ruelatōz matr̄ reuelat̄ ip̄i iacob vba p̄ris et bñdictō illa ad iacob transferret, q̄ sciebat q̄ ei debebat, vñ, dñm ē. xxv.

d Et p̄ḡs ad gregē

q̄ erat latus p̄p̄, et in

de poterat bñc eibuz

asi reditū elau.

e Hosti q̄ se te, i. p̄

totū corp̄ ad modū

pellis hispidus, vñ,

dictū est. xv, et iō p̄b

timebat deprehēdi a

patre et sic maledici.

f In me sit ista ma

ledictio fili mi. i. nū

q̄ accidat hoc, cōfidebat enī q̄ deus aliter disposeret

et verbum suum adimpleret.

g Abiit̄ et atruit̄. Hoc p̄t̄ describit dispositio ad bñdictōem p̄ p̄p̄oem filij. q̄ qđē p̄p̄atio fuit in cibi offe-

rendi decocitōe: cum dñ.

h Parauit̄ illa cibos et. Sedō in filiū spōsitionē: cū dñ.

i Et restib⁹ esau vald̄ bonis et. Sic ut enī dictū ē. s.

c. nū, vñq̄ ad legē datā tpe moysi p̄iogeniti erāt sacer-

dotes, et iō hēbant vestes sp̄ales p̄ciolas et odoriferas

q̄b̄ indū i magnis solēnitatib⁹ offerebat oblatiōem

k Pelliculasq̄ hedoz circūdedit manib⁹, se. (dsio,

et eum q̄si crot̄hecas; et aptare f̄ figure manus.

l Ego suz esau p̄:sc̄git̄ m̄? Rā. sa, et etiūset iacob de mēdaciō sic punctuā hāc lram. Ego suz q̄ a p̄porto ūbi cibsi. Dz esau ē p̄iogenit̄ tu: h̄ iste mātēle corum p̄t̄ sensu, nec tñ q̄ bñ hz int̄tū, q̄z q̄c̄s arrethoy aliq̄s fallat aut̄ a mēdaciō nō excusat̄ fm̄ Eng. et iō alit̄ dñ et m̄ch?, h̄ enī iacob h̄ eēt̄ esau i plona, erat m̄ i officio dignitate q̄t̄ ad ius p̄iogeni- ture, v. d. declaratiū ē. Et ex bñ debebat subi bñdictio, et iō q̄s di- xit: Ego sum esau p̄i mogēnus tu: l. q̄gū ad dignitatē p̄ioge- nitute vñc̄ dñrit, quia sic ē, tñ ysac dñbebat intelligi: q̄z q̄rebat d̄ eo cui bñdictio vñbe- bat; ap̄t q̄d si decept̄ p̄iēm, h̄ p̄f nō sic itel̄ leserit, et tali mō lo- q̄nci vñs ē salvator. Math. xi. dices de io- hāne, Ip̄se ē belias, et sic et exponēda fuit altaria iacob in q̄b̄ loq̄s tanq̄ eset esau et feci eis. Scidum tñ q̄ si vñz m̄hi ma- gna necessitas excusa di p̄is vñct̄sl̄ a mē- daciō maxio officio, sicut h̄c et plurib⁹ altis loc̄, q̄z certi est q̄ apl̄ fuerit m̄ltō p̄fectiores eis, et nō fuerit imunes a pec- catō veniali. Usi die- ziohan. i. canōica. Si dicerim: q̄z petm̄ nō h̄m̄? nō simetip̄sos seducim̄, et m̄sto m̄u- nus p̄ssve, tñc̄s fñ- tunt imunes a pec- catō veniali, marie quia plures commlegun- tur peccasse morali- ter et cōm̄iter, sicut dauid in adulstio ber- labet, et homicidio vñc̄, patiarche etiā ex odio et iniuria vñ- diderunt Joseph fra-

trem suum in egyptum.

m Voluntas dei fuit te. Et ita ex ordinatione dñsa mater misit eum ad gregem, vñde cito poterat habere cibum pro parte.

n Accede huc et tangā te, quia nō cognoscet eum per risum, volvit eū p̄phare et cogiscere p̄ tactum.

o Vox quidem te. Licet enī caligassent oculi eius et re- dere nō posset, tamen clare audiebat, et ad vocem vide- bat iacob ad tactū esau, veritatem quia sensus tactus ī hominib⁹ tertior est q̄z sensus auditus, q̄z homo ī ta- ctu excellit omnia aialia, et dñ, q̄, de sia, ī auditu aut̄ excellit a multis animalibus, ideo iudicavit magis,

Liber

Si facies q̄d si audies. p Et si cognovit te in pba
tioe p̄ sensu tacto. q B̄sidicēs ḡ illi. i. b̄sidicē volēs.
r Aut u es fili me esau. b̄ si interrogabat q̄si ampli' du
bitas. h̄ si p̄cipiat libi obsequi. q̄ pacto pcedat ad bñ
dictōem. r patz l̄ta. s Statimq̄ vi sensit. h̄c p̄fir

describūs forma b̄sidis
et ois ubi sic pcedit:
q̄ p̄io describūs ip̄i
iacob b̄sidicō. sedo
b̄sidicōis p̄firmatio.
ibi. Ut ysac f̄monē
impluerat. tertio esau
q̄rulatio: ibi Audits
esau f̄monib⁹. q̄to i
acob machianto abi,
oderat ḡ. q̄to m̄ris
obm̄atio: ibi. Mūcia/
ta s̄ h̄ rebece. Quā
tū ad primū. s̄ forma
b̄sidicōis. p̄io imp̄
caf filio bona t̄palia
q̄ ex sensibili. t̄ tre
nis intellectus h̄uan'
ducitur ad sp̄uālā et
eterna. et quantū ad
hoc dicitur.

t Det tibi d̄s s̄ core
te. et insuetia ei cor
poris celestis tanq̄ er
cā efficiet. et ex bona
dispositōe fr̄e tanq̄ er
cā mafiali. seq̄ m̄lti
plicatio fr̄e nascētū.
Sedo imp̄at ei ho
nore et excellētā cu
s̄. Germānti tibi p̄f̄
et adorēt te trib⁹. c.
Tertio alior beniuos
lennā cū dīc. Qui ma
ledixerit tibi. t̄c. Losi
derandū tñ. q̄ p̄ ista i
telligūs b̄oa sp̄uālā
et etna tanq̄ p̄cipalē
intēta. sic. s. dictus ē
p. v. c. Losideradūz ēt
q̄ ista s̄ sunt ip̄leta i
psōna iacob. q̄ q̄dū
vixit fuit min̄ potes
ip̄so esau. p̄p q̄d ip̄z
valde timuit. et b̄. s. j.
p̄t. c. ip̄leta sunt tñ
in postēs suis. q̄ t̄p
david et Salomonis
idūmēt fuerūt fūtis
iſrl. sed pfecti' ip̄leta
sunt i xp̄o cui p̄tates
nō solus terrene: sed

etiam celestes sunt subdite. fin q̄ ip̄se dicit Math. v. t.
Data est mihi omnis potestas in celo et in terra.

v Ut ysac ser. illic p̄at describūs p̄dicte b̄sidicōis
p̄firmatio. q̄ egressio iacob a p̄e ingrediēte esau p̄ bñ
dictōe p̄seq̄nda: et irate cogta. ysac b̄sidicōes si tetra
ctauit. sed magis confirmauit. t̄p̄z l̄ta v̄sc̄ ibi.

r Expauit ysac stupore vehementi. t̄c. Dicit hebrei q̄
ysac audis p̄dictis voluit retractare b̄sidicōem iacob
sed tūc ex volūtate dei vidit gehēnā aptā et libi patā si

retractaret: pp̄f q̄d expauit et nō retractauit h̄ maḡ cō
firmavit. Doctores aut̄ catholice dicūt q̄ ysac raptus
fuit in ertast et cognovit. q̄ illi q̄d factū fuerat circa la
cob erat de volūtate et ordinare dei; q̄d latuerat ipsū
v̄sc̄ tūc. pp̄f q̄d admirās et ordinatioe diuine obtēperās
p̄firmant b̄sidicōes

dicēs. B̄sidicōes et
erit benedictus: sub
ditur.

y Andis esau. hic
p̄fir describūs ip̄i esau
qrulatio eo frater
s̄t b̄sidicōes p̄bue
rat et alia b̄sidicōem
petebat dicens.

z B̄sidicēt et mihi
p̄f mi. ac si diceret.
ita potes sicut aī be
nedictōem iacob.
a Qui aīt. le excusa
do: q̄r volūtate dei
cognoverat d̄ iacob.

b Venit german⁹
tuus fraudulent. ille
brei dicūt p̄uidēter:
q̄ dictio hebraica q̄
est ibi ē equo. et ali
q̄s accipit p̄ volo: et
aliqui accipit p̄ pri
dēntia seu bona cau
tela. et sic d̄s hic acci
pi. sciebat enim tā ys
ac q̄ de volūtate et or
dinare diuina rece
perat b̄sidicōem: et
dictū est. et tō ei' fa
cū nō poterat imp̄u
tari fraudi propried
tē.

c Primogēta mea
ante tulit t̄c. Saluum
dicit. quia volūtare
vendidit ea. et patet
expreditis. et per cō
sequens non sumpu
it benedictōem alle
nam sibi debitā cau
te accepit.

d Rursumq̄ ad pa
trem. et extorqueret
ab eo benedictōem:
sequitur.

e Motus ysac pie
tate propter fletum esau dicit ad eum: in pinguedine
terre et core celi desuper erit t̄c. id est in abundātia ter
renascentium que causantur ex illis tuobus. vi dī
cūm est.

f Uiles in gladio. quia fuit homo bellicosus.

g Et frāt̄ tuo fūt̄. illoc implētū fuit quādo dānd
fecit idūmēt sibi tributariā. q̄ Regi. vij. capio. et iam
dictum est supra. xv. capi. h Lēmpusq̄ venit t̄c.
hoc implētū est quando idūmēt rebellauerūt ne essent

Liber

et etiam nollet eum retractare sed potius confirmaret eundem: et dicit. b. Aug. de hac matia dicitur quod ipsi Iacob debebat bnsidio. a deo. s. allegat. et glo. Non potuit recte impone re ipsi Iacob fraudem in propria significatio ne cantelam ne videre sed dicere deo inspirauit. Burg. At dicto de hebreis cam hic si est equocatur, sed solu significare frau-
de. recordat tamen in actu siue et re cuius postul. et
trans hinc si dy accipi
aperte habuisse per can-
tela. de hebreis istis
non induco. sed hinc quod
postul. dicere in hominibus
passibus rursus fuisse osi-
lio peritissimo in he-
breica lingua. ut si fi-
tractat sui de Syria
nec translatio et he-
breice utrasan dehe-
m credere soli burges.
In hominibus remitto ad
sapientes suffici enim in
posito et erroribus ea-
de est conclusio in re.

Cap. xxviii.

v. Deauit Iacob
v. Egressus de ser-
bit electio po-
puli dei per alium stipule-
tum Iacob. et pio deseri-
bit et incipies. sedo
et perficies. xxxi. c. ter-
tio ut perficies. xxxv. ca-
pi autem stat ipsius i-
tribus oibz. pio i pa-
tris obanditio. sedo
in plis multiplicatio-
ne. c. tertio in posse-
sionem acquisitione ibi.
Matto autem iof. ph. i me-
dio. caplo. circa
primum considerandum
quod obediens prius i bonis
et i leuis est principium to-
ti boni. i pio oisidi-
tur quod adimplevit pa-
tris precepta. sedo quo
ex hoc fecerit diuinum
oraculum ibi. Igitur
egressus Iacob et ter-
tio qui omodo ex hoc reddidit gratum obsequium. id est
Burgens ergo manet. Prima in duas. in parte princi-
pale et incidentale. ibi. Eridens autem esau. Circa primum expro-
missum precepit pater de uteru Iacob ut et ulti pater Iacob
b. Eung dimisisset et non ira eius. Obedientia cui subdicitur.
sed per magnos labores et diuisas solitudoque in via ha-
bitum. et patrebus. c. Eridens autem esau. Hoc incidenter de-
scribit quod esau cui duabz vixit quod habebat. acceptit alia
de genere Ismaeli auctoritate sui. credere per hoc satisfacie pater et
matri. quod non fecit. quod malam super malas adduxit. et patrem Iacob.
d. Eung egressus Iacob. Hoc oisidit qualiter Iacob erit obedi-
entia pater reges ad suum auxiliu in via. receperit diuinum
oraculum cui subditur. e. Eung venit et Joseph dicit
quod nocte hospitabatur in campis. his suis pectos habitatores
litteratus. propter eorum malitiam. lo remansit extra ciuitatem. Alij

hebrei dicunt: quod licet non sit expessum nomine loci illius,
dicunt tamen doctores hebrei et catholici. quod iste locus sine
mons moria. ibi enim abraham annus fuit obtulerat Isaac pa-
tris suus: et propterea hoc reputabatur locum illud sanctum. propter quod ibi
declinavit et ibi vigilaret in oratione per prece noctis: sperans

sibi diuinam revelacionem
habet. quod et factum est.

f. Lulut de lapidibus
et. Dicunt hebrei quod ac-
cepit tres lapides et
fatis vero ex terra quod ac-
cepit tres. ex eoque de
ex lapidibus. et quod eius
glauit inuenit quod illi
tres lapides facties-
rant unum lapis. et hoc
est per Iosephus. et an-
tit lapide que suppo-
suerat capitum suo. et di-
cunt quod hunc sit signum
quod dominus invenit eum
et associatio eius. Illos autem
melius possumus expo-
nere quod hoc sunt in si-
gnis unitatis et concordie
in deo et trinitate. pso-
nax. id est cuius apparitione
hic agit. vel in signum
trinitatis naturae est ipso.
corpis et anime et deitatis
in unitate personae. quod
benedicta incarnatione
sunt beceruelatio scilicet
ipsi Iacob.

g. Dominavit in eos
autem loco. post longam
et devotam orationem.
h. Eridens in sonis
scalam et. Ista autem
scala quod est mili gradus
bus. plenum signifi-
cabit gradus generationis
num. per quod ipse sum car-
nem descendit ab abra-
ham usque ad virginem mariam
quod ipm precepit. Et gradus
huius scale numerat. Dat
the in primis. euangelio
suum. liber geabu ipsi
et. Duo latera scale
sunt iusti et peccatores.

quia ex utriusque descendit sum carnem. et peccatores natus est
et passus. Quod autem deus de innatus ipsi scala designat quod
ipsa deitas est unita carni a proprio descendenti in christo.
Quod autem pes scale terrae tangebatur. et vacum eius celum.
designat per hunc ipsum sum finitum humanitate quem in homi-
nibus terrenis in natura absque peccato. sed per deitatem
convenit cum deo patre. et sic verus mediator dei et ho-
minum dicatur. per angelos dei descendentes. intel-
ligendum est quod mysterium incarnationis de voluntate
dei fuit hominibus revelatum. primo patriarchis. et postea
prophetis clarissimi. et tertio ministeri nominis testi clarissime.
Per angelos ascendentibus intelligitur fides et deuotio
sanctorum in quolibet statu predicto deo presentata per
angelos. sum quod angelus Raphaël dicit. Libbie. atque. c.
Quando orabas cum lacrimis et seculibus mortaliis

Genesis

ego obtuli memoriam otonis tue coram dñs, et ista cognoui et iacob futura, licet non sint hic expressa, quod mysterium incarnationis non erat adhuc sic publicatum, exprimit tamen hic qualiter promisit ipse iacob prius factas abrae et ysaac, in quibus continetur implicita mysterium Christi, et quod iacob habuerit noticiam de predicatione patris pro hoc et dixit.

I. Vere dominus est in loco isto, et ego nesciebam. Pauensque

terribilis est inquit locum iste.

II. Et ego nesciebam, quod ista revelationem de mysterio Christi habui, et plenior cognitionem eam ante.

I. Pauensque, admis-
tas domini benignitate,

m. Terribilis tu es, id est venerabilis.

I. Hoc est hic aliud nisi domus dei, vidit ei

futurum esse quod ibi funda-

re templum, et hoc quod pa-

culum, in causa, ubi vigilat

divinus cultus, et quod ibide postea offerendus esset dominus nos-
ter Iesus Christus, et hoc lumen quod. Et porta celorum, quod in
quodam loco pro quo passus est Christus, cuius passus celum aperiu-
rit, propter quod dicitur porta celorum sequitur. Pro Surgeamus ergo mane,
hunc post describit ipsum Iacob deum omnium obsequium cui dicitur.
Tulit lapidem tuum, q. Et erexit in tytulum suum oleum desuper, Appella-
uitque nomine urbis Bethel, que prius luza vocabatur.

Venit etiam votum dicens

tu interdebat ibi offerte sacrificia et oblationes tue in loco

divino cultui deputato quod contineat vocem domini dei, id subditur

Et cunctor que dederis mihi decimas offeram tibi, quod

et postea fecit, et habebat infra, xviii, ca.

Et exiret in tytulum, et signum regni pateris-
te, et diuine revelationis sibi facte ibide, et in ligno resu-
re, et fundationis templi, et passionis Christi.

Et appellavitque nomine urbis Bethel tuum. Vobis enim illi erat extra urbem, sed postea induitus est, et sic vocavitur ubi Bethel, quod interpretatur domus dei, et eo quod dixerat. Non est hic aliud nisi domus dei tuum. Ad pleniorum te autem intellectum huius passus considerandum quod ista ciuitas est qua hic sit metropoli os doctores contineant exponentes passum istum est Hierusalem que legitur plura nomina habuisse, et continent in his versibus subscriptis. Solyma luza Bethel hic et solyma Hierusalem. Vobis sacra Hierusalem dicuntur atque salem. Melchisedech enim pater fundavit eam et vocavit eam salem, id est pacificam, quod rex iustitiae pacis fuit, et secundum dictum eius, cuius ea postea Hierusalem habitauerunt ibi, et sic vocata est Hierusalem, et habebat Iudeus, ca, et postea facta est in vnum nomine corporis ex duobus et vocata est Hierusalem, b mutata in r, hebrei autem aliud nomine assignat huius nominis, dicitur, quod pater appellata est salem a Melchisedech, et dictum est, postea dicitur, a est Hierusalem, videtur eo quod abraham oblatum ibi per se ac appellavit non men illius loci, dominus videtur, et secundum dictum est, pater videtur ibide, vnde usque dicitur, in monte domini videtur, et ex istis factis est vnum nomen, scilicet Hierusalem, et mutata est in r, dicta est enim Iusta, amygdalus, eo quod tales arbores abundaverunt ibi, postea vocata est Bethel ab ipso Iacob, et dictum est, postea tunc Salomonis quod ea multum ampliavit et fortificauit dicitur, et Saloma quasi Salomonum diminuit, et ratio procedens nostra, scilicet Hierusalem quod quoddam copositione nominis dicitur est Hierosolyma, sed post passionem Christi est destruxta, et est fundita per Iudas et Iesu et Iohannem, hebreos et adrianum, et ea recalcavit, tunc ultra reedificatio facta est ut loca ubi Christus passus et sepultus fuit, que olim erant extra ciuitatem inclusa sunt intra ciuitatem revisionem Iacob predicitur, scilicet quod in urbe Bethel fundandum esset templo et mysterium passionis Christi impletum, tunc Helyus vocavit eam Hierusalem ex nomine suo. Venit etiam votum dices tu, subditur, sicut mihi dominus in deum,

sed videamus istud ridiculus, quod votum non est de his quod sunt de necessitate salutis. Ridiculus enim esset, permittere aliqui illos in quo sibi tenet de necessitate, et non votum proprie est propter missio facta deo, de bonis quod superrogatio sunt sine fine quibus potest esse salus. Quod autem Iacob dominum recognoscere et esse deum

erat de necessariis ad salutem tuam. Dicendum quod non votum quod dominus eius habet deo quod hoc non cadit sub votu, sed votum quod re cognoscere eum deum est, habendo eis spale cultum et colendi modum quod erat superrogatio, sic religiosus altrigat se seruire deo in obediencia tua sine proprio, et in castitate ad quod non tenebatur de necessitate salutis.

Et lapis iste quem tu es, tu quod per ea ibi fundatus est templum, et predictum est quod vocatum est domus dei, tunc quod Iacob in suo redi-

tu interdebat ibi offerte sacrificia et oblationes tue in loco divino cultui deputato quod contineat vocem domini dei, id subditur et cunctor que dederis mihi decimas offeram tibi, quod et postea fecit, et habebat infra, xviii, ca.

In causa proxima, ubi dicitur in postulatu angelos descendentes.

Liberum hanc considerationem postulatu Additio, s. latoris prius debuissent noscere angelos descendentes quod ascendentibus, cuius oppositum est in ira, et ali ter exponit a Gregorio in pio pastore, ali rbi sic dicit, Jacob ascendet et descendentes angelos videntur, quod s. predictores recti non solum sursum caput ecclesie, video Christum contemplando appetunt, sed et deo sum quod ad membrum illius miserando defensionem, hec ille, quod videtur pertinere ad allegoriam. Sunt autem aliae expositiones iste in hoc loco ut in globo, quod causa beatitudinis sunt obmuntende, et etiam quod magis pertinet ad sensum mysticum in scripto Iohannes, secunda secunda, quod hoc quod Iacob videtur angelos in scala ascendentes intelliguntur angelii beati continuo ascendentibus finem dei contemplationis, quod etiam sunt vel certe dientes deo quod secundum misericordiam durat administrationis inferius creature intendantur, non tamen deferentes internam contemplationem.

Replica correctionis contra Burgeniem.

In causa proxima, postulatu habet pulchram considerationem de angelorum ascensu et descensu, sic quod dicitur descendens procedere a celum, sed burgus dicit contrarium, et mouetur per ordinem litterarum quod prius narrat ascensum non attendens lepe per anticipacionem literam ordinari sicut Job, xxxi, de Maria rurit pedis dñi, et tertius capitellus, et laudes lachrymatis, quod per oppositum factum est, agitur per anticipacionem de, nec burgus aliqua alia ponit, et ale expositio, secundum autem doctorum et glosae ordinis, expositio dicit ad mysticum sensum pertinere, finalis adducit scriptum Iohannes, exponente ascensum de contemplatione in deo, descendens de administratione ad inferiora, sed nec illa litera est posita, et si esset necesse est descendens preceperit sicut actio contemplationis finis secundum doctores explicantes, Iacob prius quod Rachel nupississe, nec oportuit Iacob de his instruimus, sed solum de mysterio incarnationis significante per imitationes scale qua eius deo innitebat exigitur hec euangelio primum oim fidem ad quam credam oportuit angelos descendere nunciando mysteria, et exigeodo fide a sanctis patribus ita descendere missus Gabriel angelus ad Mariam virginem salutando, nuncianando, excedendo, quod tunc exacta fide et ipsa habita regressus ait

Liber

dicit. Id est considerationem confirmat be. Aug. in sermone de
natui. Vigilia in quo post descensionem angelii et virginis das-
ta fide atque consensum dicit. nec mora renuntiavit nunc et vir-
ginal ethalamum ingreditur ipsa. Capitulum. XXIX.
p Refectusque Jacobus id est pax describit Jacob quan-
tum ad multitudinem.

tū ad multipli
ētū ad multipli

catione plus, qd p. obie-
co fecit e p. congiū et
congiū p. obsequiu et
intermissione in terram
alienam, id sc̄ripta p̄io
exprimit itineris sui ter-
minu. sedo in termino
sui laboris obsequium
ibi. Et postq. tertio p.
labore congiū ibi. Di-
ritq ad laban. quarto
congiū fructu ibi. Ut
dens autē osis. Circa
primum dicit sic.

b Venit in terrā orientalē. Quātus enī habram q̄ erat termin⁹ ad quē sui itineris erat in parte orientali respectu terre promissionis eius recesserat; p̄ lē. seqq.
c Hostis labā filiū nabori, nepotē eius, q̄ erat fili⁹ filii sui sc̄ batueus. Imonauit eū nabori; t̄ nō batuele, q̄ erat caput generis in illo loco sicut abraha frater ei⁹ in alto latere. Et patr̄ lē vsq̄ ibi.

v Quā cū vidiss̄ tē.

quia omnia diligentem
inquisierat a pastore
c. **A**moris lapide cū
pastoribꝫ quia iā reges
erant congregati
f. **O**scular̄ est eā rē a
nepos. **C**ōsiderāndū
q̄ ita nō fuerūt facta
coeditio quo scripta
sunt. s̄ p̄lo indicat
eī q̄ esset cognat̄ suis
er tūc oscular̄ est can-
tum more cōsanguineo
rum q̄ erat apud anti-

quos, et adhuc est mo
plurim locis, et tunc fieri
scera conoueri. sed cum i
mas quod virtus, viroq; d
uiserit, poterit dici q; fo
no oia scripta sunt et
tum intelligi fieri rati
est. Aliam vero canum huius
mille dicentes q; nisi iam
comunita, et cum copi
set seruit suam fiduciam ad
bonorum cù multis
ac nō erat immemor:
dictū est, s. xxvi. ca. ii.
teret filius prīus q; ab

^{"Profect"} XXIX.
p ergo iacob^o venit i
terram orientalem: et vi
dit puteum in agro, tresque
greges oviū accubantes in
terea eū. Hinc ex illo adiacet
banū pecora, et os eius gra
di lapide claudebat. Ios
quererat ut cunctis oviū con
gregatis deuoluerent lapi
dem et refectio gregib⁹ tue
sum super os putei poneretur.
Dirigitur ad pastores, Fea
tres vnde estis. Qui vnde
erunt de h̄ri. Quos inter
rogans: nunquid ait "noscis
labā filium nacher?" Dixerūt
"Non". San⁹ ne est inquit
Galerius inquisitor, et ecce Ra
chel filia eius venientem gre
ge suo, Dirigitur iacob. Ad
huc multū diei superest, nec
est temp⁹ ut reducantur ad cau
las greges. Date ante po
tū oviū, et siccias ad pastū
reducite. Qui videntur, Non
possim⁹ donec oīa pecora
cōgregentur et amoueamus
lapidē de ore putei ut ada
quemus greges. Adhuc
loquebantur, et ecce Rachel
veniebat cū oviū p̄cis sui
nam gregē ipsa pascebatur.
Quia cū vidisset iacob et

phat priogenit? Esau qz iā erat adul? de pcepto patris
sui insecur? est iacob cū multitudine armator? et coprehē
dit eū, tñ nō occidit, eo qz iacob esset annūl? eius, et qz ia
cob tenuerat eū in simu suo eis esset parvūl? si vnumis es
solū et oībo bonis spoliatis. Jacob aut es esset iā a longa
noluit redire ne iā via

sciret cosobrinā suā, quēsq;
lgbā auūculi sui amouit la-
pidē quo pute⁹ claudebat,
et ad aquarō gregē oculaz-
tus est eam. Et eleuata vo-
ce fleuit, et indicauit ei q;
frater esset p̄t̄ris sui et ti-
li⁹ rebecca. At illa festinās
nunciauit patrī suo. Qui
cū audisset venisse iacob fi-
liū sororis sue: occurrit ob-
uiam ei, complexusq; eum
erit oscula ruens, duxit in
domū suām. Auditis au-

Guidus igit causa
tis itineris, apres odi
um fris sui Elen tra
ipsi & qd acciderat su
bi in via.

quia frater me^o es : gratis
seruies mihi. Dic qd mer-
cedis accipias: habebat ye-
ro duas filias. Namē ma-
ioris lya:minor vero appel-
labatur rachel. sed lya lip-
pis erat oculis. rachel deco-
ra facie et venusto aspectu:
quēdiligēs iacob ait. Ser-
uiā tibi p rachel filia tua
minore septē annis. respon-
dit laban melius ē vt tibi
ea dem q̄ alteri viro. māe
apud me. Seruuit ḡ ia-
cob pro rachel septem an-
nis: et videban illi pauci
h Redit os mesi et
caro mea ut si dicerer.
licet ex adiuū tuō nō
videā magnā vilitate
mihi puenire. q̄ veni-
sti vacans. tū recipiaze-
te. q̄ es nō posse. Et
ista expolito procedit
fm ea q̄ dicta sunt de
expolitōne iacob. fm
alios vero q̄ nō tenent
istā expolitationē alit
exponendum est.
g Auditis causis tē-
sēz q̄ venerant ad euā-
dum irā fratris sui. et
accipiēdū vporē de fili
abus laban. vt. s. docim
est. xvii. ca.
h Redit os memm-

meo melius ē q̄ dēf tibi filia mea vpo q̄ alteri, q̄ tune
tpis nō cōtrahēbat, ibidēter matrimonia cū extraneis, vt
satis patet ex supradictis. i Et postq̄ impleri sunt dī
es eccl̄ia: sic dī scribis ipsi Iacob seruitū p̄ rachēle habē
da vrore, q̄ nō habebat dimitias ad dāmū p̄ dote, q̄ p̄z
lēa vſq̄ ibi, li Et rideban̄ f illi pauci dies, videāt eniq̄
debetet dici cōtratiū, q̄ scribit Prouer, xiiij. Spes q̄ dīs
ferrur affligit aīam, t̄ q̄ desiderabat et sperabat habere
rachēle dies expectationis debūtūstib⁹ videri inuit.
Ad qd̄ ridet Nōero, q̄ ibi accipit̄ dies, p̄ labore dicuum,
qui alleunabat, t̄ videbatur parvus ppter amorē. Blatec
enīa pot̄ dici q̄ rideban̄ f ei dies pauci in comparatione
ad rem rāamabilē, q̄ plurib⁹ annis seruissit, p̄ ea si fuit
set requiū? Blanchedū tñ q̄ ult̄ amor nō erat ibidinō

Genesis

sus nec excedes limites rōmis, et nō erat mōndinatus nec mal⁹. I. Dixit ad liban. Dic q̄ sit describit ipsius iacob cōingū, q̄ tā cōpluerat seruitū septē annorū p ea et ideo iustū erat vt sibi dare. Et hoc est quod subdatur.

m. Quia tps unpletū tē, affecū materiali. Ellā etiam causam dicti hui⁹ assū ḡiat hebrei dicentes, et rex est q̄ iacob iam erat octogintaquatu⁹ annos et videbat q̄ tps generādi curtebat sup eū, ppter etatē, sciebat etiā p diuinā reuelationē q̄ pmissioes facte abrae ⁊ psaac de terra pmissiois et multiplicatioē prolixi complende erat in filiis suis, a quib⁹ duodecim trib⁹ isti nomine sunt, et iō merito dicebat, Quia tps unpletū est tē. Q̄ aut̄ iacob esset tūc, iux⁹ annorū, pōt ppart er scriptura coligendō tū et pluribus locis. Q̄id enim infra, p. 13, ca. q̄ iacob cū de scēdit in egypt⁹ requi situs a pharaone de sua etate, r̄udit dies vite nice, cxxv, annorū sunt. Q̄i aut̄ dicit laban, da mihi uxorem meā, tā seruera septē annis, sic vsq; ad ita tūtūtē ioseph remāe bāt septē anni alij sue seruatis p uxoriis, ut h̄i iusta, tūc ca. in fine sedi septētū nāp̄ est ioseph, tūc voluit iacob recedere cōpleto seruio p uxoriis suis, et h̄i infra eo, ca. vbi d̄ Mato ante ioseph dicit iacob socero suo, Dimitre me vt reuer tar in patriā tē, q̄ p̄cū laban deuicit adhuc remāsūt cū eo ser annis quib⁹ seruuit p gregib⁹ suis, sicut d̄ infra xxi, ca. p. xx, annos in domo tua seruit ibi, nūj, p filiis bus, et p gregib⁹ tuis, et sic p̄t q̄ a tē in quo iacob dicit ad laban, Da mihi uxore meā tē, vsq; ad natūritatem ioseph fluerit, etiā annis, tē ioleph, xix, annos erat q̄i fatus fuit p̄posit⁹ terre egypt⁹, et habet infra, xl, ca. Et ex tūc vsq; ad defecsum iacob in egypt⁹ fluerit, ix, annis, si septē anni fertilitatis, et duo famis, sicut h̄i, xliv, cap. q̄si misit ioseph, p patre suo adducēdo, ibi enī dicit, Bienni um est q̄ incepit esse fames in terra, q̄if si cōuincātūt fili anni p̄dicti a tē quo iacob accepit uxori vsq; p iacob reue me in egypt⁹, et r̄udit pharaon, de etate sua inuenitur anni, xlvi, quib⁹ subtrahis de etate iacob qui tunc erat, exx, annorū, et, s̄, dictū ē remanet anni, lxxiiij, quos habebat q̄i primo accepit uxori. Ex quo pat̄, et, s̄, cōtinēta, et q̄ no accepit plures uxores libidine ductus sed p̄ oīlis amore. Sequitur.

n. Facto mane vidit ioram, q̄ querit hic ēre nō cognovit eā de nocte, q̄ ad vocē vel ad tactū potuit eā cogiscere cū lā p. vii, annos māsisset in eadē domo. Dicēdū q̄ in h̄

ostēdīt laus iipi⁹ iacob, p̄t̄o q̄ nocte illa forsitan nō ten git, s̄ cōtinēt ab ea orōni vacauit, sicut t̄ de rhobia legi tur, sedo q̄ si tetigit eā carnaliter osīcū hic q̄ nō q̄sunt in epote sua blādicias meretricias in tactib⁹ et v̄bis, sed magis ea v̄sus ē in castitate maritali. Si aut̄ q̄raf p hoc

ante inter ipsum t̄ly am fuit matrimoniu⁹. Dicēdū q̄ nō q̄ ad matrimoniu⁹ necessa⁹ t̄io requirit coſenſus, ip̄e aut̄ tū cōlenterat in rachele, nec peccauit si cognoui⁹ tū nō suā, q̄ fuit p ignoratiā facti, q̄ excusat ex tōto adhibita t̄ diligēna sufficiēter, qd̄ t̄ recita cob, q̄ in talib⁹ nō req̄uit magna pīrūtatio, et maxime, q̄ iacob nō habebat cām dubitan di de fraude,

o. Quare imposuisti mihi, et, decepisti me, vt, s̄, expolitū ē, ca. xvi Aliqui h̄i sic. Quare h̄iā sūt pōnisti mihi, sed fali, ē t̄ra, p. 3mple tē, i. septē dies couih nuptiarū lye, tot enī dieb⁹ durabat couih nuptiarū, ut h̄i li, xiiii, ca. s̄, samione, t̄ lo, t̄m h̄i dic hic h̄iā, illi errat q̄ in hoc q̄ hebdomada diep̄ t̄lū, light, eq̄, ans nos, alios seruitur iacob p rachele ī fine quoq̄ traduta est ei rachele, q̄ licet dictū est tradua mit ei posthā vii, dieb⁹ couih trans actis, adeo sequit. q̄ Acquiescit placito, et sic coſenſit ī lymā tāq̄ ī uxore, et t̄tūtē fuit inter eos vez mīrimoniū, r. Et hebdomada tē, i. septē dieb⁹ couih p̄cīci.

s. Rachel tē, et pat̄ leā, t̄. Eides aut̄ dīs. Dic̄ sic describit cōingū truct⁹ q̄ est educatio p̄lis ad cultū dei, et p̄io agit de fructu lye, scđo de fructu rachele, xxi, ca. Lyc̄a primū cōſiderandū q̄ lya affligebat et q̄tūo, s̄, q̄ v̄debat oīb⁹ abiecta a rachele desp̄, etiā viro extranea, et a deo neglecta, et iō dīs degit sibi q̄d̄ruplē cōſolationem s̄, de q̄tūo filiis, de p̄lo dī, v̄. Vocauitq̄ tē, i. v̄siois nō fili⁹ t̄ cām h̄i⁹ natiōis subdit dī, t̄. Eredit tē, i. v̄dit me dīs v̄lē t̄ ablectā reputata, iō cōſolat̄ est me, de sedo v̄o dicit. v̄. Q̄m tē. Aliq̄ libri habet, Eredit, et falsa est leā, 3. Haberi tē, s̄, s̄, rachele. Erat enī rachele principalis uxor iacob, q̄ in ipam p̄io coſenſerat, et iō debet habere p̄rogatūtā ah̄ iorōz h̄i, in h̄iā aliquātū ex cedebat, a. Eredit tē, ad p̄solādū me de p̄dicto t̄p̄tū b. Vocauitq̄ tē, i. audīt̄ eo p̄ dixerat. Audīt̄ dīs tē, c. Lōcepitq̄, tētio ad eī cōſolat̄, iōne cōtra tētā affi ctione, ō seqt̄, d. Eredit tē, i. nō reputabat me extra, nēā s̄ magi associabil̄, e. Indiceo tē, i. adiūct̄ v̄l̄ appi catus, f. Quarto tē, i. q̄tūa afflictionē, s̄, q̄ ridebat a deo derelicta, iō subdit, g. V̄dō tē, s̄, q̄ nō dereliquit me

Liber

sed visitavit. h Et ob hoc r̄c. q̄ interpretat̄ cōfiteā t̄ ac, cip̄ hic cōfessio dīmne laudis vel gratiarum actionis, in ea. xix. vbi dicit̄ in postilla. Quācum vidisset ia cob r̄c.

Additio. i.

Xpositores hebreoz̄ dicunt q̄ sol̄ iacob amouit

e lapidē in q̄ oñ

debat diuinaz

virtute fuisse in ipo ia

cob eo q̄ venies̄ fessus

ab itinere poterant re

mouere lapidē tante

magnitudine q̄ alias

nō poterat amouere ni

si ab omnibus pastorib̄

aggregatis, vt. s. in eo.

ca. q̄ colosat̄ iſc. tum

q̄ dicit̄ de iacob i ſun-

gulari. Amouit lapidē

r̄c. tū q̄ reddeſ roneſ

quare hoc fecit̄ iacob

patet immediate. Quā

q̄ vidillet̄ iſcire con-

fobrūna ſua queſez la-

ban amouile ſui r̄c. q̄

d. aperte uta ſuppoſuit

ſe fāto labori q̄ dicunt̄

figurasse q̄ aliquis de-

ſcendēs ex iacob deve-

bat amouere lapidem.

ſez diuina cordis ad-

apre oēs greges. i. ḡtēſ

ſez er aqua et ſpūſ. o

quod ſatia conſonat̄ veritati.

In eo. ca. xix. vbi dicit̄ i postil. illā vero cauſam hui-

ſietus affigunt hebrei r̄c.

Additio. ii.

God aut̄ iacob receſſiſet a p̄ie cā bona comitina

q̄ et ei copia auris̄ argēti, p̄ut hic dicit̄ R. fa. non

ſola caret omīno in tēa fundamento, iſ pot̄ ex tra-

oppoſitū vīd̄ innum. q̄ ſi enī rebecca loqueret̄ iſi iacob

ſ receſſiſ. s. xix. dicit̄. Audi vocē mēn̄ t̄ cōſurgē ſuge ad

laban r̄c. Et q̄ patet q̄ iacob fugit̄ ibat i p̄ ſis nō cū

apparatu. illi expositores hebreoz̄ magis auctorēti. q̄ gra-

ſa hoc tenet̄ addentes q̄ ex hac cā noluit intrare in luza

ſeu berhel ne ab aliquo cognoscereſ ſz extra locū ſub du-

mo dormiuit ſupones capi ſuo lapides. vt. s. xix. e.

Silt vbi dicit̄ in princ. hui. ca. p̄rorectiſq̄ iacob venit

in terrā orientale. r̄c. hebraico lta habet. Lenauit iacob pe-

des ſuos ſunt in terrā orientale. r̄c. Et quo p̄t q̄ pedeſter

ibat. nō in camelō ſicut ſeruus abrae. nec m̄r̄ ſi ſyac ſic

muſiſer filiū ſuū. q̄ hoc ſiebat vt via ſua occultaretur a

ſteate. nec ē veriſile q̄ ſcriptura ſubticiſſer illa pſecutio-

ne quā habuifet iacob in eundo in miſopotamia. ſed eā

expriſiſſet ſicut expiſiſ ſalias pſecutioſes quas habuit in

redeundo tā a laban q̄ a ſchumitiſ q̄ etiam ab eſau. et

p̄t̄ iſtra. Q̄ aut̄ iſtra d. xix. ca. in baculo meo tranſi-

ui iordanē r̄c. cōcordat lat̄ cū p̄diciſ.

Eſp. XXX.

c Er p̄io quātū ad filios adoptiuos. ſed ſi

ad filiū naturalē. abi. ſe cōcordat uſq̄ dīſ. Adhuc

p̄io agiſ de filiis adoptiuos rachelis. ſed de filiis ad-

optiuos lta. ſc̄ies lta. Circuſ primū dī ſic. a

Ernestus aut̄ rachel. illa erat afflictio maxima. eo q̄ deſiderabat

habere filios a iacob de quo p̄p̄ erat naſciuit̄. b

Inuidit ſorori ſue. inuidia. aprie dicta. put est virtus ē tritici

de bono alieno. et hoc mō non inuidit ſorori doles de

hoc q̄ haberet filios. alio mō accip̄p̄it inuidia large p̄o

ut importat tristis ā de p̄p̄io defectu in cōparatiōe ad
alterū nō habentē tale defecſi. et hoc hō inuidit rachel ſo-
ro. ſue. c Da mihi liberos r̄c. Et quo p̄t ei deside-
rium ad prolem non ad libidinē.

d Lui iratus. quia irrationabiliter loquebat. ideo tpa
uit dicū ſuū.

e Habeo inquit fa-
miliam balam. que nō
est ita sterili ſic ego.
f Ingridere ad illa.
affreſi maritali ad pe-
nitentiā meā.

g Ut parat ſup ge-
nua mea. i. vt parat fi-
lios quos poſſim teſe-
re ſup genua mea. ita
q̄ lucet ſup natu-
ram mei eritq̄ adop-
tiōnem.

h Locepit r̄c. i. in-
di-
cauit me dignā habe-
re prole ex adopzione.

i Idcirco appellauit
nomē eius dan. q̄ in
terp̄tatur iudicium.

j Kursumeg r̄c. gra-
uas agendo domino.

k Coparamit me do-
cū ſorore meā. In be-

breο habet. Additioē vei addita ſum cū ſorore meā. acſi
diceret. de addidit aliū filiū mihi. et io addita ſum cum
ſorore meā. in hoc q̄ habeo plures filios ſicut ipſa. Iſ nō
in equali numero. m Vocauit̄ nomē ei. n. p̄alum.

q̄ significat additionē. n. in codē ſenit̄ redit trāſitatio no-
ſtra. cū dicit̄. Comparauit me dīſ ſe. i. poluit me in tali
ſtatu quātū ad filios q̄ poſſim comparari ſorori meē.

n. ſenit̄ lta. ſe dicit̄ agiſ de filiis adoptiuos lta. Et
ſeo de pueni eū naturalib̄ occidiſ hui. ibi. Egressus
aut̄ rubē. Circuſ primū ſe dī ſic q̄ lta delectationē coſci-
bit̄ nō querebat iſ prole. io vidēs q̄ patere ceſuauerit de

dit ancillā ſuā marito xp̄o. o. Quā post coceptum
edente filium dixit. ipa lta eūs erat filius adoptiuos.

p Feliciter ſi. accidit mihi in hoc filio adoptiuo.

q Et idcirco vocauit nomē eius gad. feliciter felicitas
et de ſebo dicit̄. r Hoc p̄ beatitudine mea. i. p̄ ſeo et
alti p̄dicis dicat beata. idcirco ſubditur. s Beata q̄p
iſrael. t Propterea appellauit eū aſer. i. beatus.

v Egressus aut̄ rubē. i. ic agiſ ſenit̄ ſic de filiis lta ſe natu-
ralib̄. q̄ enī ex magno deſiderio. plures adoptioe ad p̄ces
ſenit̄ ſorori accepti ancillā ſuā xp̄o. ſe dī ſic ſorori deſi-
derio app̄ obā ſedet eurex filios naturales. cui ſe ſe-
rius primogenit̄ lta. qui iam a iquantū ſum creuerat.

y Reperit mandragoras. i. poma mandragore. q̄ ſunt
pulcras odoriſera. z Hoc ip̄o rachel da mihi ſe. Dicit̄
alti q̄ illa poma accep̄ta in eſea adiuuat in mulieribus
ibi arbor masculina cui ſe radix habet ſuā ſuā. et eſe
mūra q̄ habet femininā figurā. Aug. ſo dicit̄ q̄ occaſioe
venit q̄ haberet tale viuete. et ſo dicit̄ ſe noviciale caplām

Genesis

quare rachel cōcupinuit nisi ppter pomeritatem et suauis
a Par ne tibi tē sicut enī supra dictū ē rachel (tate,
respectu aliorū habebat prrogatiā tū in hoc excedebat.
b Dorniat tecū tē illa enī nocte debebat esse cū rache
le fin circulū reddedit debitū ius vroribz. h rachel con-
cessit sorori sue. seq̄tur
c Et etaudiuit deus
p̄ces ei. Et q̄ patet q̄
ad cōcupitū iacob non
mouebat libidine sed
amore proliis habēde
ad cultū dei. seq̄tur.
d Appellauit nōmē
ei ylachara. merces.
cū' ro p̄ponit in lēa.
e Rurum lyā concu-
piens pepit sextū filiū
naturalē pter duos ad
optuos. f Decū
erit manū me'. liben-
ti' mecum habitādo.
g Idcirco appellauit
nōmē eius zabulon
id est habitaculum.
h Recordat quoq;
hic agit de filio natu-
rali racheli. cui post
multas p̄ces et deuo-
tas dñs dedit filium.
pro quo dixit. i Ab
ilūtū de' obprobriūz
meū. sc̄ sterilitatis. qz
scriptū eit Deut. viij.
Hō erit apō te sterili.
k Et vocauit nōmē
ei' ioseph. quod sonat
adūtamente. tē hu-
tus noīatiois habuit.
l Addat mihi domi-
nus filiū alterū. s. natu-
rale. et ex desiderio ha-
bendi. id om̄ nomiauit
primum. Si diligenter co-
siderent p̄dicta no po-
teit iacob notari s alii
qua inōtinēta circa
pluralitatē vroribz. qz
si permittit nōmē. s. rache-
le. Q̄ aut alia fuit
sibi supposita. fuit ipo
ignorare et volente. sed
postea consentit deo h
ordmātē. et labā cōpellente. ancillas aut̄ accepit ad p̄ces
vroribz et amore proliis no ductu libidinis. Et quibz p̄t̄z q̄
duabz sororibz vris ē xp̄anter. ancillis obtpanter. nulla
int̄panter. De lyā et rachele b̄ p̄t̄z ex mō introduceūt an-
cillas. et ex hoc q̄ de' d̄ audisse p̄ces ear in cōceptu q̄ no
mouebant alia libidinē. sed plis amore ad dei cultū ic̄iz
bat enī iacob a deo electū. et ex eis filiis noīarent capi-
ta tribūtū. et q̄ ipsi et ei' filiis erat nascitur. et tō no
est mi si desiderabat hic p̄le ab ipo no solū naturale. h
enā adoptiā. qz nesciebat de q̄ ipsi nasceref. m Ma-
t̄ iose. hic p̄fir describit ip̄i' iacob stat' qntū ad amplia-
tōne bonorū t̄palū. vbi p̄i' io describit ip̄i' iacob p̄t̄to in
sta. sed o pacio grata. ibi. Dicitq; laban. tertio p̄t̄lio cau-
ta. ibi. Lollis ḡ iacob. Et ea primū cōsid. tū sicut p̄i'

viciū ē post nativitatē ioseph satis cito p̄plevit iacob set
tūtū suū. cuij annoz. et o p̄tebar licētū redēsidi ad terrā
suā tā vroribz et liberis. qd iste no poterat sibi venegar
tū. h̄ laban vidēs morā ip̄i' iacob sibi vritēm. eo q̄ p̄ter
bonitatē iacob dñs multiplicauerat bona ip̄i' laban. tō
nuebat adhuc eū reiti-
nere. Et patet littera.
altez "Nato aut̄ ioseph di-
xit iacob socero suo Dñmit
te meyt reuertar in patriā
meā et ad terrā meā. Da
mihi vrozes et liberos me-
os pro quibz seruiui tibiyt
abeā. Tu vero nosti serui-
tūtē q̄ seruiui tibi. Ait illi
laban. Inueniā gratiā in
p̄spectu tuo. Expimēto di-
dici. qz b̄ndixit mihi de'
pter te. Constitue merce-
dem tuā quā dem tibi. at
ille r̄ndit. Tu nosti quō ser-
uierim tibi. et quāta in ma-
niū meis fuit possessio tua
modicū habuisti aīq̄ yeni-
rē ad te. et nūc dñues effect'
es. b̄ndixitq; tibi de' ad in-
troitū meū. Justū ē igitv̄t
aliq̄ p̄uidēa domini mee.
"Dicitq; laban. Quid tibi
dabo. Ac ille ait. Nihil vo-
lo. h̄ si feceris qd p̄stulo.
"iterū pascā et custodiām
pecora tua. Hyra oēs gre-
ges tuos. et separa cūctras
oues varias et sparso yel-
lere". qd cunctū filiū et ma-
sculosum variūq; fuerit. tā
in ouibus qd in capris erit
merces mea. "Ridebitq;
mihi cras iusticia mea: qn̄
placiti tps aduenierit corā
h̄ hebraica et videbitur

Accedam ergo ad lēam. n Dicitq; laban. desiderans
ei' morā secū. o Quid dabo tibi. quasi vellet sibi gra-
tia facere cu m̄t̄ interederet decige. p At ille ait nūp̄re-
lo. s. gratis s; si feceris qd p̄stulo. p mercede labori mei.
q Itē pascā et custodiā tē. Hyra oēs greges. i. diligen-
ter cosidera. r Et sepa oues. tē. q̄ nō sunt totale albe-
vel totale nigre. illas amoue de manu mea. et pone i ma-
nu filiorū tuorū. s Et qd cōt̄q; tē. qntū ad felis q̄ nascē-
tur decetero de gregibz vni' coloris qui remanebūt sub
manu mea. t Erit merc's mea. et qz hoc videt contra
cursum nature. tō subdit. v Rudebitq; mihi etas. i. in
futuro. x iusticia mea. si cōtra cōsuetu modū nature
ex gregibz vnius coloris nascantur varij et maculoli q̄ de-
bent esse mei. argumentum est iusticie mee.

Liber

y Et oia tē, nā in ouib⁹ q̄ in capris si alia inueniant in ter illa q̄ cedet in partē meā. 3 Forn me argui, habes as me p̄ concito de futuro. 3 Dicit labā, gratū hab, q̄ curius nature erat p eo, a Et separuit tē, ad traden dū fili⁹ suis. b Lunctū aut gregē tē, 3 stud vīd̄ corra dicere ei qd̄ dicta ē. s.

q̄ varia tradira sunt i manib⁹ filior⁹ laban ⁊ vñacolora remaserat in manu iacob, ⁊ ideo aliter exponit docto res p̄ hoc, uno modo sic. In manu filior⁹ suorū, i. in manu filior⁹ iacob q̄ erat pastores sub eo, b̄ hec expositor̄ videt falsa, q̄ ist⁹ pas- tū fuit inter iacob et laban immediate post natiuitatē ioseph. vt̄ ex p̄dictis, item probat⁹ est q̄ a tempore quo iacob accepit vro te primā vñq̄ ad natu- uratē ioseph fluxerat tū septem anni, q̄ ipse hu⁹ pacti p̄ iogenitus iacob nō habebat, vii annos h̄ deficiebat ad mū⁹ tres mēses, et sic patet q̄ nō poterat ad huc esse pastores, ita q̄ in manib⁹ eorū tra- ceterū vñicoloria, ido alij exponit s̄ de fili⁹ laban, s̄ dicit q̄ b̄ d̄ hic p̄ anticipationē sic exponendo.

b Lunctū aut gregē vñco, q̄ sugile natus est post paciū, post po- fitionē vñgaz in canalib⁹. Tradidit ipse laban in mani- bus filior⁹ suor⁹, q̄ talia cedebat in pte suā, s̄ hec expositor̄ videt nullū extorta ⁊ discrepatē hoc a lta hebraica, q̄ vbi nos habem⁹. Lunctū aut gregē vñcolorē, i. albi ⁊ vñ- grivelleris. Tradidit in manu tē, in hebreo sic bi. Omne qd̄ habebat albū in seipso, ⁊ oē rufum in arietib⁹ tradi- dit tē qd̄ sic glosant hebrei. Omne qd̄ habebat album, i. macula albā qntūq̄ minima, ⁊ oē rufum qntūq̄ mi- numis, i. torū residuū, velleris esset vñ⁹ coloris, tradidit in manu filior⁹ suor⁹, p̄t̄ sna fin p̄dicta, ⁊ tē discrepat trāslatio nra ab hebreo i pñctationē, q̄ facit p̄cipit⁹ ver- sus dissenti a p̄cedēti, ibi. Lunctū autē gregē vñcolorē, in hebreo aut torū in vno cōtētu d̄ sub vno vñ ab illo lo- co. Et separuit in die illa, vñq̄ ibi. Et tradidit in manu fi- lior⁹ suor⁹, vbi terminat vñs ⁊ sna albū aliq̄ extorsioē.

c Et posuit spaciū irineris, ne arietes ⁊ hirci vari⁹ ⁊ ma- culos q̄ erat sub manu laban ⁊ filior⁹ suor⁹ trāstret ad gregē vñcolorē, q̄ erat sub manu iacob ⁊ generaret fetus va- d Lollēs ḡ iacob. Hic ait p̄nū prudē cautela r̄ios, ip̄i⁹ iacob, q̄ laban fraudulēter agebar p̄tra eū ⁊ in pluri- bus sibi tenebat, i. posuit vñgas vari⁹ coloris in cana- lib⁹ q̄i erat cōcept⁹ primi, p̄pis, q̄ illi fet⁹ sunt meliores. Ex fortitudine enī nature puenit q̄ aīla citi⁹ generēt, cōcept⁹, cui aut femelle bibebat ascēdebat masculi et fe- melle videbat vñbras masculor⁹ in aq̄ ⁊ imagines ip̄o-

varia coloris ⁊ siles cōcipebāt, h̄c enī vñtē habet ima- ginatina sup̄ corp⁹ ⁊ syp̄ materiā vnde fit concep⁹, q̄ si miles cōcipeunt illis q̄ aspergit attētē i extremo contus Et beato iherero, sup̄ loci istū dicit q̄ tali arte vñm̄ in gre- gibo equar⁹ hispani, ponētes pulcer

os equos ante equas tpe conceptus. Dicit etiā q̄ qñtilianus qm̄ dā matronā accusat̄ de criminē adulteri⁹ co- q̄ pepis̄ ethiope li- beravit p̄ hoc q̄ fecit inquirit in cōdictio eius etiēt ratis pictu- ra qua repta liberata est mulier. Ex hoc enī pater q̄ iacob erat ha- lipes in cognitio vñ- turū naturātē. Dicit t̄i aliqui q̄ angel⁹ do- cur enī arietū ita quan- do ostēc̄t sibi in vñlio ne masculos ascenden- tes sup̄ feminas vari- os et maculos, et h̄e case, pater enī q̄ non peccauit p̄nūrē tra- hedo ad le qd̄ ubi de- bebat, ⁊ matrone quia hoc videbat recit̄ ex re- uelatione angel⁹, ⁊ pa- ter littera ex p̄dictis.

In ca. xxviii. vbi dicit in postilla. Additione de addita sunt tē.

Additio prima.

In hebreo non

i habetur hec̄t̄ ciōq̄ ionat̄ ac-

ditionē sed magis cō- trouerſia vel cōtentio nem, ⁊ est littera cōtētionis dicēdo. Et tēdi cū foro mea et in malū, cui⁹ sensus est, cōtēndi cū foro mea sup̄ habēdo filios ⁊ in malū, q̄ iā habeo. Unde cū dicit in gio, in- lunctū q̄ neptūlū dicit̄ a cōversiōe, videb̄t esse error, fer- p̄tōis, ⁊ debuissent dicere a cōtōruerſia seu controuerſia fin hebraicam veritatem.

In eo, ca. xxviii. b̄ dicit in postilla. Et iō fin hoc exponē da est sequēs icriptura tē.

Additio ii.

Igit̄ paciū inter iacob ⁊ laban generaliter consi- deratū videat̄ esse illud quod postillato, exponit̄ et sic cōtēt̄ tener, littera tē in particulari conide- tata nō totaliter consonat, sed in multis discrepat. Unde h̄iero, in hoc passū multū apud, i. cōfusus est sensus, ⁊ plane exponeret, i. h̄iero, quod cīā inter hebreos ex- positores contingit,

Replica,

i In ca. xxviii. Burg, notans trālationē nostrā vbi he- braicū habere. Contendit cum foro mea, improbab̄ ex eo glosam interlineatē que habet q̄ neptūlū dicit̄ a comparatione vel cōversiōe, dicit̄ burg, q̄ sit error, fer- p̄tōis, quia debuissent scribere a cōtōruerſia seu a cō- trouerſia, sed intuēti capl̄ in istud manifestū e nota p̄nat̄ charū oīm cōtēt̄ ex verbis magistrū sp̄oni. Nec h̄e cīā nec

Genesis

est verissimile φ veneranda rachel cōtenderit cū sorore sibi
phabēda prole. cū sciret nō esse culpā sororis φ ipa esset
sterilis. Credo igit̄ burg. fingere et frusta beat. hiero. et
glo. interlineatē impugnare. q̄ neptalim ex verbo rachel
dicit impositū cū dicit. Lop̄ struit me dñs sorori mee,
neciḡ glo hoc ponit
virtio scriptoris. quia ē
positū auctoritate bñi
hiero. in eo. ca. de pa-
cto inter iacob et laban
burg. dicit apud hiero-
m. et oēs hebreor̄ et la-
tinor̄ expositor̄ vñqz
hodie fuisse magnam
obscuritatem. et in hic ni-
hil facit p expositione.
In q̄ videt duplitter
peccare. p̄o q̄ cū con-
suevit et facili occasio-
ne cōtra postulatorē
logas facete digressio-
nes hic p expositione
obscuritatis ap̄d oēs.
et dicit nullū impedit
laborē. scđo quia cum
noluit. vel non potuit
huc passum exponere.
nō dedit grates postul-
ator̄ clarus exponen-
ti.

Lap. XXXI.

Ostg. XXXI. autē au-
diuit. hie p̄fir
descenbitur iac-
cob; et p̄ficiēs. qđ ma-
rime apparet q̄ hō be-
ne se habet in adver-
sitis. et p̄o p̄o osidit q̄li-
ter passus est a laban.
scđo ab Esau. ca. xxxii.
tertio s̄ychem filio
emor. ca. xxxiii. Circa
prinū p̄o describit
ip̄i iacob recessus. scđo
ip̄i laban post eū p̄o
gress̄. ibi. Lūc̄ abij̄-
set. Adhuc p̄o descri-
bit sui recessus moti-
uum. scđo modus. ibi.
Huius et vocavit. Lūc̄
plex enī motuū habu-
it ad recedēdum. Pri-
mū fuit murmuratio
filior̄ laban. scđo indi-
gnatio laban iusta cū
eti debetur eū diligere
et cūmēdare. q̄ ppter
enī dñs multiplicaverat bōa ip̄or. et p̄dictiū ē. tertius moti-
uum fuit agel mountio. et p̄t̄ lēa. b. Dicit et voc. hie de-
scribit mod̄ recedēdū. et p̄o iacob q̄rit vñqz suay cōsen-
sum sine quib⁹ nō poterat recedere. et p̄t̄ lēa paucis ver-
bis exceptis. c. In agrū. vt secreti loquerer cum eis.
d. Nudus tertii. quasi nūc ē dies tertii. accipit tñ hic. p
tpe p̄terito. e. Decē vicibus. quo p̄t̄ esse vez cū p gregi-
bus seruerit tñ se annis. et h̄i. j. eo. ca. Soluit hiero.
q̄ oues illi terē paruit bis in anno. et sic bis in anno po-

terat mutare pactū. f. Et vidi in som. p̄ hoc ostēsa fuit
multiplicatio varior̄ fetū. g. Ego sum de'bethel. an
gelus ei in psoma dei loqba. h. Rides t̄ rachel et lya.
cōs. m̄tēs ei in recessu. rachel enī licet esset iunior tñ p̄
p̄onit. q̄ erat principalis eius vñqz. vi. s. dictū est. ca. xxx.

i. Huncq̄ habem̄ re
sidui q̄erg. q. d. nō to-
tū ded. et fratrib⁹ n̄ris
l. Hōne quasi alte-
q̄ redicunt nos rabi tra-
dendo p̄ p̄cio seruitus
tis tue. sicut et tradunē
ancille. l. Come. p̄
cū n̄tor. q̄ de servitu
tuo qđ fuit p̄cū n̄z cō
secut̄ ē dūtias q̄b⁹
vñqz. m. H̄z de'iu-
re. iuste trāsserēdo in
nos p magna parte.

n. Sur. at iacob. hic
p̄fir iacob caput sui re-
cessus. tps. oportūnū.
q̄ labā recelerat ab eo
ad tollendas oues q̄s
filii sui custodiebat q̄
distabat ab eo itinere
trū dier. vt p̄atru est
q̄ ex p̄cedētib⁹ rāudi-
bus timebat ne aufer-
ret ei oia si searet cū re-
cedere.

o. Rachel fura. ē ydo
la p̄ris iuu. nō ad colos
dū s̄ad subtrahens
patre suū ab ydola. tria
et iō nō fuit furtū pro
prie loquēdo. Lōnicie
rādu. q̄ vbi trāslato no
stra habet ydola. in he
breo h̄i theraphim. et
dicit aliq̄ p̄ sint ima-
gines facie partim per
astronomia. et partim
p necromantia q̄ dant
rūsa. H̄ebrei dicit q̄ ē
caput alieū p̄ueri pri-
mogeniti interieci et
sacrificati demoni. et
utid caput p̄culum sal-
sat et aromatib⁹ cōcūt
et possit dūliare. et in
per lingua ei in iamis
nia aurea ponit nomē
demōis. et h̄e dat ibi
rūsa. q̄ alibi in scriptis
ra sacra fit mēto d̄ the-
raphim. Lettū ē tñ φ talia nō habēt virtutē rūsa dādi. nisi
si inqnta de' p̄mittit et frequēter p̄pter p̄cū hoīm credē
tū talib⁹. et q̄ demerent̄ vi illis deceptiōib⁹ capiant̄ de
us talia p̄mittit. p. Ostḡ abij̄set. hie p̄fir describitur
ip̄i laban insecurio. vbi p̄o describit ip̄i iacob capio.
scđo mutua oburgatio. ibi. Et dixit ad iacob. tertio m̄ns
tua cofederatō. ibi. Rides ei labā. Circa prinū p̄t̄ lēa ex-
cepit̄ pauc̄ vñqz exponēdis. q. Lotra mō. ga. b. d. p̄t̄
cipatoz. q̄ b. nōm p̄cā ip̄osū c. vñ. patabit. j. e. c. t. H̄o

Liber

citatū est laban die ter
tio + qz distabat ab eo
itineri trū dierū, et p
dictū est ca. xx.

s. Qui alii nuptis se
ca frībī ius, i.e. il co
gnāoꝝ sua xpīnqua,
t. Et coprehēdat eū, s.
die octaua.

v. Cauē ne quicq; as
pe: loquaris, si soluz
phibuit actionē dura
cōtra iacob sed etiam
loquela.

p. Et dixit ad iacob,
Hic p̄t deſcribit mi
ua obiurgatio, et p̄io
ip̄us laban contra ia
cob dico econtra ip̄i
iacob p̄ta laban. vbi
y. Quasi capr. glad.
fallsum di. qz sue erant
utre marronij.

z. Ut p̄sequeret te
cū gaudio, mentis cor
reptus timore dei ap
parentis.

a. Sed d̄e' t̄c, mali
homies coguntur dei
virtute aliqui vice re
ritatem contra te, sicut
patet de balaam. illu
meri. xviij.

b. Cur furat es de
os meos, in hoc ostē
ditur p̄teri qz no erat
dī, cum furto possent
amoueri.

c. Redit iacob. Hic
p̄t deſcribit obiurg
tio rōnabilis ip̄us ia
cob cōtra laban, et p̄io
redit rōnē quare non
significauit sibi receſ
sum sua. Et patet lea
d. Q. autē fuit i me
arguis, qz ip̄o iorā
te factū fuerat istū, i
futū, qd tñ futrā non
debet dici, vt p̄dictus
est.

e. Illec dices igno
bat t̄c, qz p̄ furto sim
pli de tigo, enon de
bebat mors infligi, qz
nīcē dictū ē non erat
furtum. f. Subter
stramēta camelī, sub
ter sellam camelī.

g. Iuxta cōſuetudinē
rem, s. fūr? mēſtrūrū.

h. Pone hic corā fe
bus t̄c, corā filia tu
is, et meis filiis qz sunt
de cognitione nostra.

i. Hec capti a belua

qz fugeret iacob. Qui al
lumptis fratrib⁹ suis: pse
cutus ē eū dieb⁹ septē t̄ cō
phēdīt eū in mōte galaad.
Tiditq; in ſomniſ dicēt
ſibi dñm. Cauene qz as
pere loquaris p̄ta iacob.
Iamq; iacob excederat in
mōte tabernaculū. Cunq;
ille cōſecut⁹ fuifet eū cum
fratrib⁹ ſuis, in eodē mōte
galaad fixit tentoriū, et di
xit ad iacob, Quare ita e
gisti ve clam me abigeres
filias meas qz capriuas
gaudio. Cur ignorantē me
fugere voluisti, nec indica
re mihi vt p̄sequeret cum
gaudio t̄ canticis t̄ tympan
nis t̄ cytharis. Hō es paſ
ſus vt oſculareſ filios me
os t̄ filias. Stulte opatus
es, et nūc quidē valet man
mea reddere tibi malū ſed
de patris tui heri dicit mi
hi. Cauē ne loquaris p̄ta
iacob qz duri. Eſto. Ad
tuos ire cupiebas t̄ deide
rio erat tibi domus patris
tui. Cur furatus es deos
meos. Redit iacob: qz in
ſcio te pfect⁹ ſum, timui ne
violēt auferres filias tu
as. Qz autē furci me arguis
apud quēcūq; inuenier, de
os euos: neceſ corā frati
bus noſtris. Scrutare: qz
qd tuor apud me inuenier
aufer. Hec dicens ignor
bat qz rachel furata eſſet
ydoli. Ingressus itaq; la
ban tabernaculum iacob⁹
lye t̄ virtutis famule nō in
uenit. Cūq; intrasset tētori
um rachelis, illa festinans
abſcondit ydola. Subter stram
ta camelī ſed irdesup. Scrū
tatiq; oē tētoriū t̄ nihil ūne
mēti ait. Ne irascatur dñs
me⁹ qz corā te aſſurgere ne
queo: qz iuxta cōſuetudinē
femina ſuic accidit mihi.

Sic delusa ſollicitudo qz
tis ē. Tumēſ qz iacob cū iue
gio ait. Quā ob culpā meā
et ob qd p̄fici meū ſic exar
ſisti poſt me: et ſcrutat⁹ eſ
oē ſupplectilē meam.
Quid inueniſti de cūcta
ſba dom⁹ tue. Pone h̄ co
ra ſatrib⁹ meis t̄ ſatrib⁹
tuis: t̄ iudicēt inter me et
te. Idcirco viginti annis
fui tecum oues tue t̄ capre
ſteriles nō fuerūt, arietes
greges tui nō comedī: nec
captū a bestia oſtendī tibi.
Ego dānū om̄e reddebam
qzq; furtū pibat a me exi
gebas, die noctuq; eſturre
bat t̄ gelu ſugiebarq; ſom
nus ab oculis meis. Sic
qz p̄ viginti annos i domo
tua ſervui tibi, qz tuor deci
p̄ filiab⁹ t̄ ſex p̄ gregib⁹ tu
is. Immutasti quoq; mer
cedē meā decē vicib⁹. Aſſi
de patris mei abraā et ti
mor yſaac affuſſet mihi.
forſitan mō nudū me dimi
ſiſes. Affectionē meā t̄ la
borē mi uū mearū reſpe
rit dñs: et arguit te heri.
Respondit ei laban. Filie
mee et filiū et greges tui et
omnia que cernis mea ſūt
Quid poſſūt facere filiū
et nepotib⁹ meis. Clem̄ q
et in eam⁹ fedus: vt ſit teſti
moniū inter me t̄ te. Tilit
itaq; iacob lapidē ſe
erexit illū in tytulū. Dixitq; ſrat
rib⁹ ſuis. Differre lapides
qui cōgregat̄ ſeſerūt tu
mulū: comedērūt qz ſuper
eū. qz vocauit laban tu
mulū teſtis: t̄ iacob acer
uum teſtimoniū. Vterq; iu
xta p̄prietatem lingue ſue.
Dixitq; laban. Tumulus
iſte teſtis erit inter me t̄ te
hodie, t̄ idcirco appellat⁹
eſt nomenei⁹ galaad. i. tu
mulū teſtis. Et adiecit labā,

ostendi tibi, liet pos
ſem facere de ure.
l. Et tumor yſaac. i.
deus quem timuit.
i. Omnia que cernis
mea ſunt, i. a me deſce
derunt.
ii. Enid poſſum t̄c.
qz, p̄ facerem corrā me
ipm necessitatē a deo
ſibi ipoſitā excusat, p
ut poterit.
iii. Ueni ergo. Hic cō
ſequenter deſcribit
virusq; confederatio
quia laban videns q
deus erat pro iacob q
ſunt confederari cū eo.
o. Erexit lapidē in ty
tulū. i. in ſignū cōſede
rationis.
p. Duxit ſratrib⁹ ſuis, i. illes de cognati
ne iua qui venerat cū
laban.

q. Comedērūt ſup
eum, in ſignum amic
cie reformato.
r. Quem vocabat
laban t̄c. Nōmē impo
ſitum a iacob. t̄ nōmē
impoſitū a laban, idē
ſignificant. s. aceruum
teſtimoniū ſed laban q
erat ſyrus expreſſit in
lingua ſyr. t̄ iacob in
hebreo. z. li aliquis cui
noſtus velis ſcire diſfe
rentiā hec ē, habet in
hebreo. Vocatum eſt
galaad. Balci idem
eſt qz aceruum ad te
ſtimoniū. In i gōma
te ſyr vocari eſt igat
ſebadura, ſic eſt in te
tu quem vocavit la
ba ſebadura. z. idē
ſignificat. Qz autē
additur. Uterq; iuxta
p̄prietatem lingue ſue.
non eſt de teſtis, ſe
ſtator apoloſi, ſe ſe
tis. Et roauerunt
eum aceruum teſtimoni
ū, ſed viuſ in idio
mate ſyr. alijs i idio
mate hebreo clariſt eſ

Genesis

set translatio, sicut agros et sancti penit' id est significat, sed enim nomine est greci aliquid latius. *s.* De' abraam et i. pena infligat illi quod transgrediebat urametum. *t.* Per timorem patris ysaae, et illi deum quem timebat. *v.* Osculatus est filios, et nepotes. *x.* Et bnidixit illis, et imprecatus est illis bona. *Le.* tera patent.

In capitulo xxxi, ubi dicit in postilla, Considerandum est ubi translatione uera habet, ydolatria. In hebreo dicit theraphim et cetera.

Additio prima.

Theraphim in hebreo imaginis significat semper vel simulacra, ut ibiron, dicit super Isa. iij. ca. sed articulus quod non semper significat simulacra facta ad quod credi nisi demonum vel ad ydolatriam, quod Regum. xiiij. ubi dicit quodcepit nichil statuam, ad ponendum in lecto loco dauid. In hebreo he' Acceptit nichil theraphim, quod non est dicendum quod in domo dauid et uox eius essent simulacula vel statua aliqua ydolatrica seu facta ad quendam resumptionem demonum, sed erat ibi solum ad aliquas lictas representationes. Judicium vero xxvij. et xxviij. repente se peccatio theraphim ubi significat aliquid ydolatrice factum, et ibidem patet. Similiter ubi dicit Osee. iiiij. Et sine ephod et theraphim, theraphim ibi est eiusdem significationis, et sic in multis alijs.

In eo, ca. xxxi, ubi dicit in postilla, Et timor ysaae, id est deus quem timuit.

Additio n.

Verendum videt quare non feci mentionem de abraam et ysaae eodem modo dicendo, deus patris mei abraam, et de' patris mei ysaae, vel timor prius mei abraam, et timor patris mei ysaae, quod non minus potest dici de abraam quam de ysaae. Ad hoc dicit a quodbus hebreis quod de' non nominatur de' alius singularis possessione, nulli potest est extra fluxibilitatem huius uite, eo quod homines dum in hac vita sunt possunt mutari de statu gracie in quo sunt filii dei ad lapsum in quo potest filius ire sibi apostoli dicunt f. et quod si haec verba dicitur iacob, Abraam iam diu ante deceperat, sed ysaae adhuc civebat, quod duravit usque ad decennium post venditionem ioseph, et habebat in postilla, idcirco de abraam qui iam erat in secreto dicit, de' abraam, sed de ysaae qui adhuc erat in vita dicit, Et timor ysaae, et quemtimet ysaae, quod potest dici de qualibet iusto timore de

um cum presentem statum. Quidam vero dicit quod timor ysaae dicitur intelligi de timore quem passus est propter immolationis, ad quod inducitur illud quod infra sequitur capitulo. Jurauit iacob per timorem patris sui ysaae et ceterum. Soleret enim boves mirare quod aliqua terribilia sicut per horam mortis et huiusmodi.

Lap. xxxii.

a. Jacob quod abest in fiducia per decretum qualiter pater suis est ab esau, et primo quod timuit eum ex audiita scđo ex aduentu, ca. xxxij. *b.* Circa primum descriptum, pro diuina consolatio pueris, scđo humana trepidatio superueniens, abi. *c.* Ut autem nūc dies, tertio die pectoratio contra puerum inueniens, ibi. *d.* Si ecce uic lucrabat, Circa puerum dicitur sic.

a. Jacob autem ab' et cetero peditur a persecutore labā *b.* Fueruntque ei obuiā angeli dei. Dicunt hebrei quod angeli qui cultus diebāt priuinciam syrie cōducērunt illū usque ad locū illū qui erat in fine priuincie illius, et tunc alii angeli qui pererat priuincie alteri sibi coniuste obuiauerunt sibi ad cōducēndū eū. Doctores autem catholici dicitur quod fuerunt angeli ad confortandum eū contra timorem fratris suū, nec ille expositiōes dissident multum.

c. Et appellauit te, ad prelegendum eum et colosat hoc ratione expositiōne.

d. Misit autem nūc dies, dicitur describit humana trepidatio, licet enim esset cōfortans ab angelō in recessu ut pateretur est in pcessu ab angelis sibi occurserit, tñ sicut hō timuit ut de fratre suo per cuius terrā habebat a transire, tñ quod scriebat eū offendit cōtra eū ppter priogenitā et ppter bni dictōes, tum quod habitauerat cū laban ydolatram diu, et cuius cohabitatio poterat aliquā offenditam incurritisse, et sō timebat quod tales diuine pmissōes cōteret intelligēde sunt sibi contiōes, si ille cui fuit factū debitus sūt erga deū de quod formidabat iacob, et iō quod non poterat trāsire terrā sine scitu ita tēs sibi misit nūcios ad placādū eū et captādū eū benevolentia. Et ppter leā usque ibi. *e.* Proper. iii. occur. xc. Lor enī secū ducebat ut fratre suo captiuū diceret, si libet expeditre videre, si autem contraria videre salte ostenderet potestimā suā. *f.* Misit ppter. Dupli de causa, una quod si esau peccaret turmā vñā cū esset spolijs illis intentus altera fugeret ut salvaret. Alia cā, quod de occidiōe et spoliatiōne prie faciat, alii ei fortis pceret. *g.* Dicitur iacob et ceterum, Sciebat enim quod ēmis de aliquā ordinaverit, facere tam

Liber

vult sup hoc rogar. b
podias me sup baculum meum, et no sup aliud spale. vi. s. ds
ctu e. xix. ca. Sed quo dicit iordanus istu cu adhuc esset
loge a iordanie, dicit alioz qz torres iabertz iuxta que erat
est id cu iordanie, et debet dici, vadus iacob. ls b p7z fal-
sum, qz postea venit ia-
cob in phannuel et loch-
orb, qz no sunt in terra
istri circa iordanem s; vi-
tra, vt p7z qz dilatoz
dilatatis locop et p de-
scriptione terre pms-
tios, et io aliter dicens
qz i. e. est adhuc lon-
ge a iordanie n; i de po-
terat videti iordanis,
et qz torres iabertz ca-
dit in iordanie fluui.
i Separant de his qz
habesat munera esau
vt en placaret. viii. j.
iz Singulos seorsus
greges, vt magis appa-
rearent.

In baculo te. i. sol' et paup ap.
2 bñ facia tibi: minor sum
cucus miseratioibz tuis et
vitare tua quā explesisti ser-
uo tuo. In baculo meo trā
siui iordanu istu: et nūc cu3
duabus turmis egredior.
Erue me de manu scattis
mei esau, qz valde eu tieo:
ne forte venies percutier ma-
tres cu filijs. Tu locut' es
qz bñfaceres m et dilatares se
mē meū sicut barena mar,
qz p multitudine nuerari no
pot. Cūqz dormissit ibi no

I. **L**eaduensq; t; dupli-
citate c; vna vteide-
ret ne aliquid de rebus
suis ex obliuione rema-
tissem, scbo. yr solitarii
meli? orationi vacare,
et eū dñs etiparet de
piculo quod fumebat.

m Ecce vir sic
perponit diuina con-
fortatio contra timore
periculi imminentis.
Ecce vir lucidat cum
eo, dicit hebrei q[uod] iste
fuit angelus eflau in spe
viri qui volebat ei im-
pedire a transitu ne ob-
tinaret iudiciones et
priogenita ipsius esau
Iz d[omi]n[u]s dedit ratam forni-
tudinem ipi iacob q[uod] an-
gelus nō potuit ei pre-
valere, ppterq[uod] angelus
videt q[uod] non poter-
rat eum superare.

ii Letigit nerua le-
mons ei, et sic euade-
ret de manu iacob per
tale lesionem, non tñ sic
potuit euadere. id sub-
ditur.

Dixit ergo ad eum rex,
quod regis est et cantem
dei laudes cum alijs an-
gelis. Fin illud Job, xii.
xxviii. Abi eras cum me
laudaret astra matutina
et jubilaret oes filii
nere et impeditre a lau-
ris quod bisidicioneis qua-
re. Et est satis modus lo-

2 bñ faciā tibi : minor sum
cūctis miserationibꝫ tuis et
vitare tua quā explesti ser-
uo tuo. In baculo meo trā-
siui iordanō istū : et nūc cuꝫ
duabus tutinis e greedior.
Exue me de manu frattis
mei esau, qꝫ valde eū tioe-
ne fortevenies pcutier m̄ i-
tres cū filijs. Tu locut⁹ es
qꝫ bñfacēs m̄ et dilatates se-
mē meū sicut harenā mar-
qꝫ p multitudine nūxerati nō
pot. Cūqꝫ dormisset ibi no-
cte illa sequuitur de his q̄ ha-
bebat munera esau fr̄i suo
capras, et hircos, et oves,
et arietes, et camelos fe-
tas cū pullis suis, et vac-
cas q̄ dragita, et thaurosy vi-
ginti, asinas viginti, et pul-
los eaz dece. Et misit ver-
m̄ in seruoz suoz singlos
seorsum greges, diritqꝫ pu-
eris suis. Antecedite me et
sit spaciū inter gregē et gregē.
Et p̄cepit prior dices.
Si obiū habueris fratrem
meū esau et infrogauerit te
cui⁹ es aut q̄ vadis, aut cuꝫ
ing sit ista q̄ seq̄ris. Nide-
bis. Serui tui iacob, mū-
ra misit dñō suo Esau, ipse
qꝫ post nos venit. Silt de-
dit m̄ d̄. Iea scđo et tertio, et
cūctis q̄ seq̄banſ greges di-
cens. Hisdē verbis loquim-
ni ad esau cū inuenieris eū
et adderis. Ipse qꝫ seruus
tuus iacob ater n̄m inse-
quitur. Dixit ei. Placabo
illū muneribꝫ q̄ procedunt et

ctionē i. subiecte vos ibi. q. Aut ergo necessitate cō-
pulsus. r. Mequāq̄ inq̄ t̄cā nō dicet q̄ ex supplanta-
tione & fraude obtineas būdienōes. s. Sed israel
qd̄ interpr̄atur d̄recl̄ cū deo vel p̄inceps cū deo. q̄ in-
ste & er dei sen̄tētia obtinebis. t. Si cōtra deū tortio-

postea videbo illū. **F**orsinā
xpiciabit mihi. **P**recesser-
tūr itaq; munera ante euz,
iþe vo māst nocte illa i ca-
stris. **C**unq; mature surre-
pisset uult duas uxores su-
as et totidē famulas cū yn
decim filijs: et transiuit ya-
dū i aboch. **T**ransductisq;
oibz q; ad le princebat, man-
sit sol. **E**t ecce vir luce-
bat cū eo vsq; mane. **Q**ui
cū videret q; eū supare nō
posset tetigit neruū femo-
ris ei et itati emarcuit. **D**i-
xitq; ad eū. **D**imitte me.
Iam enī ascēdit aurora.

Xudit. **N**ō dimitra te nisi
badixerit mihi. **A**it g. **Q**d
est nomen tibi. **R**udit. **J**a-
cob. **A**t ille. **N**e q̄ inq̄ ia-
cob appellabit nomē tuū **I**sa-
rael. **Q**m̄ si cōtra deum
fortis fūisti q̄nto magis cō-
tra hoies p̄ualebis. **I**nter-
rogauit eū iacob. **D**ic mi-
hi quo appellaris nomine.
Rudit. **L**ur queris nomine
meū? **Q**d ē mirabile! **E**t bñ
dixit ei in eodē loco. **E**loca-
uitq̄ iacob nomē loci illi?
Phanuel dices. **C**lidi dñz
facie ad faciem. **E**t salua fa-
cta est anima mea. **O**rtusq;
est ei statim sol postq; trās-
gressus est phanuel. **I**pse
vō claudicabat pede. **Q**uā
ob causam non comedunt
neruum filij israel q̄ emat-
cuit in femore iacob vſq; i-
pñtē dñc: eo q̄ tetigerit ner-
uū femoris el? zbstupuerit.

semēnā diffinitū p̄ ins p̄ s̄ogenitū t̄ b̄ndicōnes eſſent iōl' iacob de lute vſq; uo uidit p̄ hoc. q̄ d̄ ſati viuit & uult iōl' iacob & t̄ hi aſi fuerat h̄ reuelatū iōl' rebeccae & tyſaac posito in extasi, vt, s̄. dicitū ē, xviij, 4. Et sic ter-

Genesis

tū qd̄ hic supponit ē qd̄ aliq̄ reuelatiōē facte sint hoīb̄ etiā alioq̄ angelis ignoratiōē, qd̄ tria quasi ex hypostasi v̄l̄ suppositioē dicta sunt satis dubia. Catholicis̄ doctoress̄ alter exponit hāc lēam de angelo t̄ de Iacob. I, dicit ali qui qd̄ fuit tm̄ sp̄ualis lucta. qd̄ Iacob qd̄ efficacit̄ sue oratiō mis retiniebar eū ne elogaret ab eo, sed eū defendet̄ ī via. vt v̄l̄ s̄n̄a H̄iero sup̄ Ela, p̄l̄, p̄bi d̄ sic. Lū angelo Iacob ōdone nō manib⁹ luctabat. I, s̄n̄ v̄l̄ ex textu vbi d̄ qd̄ in illa lucta angel⁹ tenet̄ nēm̄ seim̄ Iacob. t̄ qd̄ ex textu evanescit. t̄t̄m̄ qd̄ Iacob postea claudicabat. t̄ I, dicit ali qd̄ fuit lucta sp̄ualis t̄ corporalis. Ad cui⁹ intellectū cū considerās, qd̄ Iacob nō fuerit offiſiū totallē de dei adiutorio, t̄n̄ p̄p̄ cofidit̄ t̄ nūmis timuit esau, marie cum p̄p̄ dixisset sibi angel⁹ qd̄ secure reuertet̄ ad terrā sūn̄, et qd̄ esset cū eo ad eū p̄tegēdū. vt. S. dicit̄ est, ca. xxi. In via enī fieris ei obuija angel⁹ qd̄ si castra ipm̄ defendēta, vt dicit̄ ē in p̄m̄. b̄ ca. t̄ I, orante Iacob solo in rūpa fluim⁹ t̄ nūmis timete, p̄pter p̄dicia, c̄m̄m̄ debito d̄ deo confidete, apparuit ei angel⁹ qd̄ fuit ei p̄t̄ector in via. t̄ finiat qd̄ velle eū dūm̄tere p̄pter paruitate sue cōfidentie, sicut dñs post resurrectionē suā apparuit dñob⁹ discipul⁹ in via sūn̄ se longi⁹. t̄re, vt h̄r̄ Iluce, xxiij, p̄pter paruitas t̄ et caritatem fida ipsoz, n̄i necibi n̄e hic n̄t mēdaciū vel falsitas, qd̄ tales app̄ariōes fuit cōiter fini dispositō nē mēris illoz qd̄ fuit p̄m̄ia p̄arutiōes. vt. S. dicit̄ est, xvij. ca. Iacob aut̄ instat̄ ōtonis feruide rogabat eū ne ab eo recederet, I, ad c̄, p̄tectionē fini suū p̄missum māteret. t̄n̄ hoc fuit lucta sp̄ualis, t̄ postea cū videret angeleū qd̄ volēt̄ recedere ex familiaritate recepit eū mandu ad retinēdū qd̄ frequenter eū eo loq̄bas, sicut t̄ maria magdalena p̄t̄ resurrectionē ē p̄m̄ subi a p̄p̄. v̄tē volunt tāgere Job, x, t̄ sic fuit lucta corporalis, qd̄ Iacob volebat est detinere in illa app̄ariōe ita qd̄ nō disparesceret donēc h̄b̄ beter̄ v̄d̄is̄t̄ionē ei⁹ quā t̄b̄ abire. Et illa etiā lucta corporalis figurabat ei⁹ qd̄ nō debet timere esau cū in malūs̄ser ad angelis⁹. t̄ fini ista expolitioē illū qd̄, S. inducit̄ ē de Iacob. Q̄d̄, ej. j̄n̄ualuit ad angelū t̄ confortat̄ ē, fleuit et rogauit eū. Alter ē exponēdū qd̄ s̄l̄s̄ referendo fleuit et rogauit ad Iacob, qui fleuit quando vidiit angelum quasi volēt̄ eū descerere, rogauit eū ne recederet donec dedis̄set ei b̄ndicitionē. t̄ I, hic nō sit scriptū qd̄ fleuerū I, s̄n̄ qd̄ roganauerū. t̄ tenēdū ē d̄r̄ v̄t̄ro, eo qd̄ exp̄m̄it̄ in D̄see qd̄ ē hic ōmissum. Huc aut̄ sensu p̄t̄ de facili lēa appl̄ari ad illo loco. Et ecce vit̄. angel⁹ ip̄i⁹ Iacob appārens in sp̄e viri. Luctabat cū eo sp̄ualiter t̄ corporaliter vt iā expositū. Qui cū videret qd̄ eū supare non posset. i. nollet, como loquendū dicit de ipso Matt. xii. Et nō poterat ibi v̄t̄te aliqua facere, inolebat p̄pter incredulitatē illos, r̄t̄, t̄ angel⁹ hic nollet̄ sugare Iacob. qd̄ p̄ illā luctā volebat eī ōsidere qd̄ p̄ualexeret ip̄i⁹ esau, vt sequēs lēa ostendit. Q̄d̄ si fuit̄ fortis contra deū t̄c̄. Letigit nēm̄ seim̄ eius, ad p̄m̄iendū eū de sua diffidēta ironibili. t̄ p̄pter hoc sequit̄ qd̄ Iacob claudicabat, vt p̄b̄ ostēderet quoniam claudicauit et in mece cōfido p̄t̄ deo. Jam ascen̄dit aurora, t̄ video incipit clarescere, t̄ I, alij non sunt d̄giū vt me videāt̄ in ista effigie. M̄r̄ quāt̄ inq̄ Iacob v̄cab̄ t̄c̄, cū nō fuit nomē eū? mutatā. I, angel⁹ p̄dicit s̄bi mutadis̄ a dñō. j. xxv. ca. Luc. q̄ris nomē in m̄. ac si dic̄eret nomē mēs̄ talioz angeloz qd̄ mittant̄ in m̄isterium mutant̄ fini diuersas legatioēs ad quas missi sunt. T̄n̄ Ela, vi, qd̄ ille angel⁹ qd̄ myl̄is fuit ad purgandū labia Ela, p̄ calculū ardēte vocat̄ ē terap̄ p̄ officio incēdēti. I, nō esset de ordine seraphīco. Et b̄ndic̄it ei. H̄d̄c̄ p̄rie accip̄enda ē b̄ndic̄io p̄t̄ maior̄ b̄ndic̄it minor̄. vt h̄b̄ Hebrew. vii. T̄oaut̄ nomē illi⁹ loci p̄manucl̄ a facies dei, cui⁹ cā m̄bādūt̄. S̄l̄q̄ dñm̄ facie ad facie t̄, angelū in sp̄e corporis

rali. Et salua facta est anima mea, quia consolatus est me,
et benedixit mihi contra timorem de fratre meo eis. Non
comedit nesciu, non vitat oem nesciu, sed soli nesciu fe-
moris, ad quod designandum subdidit. Qui emarcuit.

In ea p̄x̄, vbi dicitur in postilla. Letigit fieriūm.
Additio.

Quidā hebreorū dicunt hoc quod angelus tetigit nes
num iacob, ex quo tacitū ipse iacob claudicavit
nō fuit ad puniendū iacob de sua diffidētia, quod ī
hoc actu nō vider quod iacob aliqd demerueret, sed potius
ecōtra, vis in hoc loco iacob fuit beaf*dicere* ab angelo vt ita
cum sequitur. Et beaf*dicere* ei. Sed dicit quod rō huit tactus et
claudications ē figuration temptae, quod in hoc enī figurabat quod ins ga
cob haberet prelogeniturā tem dominū sup elau et ordinati
tem diuine, vt. sed prequod, capti imprester aliquod vesten
dentes dic iacob quod dicunt egrederi de femore eius essent le
si ab ipso elau. Ut in predico capti, dic sed. Lepsis veniet cum ec
cuties solnesque iugit ell de certi*tu*s tem tem quod implerū ē
quod idūm*re* rebellauerit pria iudam, ubi Regū, viii. Et sic
videbat dominū iacob sup elau ledi in femore iacob, scz
in posteritate quod de femore ell egredierunt. Et ibo sequitur
quod ob hoc cam nō comedebat filij nostri nerus quod emareant in
femore iacob. Si enī hec claudication ipse iacob fuisse pre
pter punitione ell in pena diffidētiae, pur alquod dicunt non
habuissent filij tem abstere a constitutionē beaf*er* nostri, cum illa pe
na solum reipreseret proionā iacob que quidem pena iam
transuerat in preteritum.

Replica correctori contra Burgensem.

In ca. xxxij. vbi postillato: tactū nerui iacob et clau-
dicationē exponit de pena. p diffidētia, etiam
burg. instat qd nō sit faciū in pena. qd iacob in p;
posito nō de meruit s; angelus ei bisicrit. Infest igit qd fa-
cium sicut etiā s; dicit de alijs sit tñ figurale mysticā ha-
bens significatiōne. s; videt qd sicut burg. inconvenienter
se habet, et supra dictū est in alijs passib;. ita t̄ hic; p; qd
quia cōtradicit beato Aug. supra allegato obliciens sen-
sum litterale nullā absurditatē contineat. et recurrat p
līali ad mysticā. qd fieri non debet nisi historia deficit
fīm beātū Breg. Scđo qd cū benedictio iacob. Esto dñs
sc̄atrā tuoz te. p rincipale effectū habeat in regno xp̄! qd
dicat dom̄ iacob luce. Itē burg. attar ei ad tpa regū.
qd edō seruū regiūvnda solū pro tpe septe regū. et ex li-
bris ipsoꝝ regū colliguntur et terminabitur in rebellionē edom̄
De qua illi Reg. viij. Et poter illā rebellionē dicit iacob
clau. luccasse. in figura qd clau a se excuteret omnis illi bñz
dictiōnē iacob. de qua dicitur supra. xviij. cap. Ad par-
tiam positionē benedictiōnē relipiciens p rincipale par-
cipendit in quo iacob non claudicavit. Nō igitur burg.
debut hoc sic applicare mysticando sine auctoritate enī
nō sit in favore fidei. qd pot̄ ut ap̄ls ad Ro. xi. vbi dicie-
ceccitatē contigisse in Israel que figurata ē p clandicatiōnē
iacob. tūc enī claudicavit et continuo claudicat. quousq; plenitudo gentiū intravit et relētq; isrl̄ salue fieri. Tertio
q; ratio burg. quare filii illi nerui non comedunt ppter
illā rebellionē rigurata p clandicationē nō est sufficiens
quia a cōrario sensu tēpōrē obediētē et tribuit edom de-
buerint neruiū comedere non tñ fecerūt. Quarto quia
ratio quā facit cōtra postillato et el̄ expositionē nō va-
let. Arguit enī sic. Si clandicatio iacob fuit ppter puni-
tione et in pena diffidētia cū illa sit glōnalia no haberet si-
lq; isrl̄ a comeditione nerui abstinere ppter ea qd solā psonā
iacob respicuit. Reducit hec rō sic cōtra faciēt. Latus
nerui qd emarcuit et clandicatio ad psonā iacob fuit pti-
nebat. idcirco filii illi nō habet a nerui comeditione absti-
re. Cōtroversia bodie faciūt. Restat tār et illa abstinentia

Liber

enō est tñ figuralis s̄ ceremonialis in ill' dimicatiois ta
ttus & claudicatiois memorā sicut multa alia festa iudeo
ca. Q̄ aut burg. dicit iacob nō peccasse in proposito: hoc ē
contra glo. interlineare q̄ redarguit ipm iacob dicens. Si
contra deū fortis fūsti, p̄seuerasti pulsans multo magis
contra boles p̄ualebis.
id est esau quē timens
pmissoz tibi factor ob
litus. Si enī iacob ple
nā habuisset cōfiden
tiam & memor fuisset
pmissoz dei sibi facto
rū, p̄ut ponis. & ea exo
m̄. Verog esau nō timu
set nec quemelq̄ ho
mine. Q̄ aut dicit p̄
meruit b̄fidictionē q̄
angelus eū b̄fidixit.
no h̄ de b̄fidictionē in
lēa nisi q̄ iacob b̄fe
dictionē postulauit. et
p̄ b̄fidiictionē nomen
el' mutauit. et dī. glo
sa interlineaq̄. Q̄ au
tēsubdit. Et b̄fidixit ei
in eodē loco. glosa p̄
ore b̄fidiictionē con
firmavit. post redargu
tionē nō et pena infi
cta p̄ tactum nerui q̄
emarcuit. Hec aut nō
minis mutato fuit ab
eū. q̄ deū vel ange
lū recedere volentem
vicit p̄cibō. q̄ lucta
tio hic dicit. p̄out po
stillator exponit. & glo
sa vocat illa luctatioz
p̄seuerante pulsatione.
quavictor efficit' est.

Lapl. XXXIII.

e Leuās XXXIII.
Leuās autēz
e iacob oculos.
H̄ dic p̄fir descri
bitur qualiter iacob se
habuit in fratribus adū
tu. & q̄ in agibulō nō
deb̄ h̄ omittere d̄
bis q̄ agenda sunt fm̄
humana p̄udentiam
ideo in aduentu esau
ostendit prudētia ia
cob. q̄uis dictū esset
sibi q̄ angel custodiret eū. & p̄tō in diuisiōe p̄rie facil
tatis aī fr̄is adūtū. & in recognitiois fraternitatis in ad
ūtu. ibi. Et ipe p̄gredieis. tertio in declinatiois societaz
post el' aduentu. ibi. Dicitq̄ iacob nosti. et in recognitio
ne diuine bonitatis. ibi. Et iacob venit. Et p̄t̄lēa prime
partis paucis exceptis. b. Videl vēmetē esau. adhuc
lōge existēs. Q̄ uisitq̄ filios. et nihil omittere de p̄uidē
ta humana. q̄ est q̄dā rēptatio diuina. & et honest' utē
er ordinati' apparet corā esau. d. Rachel aut̄ zios.
nouissimos. & rāq̄ p̄dilectos & p̄incipales. q̄n p̄cessioe ei
maiores sequunt. e. Et ipe p̄gre. illic ostendit' prudē
tia in recognitiois fraternitatis. f. Et adorauit p̄mis.
Inclinando caput. & hec est adoratio vñlie. q̄ erat primoge

nitus frater el' etate. licet ex diuina ordinatione primo
genitura esset trāstata. g. Eurreis itaq̄ esau. quia ex di
ordinatione el' indignatio mutata est in pietatem.
i. Suscipe benedictionē. i. per unum voluntati oblatū.
h. Euāsi videri vultum dei. quia ita pacificatum & ini
tem eū vidit sicut an
gelus loquēs ex glōna

dei eū cololando si
gnauerat. Letera pa
tent.

b. Dicitq̄ iacob. hic
p̄fir ostendit' ei' prudē
tia in declinatiois soci
etatis esau. q̄uis enī
amicabiliter eū rece
p̄sset poterat tamē tu
mere ne el' anim' mu
taretur. vel ne aliquis
de el' familia zelans
inordinate p̄ eo noceret
ip̄i iacob. & Ius. & tam
q̄n p̄misit ure post eū
in leye sicut facere co
gitabat. mutauit rām
xpositū ex cā certa. et
io nō est mētū sicut &
paul' cogitabat ure co
rintiū anteis iter in
macedonia. ve h̄abet
q̄. Corint. 4. tñ ex cau
sa mutauit xpositū.
tame sicut dī. sapius
nō videt magna necel
sitas excusat patres
ver. teita. de om̄i. men
dacio offic. oīo mapio
me.

l. Et iacob venit. hic
ostendit iacob pruden
tia in recognitione di
uine bonitatis gratias
agēs deo de h̄ & eū in
p̄griuatione augmēta
uerat. & invia custodie
rat. p̄mittit tñ modus
aduentiā ad locū rbi
gratias egit deo. tñ di
citur. Et iacob rē. dī
cū enim hebrei q̄ ibi
habitauit p̄ annum ce
dimidia. & io nō solū
fuit ibi tētona. sed cū

hoc edificauit domum. m. Transiuitq̄ tc. fm̄ exposi
tores cathoicos. ista est ciuitas que vocatur salē. Job.
13. car. 10. enī p̄t̄ dici q̄ illa salē que allo nomine dicit
hier. l. & tñ. & dicitū ē. xvi. 17. ca.. q̄ illa ciuitas vocata ē be
th. l. & ibidē dicit. Postq̄ aut̄ iacob recessit de loco isto
ascedit in bethel rbi apparet sub̄ dñis q̄s inerat vñlus
mesopotamia. p̄ter itā fñs sui. ve h̄ in p̄t̄. h̄m̄. ca. & cer
tū ē q̄ illa bethel eadē ē cū salē. q̄ altero nomine de hier. l.
& io salē q̄ hic noīat nō p̄t̄ esse illa salē que ē bethel. fm̄
aut̄ hebreos doctores salē nō ē b nom̄ ciuitat nec ē nom̄ p̄
priū. q̄z ē nom̄ cōe & significat integritatē & pacē. a dicit q̄
hic ē sensus q̄ līa hebratia. m. Extrāiuitq̄ iacob. & a
lem. i. integer vel pacificus. In rībem sychem. q̄ in rī

Genesis

nihil pedit de familia vel de rebus suis nec aliqd aduer
sum occurrit sibi. Et uidet verius. qd illa cuitas in
fravocat sychem. ca. se. p Et habitavit iuxta opp. i.
vib; pdicta; no tui voluit intra habitare. qd erant ydola;
q Emicq; partem agri ceterum agnis. Hebrewi dicunt ceterum (tre-
tum obris. et translatio nostra hic deficit. vel dictio qd in he-
breo ponit est equino-
ca. qntu autem valer ob-
lus dictu e. s. xiiij. ca.
r Et erecto ibi altari
ad immolandum deo
sacrificium.

s Invocauit re. i. re
cognoscere dei potestu
p quia conservauerat eum
a labi ipm psequente
et ab esu sibi occurrer-
te.

Capl; xxxiii.

e Gressa est autem dina
describitur quid passus
sit iacob a sychemis
ubi puto defacti bis sec-
lus pro dñe violatio-
ne scd dol et mutua
colloquio. ibi locu-
tus itaq; emor. tertio
celus ex circuncisop iter
fecte ab aliis. Et ecce
tertio. qd met et vi-
cinoris congregatio. ibi
Quibus ppetatis. Lic-
et a primi describitur id
us dñe vagi curiosi-
tas. cum dicuntur.

n Gressa est autem dina
s; de domo paterna.
vbi rati verecunda ui-
nencula deberet stare
clausa.

b Ut videret re. Di-

cit enim iosephus. qd in
ciuitate erat solentias
to videre solebat illa
die mulieres ornatas
et emere similia orna-
menta.

c Quia cu videt. re. qd

erat princeps ciuitatis

et erat priogenitus. apf

qd debebat ei heredi-
tarie principatus.

d Kapu. eu. qd potestu-

am sua. e Et dormi-

ens ea. ei carnaliter co-

gnoscendo. f Alioq.

viginem. qd non sunt
ibi simplex fornicatio-

ni rapto et stuprum.

g Et cogluti. et eam

nunmis ardenter et inor-

dinate diligendo.

b Eratque deliciosa.

id est vobis ipsam paci-

sificantibus. Que astur suerint illa uba nō exprimitur. qd hebrei
dicunt qd referebat ei magnitudinem potestate sue primitus se
cā accepit in viro et qd sic faceret ei maiorē dominam qd
pater ei et fratres facere posse possent. i Qd ei audisset
iacob. si filia sua raptā et violata. l2 Sicut dissimilans
do prudenter. qd no poterat emendare. Letera patent.

l Locutus est itaq;
hic describitur dol et
mutua colloquitione.
quia ipsi. semor et ly-
chem petebit utraccumque
dina p matrimonio.
Raderit filii iacob do-
lo et consentiret mī-
monio si vobis marciū
ciuitatis circuicideren-
tur cogitantes tibi inua-
dere ciuitatem qui virtu-
no possent se defensiones
te et colecterit in hoc
emor et sychem filii eius
colectores de vitate vobis
filiorum iacob. et sic
inciperit ppter curia-
ris ad circuncisionem. et
pater littera vobis ibi.

q Est in terra chanaā: postq
reūsus ē de mesopotamia
syrie: et habitavit iuxta op-
pidū emicq; partem agri i q
fixerat tabernacula: a filiis
emor p̄tis sychem et ceterum agnis
et erecto ibi altari invoca-
uit super illud fortissimum de-
um isrl.

XXXIII.

e Gressa est autem dina
filialye ut videret
mulieres regionis
illius. quia cu videt sychem
filii emor euei: princeps ter-
re illius: adamauit ei: et ra-
puit et dormiuit cu illa: vi-
o p̄ primis viginis. Et p̄ glu-
tunata est aia ei cu ea. et tristis
qz delinuit blanditijs et p-
ges ad emor patrem suum. Ac-
cipe inquit mihi puellam
hac diu jē. Qd cu audiuit
iacob absitib; filiis et in pa-
stu pectorum occupatis siluit
donec rediret. Egresso autem
emor parte sychem ut loqret
ad iacob: ecce filii ei venie-
bāt d' agro. auditoq; qd ac-
ciderat irati se valde: eo qd
sed i re opat esset in isrl. et
violata filia iacob te illici-
ti ppetrasset. Locutus est itaq;
qd emor ad eos. Sychem filii
mei adhesit aia filiae vire.
Date eam illi vixit et iungam
mus viciūm conubia. fi-
lias vicas tradite nobis et
filias nostras accipiter ha-
bitare nobiscum. Terra i p̄tā
te vestra ē exercere negoti
amini et possidete eam. qd et sy-
chem ad patrem et ad frēs eius
ait. Inueniam gratiam cor-
tam vobis et quecumq; sta-
tueritis dabo. Augete do-
cem et munera postulare. et

m Substantia eorum et
pecora et cetera qd possi-
dent re. istud no erat
in pacto. qd hoc dixerunt
vir facili inclinarent
ppter ad circuncisionem.
Vel aliter pote intelligi.
Nostra erat. qd sic
coicabimur cu eis mil-
monis coniungendis:
ita: et in bonis bona ei
amicorum ppter dicuntur
ura. fin ppter li. et chico.
Hebrei autem aliter expo-
ner coiter illa partem
dicentes qd filii iacob
nulla dolositate fecerit
et qd. s. dictu e. Raderit
is in dolo. dicunt can-
te. vel prudenter. qd dis-
cio hebraica qd vobis po-
nit ē equum. et acci-
piter aliqui p dolo et
aliqsi p cautele bona
olebat eni ppter cuius
tatis inducere ad innū-
circuncisionis. non cogi-
tantes tunc eos inter-
cere. qd societate cu eis
inire. qd emor et sychem
dolū fecerant. qd predi-
cerunt populo ciuitatis
qd oia bona iacob
filiorum eius essent ipsoz
simpli. et sic exponunt.
Cetera qd possidet illa
erant. no per amicicie

Liber

edicationē, sed p eorū subiectiōne in servitū, t p hoc vo
lebat eos facere servilis cōditiōis qđ intelligētes filij iā
cob moti sunt ad trācādū de iperfectiōe eorū, qz nō ser
uāti fidē nō est fides obse ruāda. Sz corā h̄ vīd̄, qz iā
cob infia, xlii, increpat symeon & leui vocās eos rata iinf
q̄atis bellāria qđ col
ter expoīt a doctorib⁹
nēis de iperfectiōe
syphimoy & sic norāf
in hoc facio de volo
surate, ap̄ter quā incre
pan̄t a patre. Dicendū
qz aliquā hebrei contradi
ctores coliter dicit expo
sitioni isti? passus expo
nūt illud de dolo eorū
corā ioseph, vt vide
bitur qđ erūm? in loco
Alij autē hebrei expo
nūt illud partum de io
seph & partum de sychi
mitis. Iz dicit qđ p̄ nō
increpat eos de dolo,
sitare erga sychimutaz
s̄ de nimia crudelitas
te. vñ dixit infia, xlii.
Maledict⁹ furor eozū
ac, iz illa expositio dī
colonare sūm hui⁹ ca
rbicū iacob increpat
filios de iperfectiōe
sychimutaz nō excusa
uenit sey h̄ qđ emor et
sychem mutassent pa

sunt oēs circūcis cūctis
matib⁹. Ecce die tertio
qđ gr̄uissim⁹ vulnerū dos
lor est: arreptis duo filij iā
cob: symeo & leui fratres di
ne glādijs īgressi sūt yrbe
qđident, iperfectisq⁹ oib⁹
masculis: emor & sychē pa
riter necauerūt: tollētes di
nam de domo sychē lōrozē
suā. Quib⁹ egressis irrue
rūt sup̄ occisos cereri filij
iacob, t depopulati s̄f yrbe
in vltione stupri, oues eoz
et armēta & alinos: cūcta qz
vastites qz in domib⁹ et in
agris erāt, paruulos qz eo
rūt yprores duretur capti
uas. Quib⁹ p̄petratis aus
dacter: iacob dixit ad symon

ctum & vellet eos redigere in seruitute, sed soli per violentiā factā sue sorori, & nō est verilis quod ipsi placuisse si fuisset nō. Et ecce, ibidem p̄tū describitur scelus de imperfectiōe (ver. circūlō) ex q̄ enī cepant circūlōne nec fecerat fraude, v. s. dictū ē fīm exploitationē doctor catholicorū pessime fecerit interficiēdo illos, sī autē hebreos nō fecerit malū q̄ excusant eos mō supradictio. Quid tū tñ ad factū occasiōis nō ita vīnclūmpter exponit sīm vīrāq̄ opinionē cī dicit, nō. Ecce die tertio, circūlō enī graui affligrunt ex circūlō side tertia die q̄ p̄na die, & iō vīz ad illā diē distulērūt eos inuadere. o Arreptis duo tē. Licet enī ipa ha beret alios fēcēs nō soli ex parte p̄tis sī etiā mēs, tñ uti vocant p̄tices dīne, q̄ magis ostenditur se dolore de ei⁹ violatiōe q̄ alii, nec ē intelligēdū q̄ fuerit soli in occasiōe syebunitarū. Imo cū eis fuerūt famuli & alii frēs eorū eis assūtētes, sic p̄z infra p̄ Quib⁹ eges, s. de domo syebē, q̄ intrūserit sup̄ oculos tē, ad accipēdā p̄dā, & p̄t p̄ta lēa. t Quib⁹ p̄petrat, idic describitur metus ex cōgregatione vicinorū. Limebat enī iacob ne sp̄lī circūlōnes q̄ erant amici syebunitarū p̄gregarentur, & p̄t cū filiis & familia p̄ sequearentur & deterretur. sed p̄territū a deo nō fecerūt vt h̄i cap se, & p̄t p̄ta lēa. Sciedūt tñ q̄ hoc s. Quib⁹ p̄petrat audacē, nō nō ē in hebreo, sī ē additū a trāslatore, sed incipit ver. In capitulo, vbi dicitur in po. Ius. Et dicit iacob, stulta, Et quod supra dictū ē tñderit in dolo, dicit carrie p̄l p̄ndenteor. Zidder.

vel p̄udenter. Additio.
Iectio hebraica q̄ hic ponit. s. myrra, nullo modo significat p̄udentia vel cautela, sed solū fraudem vel dolū, vtz vītate idiomatis sc̄eti. et iō alia expostio ē magis lēe cōlona, pōt tñ sustinet opino dīcentū
q̄ filii iacob in hoc casū nullā dolositatē fecerūt, nā doliliq̄i impropriē acapif p̄ bona cautela, sicut cū apls. q̄

Lorinth. xii. ca. xii. **S**ū essem astur? dolo vos cepi. et. s. i
additioe. xvij. ca. t. io qr sychimite nullā petierūt vnam
de tanta iniuria illata iacob & filius suis. io nec ipi pacē
cesserūt. h. solū pmisserūt q̄ possent cū eis federari si eis
cūcidet enī. ne aut pmisserūt cofederationē. sed sychimis

on et leui, Turbastis me et
odiosum fecisti mechan-
ueis et pherezeis hitatori-
bus terre huius. Hos pau-
ci sumus illi congregari pen-
tiunt me, et delebor ego et do-
mus mea, rindebitur hunc duc-
scorto abutri debuere foro
rense. .XXXV.

i Aterea locutus est deus
ad iacob. Surge
et ascede bethel. et hita ibi
Faci altae domino quod appuit
tibi quoniam fugiebas eis auferre
tuum. Jacob vero duocata oī
domo sua ait Abi hincite deos
alienos quod in medio vni se et
mudam ac mutare vestimenta
vita. Surgite et ascē
dam in bethel. ut facias ibi

tanto numero et versilit posset aduerteris resistere quia
eob approbasset facta filiorum quod non fecisset si dolu^m prole lo-
quendo fecissent siue iniusticiam.

Capitulum XXXV.

Mereea loc. e' dñis ad ia. Postibz mōrses descriptis
statū iacob y' incipiētis t. pfectiēs, hic s' nō deliciabitur statū ip̄l' v' pfecti, t' prio describit statū pfectiōis ei' in terra chanaan. scđo in egyptū trāscundo, et
pvi. ca. Adhuc p' rō stat' ei' pfectiōis describit, scđo ab
esau discernit. xxi. ca. Licea primū sic pcedit, qz ei' pfectio
p' rō ostēdit ex eminēta cōtemplois, scđo ex pacientia
in aduersis, ibi. Egressus aut' inde tertio ex regeten-
tia in obsequio patris, ibi. Venit etiā. primum describit
et telibz p' rō ex diuinā allocutione, cum dicatur,

a Inter ea locutus est Deus ad Iacob, ad celos et dixit eum: contra timorem populorum circumstantium, sicut dictum est in fine huius capituli precedenti.

b Surge et ascende bethel, i.e. ad monte moria quod locum vocatum est bethel ab ipso iacob, ut. s. dictum est, xxiij. ca.
c. Facit illi altare deo, i. reddat sibi gratias per hoc quod

c Facit id altare deo... reddas libi gratias de hoc opere
te conseruant in tua peregrinatione, et multiplicavit te
in bonis spiritibus et rationalibus, sed ostenditur eius pfectio
in sue familie purgatione, cum dicatur.

d Jacob autem tecum adest duxit quia rachel vero sua secum aportaverat ydola patris sui et sic dictu est causa ista Alij enim qui erant in societate sua quia conuersati fuerunt in

ter ydolatras plura secū babebant ad ydolatriā punitia
et quia in preda sychem ydola acceperant. ideo iacob ad
statum pfectioris ascendens omnia talia voluit abje-
re et deo purus et mundus posset gratias agere de pre-
teritis et beneficiis imperante de futuris. e Ac murate
vestimenta yfa d muratore yfisis exterioris intelligentiae

Genesis

mutatio vite interioris ad statum vite melioris. Sequitur, f Dederit g. i.e. vocavit mundi ab ydolatria. g Et i. aures, et ornamenta ydolor. h At ille in d. ea. tunc res detectabiles, et i oculi suudere illa, et auxiliis argenti de ydolis in vias suos covertere. Letuo ostendit eius pfectio ex nois mutatio, cui tunc sponuit ei? obo cù d.

i Venit igit iacobus. eadē ē q. s. vocata est berhel, et pdcitū ē ca. xvii. l. Edificauit q. ibi altare, ad immo landū deo sacrificiū. l Et appellauit ic. iā enī apellauerat sielo cā istu. ca. xviii. q. bethel in hebreo id ē q. dom' dei in latino. h hic nome pdcitū p. s. manu, sedo interponitur delbore sepelitio, cum viciatur.

m Edet tpe mortua est delbora t. h. q. r. hic quo uta delbora erat cū iacob q. remanebat cū mīc ipo p. gente in mesopotamia syrie. Ad qd dicēdū p. nre sua libi, p. scienti dixerat q. mitteremū cios ad reducēdū eus de mesopotamia. et. s. h. in s. p. ca. et ipsa sic fecit hec nō sit scri p. tū. q. nō ola scribūt f. et cū illis mīcū mīlit delbora mīrūcū suū q. erat d. terra syri orū unda, t. inde cū iacob reuertebat, t. sic in e. societate mortua est t. sepulta, et hic describitur, cum dicitur.

n Et sepulta ē ad radices bethel, iad pedē mōris morta. Lōque

ter describit nois mutatio in divina apparitionē cū dicit. Apparuit aut̄ itex de iacob, et seqyat. o Nō voca, vt. iacob, qd interpretat luctator, qd couenit p. scienti in via actua. q Sed isel erit nō tuū, qd interpretat particeps ei deo, vel directus ad deū. qd cōperit pfectio vite corē platiū. h pōt queri quo dicit hic alio vocaberis ultra iacob, et postea in eo. ca. vocat' ē plurimes iacob. Ad qd dīcēdū q. intelligēs ē q. nō vocabis ultra iacob tāq. noīe p. scipal, nō tāq. excludis qn sic vocet tāq. scario cui' rō ē. q. sicut dictū ē illa mutatio nois facta est ad designādū trāstū ipi' iacob de vita actua ad cōtēplatiū. q. scz actua ē ipfector, p. scidit disponit ad cōtēplatiū. s. m. q. dicit h. g. in mora. Qui cōtēplatiū arce tenere desiderat necesse ē et p. t. in capo actiois se pbent, s. pugnando contra passionē rōne p. turbates, et sic trāstū hō ad vitā cōtēplatiū q. pfectio. Tali actioē sicut finis respectu ei' quod est ad finē. hō enī qn ex actua vita transit p. dictionē ad cōtēplatiū nō deserte simile ipm vitā actua. h. s. necessariū ē ipm p. actua vitā expericti, ne p. cellatiois ad

actua itex insurgant passioēs rationē p. turbantes, et ad h designādū posicōs vocatus est israel, nubilominus cū hoc vocat' ē isacob. r Crelce et multipicare per filios tuos iam natos, et tēna per bentamini qui nondū erat natus et p. manassen et ephraim q. nondū erat natu. ilicē enī fuerit filii ioseph, iacob tam̄ adoptauit eos in filiis os, et h̄. c. et fa. ci sunt capita tribū, sicut filii iacob. Letera patet et dictis supi us v. s. ibi.

s Et recessit ab eo, q. cū dimiserit, sed q. disparuit, et Ille vero tē, in memoria diuine apparitionis ibi dem sibi facie.

v Libās sup est liba, id est oblationes de liq. dis, sicut de vino et cōs. simulib., et Egredit autē inde. Hic p. de scribit ipi' iacob intollerātia aduerio, et primo de morte rachelis vixis sue p. dicte, cum dicit.

y Venit vno tpe t. ipa est ciuitas bethleē, et infra dicit.

z In qua cū partur ret rachel, i. in dolore partendi, esset posita.

Parturire enī id ē q. dientre dolorē partus, a Periclitari cepit, p. numia amittere.

b Dicit q. obster, ad aliquam ei' cōsolatō.

c Moli tunc, t. quādo enī puer vnu nascit mī, t. nō ppter h̄ ista enasit. Vocavit nomē filii sui benommachis causa subditur.

d Id est filius dolo ris mei, t. nō est de textu in hebreo, sed additū est a translatore ad exprimendū cām dicte nois actiois p. interpretatione nois, pater vero appellanit eu bentamini. Qd autē subdit. e Id est filius dexter, similius nō d. est de textu in hebreo, s. apoxistē ad ostendādū cōstantiā ipi' iacob ī rata antietate positi p. interpretationē nois ab eo impo. t. p. dexteram emisitudo et constantia desiguntur.

f Mortua est ergo rachelis enī adhuc puenetāt in cūtatem, et quia antiquitus sepulera extra ciuitates erant.

g Que dicit ephratam, hec ē bethleem, alla enī ciuitas

vocata est ephratam ab uxore chaleb sic notata, et h̄. i. pa

ralip. h. ca. Et ista fuit maria soror moysi, et dicit hebrei

sed doc est falsum, et ostendēt. i. paralip. dñio cōcedēt. h

postea vocata ē bethleē, i. dominus panis, a ferrilitate que

fuit ibi post famem, que ibi accidētēt. Elimelech

et habetur in libro Ruth,

h Ereriq iacob titulus, id est memoriale, in futurum.

i Super sepulcrum eius, Et quo pater q. ab antiquo

uerunt sancti patres diligentes de sepulchra notabili,

Liber

Et siemortui in memoria hoīm remianerēt ad orādū pro
ipis, et ad osidēndū q̄ haberēt fidē resurreccōis.
¶ Egressus īde, dicit osidif ei^r tolētū ex cāu p̄iōgeni
n̄ sui vbi p̄mitit loc^c cū dicit. Trās turrē gregis. Dicit
hebrei q̄ hic ē locū vbi postea tēplū fundatū ē, cōfirmā
tes h̄ auctoritate Di
thee, iiii. Et tu turris
gregis nebulosa filia
syon ic̄, vocata ē tur
ris gregis, q̄r templū
ad modū turris factū
est, tibi ducebant gre
ges ad imolādū, ibi es
tōt, aut dicit q̄ meli
ns dicit, q̄r loc^c xpe
bethleem + vbi angel^s
nato xpo apparuit pa
storibz vigilatibz sup
gregē suū, et mō vocat
angelus ad pastores,
vbi fundata ē ecclēsia,
et dicit q̄ in vete test,
quodā vaticinio futu
rox vocat sit loc^c ille
turris gregis, sedo sub
monumēti rachel vsq̄ i p̄
sentē dīc. Egressus inde fi
rit tabernaculū trās turrē
gregis. Cūq̄ habitaret in
illa regiōe abijtribē et dor
miuit cū bala p̄cubia p̄tis
sui. Qd illū minime latu
ic. Erat at filij iacob, iij. Fi
lij lye p̄iōgenie^r ruben et sy
meon; et leui; iudas et yslach
at et zabolō. Filij rachel: io
seph et beniamin. Filij bale
ancille rachelis dan, et ne-

dir ipi ruben casus cū dicit. I Abiit ruben t̄c. qd expō-
nunt doctores catholici de cocubitu carnali. m Qd
illū minime latuit. r̄q illud factū fuit valde enorme fu-
it ipi iacob materia magne patiēte. doctores aut̄ hebrei
dicunt q̄ ruben nō cognovit balam carnalitet. s̄ dicunt q̄
mo tua rachele iacob trāstulit lectri hale der tabernaculo
rachelis in q̄ iacebat. sicut ei⁷ ancilla in tabernaculo lye
miris ruben. r̄ sibi displicuit q̄ iaceret in eadē camera cū
matre sua. et abstulit inde lectū ei⁷. r̄q illud rediudicabat
in cōtéptū p̄ris. o moyses ita scripsit ac si fecisset ei con-
tēptū de cocubitu. n Et r̄t aut̄ filii ia. Occasiōe ei ipi⁷
ruben hic noīanfalt̄ filii iacob. r̄ p̄t̄a et s̄q̄ ibi. o Qui
na. et alfr̄d̄ filii qz ibi noīaf bennati. q̄ si fuerat ibi nat⁷.
vz et pdict⁷. Dicendū p̄t̄cet nō fuerit ibi nat⁷ t̄i p̄cipiū
naturūtatis sue inde fuit. qz m̄f ei⁷ inde fuit o: iundat p̄
ei⁷ in m̄rimonio iuncta. Est enā pdicta lsa v̄a p̄ synodo
chen. qz filii iacob qntū ad maiorē partē fuerūt ibi nat⁷.
imino oēs vno excepto. p Venit etiā ad ysaac. hic p̄s
osidit p̄fectio iacob ex debita reuerētia ad p̄fem cū dieſ.
Venit ad ysaac. et ei t̄a seni debita reuerētia et obsequiūz
exhiberet. nō fit hic m̄etio de rebecca m̄fe sua q̄ ei tener
rume diligebat. et pdictū ēxxvij.ca. Et q̄ daf intelligi q̄
ip̄a t̄a erat defuncta. q In mambre. nomē ē regionis
in qua erat ciuitas arbee. q̄ alio noīe vocata ē ebzōn. et
supra expositū ēxxvij.ca. r Consolpusq̄ t̄c. s. morte
naturali. s Et apōlo q̄t̄l. ad lymbū sanctor̄ patru⁷.
Et sepelierūt̄ enī elau et iacob. licet ibi fuerit ali⁹ mul-
ti p̄ter honorē sepulture. t̄si isti duo exprimunt t̄q̄z p̄z.

In ea xix. vbi dicitur in postil. Sed queritur quod capitales ista Delbora erat cum iacob tecum. Additio. I.
Ic queritur hebrei. et ut videtur rationabiliter cur tanta
h sit hic metus de morte delbore nutricis rebecca. et
de modo sepulture eius intus quod vocatur est nomen loci
sepulture illius? queritur flei. Et quod patet quod factus fuit flei magna
et notabilis per ea. cum tamen esset valde senex et antiquior
rebecca et tamen de morte rebecca quod valde dignorum erat nutriri
ea sua nulla sit metus his nec aliibi. Ad quod dicitur quod rebecca
ea mortua fuit asperguntur iacob ad patrem de nefroporia
mia. quod patet et hoc quod dicitur. I.e. ca. Venit iacob ad ysaac
patrem suum in matrem tecum. non facies mentionem de mire. quod abs
quod dubio fecisset si prius rixasset. plerumque enim rebecca mulier

tū diligebat Iacob, & ipa p̄curaverat sibi benedictionē, et
etiam hec p̄cipualis fuit in missione ipius in melioramā
et in ūendo mēmoriā cū filiab⁹ laban, vīz, s̄, tretj, nō ḡ
versilis ē q̄ nō fieret mētio de accessu Iacob ad tantā et
ad talē matrē, s̄ q̄ ipa nō r̄luebat, lo dī bacnō fit mentio

ptalim. filij zelphē ancil-
le lyē: gad z afer. || Di sūt filij
iacob q̄ natī sūt ei i mesopo-
tamia syrie. Glenit etiā ad
ysaac patrē suū i mābre ci-
uitatē arbee. hec ē ebron in
qua pēginat⁹ est abraā et
ysaac. Et cōpleti sunt dies
ysaac cētū octoginta ānoz
q̄sumptusq̄ erate moru⁹
est: z appositus ē pplo suo
senex z plen⁹ dier⁹, z sepelie-
rūt eñ esau z iacob filij sui.

tonem scriptura non facit mentionem explicatae de sepultura rebecca, eo quod fuerat sic latenter facta, sed adhuc implicite sacra scriptura fecit mentionem cum de sepultura delibore matris eius tam fecit mentionem, ut dicitur est enim vocata est nomine loci illius quem habet, quod ibidem iacob principaliiter flevit matrem suam, per cuius amorem nutuit ei honoris speciem in quo satis ostinebat quod cum valde maior honore sepeliretur matrem suam in eum morte interfuerit. Eadem ratione dicitur quod non fit mentione de morte lyce, nec quia nec quod fuisset sepulta, sed propter honoris rebecca matris iacob ne videref quia maior honor impeditabat lyce exponi iacob quis rebecca matris eius.

In eo, ca, exp, vbi dicis in postilla. Ab h[ab]it tuben & dor
munt tc. Addmto, n.

e Normitas facti ipsius ruben pon^o videſ ſed dideſ ſe
ipi Jacob materiā iusticie & pacietie, ppter h̄ ſe
primum ipm ruben primogenitura, et infra, cl. ca.

In eo, cap. xxxv, ubi dicit in postilla. Erant autem filii iacob et ceteri. Additio, in.

On videſ aliqua rō ſufficiens quare et ceteris tubē
n - peccauerat noſarent filii Jacob & ipe ruben, unde
quidam dicitur q̄ peccatum ruben deuit occaſione ipi
Jacob q̄ decetere cefaret ab illo actu generationis eo q̄ vi
derat priogenitū ſuū incidiſſe in tamā enormitatē peti,
et iō eū dixiſſet q̄ illū, ſacob minime latuit, ſi peccatum
predictum ſtatim ſubdit. Erant filii Jacob, m̄, q̄ui diceret
q̄pter iſtam cauſam clanſus eſt numerus filiorum Jacob
in x̄, ſi m̄, q̄ ampli⁹ cefauerat a generatione cā p̄dicta.

Replica correcioris contra Burgessem.

Rubens contra eum, contra iudicium eius. **I**n ea xix. vbi postillator dicit. Peccatum ruben dedisse iacob matrem pacientie, contradicit burg. asterens qd dedit ei materiam iusticie quam exercuit iuando eum primogenitum, qd tamē nūc legit, sed p. us contrariū. **I**ntra eum. xix. ca. iacob bñdicens ruben, Ruben primogenit' me' tc' qd dixit eū aquā effusū p qd designat regna rōne primogeniture sibi debitis translatū in iudam. **S**

Genesis

enumerant in tertio occasione ipi^r ruben, qd burg, egredit
res, dicit dictum absq^r rōne, cū tñ inspicēdo suā rōne inci-
cidit in idē, dicit enī ppter petri enī eratos filios iacob
q, d, ppter illud petri clausus ē numer^r filiorū iacob i^r duo
decim tñ. Et q sequit^r q ruben fuit occasio ill^r dumime,
rationis qd burg, imp-
bat. s^r rō quā burg, ad
dicit m^rupliciter pec-
cat in eo q dicit iacob
pter petri ruben de-
cetero nolle generare,
primo q generatio pa-
triarcharū erat ad dei
cultū et ad populū dei
m^ruplicandū, nō ig-
tur debuit iacob bāc
cultū, ppter petri rubē
impedire sedo quia ia-
cob fuit supra noe ac-
cepit mandatū de ge-
nerando, dictū ē enī ci-
supa eo, ca. Cresce et
m^ruplicare gentes et
ppnū nationū erat et te-
nō iugē debuit iacob
esse transgressor diuini
pcepti, ppter peccatus
ruben. Terro q in ad-
ditione pcedēt dicit
burg, q iacob exercuit
iusticiā cōtra petri ru-
ben, qd si vix est non
debuit ab actu genera-
tionis abstinere dictū
igis burg, figmentum
videt sine ratione ne-
dicam contra.

Laplū, XXXVI.

E sunt genera-
tiones esau.
b Postq^r descri-
pta est pfectio ipi^r iac-
ob, hic aut̄ describitur eius ab esau separatio, ibi generatio
esau quantis ad filios pponit, sed a iacob decernit, ibi.
Erit aut̄ esau, tertio generatio esau quantū ad nepotem,
et subiungit ibi, s^re aut̄ sunt generatioes esau. Ad intel-
ligentia eoy q dīcēda sunt in hoc ea, et in alijs sūbū consi-
derandū q ut veteri testamēto ac nouo frequēter rep̄if
q eadē psona plurib^r nominab^r. sicut hic idē ho-
vocat esau Edom et Seyer, et in nouo et tamenito idē ho-
mo vocat Symon petrus et cephas. Itē sicut i latio idē
nomē ipi^r variat in principio vel in fine vel medio, sicut
est cholin' choletis nicola'. q vñ nō nō importat, ita
est in hebreo ut chomias leontias lechomia. Lōtingia au-
tem frequēter q eadē psona numero uno noīe exprimit
in uno loco sacre scripture, et alio noīe in alio loco, et sūt
eadē psona noīaf in plurib^r locis sub uno noīe, variato
tū mo pdicto hic i ibi. Et ex his cōtingit q aliq^r suspician-
tur q sunt diverse psonae cū tñ sit vna pdictis modis va-
rie noīata. Dis dicitis applicem^r ad textum.

b Esau acceptus vros ic. Ada ista noīata est Judith. 3.
xxvi.ca. c Oolibama, hec noīata ē basemath, et dicit
d Filiā ane, filie lebeon, infra eo, ca. vñ q ana. Ibidē,
fuit fili^r lebeon, quo gdr oolibama filia duorum, s, pris et fi-
li. Resident hebrei q lebeon q erat paganus par, reputa-
bat legē mēmonis, tō libidine duc^r cōcupuit cū nur,

sua, s^r vro e fili^r sui ane, et inde generati est oolibama, et
sic filia fuit lebeon carnalis et filia ana puratua, s^r qd no
est verisile q esau saltē, p reuerēta pris sui ysaac q adhuc
vñebat accipisset vro ita viliter natā, id aliter pēt dis-
ci q tūt filia ane naturalis, et filia pris sui lebeon adopta-
ua, sicut manasses et
ephraim fuerunt filii
naturales ioseph et n^r
in adoptiū iacob pris
ioseph, vt br̄ infra, vñ
ij. c. p. pōt etiā dicit q
puer alicui^r nominat
erā aliqui filii aut ipo-
rum, sicut laban filios
filiaz suar^r vocauit fa-
os filios, et hē, s. xxii.
capitulo.

e Basemathq filia
ysmael, ista, s. xxvij. c.
nomina est metech.
f Peperit aut̄ ada eli-
phaz, dicit hēroni, q
iste eliphaz themantis
tes, de quo fit mentio
in libro iob.

g Oolibama genuit
iehus, iste vocatans,
prio paralip. i. ca.
h Et ihelon, iste vo-
catur iahān, ibidem.

i Erit aut̄ esau, hic
asit describit separatio
pdictoy a iacob, Et i
detādu tñ q ista sepa-
ratio fuit racia nō mor-
te ysaac, qd ipo emens
te esau cū familia sua
māsi in more seyr, et
supra dieū est, xxij. c.
h a propria uate morte
ysaacvenit ad sepulcu-
rū ipi^r, et ad eos māsi
separ^r totali a iacob.

Et pzlā, l^r Hē aut̄ sunt, hē reuertit scriptura ad de-
scribendū generationē esau quantū ad nepotes et remotos,
Et tñ coueniēti^r describat repetitū aliq^r de filiis esau,
et ad nepotes pcedat. Prīo s^r pmitunt lūmplices psonae
scđo in dignitate & stature ibi, s^r duces, dt iij. l^r Hē
sunt genera, esau pris edom, hic accepit edom, p noīe res
gioīe idūmee, q dīca ē edom, qd esau, q altero noīe etiā
vocat^r ē edom, vt pdictū ē, tō d^r p̄ illi^r terre inqūlū ta-
le nomē accepit ab eo. l Fuerit tē primogeniti esau,
m. Thēmā, et cui^r noīe p̄ noīauit frā illā. n Omar
ille vocat omath, i paralip. i. ca. o Sephiua, iste vocatue
sephi, ibidē, p Garpa, et ulte gether, q Erit tē hic
accipit cōcubina, p vro sebaria et admisia de solitute
vros p̄cipitalis, s. c. i. dictū ē, xv. c. de cōcubina abrae q
pepit ei amalech a q denōiant et amalechire. r Hōi se
fili^r adā, s. pdicti, s^r b d^r qz iter eos noīaf amalech que
pepit thāna et dīcessi ē. Dīcessi q fuit fili^r thāna natura-
lis et fili^r ada adoptiū, q thāna fuit concubina admisia
ad mīmoniū ipi^r eliphaz sic fili^r bale noīaf filia rach
elis, s. c. xxx. s Hōi duces, qz aliq^r de pnoīatū acēderū et
ad dūcatū postq^r noīauit eos et psonas singlātes, b p̄c
noīat eos vñten^r et duces. Etica qd notandum q de filiis
Esau exigerūt p̄io dūces, p̄ ea reges q: fecerit ubi regim

Liber

Lertio iter regni reditum fuit ad ducatū sicut filii israe
el primo habuerunt iudices postea reges a Saule usq
ad captiuū itatē babylonis. et tertio duces post captiuū
tebabyloniis. p. i. g. enumerant duces q. precesserunt re
gnum in filiis esau. scđo reges. ibi. Reges aut. tertio duces
qui fuerūt post regnū
ibi. Hec g. noīa ducū.

Pria adhuc in duas.
ic in parte principale
et incidentale. scđa ibi
Isti sunt filii seyr. ergo
primo loquī de duca
bus q. descendērunt ab
eliphaz. p. imogenito
esau. ibi. dux themā. c.
scđo de duabus qui de
scenderūt a tabuel ser
cundo filio esau di
lī. quoq. filii tabuel.
c. subditur.

c. Isti sunt filii seyr.
Hec est pars incidēta
lis. q. supra dicerat q
thamna fuit concubina
eliphaz priogenito esau
que fuit soror cuiusdam
dicens illi. terre nomi
ne lothian. et p. in lit
terā. id occidit duus
enumeravit duces illi
us terre q. si fuerūt de
genere esau. dicens.

c. Isti sunt filii seyr.
aut. iste seyr non fuit
esau. s. alii qui fuit an
te eū. q. patet et h. q. d
additur.

v. Horrei. g. enī q
habiterūt illā terrā
as. esau. et filios ei. vo
can sunt horrei. s. filii
esau expulerūt eos de
terra et dominati sunt
ibi. et h. Deut. q. cap.
Et pat. līa ex dīc. v.
g. ibi.

c. Filiis lothian. c. iste
hemani. paral. vocat
Abrahāmā.
y. Filii sobal aluhan
c. hic. l. paral. vocat
aliān.

3. Et hi filii sebeon. c. hebrei dicit. mulas. i. solitudine
dicto ei hebreica q. ibi ponit ligna punica. q. affinis ē he
brei significat calorē aquar. et hac significationē secuta ē
translatiō nra. et fin hoc exponit de ade calidis orientib⁹ p
modū fontis et exuentib⁹ de terra vbi sunt venie sulphur
ree ex q. aqua corrabit calorē ciuiſmōi fontes in plur
ibus terris innueniunt. hebrei. et aut dicit q. facit ascendere
affinos sup. aq. et sic adiuent modū generatois mulas.
q. generant ex affino et equa. c. vīd̄. cōcordare s. sequen
ti cū dī. 3. Cū pasceret affinos sebeon p. sis. Aliq. libri
habet affinos. s. falsa est līa. a. Abdaz. g. iste vocat līa
maria. l. paral. b. Et achān. iste vocat iacan. ibidem.
c. Reges aut. s. reuertit scriptura ad enumeratiō re
ges de turpe esau in terra edō. a. filii us. habentē regē.

d. Balach fili⁹ deor. iste nō est balach q. cōdurit balaā
ad maledicendū filios. us. et h. illū. x. q. p. p. z. et hoc
q. iste dicit fili⁹ beor. ille aut fili⁹ sephor. Itē q. iste dicit
rex edom. ille aut fuit rex moab. e. Et regnauit p. eo
tabab. Augus. sup. hūc locū t. Ambro. sup. epistam ad Ko.

dicit q. iste tabab fuit
ipse tabab. sed hebrei di
cūt contrarii dicentes.
q. iste dicit fili⁹ sephor. Itē
dux dīsan. Isti duces hor
reor qui imperauerint in
terra seyr. Reges aut qui
regnauerunt in terra edō:
ante q. habentē regem fili⁹
istael fuerunt. h. balach
filius beor nomenq. vrbis
eius denaba. O. ortus ē
aut balach. t. regnauit pro
eo iabob fili⁹ jare de bozra
Cunq. mortu⁹ esset tabab
regnauit p. eo husan d. ter
ra themanorū. Hoc quoq.
mortuo. reguit. p. eo adad
filius badadi q. p. c. s. i. m
dian in regiōe moab. et no
men vrbis eius aurith. Cū
q. mortu⁹ esset adad reg
ue pro eo semila de male
recha. Hoc quoq. mor
tu⁹ regnauit pro eo saul
de flumio roboth. Cūq.
hic obispet successit regnū
balanā fili⁹ achobor. Isti
quoq. mortuo regnauit p.
eo adad: nomēq. vrbis ei⁹
phon et appellabatur vtor
ei⁹ meezabel filia matreth
filie mižaab. Hec ergo no
mina dūcum Esau: in co
gnationibus et locis et vo
cabul suis. Dux thamna

6. Hec g. noīa ducū.
Dicunt hic aliq. q. reges
pōderi no numeramur
nisi illi q. regnauerunt
vīc ad t. mōysi et rā
cūt illi q. regnauerunt
vīc d. sc̄pē esau. g. tē
dicuntq. duces q. nume
ran post mōs reges
fin vītatem hisse p
cesserunt s. post reges
enumerant p. p. regiā
dignitatē. Ica tallinas
vītūs vītūs vītūs
p. illud q. haber. t. p.
rakip. l. ca. v. l. s. d. c. f.
Badāt aut mōrō du
ces. p. regis in eodem
eīce cepe. i. n.

b. Dux thamna. c.
Et q. p. z. q. iste addad
q. vītūm nominat in
regiō fūt vītūm reg
q. ei successerūt duces
qui post eū enumeran

tur. Ex quo patet q. iste duces non p. c. s. i. m
d. Dux thamna. Dicunt aliqui q. ista fuit concubina
Eliphaz. et olibama. que post nominatur fuit vtor esau
sed nominantur inter duces propter animositatem ipsa
rum. sicut Abel. a. nominatur inter duces his numerati
p. c. s. i. m reges p. c. s. i. m. quia certum ē q. Tham
na et olibama muliere p. c. s. i. m reges.
Et ideo dicendum q. thamna et olibama non sunt hic
nomēa mulierum sed vītūm. q. ma in hebreo bītīm
aliqua nomēa propria que sunt equivoqua ad vītū et mul
ierem. t. fūt vītātē hebreicā thamna prout hic de
cubatur pro vītū alter p. c. s. i. m in hebreo q. vītū s. p. i. a.

Genes

potius p muliere s ista differentia non est nisi perceptibilis in latino. Iz Dur aluba p ria paral nominat aly. I Dur mababil h abici dicitur q ab isto deinceps regni romanorum, m habitarunt autem iacob illud subditum ad ostendendum separationem ipsi iacob ab Esau ppter q s int: oductus est illud caput.

**III. ca. mvi. vbi dī
ponit. Dur mabdihel.**

Digitized by srujanika@gmail.com

d *Iocer pregnis
romanoꝝ deſcendit a duce mabdiſ
hele q ab esau deſcenſit et manifeste falſit
et a iudeis ſicruꝝ falſitas eniſi huiꝝ pꝫ et hoc
nā romani q eſchimidi
eunſ in hebreo, fīt trāſlationē chaldaicā deſ
ſcederūt a iauan, qui quidē iauan deſcendit
a iapheth filio noe, vt
h̄c Ben. p.c. Dī ibdī
hebreo deſcedit ab esau
vt in hoc ea q quidē
esau deſcedit ab abraꝝ
am, et per ſiſt a ſem fir
mo noe, Et ſic patr̄ ma*

rima distia inter generationem mabdiel et generationem romanorum. **A**uit hoc falsum sit et a iudeis ficti: patet et hoc nam ipi coram singulis quod regnum romanorum quod est quartus bestia in revelatione Danielis coram est vnu tunc cum regno ecclesie quod est falsum. **V**e hinc additio eius de michele vnu in visione ad quartum argumentum. Similiter singulare regnum ecclesie et romanorum decedat ab Iesu. **T**unc in thalma dicta doctrina neophyti eccliam ipsi et romanum imperium quod vnu iude dicunt coram idonea vocari et usque modum non inuidi teneri hebrei vbi cuncti sunt et sic mala que de idonea dicuntur et pionosticant in libro Abdie aperte et alius intelligunt esse dicta de ecclia quod est falsum et nulli sunt damni et in predicta prophetia a dabo dho concedente declarabitur.

Replica.

¶ ea, prævi, vbi postillator solū narrat opiniones
i hebreorum de origine & ortu romanorum. Burgensis
andacter iudeos inuidit facies videt suo dem
stratione de re multis dubia...puta de origine romanorum
q̄ q̄onibz sūt. I.ii. x. c. vii. vñd dices de auctoribz vbi
pleribz dissensio repit. adeo et nec rebz quidē romane
o: igo possit diligenter agnoscī. ¶ A. S. Iulius a troianis.
Virgil ab eundem. A. h̄ cōdīta a romulo contēdit. et q̄
ad ips. Atq̄ scribūt quarto millenario quadrigētēimo
octogesimono uno. Atq̄ q̄to millenario quadrigētēimo
quadragēsimoseptimo. Si ḡ tante cuiuslibz certa ratio
nō apparet. nō mir si in alijs opinione dubitet. vñd nec
historicos nec cōmētatores varia dicētes imperite cōgē
nare debem⁹. q̄: antiquitas ipsa crevit errore. bec gl̄is.
Sed q̄ burg. in hebreor̄ erroribz edoc̄ p̄ hāc additionē
p̄ fide certare videat corra eoz p̄ fidū trāfēat. cū nō sit sin
gulariter contra postillatorem. Lapīm. XXXVII.

Sep̄t. t̄c. hic s̄fir describit ipsius iacob status
1 quantū ad descendēdū in egyptū. et hoc enī rē-
dit⁹ est ioseph⁹ in egyptū. et ibi ⁊ p̄t loc⁹ ppate-
tur. fm⁹ q̄ scribit⁹ in ps. cuj⁹. dicit⁹ aī eos v. 7 i fūū r̄emū-
dar⁹ ē ioseph⁹. t̄o p̄io agit⁹ de descēdū in egyptū ad ip̄s⁹
ioseph⁹. sed q̄ntū ad frēs ei⁹. c̄lt. ca. tertio q̄ntū ad p̄fēm⁹
et familiā. alv̄. ea. dicit⁹ p̄io agit⁹ de ip̄s⁹ ioseph⁹ r̄edit⁹.

tione, sedo de eis p̄metiōe, ea, tertia. Prīa adhuc in partē
principali et incidentale, p̄t. viii, ca. Līcā primū describit
vend. tio ip̄i ioseph. vbiq̄ describit venditōis occa-
sio, sedo vend. tu cōstitui, ibi. Līcā tīs, illi, tertio vendi-
tōis forma et cōs. i, lī. Qui cū vndiscent, quarto faci ce-
latio, ibi. Tulerit aut̄,

fratribus suis adhuc puer
⁹ Et etat cum filijs bale; et
zelphe yrorum patris sui:
⁹ accusantes fratres suos
apud patrem: cœrimine pessi-
mo. Israël autem diligebat
Ioseph super omnes filios
eo qd in senectute genuis-
set eum. ⁹ Fecitqz ei tunica
polimictam. Elidères autem
fratres eius qd a patre plus
cunctis filijs amaret oderat
eum: nec poterat ei quicqz
pacifice loqui. ⁹ Acciditqz
ut yisum somium referret

hebreica lingua cu s
numerat annū incom
pletum.

b Et erat cū filijs, &c. Filii enī hę despiciēbat eos & res
putabāt eos quasi seruos, & iō ioseph q̄ erat de principa-
li vrore faciebat eis societātē ad eorū consolationem.

c. *Bie, usi suntq; fratres suos apud patrem. Videbat enim opus eius correctio materna non valebat apud eos, maritum eius esset eis unius. Iō denūciavit patrem dō edocens de excessu*

etiam et amissione venientia pati, quod utrum ex extrema
efficiat eos corrigerem poterat et debebat, si non pecca-
uit fratres accusatio. **L**um' contraria dicitur iudicet et male-
sz magis fecit actum virtutis iusticie. **D** Enim pessi-
mum dicit aliq' q' accusat foli' tub' de hoc q' dormierat eis
bala. **Vt.** **S**, dicitur e. p. x. cap. scriptura tñ loquit ac si accusat
se oes. eo mo' loquuntur q' factu' vni' de cõitate alii' ipso
tur alii' de eadē cõitate. et tali' mo' loquuntur scripura.
Dat. xvi. vbi de vnguento effusio nunc capit p' v. **G**z
dignati sunt discipuli dicentes, vt qd p' dnto hcc. et tñ vñ'
fol' de h' mutuarent. **I**udas sebarothis, et h' Joh. qz
h' istud no' è visible. qz. **E**co. c. vii q' cu' alt' fr'c' v'le'c' i'oleph
occidere fol' tub'c' im'c'ebat en' liberare de manib' cozi
et reddere p' luo'. Alij' dicitur q' accusant eos de contu' cu'
belis. qz h' est turpe dicere de patriarchis maritum cum
hebreata ita no' habeat. Enim pessimo, qz sic habet. Et
renulit patri r'ca eoy pessima, et illud eocordat cu' eo qd
dicitur eti' s. q' r'ca lye despiciebat ancillaz filios, et ex hoc
erat odiu' et cõtestatio inter eos. et illud in tristior' mta' ro'
ca crumen' pessimum, qz licet et areca caritas qd optimu'
de illa eocordatio odiu' et at' mta' crumen' pessimu' nominat.

Etiam deinde etiam per annos nonnullis
et Israhel ait. **H**ic ponit leba occasio vendicatio israhel
sed q[uod] plus ceteris fratribus a patre amabat, eni? c[on]tra subdi-
tur cu[m] d[omi]n[u]s. **F**eo q[uod] in lenocinitate t[em]p[or]is. **V**ir[us] enim generati-
ua in senectute debilior est, ut iuc[und]e solent generari pueri
magis defectiosi et imperfecti, et israhel e contrario erat frat-
ribus suis generatio: moribus et corpore, et hoc videbat ex-
spahi domo dei procedere propter quod erat patti magis
amabilis.

g. *Fecitq; ei r̄c. in hebreo h̄i tunicā servicā alle enī pan-
nus serie⁹ de quo erat iunica erat plurib⁹ colorib⁹ deco-
ratus. r̄ io de illa tunica polimita, a pois qđ est plurali-
tas et mitos qđ est gutta.* **b.** *Ac id sit q̄q; idie pois ftr⁹*

Liber

occasio vēditiois iosephī. vīlio ostēsa in somnis p̄ quā p̄figurabat q̄ ioseph̄ debiceret imposter dominari sībus suis. et fīm vīlōne vidit ad h̄ p̄nūtē et esset certū idici i. Num ego et (um future vitatis. et p̄t̄ lēa vīsq̄ ibi. mater tua tē. Et hoc aut̄ dicit̄ aliqui q̄ vēditio ioseph̄ fuit fīta matre sua ad̄ huic vīmete. cui⁹ mōis descripta est. s. xxv. c. q̄ sicut frēquētē dēm̄ est p̄t̄ facta aliqui p̄skēt̄ scribunt̄ et econ̄uerso. Ad p̄bationem aut̄ dicti sui dicunt et vez ē q̄ ioseph̄ vēdit̄ fuit. xii. annis aī morte ysaae. q̄ ysaae in vniuerso erit. clxx. annis. vt. s. dicit̄ ē. xix. cap. Itē ysaae. l. erat anno tū q̄i nāt̄ fuit iacob. vt. s. dicit̄ est. xix. ca. quib⁹ subtrahens d̄ annis ysaae ēmanēt. cxv anni de vita ysaae p̄ natūratē iacob. Itē iacob erat. q̄x. annos q̄i delcedit in egyptū vīc h̄. s. xlv. cap. Et q̄ p̄t̄ q̄ iacob delcedit in egyptū post morte ysaae. annis tū. Et venit̄ ioseph̄ p̄cessit̄ de scēsum iacob in egyptū. xii. annis. q̄d pat̄z sic q̄ ioseph̄. xxi. erat anno rū q̄i fuit vēditio. et bē in princ̄. h̄. s. xli. cap. erat annoz q̄i fuit fact̄ p̄posit̄ terre egipti. et habef. s. xli. cap. a quib⁹ si subtrahant̄ anni. xvi. qui p̄cesserūt ei⁹ vēditioē rēditonē. vīsq̄ ad tps quo fac̄ est p̄posit̄. et inde vīsq̄ ad desēsum iacob in egyptū fuerunt. x. anni sept̄ fermitatis. et duo famis. vt h̄. s. xlv. ca. et sic p̄t̄ q̄ vēditio ioseph̄ p̄cessit desēsum iacob in egyptū. xii. annis. s. mōis ysaae p̄cesit̄ dictū delcēsum. x. annis tū. Et q̄ cōciudit̄ q̄ ioseph̄ fuit vēdit̄ ante mortē ysaae. xii. annis. Et hoc volūt̄ isti cōcludere q̄ vēdit̄ sit viuēte adhuc matre sua q̄i iacob re tiebat de mesopotamia. et anteq̄ venisset ad patrē suū ysaae. s. istud vīdet̄ corrādicere tertui. q̄ infra ea. isto dicit̄ q̄ ioseph̄ missus fuit de hebron a patre ad vīsitan dū fīes suos. Et q̄ p̄t̄ q̄ ibidē manebat iacob q̄i ioseph̄ fuit vēdit̄. et certū ē. q̄ ibidē manebat ysaae q̄i iacob rem̄ ad eū rediēs de mesopotamia. vt h̄. s. xlv. cap. Et q̄ pat̄z q̄ ioseph̄ fuit vēditio postō iacob vīenaret ad patrē. vt h̄. s. xlv. ca. Et q̄ p̄t̄ q̄ ioseph̄ vendit̄ est post mortē mōris sue. Et hic dicit̄ q̄ ioseph̄ ridit̄ in somnis sole et lunam et stellas p̄. adorāt̄es eū. et p̄ vīdecim stellas intelligebant̄ vīdecim fīes eius. Et q̄ pat̄z q̄ beniamin q̄ erat vīdecim fīe suū. tam erat natus. et certū ē q̄ mōri ioseph̄ mortua erat i par tu beniamin. vt h̄. s. xlv. ca. Et sic pat̄z q̄ vēditio ioseph̄ fuit post mortem mōris sue. Nec valēt pro dicto contra.

nō q̄ venditus sit ante mortē ysaae. tīq̄ annis. quia p̄ hoc non cōcluditur q̄ rachel adhuc vīeret. q̄ ē scriptū ra non habet q̄ annis iacob steterit cum patre postq̄ re mit ad eū. nec ex alio loco scripture potest cōcūdi dicū eoy. Bliter expōnt̄ quod p̄dictū est. Nunq̄ ego et mater tua tē. Jacob enim vīdens inuidiā et oīu filiorū suorū contra ioseph̄ p̄pter somnia p̄dicta vīles eos pacificare dicit̄. Nunq̄ ego et mater tua tē. ac si cōceret. Mater tua iam mortua est et p̄ sis nō possit te adorare. et iō vīdet̄ somniū frīuolū quātū ad illā partē. et eadē rōne de adoratio ne frātrium tuorum.

frat̄s cōsiderabat. Cūq̄ frat̄s illi in pascēdis gregib⁹ p̄t̄s morarēt̄ i sychen dixit ad eum istl. Frēs tui pascunt oues in līchimis: vēi mittā te ad eos. Quo rīndēte presto sum ait. Glāde et vide si cuncta p̄spēra sint erga frat̄s tuos et pe cora. et renuncia mihi quid agaf̄. Iūissus de valle hebron vīenit i sychem. vīenit q̄ eum vir errantē in agro et interrogauit quid q̄ret̄. At ille respōdit̄: frat̄s meos q̄ro. indica mihi vbi pascant greges. dixitq̄ ei vir. Recesserūt de loco isto. Audiri at eos dicētes: eamus in dothaim. Perrexit itaq̄ ioseph̄ post fīes suos et vīenit eos in dothaim. Quid sibi vult h̄ somniū q̄d vīdist̄? Num ego et mētua et fīes tui adorabimus te sup terrā. Inuidēbat ei igī frat̄s sui: p̄t̄ vō rem ei⁹ vēditioē rēditonē.

Pater vero tacit̄ et cōsiderabat. Et cōt̄ enī loquēdo corā filius vīderet̄ admībilare sōnū. tīfī intra se cogitābat q̄ vere eset plāgiū domīnūrū ip̄. ioseph̄ futūre. q̄ p̄ somniū bene pater figura tur cōt̄ sit p̄cipiū calōris et vite. p̄ter q̄d. q̄ de anima. Sol dicit̄ pater vītor deorūng. et per lūnā que habet dominū sup humida intelligit̄ mater que ē p̄cipiū pāliū in generatione et adē ratione p̄st̄llas intelligentur filiū. quia recipiunt lumen a sole. Sed querit̄ quo vīsi sit q̄ mater cōt̄ adorauerit. cum fīm expositionē istam iam mortua esset. Ad quod dicendū q̄ ipa in se nō adorauerit sī in p̄role sua scilicet in ipo beniamin. nec fīm illā expositorē quātū improbāt̄ potest dici q̄ ipa adorauerat in p̄sona propria. quia certū est q̄ non descendit in egyptū cum iacob. sed mortua fuit diu ante. Hebrewi aut̄ dicunt q̄ mater ioseph̄ vocat̄ hic ipa Bala. que nutrit̄ eum i sinū suo. que etiam mortua Rachele vocata est mater ipsius ioseph̄.

Līcēz frat̄s illi. Hic p̄fir̄ describit̄ venditi conditō. Et primo quātū ad eius promptā obedientiam ad obles quēndū patrī cū dicit̄. P̄esto sum. sed quātū ad magnā diligētiā frat̄s suos querēdo. cū dicit̄. Frēs meos quero. indica mihi vbi pascat̄ greges. Lētēta patēt̄. Qui cum vīdissent̄ eum procul anteq̄ accederet̄ ad eos. hic p̄fir̄ describit̄ venditiōis ordo. rbi p̄mittit̄ tra etat̄ de ip̄ius morte. sedō quātū ad vīdecim frat̄s ioseph̄ contra eū conceperant̄. statim eum vīderunt̄ eum a longe remēt̄ liberauerit̄ eum interficere ne decēto pollet̄ habere dominū sup̄. super eos.

Genesis

n. Ruben vō tē. ostendendo fratribus horrore fratricidiū roffensam dedit. et antietatē pris sui. et dicit ioseph⁹. sed cū videret q̄ eos fecerit nō posset cepit eos iducere ut ī foneā deponeret ibidē same moritur⁹ dicens h̄ esse min⁹ horredū q̄ si p̄p̄tis manib⁹ interficeret ipm. h̄ tū dicebat cogitas ut postea

occulte cū d̄ fonea ex̄ traheret. cui dico cō senserit. et patet hinc ea r̄sq̄ ibi.

o. Nudauerit eū tunica talari. q̄ ptingebat r̄sq̄ ad talos. s̄m q̄ dicit hiero. q̄i b̄eo tñ nō haberat talas. s̄z sic b̄. et expoliaverit ei tunica sua. et tunica serica. et q̄ vi deſ q̄ habebat tunicā duplice. vñ simpli cē. et alia serica. et vñ q̄ sibi absulerunt. b̄re aut̄ p̄ simplicē tunica intelligit camisia p̄. Et sedentes. hic describit tractat⁹ vñditionis. cū em̄ prope eos transierat societas mercatoror̄ p̄gentis in egyptus iudas q̄ erat principalior̄ suasis fratrib⁹ et ioseph⁹ mercatorib⁹ venderet. et sic absq̄ more euaderet dñnum ei⁹ et q̄ eis tñ ab eis elongat⁹ et cum h̄ d̄ p̄to venditōis reportaret emolumētūs et i h̄ oſenserūt alij. vñ de subdatur.

q̄ Extrahētes cū tē. Aliq̄ aut̄ libri habent xxi. s̄z falla ē l̄fa. Sc̄ribit Drouet. xxi. Mō ē sapia. si ē silū s̄ dñs. q̄ exponens beatus Biegum moral. dicit q̄ boies p̄ asturias su

as volētes impēdīre effectū ordinatōis diuīs p̄ter intētionē sua. pmouēt cū. et ponit exēpli d̄ ioseph d̄ q̄ de p̄ ordinauerat q̄ a frīb⁹ adorare. colētes h̄ impēdīre fratres ei⁹ rendiderunt eū ut dictū est. p̄ h̄ factū est. ut co gerent famis tpe venire ad ioseph et i p̄m adorare.

r. Reuersusq̄ ruben ad pteū als cisternā. nesciebat ei q̄ ioseph fuisse vendit⁹. t̄o cū eū nō inuenit credidit q̄ ipo absente fr̄s ex malitia extrahissent eū d̄ fonea et interficiens. s̄z q̄n̄ hic q̄ abierat ruben q̄si venditus est ioseph. Dicendū q̄ abierat ad q̄rendū meliora pascua et fr̄s suos faceret elongare a fonea in q̄ erat ioseph et sic eis absētōis mēl⁹ posset extrahere ioseph et reddere s̄. Tulerit aut̄. Ille describit factū celatio p̄ (pri suo. fictionē mēdām) q̄ esset a bestia deuorat⁹. et p̄t̄ lēa r̄sq̄ t̄. Luges filiū mltō tpe. s̄. xxi. annis. q̄ et dictū. (ibi. est fluorēt a tpe venditōis ioseph r̄sq̄ ad dclētū iacob in egyptū. q̄ cū audiuit. q̄ ioseph adhuc viueret statim ilūc descendit. ut habet infra. t̄. v. c.

v. Descendā ad filiū tē. Hebrewi exponūt in fonea v̄ se pulchr̄. Catholici aut̄ mēl⁹ dicētes īfernū. i. ad lymbū sanctor̄ patr̄. qui est superior pars inferni.

x. Et illo pleueratē īletu. et sic iste act⁹ referit ad iacob. q̄i hebreo h̄ sic. Et fleuit eū p̄ suus. Et fin hebr̄. refert

ad isaac qui adhuc v̄ uebat ut p̄dictū est. et iō q̄i vici filiū suum iacob ī tanta angēta te fleuit cū eo.

y. Madianite v̄ēd̄ derūt ioseph. Et h̄ dīcūt indei q̄ ioseph n̄t̄ fuit vendit⁹. q̄ primo fr̄s sui v̄ēd̄erūt eū ȳmaelit⁹. et argēteis et p̄dictū est. sedo ȳmaelite v̄ēd̄erūt ī eadē locātētē cū eis. et tertio v̄ēd̄erūt madianite phutifari ī egypto. pro p̄. iū n̄ scē vēd̄itionis. et tertie non. et primū. tñ credēdū est q̄ fuit mat̄ q̄i prime q̄ h̄moi venditōes ī arie sunt p̄ lucro. Sed verū v̄iae et q̄ no fuit vendit⁹ nisi bis semel a fratrib⁹ ȳmaelit⁹. et dicit̄ ē. et sedo abȳs ȳmaelit⁹ phutifari ī egypto. vñ. i. t̄. ii. c. dicit̄ q̄ phutiph. et emū eū d̄ manu p̄fina helutay. Et q̄pt̄ q̄ idē homines ȳmaelite et madianite vocant̄. et h̄ p̄ordat ei q̄d̄ sup̄adūtū est. c. x. v. q̄ p̄t̄ thura que fuit mater madianite et agat ma ter ȳmaela quo dis en sunt ȳmahe ite. fuit eadē mīlēr numero.

z. Eunuch⁹ aliq̄ si accip̄t p̄ castrato. aliq̄ si vō. p̄ ministro v̄l seruo alicui⁹ principis. et vocat̄ talis eunuch⁹. o. q̄ debet esse cast⁹ et honest⁹. et h̄ modo accip̄t hic. vñ. if. a. n. c. pincerna regis. et p̄stor̄ vocant̄ eunuchi.

3. Magistro militū. Hebrewi dicunt Ogeo carnificū. i. hebreo em̄ scribit barbaahim. et significat tpe mactātū v̄l lanūtū. et p̄t̄ p̄ copere militib⁹ q̄ boies iterficiunt ī bello. et h̄sic sensu seq̄t̄ nra trāssatio. Operis etiā carnificis q̄ mactat̄ alia. et h̄sic sensu sequunt̄ hebrei. et q̄i i idē redit dictū iosephi q̄ in h̄ loco dicit̄ principi cocop̄.

In. c. xxvii. vbi s̄t̄ in postilla. Lū hebraica lingua nō habeat criminē pessimo.

Additio prima.

i. hebraica lingua in h̄ loco nō est dicerō significans criminē pessimum nec ritā. s̄z solū et ibi dicerō significans detractōem. eadē em̄ dictio ponit hic et infra. vñ. c. v. vbi dicit̄. Detracterūt terre q̄ p̄t̄ ī ala q̄ quidē detractio ī hoc loco nō est intelligēda sic q̄ ioseph imponeret aliqd̄ falsum fratrib⁹. nec etiā q̄ in hoc

Liber

malo qd de fratribz pti denunciabat intēderet denigrare famā eoz. h̄ solū h̄ faciebat, ppter bonū fratrū. vt. s. a p̄t̄ corrigent̄. qd nō ē p̄tm̄. nec, etiā detractio p̄prie dicit. h̄ large, et in t̄. h̄. q. lexū. vñ ex hac cā principali. Jacob diligebat ioseph eo q̄ videbat eū ze. atorē boni erga fratres. et iō sequit̄ stat̄. et iō diligebat ioseph r̄c. Ad intelligētiā āt̄ bni? qd sequi. Qm i senectute genuiss̄ eū Sc̄dū q̄ l̄fa hebraica in h̄ loco nō dicit. In senectute genuiss̄ h̄ dicit eo q̄ fili. senectus esset sibi. qd exponēs trāslatio chādaica sic dicit. Ioseph at diligebat Joseph eo q̄ eius fili. sapient̄ sibi. vñ trālator, inten- dit senectute in h̄ s. ḡnūficare sensū senilem iuxta illud Dap. ius. c. Senectus eras venes- tabilis est t̄c. qd vide- tur rōnabilit̄ dicti. nā si videf esse cā sus- fices ad h̄ q̄ iſrl̄ oile- r̄sset ioseph pl̄ ceteris eo q̄ genuisset eū i senectute. nā benia- min fuit genit̄ i ma- tori senectute. Iachat aut̄ et zabolon nō ercedebar i cra- te ip̄m ioseph nisi p annū vel modicū ultra et p̄t̄ h̄i ex- l̄fa. et iō cā h̄i? dilectois portius videb̄ attribuēda sapie seu mortuō senilibz. q̄ iā qdāmō videb̄ vigere i ip̄o ioseph. et h̄ q̄l̄ esset iunior ceteri. t̄ s. iā m̄e debeat circa cor- rectioz fratz major. vñ dicit. Et q̄ fili. senectutis esset. i. sapies. et dicti ē. Qd aut̄ subdit. sibi. intelligēdi ē et h̄ q̄l̄ alij s. i publicabat. nūl̄ solū p̄t̄ ad que correcto p̄- tinebat. et iō solū p̄t̄ p̄t̄ ioseph. q̄t̄abat d̄ sapia ip̄l̄ ioseph.

In cod̄. c. xxxvij. vbi d̄ i postul. Undauertū eū tuni- catalarij. Tidurio.

M̄ hebreo h̄. Expolianerūt eū sua tunica serica. qd id ē. ac si dicat tunica sua. s. tunica serica. vñ ex h̄ si h̄ p̄t̄ h̄r̄ duplicit̄ tunica n̄. q̄ sibi abstraheret tñ vñ tunica. s. illa serica quā iā fecerat ei p̄t̄ si- gnū maioris dilectois. et iō d̄ ille solū sit mentio. q̄ etat maḡ p̄closa. et magis nota. vñ t̄. s. eo. c. dicit p̄t̄. Tunica filii mei est.

Replica correctorijs h̄ burg.

M̄. c. xxxvij. vbi d̄. Accusavitq̄ frēs erimē pessi- mo. qd Burg volēs exponere dicit q̄ i hebreo si h̄ erimē pessimo. s. loco el̄ h̄ dicit significās detractionē. et exponit d̄ ioseph q̄ p̄prie nō detractio frībō h̄ videb̄ Burg. p̄t̄ senecte delyrare cū illud qd dicit poni loco illi? vbi nos habem̄. Et rimū pessimo. se teneat et pte fratz accusator p̄ ioseph. nō ex pte ioseph accusant̄. Si igit ponit dictio significās detractionē. et dicit burg. tñc lensus ē. Accusavit ioseph detractionē q̄ sibi inimicē de- traxerūt. et cū detractione inter frēs. pcedat et odio fraters no. qd et pessimū gen̄ r̄c̄is est. generaliter igit loquendo si debuit Burg. translationē nostrā notare. nec postillato- rē q̄ exponit d̄ r̄ca q̄ fuit occasio detractionis. Vñ s̄nia l̄re f̄m expositorēz Burg. est q̄ ioseph accusavit eos detra- ctione q̄ est si intelligibilis. et haber modū delyramenti

Qd aut̄ subdit d̄ dilectōe q̄ iacob ioseph dilexit. q̄ si causa p̄t̄ dilectōe esset. q̄ in senectute cū genuiss̄. et h̄ vide- tur imponere postillatori q̄ tñ ita non exponit. h̄ dicit se- nectutē iacob esse occasiōne illi? dilectōis nō causaz. q̄ senes coiter. fragiles et defectuosos gignūt. Joseph aut̄ i senectute genuiss̄ si apparuit fragilis sed potio. alij s. corpē mo- rido. et sensu. ita q̄ vi- debat alijq̄ diuinita- tis i eo relucere. hanc q̄ ob causaz dicit p̄ po- stillator q̄ iacob en p̄- ceteis dilerit. Et videb̄ postillator h̄c modū loquendi ex glo. ordina- sum p̄t̄. q̄ h̄c pas- sum d̄ deo p̄t̄ et filio iū mūdi senectute ge- nerata allegorice ex- ponite. a quo modo ex- ponendi et causam di- lectōis assignādi bus- geniss̄ nō longe rece- dit et patet intuēti- sita digressionē.

In eo. c. vbi dicit̄ expolianerūt ioseph tunica serico daf itel- ligi f̄m postillator q̄ habuit ples tunicas. vbi obicit̄ Burg. ne-

scio qd. clare em̄ p̄t̄ videti ioseph plures tunicas habu- usse. vñ quā intinctā i sanguine bedi miserūt ad patre. alia cū qua vendiderūt eū. nō est em̄ versile nūdū eum venditū fuisse. sicut patet Burg. sepe facere vim d̄ lana caprina.

Capitulū. XXXVIII.

Odem tpe. Istud capitulū ponit incidentē iurta venditōe ioseph. q̄t̄ vñ dicit̄ hebrei filiū iacob vi- dente s. patre incōsolabilit̄ afflicti. eo q̄ credet̄ bat ioseph esse mortuū ceperit esse molesti inde eo q̄ de- disset silius d̄ el̄ venditōe. dicentes ei. Si s̄silus es es totaliter dimittēdūt acqueuissem̄ tibi tanq̄ principalio- ri marime q̄ sedata passione ire in nobis fuisse. ei cō- passū. et reddie fuisse patti. ppter q̄ iudas declinās a fratribz suis contrari cū alij amicitiā. et inde accept̄ vroze. et iō primo detribit̄ sue vroze acceptio. et sedo suū nur̄ imp̄gnatio. ibi. Quolit̄ aut̄ m̄t̄ d̄ dieb̄. Circu- b. Tidit̄ ibi filiū h̄ois chananei. l̄de p̄sumi d̄ sic. brei dicit̄ h̄ois mercatoris. Dictionē em̄ hebreica q̄ h̄ pos- nū equinoqua est ad significandū aliquē deſeendente de stirpe cham. et h̄c sensum sequit̄ trāslatio nostra. et ad si- gnificandū mercatorē. et h̄c sensum sequunt̄ hebrei. en- de r̄. prouerb. xxxi. c. vbi trāslatio n̄ra habet. Cingulum tradidit chananeo. hebrei dicit̄ Mercato: i.

c. Vocabulo sue. M̄ō est nomē vroze iude et alij cre- dunt et male. sicut mell̄ patet in hebreo. h̄ est nomē pa- triis illi? vroze. et maḡ s̄fra patebit. et p̄t̄ l̄fa vsgib̄.

d. Fuit quoq̄ hec t̄c. Que aut̄ fuerit ei? nequitia i te- rem nō et p̄sumi. h̄ dicit̄ hebrei q̄ fuit filiis cū nequitia sui fratribz. Onan. q̄ in cotu cū sua vroze studebat funde- re semē in terrā. i. extra vas muliebre. h̄ faciebat alto motu. q̄ iste l̄de libidinose afflictabat ad suā vrozem̄ thamar. et ideo cauebat ne imp̄gnaret̄. ne ex ei? imp̄gna- tione ei? pulcritudo minuerit. et ne ei? cōcubitu ad ipsi- priaret̄. s. cū esset p̄linqua partui et in partu r̄ces v̄s-

Liber

XII. Hanc q̄ dicit. Esto vidua. nō sequis q̄ thamar
 e nō fuisset filia melchisedech iādiū ante defuncti
 nā etiā postq̄ hō mortis p̄stertim si ē magnū sicut
 melchisedech adhuc dom⁹ et seu familia noīat nomine
 suo sicut dom⁹ dauid plures noīat post mortē ipsi⁹ das
 uid. sed reuera nō est
 verisile q̄ si thamar
 fuisse filia ranti viri
 sicut melchisedech q̄
 b̄b nō fieret mentio.
 et tñ fuit facta mentio
 d̄ noīe p̄tis vixis iu-
 de. s̄. i. b. c. s̄. q̄
 qd̄ sit b̄b nō vide q̄
 thamar comisit adul-
 terii p̄rie dicū ad b̄
 q̄ morte debuisset pu-
 niri. multeres em̄ que
 erat ligate fr̄bis seu
 cognitaria congiis sui
 defuncti si alteri copu-
 laren̄ licite illicite se
 cissent non tñ more
 pumebāk fm̄ legē ali-
 oqñ noīem si s̄uleret
 Ruth nūm̄ sue yr̄ re-
 maneret i fra moab et
 ibidē cū alio ſherz. vt
 b̄ Ruth. iiii. c. Erat ei
 li gatt̄ ip̄i booz. et alſi
 deognitōe. nec ec̄ fu-
 isset excusata thamar
 ab occisione si adulte-
 ra fuisse. p̄t b̄ q̄ nō
 fuerat d̄ra sele. nō ei
 excusat m̄lier d̄ adul-
 terio p̄t b̄ q̄ vir su⁹ fi-
 vult ei r̄ddere debitā.
 dato ec̄ q̄ eſſ ſadlera
 adhuc nō meretē co-
 buri. s̄ alia morte le-
 tuor p̄m̄. ſole em̄ fi-
 lie ſacerdotū ſomicā-
 res seu adulterantes
 igne dēbant coburi.
 vi p̄z. Lxx. xxi. vii. qdā
 hebreor̄ dicit. et videſ
 tonabulter q̄ iudas erat i loco q̄si princeps. et ore ſuo
 ſiebat iudicia et q̄ i b̄ nō ſeq̄baſ aliaſ leges iā factas. cū
 adhuc ſi eſſent ſalte diuine ſi iudicabat ut princeps fm̄
 iudicū arbitrii ſui. qd̄ p̄t ec̄ b̄. nā ip̄e q̄si p̄pria autorita-
 te dicit. Producite eā ut coburaf et nō liberarit eā ſuo p̄
 p̄io arbitrio iudicati dices. Iuſtior me eſt. q̄ quideſ
 excuſatio nulla eſſet fm̄ legē diuina postea datam.

Repliqa correctoriſ ſtra Burge.

i. b. c. xxi. viii. vbi poſtillator⁹ improbat opinionē
 hebreor̄ dicentioſ thamar fuifit filiam melchise-
 dech Burg. et cordat cū eo in occluſione. ſi rōnes ſi
 obligat ad id ſentiuendit. ſi ſunt quedā pſuſtiones. cum
 aut poſtillator⁹ dicit. thamar adulteriu⁹ comiſſa p̄ ſeq̄ns
 morte plectendā. ſi nō coburendā. Burg. nitit eā excuſa-
 re d̄ adulterio. q̄r fuit iuxta alteri q̄ ſp̄pion p̄ prioris ma-
 tri. qd̄ q̄m̄ ſuit illucitū. nō tñ fuit adulteriu⁹. Totū qd̄
 Burg. hic dicit ſtare. ſi auſtio ſet comiſſio fuifit i ſp̄e
 matrimoniali qd̄ nō fuit ſed in ſpecie ſcori. ideo fuit no-
 ta adulteriſ proprie dictuſ. ſed fuit excuſata de tanto non

de toto r̄c.

Capitulū. XXXIX.

B̄t ioseph. Posito incidenti reuertiſ ſcriptura
 i ad historiā ioseph deſcribendo et p̄mōtōnem
 i p̄mo in domo phutifariſ ſedo in domo regi-
 pli. c. Adhuc p̄mo deſcribif ioseph. p̄mōtō digna ſedo

et incarceraſio inu-
 ſtabi. Lung⁹ vidifſ
 mlier. Circa p̄mōtū
 oſtendit ipſius ioseph
 fidelitas. et ſedo caſti-
 tas ibi. Erat autem io-
 seph. et hec duo facie-
 bant eī dignū. Circa
 p̄mōtū dicitur.

b. Fuitq̄ dñs cū eo.
 largiendo ſibi gratiaſ
 ſuā et erat accep̄d̄ eo
 et hominibus. qd̄ p̄ ef-
 fecti ſeptemtōrū ſigna
 cognouit domū ſu⁹.
 p̄pet qd̄ omnia q̄ erat
 in domo ſua diſpen-
 ſanda ſimpliciter cō-
 miſſit gubernatōni ip-
 ſius.

c. Benedixitq̄ dñs
 r̄c. in bonis tempora-
 libo notabilitē multi-
 plicando.

d. Nec quicq̄ aliud
 nouerat. i. dñs ioseph
 de omnib⁹ que habe-
 bat diuinitas curam
 eoz ip̄i ioseph.

e. Tūl panē q̄ uo ve-
 ſcabat. i. album ſuum
 qui noīe panis intel-
 ligit. om̄i em̄ ſero pe-
 tebat ioseph a domo ſuo
 qd̄ i crastino vel-
 let comedere. et b̄ ſo-
 lo domū ioseph di-
 ſponebat.

f. Erat autem ioseph.
 hic deſcribif eī caſti-
 tas. qd̄ cūz eſſet co-pe-
 gratiolus et a dñia ſua

inſtanter pulſare et q̄ſi ſtinne de fractione caſtitat̄. mul-
 lo tamē modo acquirent. ſi magis mulieri ſuſit ut ſuaz
 paſſione refrenaret. et paret littera vſq; ibi.

g. Accidit autē qdā die. Dicit iosephus q̄ illa die p̄rat
 valde ſolēnis egyptis. et i ea ſgregabant oēs ad p̄fanū
 ydoli p̄ter ioseph q̄ erat dei cultor. et iō p̄dicta mulieri ſuaz
 ſuſit ſe inſtrūtū ut remaueret domi. et b̄r̄ maiorē op-
 porturnitatē inducendū ioseph ad ſcubitū ſuū qd̄ et feci-
 p̄io v̄b̄is de p̄catorij ſ. poſtea cōminato: qd̄ ſi illi
 accuſaret. ſicut et poſtea fecit. nū ſi acq̄ueret. et tādeſ
 nimio libidinis ardore duncta. accepit eū p̄ ſuſtūtē. ut
 cū ſportunitate numia eū induceret ad op̄ nephanū. ſi
 ip̄e dei timore et caſtitatis amore p̄dicta ſtempit et reli-
 ecto pallio ſuo in manib⁹ mulieri ſoras eruit.

h. Lung⁹ vidifſet. hic ſit deſcribif eī incarceraſio in-
 uſta et p̄barcf eī pat̄ēta. et q̄ ſi aplin ſuis facit cum
 tentatoe puentū. io p̄mo deſcribif eī incarceraſio. ſe-
 cundo diuina ſolatio abu. ſuit autē dñs cū ioseph. Circa
 p̄mōtū p̄nūtū accuſatio eī falsa. p̄mo erga homines de

Genesis

domo dñi sui, et patet lsa. scđo erga dñm cū subdit.
i Ingressus est ad me h̄u' hebre' ac si diceret, lcs sit ser
nulis p̄itois et alienē gētis, m̄ ingratis tuis b̄ficiis vo
luit tibi tñm vñperū facere. l̄ His audis dñs r̄c,
q̄ absq̄ examinatōe ñbita inocētē p̄dēnauit ad carcere
l. Fuit aut̄, h̄ic sub
dit dñia solatio et
ga. Ioseph ne nimia
tristitia absorbere, et
primo describ̄ ei' cō
solatio i' pene mitiga
tione. scđo i' mēt, ipi
us illuminatōne, r̄c.

Līca p̄mū dicit.

l. Fuit aut̄ dñs cum
ioseph, eius firmādo
patientiam.

m. Et misericordia illius
ad pene mitigatōe,
n. Dedit ei grām in
spectu principis car
ceris, q̄ amonit sibi
ferramenta et dedit sibi
meliorē dietā, et pos
set alios clausos i' car
cere visitare et custodi
re. Lāp. XL.

Is itaq̄ gesti

b. H̄ic s̄it ponit
dñia solatio
erga ioseph i' illustra
tione me, is i cognitō
ne occulitorū vñp̄io
describ̄i in carcere, et
visio, scđo vñlois nar
ratio et interprtatio, abi
Ad q̄s cū introiss̄ ioseph, et tertio interprt
atōis impletō, ibi.
Et erunde dies tertii.
Līca p̄mū dī.

b. Accidit ut pecca
rēt duo eunuchi, id ē
ministri regis.

c. P̄incernea regis
egypti et pistor. Quid
asit fecerit nō dī. lsa.
h̄ hebrei dicunt q̄ p̄in
cerna nō fuit diligēs
i custodia por̄ regis,
q̄ inuēta est ibi mu
sea. Pistor aut̄ in h̄ q̄
i pane regi inuenitus
ē lapis pāni, sed ista
cā esset insufficiens ad
mortē boī, q̄ pistor

sup̄p̄sus est, et dī ista, et
iō iste cause vidēt esse ficticie, et
iō maḡ credibile est q̄ fuerūt regi accusati d̄ infidelita
te i officiis suis, q̄ freq̄nter accidit in regū curia.

d. Visit eos i carcere, donec diligentē exanimarent
e. In q̄ erat vincit et ioseph, gā erat si accusatōes eoz
ne vinculis, et p̄dicuit est, dī tñ vincit, q̄ ibi tenebar re
f. Viderūtq̄ ambo somniū, h̄ a deo factū ē vt clausus,
p̄ somniōr̄ interprtātōe sapia ioseph osideret, et p̄ h̄ vlt
tus exaltaret. g. Juxta interprtātōe, q̄ gruā sibi, q̄ si

cut ioseph exposuit ita accidit, et pater infra.
h. Ad q̄s cū introisset ioseph, h̄ic ponit visionis nat
ratio, p̄mittitq̄ interrogatio ioseph cū dicit.

i. Cur tristior est hodie et, q̄z tumebat ne somnia sua ef
fent signa maioris mali eis futuri, q̄ incacerati et cō
muniter formidat pe

ius eis accidere.

l. Et nō est q̄ interp
ref. Egypti em̄ augus
tis et diuinatois uisi
slebat, et erat ibi augu
res et malefici q̄ p̄ ar
tes magicas talia ex
ponebat ad q̄s nō po
terat recurrere, q̄ erat
i carcere et clausi.

m. Dirigit ad eos ioseph

"Aunquid nō dei est inter
pretatio?" Referte mihi qd̄
videlicet. "Harrauit prior
pposit⁹ pincernaz somniū

suū. Elidebat coram me vitē
in qua erat tres ppagines

"crescere paulatim i gēmas
et post flores vuas mature
scere: calicēq̄ pharaonis i

manu mea. Tuli ḡ vuas et
exp̄ssi i calicē q̄ tenebam
et tradidi poculū pharaoni.

Rūdit ioseph. H̄ec ē in
terprtatio somniū. Tres p
papines tres adhuc dies

fuit post q̄s recordabitur
pharaon magisterij tui et re
stituer te i gradū pristinū:

dabisq̄ ei calicē iuxta offi
ciū tuū sicut ante facere cō
sueueras. Tantū memēto
mei cū tibi bñ fuerit et faci
es mecū miscdiām et sug
geras pharaoni ut educat
me d̄ isto carcere q̄ furtim
sublatū sū d̄ terra hebreo
tñ et h̄ innocēs in lacū mis
sus sum. Elidēs pistorum

m̄ḡ q̄ prudenter somniū
scđo q̄tū ad somniū
pistoris ibi. Uidens
pistor m̄ḡ p̄mū p̄t̄
excep̄tis quibusdā vo
p. Tres p (cabulis,
ppagines, i. palmutes,

q. Crescere paulatim
i gēmas, i. in bottis,
est em̄ botti illud qd̄
primo erit d̄ palmite.

r. Et p̄ flores vuas
maturescere. H̄esus ē
videba i bottis vuas
formati, flores p̄du
ci, et post floritionē ad
maturitatē p̄cedere.

s. Recorda sequit.
b. Pharaon magisterij
tñ. In hebreo h̄. Hu
merabit pharao caput
tuū et eodē mō istra de
pistorē vbi dī. Auferet pharaon caput tuū. In hebreo h̄.

Mumerabit caput tuū, q̄ i solēnitate natalis sui ordīa
uit d̄ mīstis, sic i numero pincernaz fuit recordatū no
m̄ m̄ḡ eoz i carcere detēti, et eodē mō d̄ m̄ḡ pistoriū
inf illos q̄ fuerat d̄ pane, s̄ prim⁹ restitut⁹ ē in officio.

q̄ foris p̄ examinatōe sue accusatōis iuēt⁹ ē dign⁹
liberatōe, et q̄z rer voluit sibi ḡraz facere. Alf aut̄ fuit cō
demnat⁹ et causis h̄is sicut vtrusq̄ somniū p̄tēdebat

t. Uidēs pistor m̄ḡ. H̄ic ponit narratio m̄ḡ pistoriū

Liber

cū sua interpretatōe. Et patet littera vsq; ibi.

v Tria canistra fatine. debet dicit Tria canistra foramini plena. videbanque nisi facta de virgulis. et iō inf copicatae virgaz videbantur quodam foramina sequitur. Recordarit enim epulas. sicut Iram hebraicā supra posita vbi dicitur. Miserabili caput tuum non est itel ligendū quod pharao tunc esset in epulū ipsius ut edo hū magis ordinando de eis et ministris.

dissoluisset ait Et ego vidi somniū quod tria canistra fatine habemus super caput meū et uno canistro quod erat ex

v Ut auctoris veritas probaret, ad hanc enim similitudinem sicut predicta somnia et ordinatio domini na via per eorum expositionem predicta sapientia regi manifestaretur, sic exaltaretur sic et factum esset, ut pater eius, secundus,

interpretatio somniōꝝ p ea iudicādo d futuris sit licita. et
videt qꝫ si. qꝫ dꝫ Deu. xvii. Mō iueniāt ī te q obfuet som-
nia. et siles autoritatis iueniūt i pluribꝫ locꝫ i sacra scri-
ptura. ḡli ſtūt ē ꝑ iofeph b interpretat̄ ē somnia mō pdit-
cio. et daniel interpretat̄ ē somnia Nabuchodonosor. et he-
b̄ Daf. iij. t. ii. Dicēdū ad hꝫ qꝫ caue rez sunt latetēs. et effe-
ct̄ ꝑ ear magi non i ducit i cognitōes causas sic signa
naturalis eas repitantia. videm enim qꝫ fum⁹ exercit⁹ pri-
p̄s ē effect⁹ ignis ita camini latetēs. et ducit i cognitō
nē et̄ sic signū ipm naturalis repitans. Attingit ei alioſi
qꝫ vna cā pducit duos effect⁹ ordinate r̄i vnu p̄ aliū. sic i
febricitate vigoratō nature ē cā digestōis erine primo
et postea sanitas. et tunc prim⁹ effect⁹ fi soli ē signū du-
ces i cognitōes caue h̄ etiā cū h̄ i cognitōes scđi effect⁹.
sic digestio erine si ē soli signū vigoratōis nature ſcđ
sanitas ſuſe. Q̄i iat̄ vna et eadē ē cā somni⁹. effect⁹ al-
teri⁹ p̄ficiſ. tūc illid somniū ē signū naturalis repitans ef-
fectū futur⁹. et iō p̄ tale ſomniū liceat p̄ pnoſtīcar⁹ d effectū
futuro. ſic medic⁹ liceat pnoſtīcar⁹ p̄ ditoꝫ erine d ſan-
itate v̄l morte ſuſa. Srop⁹ qđ elteri⁹ vidēdū ē d cā ſom-
niōꝝ qđ duplex ē cā i generali. Litrinſeca retriſeca. In
trinſeca v̄o duplex ē vna ē mot⁹ caſual fantasmatū i dor-
mēdo et tal cā nō ē cā alicui⁹ effect⁹ alteri⁹ ſequi⁹. et iō p̄
talia ſomnia nibil p̄ pnoſtīcar⁹ d futuri. et qꝫ ſomnia vt
i plūmū h̄ mō ſtingit. iō dꝫ Eccl. v. Ubi plūna ſunt ſomnia
ibi plūne vanitatis. et Latbo dīc. ſomnia ne cures. Alia
cā ſomniōꝝ i trinſeca ē diſpo corpis. ſic hoſes frigidi ſe-
q̄nter ſomniūt qꝫ ſunt i glatia v̄l mīne. qđ fantasmatū ſor-
manū ſomnia tali dſpōni. ꝑp qđ dīc p̄b̄ lib. d ſom. et
vi. qꝫ medicor⁹ ḡroſi dīcūt valde atredēdū ad ſomnia. et
comentator Alber. ſup libz illū dīc. qꝫ qđ ſomniatur qꝫ
pit nigra ſuſebat ſup pec⁹ ſuſi et poſteā i vigilia ſequi⁹
euomuit colera nigra i magnā iſſitate. et iō ex talibꝫ ſom-
niis p̄ pnoſtīcar⁹ d futura ſanitate v̄l in ſirmitate ip̄l
ſomniatū. Et āt ertriſeca ſomniōꝝ duplex ē vna co-
li g. alia ſp̄nāl. Corpalis ē corp⁹ celeſte. et aer ſtūne. ſic ei
p̄ eoz iſſuēta pducit forme diuerſe i materia corporali. et
plantaz et minerali. et mōi. ut āt p̄ eoz iſſuēta i vnu

te fantastica q̄ ē o' ganica caulanſ forme ſine fantasmati-
ta 2 formia diſpoſiti celeſti ad cauſandū effectū aliquis
futuſ & p ſis p talia ſomnia p̄t o' futurū pnoſticiari. Ad
ueredū ecq̄ iſte cauſe ſomnijs ſ. diſpones corpiſ ſom-
niatiſ & influetie corpiſ celeſti & atinētiſ magi hſit effe-

Qui facies grade qui uirum
puer suis recordat est in
epulas magistrorum pincernarum et
pistorum principis restituitur
alter in locum suum ut porrige
ret ei poculum alter suspen
dit in patibulo ut pectoris
vires probaret. Et tunc succe
detibus pspis ppositi picer
narum oblitus est in interptis sui.

Vit duos .**XLI.**
p annos vidit phas-
tao somniū. **P**u-
tabat se stare sup fluuiū &
q ascendebat septē boues

seb̄ d̄ his habuit cognitōē intellectuā. t̄o ip̄e habus
t̄ i b̄ donū p̄phēte. s̄i ār illi. q̄ illustratiō itellec̄t̄ req̄is
ad p̄phetiā. m̄ q̄ d̄ Daf̄. r̄. Intelligēt̄ op̄ ē in vīsiōe.
Aliq̄s aut̄ eidē fit imaginaria vīsiō et cognit̄ itellec̄t̄
eiusdē vīsiōe. s̄ic danieli fact̄ el̄ Daf̄. r̄. t̄b̄ etiā p̄tinet
ad p̄phetiā. Elia ē c̄ sp̄ūal extreſeca somniō malā. s̄i q̄s
a demoniō imītūf vīsiōe aliq̄ magiāt̄ i dominiō
et talib̄ vīniū artes magice. s̄ic d̄. ū. p̄b̄c̄or. d̄ ill̄ q̄ dor
mīeb̄ i fardis. et̄ historiā Britonū d̄ sacrificiōib̄ ydol
lōis d̄ic̄d̄ ē ad q̄one q̄ p̄nōlticāt̄ d̄ futur̄ p̄ som
nia q̄ sūt ligna alieū futuri even̄t̄ inq̄st̄ cauſant̄ et̄ di
spōlōē corpiō lōmnāt̄ v̄l̄ imp̄issiōē corporis celest̄. si ē
ulic̄t̄ cū itēd̄ possit̄ fīri via naturali. n̄li aliq̄s i talib̄
excedat̄ limites vīt̄s nature magiāſſerōd̄ q̄ natura rei
patiā. q̄ tales effect̄ futuri designati p̄ somniū p̄t̄ im
pediri. s̄ic sanitas egorāt̄is p̄nōlticāt̄ p̄ vīnā aliq̄s im
pedit. p̄r̄ somnia vō a deo p̄d̄ic̄ modis imīſsa ad signi
ficatoē aliuē futuri p̄t̄ aliqd̄ futur̄ certitudinale p̄d̄i
ci. ab eo tñ q̄ illustrat̄ a deo ad talia cogīſcēd̄. et̄ i licetū
ēitalia expōnere et̄ p̄d̄icere. p̄r̄ somnia vō. a demoniōb̄
imīſsa aliqd̄ futur̄ sup̄st̄iōfūz ē iūlīct̄. s̄ic
pr̄z q̄d̄ dicēd̄ ē d̄ q̄one. p̄at̄ etiā argumēta facta ad
et̄rāḡ p̄t̄. q̄ p̄cedit vīo suis.

Seph i domo regi q̄ facta ē p h q̄ sapia ei⁹ fuit de clarata. o p̄io describis sapie ei⁹ declaratio. scđo ip̄i⁹ pm̄otio. ibi. placuit p̄ha. tertio dictione suoy imple-
tio. ibi. Aenit fertilitas. Declarat aut̄ ei⁹ sapia exp̄uob-
s. ex cognitio occultorū. a scđo ex pulsione agendoy. ibi.
Rūcigif. Lurca p̄imū sic peedit. qz p̄imo b̄ficiis som-
ni⁹ rūlo. scđo exposito: is it̄ductio. ibi. Lūc denū. ter-
tio somni⁹ narratio. ibi. Marrauit ergo. quarto ei⁹ inter-
pratio. ibi. R̄fidit ioseph. Lurca primū dicif sic.
Post duos annos t̄c. la restitutio inq̄i pincernar-
in officio suo. Dicunt enim hebrei qz ioseph numis s̄ta-
sus fuit in auxilio inq̄i pincernar. ideo eius liberatio
exercere fuit delatata per duos annos.

Genesis

ram egypti. et Septe boues. Bos est cois genet. ac cipit p masculo et femella illi specie. h[ic] hic accipit p genere femino. vñ i hebreo h[ic]. Septe vacce. et p[er]t[em] l[ittera] vñc d[icitur]. In culmo vno. id est in calamo vno. (ib[is]). et percusse vredine. id est vento vrente.

f[acit] Pauore perterritus. q[ui] tuum ne somnum suum esset futuri mali p[ro]fligium.

g[enerat] Vdile ad coiectores. q[ui] sicut dictu[m] est supra egypti homoi su[per]stitutionib[us] vrebant.

h[abuit] Nec erat q[ui] interpraretur. Hicum hebrei q[ui] illi iectores dabat alijs expositiones ut pote q[ui] rex d[icitur] p[ro]prio septe d[icitur] filiab[us] suis se pelueret. et septez alias generaret. h[ic] nō quiesabant animalium reges et ideo dicitur hic. Nec erat qui interpretaretur. i[ustus] regi satul[us] faciendo q[ui] a deo factu est. vt ioseph vocaretur.

i[ustus] Tunc demu[m] dicitur describit interpretis introducio et hoc p[ro]ma gisti p[ro]incemay dicentem regi.

k[onfitebor] Confitebor peccatum meum. tum q[ui] oblinu[m] fuerat. sicut i[ustus] gra[n]tis beneficis ipsi ioseph. tum q[ui] non poterat evum introduce re nisi faciendo mentionem d[icitur] hoc q[ui] reges prius offederat. p[ro]pter q[ui] incarcerauit fuit. vbi ioseph somnium suum exposuit.

l[etitia] Educi de carcere ioseph totonderunt. q[ui] diu fuerat reclusus. et p[ro]sequens in capillis et barba incoposuit et indeces erat ut sic contigeret copareret.

m[odestia] Ac veste mutata q[ui] i[ustus] sorrido et vili habitu nō erat licetum aulam regiam introire. vt b[ea]tissimi. u[er]o.

pulchre et crasse nimis: et p[ro]scibebant in loci palustrib[us]. Aliie q[ui] septem emergebant d[icitur] flumine fede p[ro]fecteq[ue] mai[or]ie: et pascebant in ipa amnis ripa i[ustus] locis virentib[us]: deuoraueruntq[ue] eas. q[ui] mira species et habitudo corporis erat. Exp[er]ges factus pharaon rursus dormiuit: et videt alterz somniū. Septe spicē pullulabat in culmo vno plene atq[ue] formoset: alie q[ui] totide spicē tenues: et p[ro]cul se vredine oriebant: deuorantes oēm prior pulchritudi[n]e. Euigilans rursus sopore deplorans vidi somniū. Septem spicē pullulabant in culmo vno: plene atq[ue] p[er] certime. Aliie quoq[ue] septem tenues et percusse vredine: oriebant et stipula que priorum pulchritudinem deuorauerunt. Hartai iectores ibi somniū et nemo est qui edisserat. R[ec]udit ioseph. Somniū regi vnu ē. Que facturus est deus ostendit pharaoni. Septez boues pulcre et septem spicē plene: septem vbertatis anni sunt: eandeq[ue] vim somniū compendunt. Septe quoq[ue] boues tenues atq[ue] macilente q[ui] ascenderunt post eas et septem spicē tenues et v[er]o v[er]e te percusse: septem anniverture sunt famis: q[ui] b[ea]tissimi ordine complebunt. Ecce septez anni venient fertilitatis magne i[ustus] vniuersa terra egypti: q[ui] sequent septem anni alij tant[em] sterilitatis: vt obliuioni et adat cuncta retro abundatia. Cōsūpta ē ei fames oēs frax et vbertas magnitudine pditura ē inopie magnitudo. Q[ui]d autem vidiisti scđo

n[on] Absq[ue] me deus r[es]idebit. q[ui] d[icitur] nō est q[ui] n[on] iectores egypti nō potuerū interpretari. q[ui] hoc nō est humanum s[ed] potius diuinum. nec p[ro] me possem hoc facere. nisi deus mihi o[ste]ndet. et in hoc tribuit gloriā deo.

n[on] Hartauit ergo pharaon. illic p[ro] scribit somniū n[on] ratio. et patet l[ittera] excep[er]to vno vocabulo. s[ed]

p[ro] Obelis carnib[us]. et ad esum apnis.

q[ui] R[ec]udit ioseph. Hic consequenter describit somniū interpretatio.

r[ec]udit Somniū regi vnu est q[ui] ad significacione. licet duplex q[ui] tū ad imaginaria vni onem.

s[ed] Que facturū ē de us i[ustus] p[ro]vidēna em diuinā quodā speciali mō respicit principes q[ui] plūt coītan. video aliq[ui] futura diuinus eo pandunt p[ro] ceteris.

sicut p[ro]t[er]z b[ea]tissimi pharaon. et nabucbo. Hasi. q[ui].

intellectus t[em]p[or]is visionis reuelat[ur] ē eis p[ro] ioseph et danielē. et apud eos exaltarent ad dei laus dē et gloriam. Aduentus t[em]p[or]is q[ui] pharaon nō fuit oblitus somniū suū sed integrus remulit ipsi ioseph. Nabucbo. aut oblitus fuit. vt p[ro]t[er]z Hasi. q[ui]. c. Lui ratio ē q[ui] visio nabucbo. erat respectu futuroz d[icitur] lōge q[ui] i[ustus] sūt p[ro] eius morte. et i[ustus] q[ui] si nō videtur h[ab]eri impletio nē nō fuisse motu ad eraltandum danielē nō si retulisset sibi somniū oblitū. visio autē pharaonis erat d[icitur] futuris in p[ro]t[er]z. q[ui] i[ustus] pl[en]to statim debebat incipere et i[ustus] sufficiebat p[ro] i[ustus] ioseph. exaltatione interpretatione somniū.

t[em]p[or]is Septe boues pulcre et fertilitas ei cōtigit et p[ro]pede et duobus. s[ed] bona cultura i[ustus] terre. et d[icitur] eccl[esi]a culturæ et bona et cōuenienti missione segetib[us] et incepta. et i[ustus] p[ro]metet boues crassas et macres q[ui] labore terra colit designat[ur] septem anni fertilitatis. et septem anni fertilitatis. in

q[ui] fertilitas et fertili

Liber

tas pueniuit ex bona et mala cultura terre, spicce aut colligunt tpe messis, et iō p septe spicas plēas, et p septe tenuis ouienter d̄ signat septe anni fertilitatis, et p septe sterilitatis, inquit fertilitas et sterilitas pueniuit ex bona et mala collectioe messiū.

Hinc ḡ h̄ osidū sapia ioseph ex

pudica vspōne agen-

dor, et p septe lsa vsc ibi.

¶ Quoniam pte. Quen-
tū q̄re nō dicit medi-
ate cū tpe sterilitatis
eq̄le fuent tpi fertili-
tatis, et tpe sterilitatis
nubil crevit et videf,
q̄ d̄ infra. xl. c. Ad
huc restat anni q̄nq̄z
q̄v nec arari poterit
nec meti. Ad qd̄ dici
pt̄ q̄ tpe sterilitatis fu-
it aliq̄ aratio et messio
bz modica. et iō q̄si nl̄
la reputat. vſi. q̄. pbis.
d̄. Ad modicuz ē q̄si
nubil reputat. versutā
cū illa modica messio
ne sufficiebat illa ref-
ratio q̄ntē p̄tis d̄ an-
nis p̄terit. marie q̄
tpe famis homines stri-
ctū riuist, et q̄z aliq̄ di-
uites p̄ suis domibz
d̄ tpe fertilitatis sibi vi-
ctū reseruauerūt.

¶ Et oīe frumentū
qd̄ reseruabat.

Sub pharaonis
pt̄ate zdat, ita q̄ non
posset vendi et deferri
ad alias p̄uincias, nō
tū accipiebat ab ho-
mīnibz violenter vel
gratis sed p̄ p̄cio qd̄
tunc erat modicu p̄t
magñā fertilitatē, ali-
ter ioseph postea tpe
famis nō vendidisset
littere egyptijs.

a. Placuit pharaoni. Hic z̄fir descriptib ip̄l ioseph p̄
mortio, et p̄z lsa vsc ibi.

b. Maqd sapientore tē. q. d.
nō posset inueniri aliq̄ te sapientior, nec etiā eq̄l sapia.

c. Uno tū. et qd̄ sit illud vnu osidū dices. Regni folio.

d. Lulitz anulū tē. q̄ sigillabat lfe
reg et dictū e.s. xxiij. c. et iō tradidit illā ioseph in si-
gnū p̄tatis sibi p̄cessē.

e. Testimūnum eum stola byssina
Byssus ē gen' lini cādūlissimi ex q̄ siebat vestis nobilis
f. Secut' et p̄z lsa vsc ibi.

g. Habebat enim rex duplice curru, vnu super
quē ip̄e sol' ascēdebat, aliū q̄i ascēdebat qn̄ placebat si-
bi, ad illū tū aliq̄ admittebat ille d̄ scds erat a rege.

h. Clamatē p̄cone tē, q̄n̄ hebreo bz. Et clamauerat co-
rū eo abrec, libret em̄ dicitio est hebreica, et km̄ doctoris
hebreoz et bz h̄c, lib. d̄ bz q̄n̄ significat idē q̄ p̄
ten. r., et sensus q̄ clamauerat ad cōmendatōg ioseph,

q̄ ip̄e erat p̄ alioz rōne sapientia, licet tener esset etate.

i. Absq̄ tuo impio tē, dypbole est, et hoc designatur
q̄ nubil notabile fuerit absq̄ el' dispositione.

j. Tertius nōmē ei' tē, loco hui' lfe in hebreo sic de-

Et vocavit pharaon nomē ioseph sophen at p̄ane, qd̄ he-
braica lingua significat occultū remelā, fin q̄ dicūt be-
bri et biero, i li d̄ he q̄oni, et est ouenies i p̄i ioseph, q̄ re-
nclauit ea q̄ erat alijs occulta, et p̄z p̄ p̄dicta. Ut p̄ autē
idē nomē in lingua egyptiaca significet saluatorē mūdi

nescio. nisi q̄tuz dicit
trāstatio nra, q̄ ligua
egyptiaca penit' igno-
rio scio tñi q̄tinge q̄
vna dictio i diversis
idiomatibz diversa si-
gnificat sic hec dictio
tā i hebreo significat
mare in latino est ad
verbū tpi.

l. Deditq̄ illi vroē
tē, nomē est tracū de
greco, et de ab helios
qd̄ est sol, et polis qd̄ ē
cūitas, q̄si cūitas so-
lis. d̄ q̄ d̄ Esa. xii. Li-
uitas solis vocabitur
vna, in hebreo babef
sacerdos. On. Dicit
hebrei et enā hiero, q̄
iste phunfar cui' fili
az accepit ioseph erat
ille d̄ q̄ dictū ē supra
xxiij. c. q̄ emit ioseph
et q̄ p̄ter pulenudi-
ne eī intendebat illo
abutu ad turpe viciū.
ideo d̄sis eī frigidas
uit, propter qd̄ a prim
cipatu militie posse a
trāstas est ad alia di-
gnitatē sibi copeten-
tē, ad pontificatus, he-
liopoleos, ad quē mul-
lus p̄mouebat nūca
strat' vel simpliciter in
frigidatē, q̄si ante ge-
nuerat assenes, bz tra-
hoc videt q̄i in hebreo
iste phunfar bz enā
lēz pl̄ q̄ p̄cedens in

suo noīe, q̄r habet lēam atīn ī fine quā nō habet p̄cedēs
et ideo videt esse alīna hōa p̄dicto. Si q̄ tñi velut seq̄ di-
cta opinione p̄ dicere ad h̄ q̄ idē nomē xpiū bñi aliq̄si
varia in hebreo et latino, maxime ī fine ex: aliq̄ additioe
vel subteratōe, sicut supra dicitū est. c. xxvi.

m. Triginta erat annos, d̄oc d̄ ad videntū ēgo tpe

ioseph fuit in fuitute et carcere anteq̄ erataret, sicut an-
nus, et pappi', et patet ex supradictis, xvij. c.

n. Circum oīs regiones egypti, ad vidēdū terrā cui
erat p̄posit' et ad siderādū loca i q̄bo deberet furi su-
o. Tenebant fertilitas, sicut dicitur describit inter menta-
p̄tatoris ioseph adimplentio, et primo q̄tū ad fertilitates,
scđo q̄tū ad sterilitatē, ibi. Tq̄tū trāstactis, Adhuc primo
describit dicta implentio, scđo subdit ip̄l ioseph genera-
tio, ibi. Hāti sunt rāt. Circa primum d̄. Tenebant fertili-
tas, et sapientia ioseph p̄ experientiā videtur.

p. Et in manipulos redacte segetes tē, mel' em̄ s̄fua
tur granū illo mō q̄ postibz excusum ē d̄ palea, q̄ q̄libz
res p̄seruafmel' illo loco p̄prio, et h̄c uti, phicor.

q. Et harenem marii coequaret, bz ypbolica est locutō

Genes

ad exprimendū magnam quantitatē tritici.

a. *Nati sunt. Hic interponit generatio ipsi ioseph anteq̄ veniret famel. sed dicit q̄ apud hebreos tpe cois tri bulatio eiusmodi est tgs famis hoies cotinebant ab eorum p̄p̄tis, et supra dictū est, vñ. c.*

s. *Vocauitq; nome*

prīogeniti manassef

qd interpretatur obli-

uio. Dequif.

t. *Nomē quoq; scđi*

appellauit ephraiz qd

interpretat cresces vel

fructificans rō vtris

usq; impositoī pom̄

in littera, c. patet.

v. *Et malū inopie tē*

peratēt. Exq; p̄t vñ

qd supra dictū est, q̄

tpe illi famis stricti

viverūt hoies q̄ als,

Capitulū. XLII.

a. *Udiēs aut̄ post*

b. *q̄ mōses de-*

scriptū desce-

sum i egyptū q̄tū ad

ioseph qui ante alios

dei ordinātōe missus

est. Hic s̄t̄ describit

eundē descessū q̄tū

ad frēs suos, et primo

q̄tū ad dece frātres io-

seph primogenitos, et

scđo q̄tū ad iuniores

les beniamin, vñ. c.

Adhuc primo descri-

bif descessū i egyptū

scđo affluoī decedē-

tū, ibi. Lūg adorā-

sent, et terno regressūt

ad patrē suū, ibi. At il-

li portātes. Circa pri-

mum dūcī sic.

a. *Udiēs aut̄ iacob*

r̄c. In hebreo habet,

Hicit iacob r̄c, et cer-

ti est q̄ nō vidit ocu-

lis corporeis, cū si de-

scēdēt tūc in egyptū

et ideo dūcī hebrei q̄

vidit h̄s q̄ revelationē

spūstī. Alterū t̄ pot-

dīcī iupta translationē

nōstrā, q̄ ibi accipitūt

videre p̄ audire, sicut

Ego. ut. Lūcī ante-

plūs videbat voces

r̄c, sequit b. Descenderūt ergo frēs r̄c. Hic est hebrei

q̄ hic noīant. N̄s ioseph signāter, q̄ penitēbar d̄ hoc q̄

ipm vēdiderāt et descederūt in egyptū eo aio et ipm re-

dūcērēt si possent inuenire et seūt dūcerēt ad patrē.

c. *Beniamin domi retento, ad solationē patris, et q̄*

era inuenis non poterat ita sustinere laborem itineris

sicut alii, cetera parent.

d. *Lūcī adorāsent. Hic sequenter describit ioseph tri-*

bulatio vbi p̄mo in ioseph erga ip̄os describit simula-

tio austēritatis, secundo veritas, fraterne charitatis, ibi,

Auerit se parūper q̄ fleuit. Adhuc primo describit i p̄? ioseph simulata durita, secundo a frātib; ei recognosci tur diuina iustitia, ibi. Et locū sūnt ad inuicē. Adhuc primo describit austēritas ioseph in verbis, secundo in factis, ibi. Tradidit ḡ r̄c. Luca prīmu considerandū q̄

eu ioseph vidisset de-

cē frēs suos, et q̄ ben-

tamin frater suus r̄c

rinus non esset cū eis

simile ne machinari

frātētra eis in ma-

lum sicut fecerit tra-

ei, ideo et scīc posset

veritatē dūre locut̄

est cū eis, imponēdo

eis cīmē exp̄ oratois

tere interrogans d̄

p̄fuso et fratre et alijs

circumstantijs, et d̄ se-

q̄m, c. Interrogauit

nos h̄o p̄ ordine r̄c, et

alii, ea. Interrogauit

p̄fuso tuos habe-

is p̄tē aut frēs r̄c,

et alia plura que h̄ sub-

ticentur.

e. Et n̄ frēs ip̄e co-

gnoscēs, q̄ dūcērat

eos i statu virili et bar-

baros, et nō erat no-

tabiliter immutata.

f. Nō est cognit̄ ab

eis, q̄ recēs ab eis

p̄uer et postea barba-

bi crenat̄, ppter q̄d

eis facies erat nota-

biliter immutata.

g. Recordatusq; som-

niq; r̄c, q̄ tam vide-

bat ea in parte adiu-

plēta, q̄ frātres sui eis

adorauerāt.

h. Exploratores est̄, et

alijs excusant ioseph

a mendacio, dicunt em̄

q̄ intelligebat q̄ i ve-

niēdo explorauerint

vīa meliorē et securi-

rē p̄ quā possent trāsu-

re, q̄ ita expositio eis

denit omnino exorta

nec per hoc excusaret

ioseph a mendacio, q̄

quacunq; arte verbo-

rūm aliquis fallat ali-

um mendaciū incurrit fin̄. Auḡ nec est alijs necessitas excusandi ioseph hic et in se, a mendacio, maxime offici oso, cū p̄ hoc intendere deuenire ad cognitionē veritatis d̄ affectu frātē suoz erga bentamī frātē suū vēteris et vē penitētē de hoc q̄ vēdiderāt ipm, tale aut̄ menda cui peccati veniale est d̄ q̄ non oportet etiā sari ioseph, q̄ apli multo p̄fectiores fuerūt q̄ vē, te, patres et si non excusant omnino a veniali peccato, fin̄ q̄ dicit Jobā, pri- ma canonica, i.e. Si diperim⁹ q̄ peccatum non habemus ipsi nos sed hincimus r̄c, 1. Omnes filii vñus et cetera.

(3) v

Liber

Joseph enim et dicit hebrei imponens illis culpam exploratorum inducerebat per argumento quod videbant esse congregati diversis locis adiunxit federatis et sic iurta terre denuciarent pluribus gentibus. et sic in egyptios auerteret magnus exercitus. inducerebat enim ad idem le intellexisse quod duo ipsi

sunt in terra chanaan.

Sic hebrei et supra dictum est. xxxviii. c. Ad quod responderetur dicentes. si in

est enim viri sumus? et sic non sumus? sed congregati ex

diversis locis sic impo-

nuit nobis. Contra quod arguit ioseph dices.

b. Alter est inveni-

ta ratio quod illi qui veniunt pacifice ad emendum

biundum intendunt soluzio-

negocio per quo veniunt

hunc vos discurreatis per vi-

cos et plateas ciuitatis

portas et muros aside-

rando. et in veritate per ciuitatem discurretur ad videndum si possent inuenire ioseph frater suus et ei redimerent

et secundum reducerent ad

patrem. quod ista intentio de-

descenderat in egyptum et

supra dictum est. io-

ad se extandit sed illo

circumitu dicerunt,

c. Duodecim inqui-

unt fratres cui tu su-

m? te ac si dicatur. si velis illuc mittere iuuenies hunc rex es?

m. Domini? cui preme non est. ad eum? solatorem?

n. Et alii? non est supera necrum? si vivis. quod perdit? est iam

dilectus et non coparum. et credimus quod dicitur fuit in egyptum. et in

circumuum? ciuitate non ad explorandum. sed ad quemdam fratum

nem et redimendum ipsum si iuuenirem. Cetera quod ioseph dicitur

o. Hoc est ait quod locutus? sunt exploratores eius. imposu-

it eum eis quod ista essent ab eis scripta et occultaret verita-

tem eis imposita de exploratore terre. et ideo subdidit.

p. Jam nunc experimentum? vici capia. si vero vici facta sunt dicta

q. Per salutem pharaonis no egrediemini hinc. (vix).

Dicunt alii quod ioseph iurauit hunc creaturam. quod si iurarem

tum fruoli eo quod sciebat illud quod iurabat esse falsum. non

enim intendebat oculum fraterum recipere. Dicunt alii et melius? ut vi-

debet quod iurauit per deum quod erat salus pharaonis. effectus. nec

illi iuramento suberat falsum. quod intendebat sic. Non egredies

minim hinc. oculis ite liberi sic venisti. quod finaliter tenuit vinci-

r. Donec veniat frater vobis ministrum? et per hunc efficit certifica-

tus quod machinatio non fuissent sed eum aliquod mali.

s. Alioquin per salutem pharaonis exploratores est. ac si di-

ceret si non vultus recipe illud quod vobis offero manifeste

per te excusatorem. vix p dicitur ficticie sunt et false. et per hunc co-

cludit quod est exploratorum ve. Non ob alijs mirari si in p di-

cis sunt aliqui interposita qui dicta a ioseph qui si sunt expissa

in libro. quod multa viva dicitur fratre suis et recouerso qui si sunt scrip-

ta per singula et per te ex predictis. dant tamen aliquiter intelligi

per ea quod sunt scripta et risum est.

t. Tradidit g. illos custodie. i. caren.

v. Tanto die

b. tria quod in eo comis erat. s. d. morte et tractando. et in

foue ipsi deponendo. et ipsum redendo. et prizet predicti. et

x. Et vix enim liget? c. in hunc translatu penam predictam. vix. sequitur.

y. Fecerunt et dixerat. i. facere promiserunt. querit hunc quoniam

ioseph qui erat tardus et mansuetus et visus et factus ut hic pa-

ter et ex sequitur affixit fratres sua dum antecepit se eis noti-

ficaret cum latram posset

eis remittere iniuria sibi factam. Dicendum quod

licet persona singularis possit hoc lucite facere ille tamen qui est superior et in

debet cum custos iusticie non debet hunc facere.

maxime quod iniuria sibi facta redidit in alterius iniuria autem facta

ipso ioseph redidit in patre suo. qui erat in consolabili fratre suorum

et per punitum eius supra posititas. xxxviii. c.

ioseph autem et ordinatio divina facta erat superior et iudeo fratres suorum

et per punitum eius supra posititas. xxxviii. c.

et erat ei etiam subiectus actu. quod ipsum adoraverant et diximus. lo non debuit eos dimittere sine punitione ne dedecus

et culpa omnino traxerunt sine dcore iusticie tamen in punione sua plu-

sunt omnis misericordia quamque iusticia. et per punitum infra

et benignum affectum ad

fratres et multiplicem effectum bonum.

z. Et locuti sunt ad iuuenientem affictio dat intellectu. i. o

hunc post afflictionem fratres ioseph sententiam divinam in iusticiam dicentes. Dicito hec patimur te. unde et subdit.

a. En sanguis eius exigitur. i. vindicta domini ipso. nam

probabiliter credebatur quod effusus mortuus morte corporali sciebat ei

certitudinaliter ipsum fuisse mortuus morte ciuilis. quod redide-

rat eum in suum. fuisse autem mors ciuilis est. Propter etiam per hunc punitum

eo quod vendicatur ioseph quod ille intendebat requiri.

b. Eo quod interpretum loqueretur. dicunt hebrei quod iste in-

terpres fuit manasses primogenitus ioseph. quod a nutritio-

ce didicerat linguam egyptiacam et a parte suo bovinam.

Sed hic occurrit difficultas. quod manasses tunc vir-

compleuerat octauum annum. quod a tempore quod ioseph factus est punitus

egypti quod accepit proximo usq; ad descendens pa-

tris sui in egyptum fluxerunt tantum noue anni. ut supra de-

claratum est. c. xxxviii. Joseph autem cum errore sua fuit per no-

num menses ad minus antecepit manasses nascere. Ita

ista interpretatio facta fuit inter ioseph et fratres suos an-

tecumque iacob descendenter in egyptum per aliquod tempus licet si ma-

gnus. sic patet quod manasses rix copleretur octauum anni

potest tamen ad hoc dici quod ex bonitate ingenii pueri et

ex solitudine partis erga eum potuit in tanto tempore vitraria

quod linguam addiscere quantum sufficiebat ad intelligendus

verba communia inter homines loquebatur autem ioseph cum

fratribus suis per interpretum ne cognoscere ab eis si hec

praeceperat. et patet ex predictis.

c. Auertitur se. Postquam descripta est ipsius ioseph si

mutilata austertas. idic consequenter describitur ipsius

Genes

vera pietas est dicitur. a Et fleuit et compassione quod videbat eos in angustia. b Tollensque symeon ipse eum fuit et dicens hebrei quod de ioseph veniente ad eos dixit. Ecce somniator tu es et quod eum in foveam piecit et quod granum ceteris fratribus deliquerat debuit puniri et diligenter custodiri.

c Et ligatus illis presentibus, sed in absentia eorum iussus eum a vinculis absoluimus et de cibis suos ueniens sibi pruideremus in loco clauso. et si pietas fraternalis seruaremus et tu ad hunc caeruleum fugeremus, donec revertitur beniaminus propter quem ista fiebat, ut pietate dictum est.

d Iussus ministris tecum ad pruendendum per te ipsum et te familiem. e Et reponeremus pecunias singulorum, duplii de causa sua, et parati pecunias sponte et ut fratres amicarentur, item ex hoc habebant suspecto de furto sic et postea accidit.

f At illi portantes, hunc describit regressus fratrum ioseph ad patrem suum.

g Aperioque vnum sacco. iste fuit leui et dicunt hebrei, quod decem filii iacob descendebant in egyptum cibinatis. Symeon autem erat cibinatus cum ipso leui, et quod ille remanserat in egypto pro leui rediit sine copari suo. Andreas dicit quod sicut iste aperte facilius suis timuerunt pecuniam, ita omnes alii et tunc et in occasione ita fecerunt. et hoc recordat cum eo quod de infra sequitur. c. Eum ventsemus ad diversorium aquum, sacculos nostros timueamus pecunias in ore saccoꝝ tecum.

h In diversorio, i. hospitio ubi diuertuntur viatores ad comedendam vel hospitandum, vnu in hebreo hunc in hospitelario. i. Et obstupescit turbatusque c. quod timuerunt ne posita fuisset pecunia ab egyptis et de futuro notarentur. Lettera l. Sunt frumenta effunderentur. c. Et hunc videtur etiam dicere ibi, defensio alii filii iacob preter eum non inuenientur pecunias suae donec venient ad patrem suum. Nam hunc dicens etiam quod illud quod est allegatum ad strategum de sequenti, c. dicit hic per anticipationem. Si autem aliquis velut sequitur sententiam Andree predictam oportet dicere quod illud quod hic dicitur de inventione pecunie in ore sacrorum postquam venerant ad patrem suum iacob, dicitur per recapitulationem, quod iam alias inuenientur in diversorio. Sequitur.

l. Duos filios meos interfice, Irrationabiliter locutus est iste ruben hoc dicendo, quod filii sui etiam erant filii prius sui, quia sicut supra dictum est frequenter nepotes nominantur filii, quod autem interficeret eos iacob erat inveniens oblationem. Et ideo non acquieuerunt sibi iacob.

m. In terra ad quam pergit, i. pergere vultus seu disponitis.

n. c. lxx. ubi dicitur in postilla. Omnes filii eius viri sumus.

Additio

o. Tercia hebrei q. expositores dicunt quod filii iacob circuibant per circuitum dispersi ut forte in uenienter fratrem suum ioseph postea fuerant congregati in domo ipsius iosephi perempto pars, et eis imponebat eis ioseph etiamen exploratores, qui exploratores soli circuibant per singula loca ut omnia videantur et sequentes congregant in eum, et subiunguntur et ferantur de inuentis, quod concordat huic quod de istra in postilla, i. et reddebant ratione de hoc per circuitum uenient cuncte non causa explorationis, sed et fratre quererentur.

Lapulua. XLIII.

i. Inter duas fames ibi describitur decessus in egyptum postquam ad ipsum beniamum cum fratribus suis ibi primo notatur de scensus prosperitas, secundo occurrentis adversitas, tertius, c. tertius manifestata frustalitas, c. aliis circa primum de scribitur itineris ordinatio, sedo paucis occasio, ibi. Quos cum vidisset, tertio loquentur solatio, ibi. At ille respondit quod, circa primum describitur de itinere disceptatio, secundo patris concessio, ibi, regis israel. Disceptatio autem fuit de eorum itinere, quod iacob solebat per beniamum cum eis iret, et ipsi solebant, nec poterant ire sine eo propter pactum quod habuerant cum ioseph et predictum est et hoc est quod dicitur.

a. Interim fames omnem terram rehementer premebat c. scilicet cum regressus eorum in egyptum retardabatur propter beniamum.

b. Reuertimini et emite nobis paucilli escap. i. modis cum quod sufficit ad necessitatem et non ad abundantiam, sperabat enim iacob quod dominus recipiceret populum suum secundum quod terga daret fructum. c. Residit iudas, quod per repulerat peccatum.

Liber

ipſi ruben primogeniti, iudas q̄ inter ceteros erat priu-
cipalior et audacior et ronabilior in loq̄nde accepit vbiū,
et beniamin sibi ī custodiā tradere, et p̄t̄ lfa vſiḡ ibi.

d. Ne moriamur nos et p̄uuli nostri, ac si diceret, si nō
vis nobiscū mittere beniamin ire nō possumus, et p̄cōse
quēs moriemur fame
q̄r aliud alumēta ba-
bete nō possum⁹ et sic
ip̄menet beniamin no-
biscū fame moref, p̄p
q̄d meli⁹ est q̄ miras
eū nobiscū, enī cū ali
q̄ piculo īfirmis, et
mortis q̄g bic fame
moriaf nobiscum.

e. Ego suscipio pue-
rū, ī fide mea suaudū
f. De manu mea req̄
te illum, quia spōdeo
p̄ eo reducēdo.

g. Si non intercessis
set dilatio, ī retinen-
do beniamin.

h. Agit israel, hic de-
scribit patria cocessio-
vidit em̄ q̄ iudas rati-
onabiliter loquebat
ideo assensit ordinans
de eorū via.

i. Sumite d' optimis
terre fructibus, illis q̄
raro inueniunt ī egypto
pro, quia talia magis
acceptant.

j. Et d'serte viro mu-
nera, Ad placandum
ip̄m, sic em̄ fecerat ip̄
se iacob ad placandum
elau fratrem suū, et su-
p̄a habet, xxxij. c.

l. Modicum resine
fm̄ vſib⁹, et papuā, resi-
na generaliter dr̄ gue-
ta fluiens de arborib⁹
aromaticis que indu-
rata valet ad vnguen-
ta et medicinas.

m. Et storacis et sta-
ctes et c. Nomia sunt
arboz aromaticarū, q̄
inueniunt ī terra cha-
naan quarū lacrime
fluentes et fruct⁹ sunt
p̄ciosi, et nomine arbo-
rum hic intelliguntur
lachrime dicte v̄l fru-
ctus cap. Scindū tū
q̄ loco hui⁹ q̄d ī trāſla-
tione nostra dr̄. Mo-
dicū resine et storacis
et stactes et terebinthi
hebrei dicunt. Modicū
tinace et cere et balsa-
mi et passiflā.

yir ille sub attestatione ius-
tisiurādi dices: nō videbis
tis facie meā: nisi frēz v̄m
mūmū adduxeris; vobiscū
Si ḡ vis eū mittere nobis-
scū pgem⁹ p̄it: et emem⁹ tibi
necessaria: si atq̄ vis n̄ ibi-
m⁹. Ḡlit em̄ ut sepe dixim⁹
denūciavit nob̄ dices: Nō
videbit; facie meam absq̄z
frē v̄o minimo. Dicit eis
isrl. In meā l̄ fecisti miseri-
az ut idicaret; ei et aliū h̄re
vos frēm. At illi r̄nderunt
Inſrogauit nos hō p̄ ordi-
nē n̄az, p̄geniē si ī viuerz
si h̄rem⁹ ſc̄em⁹. Et nos r̄n-
dim⁹ ei ḡfir iuxta id q̄d fue-
rat ſc̄icitat⁹. Nunq̄d ſc̄ire
poteram⁹ q̄ dictur⁹ eēt: ad
ducere frēm v̄m vobiscūz
Judas q̄q̄ dixit p̄t̄ suo:
mittere puez meū ut p̄fici-
ſcamur et p̄ſſimus viuere
ne moriamur nos et p̄uuli
n̄i⁹. Ego suscipio puez de
manu mea req̄re illū. Aſi
reducreto et reddidero eū ti-
bi ero p̄t̄ re⁹ ī te om̄i tpe.
Si n̄ inſceſſiſſ dilatio iā
vice altera veniſſem⁹. Agit
isrl p̄ eoz dixit eis. Si ſic
neceſſe ē: facite q̄d vultis.
Sumite d' optimis terre
fructib⁹ ī vasis v̄tis: et de-
ſerte viro muñera, modicū
resine et mellis et storacis
stactes et terebinthi et amigda-
lar. Pecuniamq̄ dupli-
cē fertē vobiscūz: et illā quaz
iueniſſi ī ſacculis reporta-
te: ne forte errore factū ſit
Sed et frēm v̄m collite, et
ite ad v̄z. De⁹ aut̄ me⁹ oī-
potē ſciat vobis eū placa-
bilē: et ēmitat vobiscū frēz
v̄m quē tenet ī vincul⁹ et

n. Pecuniaq̄ dupliſſe, q̄r pbabilitet estimabat et q̄ pcc,
dente fame et in crescēte bladū cati⁹ vendetef ī prima
vice, vel et pecunia repo:rate restituueretur.

o. Ego aut̄ quasi orbat⁹ tē, q̄d dupliſſer intelligitur,
vno modo q̄r eſſet q̄li orbat⁹ vſq̄ ad eoy reditū, q̄r null⁹

ſ filijs remaſſerat cui
eo, alio mō q̄ reputa-
ret ſe quasi orbat⁹ ſi
beniamin moreret, q̄r
illā ſolis credebat h̄re
et vrore principali et p̄
dilecta, s. rachel.

p. Quos cum ille ri-
diſſet, hic deſcribit
paucis occaſione furſ
tu eis imponereſ,

q. Decū ſunt come-
ſturi meridi illa enī
hora reuertebatur io-
ſeph d' negocis regali
bus ad prandendū.

r. Et introducti vi-
ros domū, abz exte-
riti tē. Nō em̄ erat, cō
ſuetudo q̄ illi q̄ venie-
bant ad emendū bla-
dū, introduceſſ in
domū, h̄ dimittebant
extra ī curia vel po:ni
cu domū, r̄o timuerit
ne introduceſſ ḡp̄
pecunia quā reporta-
uerat. Letera patent,

s. At ille r̄ſidit. Nō
ſit ponif eoz aſo ato
et primo ab ipſo diſpe-
ſatore dicente,

t. Pax vobiscū, q̄r mi-
hil habeo tra v̄s.

v. Dē vester et deus
patrio vestri dedit vo-
bis, ac ſi diceret ex me-
rito v̄o et patris v̄t̄ de-
data eſt vobis illa pe-
cunia quā inueniſſi in
ſaccis vestris.

x. Edutiq̄ ad eos sy-
meon, ad maiore eoz
ſolationem.

y. Attulit aquā cogi-
tando de eoz corporib⁹.
z. Heding pabulum
asinis, curam gerens
ſimilis de eoz atalib⁹
ut perfectam impēde-
ret eis humanitatē.

Genesis

a *Igitur sic secundo describit eorum solatō ab ipso ioseph eos dulciter alloquendo, et patet littera usq; ibi.*
 b *Lomora fuerat viscerā tē. Tū q; ipse sol? erat sibi frater vterius? Tū q; nō fuerat cū alijs fratribus q; si vendicant ioseph, ut p̄ter qd magis afficiebat ad eū, scđo solat̄ eos ioseph ī amicabv li recreatōe cū subdit?*
 c *Et ait pontepāes Nomie panis ī sacra scriptura intelligitur oīs cib. vii. iii. Regi vi. ca. vbi dī. Apone eis panē ī aquā. subdī. Et apposita est eis cibor magna p̄patio.*
 d *Georsūq; ioseph tē. cūnus cauīa subdit cum dīcī.*
 e *Illicitū ē egyptis tē. causa hui? ē vt dī cū hebrei, q; mactat et comedat alīq; alia q; ab egyptis solum.*
 f *Delerūt corā eo, vt honoraret eos sua presentia.*
 g *Primogenitū tē. Fecit ei eos sedere ordinatae finē etates suas incepīt a primo.*
 h *Et mira (genito, bant nimis, dī b; q; hō quē credebat extraneum et eos ignorante fecisset eos ita sedere sicut sedebat ī domo patris suis aut q̄raf quo nō habuerūt p̄ b aliquā substitutionē q; ipse esset ioseph q; p̄di cū ordine sciebat. H̄i cūt bebiez q; b; fuit q; ioseph fingebat se b; sci te p̄ artē dominandi. p̄ cutiebat eū corā eis cibū suū argenteū, et post primā peccatio nē dicebat talis q; est primogenitū primo se debat, a sic p̄t dī alīs et b; videb; scordare cū eo qd sc̄q; a. Eyp̄h quē furā estis ipse ē in q; libit dñs meus, et in q; augurari solet, ac si dicere sicut vidi*

i *Daiorū ps venit beniamin, ita ut qnq; p̄ib; excederet, voluit eū; eū honorare in hoc p̄ alīs et videret si p̄ b; altī frēs ip̄i beniamin inuidenter sic ei inuidenter eo q; a p̄ce pl̄ amaref, et p̄dictū ē supra b; Bibertiq; et inebriati sunt cū eo. Dic acī (xviii. c. p̄seb; etas p̄ societate, eo modo loquēdī q; dī Lanf. v. Comedite et bibite et inebriam̄ charissimi. talia ebrias nō est viciosa.*
Capitulū XLIII.
Recepit aurem ioseph. Hic d̄sequenter circa de-

tur occasio aduersitatis, quia de furto apparentii fuerūt convicti in beniamin. Circa qd considerandū q; ioseph qui erat sagar et astur postq; pbauerat q; fratres de ei venditōe penitēbat. Ita q; tra beniamin fratrem suū vteriū nihil mali machinati fuerat. et q; ei p̄ ip̄is hono

rato inuidia nō p̄tren

debant ut p̄t̄ ex p̄di

cis, nihil omnī p̄cepta

re voluit utq; ip̄i beni

amin in periculo cō

stituto q̄ntū possent

succurrerēt, et sic or

dinuit et in furto ap

parentii dephendere

beniamin, ut videret

qualiter fratres sui in

hoc se haberēt nec mi

randū si aliter eos p

babat, q; maliciā eorū

in sc̄p̄o expertus fue

rat, et ideo in hoc capi

tulo, p̄imo describit

eō comp̄hensio. secū

do p̄fusibilis reductō

ibi. At illi sc̄issis vesti

bus Circa primum cy

phus ioseph in sacco

beniamin abscondit,

requiri. denegat, et tā

dem inuenit. Et patr̄

l̄a exceptis paucis ro

cabulis q; ep̄ponenit.

b Eyp̄h aut̄ meus

argenteus et precium

qd dedit tritici pone

in ore sacci minoris.

Dicit ī ore sacci, vi ci

to posset inueniri. Di

cit precium ne dispen

sator credet et cibū

deberet poni in sacco

minoris loco preciū, et

io de utroq; fecit mē

tionem.

c Persequere viros

cū multitudine armis

ut ita q; nō audeant

resistere.

d Quare reddidit;

malū, p; bono, comiū

tendo fūtū p; dulciā

locutione dñi mei, et

bono q; vobis ex

bibuit ī domo sua.

e Eyp̄h quē furā

nī estis ipse est in quo

dīs me? bibit sicut vidistis heri in mensa sua.

f Et in quo augurari solet, sicut experti estis ordinans

do vos ī mēsa.

g Pessimum rem fecit, q; ingra

titudō est pessimum viciū.

h Pecuniam quam inuenimus ī ore saccorum repor

taūmus. Argumētū est a maiori parte, quasi diceret

nō terribilis nec celauimus illud quod erat extra egi

ptum, et in terra chanaan, de quo magis videretur, ergo

nec hoc commisimus.

i Fiat iuxta vestram sententiam, Confidentes em dī

Genesis

iudā et frēs suos excusari dī mēdacio, tñ hō sequit̄ dictio
tū suor̄ dīctio, q̄ statim posset iudas r̄sidere & dixerat
pri ipm esse deuoratū a bestia postq̄ redierat ad ip̄z egypto,
excludētes q̄ erq̄ nō iuenerat eū reputabat euz a
bestia deuoratū, et eodē mō poterat r̄sidere dī b̄ q̄ dixerit
b̄. Lui? vterin? frater
mortu? est, q̄ b̄ dixerit
postq̄ ipm q̄slerant p̄
ciuitatē ex q̄ nō uiuer
nerat en̄ p̄abilit̄ esti
mabat en̄ cē mortu?.

a Ego p̄rie, illuc in
ducit secundā rōes ex
pte sui, q̄ fidēuſſor te
neſ p̄ illo p̄ q̄ ſpōdet.
Judas aut̄ fidēuſſor
erat p̄ beniamin, et p̄
dictū ē, ex q̄ excludit q̄
debebat remanere in
fuitute p̄ beniamin,
& patet littera.
b Manebo itaq̄ ſer
uus tu? hic ponifte
na rō ad idē ex aptit
dine uide erat en̄ bō
perfeſor, & aptior ad
ſerviēdū i oīb̄ opib̄
laboriosis & bellicis q̄
beniamin p̄pter q̄ ſi
debebat refutari iſta
peritio.

c Nō em̄ pōſſū, hic
inducti quarta rō ad
idē, q̄ ille iudas nō
mō posset videre anxi
etate p̄t̄ ſini, ſi redi
ter ſin̄ beniamin, et
iō ſibi erat p̄defeſen
di ut remaneret i ſer
uiture p̄ ip̄o marime
eum eſſet aptior illo i
omnib̄ operib̄.

In, c. xliii, vbi dī i post. An ignorat̄ tē. Additio
i In hebreaca ſta nō dī. An ignorat̄ tē. ſi ponunt̄
q̄dā vba q̄z ſinā eſt, An ignorat̄ q̄ bō ſilis mei
poſſet p̄ auguria taia ſcire, q̄d videſ maḡ ſonu
rōni, q̄d em̄ ſi hēbante eſi debuiffent ſcire q̄ iοſeph eſſ
marin⁹ auguratoſ, ſi b̄ ſi poterat p̄ſumere q̄ iοſeph eſſ
ſet iō potēs poſſet b̄ ſe augures qſciq̄ voluſſet, pſerim
cū i egypto eſſent mlti ſectores & talib̄ vtētes artib̄ p
ui ex mltis loci ſacred scripture p̄t̄ b̄ ſi, vñ poſſet ſcire ſa
lii vntat̄, ſin Aug. vñ p̄t̄ ſtatis Ibo. in. ii. 1. q̄. xcv. Iο
ſeph & o hoē dicebat no ſcriofe ſz refrenas ſe ad illud q̄d
vulg⁹ d̄ eo opinabaf, q̄. ſi, credebāt ipm iοſeph eſſe eru
dituſiſi in oīb̄, vñ ſupra, pli. Dbarao dicebat, nunq̄d
ſapientio, & ſimile ſui inuenire potero.

Keplica coriecto: q̄ p̄tra Burḡ.

i In, c. xliii, vbi Burḡ, monet diſcultatē d̄ arte
auguriadi ip̄i iοſeph ſi mlti recedit a poſſillato
re nec eſſert multū ſi ſensu lrlati an p̄ ſe v̄l p̄ alios
ſe diceret auguriadi b̄ ſe peritū cū ſint vba curialia ſicut
mlta alia i illa vſtora ſteta, v̄l q̄d illi dicū. An ignorat̄
tis, ſin br̄m Aug. referat ad famā d̄ iοſeph p̄ſumptā tē,
n On poſſerat vlt̄a. Illic oſir ſcapitulū. XLV.
describit̄ māifestatio fraternitas, vbi primo de
ſcribit̄ hui? manifestatio mod̄, & ſcō ſin c̄tus,

ibi. Audit̄ ſiḡ est tē. Circa priuā offidſ v̄bemētia dile
ctionis, & ſcō clementia remiſſionis, ibi, q̄d q̄ ſi ille, ter
no grā p̄muſſioſ, ibi, ſeſtinate, q̄t̄o iuſtā ſolatōis,
ibi, En oculi v̄ſtri. Circa priuā dicitur.

a Mō ſe poterat vlt̄a ſtineret iοſeph, & q̄ ſe maniſte
ret, tū q̄ ſi ro eū induce
bat ad b̄ co q̄ p̄ p̄teri
ta certificat̄ erat d̄ pe
nitētia frat̄ ſuor̄ d̄ eo
q̄ vendiderat ipm et
d̄ bona & fideli affectō
ne eoz ad beniamin
fratre ſuū vterinū, tū
q̄ pietas fraterna nō
pm̄itebat eū ampli
orū pietatis inter
nois ſigna.

b Et null' intereſſet
tē. Mō q̄ iοſeph vclz
celare & eſſent fratres
ſui vt p̄t̄ iuſta, ſz q̄ ſi
ſu manifestatōe volet
bat aliq̄d dicere q̄d
latere volebat egypti.
os ne frēs ſui coram
eis ſfundereſ, et p̄t̄

c Elenauitq̄ ſebit,
voce cū ſetu. Ex ma
gno affectu pietatis,
quā audierat egypti
q̄ erat d̄ domo iοſeph
licet cū eſſent excluſi
a loco nō ſi ita longe
recesserat q̄n illa voce
poſſent audire & bene
volebat iοſeph q̄ au
diēt illud q̄ ſi tunc di
rit, ſi, Ego ſum iοſeph
& ſubditur.

d Q̄d ḡ dom⁹ pha
raonis tē, nō q̄ audiſ
tē voce iοſeph ſimmediate ſz p̄ relatiōe egyptior̄ q̄ erat p̄,

e Nō poterat r̄idere tē, Erat eū memoreſ (pe iοſeph,
b malo q̄d ei fecerat & eū d̄ ſim terre videbat, & iō nō fuit
mix ſi fuerat valde territi, f Adq̄ ſi ille, b describit̄ de
mētia remiſſiois vidit cū eos territos p̄t̄ malū q̄ dei fe
cerat, ideo voluit eos certificare d̄ plena remiſſioe dices
g Accedite ad me, ſidēt̄ ſecure, & cū accessiſſet p̄t̄

h Ego ſuū ait io. ſta. vñ quē veni, i egyptū, iſtō volebat

eis dicere ſubimiffe, & iō fecit eos p̄t̄ venire ne egypti

audiret p̄ditoeſ quā fecerat & ſic eos despicerent.

i Molite pauere tē, acsi diceret ex p̄ſſe totū remiſſio vo
bis ex corde, q̄ certitudinal p̄bāi v̄ram p̄ſumam de me

& certā amicitiā v̄ram erga beniamin fratre meū.

j Neq̄ vo. du. eſ. videaſ ſtē, illo addit̄ ad maiore cer

k Pro ſa. em̄ v̄am, me d̄, q̄ ſin Aug. De tūſiſeſ, adeo oipotēs ē & bon⁹ q̄ ſi pm̄iteret mala fieri niſi exi
de maiora bōa elicerz, & ſic pm̄iſiſ iοſeph vendi p̄pter ſa
lute p̄lī ſe famis future.

l Quido nec arati tē, niſi modicū q̄d q̄ ſi mihil reputā
dū ē, Iſtō aut̄ ſterilitat̄ alq̄ dicit̄ cāz eſſe nimia inun
dātia Mili, q̄ coopiebat trā egypti int̄m q̄ nō poterat cō
ueniſ ſoli, ſz iſtō ſi v̄l v̄z, q̄ ſta cā ſi ſecifz ſterilitatē
i ſra chanaā & alia regiōib̄ vbi ſi ſiur Mili, & ſi in illis
fuit fames & ſterilitas, vñ ſi ſupra, xli. c. Q̄d ſi pulnic
veniebat i egyptū vt emeret eſcas, & malū inope tparēt

Liber

z iō alij dicunt z vti et videt qd victa sterilitas pcessit ex numia societate ppter quā in egypto nec alibi terra poterat bñ colli sufficiēter. n Hō vto 2silio. s. solū. qd in ualidū esset nulli de pmissis et ad bonū ordinasset.

o Secut me zc. qd p sapiaz quā de dedit mihi pharao credit mibi sic pri.

p Festinate hie p fir describit ḡa pmissio nis. qd pmissis eis pui dete d' ritualib⁹ cum p̄e suo. p qd mādant p eos dices.

q Alscēde ad p̄ez meū zc. qd terra pmissio nis in qd erat iacob alius est respectu ter re egypti.

r Habitabis i terra iessen. Molebar em̄ ioseph qd p̄ez su⁹ et fratres veniret ad p̄sentia regis donec informass̄ eos qditer deberent se h̄be i aspectu ei⁹. z iō voluit qd statet i terra iessen. Erisqz iurta metu et filij tui et filij filiorū tuorū. oues tue et armenia tua et vniuersa qd possides. ibiqz te pascā. Adhuc em̄ qnqz an ni residui sūr famis: ne et tu peas et ois dom⁹ tua: et oia qd possides. En oculi vti et ocli fris mei beniamin videret qd os meū loq̄ ad vos.

Hūciare p̄i meo vniūsam gliaz meā: et cūtra qd vid. s̄i

i egypto. Festinate et addu cite eu ad me. Cūqz ample xat⁹ cecidisset i collū beniamin fris suis fleuit: illo qd silt flēte sup collū ei⁹. Oscu latusqz est ioseph oēs frēs suos: et plorauit sup singu los. Post qd ausi sūr loq ad eu. Audiuqz est et celebri p̄mone vulgarū i aula regi. venerūt frēs ioseph: et ga uisus est pharao atqz ois familia ei⁹. Diritz ad ioseph ut impater frīb⁹ suis dicēs. Onerates iumēta ite i terrā chanaā: et tollite inde p̄em v̄m et cognatoēz. et venite ad me: et ego dabo

t Qd os meū loqua tur ad vos. Loq̄ba et hebraice. et si qd interprēte sic anteā fecerat.

v Post qd ausi sunt loq ad eu. qd manifeste riderat qd vere eti fice loqbat.

x Audiuqz est. Ilici p̄fir describit dicte manif estoatis fruer. ubi primo describit seremias imperiū in rege. secundo sedulitas obse qui i ioseph. ibi. Qui bus dedit ioseph. tertio suauitas gaudi⁹ in p̄e. ibi. Qui ascēdentes. Circa primū dī sic

x Audiuqz est zc. qd relationē cor qd secūz erat i domo ioseph.

y Et gaudi⁹ est pharao zc. Licet diligenter ioseph p̄f bona qd eis fecerat tū erat eis turpe qd bñ qd fuerat seru⁹ empici⁹ et educt⁹ d' carcere h̄ret tū dominū in regno. et ideo qd scuerat qd h̄ret tot fratres et taliter formatos qd bñ videbant nobiles. et d' bono loco fuerat sup bñ isolati

z ideo p̄cepit rex et p̄e et frēs et ali⁹ p̄pinqū veniret i egypto p̄parat⁹ eos sustentare et honora et patrī lea. et sub 3. Quā opes egypti erāt erūt. s. d' oīb⁹ opib⁹ habe. oīb⁹ bitis ad sufficientiam. hec tū dicunt qd h̄ dicit p̄betice qdāmodo licet h̄ nō intelligeret. qd p̄ verbū er⁹ significa bat qd futur⁹ crat i si h̄s isti qd exēnt de egypto alportauerunt secū opes egypti et h̄ Erod. n. Sicut et capi phas loq̄ne de morte p̄pi dicit. Expediit eos bis et vn⁹ mo. ias bō p̄ p̄lo Job. n. c. per er⁹ et būm significat qd mōs christi est. p̄ redemptiōe generi humani. et exponit cuā gelista ibidem dicens hoc aut a sementiō si dixit zc. Veritatem nenter scloquēdo nō p̄t p̄pheta p̄prie dici. qd ad h̄ req̄rif intelligēria. et supra dictū est r̄l. c. Sicut nec asina balaā potuit dici aīl rōnale licet s̄ba rōnilla p̄tulerit. qd illa verba si intellexit. qd tū req̄rif ad rōnabilitatē h̄ fuerunt forma ta illa verba p̄ angelū mouētē lingua asine. Sequitur.

z Quib⁹ dedit. Ille ostendit sedulitas ob sequi i ioseph. quia sollicitate fecit edictum pharaonis. addēs enīz super hoc specialia munera dando ea frātī suo beniamin et patrī. et patet littera.

a Ne irascamini in via. hoc dixit ioseph quia timebat qd cum fratre ab eo recessis sent litigant ad insūcim imponentes si būmet en⁹ alteri mali ciā factam cōtra ioseph.

b Qui ascēdentes

Ilici describitur suas uitias gaudi⁹ in patre

ex auditu rumorū qd ioseph adhuc vineret.

c Referebant omne ordinem. s. quare et quomodo ioseph vendiderant. et qualiter fuit promotus in egypto extunc tot auditis et vissis signis manifestis de vita ioseph iacob credidit

Genesig

Rofectusq; hic describitur Cap. XLVI.

p sc̄ēs in egyptū q̄tū ad iacob et familiā eius
vbi primo describitur descendēdī modus. sc̄o de
sc̄edētū nūer², ibi. H̄ec sunt aut̄ noia, tertio ipius jo
seph occursus ibi. Dicit aut̄ iudā. Circa primū dī.

b Venit ad puteū
iuramēti, i bersabee
q̄ loc² interpt̄as pū
te iuramēti et furvo
cat ille loc sic ab il
lo puto. q̄ ē ibi vbi
iurauerūt fed̄ iter se
abraa et abimelech v
dictū ē, s. xii. ca. p lo
cū aut illū voluit tra
sire iacob dupliciti de
cā. Una fuit q̄ erat i
via eūdi in egyptum
Bersabee ei evlūma
villa terre chanaā eū
di v̄sus egyptū. De
cūda cā fuit q̄ abraa
an² su² ibi inuocauit
d̄sim. vt h̄. s. xii. ca.
Vult ysaac pater su²
s. xvi. ca. tō voluit
illuc ire ad d̄p̄candis
d̄sim. p suo itinere si
cut et fecit q̄n uit ad
labā. trāsmit ei p mō
tē moria. vt ibi ora
ret d̄sim. vt ipm d̄ri
geret i via vt dictū ē
s. xxvij. ca.

c Jacob iacob du
plicatio nois signū e
dīnie dilectionis.
d Lui r̄sūt. ecce
adsum. pat² ad iperi
e Molti um tuā
mere l̄ ei desidera
retredere Joseph for
midabat m̄ delcedē
re in egyptū q̄ erat se
ne et debilis. et q̄ tu
mebat in aliena ter
ra sepeleti extra se
pulchria patrū suor²
et io dīs assecuavit
eū de ritro dices.
f Ego delcedā tecū
q̄tū ad pūmū.
g Et ego ide addu
cā te. q̄tū ad sc̄om.
q̄ fecit reportari cor
pus suū ad sepelien

dī in spelūa dupliciti. vt h̄. j. l. ca. Nōt aut et b aliter in
telligi d̄ filijs isrl̄ q̄ edurit d̄ egypto in brachio extero
et manu potenti. vt h̄. i. Ep̄o. h̄ Joseph q̄s tc. Dōs
erat annīq̄ p̄ psone p̄dilecta claudebat ocelos defuncti
p̄ b aut certificat fuit iacob. p̄ Joseph nō in orore fai
ipm. q̄d summe desiderabat. i. Surrexit iacob. soz
tar de diuina solatione. lequit. h̄. Nepotes filie li
tet h̄ret enīca filia. s. Dinam. dī m̄ plurali. q̄ filie filio
tu suor² filie diceban² et cū dīna hic intelligunt.
l H̄ec sunt aut̄ noia. b p̄t̄ describitur nūer² descendētū

vbi considerādī p̄ altā psone. hic nolate alibi i scriptura
aliter noian̄ eisdē modis et rōmbo q̄. s. tacte sunt d̄ fī
līs elan. xxi. ca. m Primogenitū ruben ex occa
one er entierant post es̄ oēs filiū lye naturales et ado
ptiū aīi alios filios et p̄t̄ līa exceptū paucis vocabuit.
n Iamuel. illū. cc
vi. vocat Iamuel.
o Gaber. b in gal.
nō noia. q̄ nullā p̄
genies p̄cessit de eo.
p Onan. p. n. d̄ scri
bi in fine. Job p̄rio
palip. v. ca. vocatur
q līi filiū Galub.
lye et. b. vider fallum
q̄ filiū iude. s. noia.
nō fuerat ibi genitū.
vt p̄t̄. s. p̄cim. cap.
Dicedo q̄ b d̄. eo p̄
p̄coz fuit genitū in
mesopotamia. s. u
r Pēs aie fi. das.
līor et filiū ei. xvi.
in b tū n̄ero nō iclu
dī dīna et. si p̄putē
s Filij tur mares.
gad. b enumerāt filiū
zelphē q̄ erat filiū lye
adoptiū. et p̄t̄ līa.
t Filij rachel. b enum
erat filiū ei.
v Abel. i. gal. v. s.
ca. vocat iadiel.
r Hera. i. gal. v. s.
ca. vocat abara.
y Maamā b vocat
nohaba ibidē.
z Zechri. b vocat ra
a Jepha ibidem.
thros mophim duo
noia sūr i aliquo lis
bris simul iūgūn̄ p̄
vno et malest eodem
mō deficit remiguis
lib. de interpretationis
b ponē abo p vno
noie. Remigī eū. q̄
fecit illū libū videt
p̄t̄ sciisse d̄ hebraic
coq i pluribz interpretationibz defecit. p̄
pter q̄d beat̄ līero.
frequēter eū redar
gut i libro d̄ hebraic
questionibz. t̄l alij
b Filij dan (locis.)

bic enumerans filiū bale. c Uſan l̄ iste fuerit n̄ige
nit̄ ip̄i dan. m̄ bic d̄ filiū. q̄ aliqui in sacra scriptura po
nē plurale p̄ singulare. sicut econuerso. vt b. Ep̄o. viii.
Uenit musica grauissima. i. mu' titudo muscar.
d Salem als syllam. b vocat selboā. i. palip. v. ca. Si
aut̄ coningat simul filiū lye. xxi. et pueri zelphē. xl. et
rachel. xii. et Bale. v. faciūt septuaginta. e Luns
cteq̄ aie tc. Circā illos numeros sequētes varij docto
res varie dicunt et multipliciter. accipiā aut̄ duos modos
dicendi qui videntur mihi pbabiliores.

Liber

e. Terci. iste noster est psona q̄ egressi sunt s̄ iacob et cū h̄ ingressi sunt egyptiū cū eo et p̄t in l̄sa. Et ab h̄ nūero excludit̄ heret et onan, q̄ nō intraverit egyptiū. s̄ mortui sunt i terra chanaā. et p̄dictū ē i isto ea. et s̄. t̄. v. ea. Si multiter excludunt̄ ioseph et filii ei q̄ erat i egypto aīq̄ iacob egredere et sic de nūero. l̄x. p̄dicto remaneat. l̄x. cū h̄ ponat dūna q̄ fuit exclusa i nūero. l̄x. t̄. v. p̄teroy l̄ye. et. v. p̄dictū ē. et q̄ ingressa ē euziacob egyptiū. sic habem⁹. l̄c. p̄sonas h̄ nūeratas cū q̄b si addant̄ ioseph et duo filii ei. et. Jochaberh filia leui que recepta erat aī ingressu iacob in egyptiū. nō dūtiū nata. et dūciū bēbrei. et sic intrauit in egyptiū. l̄x. i vtero matris et sic habem⁹ elti mū nūer cū d̄r. Q̄es aī dom⁹ iacob q̄ uī gressi sunt egyptiū su etat. l̄x. h̄ q̄ ieruptus tura non exprimit q̄ leui aliquā filiā ha buerit q̄ vocata sit iocaberh. q̄ illa de q̄ sit mēno i ego. nō fu it ei filia ut ibi diceat iō p̄t h̄ dimitti et lo coel⁹ p̄oni ip̄e iacob q̄ cū ple sua igressiā. et sic sunt septuaḡta. et. v. i b̄ nūero. et. v. nō d̄r. Omnes aī q̄

egressi sunt s̄ femore iacob. q̄ ip̄e si fuit egressus a seip̄o s̄ d̄r. Q̄es aī dom⁹ iacob q̄ iegressi sunt egyptiū suete. l̄x. Et h̄ mod⁹ dicēd̄ v̄t auemētor. s̄ i ingressus ip̄ius ioseph fuit aī ingressus p̄sia. et s̄ i iegressus filior ioseph. q̄ dicēd̄ h̄ ingressiōne p̄tis sui. et sic i eo q̄dāmodo iegressi sunt. vñ et d̄ p̄sonis h̄ vtrio noīs nō d̄r. Que iegressi sunt cū iacob i egyptiū. h̄ q̄ iegressi sunt absolute. Trāslatio nō. l̄x. h̄ h̄. l̄x. s̄. fm̄ illiero. h̄ cū p̄dictū nūeratur et filios filior ioseph. q̄ s̄ iōdū erat latu. et h̄ factū ē p̄ticipationē p̄pter honoris ioseph. p̄pter quē alti fuerint recepiti honoris i egypto. et h̄c trāstitutionē secūlē ē lūcas Act. v. v. Q̄ aut aliquid dicit̄ nullā muliere hic cōputari p̄t falsū. q̄ sara p̄putat̄ iter filios zelphē. alt nō es fet. v. v. v. v. v. q̄ d̄ s̄ terū vbi d̄r. Sedēc̄ alias t̄. Et d̄ siderādū ēt q̄ cū d̄r. h̄ Aliē egressiōne s̄ femore iacob. nō ē p̄ h̄ intelligendū. q̄ aī itēlectua sit p̄ generationē. s̄ acci p̄t h̄ aī p̄ boie. eo nō q̄ totū denotat̄ aī p̄te p̄cipialio ri h̄. Et h̄ generet̄ aīa s̄ i itēlectua nō generat̄. h̄ creando insundit̄. f. Dicit̄ aut̄ iacob iudā. h̄ desiderab̄ ip̄i us ioseph occursus. et fm̄ q̄ mādauerat pater steret i terra iessen q̄usq̄ ioseph ei ibidē occurret̄. significas et s̄uū adnētū. Et h̄ q̄ d̄r. f. Dicit̄ aut̄ iacob t̄. q̄ iudas iter alios filios q̄ erat cū iacob erat honorabilior. et rō. g. Alced̄ iobū. t̄. v̄t debitat̄ reuerētā p̄t (nabilior. exhiberet. t̄. v̄t p̄fēm̄ et frēs iſtueret quo cū rege loqrē b̄. Lūc̄ vocauerit̄ ros. t̄. v̄t et diperit q̄d ē t̄. v̄t. ioseph

op̄ vīm t̄fidebis. Cūri pastores sum⁹ t̄. v̄t cā subdit̄ i. Iste āt t̄. v̄t q̄ fertiliū ē t̄. v̄t apta aīalib⁹ alēdis (cū d̄r. b. Quā d̄ testan̄ t̄. v̄t sic volūt̄ q̄ habuēt seorsuū ab eis. s̄ā āt q̄ detestan̄ ē q̄ p̄cutiūt aīalia aliq̄ q̄ tanq̄ dīj ab egyptihs colūtur.

Lap. XLVII.

Ingressus ē

i. ioseph. Post

q̄ moyses de scriptis descelum in egyptiū. hic s̄it descrebit ip̄ius morā et statuū ibidē. Et p̄lo q̄uā ad ei i habitacionē sedo q̄sū ab hūne i cōsumationē. ubi. Hoc eties sunt oīs dies. Adhuc desensib⁹ ip̄i⁹ iacob receptio grātia sedo ei sustentatio larga ibi. ioseph⁹ v̄to Adhac p̄mō de scribū ip̄i⁹ receptio benigna i ple sua. sedo in p̄sona p̄pria. ubi. Post h̄ introduce Circa primū dicit̄.

"Agres. XLVII.

i. sus ē Joseph nun ciavit pharaoni dīces. "Pē me" et frēs. oues eoz et armēta et cūcta q̄ posidēt̄ venerūt̄ d̄ tra chanaā et ecce p̄sistūt̄ i tra iessen.

Extremos q̄z frēs suor q̄n q̄ vitos p̄stituit corā rege. Quos ille interrogauit. qd hētis opis. R̄sideret pastores ouū sumus fui tui et nos p̄tēs nēt̄. Ad p̄gri nādū i tra tuā yēnum⁹ qm̄ nō est herba gregib⁹ suor tuor. in grauescēre fame i

b. Pater me⁹ et frēs t̄. v̄t. Hec nūciavit ioseph pharaoni aīq̄ adduceret frēs suos ad p̄tūtā ip̄i⁹. ad pbā dū s̄i affectō bona regis erga eos p̄seuerat sic a p̄cipio.

c. Et ecce p̄sistūt̄ in terra iessen. h̄ addi dīt̄ ioseph q̄ desides rabat̄ q̄ illa terra eis assignaret̄. et p̄t̄ i p̄

cedenti ca. et ideo hoc dicit̄. ac si ei insinuaret̄ ex quo ero res et familiēt̄ omnia bona eōrum mobilia sunt ibi bonū ēt q̄ remaneret illic̄. q̄ labor ēt eos trāsferre alibi d. Extremos q̄z frēt̄ suor. Extremitas alicui⁹ rei ac cipit dupl̄. s̄. a p̄te supiori. et a p̄te inferiori. et fm̄ h̄ ista l̄sa dupl̄ exponit̄. Uno mō sic. Extremos frēt̄. s̄. mīnores et debiliores. et h̄c expositionē sequūt̄ uide dicētes. q̄ h̄ fecit ioseph ne si re p̄dūset maiores et fortiores posuissent eos cū vīt̄ bellatorib⁹. Alio mō sic. Extremos frēt̄. s̄. maiores et valētiores. vt et h̄c rex r̄siliari sui magis haberet acceptū. diūm̄ ioseph vidēt̄ p̄cōdēt̄. et Ad p̄gri nādū t̄. v̄t. ad morādū ad t̄ps. (ca. p̄cedēt̄. cū) cā subdit̄. f. Qm̄ nō est herba gregib⁹. s̄. s̄i nō erat in terra chanaā herba. q̄sū erat i egypto vbi erat tāta sterilitas sicut alibi. Et dicit̄ aliquid hic. q̄ p̄te siccitas et qua causab̄ illa sterilitas sunt bona palcia in egypto. q̄ magna inundatio nūli ex aqua remanēt̄ s̄p̄ terā plus sp̄edit nascentiū herbay q̄ siccitas. Del aliter p̄t̄ dici q̄ terra iessen quā p̄tebat erat sic vīspōfīta. q̄ nō erat tanta siccitas. quān̄ esset sufficiēt̄ p̄scualis. ex q̄ habebat̄ colorē p̄teatēt̄ q̄ bona eoz p̄sistebat p̄t̄ p̄cipialiter i animalib⁹. g. Terra egypti in conspectu tuo est. acī diceret. vīcīngs placuerit tibi fac eos hab̄. Post hec. h̄c describūt̄ receptio iacob in britate. p̄sona p̄pria q̄ poslōt̄ ioseph expl̄ fuerat q̄ rex statut̄

Genesis

suos gratiōe receperat. certificatus est de bona rece-
ptione patris sui. ideo sequit. i. Et statut̄ eis corā
eo. cum vt p̄m̄ suū honoraret̄ & accessu ad p̄stū regi
tū vt p̄ suū grās redderet̄ ipsi regi de bonis ab eo rece-
ptis pro se & familia sua. ii. Qui b̄fidicens illūs. re-
gi quem iacob saluta-
uit. et cui im̄pcat̄ suū
ut bona. et illū rocaf̄
hic b̄fidicere.

i. Dies pegrinatio-
nis vite mee. qz p̄io
peregrinat̄ fuerat in
mesopotamia. apud
labā. vīs. dēm̄ ē. Itē
pegrinat̄ erat in fra-
egypti. i terra ēt cha-
naan bitauerat̄ vt pe-
regri- p̄ malo. qz
qz si erat allecūr̄ do-
minū in illa nisi in
pua portio. Alii ex-
pōit. qz tota vita hu-
mana in p̄stū vita n̄
est nisi qdā pegrina-
tio resp̄i celest̄ pa-
tri. fm̄ qz dīc ap̄ us
ad hebi. vī. Mo ha-
bem̄ h̄ manēt̄ cui
ratē sed futuram uī q
m̄. Sūt pui (rum).
et malu. Dicunfaute
paru el̄ dies respe-
ctuue. vnde dicit̄.

n. Etsi puenet̄ t̄c.
qz abraā annū suū vi-
rit. clxv. ānis. et h̄e
supra. xix. ca. et ysaac
p̄ iu. clxx. annū et
hēt̄. s. clxv. c. et alijs
p̄se eius p̄tōes ad
huc dunt̄ r̄sp̄erit̄. et
h̄e. s. cl. c. Dicit̄ aut̄
dies eius mali; p̄pter
mali penalitatis qd̄
fuituit̄ in vita sua.
Primo ex persecutōe
fratris sui esau. scđo
et lōga fuitute apud
laban. tertio ex viola-
tione dyne filie sue.

quarto ex transgreſſiōe ruben p̄logenit̄ sui. qz fedanit̄
strat̄ el̄. Qnto ex venditōe ioseph. de qz fuit inconsola-
biliter afflic̄. seto ex sterilitate fr̄ chanaā. vīz ex p̄di-
o. Ioseph vo. H̄e describit̄ ipsi iacob sustin. / (tis-
tatio p̄ ipm̄ ioseph. et iprio describit̄ p̄udentia ip̄i) io-
seph resp̄i p̄tis. et scđo resp̄i reg. ibi. Et qz. Circa pri-
mū dī. p̄. Dedit possessionē in egypto. p̄uidens p̄tis
et fr̄. vo de loco h̄itarōis. qz in optio t̄re loco rame-
ses. et aut̄ rameſes i territōe iessen qd̄ supra petue-
rat. et alebat eos. p̄uidens eis de victu.

s. Et quibz. H̄e confidit̄ p̄udentia ioseph resp̄i reg. au-
gēdo sib̄ fidel̄ thelaiz. et scđo clementē se h̄is erga po-
pulū abi. Dī u ḡ ioseph. Circa p̄mū dī sic. s. Et qz
id est egypto & chanaā. et alijs terris circuadiacētibz.

t. Dein pecuniā aggregauit̄. nō p̄ exactōes h̄z p̄ redditōs

nem bladi iustā quia tñ valet res qntū p̄ vendi. et iō
illud qd̄ ioseph emerat. p̄ quo p̄cio t̄pe fertilitas. pote-
rat reuēdere eisdē psonis. t̄ multo fort̄ alij p̄ maior
p̄cio. maritū qz nullū compulerat ad vēdendām sibi
bladum nomine regis.

v. Adducite pecora
vīa. h̄ enī eēt̄ in fas-
tne positi. nō tñ tene-
bat rex eis dare bla-
dū grat̄ qd̄du h̄ent
bona vī possēt emē.

x. Venerunt̄ āno
scđo. Dicit̄ hebrei qz
iste fuit scđo annū
famus. et qz in aduētu
iacob qz venit̄ p̄ in-
cipio tertii anni fas-
mis. statim illus ir-
rigauit̄ terraz egypti
pter merita ei. et fa-
cta ēfertilitas qz sub-
tracta fuerat p̄ siccit-
ate. et p̄dictū ē. fm̄
vnā opionē. Sz h̄ v̄
stra textū. P̄io quia
ioseph p̄ sp̄i p̄ heret
p̄dixerat famē duras-
re p̄ septē annos. scđo
qz fm̄ illū dēm seque-
tur p̄ ioseph susten-
tall̄ egyptios primo
anno famis. p̄ pecori-
bus. et p̄ p̄is duratē
adhuc restilitate su-
stensasset eos p̄ pecu-
nias qd̄ v̄ manifeste
falsuz. qz tūc emebat
ioseph bladū ab egypto.
Et iō dicendū ē qz se-
cundū annū hic intel-
ligit ab illo t̄pe qz des-
fecit eis pecunia ad
emēdū. et ille fuit cir-
ca fine sterilitatis t̄re
marie qz ioseph p̄di-
rerat publicē. ita qz
erat notū p̄ totā trāz
egypti de septē annis
famus future p̄ ferti-

litatem. et ideo verisimile est p̄ multi de terra egypti re-
seruauerūt̄ sibi bladū ynde poterat sustentari p̄ aliquā
temp̄. ita qz si fuerit copulū vēdere p̄ blado pecora sua
et possessiones suas ira cito. fz magis in ultimus ānis
qz. Subiectoz eā pharaoni. t̄c. In he. (famis. sequit̄.
breo dī sic. Et fuit fr̄ ipsi pharaonis. et populu translu-
lit ad ciuitates de fine terre egypti vīsq ad finem eius
dicit̄ enī hebel. qz ad osidendū p̄ terra erat ip̄i regis
immediata. Ioseph fec̄ trāsferre p̄lm̄ de vna p̄te terre
egypti ad alia recouerso. et p̄ tale translatoem quilibz
onderet et p̄ficeret p̄ nūl uīt̄ h̄iēt̄ in hereditate sua
pristina. Lauta aut̄ h̄i diversitat̄ inter translatoem
nostram etiam hebraicam in h̄ loco poruit esse ex hoc
qz iste t̄re dictiones hebraice. et valaenit̄ et vaguenit̄.
Quaz prima significat̄. et fecit trāsite. et scđa significat̄.

K 7

Liber

et subtecit seruituti, non different in hebreo nisi in ultima littera que in prima dictione est littera r̄hes, in scda lēa daler, q̄ste q̄st̄ due lēe hebraice, h̄z in sono habeant magnā diuerteratē, tñ in figura h̄nt uenientā, t̄ id ppter similitudinē h̄c trālator nōster accepit ultimā dictionē p̄ prima vel

recoverti Scriptores hebreor, q̄ fuerit p̄ ips trālatoris scripsit p̄imā p̄ scda iuraglē, vñ ad eandē intentionē hebraica tñ magis exp̄puit, vt p̄iz ex p̄dīz. Preier ter c̄tis. rā sacerdotuz, erant eñ deputati ad cultū dñi illi xp̄i, t̄ ēt ad studiū scientiarū speculatiuap, s̄m qđ dicit p̄bs. i. meta, q̄ gens sacerdotū egyp̄ti ibi primo studere p̄cessa ē. Et iosephus in libro annalū dicit, q̄ abraā q̄si descedit in egyp̄ti, vñ habuit illi q̄ s̄t depurati diuino cultū, t̄ studio. d̄z de r̄tu

etu ab his q̄ habet curia regēde cōitatis prudēt. b̄ Dicit ḡ ioseph, h̄c s̄m osidit clemētia ioseph et sa p̄lm in hoc q̄ terra egyp̄ti quā iusto titulo p̄ regē ac quisquer reddidit his q̄ vendiderat, p̄ q̄nta pte fructu. Ex quo p̄iz q̄ fecit eis magna gratiā, q̄ alibi vñ terra si est notabiliter fertilis b̄si tradit̄ colenda, t̄ semināda p̄ media pte fructu. terra aut̄ egyp̄ti nō solū ē bene fertili, vñ referit illi q̄ ea viderunt, h̄z erat cū quo labore p̄ pfirrigationē m̄li q̄ fec̄dat terra illa. Et p̄iz lēa ex dicti c̄ habitauit ergo hic describit̄ stat̄ Jacob in egyp̄to q̄tū ad finē, sed cōsumptu. t̄ primo describit̄ sue se pultrū ordinario, t̄ dicte ordinariois executio. ca. l. Ad huc primo describit̄ dicta ordinario, sedo subdit̄ filiorū b̄ficiario. xlvi. i. c. In prima pte dicit sic. d̄ Auctus est t̄ multiplicat̄, in bonis sp̄siblīz, t̄ p̄alibz, t̄ ple filioz s̄i suoz. ē L̄iq̄ appropinquaret z̄, ex quo p̄iz q̄ habuit spiritu p̄pherie. f̄ Vocauit suū suū ioseph, p̄ nūciū, q̄r distabat ab eo negotiis regni occupatus. ḡ Pone manū tuā sub ferme meo, sad irrandū per t̄p̄m nascitur de iacob, sicut. s̄. expositi est, p̄iit. ca. h̄z òdiasq̄ me in sepulcro maior, s̄, in terra p̄missionis in qua erat sepulti abraā, t̄ ysaac, t̄ nō solū, ppter illos desiderabat ibi sepeliri, s̄ principali, ppter redemptionē genē humani ibi fiendā p̄ ipm q̄ in illa terra nat̄ est t̄ ouerat̄ est, mortu⁹ t̄ sepule⁹, t̄ ibidē resurrexit, t̄ inde ad celū ascēdit, d̄ q̄b̄ iacob habuit fidē in orationē, t̄ forsan videbat i spiritu, q̄ cū ipso resurgēte resurgeret mul̄ti sc̄i lā defuncti, vñ h̄t. d̄ath. xlvi. ca. risperabat cū eo

resurgere. i Adorauit isti' desī, p̄ b̄ficio sibi p̄cesso, h̄z cōuersus ad lectulū caput. Caput enim leculū erat p̄ sus terrā p̄missionis, t̄ ad illā p̄tē adorabat iudei deo ni q̄i erat extra terrā illā, sicut h̄t. iij. Reg. viii. ca. dñi, in ca. xlvi. vñ dicit in postil. Om̄nem pecu (vi. ca) nā cōgregauit re.

Additio.

Via i empti
q̄ one t̄ vñam
sue equalitas
iusticie obfanda est
vñ in scda scda, q. lxx
vñ. art. i. in corp. q.
Idcirco nō videt di
cendū, q̄ tantū valer
tes quātū posset ven
di, por enī q̄ibz res
vendi in multo ma
iori p̄cio q̄graleat fin
verū suū valorē, t̄ s̄
ppter magnā indigē
tia emēt̄ quā haber
de illa re, t̄ in tali ca
si non est estimādus
valor rei fin quātū
tē q̄ ipa res p̄t̄ vēt̄
q̄ sic si q̄s rem suā si
puendit in notabilē
quantitatē, ultra iu
stum p̄cia, ppter ma
gnā necessitatē emen
tis, t̄c vñditor ris
det̄ quasi vēdere q̄s
nō est suū, q̄ id q̄ ac
crecerit sup̄ multū p̄ciū
nō est ex conditione
rei vendite. h̄z ex cō
tiōne emēt̄, vñ i p̄dī
z̄ta questione, Ad extensioñē aut̄ ioseph q̄ vēdidit bla
da, p̄ maiorī p̄cio q̄ emerat sufficit dīversitas tēpōis
que sicut, t̄ dīversitas loci magnā faciūt̄ diffētū i re
to valore rerū, vñ t̄ in p̄edicta questione.

Replica co rectoz contra Burgū.

M. ca. xlvi. vñ dicit̄ d̄ cōtractibz jo
sep̄ q̄o fuerit iusti, instar Burg. auctoritate
fanci Thome scda lede, q. lxx. art. i. in corp
ore, q. t̄ responsione etiā ad ultimū argu. aſſerēs q̄ in
cōmutationibz equalitas iusticie seruāda sit. h̄z ego
cū postillatore verius puto, q̄ i cōmutationa iusticia eq̄
litas fin naturā fuari nō possit, q̄cqd dicit sc̄i Tho.
p̄ Burg. allegat̄, q̄ totū aut̄ mūdi fin naturā non val
let vñ equū, cū tñ ordine ad humanos vñis modicum
aut̄ valer magnū equū. Equalitas igit̄ i cōmutationa iu
sticia que est in cōtractibz nō seruat̄, sed p̄ rōmē iusticie
mēsurat̄, vñ dicit sc̄i Diony. de dim. no. ca. vii. Rōmē
iusticie mēsurans h̄c equalitatē, t̄ terminat̄ in equa
litate describit̄ a b̄to Aug. i lib. lxxij. q̄on̄. q. clvij. di
cente, iusticia est habit̄ animi cōmuni vtilitati serua
ta, suā cūq̄ tribūs dignitatē. H̄ic aut̄ pte fertilitat̄
modicū aut̄ valer multū bladū, t̄ fin mēsurā iusticie
pte sterilitatis modicū bladū valer multū aurū, t̄o vñ
det̄ dicendū, q̄ tñ, valer res fin illā equalitatē mēsu
rā, quātū vēndi pot̄, seruata vtilitatē nō priuata marie
cessantibz dolo metu t̄ violēta op̄pulsione, sic t̄ in his
factis ioseph p̄t̄ postillator dicit. fateor quidē q̄ re
spiciens ad solā necessitatē emēt̄, t̄ sic carius redit̄

Genesis

qr nō respicit ad omne fetes, s̄ priuatū iusticie cultor
nō est. s̄ hoc nō est in factis ioseph, nec apparet ex dictis

Is itaq̄ trās Caplī. XLVIII. (postillator) b actis. hic sit ponit filior iacob bñdictio, et pri
mo ipius ioseph in filiis suis, scđo ipī ioseph

ipsa, pp̄ia cū alios

filii iacob. xl ix. c. Ad

huc primum describit

filii ioseph adopta-

tio, scđo eoz benedi-

cio, ibi. Vides autē

tertio ipius ioseph

spâlis p̄missio, ibi et

at ad ioseph. Adhuc

primo describit dicta

adoptatio, scđo sub-

dit ipius ioseph ex-

enatio, ibi. H̄i enim

Licea vnum dī,

b Munciatū ē ioseph

re, qz nūc fre-

quēter currebat d̄ ip-

so ad patrē r ecōuer-

so ad sc̄iētū statū mu-

c. Ite prent tūdī.

H̄oē in hebreo, sem-

sus tū est. a. ad eum,

dū se disponuit.

d Qui cōfortat, d

adūctū filii sui p̄dile

e Deus oipo, cti-

tens a paruit mihi i

luza, ut ciuitas vo-

ca bethel r hielim

r alii noibz, et. s. ex-

positū est ca. xxvij.

f Daboq̄ ubi terra

hāc, hoc dixit iacob

et oñderet q̄ poter-

rat dare p̄tē in terra

illa p̄missionis filii

ioseph sicut r pp̄is

filii, dō subdit.

g Duo ḡ filii tuū,

manasses r ephraim

h Dei erit p̄ adoptionē, i Sicut ruben r symeon

reputabun f mihi, i. q̄libet eoz ita accipiet p̄missionem

suā in terra p̄missionis q̄si diuidēt sicut filii mei nam-

tales r ponit exēplū d̄ ruben r symeon plus q̄ de alii

qr erat primogenitū, i. ō eq̄parauit filios ioseph ipis p-

plus r alii minoribz.

i Reliquos aut̄ quos genue-

ris te, nō adopto eos tali mō.

l Et noie fratrū su-

orū te, i. abeis nō denoñabif̄ alii tribū s̄ noiaabunt sub

tribubz manasse r ephraim, r cū eis, accipiet hereditatē

m. D̄ibi em. l. ic subdit ipius iacob exortatio, p̄per-

derat em p̄ aliqua signa, q̄ ioseph mirabā d̄ hoc q̄ ias-

cob cū tātis sumptibz rolebat portari corpus suis ad se-

pulturā duplēcē in hebron, r maxie qr rachel mater sua

q̄ fuerat vixit iacob p̄dilecta nō erat ibi sepulta, r iō jas-

cob volēs sup hoc pacificare ioseph dicit.

o Doris tua est rachel te, q. d. necessitas me p̄pulit ipam sepe is-

te extra spēlūcā duplēcē, qr erā i. utinere cū magna famis

lia quā nō poterā deterere, r adhuc nūlū distabā a lo-

co sepulture p̄dilecta.

o Eratq̄ vernū tps in quo pe-

cora habēt felis mytero, ppter quod nō poterā iter ac-

celerate nemoverent.

p Et lepeliui ibi cā iuxta viā

vbi trāseunt hoiles cōter, redificati sepulcrū, ita q̄ trā-
seutes poterāt vide se pultura et, r memorā eius ad
alios deferre, ac si diceret ipī ioseph, debes me excusa-
tū habere d̄ h̄oē nō portau eā ad sepulcrū maior qr ha-
bit legitūmū impudicetū s̄ nūb̄, lomin⁹ p̄stupi ei no-

bile sepulcrū. Sic eoz
ponūt doctores mī,
hebrei aut̄ alterē eoz
ponūt lucer ad eūdēs
fūe, videlicet ad ex-
cusationē Jacob d̄ h̄oē
qr rachel erat sepul-
ta in hebron, r fm̄
eos iacob se nō excus-
sat ppter difficultatē
portandi corpus Ras-
chel ad locū, p̄dilectus
immo p̄imo exclu-
dit istā cām dices.

n Doris ē Rach-
el in terra chanaā, in
qua terra est ebron, r
iō longitudo itineris
nō me impediu, et
maxime, q̄ fm̄ desci-
pitonē terre sancte
hebrei nō distat a be-
thleē, iuxta quam se-
pulta est Rachel nū
s̄ p̄ sex leucas vel cur-
citer.

o Eratq̄ vernū tēs-
pus, q̄d est aptū ad
itinerandū, r iō mas-
litia tps similit me
nō impediu. Quid
igf̄, voluntas dei et
ei ordinatio. Dicitur
hebrei, qr rachel sc̄i-
vit ex diuina reuelatione
q̄ tempore na-
bucodonosor destru-
enda erat hierusalē,
et h̄i. l. Reg. xxv. c.
r q̄ Habuizardan dū-

ceret p̄lin el captiuū in babylone, r q̄ trāsirent iuxta
sepulcrū Rachel q̄d est sup viā illā, r tūc in trāsitu ulo-
rū ipa Rachel de sepulcro miraculose clamaret ad deū
querēs misericordia el sup p̄lin cap. iuatu, r scribitur
bie, rex. Ulo in erelis audita ē, lamētationis r fles-
tus r luctus Rachelis ploratis filios suos, dō subdit.

p Et sepelui eā iuxta viā, fm̄ diuina ordinationē p̄di

q. Vides aut̄, hic subdit ipius ioseph bñdictio (ctā,

spâlis in filiis suis, r Qui sunt illi? doc̄ q̄siuit Jas-

cob r caligauerat oculi el, r postea subdit, r iō licet vi-

deret eos astantes obscure no tū clare r disincte.

s Adduc inquit eos ad me, qr ante benedictionē ro-

lebat eos p̄plexari r deosculari, r subdit.

t Aplicatōz ad se deosculari, r. Et cui tulisset eos Joseph de

gremio patris sui, vbi amplexatus r deosculatus fues-

tar eos.

v Adorauit p̄nus in terrā, disponens se ad

benedictionē, r Et posuit Ephraim r. vult' ei ipu

erorū r ipius ioseph erat s̄ cultu ipius rachel, r iō ille

qui erat ad sinistram Joseph erat ad dexterā ipius rachel

sc̄i em posuerat eos ioseph, volēs manasses q̄ erat pri-

mogenitūs esset sup manū dexterā iacob, tanq̄ p̄inci-

Genesis

i Prior in domis s. debet esse rōne primogeniture, rōne cui debebat tibi duplex por tuō in hereditate, ac bonis paternis respectu fratrum tuor. Maior impio qz debebat tibi regnū mīhi pīmissū, et habitū ē s. xxi. v. ca. r sacerdotiū. qd ante legē dāta erat primogenitū, te annetū, et s. dciiij est. ccvij.

12 *E*ffusus es sic aq
aq em de vase pfect
effunditq alii liquo
res, qz d oleo effuso
remanet in vase pin
guedo et humor, et de
vino effuso sapor, si
effusa aqua d vase ei
to vas deliceat, et no
remanet aliquod aq ve
stigium, et p h dat irelli
gere q ruben pdicta
bona totaliter pdide

'prior i donis maior i im
perio *E*ffusus es sic aqua
'Ho crescas, qz ascendi
cubile pbris tui et maculaisti
stratum ei *S*ymeon et leui
frs vasa iniqtat bellaria
'In psiliu eoq nō veniat
aia mea et in cetu illoq nō
sit glia mea qz i furore suo

rat. qz primogenitura qz tib ad duplice portione traxla
ta erat ad Joseph et dcm e. s. c. pce. et regia dignitas ad
Iuda. vt epifile hz. i. paral. v. ca. Et sacerdotiu ad Leuit.

I No crescas. In heb. h. no eredes, ac si diceret sufficiat tibi qd tu sis sicut vñ? d alij fratribz minoribz absq; dignitatibz et pruilegibz pdictis, cui^r e subdit, cu^r d. + Lui ascenderit ad cubile pris tu ic. qd fuit qsi dor- minuit ei Bala vrore pris, vt dicitur e. s. trv. ca. Et his p dicunt b vñ ec fallus dicitur hebreo qd dictum sive locu^r p dictu^r, put fini ibi allegatus qd ruben no securuit eius, bala s folu amonit lectu*re*? d camera lyre mris sue, qd b non eet tangi malu ut prima facie vñ qd ppter b debussset pri uari tot bonis et dignitatibz pdictis, n Symed, leui fr̄es, h̄ em essent eis alij fr̄es ex pte pris et matris, tñ b vocat eos fr̄es spalt, qz fuerit iuncti merte et ope i sequi. Vasa iniquitaris bellatia, b exponit cor*n*ibz malis, ter doctores nñ d intersectione p*m* l sychem i dolo euz scheinbire receperissent circuclatione i signu fedet tamz cicle cu^r iacob et filiis ei^r, et s. dictu e. trv. ca.

In filii eoz, qd tractauerunt occulite & edicta occisi
Non veniat alia mea, i. si app: obo hz detuli o. (sione,
Et i ceru eoz, q: aggregaverunt sibi aliud portu. ut p
Ms sit glia mea, i. in hinc glo: ior (siceret) suum suum,
magis fundor. Dz h vñ q: Iacob dixit in fine pce
deris ea, glorianto de acquisitione sychen. Do nbi parte
vna extra fr̄es tuos, quā tulli d manu amore in gladio
areu meo. Ad qd dicēdū, q: Iacob h dicens nō gloria
barbā & occisione sychimut p synaez & leui. hz magis de h
q: hoies illi? terre pgregati adinunce voluerunt irrueere su
p Iacob & filios ei, & Iacob fidis d dei adiutorio para
uit se ad resistēdū, & tenuit de ei aduersarios & retro
cesserunt. Et dicitur ē ca, pce, & Quia si furore suo occi
serunt viri, viros syche, & exponit ibi singulare p plura
li, sicut Ero, vñ, ca. Venit musca grauissima, & multum
do muscas. v Et i volitate te, q: libeter subueniūset
muros cūtari syche, hz nō poterat, q: ad h requebar tra
ctis, & maior mūndūnus plebis q: habuerunt. & Di
uidia eos i Iacob zch densitas futurū i pernam, p dicitor,
enī tribu leui nō accepit pte in divisione terre sic alt
fr̄es, hz solū loca ad habitadū, i tribu symeo q̄tū ad vna
pce recepera est in forte uide, Hebrewi aut aliter exponit
parte ista, hz in hoc dividunt, q: aliq exponit tota fam
dicēdēte de malitia, Symeon & leui & Ioseph. Dicūt em̄
q: isti duo primo machinari sunt in morte Ioseph, qd
de declarat, q: ruben nō videbar ad h machinari, quid
p nūtebas eu liberate de manib: aliorum, & reddere pa

tri suo, et h̄r̄, et reſt̄ ea. Simili nec iudas, q̄ ne Joseph
moreſet in fouea ſua ſu fratrib⁹ et eū v̄ ederēt dī. La-
to eū noſtra et frater noſter ē. ſit̄ nec quatuor filii ancil-
lap. ſ. dan. Illeptalim. Had et aſer q̄ cuſ iſti deſpicereñ
ab alib⁹ et reputareñ quaſi leui. Joseph erat cuſ eiſ ad
eoz cōſolationē, fin
q̄ dī ibidē. Et erat cuſ
filii Hale et Iphib⁹
occiderūt min⁹ i volūtate

occiderunt viri et i volūtate
filii bale et zelphet

Sicut nec psachar
z zabulon, q̄ erat fi
lij ly ceteris iunio
res, i nō est verili
mle q̄ ip̄i assumptis
sent principaliter tas
le negotiis, s̄ fuerunt
inducti p̄ fratres sui
os vterios, s̄ Simeo
cleru, q̄ erat seniores
eis, s̄ n̄r alij fratres
coleinserunt his funz

positis exponit fratrem sic. Symeo & leui fratres. In ma-
lo cordes per ceterum. Casa iniuriantis bellatrix quod fratrem in-
nocentem occidere voluerunt. In consilium eorum quod inter se
tractauerat primo occurserunt. Et in certu illo quod alios iad-
h induerunt & congregauerunt. Quia in furore suo occiderunt
viz. i. Joseph qui erat inueniens etate. etat tamen vir moribus &
sapientia. occiderunt autem eum quamvis in his fuit. Et in voluntate
sua subinerauerunt thaurum. Idec est ista hebraica. voca-
tur hic thaurus ipse Joseph sicut etiam de eo dicitur Hebreo.
xxvii. ca. Quali prius in genere thauri pulchritudo ei. libe-
ter enim nemo & Joseph predictis dissident. Daledictus furore eorum
quod primus. quod ad monitionem ruben voluerunt resiliere a
malia voluntate sua. ut. s. dicitur est. xxvii. ca. poterit quod sub-
dit pena cum dicitur. Dividunt eos te exponit sicut supra
Sed addunt hebrei de divisione Symeon dicentes illud
est pauper scriptor nec pedagogus nisi de Symeon hoc
est dictum. quod illi de tribu Symeon discurrebat per sortes salio-
rum ad querendam victimam scribendo vel pueros ducendo.
sicut clerici pauperes faciunt apud Hispanos. Alter et
exponit ali: qui hebrei passum sunt. partim de viris sy-
chem. et parum de Joseph dicentes sic. Symeon & leui
fratres. exponendo sicut dictum est in alia expositione hebreorum
et Joseph ibi. Quia in furore suo occiderunt vizit est vi-
ros sychem. accipiendo singulare per pluvias. Et in voluntate
sua subinerauerunt thaurum. Ioseph ratione predicta. Da-
ledictus furore eorum te hoc dicit. propter occisionem virorum sy-
chem. quia licet non fecerint eum vel iniustiam fini
opinioneum hebreorum. et dictum est supra. xxvii. ca. tri-
minus rigide pesserant. video non dicitur hic. Daledicta
iniquitas eorum vel iniustitia. sed furore. propter viola-
tionem sororis sue Domine. Et indignatio eorum quia dura-
hoc dicit. quia indignati fuerunt nimis dure contra Ioseph.
propter visiones suas precedentes eius dominum super
fratres. quia a pre plus amabat. ut dictum est. xxvii. cap.
cetera et prius. yada laudabit fratres tui. Iuda
dicitur interpretatio sive laudes. id volens bona dicere
de eo incipit ab interpretatione sui nomis dices. Iuda quod
si dicceret. bene nominatur es. quia. Te laudabunt fratre
tum quia tribus iuda in exitu isti de egypto prima
post Moyensem intravit mare rubrum miraculose diui-
num. alios timenter ibi sequi. Moyensem. et deinde in Ego. tu
quia post mortem Josue principatus suus ad expugnan-
dum innumeris filiorum isti quod remanserunt in terra promissionis
sum quod dicit in principio ubi indicum. Iudas ascenderet secundus
primus est aduersarios. et ex his merentur tribus iuda laude
propter et regiam dignitatem. 3. Daledictus hoc ipleatum est.

Liber

in danid p[re]to rege tribu iuda. q[uod] inimicos illi p[ro] magna
pre iterfecit, et alios tributo subiecit. cui p[ro]cessus descri-
bit dices. a Latul[us] leonis iuda, et vi[de] catul[us] leonis
q[uod] cu[m] d[icitur] est minim[us] inter f[er]ies suos. t[em]p[or]e statet iuri ad
pugnandum. Solia gigante, et extrincis suis posit[us] sup ritos
belli p[ro] Saul[eu] reg[is] et
b[ea]t[us] Reguz, xviij.ca.

Tinde mortuo saule
pstatut' è rex et h. q.
reg. v. ca. vbi d. liz
et rex. Saul sup nos
tu eras educes i res
du cés isrl. Et sequit
ibid. Anteriusq dō
in regē, et exē debel
lant poterē aduersa
rios isrl. ppter qd sub
b. Ad pda fili (dīc.
mi ascēdūsti, et itātū

qualiter aduersariis q̄ circa finē regni sui null⁹ audebat
iſurgere ē eū, nec ei⁹ regnū p̄ turbare, et p̄t̄zli. Reg. li. ⁊
i principio tertii. io subdit, e Regesces accepit⁹ et
leo, quæ alie bestie nō andēt inuadet, et q̄ de⁹ p̄misit ei⁹
regnū et filiis ei⁹ in sempiternū, ut h̄. Reg. vi. ca. io
subdit. f Quis suscitabit eū, auferetōd̄ libi dignita
tē regiā, q. d. null⁹ vñ subdit, e Nō auferetōc̄ p̄cepit d
iuda, i. dignitas regia. f Et dux d̄ semore ei⁹, q̄ deſi
ciēte regno iterfecto rege sedechia i captiuitate babylō
nica ext̄g ubermat⁹ fuit p̄ols iudeor⁹ p illos q̄ erant d
tribu iuda, q̄ i redditu dicti captiuitatis zorobabel fui
t duplex, et h̄. Each. iii. c. ⁊ agg. h̄. ca. Et postea facer
dotes gubernauerit p̄lm, et p̄t̄z t̄pē machabeor⁹ h̄ et
erat d̄ tribu iuda, q̄ tribo sacerdotali ⁊ tribo regia erant
comixte, et p̄t̄z. iii. Reg. ri. ca. vbi d̄ q̄ iosabeth, soror
ochosie regi iuda tulit joas, et erat c̄l ea ser amnis i do
mo dñi, q̄ ipa erat vrox Jotade potif̄c. Et istor⁹ regis
m̄ durauit v̄sag ad t̄p̄s herodis q̄ fuit alienig enas, de
generē p̄duimeor⁹, t̄ ipo regnū naſa⁹ exp̄s, et h̄. v. dat⁹,
q̄. c. regnū durabat i sc̄la sc̄loꝝ amne, ⁊ io subdit.

g. Donec veniat q̄ mittend̄ e. l. cōs q̄ mūl̄ ē a deo p̄cē
p̄ salute generis huani. **b.** Et ip̄e erit expecratio gen-
tū. fm. q̄ dī Agg. h. c. Ecce veniet desiderat̄ cōs; gēti-
vo. tc. Jn. heb. āt h̄ sic. Et erit ei aggregatio genti. **t.** b. i.
plētu ē i regno ip̄i. q̄ post resurrectionē et ascensionē ip̄i
ad celos aplis p̄dicatiō fidē ip̄i iudei p̄ maiori pte re-
māserūt obſtinati i fidelitate sua. t gētes cōf magna de-
uotio fidē ip̄i receperat̄. t x̄po aggregate sūt gētes
xpter qd apli dixerunt iudeis et habet Act. viij. c. Gobis
opo: rebat p̄mū loq̄ v̄bū dei. h̄ q̄m̄ repulisti illud. t i
dignos ros iudicantis eterne vīte. ecce auertimur ad gē-
tes. sic ei p̄cepit nobis de. **g.** h̄c p̄phetia q̄ s̄c clare ex-
posita ē d̄ x̄po. iudei m̄lupt̄ nūt̄ subuertere. Ad cui i
tellectu ſiderādū q̄ i helv̄eo h̄. donec veniat filo. hec
āt dictio bebraica filo. q̄ p̄p̄t̄ nomē loci significat ēt in
alio ſenſu missionē. sic ē nomē coe. put igēt̄ ē nomē lo-
ci accipit̄ cā h̄ alio iudei dices. q̄ hec p̄pheta ip̄lera
ē q̄sī Saul q̄ erat d̄ tribu beniamini. et h̄. l. Reg. ix. c. fuit
elect̄ i rege. et ununct̄ fuit i silovbi erat tabernaculū dñi
z archa. t p̄ his vñctio vñ reges debebat̄ inūgl̄. t sic ſee
pt̄m̄ qd̄ accipit̄ p̄ qd̄ dñio et priuatu qd̄ fuerat i tribu
iuda vñq̄ tūc fuit trālatū ad tribu beniamini. h̄ dictū
manifeſte ſrāt̄ tertiu. q̄sī af electionē Saul. archa dei
iā erat amota d̄ silo. t erat i charia iudicii. et h̄. l. Reg.
vij. c. Itē post saul i immediate. limo ip̄o adhuc uictu et re-
gnate fuit David inunct̄ p̄ Samuele. q̄ d̄b fuit priuatus
d̄ tribu iuda. t ex tūc reges de illa tribu ſuccederūt

Quod autem scepter dicitur auctoritatem de tribu iuda. id quod tunc sic
potest esse in propria dispositione ad gradus prefecti. non est
verisimile. id est dicitur quod ista prophetia impleta fuit in electione
Hieronimi in regem qui erat de tribu ephraei. quod decebat tribu
ablatum fuisse a regno iuda. et auctoritatem hieronimi. qui Mos
heus hoc est. sicut est in libro prophetarum.

pectatio getium.¹ Ligas
ad vinea pullū suū² ad vi-
tē o filii mi asinā suā³ Lau-
biti vino stolā suā, in san-
guinevne palliū suū⁴ Pul-
ctiores sunt oculi ei⁵ vino
⁶ et dentes ei⁷ lacte candi-
dores,⁸ Tabulon⁹ in lit ore

uitatē babylonica p successionē hereditariā, et illis solū
tūc dicebāt p prie reges, q̄ i stitueban̄ p inunctione, q̄
teplū i archa dñi et illa q̄ ad inunctionē req̄eban̄ i die
rusalē remiserat, q̄ erat metropolī regno iuda, ppter q̄b
alij iudei accipiebat h̄ nomine filo, pūt significat multōq; eoz
dicit q̄ dicta pphētia iplerā ē tpe Habuch o, q̄i venit
h̄ hierlm̄, et occidit Sedechiā regē, et sic defecit regnum iu-
da, et i lo exponit l̄am pdictiā sc̄pti. H̄o auferet sceptr̄ d̄ iuda,
donec veniat, q̄i mitteret̄ ē i labuchō, q̄ ppter petr̄
ppli iudaei missus fuit a deo ad destruendā terrā, et ad
auferendū regē. Et erit ei aggregatio gentiū, sūp̄ labu-
chodo, q̄ ppter dilatationē sui i p̄i aggregate fuit ḡetes
sub eī dñio. Et ita expositio et pcedētes et siles si sūt
destrutūs p trāstionē chāidaicā, quā iudei vocat̄ thar-
gū, q̄ ē ita autētia apud iudeos, et null̄ dōctor eorū aus-
sus fuerit ei s̄ dicere, imo q̄i ver̄ expositio hebreaca est
obscurata recurrunt ad illā p explanacionē. In illa at sic
h̄o auferet sceptr̄ de iuda, et donec veniat messias
Habuchō, at nec alijs pdictor̄ vocat̄ ē messias i scri-
ptura, h̄ solū r̄ps q̄ pmissus erat i lege et pphētis, et q̄
pt̄ clari vitas nostrē catholice expositoris pdicte.

I. **L**igas ad vineam te. Aliq doctores catholici ita lez-
ant exponunt & iunctione, iudeor q designat p asinu, & ge-
tu q designat p pullu in fide rpi q fecit etraq vnu, q
se vocat vnde Jo, rr. Eg suum vitis vera, & subdit.
I. **L**auabit ut rino stola sua, exponit. de rpi passione
is ista expositor saluo meliori indicio videt nudi magis
mystica q lialis, & io aliter pot dicit. q postq Jacob pa-
dixerat dignitate regia futura i tribu iuda cepit p dices
rebdinone terrena in sorte debebat accipe, q fuit, val
de fertili in rino lacte & h e qd d. **L**igas ad vineam pul-
lu sua, & ad eum asina sua, p h designas q i vno stupre
vitis posset & vni onerari vna asilla rei pullus, vni in
hebreo h. Et ad palmire filiu asini sui, & idem significat
qd subdit. **L**auabit in rino stola suam acsic dicat tan-
ta abundantia vini erit tibi, q possent unde lauare pan-
nos, & est locutio hypabolica, sicut eni apud nos dicit
ad designandum magnâ abundantia vini tpe fertilita-
tis, q satis est de rino ad lotione pedum. Et ad idem fa-
cir quod subdit. I. **P**ulciores oculi eius rino zni be-
breo sic bi. **R**ubicundiores vino oculi ei, q potatio vini
ni abundans, & maxime qsi vini est bonu, appetat i oculi
lis scintillantib' vini q in alijs pibus.
m. **E**rventes ei lacte cädididiores, p h designas abu-
data lactis futura in sorte unde, q albedo lactis ap-
petit in detrib' comedenti ipm. n. **E**abulon, h dicit
Jacobistia sorte vni' zabulon cui dicit. o. **A**u li-

Genesis

re maris, qz sors sua i vna pte fuit st mare mediterranei.
p Et in statioe natu, qz in sorte illa fuit, aliq portus
maris quo naves stabat. q Pertingens vñ ad idoneum
nomem est ciuitas in q sitata est genitiles. t Isachar
afin' sortilie pñc statu futur ipse Isachar, et exponunt
aliqui catholic i hebrei dicentes q tribus
Isachar pre ceteris tri-
bus fuit intenta stu-
dio legi. a b qd dñ
s Tidit regem, scz
et platois studi in
lege. t Et supposu-
it hñez ad portandum
respondit labore suu
v Facinus est (dñ,
tribus suis, i, p tribus)
dicit enim q ad
b ut liberi possent re-
tate studio, alie tribus
faciebat eis recopen-
sationem, sic i de sacra
dotiori egredi. s, dñ
est xlviij. c, b expo-
nit vñ mibi extrema
cum qz rōne studij
voce alii qd è aiai
valde stolidit rude,
et extranei, tū qz no-
repit in scripta q de
Isachar fuerint boies excellentes i seia sup alios, s; magis
d tribu leui. b, dñ, xvij, pcpit q si inf idices cu-
lisseung ciuitatis aliquid difficile emerent in q dubitet, re-
mittat ad sacerdotes leuitici generi, et eor tenet sias, tū
qz dicta expositio nō bñ, pñmunt lñam; et vt, t o aliter
pe dici q Jacob pdit adiutori tribu Isachar qz tū ad po-
puli i terre situ diceat. Isachar asin' foris, qz boies illi
tribu erat fortes ad sustinendū labore corporis, vñ i hebr.,
b, Asin' offens acubas, i, bñras in terminos, qz et vna
pte sors sua terminabat ad mare mediterranei et et alia
ad iordanē fluuium; vbi è mare galilee, i, lacus magnus p
què trahit iordanis flum. Tidit reges q eet bona. Eni-
sum eni fuit eis q mel' erat stare in tra sua qz discurre-
p mercatoribz ad tra loginqs aut mare navigare, cui
ca subdit. Et tertia q esset opis, terra eni sue locis cui
pno labore respective ad alias poterat multū fructu af-
ferre, o magis volebat ibi qdescere qz ad loca distanta pro
mercamonqz discurrere p terra vñ p mare. Et supposuit
bñz sibi ad portandum labore in cultura fratre, factusqz
est tribus suis, i, ll qz rebat terrenascēta ad soluendū
tributa regibz, qz i sorte illa crescebat in abudantia, t de
leui poterat inde ferri ad loca remota p mare qd è vñ
et illi fr. in hebr., b. Et fau' ecclsi fuit, qd pñ sic ex-
poni qz erat agricole, et vñs i, t o si hebat aliud facere cū
alios nisi redde cestum debitem ipsi regi, et decimas ipsi
sacerdotibusqz annuum reddebat eis p modicelus.
p Dan indicabit pñlsu. In hebreo bñ Vindicabit, t
exposit de sansone q fuit bñ tribu dan: vt bñ Judic, xiiij.
et ipse indicabit isti, x. anis, vt bñ Judic, xvi. Ipse era
vidicavit filios isti de philisteli, q multos infecit, et
bñ ibide, csi subdui. t Fiat dan colui, i via tñ, qz i die
bus ei philisteli si audebat reire se isti p vias, et semitas
qscudiebat, s Mordens vngu, eqz te, sic eni mor-
des eqz vngu facili cadere ejet absqz eo q ragat eli, sic
sansone aplerat' e columnas, et fecit cadere domum sup philiste-
os, t sic plesus in se mories qz asini vñ occiderat, sic ibi

dē dr. a Salutare tuu expec, dñs, ac si dicat qm
futur sit tal actar, si tñ erit messias, sñt ac huc expec
b Gad accic' te, bñ ipletu fuit qñ filii gad ac, (cñd).
cepta sorte circa iordanē transierit armati aii filios vñk
ad huc frā si acceperant, qusqz eēt eis hereditas acqslita-
lic bñ in libro Iosue.

c Et ipse accin, retroz
sū, qz redilect ad sorte
sua in eodē nñero, qz
null' dñs cecidit in
d Aler pñv (Philo,
guis pñs ei, p bñ de
signat fertilitas sortis
Aler in virtualibz, qz
nois pñs ois qbus
designat, vñs, dñm est
thi, c. e Et pñbebit
deli, regibz, qz i sorte
sua crecebat aliq ras-
ra, pñclos, et lo p de
luctis regibz pñbebat.
f Neptali cer, emis-
sus, p bñ designat in
sorte sua terrenaletia
pñr' crescabant et
maturecebant qz in
alios sortibz, sic ceru
velociorē ad curren-
dum alios asalibz.

g Dñs eloqz plen-
tudis, pñf bñ eni q terrenascēta ibi pñr' maturecebant
inde fiebat oblatioes pñmitioes, vñ sacerdotes et leuite
pleras laudes do reddebāt. Eliz exponuit aliq hebrei
cetes q Jacob hic pñhauit dñ bello bñ zizara in q barach
accepti secū, t milia dñ filios neptali q iuerit pñpere et
pedite qz ceru emiss, t inde habita victoria delbora, t
Barach cecinebat canticz dñs, vt bñ Judic, v, t o subdit
g Dans eloquia puleritudis, i, eloquia vñse landis,
h Fili' accres, ioseph, in pdicendo statu ioseph, incipit
Jacob ab iterptatōe nois ei. Joseph ei iterptat accres-
ses, sic, s, fec de iuda. Et duplicat hic accresces; qz nois
tabili pñceret fribz crevit i pñalibz bonis t pñalibz, vñ
satpñz dñs eo, i Filie discursi' mur, in hebreo
bñ filie discurrebāt, pñ aspectu, t i eadē redit sias, qz
dñs egypz qz audiēbat adiutū ioseph currebat ad fes-
nestras, t delup muros, vñ possēt eu vidē trascētē pñp
ei' gratiositatē. i, bñ exaspauerit eu, in hebreo bñ
Amaricanest eu, s, frēs sui, acsi diceret, qz suis eēt ita gra-
tiosus et aliēs getibz, t frēs sui dure tracauerit eu.
l Et iurgati s, qz sic, s, dñm è, pñt, c, nō poterant ei
qzq pacifice loq, m Inuidetqz isti, bñ ei pñcessit et
iuidia fratz pñpm, vt ibi dñm è, n ñbites iacula, i,
tba pñguitua dicetet Ecce soniatoz vñt, t, vñad lñam,
n ñbites iacula, qz symo t leui habuebat iacula pñpata
ad iugulandū eā, vñ dicebat, vñtēocida' eū, vñbñ ibis,
o Vedic i fortis, i, iii deo oipoteti, p Arc' ei, i, de-
fensiō sua, qz a deo pñtect' è, qz iuidias fratz suor, qz
Et dissoluta s, t, qz educt' fuit bñ fouea, et iter qz educt'
fuit de carcē, t Per man' t, c, i, q vñtē illi' qz pñtē
nia et tñtus ipsi' Jacob, i, pñ den nō p boies, hebrei dicit
hic Et deaurata s, brachia manus ei, qd exponit he-
brei dñ omamēt qz erat i brachibz t dignis ioseph, s, de ar-
mill et angul qz hñit qz astur' fuit pñpolis' frē egypz, et
ista zsecul' è pñ vñtē dei, s Jnd pñst, egress, i, hieros
boñ qz ascedit ad dignitatē regiā qz p pastor, officiū des-
gnat, qm bñ regere pñlū sibylbdituz, t Lapis isti,

Liber

Qz fuit primus rex in regno isto; putredinidit et regnus iuda
et hebrei. Reg. xii. v De pris tecum quod non solus propter merita
tui tuum sed et propter meritum meum, deo adiuvuit te in pietate,
et adiuuabit te de futuro. Et opes badiet te tecum. Illo
dupl exponit. Uno modo referendo ad personam ioseph, solet
autem alia persona nota:
bilis propter excellentiam
sue bonitatem badiet
ab homine dicendo sic
Pro eo. Badiet
sit dies in qua natus est,
sed. Badiet sit fra
in qua natus est, terror:
Sunt badiet ubera
quod lactaverit, quanto
Sit badiet veterum
eius portauit, et secundum
exponit ista loca de persona ioseph.

p. Omnipotens badiet
tibi ad eum propter bonitatem quam dedit et dabit tibi: faciet
tibi badiet ab homine quantum modis predictis: non subdit,
p. Badiet ob celum dixit, quod intelligitur primum modum quod ex
badiet diei, quod dies est latius sol super terram, et haec principaliter
est in lumine celum dixit, 3. Badiet ob abyssum tecum.
terre quod est in similitudine elementorum, et hunc est secundum modum. a. Badiet
et cetero ubi, quod est ad tertium modum. b. Et vulnus quoniam
ad quartum. Hunc modo exponit quod est ad bona eritiora collata ipsi
ioseph a deo sic badiet tibi omnes, badiet tibi frumenta
scientia in abundantia, et designat cum deo, badiet ob celum dixit,
et badiet ob abyssum iacet deorsum, quod ex bona influentia
celi, et bona dispositio fratre talia multiplicatur. Sunt badiet ni
bi referendo bona a iusta in multiplicando tibi filios, pecora.
Et haec designat cum deo, badiet ob ubi et vulnus,
defuit talium gratiarum et ubera nutritio. c. Badiet
principis tui tecum, ista loca multipliciter exponit, non solum duos
modos quod videtur mihi magis peccare iuste. Ad eum intelle
citur scindere, quod translatio nostra sicut hebrei. Donec veniret de
siderium collum etenim, in hebreo non est veniret. Ita ubi he
desiderium, in hebreo: eo hebrei est dictio hebraica hanc
duplice significatio. Uno enim modo significatur desiderium,
et hanc significatio sequitur. Haec et aliud hebrai
ci saltus moderni: dicentes quod hec est loca hebraica et seq ad
terminum collum secutum quod ubi hemis donec dicuntur et seq
ad, et ubi hemis et non dicuntur secundum, quod dictio hebraica quod
est ibi, sicut iam significatur secundum, et frequentius accipit per eten
tio in scripta. Ita notandum quod deus apparet ipso Iacob supra
luzam in loco quo est apparitus badiet ei dicit. Dilataberat
ad orientem et occidente, sepieterrone et meridiem tecum, et hebrei. Et in hunc et dicunt hebrei primus et diuini soni
mudi, quod expectat impletum in messia, et nos dicimus quod in
pletum est in ipso, hanc autem promissio fecit abrae nec Isaac, sed
solum de fratre chanaan. vñ. s. xiiij. c. dicit deus abrae et leua oculos
tuos et vide a loco in quo nunc es ad agnitionem et meridiem
ente et occidente, statim subdidit testigedo et defunivit
Omne terram quam spicere habeo, per te designas quod solus
sibi permittet fratre chanaan quam spiciebat et non alia. Sunt
ca. xxvi. dicit Isaac. Habet postea misericordias regi
ones, si terre chanaan. Ille dicit exponit locum sic:
c. Badiet primum tua, Isaac. d. Exhortate se badiet
ob pietatem et meliores esse ad plenius extenderes quod badiet
dictio primum suorum, labores et Isaac, subditur causa. Et ergo ad
terminum collum secuti, quod badiet ob iacob sive promissio se
extendit et seq ad fines fratre habebitis, et predictum est, et haec
gnat per terminum collum secuti, non sicut badiet dictio patrum

suorum aliter potest exponi et melius et ratiocinando translatio
nostram. Ad cuius intellectum considerandum: propter naturam pietatis
cedit de minore profecto ad magis profectum, ita reuelationes factae
patribus recte testi demystero Christi et futura beatitudine clarior
res factae sunt posterioribus quod primum. Etiam dicere probatur, Su

per senes intercessori, et Iacob quod fuit posterior
abraham et Isaac clarius notitia habuit de predictis quod ipsi quod sibi re
uelatum est mysterio Christi futurum agnoscit ad eius generationem et passio
nem per quam aperte est tanum celestis et plenius, s. dictum est ex
iustitia, et secundum hoc exponitur loca de badiet dictio

principis tui, Iacob. Non fortate sunt badiet dictio
nibus patrum suorum, quoniam fortiores et clariores reuelationes
de mysterio Christi et futura beatitudine et factae sunt, ideo
subditur,

e. Donec veniret desiderium collum eten
dorium, q. d. ad haec deueniret reuelatio sibi facta quodclararet
et aperte tanum celestis fienda per ipsum, ad quod daberet ten
dere omne desiderium nostrum. f. Sunt in capite Ioseph, i.
veniant super eum omnes badiet dictio
nes predice.

g. Et in vertice nazarei tecum replicatio est eiusdem ad ma
torem confirmationem, et est sensus, In vertice nazarei,
id est ipsi Ioseph quod stetit nazareus, a. secundum infirmos suos,
h. Benjamin lupus rapax. Ille predixit Iacob statum ben
iamini futurum, et exponit uno modo sicut ab aliis hebreis et
aliquo catholicis dicuntur, quod per ipsius fuit in sorte ben
iamini, et ibi erat altare holocausti in quem erat ignis pre
murus, in quo quibus mane ponebat sacerdotes ligna ad
stimulandum ignem, postea dixit hostias quod erat octuaginta
deux denorabat ignem, postea vesper pres hostias et obla
tionem remanentes pro sacerdotibus dividens, et sic
exponitur hec loca. h. Benjamin lupus rapax tecum quia in
sorte sua fuit altare holocausti quod denorabat hostias
et predictum est.

i. Unde, et in vespere dividit spolia, et quod remanentia
dundebarunt sacerdotibus, et dictum est, sed ista expositio
r. id est in multis extraneis: maritum quod rapacius lupi et vires
scripta alibi accipit in malo, quod non per dictum hic, quod hosties
incidebantur in altari ad honorem divinum, lo alter exponit
de tribu beniamini quod fuit valde bellicosa, xxi et accepit gue
ram in undeci tribu alias, et bis obsecravit eas in capo
verbi Iudic. xx. et milites ex eis occiderunt filium beniamini, quod
spolia rapiebant, et postea cum redissent de bello in se dux
debant, et sic per quod beniamini de lupus rapax. Ita alio modo ex
ponit: Aug. de paulo apolo, quod fuit de tribu beniamini, ut he
brei. Lxx. xxviii. quod est questione iusta grant psecurum est in pietatis
r. tangere lupus rapax, et hebrei. x. sed post questione iusta
fidei Christi publicauit vero et scripto per obrem enversum:
quod notandum est, i. Et velut dividit spolia, et sicut loco
gas et probarat quod a inde accepit et ponendo de ipso ad in
structorem fideli. ii. Quesumus hi in tribu tuis, et Asia
est conclusio responsum predictum, vni subditur. i. Ideo locu
tus est eos, que predicta sunt: predicto modo spoliis et his
circa eos fusa erat, iii. Badiet dictio singulis, haec sicut Iacob
erigit animos filiorum inopere ad speciem vite immortalis. Pro
impedendo eos bona spousta et eterna, quod notandum est, tunc
Badiet dictio singulis et. Dicunt tunc hic aliquis quod illud referat
ad ea que dicta sunt, ita quod Iacob aliter non badiet filios
suum nisi predicendo eis futura: ut predictum est, sed

Genesis

Voc nō r̄ **rex** q̄r in p̄cedentib⁹ aliq̄b⁹ cop⁹ si b̄sidixit: s̄
maḡ maledixit: s̄lē p̄t de symeon t̄ leui ⁊ ruben. et t̄t̄
dic̄t h̄c q̄ b̄sidixit lingul. ⁊ iō mel⁹ v̄t̄ dicendū q̄ post
q̄ p̄dixerat eis futura: **imp̄cat**⁹ eis bona. ⁊ sic b̄sidixit
eis. sed forma b̄ndic̄tōis nō exprimit h̄c. ⁊ q̄ nō omia
scripta sūt. nō enī ve
ritātē est q̄n̄ iacob mo
riens imp̄cat. sit bo
na sp̄tialia. t̄erna sin
gulis filior̄ suor̄. ad
que d̄z dirigi finali in
tentio oīm acmū hu
manor̄. Sed o induc
dos ad fidē r̄surrectio
nis. cum subdis.
a Et p̄cepit eis. cu
ius p̄cepitu subdit ci
br. Sepelire me t̄c
rechab̄ enī. co s̄nō

Dicitur enim q[uod] vno
poscat sine magnis sibi & labore fieri. **et nihilomin**
hem peccat sedis q[uod] corp[us] suu erat resurrectus ad vitam
immortalē p[ro] lib[er]tati xp[ist]i. et q[uod] d[omi]n[u]s est vivus. **Cetera patet et v[er]o**
ibi. b. **Collegit pedes suos t[em]p[or]e et q[uod] p[re]terit paci-
te et quiete.** c. **Appositusque est ad pp[ar]tim suu. i. ad lym-
bū letorum primi. scilicet. s. d[omi]n[u]s est de abraam et ysaac. atq[ue] in
scho. h[ab]uit expositio ad pp[ar]tim suu. i. ad angelos: allegas p[ro]p[ter]e,
q[uod] abraam et ysaac t[em]p[or]e pauclit erat q[uod] non possent dici pp[ar]ts
sed h[ab]it si vel b[ea]ti dicti. q[uod] angel[ic]i sunt in beatitudine. i. video
nullū p[ro]p[ter] dici appositi ad eos nisi qui transierint ad gloriam:
q[uod] si fuit d[omi]n[u]s iacob nec aliū alio homini aīsi aptione lanue
celesti p[ro]p[ter] passiorum xp[ist]i. Mortuus est suu non valde. q[uod] i. lymbo
aīsi morte iacob non solu recepti erat abraam et ysaac. s. i. oīs
iusti q[uod] mortui fuerāt ab adam q[uod] petuit. et hi. David. et v[er]o
ad iacob q[uod] fuerūt mlti. s. abel. seth. et mlti alii de filiis ei[us]
q[uod] fuerūt religiosi et iusti. t[em]p[or]e et melchisedec et mlti de
posteriorum et mltres sancte. ita q[uod] b[ea]ti poterāt dici pp[ar]ts
marie cu[m] sum leges decē potes faciat pp[ar]tim p[ro]p[ter] q[uod] si ea
let dictum suu. i. oī exponendū est ut d[omi]n[u]s est Ad pp[ar]tim suu
idest ad iustos existentes in lymbo.**

In c. xii. vbi dicitur in postul. Dicit enim in novissimis diebus. Uper illud verbum. Additio prima.

Sicut illud verbum: In nouissimi dieb. Rabi moy. gerutessi
in sua glo. dic. Illouissimi dies sunt dies messie
qm̄ iacob significabat illa tpa i v̄bis sua cū dicit. Do-
nec veniat filo. tipi. gregabū pp̄li et c. Scdm enī coezi
opinionē nouissimi dies messie sunt. hec ille. Et s̄t ver-
ba notāda l̄z frēq̄nt a iudeis maliciose negent.

In eo c. clit. vbi dicitur postul. Quia tu es principium doloris mei tecum. Additio. q.

Tu hebreo in h^o loco ponis. Tu es principius omⁱ, et est dicitio q^{uod} significat dolor^e, q^{uod} significat fortitudine, seu robor^e; et r^o trog^m p^r exponi ad cōmē datōem ip^s rubē aīq^s peccasset, cū enī dⁱ principius doloris mei, i. sollicitudinis mee circa filios meos, i. sic exponit m^g in hislo. Si autē dicas, principius fortitudinis mee; p^r intelligi, q^{uod} i eo p^ria apparet eritatis ip^s iacob in actu generandi, et reduc in idē q^{uod} p^r. Uel fī m^{ra}, moy, in h^o amēdat castitas iacob, q^{uod} vt tradidit hebrei sic nⁱ emulsi de se lēnē aīceptioe rubē, i. sic fuit principius fortitudinis sue q^{uod} ad h^o, i. ē inī planior. Dic enī p^ro. Qia q^{uod} facebat ad amēdatōem rubē, s. tu es fortitudo mea vīs ibi maior iperio. Et postea subdit illa q^{uod} facis ad eius decretēm, s. cū dicit. Eiusluis es sicut aqua tē.

In eodem capitulo, ubi dicitur in postilla, Non apparet
seretur scepticum de iuda.

Additio tertia.

b Ecclæticas p̄iarches s. M̄d auſeret ſceptr de iuda
donec veniat silo: e valde efficac ad vincēdū iu-
deos de b̄ q̄ ips̄ p̄mis̄ ū r̄eit a tpe q̄ ablatū
est ſceptr d̄ iuda u. a lo p̄ h̄ multipl̄ cauillat̄ q̄ cauill-
latōb̄ ibi b̄ v̄ r̄ideri i postilla excepto uno. l. cū d̄. q̄
imachabat q̄ ſacerdos-
tes fuerit r̄ gubernia-
t̄ ſerit pl̄m eāt d̄ tri-
bu iuda q̄b̄ ip̄ negat̄
necc plane p̄ eos b̄. p̄
bat̄. vñ inf altos q̄s
de hac maria r̄idi lo-
quentes ſeu ſcriben-
tes ſup ra. mar. in pu-
glione ſua ſeba pte. c.
iij. r. v. de h̄ elegat̄er
tractat̄. p̄io expones
hec ſta. M̄d auſeret
ſceptr. necc due de ſe-

more, de collegio seu sistorio indeo q̄ vicebat canhe
drin, ad q̄s oēs difficultates seu dubia legi, et fidei pue
niebat, et oīa summa iudicia et trouersis q̄ qđe reside
bat p̄ principali sub regib⁹ et duib⁹ inde ī hierl⁹, et post
ea ī babylōica capititate dū eēnt reges v̄l duces d̄ inda
p̄seq̄nt aut̄ in redditu captiuat ap̄b̄ hierlin durabat, etiā
pr̄s illoz, p̄ut p̄tās alie cap̄l vacāte sede durat, q̄ruz
auētas et p̄ts durant et tpe machabeoz, et v̄sc̄ ad cer
tū t̄p̄s aſt deſtructioz t̄p̄li ſedi, qd̄ qđe t̄p̄s xcurſe cuſ
p̄ſtūlōis r̄pi, et tūc cessauit oīno eop̄ pr̄s q̄ oīa ſuſi
ciēter p̄bar p̄dicit autor, et deducit p̄ auētes ſumptas a
doctorib⁹ auēties hebr̄or̄ antiq̄s q̄b̄ nllō mō p̄ſt ius
dei r̄onabilē dissentire, q̄s qđe ad eiusadū plicitatem
omitto, remittēdo eas p̄dico libioz vbi plane tracratur,

In eo. c. lit. vbi dicitur in postil. Ligans ad vineam te. Xpositio catholicorum in hoc loco non additio. Alius dicit censeri mystica h. potius Iral. Jacob ei. per hetan do de filiis in hoc loco sepe loquitur metaphorice. sicut quoniam locutus accipienda est finia taliter. ex hoc quod res significata est per voces vel tentum aliquid significat. put omissus fuit in ploga h. libri. Quod autem hic circa uita metaphorice loquitur factum videtur ex hoc quod dixerat. Catulus leonis te. quod exponit de David. et in postil. quod non fuit catulus leonis nisi metaphorice. Et sicut in hoc loco cui dicitur Ligans ad vineam te. locutio metaphorica dicit censeri. primum cum suis iudicibus quod in hoc loco potius sunt omnia formas situtibus in aliis locis sacre scripture retinuntur. vbi de filii matia tractatur. Propterea quod attenderunt et vinea in sacra scriptura accipiunt ad fratres per congregatiōē eorum quod sunt sub fide. v. Esa. v. Vinea domini te. sicut ipsa se vocat sicut Job. xv. Ego suz ruris tua te. sicut discipulos vocat palmitus et re ibidem. Per asinam vero significat ipsa pluma indecorum et per pullum populi gentilitatem. et Dabir. xi. et Zacharia. aperte ite hoc ide signatur. Per hanc autem quod dicitur. Iauabit in vino stolam suam te. etiam metaphorice significat ad leam passio Christi. de qua Esa. lxix. Cum a Christo quis sit. Quare frumentum est idumentum tuum vestimenta tua te. que oia ad fratres intelliguntur de Christo et eius passione. et tenenda est expostio noster doctorum in hoc loco tanquam Iralis. et continua cum predicatione auerteretur. cum enim dixerat. Non erit veniat qui mittendus est. sed Christus; cui erit congregatio seu exercitatio gentium secundum declarat conciunctio huius genitius dices Ligans ad vineam te. similis et passionem per quam spectabat redemptio omnium gentium. et hoc cum dicitur. Iauabit in vino te. et exponantur ad litteram put in gloria ordinaria te.

Liber

Ec expositiō si vñ tanq̄ extrahēta repellēda si ob
statu obiectōib⁹ postul. q̄ ē. Pria enī obiectio
nō vñ valere. Bñ ille q̄ nimis daf ad speculatorōez
sepe negligit curā tralū negotior⁹ int̄m q̄ iudicio cot
bōim rūdis seu fatū reputat. sic pbs. vi. etp. dicit de
anaragora ⁊ sūlū pbs. q̄ videban figrates pferentia
buplis. Scđam vñ obiectōes māfultū ē nō valē. repit
enī in sc̄a lēcypfa exp̄lūm q̄ d fili⁹ ysachar crāt hoies
excellētes i sc̄a sup̄ alios. vñ i. pal. xij. De fili⁹ q̄ ysachar
viri studiti q̄ nouerat singla tpa ad p̄cipiedū qd
facere deberet isrl. c. sup̄ qd vñ glo. doctores legis in
tribu ysachar fuisse tradūt. q̄ singla tpa ceremonia ob
suada docebat. ⁊ qd facce deberet isrl p̄screbebat. Nēc i
glo. qd et p̄screver postul. i bñ loco testat. vbi de fili⁹ ysachar
sic dicit. Erat enim illi studiosi lege. ⁊ sciebant optime
p̄sulere qd ⁊ quō eēt agendū. ⁊ ceteri tribu eoz p̄sulit ac
quiescebāt. Nēc postul. Q̄ aut de tribu leui et cēnt cō
muniter iudices ⁊ doctores pli; vñ e. ⁊ h̄e Deus. p̄n.
vbi d leui d perfecto tua ⁊ doctrina tua a vno leo tuo
rē. Bñ cū bñ stat q̄ ysachar et hēbat excellētu in sc̄a vt
dcm̄ et resp̄ui alioz p̄ter leui. Lōtūnq̄ et līa fm̄ hic er
postūs sic. nā cū q̄ ysachar eēt auid⁹ ad speculatorōez sc̄ie
et hēt frā fructifera. erat accubās inf̄ termios. abboz
rēs. s. labores corpales. vñ vidēs req̄ez. s. speculatorōem
q̄ eēt bona. ⁊ terrā q̄ eēt optia. s. fructifera cuz modico
labore puit in postula. ex amore studi⁹ excusabat se et
p̄sumu ne iret i exercitū. q̄ diligebat q̄tem ⁊ dulcorez
sapie. ⁊ iō p̄legebant solue tributū regio post⁹ q̄ dimis
tere req̄ez speculatorōis. ⁊ bñ qd seq̄. ⁊ supposuit hñez
sūi ad portandū. s. q̄ rolebat magis esse tributari⁹ q̄
bellicosuz seu militaris rōne pdicta.

In eodem cap. xliv. vbi dicitur in postil. Nam iudicabit populi suum re. Additio. vi.

Ictio hebraica i h loco posita significat uno modo
d indicare et alio modo vindicare, et utrumque possit intelligi de Sansone, put in postilla.

In eo c. vbi d: i postil. Salutare tuū expectabo dñe.
Iacet Sanson fuisse s: orisim' in Additio, vñ
corpoli robore, nō tñ ab aliq poss: dubitari n̄ eē
messias, fuit enī sanson modice prudētie i dis-
cretiōis, nec fuit ēr xp̄ha, nec de eo legunt tales i mites
q̄b de b posset suscipi, vñ q̄ p̄tarcha dñit in h̄ loco
Salutare tuū tñ, meli' vñ referēdā ad sp̄us antirp̄m
pui. Bre. ut mora qui qđe antirp̄s; put cōis ferti; delice-
fūr' est de tribu Dan, q̄ circa tabernacim ad aq̄lōnē ca-
strametat' ē, t q̄ ipē Breg, ibidē ait, Iudea erroris su-
laq̄is capta p̄ r̄po antirp̄m spectat. Usi iacob i elector
voce in eodē loco repete queritus ē ad dei d: Salutare
tuū expectabotc: a. nō sic infideles antirp̄m; q̄ se vētu-
rus ē de tribu Dan, h̄z ei q̄m redēptōez nr̄am vētur' ē
fidelit specio ver r̄pm, de r̄po eniuero supra dixerat. Do-
men veniat q̄ mitted' ē, i hāc shiam exp̄sse tenet translata
no chaldaica.

In eodē cap. xlir. rbi dicis in postilla. Sedit in for-
ti tc. Additio. viii.

On vñ tñm sñonu p in b loco int rot bona q la
n cob de ipo ioseph, p haurit infponat tanq bonu
descesus hieroboa ex ipso ioseph; cu ipse lliero
boa fuerit pessum? idolatra. q nõ soli peccauit h est pec
care fecit isti, p qd dñia sua fuit abfclus a regno cu
posterioritate sua. cpte rno filio im. et in. viii. Re. xii.
z. xv. et etiã regnū el' l p tpe a deo fuerit pimisuz. non
thi grati. Et eo eni legi. Osee. viii. Ipl regnaueit sed
no ei me. Et silr. xiij. de eodem. Abdo eis regē in furo
re meo. nō g de ipo recte dicere. Per manu potencis ia
cob. Ubi alia circa b vñ dicendu. Ad qd sciendu est q j

seph duas huius principales persecutores, enā, s. a fratre de
qua intelligat illud. Exasperauit enim et irrigati sunt tecum, p.
ut dicit postul. Alio loco ab ipso dicitur sui, s. pharaois, vix.
erit. Et quodammodo persecutio fuit a deo, pectet intus quod si fuerit
inclinatus ad peccandum. Is vehementer incautus ad hoc fuisse
vit ibidem p. et de hoc exponitur quodammodo hebreorum quod sequitur. Se-
dit in fortia arcu eius, lappperit eius carnalemque spiritu in ho-
mynbo modice virtutem teneat ad extra ad iustitiam pectibilem
tamen arcu pectiles sagittam ad signum, quod si sic fecerit ioseph s. f.
sededit fortia, in fortitudine virtutem tenuit, et quod si quis aliquid
quod ex ductu rois refrenat suam carnalem appetitum, cu hunc
molestat a prauis cupiscerebatur, punitum continetur. Ioseph
autem hoc si sic habet tamen vere temperat vires proprias carna-
les subiectas habet ratione, sic et nullam motu ad hoc sensu
ret molestie sensualitatis. Iohannes dicit Et dissoluta est, sic quod licet
eius referatur ad hoc quod dicit Arcu suum tamen. Et enim hoc duo bra-
chia quod cum corda fortium ligata ad hoc et possit sagittare,
quodammodo brachiorum arcu si vincula dissoluuntur, tunc artem pectus
est indissolubilis ad sagittandum, et isto modo vires sensuales
ioseph cum quodammodo arcu appetitum carnalem solz sagittare, erat dis-
solute a vinculo carnalibus. Adcurio in hoc comedebat si solus
et otiosus habet tempore, et quod ritare potius pectus hoc modo in sta-
tu nate corrupere si possumus nisi gratia dei auxiliante, sicut au-
gustinus in libro de pectore iustitiae. Iohannes subdit. Per manus potes-
tis iacob, qui peritura gratia dei illud potius licet virtutem. Porro et
hoc quod dicit dissoluta est vita eius, et alius est ponens, et intelligat
de dissolutio in vinculo ioseph iustitiae de maledacto regi p. p.
videt laetitia domini. Tunc dico ergo legi in psalmis, dominus auerteret in co-
pedibus pedes eius. Et secundum Iohannes de codice. Visitare et solvit
eum, quod autem sequitur, quodammodo pastor egredius est lapis israel, et non aliis
exponendum. Ad eum intellectus attenderet dico, quod quod pectoris ioseph
s. pectoris ephraim descendentes recesserat a domino cultu a tempore
ipsius pectoris hierobovae, et deinceps est intus quod non reputabatur iam
de filiis israel sicut fidei habet tamen qui gentiles et alienigenae, vesti dico
legitur. Osee, et in dominis patribus egerit, qui filios alienos ge-
nuerit et ceterum. Idecurio iacob videt lapis, et filii ioseph nonque
eent, deo recovit ad nisi per ipsum; quod omnes tam bebreos quam
gentiles vocavit ad gloriam, iohannes dicit. Quodammodo egressus est pastor tecum,
quod ab ipso potestate iacob, s. a deo qui prefecit ioseph a
petore, et deinceps est pectoris pastor. Iohannes quodammodo pastor
bonum dicit. Alias oves hec quod sunt ex hoc omni et illas oves
me adducunt. Sicut et lapis israel super plebeum inde egredietur et ceterum.
quodammodo lapis israel est ille s. quem reprobauerunt edificantes: quod fecerit
vitra et vitrum, et ad solares posteritas ioseph hunc intro-
ductum est, ne per hunc apostatauerit a lege domini, intelligeretur
exclusi a finali salute per ipsum fienda. Tunc et hic notabilis
nostrum iat per ipsum per nomem pastoris et lapidis, quod virtus nomine
impliebat rediectem gentilium seu apostataantium ad vitium
et enarrat fidem, nec obstat huic expositioni quod non est egredie-
sus est qui de pectoris, qui est aperte certitudinem prophetie, et enarrat
fim expositioem postillatoris de futuro hunc intelligi, ut
in postilla. Quidam autem exponit hoc quod dicitur. Inde egressus
est pastor lapis israel et ceterum de losue filio nummi, qui fuit de tribu
ephraim: ut p. 20. de ioseph. Et hunc rationabiliter possit dillo ex
poni quod fuit nullus rector lapis per moysen, propterea tamen adaptatur
hunc s. pectoris, p. 20. canticum cum dicitur: lapis israel, nam etiam rara. Dico
gerundum in hoc loco dicere exposte quod lapis hic dicitur intelligi
ille de qui in psalmis canticum. Lapidem quem reprobauerunt et ceterum in quo
loquitur qui prophetando nesciens: sic legis de capitulo.

In eodē c. xlii. vbi dī in postul. Būdicitioēs patris
tui tē.
Additō. ix.
Ste due expōnes vidēnt insufficiētes, etraq̄ enī
ear p̄supponit falsus v̄l inconveniens. Nā prima et
postū p̄supponit q̄ dñs p̄misserat ip̄i iacob do-
mum tuū? mādūcū et app̄querat iuxta Euzam. de q. s.
treū. ca. sed b̄ videt falso unū in secunda apparicione

Genesis

In q̄ dō appuit ip̄i iacob ī eodē loco. s. Iuza: vbi itez b̄i
dixit eū: et mutauit nōmē eū in israelē tibi legit. Terra
quā dedi abraā t̄ysaac: dabo tibi ī semī tuo p̄ te. Et q̄
q̄ p̄z māfeste q̄ nō ampliavit sibi termīos p̄l q̄ p̄tib
suis. Eoleqnt etiā iacob. s. xviij. c. repetēs p̄dicta p̄mis
sionē factā iuza sibi ioseph. sic dicē. De' om̄ps appuit
m̄bi in Iuza q̄ est in fr̄a chanaā. b̄sidic̄t̄q̄ m̄bi ī ait.
Ego te augebo ī m̄ltiplacabō: et facīt̄ te ī turbas p̄ploꝝ.
daboq̄ tibi fr̄a hāc: semī tuo p̄ te ī possessione semī
p̄terā. Et q̄ p̄z māfeste: p̄missio fr̄a iacob in Iuza
nō se extēdebat n̄li ad fr̄a chanaā. De aut in. c. xvij.
supradicto d. Quataber ad orientē ī occidentē. c. in
refugie de orientali ī occidentali plaga ip̄i fr̄a sibi p̄mis
se. s. chanaā. q̄ etiā p̄t̄ dimidiat ī q̄ttor plagas sic tota
terra hitabil. S. da vo expositio p̄supponit q̄ iacob ha
buerit clariorē reuelatoꝝ de my. aenō r̄pi ī futura b̄tū
dine q̄ ip̄e abraā. qd̄ ē valde incōueniēs ī p̄ de' celaret abraā de his q̄ p̄i
nēt ad salutē. marie illa q̄ reuelatur erat ip̄i iacob. tū
q̄ fūra b̄tūtudo reuelata fuit ip̄i abrae ī lux sc̄t̄ semī
nī suu fūrūt. p̄missio. et expositio fuit. c. x. q̄ qd̄ b̄tūtū
do ap̄tione tanue celest̄. et cetera q̄ ad b̄tūtū p̄suppo
nit. Per illud aut qd̄ dic̄ p̄p̄ha. Sup̄ senes intellēt. nō
est intelligēdā q̄ sp̄ posteroꝝ sc̄t̄ hēbāt̄ clariorē re
uelatoꝝ q̄ primū. alioq̄ sc̄t̄ q̄ sc̄t̄ modernoꝝ tēpōtū.
ēcētē maḡ illūnati de his. q̄ p̄inēt ad fidē q̄ ap̄l qui
sunt antiquores et seniorēs qd̄ ē fūlūs. Ultia et rō ad b̄
inducta p̄ postillatorē nō sufficit. nā lī nāra et in p̄lō
pcedat de mis̄ p̄fecto ad maḡ p̄fecto. natura tū fū bo
etiam semp̄ sumit mūriū p̄fecto. tō abrae fūrūt. dēm. s.
xvij. c. Ambula corā me ī esto p̄fecto. et p̄t̄ fuit deca
ratū. Assūmūt̄ et bec expositio b̄sidicōt̄ et reuelatioꝝ
p̄ eodē. q̄ tū s̄f̄ duerla. nō enī oes b̄sidicōt̄ sūt̄ reuel
tōdes. nec ecouerlo. et ī māfesto. v̄i hec līa v̄i alt̄ et
ponēt̄ et plant̄. Ad qd̄ secundū q̄ cū iacob b̄sidiceref̄ a
p̄te suo. s. xvij. c. etiā dixit sic. Hec dō tibi de rore celi
et de pinguedie fr̄ te. in q̄ fuit b̄sidic̄t̄ ad līaz de bona
inflūentia celesti ī de bona di p̄sōtōe terrestri. et qd̄ un
mediate m̄ltiplacāt̄ terrena cētā. non tamē legūt̄ q̄ ia
cob fūlūs b̄sidic̄t̄ erōsse a p̄te suo de m̄ltiplacāt̄. p̄p̄a
trōis hoīm ī aīalūi. qd̄ m̄tēlīt̄ in b̄sidicōt̄ vūlū. nec
ēt̄ ī bona gubernatōe seu nutritiōe talū. qd̄ intelligēt̄ ī
b̄sidicōt̄ eber. ista īt̄ b̄sidic̄t̄ p̄tinēt ad x̄p̄atōi
aīalūi. p̄neut̄ ī scrip̄ta ab alijs distingui. v̄i Deut. viij.
d. B̄sidic̄t̄ et̄ inf̄ oes p̄p̄los. si enī ap̄d̄ te stēt̄ v̄t̄m
q̄ sc̄t̄ rā in hoībō q̄ in gregibō tūs. te. Jacob ḡ in b̄ lo
to amplīt̄ b̄sidic̄t̄ ip̄i ioseph q̄ ip̄e iacob fuit b̄sidic̄t̄ a
p̄te suo q̄t̄ ad palat̄. et b̄ qd̄ dic̄ B̄sidicōt̄ p̄t̄ tu
sc̄t̄ q̄t̄ te b̄udic̄o. Lōkotare sūt̄ b̄sidicōt̄ p̄m̄ meoz̄. c.
sc̄t̄ b̄sidicōt̄ qd̄ p̄t̄ mei me b̄udic̄o. r̄t̄ dēm̄ ē. Et se
quiñ ī līa fūm̄ hebraicā s̄t̄ate. Usq̄ ad b̄sidicōt̄ collū
et̄noꝝ seu collū sc̄t̄. r̄c. in q̄ intelligēt̄ x̄p̄s desiderat̄ a
et̄sc̄t̄ gēt̄. et Agg. q̄. d. q̄ Iu. c. Dōli reges et̄ pp̄be
voluerit vidē q̄ eos vides. et̄ n̄ vidēt̄ te. Et p̄t̄mūt̄ hec
sbac̄ p̄cedēt̄. et̄ sc̄t̄nib̄ sic. B̄sidicōt̄ p̄t̄ tu q̄ cō
fortate sunt b̄sidicōt̄ pat̄z meoz̄. et̄ sensus ē q̄ b̄s
dictiōes tpaleoꝝ qd̄ iacob ip̄i ioseph b̄sidic̄erat̄. q̄ for
tiōes seu ampliores sunt q̄ b̄sidicōt̄ p̄m̄ meoz̄. s. ip
sus iacob et̄ dēm̄ ē. v̄nacū summa b̄sidicōt̄ sp̄uāl de
siderat a collibō et̄m̄. s. a sc̄t̄s ī m̄t̄. om̄ia ista nānt̄
in capite ioseph te.

In eodem cap̄. xiiij. v̄i dicitur in postilla. Tamē ma
gisterū h̄yleria scholastica. ic. Additio v̄t̄ma,

Ec̄erpositio mḡi historiar̄ est ī glo. ī fl̄ineari
v̄bi sup̄ h̄ v̄bū. ad p̄pl̄m̄ sūi. sup̄rap̄ osuit freq̄n
tiā ī glo. s̄līt̄ et̄ expositio strabi q̄ ī glo. ponit̄
in margie. et̄ n̄ ponit̄ ibi q̄t̄ ad h̄ aliq̄ op̄mo oposita
v̄i nō v̄t̄ q̄ s̄līt̄ h̄. et̄ expositio repellēdā. p̄t̄m̄ c̄s Ang.
sup̄ B̄si. illa ponit̄. Is nō totalē assertive. Dicit enī he
vidēndū quo viciāt̄ sc̄p̄fe. q̄ assidue dicit̄ b̄ mortuis
et̄ apposit̄ ē ad p̄t̄ suos. v̄l apposit̄ ē ad p̄pl̄m̄ sus̄t̄c.
Ec̄e enī ī iacob dī. Jā qd̄ mortuo h̄ nodū sepulco. et̄
ad q̄ p̄pl̄m̄ apponat̄ no ī p̄m̄ptu b̄. et̄ illo enī p̄p̄s
prior nāciū q̄ dicit̄ ē p̄p̄ls isrl̄. q̄ v̄o enī p̄cesserūt̄ t̄ pau
ci iusti nosant̄. et̄ eos p̄pl̄m̄ noiare cerremus. m̄az s̄lī dī
ctum estet. Ap̄pol̄s̄ est ad p̄t̄ suos nulla. q̄t̄io. Heret
an forte ē nō solū hoīm̄ sc̄p̄. sed et̄ angelor̄ p̄p̄ls emi
t̄ illi. s̄lī q̄ dī ad Ilēbr. xij. Accessit̄ ad mortē t̄ ad cūl
tātē dī hierlm̄. et̄ ad milia angelor̄ exultantū. huic po
pulo apponit̄ q̄ p̄ b̄c̄t̄ pl̄ct̄es deo fūt̄. nūc enī
dicit̄ appont̄ q̄ iā nō remanet̄ sollicitudo tētationū t̄
p̄cl̄m̄ p̄t̄r̄iq̄d̄ int̄uēs sc̄p̄fa ait̄. Ante mortē ne lau
des hoīem̄ q̄n̄j. Ilēbr. Aug. Et q̄ auētē soluſ obiectō fa
cta p̄ postillatore. Mā ad h̄ qd̄ dic̄. q̄ null̄ p̄t̄ dici appo
sit̄ ad āgelos. nīli q̄i trāsferit̄ ad glāz. R̄s̄c̄f̄ fin. Aug.
q̄ p̄ b̄c̄t̄ v̄t̄a pl̄ct̄es deo fūt̄. dicit̄ āngel apponit̄:
Inq̄t̄ iā ī eis cess̄ sollicitudo tētationū. p̄cl̄m̄ p̄t̄r̄
sed sunt impeccables s̄lī angeli. Is adhuc līarū ḡhe nō
attīngāt̄. Nec ēt̄ v̄t̄ incōueniēt̄ dicere q̄ cū sc̄t̄ ī hac vi
ta et̄t̄ies lepe hēant̄ angelor̄. sortia q̄ tales cū sint ī
lymbo ad eor̄. solat̄. ab angel̄ freq̄n̄ v̄lent̄. et̄ h̄ v̄t̄
sonare glo. ī fl̄ineari p̄dicta cū dic̄. Frequentia angelor̄.
nōzeni dicit̄ ad societātē angelor̄. qd̄ sonat̄. t̄mūnū s̄lōr̄
tū. sed dicit̄. frequentia angelor̄. qd̄ maḡ. sonat̄. frequentia
v̄litor̄. Et̄ aut̄ postillator̄ arguit̄ t̄ mortuā h̄ p̄po
sitōis dī. q̄ aīlī morti iacob fūt̄ recepit̄ ī līymbo adaz
et̄ abel. Dicēndū q̄ de nūlō sc̄o q̄ aīlī abraā deceſſit̄ legi
tur q̄ fūlūt̄ apposit̄ ad p̄pl̄m̄ sūi. cū nō ēt̄ adhuc
in līymbo. Et̄ notādū q̄ scrip̄ta loq̄ns de mortē q̄t̄s̄lāz
w̄lōt̄ q̄ aīlī passionē. p̄t̄ deceſſit̄. frequentia dī. Ap̄pol̄s̄
est ad p̄t̄ suos seu ad p̄pl̄m̄ sūi. et̄ ī supradicti pat̄z
et̄ in alijs. v̄l obdōr̄. m̄tūt̄ cū p̄t̄bōlūs. v̄t̄ de tāuid. dī
Reg. vij. t̄ de alijs qd̄ id̄ sonat̄. s̄lī p̄ passionē r̄pi alif̄ dī
cīt̄. s̄lī obdōr̄mūt̄ ī dīo. v̄t̄ Acl. vij. de sc̄o stephano. et̄
in alijs sac̄i historijs t̄ legēdīs sc̄p̄. qd̄ m̄tūnū s̄lōnāt̄ ca
tholice veritat̄. nā p̄m̄ q̄t̄. t̄t̄cūnq̄ sc̄t̄ nō obdōr̄mūt̄
bāt̄ ī dīo. cū nōt̄ ī deo reç̄lēcent̄ p̄t̄bz̄ fūt̄iōes
h̄ cū p̄t̄bō hec expectat̄ib̄ apponebāt̄. h̄ postremū sc̄t̄
q̄ tātua celesti ī apta statū post mortē deo cōmūngē
bāt̄. dicēnūt̄ obdōr̄mūt̄ ī dīo. de qd̄ Ap̄oc. vij. Bea
ti mortuū q̄ ī dīo moriūt̄. ad quā mortē que p̄t̄ v̄t̄a
dicēndā est nos p̄ducat̄ dīs. n̄t̄ iesus x̄p̄s qui v̄lēt̄ t̄ re
gnat̄ ī secula seculor̄.

Replica correctoriij ī burg.

Th caplo. xlii. v̄i postillator̄ clare expositusset testa
mentū iacob respectu ruben:burg. nescio quid cō
fūsum murmurās dicit̄ q̄ nihil valet ad p̄positū
Nam supra ca. viij. in additioe prūna ponit̄ reglam̄ q̄ il
le sensus est līc̄ p̄p̄nq̄or̄. qui extra līam pauciora sup
ponit̄. quā regl̄. hic nō obfūat̄ cū suo gerūdensi q̄ sup
ponit̄ hic p̄t̄oꝝ q̄ dolo. et̄ fortitudine de rubē dicāt̄ cō
mēdatorie. qd̄ tū nō p̄bat̄ p̄ aliquē tertū. nec expōnes
sc̄p̄. sc̄o q̄ fortitudinis cōmēdatio fundet̄ sup̄ turpis
tūdinēm̄ videlicet̄ actū generandi. qui t̄ si inīa limites
matrimoniū sit licetus. habet̄ tū turpitudine annexā.
per consequēt̄ sp̄uālēt̄ h̄yunc sensuū nō efflagitat̄.

Liber

igit̄ fin b̄m̄ b̄l̄ero. errore? e. Tertio supponit q̄ act⁹ generatiois sit actus fortitudinis vel roboris; q̄d est oēm p̄fias nafalē t̄ morale. nā q̄mis sit acr⁹ nafalissim⁹ vi uētū p̄ s̄fuaōe sp̄ei. ex. q̄d aia. nūb̄ t̄bi appet forti tudi⁹. q̄d n̄ ē p̄ s̄fuaōe sp̄eu⁹ p̄t̄o d̄st̄utioe andui⁹. Etia minuta t̄ debilia alia actū ḡfatois diligēter exercet. amo t̄ hoies egrorates. n̄ ē l̄ḡ act⁹ fo. t̄tūc i nafal. m̄lto m̄m̄ moral. Itē in. e.c. rbi postilla tor expoit illū passus. Nō auferet scepr⁹ d̄ in. t̄c. Burg. voluit aliqd addēt qd̄ n̄lī distractheret a virate l̄re et n̄ dei merito dissimilare. fngit eni cū suo pugioe qddaz p̄sutorū b̄fis silēm̄ vīm̄ sic b̄. ca. fede vacat. p̄ qd̄ 2n̄ storū putat Burg. cludē uocis male hūc passus expo netib⁹ p̄ t̄pe macha beoz̄ q̄d̄ t̄ tribu iuda neferat sc̄e p̄t̄ nec principat. s̄z q̄d̄ illū p̄sitorū victu m̄st̄ apud iudeos v̄sq̄ ad destructōe ciuitat̄ t̄ tēpli sc̄di p̄ t̄tu fa cīa anno. Ix̄t̄, post nativitatē t̄pi. Dñs eni Iesu. xx. iā. annis vīvit. q̄n̄q̄fsumo aīo p̄ passio desolatio rea est. q̄d̄ ilī iūci. Ix̄t̄. annos faciūt. s̄ic fm̄ Burg. c̄mos sensus illū passus. Nō auferet scepr⁹ de in. t̄c. eti q̄d̄ ip̄s n̄ vēt̄ aīi ablatōe illū p̄sitorū. q̄d̄ dīc h̄be auētē rega le. s̄ic. c̄. pontificale fede vocat. Dōdicū iḡt̄ pb̄are p̄t̄ additio sua h̄ uideos iudeoz̄ q̄ coīt̄ ap̄d̄ nos nō h̄s̄. Itē in. e.c. rbi postill. adducit expositionez glo. mysticā et ad lēas alīs ofidit et ponēdā illū passum. Iugās ad vi neā t̄c. Burg. se opponit. voleis illā mysticā expositionez fore l̄fale. qd̄ t̄i nō v̄. nā fm̄ be. Aug. t̄ greg. s̄. sepe al̄ legatos ille ē sensus l̄fale prim⁹. q̄d̄ p̄ voces v̄l̄ terminos coīt̄ significātes accipit̄ sine absurditate. rbi aut̄ in eo m̄o expōnēt̄ historia deficeret. t̄ sine absurditate sic exponit̄ p̄t̄. s̄ic prīmū ad mysticā sensus recurredit̄ ē. in expositione aut̄ postilla. nūb̄ ē absurdi. s̄z totū l̄re et rōm̄. p̄sonū. iḡt̄ sensus p̄ cū posūt̄ ē p̄lō l̄fale. sensus at glo. ordinarie talioz̄ catholicor̄ si solā h̄c s̄z sepe mysticā est. t̄ vītal recipiēd̄. nō val̄. iḡt̄ argumētū. Burg. q̄d̄ q̄d̄ Ieo b̄ accipiēt̄ metaphorice. iḡt̄ t̄ alia. s̄. viii. t̄ vīne me phorice sūt̄ accipiēda. q̄d̄ sepe in sacro eloq̄ fī. m̄rtio trāsumptionū. t̄ p̄sierat̄. Iic. s̄. d̄ rubē iotū ē l̄fale. t̄i in fine misere aīq̄ effuse. ita t̄. i. deysachar p̄ metaphorō t̄ rā d̄ asin⁹ foris. cefā at s̄t̄ l̄fala. ita hic de iuda sit m̄rto metaphorice. t̄ p̄sierat̄. Et q̄d̄ burg. dīc expōnēt̄ glo se h̄i ex fortitudib⁹ alibi poti⁹. p̄ h̄ no p̄t̄ p̄bat nūi q̄d̄ al legonia catholicor̄ doctor̄ sit b̄i fundata. nā sens⁹ my stic⁹ si ē m̄ltū autētēns nisi ex aliq̄ passū sacre scripfe possit̄ p̄suaderi. vt vīl̄ be. Aug. t̄ de doct. ip̄iana. c̄t. s̄.

Itē in. e.c. rbi postillator̄ expōne eoz̄ dīc extraneū q̄ dīcra deysachar expōnunt̄ de studio sapie. Burg. capta occasio debili dīc s̄iū. p̄tendēs solue rōes postillato ris. qd̄ t̄i sufficeret̄ si facit et v̄. nā rōsionē ad prīmū rōne Burg. fundat̄ sup̄ iudicio hoīm̄. t̄ s̄fachar asinus foris. nō d̄ de iudicio hoīm̄. t̄ s̄fachar ip̄s̄ Iacob tu dīcio dīcio reue. ita. fm̄ quā erraneū et dīc. vt ai ḡt̄ postillator̄ fm̄ respectū vel s̄lūdīne studiosū forse asinū. S̄z ḡ burg. allegat̄ Aristo. v̄l̄. c̄t̄. modicū facit p̄ co. q̄d̄ aristo. s̄lueut̄ antiq̄ detrahēre. nō eni p̄p̄ci mas ḡstro suo platonū. m̄lto m̄m̄ alīs v̄t̄ in m̄ltis locis

librōz̄ b̄t̄ Aug. Nec t̄i Aristo. dīc anapagorā t̄ alīos phos forē alīos si aliqui. dīcū eos ignaros v̄l̄ minus b̄i sentire b̄ t̄i improp̄erab̄ antiq̄ si q̄r̄ studiosus. s̄z q̄ ignorāt̄. t̄ s̄cillīs allegatū est s̄z p̄positū Bur. Pro solutōe sc̄de rōis quā fac postil. Burg. assūmūt̄ q̄ rep̄f̄ in scripfa boles de tribu ysachar fuisse alīs i sc̄ia t̄i in tēpō obf̄atiōe p̄ ceremoniis. uta forfasse erāt familiū sacerdotū t̄ leuitaz̄ ad demūclādū. p̄plo h̄moi tē porz̄ t̄ ceremoniā obf̄atiās ad modū p̄conū qd̄ ē r̄lis adiutoriis officiū sc̄i t̄ cāpaniāt̄. dīcif̄ t̄i qd̄liber of ficiū s̄hos h̄re suo m̄o m̄ḡros. vīl̄t̄ q̄z illū tribū in nūr̄ in līa allegata p̄ bur. ui q̄ cerere tribū ventētes in adiutoriū dō nūr̄t̄ p̄ milita valētū. hec tribū ysachar nūr̄t̄ p̄ ducētos p̄dicō m̄o valētēs. Mā reliq̄ oēs de illa tribu dīc pedissequos q̄siliū sc̄qbāti. q̄. d̄. s̄ic alīs stolidū dīcet̄ eḡs̄. illū ducēt̄ dēm̄t̄ q̄ erāt et p̄dīcūt̄ eo m̄o studiō. Enī. t̄ glo. p̄ burg. adducta non loq̄ assertiū s̄z fin alīo p̄ opinionē. Idcirco dīc glo. tradūt̄ doctores i illa tribu fuisse. s̄z cor studia modifīcat̄. s̄ic. s̄dīm̄ ē solū ad t̄pa ceremoniā obf̄atiāda. t̄ p̄plo intūmāda v̄bo. v̄l̄ scripto. Et ac cūdē effēctū postil. illū locum allegatū exponit̄. manet iḡt̄ rōes ei incōcūsse. Burg. etiā hu p̄cūt̄ p̄prie regle quā possit̄ in p̄scutione iū plogiūvīz̄ q̄ expōsitor̄ sc̄or̄ debet̄ maḡi. r̄putat̄ q̄z in fidelū. Mūc āt̄ expōsitor̄ quā fouet̄ ē indeoꝝ. illa quā improbat̄ est b̄t̄ l̄iero. v̄t̄ in glo. ordī. Itē c̄p̄. codē rbi post. llator̄ ad iūtentioem m̄ḡt̄ h̄st̄. illū passum. Inde pastor̄ egressus ē t̄c. exponit̄ de regno hierobuā. q̄ fuit̄ de tribu ioseph. Burg. dīc illā expōnēt̄ rōm̄i m̄cōs̄. nā allegāt̄ motuā. q̄ hieroboa fuit̄ pessim⁹. ydolatra. regnū q̄z fuit̄ t̄ si ad ip̄s̄ a deo p̄misū. nūt̄ t̄i fuit̄ gra tū. Cetera q̄ ibi ponit̄ bur. p̄ longā digressiōe zeluaēs q̄ ergo p̄p̄eta iacob d̄ eo si p̄t̄ expōni p̄met̄. Sed tēnēta mortua burg. sūnt̄ s̄rotundū terū. in. Re. xi. xii. t̄. xiii. rbi d̄. p̄p̄eta ex p̄te dei regnū decē tribū ei p̄ misse. t̄ signo ofidile. d̄ eni oēz̄ dei ad hieroboa. Le astūmā t̄ regnib⁹ sup̄ oia q̄ dīderat̄ aia tua. erisq̄ r̄t̄ sup̄ istiſi fūauer̄ p̄cepta mea sic dō ero teū. t̄ edūca bo t̄bī dōmū fidelē. quō edificant̄ domū dō t̄ regnū iuda p̄gnat̄ vōles t̄ regnū illū p̄hibitū ē a dīcio dīce t̄. aī. Re. xii. Mon ascēderē neq̄ bellabit̄ s̄ t̄res vīros. a me eni factū t̄ verbū b̄. q̄ oia nō sonat̄ i regnū p̄misū sed oīmātū. nec p̄sonū hieroboa fuisse idolat̄. et si post suscep̄t̄ regnū fac̄lit̄ pessim⁹. as̄ eni suscep̄t̄ regnū caplo. in. Reg. in. s̄z. Erat aut̄ hieroboa vī for̄s̄ t̄ potēs̄. vīdēs̄. salomō adolescentē b̄ one indol̄. t̄indū strū. s̄lūt̄ cū p̄fectū sup̄ oia tributa vīnūt̄e dom̄ ioseph. Et cum egredēt̄ hierolm̄. occurrit̄ ei prophēta abyas voluntate dei p̄nūciāt̄. v̄t̄ in līa. q̄ no sonat̄. cū fuisse idolat̄. sed bonum̄ q̄m̄ post questionē ma le egerit̄. Burgensis dīc illud. Osee. viii. ca. Habo ei reg. in. in furore meo de hieroboa scriptū. sed neut̄p̄ de eo scriptum est. et patet intūcīm̄ i literam̄. t̄ glo. sanctorū vīt̄obiq̄. t̄ quā iacob vīdit̄ tribū ioseph in p̄sona hieroboa per dīsīm̄ sic exaltandū in regnū israel vī t̄. t̄. in. Reg. in. s̄z. p̄hetauit̄ dīcens. Inde pastor̄ egressus est. p̄terit̄. p̄ m̄iūro exp̄ressit̄. t̄ s̄ic p̄uidit̄ circa hieroboa t̄ tribū ioseph dei b̄sūfīcentiam̄. ita p̄s̄ uidit̄ ip̄s̄ hieroboa p̄t̄ suscep̄t̄ regnū scāndalū et maliciā. id̄ oīoḡ de eo dīc. Per man̄ potētis iacob egressus est pastor̄. continuo subiungit̄ lapī offēsionis et petra scandalī. ip̄s̄ enim fecit illū peccare multipliciter. et dīcatur. in. Regum. xiiij. Itas igit̄ exp̄oluio postillatore et literatu⁹ glo. auīez t̄ exp̄ositione sanctorum mystica remanente,

Genesis

Ite in eo c. postillator illa passus. **B**adicitiones pris
tui confortate sunt, duplo exponit. **D**rīmā isti, exponē non
mīnū ponderās, in lēda refedit. q̄ rūlt̄: q̄ confortatio b̄sidī
cōtrōlū Iacob sūg b̄ndictōib̄ p̄m suoyē qdā excrēcen
tia noticie d̄ deo ex mīsterijs fidei posteriōrād p̄tiores
q̄ in p̄cessu t̄pis per

q uod cernes .L.
ioseph ruit se facie
pris flens et deoscu
lis eū : pcepitq suis suis
medicis et aromatibz cōdi
rent prez. Quibus iussa ex
plētibz: trāsiēt qdragita

de credētis reuelatōis int̄essuē t̄ ext̄essuē q̄ posteriores
s̄z iacob i cefos, p̄bas, q̄q̄ in maria obedietie q̄ ad fi-
de pri et suerit heroi p̄ alios q̄i p̄. alt̄ tñ i alt̄ si min⁹
ad fidē p̄mitēto eo nūct̄ longe clariores, put declarat
be. B̄egan p̄ratōe mora, p̄ mediū. In maria igif obe-
diēte oes vere obediētes s̄f filij abrae, et norafad Bāl,
u. i ter, t̄ i glo, ita i maria patiēte patiētes s̄t̄ filij iob
t̄ sic de alios. Nec ex eo qd̄ allegat Bur, q̄ in sinū abrae
iusti depo. sc̄q̄ igif hñt credēdo clariores ruela-
riōes q̄ posteri. Sin enī lym̄ parv dicebat p̄p̄ i req̄ez
fm̄ cor loquēs d̄ bac maria, sed q̄ dici? s̄n abrae ex
euētu narratois i p̄. ē. U. xvi. t̄ nūsc̄ rep̄ i scrip̄fa als
Inde ecclia assūpsit vt locū q̄et̄ aiaz sinū abrae si p̄p̄
abrae sinū d̄ q̄ ip̄ narratur, q̄ illa erat lym̄; quā req̄ez
em iā eccē mūne pent̄. Is, p̄f req̄ez cfn̄a quā metapho-
rice trāsumit. Et metaphora iḡ burg, nūbil, cludit nec
valz qđ territo sumit id riez, illū celare pofō abrae q̄ ges-
tur s̄. b. Enī sola ē i maria d̄stricōis sodome, ex q̄ nō
sc̄q̄ qđ bur, itēdit, nec qđ q̄ro assumit valz q̄ abrae fa-
cta fuit ruelatio d̄ luce efn̄a, i b̄titudie, t̄ d̄ his q̄ p̄mitēt
ad eā, q̄i sc̄q̄ iḡ posteriorib̄ itēsue l̄terētū feā si ē
de ill̄ maior, reuelatio t̄ p̄fectio. In p̄posito enī oēm̄ re-
uelas d̄z fac̄t̄ abrae p̄st̄r fuisse p̄sibilia t̄ corigali. Ia-
cob at̄ sp̄uali r̄siōne vidit d̄hs inixū scale t̄c. Lopanti re-
uelatōes fēas abrae t̄ iacob i b̄ loco sc̄ptas, mālfestū ē
iacob ext̄essue i itēsue sup̄gressū i b̄ndicōib̄. H̄z bur-
p̄ractas rōez positi, sc̄z ex auētē dō dicēt. Sup̄ oes do-
cētes me itēlli, dic id i d̄bē itēlli, lic q̄ posteriores
abūdarēt i his q̄ iſt̄ nūcia ad salutē iūy p̄tores t̄ antiq̄
ores; q̄i sc̄q̄ p̄ moderni sc̄ti abūdarēt sup̄ cogni-
tiōe aploꝝ; qđ fassū c̄d̄c burg, p̄t̄ t̄ exponēs illū locū
p̄. dic. Sin fenes itēl, itēligāū ē de psona fidelū; q̄
q̄ ip̄m successiōs pl̄a explicitē coḡfēit d̄ his q̄ ad fidē p̄
tunet q̄ antiq̄. Is oia ip̄licitē st̄inebat i fide antiq̄, v̄i p̄
q̄ burg, sibipi ḥdic̄. nec burg, debuit dicē fore fassū; qđ
b. Aug. dic ē v̄y loquēs de s̄ilis ḡsalib̄ li. i. de v̄nico
baptismo. Dic enī priora posterioib̄ emēdarī, t̄ c̄p̄i-
meto rex ap̄t̄ qđ clausū fuerat, t̄ p̄ḡi qđ latebat. Dic
ta ei p̄ aploꝝ q̄ fidi t̄ exp̄licata s̄p̄ ḡsalib̄ sc̄ti sp̄alis
q̄m̄, q̄b. Bre. venerāda dic vt q̄rtuo euāgeliā, put
di. xv. di. xii. c. sc̄ti sc̄ti i ca. Landes. cā burg, igif sic len-
tēs neccario h̄z dicē illūmatōes hierarchicas imo t̄ te-
arbiticas ē simpli et haustas, q̄b. catholicū dicē si deceat
Burg, ēt p̄ractas rōez r̄lūm̄ posil, iuoluit se in s̄d̄i-
ctōis, dic enī q̄ nāfa et i p̄lib̄ p̄cedit ex ip̄fecti. Idē
dic fin̄. H̄oꝝ, q̄ nāfa sy sumit inuitu t̄ p̄fēctis. q̄ ē māfis-
ta d̄dictio; nūs tolleret enī iuistractio, vt i p̄m, p̄bicoz
sc̄z d̄ p̄ciliū q̄ ad nos, t̄ q̄ ad nāfaz, t̄ sic Bur. coincidit
enī postillatore in rōez p̄ enī sc̄ti. quā si bur, dic no suffice
q̄z burg, putat crīm̄ lese maiestas; si q̄z postillator

3die sc̄o Tho. nō obn̄it 3dīcē bto Bre. et debili rōe. dīc
eni. b. Bre. sup Ezech. pte. q. oīne. u. Per icemēta rpm
creuit scia spūlū pax. plus nāq mōyses s̄ pl̄ ap̄l q̄
pp̄ he i diuīa scia eruditū s̄. vīa lcriptū ē. p̄tālūbūt plūm̄
et erit m̄ltiple scia. Dic eni ds ad moylen. Ego suz de

dies. *Iste q̄ ppe mos erat
cadauer p̄dicoz. Pleuitoz
eū egypt⁹ lxx dieb⁹. Et ex
plete plac⁹ tpe locut⁹ ē io
seph ad failliā pharaonis.
Si inueni grām in sp̄cū
vestro: loqmini in autibus
nomē meū adonai n̄
indicaq̄ ei⁹. Ecce pl⁹
mosi q̄ abra inno
tuit. Itē dō dīc Sup
senes itelleri. p qd te
sta f̄ diuinā sciām le
pl⁹ q̄ moyses accepis
te. t pl⁹ ap̄l. t ceta q̄
ride ibi. Ecce māfē
sta sc̄i Brea. Insa cu⁹*

nei mix. qz delectando prie sine dicitur. vts. patuit. p. o
snia. b. Bre. et postil. c. b. Aug. i. retractionis ca. xii. vbi
os dicit fidē atqz modernoz eē rīnā. tñ differe nisi p
mū? et pl. explicitū. Explicatio igit ad diuinā ruelatoz
p̄tinet. qz bidicito superrogata. de qz hic fimo merito dicis
pot. Itē. c. eod rbi postil. arguit qz scholastica historiā
i eo qd̄ dīc apōstoli iacob ad plim. i. ad āgēlos. qz et dīc
null' alii p̄ols p̄t assignari. p̄eo qz i lymbo p̄tm nō erat
tot qz p̄ols dici possent. Postil. arguit qz iacob ad ange
los n̄ est pos̄t tanqz ad plim sūf. qz angelis erat in bea
titudine. Jacob at māsit i lymbo vñqz ad rpi resurrectōz
et salte monē. Et nā dīc mōstū et' si valē. qz aī iacob
in libro fuerit pl. qz decez; qz fin leges pl. dici p̄st. Bur
ges. aut nūf saluare mortuā in grī historiāz. colles & si
ml̄i deceserit in grā. venierit tū purgādi. et sic in depositi
tione iacob si fuissent adhuc in lymbo torrēt plim facē
possent. Sz ista via crudel & impia vt. qz in his inille dus
centi. et apl. anis null' fuerit dīc ad lymbe p̄tm nisi
abrazā & ylaac qd̄ ē valde impū cu exscripta poss̄ fieri
copiatatio scōr & scār ill' p̄pis vt merito p̄ols dici poss̄
et si qui venevit purgāti crudelē ē dīc qz inille vt certe
centi anis qz remanserit i purgatorio an trāslatiōez ad
lumbū. nec sufficiāt qd̄ Bur. de b̄to Aug. opinatiue lo
qnte adducē p̄ exclusione qz p̄ols hic dicant angelū. Nam
angelor habitatō sūt in limbo: qm̄s aliqui ipm̄ free
qntabāt p̄ part p̄solatōe. et dīc glo. ut lineare. i sicut
geli visitari pos̄t. et p̄ponet ad p̄tes qz patres ad eos.
qz ad eos āgēlos nēmo apponit nisi trāslatus ad eos.
Illi aut̄ visitauerit istos ad eos p̄solatōem. et sic p̄pne
loquētū angelī qz ad lumbū fuerunt adiuene nō incole.
translati igit ad lumbū ad eos nō p̄st dici transfferi qz
ad plim̄ incolentē sz aduenā. et si sufficeret impeccabilis.
et rulte Burg. cu demones sūt extra statū peccā
dura dicere trāslati ad plim̄ trāslati ad sc̄ortū de
mons. Belior igit et clanor ē expōsito postil. qz dicunt
trāslati ad plim̄ trāslati ad lumbū p̄tm expectantūz
trāslatiōz ad esnā b̄titudinē. ad quā nos p̄ducat jesus
christus omnis populi liberator et redēmōr. Amē.

Capitulum. L.
q **Uod cernes ioseph.** Hic describit exercitio se
pulture ipsi iacob, ebi primo ioseph sepulturaz
patres exequi, scđo i egypti reuerteris. ibi Reuer
susq; ē. **Lura pruna** describit passio ioseph ad patres
defunctū cū d: Rur sup : c: scđo honor exhibutio i 2di
mēto corporis defuncti cū d: Precepitq; suis tc: "in fletu
solēti sup mortuū suū. ibi b Fleuitque egypt: lxx.
dies xix. xl. dies cōdūcēti. xxi. fletus. Itē in impetra
tione hūcēti deportati corp: pris suis ad loca sepulture
valde remotū. et in honorabili deportatioē cū comitina
valde solēti. et p̄s ita exceptis paucis vocabulis q̄ sunt.

